

Hosted by Kokand University Andijan Branch

International Congress on Social Sciences and Management Studies

**19-21/Haziran
2025 Andijan**

Globalization and Innovation:

Scientific Research is the Basis of Development and Modernization of Society

"In-person and Online "

Contemporary issues of social research,, Modernization of the economic life of society and issues of "green economy development;
International integration processes in the educational system: achievements and opportunities,
Global environmental problems and measures to prevent them., Importance of scientific research and technology in medicine.

Full Text Proceedings Book / Tam Metin Bildiri Kitabı

EDITORS / EDITÖRLER

**Assoc. Prof. Dr. Gökben BAYRAMOĞLU - Assoc. Prof. Dr. Osman YILMAZ
Dr. Nida PALABIYIK - Dr. Üstün YÜKSEL**

Globalization and Innovation

The Foundation of Scientific Research, Social Development, and Modernization

Full Text Proceedings Book / Tam Metin Bildiri Kitabı

EDITORS / EDİTÖRLER

Assoc. Prof. Dr. Gökben BAYRAMOĞLU

Assoc. Prof. Dr. Osman YILMAZ

Dr. Nida PALABIYIK

Dr. Üstün YÜKSEL

June, 19-21, 2025

Hosted by

Kokand University Andijon Filiali

Globalization and Innovation

The Foundation of Scientific Research, Social Development, and Modernization

June, 19-21, 2025
Hosted by
Kokand University Andijon Filiali

Academic Studies Publishing / Akademik Çalışmalar Yayınevi

Printing, publishing and sales rights of this book belong to Academic Studies Publishing All rights reserved. The entire book, chapter / chapters cannot be reproduced, distributed, printed and kept in computer environment by electronic, optical, mechanical or other means without permission of Academic Studies Publishing. All responsibility for the articles published in this book belongs to the author(s)

Editors

Assoc. Prof. Dr. Gökben BAYRAMOĞLU
Assoc. Prof. Dr. Osman YILMAZ
Dr. Nida PALABIYIK
Dr. Üstün YÜKSEL

1st Edition

DECEMBER 2025

E - ISBN

978-625-96515-3-8

Address

Birlik Neighborhood, 391th Street, No: 17, Apartment: 1, Çankaya / Ankara / Türkiye

Web

<https://academicianstudies.com/>

E-mail

academicianstudies@gmail.com

Full Text Proceedings Book / Tam Metin Bildiri Kitabı

Editors

Assoc. Prof. Dr. Gökben BAYRAMOĞLU

Assoc. Prof. Dr. Osman YILMAZ

Dr. Nida PALABIYIK

Dr. Üstün YÜKSEL

Globalization and Innovation

The Foundation of Scientific Research, Social Development, and Modernization

June, 19-21, 2025
Hosted by
Kokand University Andijon Filiali

Preface

In today's world, where the boundaries of knowledge are expanding and interdisciplinary interactions have become indispensable tools for solving global challenges, scientific congresses stand out not only as platforms for academic knowledge production and dissemination but also as strategic meeting points contributing to the shaping of a collective future.

Shaped by this understanding and fostering in-depth analyses of our shared future, the International Congress on Social Sciences and Management Studies (ICSSMS) was held between June 19–21, 2025, under the auspices of Kokand University Andijan Branch in Uzbekistan, guided by scientific thinking and international collaboration. The congress not only enabled the exchange of knowledge on a global scale by bringing together scholars from various geographies but also created a multidimensional platform for discussions on the changing dynamics of the social sciences and emerging orientations in management studies.

Organized after a long and intensive yet memorable preparation process, this congress was brought to life through the devoted cooperation between Kokand University and the Academic Studies Group. Established in 2019, Kokand University Andijan Branch provides education to more than 5,000 students with its strong academic staff and proudly hosted this international event. The Academic Studies Group, founded in 2020 to encourage academic knowledge sharing and support scientific production, has grown into a global academic platform that promotes interdisciplinary research with the active participation of over 1,000 academics from Türkiye and more than 300 from around the world. What unites these two institutions is their openness to innovation and their passion for spreading knowledge—a shared vision that forms the foundation of this effective collaboration.

As a productive outcome of this harmonious collaboration, our congress has been structured around the main theme: *Globalization and Innovation: The Foundation of Scientific Research, Social Development, and Modernization*. In this context, **a total of 265 paper submissions** were received from **seven different countries** (Turkey, Uzbekistan, Pakistan, Portugal, Algeria, India, and the United States). Following the peer-review process, 168 papers were accepted for presentation by 211 participants and included in the final congress program. Notably, **approximately 70% of the participants** are from countries other than Turkey. This data clearly reflects the high academic quality and international inclusivity of our congress, highlighting its role as a dynamic platform for interdisciplinary dialogue and global scientific exchange.

Through special sessions, thematic presentations, and panel discussions, the congress enhanced interdisciplinary engagement, allowing participants to gain new perspectives not only in their own fields but also across neighboring disciplines. In this context, five distinguished invited speakers added significant academic depth to the congress:

- **Prof. Dr. Chandra Chandrakantan Subramaniam** (School of Business Management Uum): *Shaping Future Talent through Industry Collaboration and Knowledge Transfer*
- **Prof. Dr. Gökhan Özer** (Kyrgyz- Turkish Manas University): *Economic Sustainability at the Intersection of Humanity, Technology and Transformation*

- **Prof. Dr. Murat Koç** (Cag University): *Metaformosis: The Power of Connectivity*
- **Prof. Dr. Tuğba Yolcu** (Tarsus University): *Reimagining Democracy in the Digital Age: Participation and Emerging Arenas*
- **Assoc. Prof. Dr. Mohammed Islam** (Istanbul Gelişim University): *“Is This the Digital Transformation of Democratic Theory? Political Representation in Metaverse-based Governance*
- **Assoc. Prof. Dr. Nevin Karabıyık Yerden** (Marmara University): *“Global AI Policy: Bridging Globalization Gaps, Strategies and Policies”*

The abstracts in this book reflect the original studies presented throughout the congress and aim to shed light on academic developments in their respective fields while inspiring future research.

We extend our sincere gratitude to all researchers, the scientific committee, session chairs, reviewers, invited speakers, and the organizing team. We look forward to continuing to meet in the universal language of science.

ICSSMS 2025 Organizing Committee

Congress Organizing Chairs

Assoc. Prof. Dr. Gökben Bayramoğlu
Hitit University

**Assoc. Prof. Dr. Tojiboyev Botirjon
Muhammadaliyevich**
Kokand University Andijan Filiali

Kongre Sekreteri

Xoshimjonov Sharofiddin Kozimjon o‘g‘li
Kokand University Andijan Filiali

Önsöz

Bilginin sınırlarının genişlediği ve disiplinlerarası etkileşimlerin küresel sorunların çözümünde vazgeçilmez araçlar haline geldiği günümüz dünyasında, bilimsel kongreler yalnızca akademik bilgi üretimi ve paylaşımı için bir platform olmakla kalmamakta; aynı zamanda ortak bir gelecek tasavvurunun inşasına katkı sağlayan stratejik buluşma noktaları olarak da öne çıkmaktadır.

Bu anlayışla şekillenen ve ortak geleceğimize dair derinlikli analizlerin yapıldığı **Uluslararası Sosyal Bilimler ve Yönetim Çalışmaları Kongresi (ICSSMS)**, 19–21 Haziran 2025 tarihleri arasında **Özbekistan’da Kokand University Andijan Şubesi** ev sahipliğinde, bilimsel düşüncenin ve uluslararası iş birliğinin rehberliğinde gerçekleştirilmiştir. Farklı coğrafyalardan akademisyenleri bir araya getirerek küresel ölçekte bilgi alışverişine olanak tanıyan kongre, aynı zamanda sosyal bilimlerin değişen dinamikleri ve yönetim çalışmalarında ortaya çıkan yeni yönelimler üzerine çok boyutlu tartışmalar için zemin hazırlamıştır.

Uzun ve yoğun ancak her anı hatırlanmaya değer bir hazırlık sürecinin ardından düzenlenen bu kongre, Kokand University ile Akademik Çalışmalar Grubu’nun özverili iş birliği sayesinde hayata geçirilmiştir. **2019 yılında kurulan Kokand University Andijan Şubesi**, güçlü akademik kadrosu ile **5000’den fazla öğrenciye** eğitim vermekte ve bu uluslararası organizasyona ev sahipliği yapmaktan gurur duymaktadır. **2020 yılında akademik bilgi paylaşımını teşvik etmek ve bilimsel üretimi desteklemek amacıyla kurulan Akademik Çalışmalar Grubu** ise, bugün Türkiye’den **1000’in üzerinde** ve dünyanın farklı ülkelerinden **300’ün üzerinde akademisyenin** aktif katılımıyla, disiplinlerarası araştırmaları teşvik eden küresel bir akademik platform haline gelmiştir. Bu iki kurumun en önemli ortak noktası, yeniliğe açık yapıları ve bilgiyi yayma konusundaki tutkularıdır; bu ortak vizyon, etkin iş birliğimizin temelini oluşturmaktadır.

Kongremiz, bilimsel iş birliği ve uluslararası etkileşimin verimli bir ürünü olarak, **“Küreselleşme ve Yenilik: Bilimsel Araştırmanın, Toplumsal Gelişmenin ve Modernleşmenin Temeli”** ana teması etrafında şekillenmiştir. Bu kapsamda, **yedi farklı ülkeden** (Türkiye, Özbekistan, Pakistan, Portekiz, Cezayir, Hindistan ve Amerika Birleşik Devletleri) toplam 265 bildiri başvurusu alınmıştır. Hakem değerlendirme sürecinin ardından, 211 katılımcı tarafından sunulmak üzere 168 bildiri kongre programına dâhil edilmiştir. **Katılımcıların yaklaşık %70’inin Türkiye dışından olması**, kongrenin yalnızca ulusal düzeyde değil, aynı zamanda uluslararası ölçekte de güçlü bir bilimsel çekim merkezi hâline geldiğini göstermektedir. Söz konusu tablo, kongremizin disiplinlerarası niteliğini, küresel kapsayıcılığını ve bilimsel katkı potansiyelini açık biçimde ortaya koymaktadır.

Kongre boyunca gerçekleştirilen özel oturumlar, tematik sunumlar ve panel tartışmaları sayesinde disiplinlerarası etkileşim güçlenmiş; katılımcılar yalnızca kendi uzmanlık alanlarında değil, komşu disiplinlerde de yeni bakış açıları kazanma fırsatı bulmuşlardır. Bu kapsamda, kongremize değerli katkılarda bulunan yedi **davetli konuşmacı**, akademik derinliğe önemli ölçüde katkı sunmuştur:

- **Prof. Dr. Chandra Chandrakantan Subramaniam** (*School of Business Management, UUM*): “Sanayi İş Birliği ve Bilgi Transferi Yoluyla Geleceğin Yeteneklerini Şekillendirmek”
- **Prof. Dr. Gökhan Özer** (*Kırgız-Türk Manas University*): “İnsanlık, Teknoloji ve Dönüşüm Kesişiminde Ekonomik Sürdürülebilirlik”
- **Prof. Dr. Murat Koç** (*Çağ University*): “Metaformoz: Bağlantının Gücü”
- **Prof. Dr. Tuğba Yolcu** (*Tarsus University*): “Dijital Çağda Demokrasiyi Yeniden Düşünmek: Katılım ve Yeni Alanlar”
- **Doç. Dr. Mohammed İslam** (*İstanbul Gelişim University*): “Bu, Demokratik Teorinin Dijital Dönüşümü mü? Metaverse Tabanlı Yönetişimde Siyasal Temsil”
- **Doç. Dr. Nevin Karabıyık Yerden** (*Marmara University*): “Küresel Yapay Zekâ Politikası: Küreselleşme Açıklarını, Stratejileri ve Politikaları Birleştirmek”

Bu kitapçıkta yer alan özet bildiriler, kongre süresince sunulan özgün çalışmaların bir yansıması olarak, ilgili akademik alanlarda yaşanan gelişmelere ışık tutmayı ve gelecekteki araştırmalara ilham vermeyi amaçlamaktadır.

Tüm araştırmacılara, bilim kuruluna, oturum başkanlarına, hakemlere, davetli konuşmacılara ve organizasyon ekibine en içten teşekkürlerimizi sunar; bilimin evrensel dilinde yeniden buluşmayı temenni ederiz.

ICSSMS 2025 Düzenleme Kurulu

Kongre Başkanları

Doç. Dr. Gökben Bayramoğlu
Hitit Üniversitesi

Assoc. Prof. Dr. Tojiboyev Botirjon
Muhammadiyevich
Kokand Üniversitesi Andijan Şubesi

Kongre Sekreteri

Xoshimjonov Sharofiddin Kozimjon o‘g‘li
Kokand Üniversitesi Andican Şubesi

	ORGANIZING COMMITTEE		
Title	Name Surname	Institution	Country
Assoc. Prof. Dr.	Botirjon Tojiboyev	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Gökben Bayramoğlu	Hitit University	Türkiye
Prof. Dr.	Azizbek Egamberdiev	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Başak Hanedan	Atatürk University	Türkiye
Prof. Dr.	Bilsen Bilgili	Kocaeli University	Türkiye
Prof. Dr.	Dustin Van Der Haar	University of Johannesburg	Republic of South Africa
Prof. Dr.	Hasan Bozgeyikli	Selçuk University	Türkiye
Prof. Dr.	Manzura Yunusova	Andijan State University	Kyrgyzstan
Prof. Dr.	Mustafa Kocaoğlu	Necmettin Erbakan University	Türkiye
Prof. Dr.	Nasiba Naraliev	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Remziye Terkan	YödaK	K.K.T.C.
Prof. Dr.	Sabiha Kılıç	Hitit University	Türkiye
Prof. Dr.	Salih Börteçine Avcı	Atatürk University	Türkiye
Prof. Dr.	Selçuk Balı	Selçuk University	Türkiye
Prof. Dr.	Serpil Ağcakaya	Süleyman Demirel University	Türkiye
Prof. Dr.	Süreyya Karsu	Bolu Abant İzzet Baysal University	Türkiye
Prof. Dr.	Tshibola Aimée Murphie Lubeshi	Moscow State Law Academy	Russia
Prof. Dr.	Yassa Yonienne Pierre	Agora American International University of Delaware In Us	Democratic Republic of Congo
Assoc. Prof. Dr.	Abdullo Abduvoxidov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr..	Ayşe Meriç Yazıcı	İstanbul Gelişim University	Türkiye

Assoc. Prof. Dr.	Derya Yayman	Akdeniz University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	G'ayratbek Xolbo'tayev	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Muyassar karimova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Mücahit Çayın	Batman University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Münevver Bayar	Sosyal Güvenlik Kurumu	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Nevin Karabiyik Yerden	Marmara University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Rafuqjon Ataxonov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Ravshanbek Shamsitdinov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Saadet Sağtaş Tutkunca	Çağ University	Türkiye

Assoc. Prof. Dr.	Shaxlo Xusanova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Sultanmurad Ergashov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	To'xtasin Iminov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
	Sardorbek Qosimov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
	Yayraxon To'raboyeva	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
	Xayitxon Ismoilova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
	Shaxnoza To'raxonova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
	Sharofiddin Xoshimjonov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan

ADVISORY COMMITTEE			
Title	Name Surname	Institution	Country
Prof. Dr.	Avdhesh Jha	Waymade College of Education Cvm University	India
Prof. Dr.	Azizbek Egamberdiev	Andijan State Pedagogical Institute	Uzbekistan
Prof. Dr.	Azizbek Egamberdiev	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Cemal Zehir	Yıldız University	Türkiye
Prof. Dr.	Dustin Van Der Haar	University of Johannesburg	South Africa Re- public
Prof. Dr.	Hasan Bozgeyikli	Selçuk University	Türkiye
Prof. Dr.	Manzura Yunusova	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Manzura Yunusova	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Muhammad Ashfaq	Mns University of Agriculture,	Pakistan
Prof. Dr.	Mustafa Kocaoğlu	Necmettin Erbakan University	Türkiye
Prof. Dr.	Sabiha Kılıç	Hitit University	Türkiye
Prof. Dr.	Serpil Ağcakaya	Süleyman Demirel University	Türkiye
Prof. Dr.	Süreyya Karsu	Bolu Abant İzzet Baysal University	Türkiye
Prof. Dr.	Tshibola Aimée Murphie Lubeshi	Moscow State Law Academy	Russia
Prof. Dr.	Ufuk Karadavut	Karabük University	Türkiye
Prof. Dr.	Yassa Yonienne Pierre	Agora American International Univer- sity of Delaware In Us	Democratic Republic of Congo
Assoc. Prof. Dr.	Botirjon Tojiboyev	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan

SCIENCE BOARD			
Title	Name Surname	Institution	Country
Prof. Dr.	F. Oben ÜRÜ	Arel University	Türkiye
Prof. Dr.	Akmatali Alimbekov	Kyrgyzstan-Türkiye Manas University	Kırgızistan
Prof. Dr.	Ali Bilgili	Ankara University	Türkiye
Prof. Dr.	Avdhesh Jha	Waymade College of Education Cvm University	India
Prof. Dr.	Azizbek Egamberdiev	Andijan State University	Türkiye
Prof. Dr.	Azizbek Egamberdiyev	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Bakhodir Ganiev	Ferghana State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Cemal Öztürk	Ordu University	Türkiye
Prof. Dr.	Dustin Van Der Haar	University of Johannesburg	South Africa Republic
Prof. Dr.	Farida Yuldasheva	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Gülmar Nurbetova	H.A.Yesevi Uluslararası Türk-Kazak University	Kazakhstan
Prof. Dr.	Hasan Bozgeyikli	Selçuk University	Türkiye
Prof. Dr.	Heiko Kleve	Witten/Herdecke University	Germany
Prof. Dr.	Jakub Szczerbowski	University of Łódź	Poland
Prof. Dr.	Kamoldin Yunusov	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Mamadou Abdoulaye Konte	University Gaston Berger	Senegal
Prof. Dr.	Manzura Yunusova	Andijan State University	Kyrgyzstan
Prof. Dr.	Manzura Yunusova	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Mbodja Mougoue	Wayne State University	United States
Prof. Dr.	Mieczyslaw W. Socha	Warsaw University	Poland
Prof. Dr.	Muhammad Ashfaq	Mns University of Agriculture,	Pakistan
Prof. Dr.	Mustafa Kocaoğlu	Necmettin Erbakan University	Türkiye
Prof. Dr.	Nasiba Naralieva	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Nodirbek Asqarov	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Özge Ercoşkun	Gazi University	Türkiye
Prof. Dr.	Remziye Terkan	YödaK	K.K.T.C
Prof. Dr.	Rimma Zamilova	Namangan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Rosa Indellicato	Aldo Moro University of Bari	Poland
Prof. Dr.	Sabiha Kılıç	Hitit University	Türkiye
Prof. Dr.	Selçuk Balı	Selçuk University	Türkiye
Prof. Dr.	Serpil Ağcakaya	Süleyman Demirel University	Türkiye

Prof. Dr.	Shodmon Khayitov	Bukhara State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Shokhidakxon Sodikova	International Islam Academy of Uzbekistan	Uzbekistan
Prof. Dr.	Shokir Gafforov	Samarkand State Medical Institute	Uzbekistan
Prof. Dr.	Sinan Aytekin	Balıkesir University İİBF	Türkiye
Prof. Dr.	Siri Terjesen	Florida Atlantic University	Usa
Prof. Dr.	Suranga Silva	University of Colombo	Sri Lanka
Prof. Dr.	Süreyya Karsu	Bolu Abant İzzet Baysal University	Türkiye
Prof. Dr.	Terekhin Vyacheslav	Southern Federal University	Russia
Prof. Dr.	To'lanboy Ortiqov	Andijan State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Ufuk Karadavut	Karabük University	Türkiye
Prof. Dr.	Vaidas Lukosius	Tennessee State University	United States
Prof. Dr.	Yassa Yonienne Pierre	Agora American International University of Delaware In Us	Democratic Republic of Congo
Prof. Dr.	Yu-Feng Lee	New Mexico State University	United States
Prof. Dr.	Yulduz Ergasheva	Karshi State University	Uzbekistan
Prof. Dr.	Zabirash Adilbekova	H.A.Yesevi Uluslararası Türk-Kazak University	Kazakhstan
Assoc. Prof. Dr.	Abdullo Abduvoxidov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Alper Bahadır Dalmış	Türk Hava Kurumu University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Anbalagan Krishnan	Wawasan Open University	Malaysia
Assoc. Prof. Dr.	Anukrati Sharma	University of Kota	India
Assoc. Prof. Dr.	Ayşe Asiltürk	Trabzon University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Ayşe Meriç Yazıcı	İstanbul Gelişim University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Ayşegül Kanbak	Batman University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Azizbek Badalov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Bekir Çelik	Nuh Naci Yazgan University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Botirjon Axmedov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Botirjon Tojiboyev	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Cihat Kartal	Kırıkkale University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Damira Baigonushova	Kırgızistan-Türkiye Manas University	Kırgızistan
Assoc. Prof. Dr.	Derya Yayman	Akdeniz University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Dilafroz Eshbekova	Jizakh State Pedagogical Institute	Uzbekistan

Assoc. Prof. Dr.	Ece Kuzulu	İzmir Demokrasi University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Fatih Çağatay Baz	Osmaniye Korkut Ata University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Filiz Demir	Karamanoğlu Mehmetbey University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Fouzi Boukhazani	Faculty of Medicine of Algiers	Algeria
Assoc. Prof. Dr.	G'ayratbek Xolbo'tayev	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Gökben Bayramoğlu	Hitit University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Gülbeniz Akduman	Fatih Sultan Mehmet Vakıf University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Gülsün Karacay	Çukurova Üniversitesi	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Hakan Aydoğan	Researcher	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Hülya Er	Bolu Abant İzzet Baysal University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	İlyas Deligöz	Tagem, Karadeniz Tarımsal Araştırma Enstitüsü-Samsun	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Kadir Gökoğlu	Dicle University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Katia Zhivkova Mihailova	University of National And World Eco	Bulgaria
Assoc. Prof. Dr.	Mehmet Akkaş	Kastamonu University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Mehmet Kaplan	Isparta Uygulamalı Bilimler University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Mehtap Demir	Kırklareli University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Metin Çalık	Kütahya Dumlupınar University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Murat Akkaya	Beykent University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Murat Bolelli	Altınbaş University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Murat Cihangir	Batman Üniversitesi	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Assoc. Prof. Dr.	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Mücahit Çayın	Batman University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Münevver Bayar	Sosyal Güvenlik Kurumu	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Nevin Karabıyık Yerden	Marmara University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Nur Çağlar Çetinkaya	Çankırı Karatekin University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Nuran Varışlı	Sosyal Güvenlik Kurumu	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Nurcan Çetiner	Karamanoglu Mehmetbey University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Nurcan Yücel	Fırat University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Nuri Muhammet Çelik	Batman University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Osman Yılmaz	Batman University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Özel Sebetci	Adnan Menderes University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Öznur Büyükturan	Kırşehir Ahi Evran University	Türkiye

Assoc. Prof. Dr.	Rafuqjon Ataxonov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Ravshanbek Shamsitdinov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Reşat Arıca	Batman University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Saadet Sağtaş Tutkunca	Çağ University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Salman Bashir Memon	Shah Abdul Latif University	Pakistan
Assoc. Prof. Dr.	Saykal Cunuşova	Kyrgyz National University	Kırgızistan
Assoc. Prof. Dr.	Serdar Çakan	Bolu Abant İzzet Baysal	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Shaxlo Xusanova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Sibel Aydoğan	Marmara University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Sultanmurad Ergashov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Taleh Halilov	Nahcivan Devlet University	Azerbaijan
Assoc. Prof. Dr.	Temurbek Ametov	Nukus State Pedagogical Institute	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Toğrul Halilov	Azerbaycan Bilimler Akademisi	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	To'xtasin Iminov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Ts. Norhayati Zakuan	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Assoc. Prof. Dr.	Turhan Moç	Iğdır University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Umid Bekimmetov	Khorezm Ma'mun Academy	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Ümran Şengül	Çanakkale Onsekiz Mart University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Vahap Önen	İstanbul Topkapı University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Volkan Temizkan	Karabük University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Yunus Zengin	Kafkas University	Türkiye
Assoc. Prof. Dr.	Yusufxon Jaxongirov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Assoc. Prof. Dr.	Zeynep Köse	Hasan Kalyoncu University	Türkiye
Dr.	Abdullah Ferit Erol	Batman University	Türkiye
Dr.	Ahmet Erkasap	İstanbul Gedik University	Türkiye
Dr.	Alper Polat	Bingöl University	Türkiye
Dr.	Amir Razzaq	Huanggang Normal University	China
Dr.	Arjeta Hallunovi	Aleksandër Moisiu University of Durrës	Algeria
Dr.	Asghar Ali	University of Agriculture Faisalabad	Pakistan

Dr.	Aslan Aydoğdu	Sivas Bilim ve Teknoloji University	Türkiye
Dr.	Aybige Özer Koçak	İstanbul Beykent University	Türkiye
Dr.	Aytaç Uğur Yerden	İstanbul Gedik University	Türkiye
Dr.	Aydın Bağdat	Sakarya Uygulamalı Bilimler University	Türkiye
Dr.	Ayman Hayajneh	Yarmouk University	Jordan
Dr.	Ayşegül Turan	Kırşehir Ahi Evran University	Türkiye
Dr.	Azmirul Ashaari	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Bahar Aksoy	Akdeniz University	Türkiye
Dr.	Bahodir Bayhonov	Tashkent State University of Economics	Uzbekistan
Dr.	Bekir Halhallı	Girne University	Türkiye
Dr.	Bobir Tursunov	Tashkent State University of Economics	Uzbekistan
Dr.	Bukhtawer Nasir	Government College University Lahore	Pakistan
Dr.	Che Zawiyah Che Hasan	Politeknik Premier Sultan Salahuddin Abdul Aziz Shah	Malaysia
Dr.	Cumali Yaşar	Çanakkale Onsekiz Mart University	Türkiye
Dr.	Diana Chalil	Universitas Sumatera Utara	Indonesia
Dr.	Doruk Ayberkin	Bayburt University	Türkiye
Dr.	Dragana Radicic	University of Lincoln	England
Dr.	Edanur Tar Bolacali	Kırşehir Ahi Evran University	Türkiye
Dr.	Elmira Faizova	Taraz State University M H Dulati	Kazakhstan
Dr.	Esra Cebeci Mazlum	Selçuk University	Türkiye
Dr.	Ergül Söylemezoğlu	Çanakkale Onsekiz Mart University	Türkiye
Dr.	Esmâ Ebru Şentürk	Hitit University	Türkiye
Dr.	Faramarz Taghilou	Tebriz University	İran
Dr.	Ildiko Laki	Milton Friedman University	Poland
Dr.	Iwona Florek	Alcide De Gasperi University of Euroregional Economy	Poland
Dr.	Gökçe Sinem Erbuğa	Dokuz Eylül University	Türkiye
Dr.	Gulbokhor Kadirova	Diplomat Universitesi	Özbekistan
Dr.	Gunes Topcu	Çanakkale Onsekiz Mart University	Türkiye
Dr.	Güray Karacıl	Mustafa Kemal University	Türkiye

Dr.	Hakan Akın	Yüksek İhtisas University	Türkiye
Dr.	Hasan Saltuk Durak	Düzce University	Türkiye
Dr.	Hatice Genç Kavas	Sivas Cumhuriyet University	Türkiye
Dr.	Havva Değirmenci Tarakcı	Hitit University	Türkiye
Dr.	Hayriye Nur Başyazıcıoğlu	Erciyes University	Türkiye
Dr.	Hilal Erkol	İzmit Lisesi, Meb	Türkiye
Dr.	Iqbol Karimjonov	Andizhan State University	Uzbekistan
Dr.	İlker İbrahim Avşar	Osmaniye Korkut Ata University	Türkiye
Dr.	İlknur Tüfekçi	Hitit University	Türkiye
Dr.	İlhami Kaya	Batman University	Türkiye
Dr.	İsa Bayhan	Bolu İzzet Baysal	Türkiye
		University	
Dr.	Javaria Nasir	Mns University of Agriculture Mul-tan	Pakistan
Dr.	Jennifer Ward-Batts	Pomona College İn Claremont	United States
Dr.	Joanna Hernik	West Pomeranian University of Tech-nology	Poland
Dr.	Kerem Kaptangil	Sinop University	Türkiye
Dr.	Khurshidbek Khodjamberdiev	Andizhan State University	Uzbekistan
Dr.	Kübra Mert Mahan	Recep Tayyip Erdoğan University	Türkiye
Dr.	Logaiswari Indiran	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Mehmet Nurettin Alabay	Abdullah Gül University	Türkiye
Dr.	Mustafa Demirkol	Tekirdağ Namık Kemal University	Türkiye
Dr.	Masood Azeem	University of New England	Australia
Dr.	Mazilah Abdullah	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Meerbek Kudaibergenov	Seoul National University of Science And Technology	South Korea
Dr.	Mehmet Günlük	Muğla Sıtkı Koçman University	Türkiye
Dr.	Meltem Arat	Dokuz Eylül University	Türkiye
Dr.	Meri Taksi Deveciyan	İstanbul Kültür University	Türkiye
Dr.	Mesut Öztırak	İstanbul Esenyurt University	Türkiye

Dr.	Mohsen Abbaszadeh Marzbali	University of Mazandaran	Iranian
Dr.	Muhammad Sohail Amjad Makhdum	Government College University Faisalabad	Pakistan
Dr.	Muhammed Fatih Cevher	Munzur University	Türkiye
Dr.	Murat Keskin	Afyon Kocatepe University	Türkiye
Dr.	Mustafa Demirkol	Tekirdağ Namık Kemal University/ Malmö University	Türkiye
Dr.	Nazlı Pehlivan Yirci	Hitit University	Türkiye
Dr.	Nihan CABA	Zonguldak Bülent Ecevit University	Türkiye
Dr.	Nida Palabıyık	Yozgat Bozok University	Türkiye
Dr.	Ong Tze Ching	Politeknik Kuching Sarawak	Malaysia
Dr.	Onur Köktürk	Çankırı Karatekin University	Türkiye
Dr.	Özlem Şenlik	Kırşehir Ahi Evran University	Türkiye
Dr.	Öznur Nalçinkaya	Ankara Hacı Bayram Veli University	Türkiye
Dr.	Özcan Karatay	Alanya Alaaddin Keykubat University	Türkiye
Dr.	Ranpise Suvarna Dnyandeo	Pes B.Ed.College, Shivajinagar, Pune	India
Dr.	Richard Culas	Charles Stuart University	Australia
Dr.	Rustamjon Mullajonov	Andizhan State University	Uzbekistan
Dr.	Sajjad Ahmad Baig	National Textile University	Pakistan
Dr.	Sami Rm Musallam	International University of Sarajevo	Bosnia And Herzegovina
Dr.	Sami Ullah	Mns-University of Agriculture, Multan	Pakistan
Dr.	Semih Serkant Aktug	Siirt University	Türkiye
Dr.	Semih Sezgin	Sinop University	Türkiye
Dr.	Sena Altın	Kayseri University	Türkiye
Dr.	Siti Suraya Abd Razak	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Siti Zaleha Omain	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Suat Okay	Batman University	Türkiye
Dr.	Şerife Kuzgun	Kırklareli University	Türkiye
Dr.	Sharofiddin Xoshimjonov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan

Dr.	Teh Zaharah Yaacob	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Tuğba İmadoğlu Kalkan	Cappadocia University	Türkiye
Dr.	Umar Haiyat Abdul Kohar	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Umar Ijaz Ahmed	Mns University of Agriculture Mul-tan	Pakistan
Dr.	Ümmühan Akbay	Piri Reis University	Türkiye
Dr.	Yasin Şeşen	Niğde Ömer Halisdemir University	Türkiye
Dr.	Zafer Gündüz	Sivas Cumhuriyet University	Türkiye
Dr.	Zekeriya Çalışkan	İnönü University	Türkiye
Dr.	Zubair Mustafa	University of Swabi	Pakistan
Dr.	Zuraidah Sulaiman	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia
Dr.	Zuraidah Sulaiman	Universiti Teknologi Malaysia	Malaysia

PARTICIPANT LIST		
Name Surname	Institution	Country
Abdulahfiz Mamatkulov	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Abdullayev Abdujabbor	Andijan State Technical Institute	Uzbekistan
Abdullo Abduvokhidov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Abduraim Adilov	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Abduraxmon Norov	Respublika Ixtisoslashtirilgan Neyroxirurgiya Ilmiy Amaliy Tibbiyot Markazi	Uzbekistan
Abduraxmon Shervayev	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Abduvaliyeva Muhammadnurovna	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Abror Mahkamov	Kokand University, Andijan Branch	Uzbekistan
Akbarali Vakhidov	Terdmau	Uzbekistan
Akbarov Abdulhamid	Tashkent State University Of Economics	Uzbekistan
Akhunova Nodirakhon	Central Asian University	Uzbekistan
Akmal Rakhmatullaev	Tashkent Pediatric Medical Institute	Uzbekistan
Akobir Qurbonov	Toshkent Tibbiyot Akademiyasi	Uzbekistan
Akram Khudayberdiyev	Andijan State University	Uzbekistan
Akramjon Yuldashev	Andijan State University	Uzbekistan
Akromjon Khudayberdiyev	Andijan Branch Kokand University	Uzbekistan
Ali Balikel	İstanbul Kent University	Türkiye
Alina Idrees	The University Of Faisalabad	Pakistan
Alisher Ismailov	Kokand University, Andijan Branch	Uzbekistan
Anvar Boysunov	Termiz Davlat Muhandislik Va Agatexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Arofatxon Abdullayeva	Adpı	Uzbekistan
Asadbek Kholmirezayev	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Asror Khursandov	Tashkent Pharmaceutical Institute	Uzbekistan
Ayesha Sadiqa	Gcuf	Uzbekistan
Ayhan Ünal	Selçuk University	Türkiye
Ayşe Gökçen Kapusuz	Selçuk University	Türkiye
Ayşe Şenay Koç	Çağ University	Türkiye
Ayşegül Turan	Kırşehir Ahi Evran University	Türkiye
Azamat Muminov	Qo'qon Universiteti Andijon Filiali	Uzbekistan
Azimjon Qurbonaliyev	Kokan University Andijan Branch	Uzbekistan
Bahodir Kurbonov	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Bakhtiyor Mirzakarimov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Bakhtiyor Nishonov	Kokand University, Andijan Branch	Uzbekistan
Banu Saadet Ünsal Akbıyık	Kocaeli University	Uzbekistan
Baxodirjon Mamajonov	Andijon Davlat Tibbiyot Instituti	Uzbekistan

Baxrom Xaydarov	O'zbekiston Milliy Universitetining Jizzax Filiali	Uzbekistan
Behruzbek Abdumutalov	Tashkent University Of Information Technologies Named After Muhammad Al-Khwarizmi	Uzbekistan
Belma Arslan	Aybü	Uzbekistan
Berat Utku Becerekli	Batman University	Türkiye
Berk Koçak	İstanbul Kent University	Türkiye
Bibioysha Isroilova	Kokand University	Uzbekistan
Bilal İmir	Batman University	Türkiye
Bilim Terebaev	Tashkent Pediatric Medical İnstitute	Uzbekistan
Billura Eglış	Central Asian University	Uzbekistan
Billura Tolipova	Central Asian University	Uzbekistan
Bilsen Bilgili	Kocaeli University	Türkiye
Bisyorbek Baxodir O'g'li	Asmi	Uzbekistan
Botirjon Tojibayev	Kokand University Andijan Branch	Türkiye
Canan Büyükaşık Çolak	Osmaniye Korkut Ata University	Türkiye
Cengiz Güney	Kocaeli University	Türkiye
Didem Rodoplu Şahin	Kocaeli University	Türkiye
Dilaram Ruzieva	Mikrobiologiya İnstituti	Uzbekistan
Dilbar Abdurazakova	Andijan State Medical Institute	Uzbekistan
Dildora Kuvandikova	National University Of Uzbekistan	Türkiye
Dilmurad Rahimov	Andijon Davlat Texnika İnstituti	Uzbekistan
Dilmurod Quronov	Andijan State University	Uzbekistan
Dilorom Sattorova	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Dilshodbek Khomidov	Andijan State University	Uzbekistan
Diyora Kamoldinova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Diyora Kamoldinova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Dostonbek Abduraimov	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Durdona G'aniyeva	Qoqon Universiteti Andijon Filialida	Uzbekistan
Durdonakhon Muydinjonova	Fergana State Technical University	Uzbekistan
Durdonaxon Akmaljon Qizi	Andijan State Medical Institute	Uzbekistan
Durdonaxon Askarova	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Ela Eripek	Batman University	Türkiye
Eldar Asanov	National Archaeological Center Of The Academy Of Sciences Of Uzbekistan	Uzbekistan
Elyor Valitov	Ферганский Медицинский Институт Общественного Здоровья	Uzbekistan
Emrah Ustundağ	Karamanoğlu Mehmetbey University	Türkiye
Emre Atılgan	Trakya University	Türkiye
Eray Alım	Batman University	Türkiye
Esin Ceylan Şaşmaz	Selçuk University	Türkiye

Esra Akay	Yozgat Bozok University	Türkiye
Farrux Abdusalimov	Termiz Davlat Muhandislik Va Agrotexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Farrux Husanov	Samarqand Iqtisodiyot Va Servis Instituti	Uzbekistan
Fatma Nur Demirbaş	Trabzon University	Türkiye
Fazliddin To‘laganov	Termiz Muhandislik Va Agrotexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Feruza Vaxidova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Feruzabonu Xolbutayeva	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Gavkhar Kuchkarova	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Gayratjon Ibragimov	Toshkent Davlat Iqtisodiyot Universiteti	Uzbekistan
Gokben Bayramoğlu	Hitit University	Türkiye
G'olibjon Ismoilov	Ismoilov	Uzbekistan
Gökhan Karhan	Batman University	Türkiye
Gulasal Turakulova	Andijan State Technical Institute	Uzbekistan
Gulhayo Yuldasheva Tohirjon Qizi	Andijon State University	Uzbekistan
Gulnoza Komilova	Kokand University	Uzbekistan
Guray Karacil	Hatay Mustafa Kemal University	Türkiye
Gül Nazik Ünver	Batman University	Türkiye
Hakan Emre Ziyagil	Niğde Ömer Halisdemir University	Türkiye
Harika Suklun	Batman University	Türkiye
Hasan Bozgeyikli	Selçuk University	Türkiye
Hasan Imomnazarov	Tashkent State University Of Law Student Housing Educator Pedagogue	Uzbekistan
Haşim Özkurt	Osmaniye Korkut Ata University	Türkiye
Hilal Şahin	Ministry Of Finance	Uzbekistan
Husniddin Ziyadullayev	Ziyadullayev Husniddin	Uzbekistan
Hülya Koyuncu	Ministry Of National Education	Türkiye
Ibrokhimjon Eraliev	Andijan State Medical Institute	Uzbekistan
Ikromjon Mamajonov	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Ilhom Kurbanbayev	Genetika Va O'simliklar Eksperimental Biologiyasi Instituti	Uzbekistan
Ilhomjon Ergashev	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Ilxom Xolmirzayev	Termiz Davlat Muhandislik Va Agrotexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Iqboljon Muxammedov	Qo'qon Universiteti Andijon Filiali	Uzbekistan
Iroda Turayeva	Andijon Davlat Pedagogika Instituti	Uzbekistan
Irodaxon Bazarova	Andijon Davlat Universiteti	Uzbekistan
Iskandarshoh Madgaziye	Andijan State Univrsity	Uzbekistan
Islomjon Juraev	Tuame	Uzbekistan
Ismoiljon Mirzayev	Kuaf	Uzbekistan
Izzatullakhon Sayfiddinov	Turan International University	Uzbekistan

İsmail Koç	Sakarya Uygulamalı Bilimler University	Türkiye
Jahongir Sayfiddinov	Turan International University	Uzbekistan
Jahongirbek Latipov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Jale Kahraman	İstanbul Esenyurt University	Türkiye
Jasurbek Rustamov	Rustamov	Uzbekistan
Javohir Boymirzayev	Boymirzayev Javohir	Uzbekistan
Jur'atbek Kuvatov	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Kamaldin Yunusov	Andijan State University	Uzbekistan
Kamola Odiljonova	Andijan State Pedagogical Institute	Uzbekistan
Khayitkhon Ismoilova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Kübra Atalay	Batman University	Türkiye
Luiza Khaknazaova	Jizzakh State Pedagogical University	Uzbekistan
M R Ramesh	Indira Gandhi Centre For Atomic Research, Kalpakkam	Indian
M.G'. Nematova	Andiajn State University	Uzbekistan
Maftuna Aysacheva	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Mahbuba Otakova	Berdaq Nomidagi Qaraqolpoq Davlat Universiteti	Uzbekistan
Mahdieh Takyeh	Ostim Teknik University	Uzbekistan
Mahmudjon Nabiyeu	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Makhammadali Bakhriddinov	Turan International University	Uzbekistan
Makhliyo Abdvaxopova	Qo'qon Universiteti Andijon Filiali	Uzbekistan
Makhliyo Mirzaabdullayeva	Andijan State Technical Institute	Uzbekistan
Mamasidiq To'lanov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Mariya Saidova	Tashkent State Pedagogical University	Uzbekistan
Maxliyo Atamirzayeva	Kokand University, Andijan Branch	Türkiye
Mehmet Ferhat Çelik	Selçuk University	Türkiye
Mehriban Utepbergenova	Karsu	Uzbekistan
Meltem Nurtanış Velioglu	İstanbul Aydın University	Türkiye
Merve Afşar	Kayü	Uzbekistan
Mevlüde Batur	Malatya Turgut Özal University	Türkiye
Mirzohid Jaynaqov	Andijan State University	Uzbekistan
Mohinur Salimova	Navoiy Shahar, Karmana Tuman 11- Umumiy O'rta Ta'lim Maktabi Ona Tili Va Adabiyoti Fani O'Qituvchisi	Uzbekistan
Muhammad Noman	University of Beira Interior	Portugal
Mubina Raxmadjonova	Qoqon Universiteti Andijon Filiali	Uzbekistan
Mufazzal Valiyeva	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Muhabbatxon Tojiyeva	Kadrlar Malakasini Oshirish Va Statistik Tadqiqotlar Instituti	Uzbekistan
Muhammad Shahzad	The University Of Faisalabad	Pakistan
Muhammad Yusuf Maxkamov	Kokand University Andijon Filiali	Uzbekistan

Muhammadqodir Soliyev	Andijan State Medical Institute	Uzbekistan
Muhammadsho Mamadaliyev	Andijan State Medical Institute	Uzbekistan
Muhammed İnal	Batman University	Türkiye
Mukammal Yormuhamatovna	Farg`Ona Davlat Universiteti	Uzbekistan
Murat Koç	Cag University Faculty Of Law	Türkiye
Musharraf Jabborova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Mustafa Kamal Topcu	Ostim	Türkiye
Mustafa Şahin	Dokuz Eylül University	Türkiye
Muxlisa Boxodirova	Mukhlisa	Uzbekistan
Muxlisa Usanova	Tashkent State University of Oriental Studies	Uzbekistan
Muxriddin Eshbekov	Termiz Davlat Muhandislik Va Agrotexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Muyassar Karimova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Muzaffar Tursunov	Andijan State University	Uzbekistan
Mücahit Çayın	Batman University	Türkiye
Nafisaxon Urinboyeva	Farg`Ona Davlat Universiteti	Uzbekistan
Nargiza Kurbonova	Andijon Davlat Tibbiyot İnstituti	Uzbekistan
Narzullo Mamatov	TIIAME	Uzbekistan
Nida Palabıyık	Yozgat Bozok University	Türkiye
Nihan Akdemir	Kocaeli University	Türkiye
Nilufar Bakhtiyarova	Kokand University	Uzbekistan
Nilufar Xalilova	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Nodira Akhunova	Central Asian University	Uzbekistan
Nodiraxon Tojiboyeva	Andijon Davlat Pedagogika İnstituti	Uzbekistan
Nodirbek Maxamadjonov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Nodirbek Otaxonov	KUAF	Uzbekistan
Nozimjon Kabulov	KUAF	Uzbekistan
Nurcan Günce	Kocaeli University	Türkiye
Obidjon Qodirov	Andijon Davlat Tibbiyot İnstituti	Uzbekistan
Odilbek Ollabergenov	Tashkent Pediatric Medical İnstitute	Uzbekistan
Odinahon Toshboyeva	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Oğuzhan Çolakıadıoğlu	Osmaniye Korkut Ata University	Uzbekistan
Olimjon Aliyev	Namangan State Technology University	Uzbekistan
Osman Yılmaz	Batman University	Türkiye
Oyatullo Qayimjonov	Andijan State Medical Institute	Uzbekistan
Oylum Ekşi	Kocaeli University	Uzbekistan
Özge Demirdelen	Cag University Faculty Of Law	Türkiye
Palina Botirova	Namangan State Technological University	Uzbekistan
Pınar Özdemir Karaca	Kırklareli University	Türkiye
Qayumova Mohinur Karim qizi	Navoiy State University	Uzbekistan

Qosimov Sardor	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Qutbiniso Abdumannopova	Kokand University Andijon Filiali	Uzbekistan
Rafikjon Ataxanov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Ramazan Kelepçe	Adıyaman University	Türkiye
Rasulbek Ergashev	Turan International University	Uzbekistan
Raxmatullo Raximov	Andijon Davlat Texnika İnstituti	Uzbekistan
Reşat Arıca	Batman University	Türkiye
Rimsha Shahid	The University Of Faisalabad	Pakistan
Rohail Jibran	The University Of Faisalabad	Pakistan
Roziya Zuxridinova	KUAF	Uzbekistan
Ruzmatova Nigora	The National University Of Uzbekistan Named After Mirzo Ulug'bek, Tashkent	Uzbekistan
Sabiha Kılıç	Hitit University	Türkiye
Salman Aslan	Hasan Kalyoncu University	Türkiye
Sanjar Eshboyev	Eshboyev Sanjar	Uzbekistan
Sardor Ergashev	Qo'qon Universiteti Andijon Filiali	Uzbekistan
Sardorbek Muxamadjonov	Qo'qon Universiteti Andijon Filiali	Uzbekistan
Sarvinov Rahmatullayeva	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Seda Uğur Çilkara	Zonguldak Bülent Ecevit University	Türkiye
Seher Karatas	Malatya Turgut Ozal University	Türkiye
Selçuk Balı	Selçuk University	Türkiye
Selma İpek	Bağımsız Araştırmacı	Türkiye
Semih Sezgin	Sinop University	Türkiye
Semiha Şahin	Dokuz Eylül University	Türkiye
Sevinch Yunusova	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Shakhnoza Turakhonova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Shama Mushtaq	University Of Agriculture Faisalabad	Pakistan
Shameem Chalil	Koneru Lakshmaiah Education Foundation, Vijayawada, Andhra Pradesh	Uzbekistan
Sharjeel Yousaf	The University Of Faisalabad	Pakistan
Sharofiddin Xoshimjonov	Andijan State University	Uzbekistan
Shavkat Asrayev	Jizzakh Branch National University Of Uzbekistan	Uzbekistan
Shavkatbek Xoliqov	Andijon Davlat Tibbiyot İnstituti	Uzbekistan
Shaxlo Xusanova	Kokand University, Andijan Branch	Uzbekistan
Shaxnoza Shokirova	Andijan Branch Of Kokand University	Uzbekistan
Shaxzod Abduqayumov	Toshkent Davlat Iqtisodiyot Universiteti	Uzbekistan
Shaxzodbek Turg'unov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Sherali Turghunov	Turan International University	Uzbekistan
Shohruhbek Qo'chqarov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Shohsanam Olimova	Andijon Mashinasozlik İnstituti	Uzbekistan

Shohsanam Obidova	Andijon Davlat Pedagogika Instituti	Uzbekistan
Shoxidaxon Kurbanova	Kokand University Of Andijan Branch	Uzbekistan
Sidra Ghulam Muhammad	The University Of Faisalabad	Uzbekistan
Sohiba Murodova	Qarshi Shahar 1 - Maktab Ingliz Tili Fani O'qituvchisi, Efl And Esl Teacher	Uzbekistan
Sultan Sari	Ostim Technical University	Türkiye
Sunnatillo Qilichev	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Suxrob Qurbonazarov	Termiz Davlat Muhandislik Va Agrotexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Süleyman Kurt	İstanbul Nişantaşı University	Türkiye
Süreyya Karsu	Bolu Abant İzzet Baysal University	Türkiye
Şeyda Özçelik Aydoğan	Afyon Kocatepe University	Türkiye
Talha Turhan	Erciyes University	Türkiye
Tashkhan Gulyamova	Institute Of Microbiology	Uzbekistan
Temur Majidov	Tashkent Pediatric Medical İnstitute	Uzbekistan
Tuba Güler	Karamanoğlu Mehmetbey University	Türkiye
Tugrul Uzhan	OSTİM	Türkiye
Tuğba İmadoğlu Kalkan	Kapadokya University	Türkiye
Ulug'Bek Samatov	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Ulugbek Mutalipov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Ulug'bek Obidov	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Ulug'bek Umarov	Toshkent Farmatsevtika İnstituti	Uzbekistan
Umid Ravshanov	Termiz Davlat Muhandislik Va Agrotexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Umriniso Shobduraximova	Andijon Davlat Pedagogika Instituti	Uzbekistan
Umut Çil	Karamanoğlu Mehmetbey University	Türkiye
Uyum Elitok	Batman University	Türkiye
Üstün Yüksel	Independent Researcher	USA
Xadjayeve Dilnoza	Kokand University Andijon Filiali O'qituvchisi	Uzbekistan
Xasan Nurmaxamadov	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Xayitmatov Zoxidjon	Andijan State University	Türkiye
Xilolaxon Abdullayeva	Impuls Tibbiyot İnstituti	Uzbekistan
Xolida Salaxidinova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Xumoyun Mexmonqulov	Andijan State Tecnical İnstitute	Uzbekistan
Xusan Nurmaxamadov	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Xusnida Israilova	Kokand University Andijan Branch	Uzbekistan
Yasemin Kaya	Kayseri University	Türkiye
Yavuz Elitok	Batman University	Türkiye
Yayra Turaboyva	Qo`Qon Universitti Anijon Filiali	Uzbekistan
Yilmaz Songur	Akbank T.A.Ş.	Türkiye

Yonca Bir	Çağ University	Türkiye
Yorkinoy Nasirdinova	Kokand University, Andijan Branch	Uzbekistan
Yusup Xamidov	Termiz Davlat Muhandislik Va Agrotexnologiyalar Universiteti	Uzbekistan
Yusupova Gavxaroy	Kakan University Of Andijan	Uzbekistan
Zafar Iqbal	The University Of Faisalabad	Pakistan
Zafar Iminov	Andijan State Technical Institute	Uzbekistan
Zahro Xayrullayeva	Zahro	Uzbekistan
Zarina Baratova	Guliston Davlat Universiteti	Uzbekistan
Zebo Botirova	Namangan State University	Uzbekistan
Zeynep Görgülü	Selçuk University	Türkiye
Zohida Anvarova	Andijan State University	Uzbekistan
Zulxumorxon Boymatova	Kokand University, Andijan Branch	Uzbekistan
АКМАЛ РАХМАТУЛЛАЕВ	Tashkent Pediatric Medical Institute	Uzbekistan

Keynote Speaker

- **Prof. Dr. Chandra Chandrakantan Subramaniam** (School of Business Management Uum): *Shaping Future Talent through Industry Collaboration and Knowledge Transfer*
- **Prof. Dr. Murat Koç** (Cag University): *Metaformosis: The Power of Connectivity*
- **Prof. Dr. Gökhan Özer** (Kyrgyz- Turkish Manas University): *Economic Sustainability at the Intersection of Humanity, Technology and Transformation*
- **Prof. Dr. Tuğba Yolcu** (Tarsus University): *Reimagining Democracy in the Digital Age: Participation and Emerging Arenas*
- **Assoc. Prof. Dr. Mohammed Islam** (Istanbul Gelişim University): *“Is This the Digital Transformation of Democratic Theory? Political Representation in Metaverse-based Governance*
- **Assoc. Prof. Dr. Nevin Karabıyık Yerden** (Marmara University): *“Global AI Policy: Bridging Globalization Gaps, Strategies and Policies”*

CONTENTS - İÇİNDEKİLER

PREFACE	VII
ÖNSÖZ	IX
ORGANIZING COMMITTEE	XI
ADVISORY COMMITTEE	XIII
SCIENCE BOARD	XIV
PARTICIPANT LIST	XXIV
KEYNOTE SPEAKER	XXXI

HOPE IN UNIVERSITY STUDENTS' CAREER DEVELOPMENT: A SYSTEMATIC REVIEW ..	1
---	---

Zeynep Görgülü & Hasan Bozgeyikli

FOREIGN LANGUAGE LEARNING ANXIETY, STRESS FACTORS AND SUCCESS: A QUALITATIVE RESEARCH FOR UNDERGRADUATE STUDENTS	13
--	----

Tuğba İmadoğlu Kalkan

ÜNİVERSİTELERDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ALGISI: ÇALIŞANLARIN ALGI VE TUTUMLARININ İNCELENMESİ	21
---	----

Nida Palabıyık & Esra Akay

THE GROWING IMPORTANCE OF CYBERSECURITY IN CONSUMER CONFIDENCE AND FOOD SAFETY FOR A SUSTAINABLE FUTURE	29
---	----

Fatma Nur Demirbaş & Gül Nazik Ünver & Hilal Şahin

THE IMPACT OF CYBERSECURITY ON FOOD MICROBIOLOGY: NEW RISKS AND SOCIAL PERCEPTION IN DIGITALIZING FOOD SYSTEMS	37
--	----

Gül Nazik Ünver & Fatma Nur Demirbaş

İNSAN HAKLARI PERSPEKTİFİNDEN SÜRDÜRÜLEBİLİR İNSANİ KALKINMA HAKKI ..	45
---	----

Talha Turhan

REPRESENTATIONS OF WOMEN AND MEN IN PRIMARY SCHOOL TEXTBOOKS	57
--	----

Mustafa Şahin

TÜRKİYE'DE YASAL BOYUTUYLA ÖĞRETMEN GİYİM TARZI	63
---	----

Semiha Şahin & Mustafa Şahin

YAPAY ZEKA VE İNSANIN ORTAK BESTECİLİK ANLAYIŞI	71
---	----

Hakan Emre Ziyagil

SUSTAINABLE FLAME-RETARDANT MATERIALS BASED ON NATURAL POLYSACCHARIDES AND SECONDARY METABOLITES: PROSPECTS AND CHALLENGES	81
--	----

Dilmurad Rahimov

BANK TIZIMIDAGI MUAMMOLI KREDITLAR VA ULARNING YASHIL IQTISODIYOT RIVOJLANISHIGA TA'SIRI	85
--	----

Yadgarova Malika Lutpillayevna & Abduqayumov Shaxzod Akmal o'g'li

TURİZM SEKTÖRÜNÜN DİJİTAL DÖNÜŞÜM VE MODERNİZASYONUNDA AKILLI TURİZM UYGULAMALARININ GELECEĞİ VE ROLÜ	91
---	----

Sabiha Kılıç

TOPLUMSAL DEĞER ODAKLI PAZARLAMA (SOCIETAL MARKETING) STRATEJİLERİNİN KÜRESEL GELİŞİMİ, İNOVASYONU VE GELECEK YÖNELİMLERİ	105
---	-----

Sabiha Kılıç

MUHASEBEDE İHTİYATLILIK İLKESİ: TEORİK BİR İNCELEME	121
---	-----

Selçuk Balı & Mehmet Ferhat Çelik

İHTİYATLI MUHASEBE POLİTİKASININ, ÖZSERMAYE MALİYETİ VE HİLELİ FİNANSAL RAPORLAMA ÜZERİNE İLİŞKİSİNİN AMPİRİK ANALİZİ	133
---	-----

Selçuk Balı & Mehmet Ferhat Çelik

GOTÜRKİYE WEB SİTESİNDE YER ALAN İÇERİKLERİN ANLATIM BOZUKLUKLARI AÇISINDA İNCELENMESİ: HATAY ÖRNEĞİ	145
--	-----

Güray Karacıl & Ramazan Kelepçe

GLOBALIZATION AND INNOVATION: THE FOUNDATION OF SCIENTIFIC RESEARCH, SOCIAL DEVELOPMENT, AND MODERNIZATION – A STATISTICAL ANALYSIS OF CHENNAI, TAMIL NADU	155
--	-----

M R Ramesh

TÜRKİYE EKONOMİSİNDE BORÇ YÜKÜNÜ BELİRLEYEN FAKTÖRLER: ZAMAN SERİSİ PERSPEKTİFİNDEN BİR ARDL ANALİZİ	163
--	-----

Said Ceyhan & Mehmet Akif Peçe & Emrah Üstündağ

UNITS OF THE CONCEPT OF “TONGUE” IN ENGLISH AND UZBEK LANGUAGES	175
---	-----

Shoxidaxon KURBANOVA Alijon kizi

TEKNOLOJİDEKİ KAMERA GELİŞİMİNİN KOMPOZİSYONA VE GÖRÜNTÜYE ETKİSİ: YARATICI İFADE VE ALGISAL DENEYİM	181
--	-----

Süleyman Kurt & Burcu Kurtiş

YEREL HALKIN TURİZMİN ETKİLERİNE YÖNELİK ALGILARI: HASANKEYF ÖRNEĞİ	195
---	-----

Berat Utku Becerikli & Reşat Arıca

KONAKLAMA İŞLETMELERİNİN ENGELLİ BİREYLERE UYGUNLUĞU: BATMAN OTELLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA	205
---	-----

Bilal İmir & Reşat Arıca

KANO MODELİ ÇERÇEVESİNDE RESTORANLARDA KULLANILAN ROBOT UYGULAMALARINA YÖNELİK BEKLENTİLER VE MEMNUNİYET	219
--	-----

Bilsen Bilgili & Nihan Akdemir

MALPRAKTİS DAVALARINDA HEKİMİN CEZAİ SORUMLULUĞU	231
--	-----

Haşim Özkurt

ICSSMS CONGRESS PROGRAM.....	239
-------------------------------------	------------

HOPE IN UNIVERSITY STUDENTS' CAREER DEVELOPMENT: A SYSTEMATIC REVIEW

Zeynep Görgülü¹

Hasan Bozgeyikli²

Abstract

Hope has become a growing interest in recent career research. Thus, this study aims to review existing career research on hope. The systematic review was conducted following the PRISMA protocol. Web of Science, Scopus, and DergiPark databases were selected for a rigorous literature search. After removing duplicates and those irrelevant articles, 46 articles were included in the sample. Once the final sample was determined, each article was examined in detail and coded separately. MAXQDA was used for the coding process. The results present definitions, outcomes and antecedents of hope in career research. Many articles referenced Snyder's Hope Theory when defining hope. Some studies, however, utilized work hope, a concept derived from Hope Theory, which describes individuals' hopes regarding their future employment. The Outcomes of Hope consisted of career-related factors, including career decision self-efficacy, outcome expectations, career decidedness, career calling, career identity, career distress, job-seeking anxiety, career regret, career types, career engagement, employability, career adaptability and proactive career behaviors. Similarly, the antecedents of hope included career variables which were career decision self-efficacy, influences on career choices, career decidedness, work values, career calling, negative career thinking, perceived career barriers, employment stress, career skills, career adaptability, interventions and work integrated learning. Consequently, this review suggests a research map for future studies and some implications for career practitioners.

Keywords: Career development, hope, school to work transition, university students.

¹Corresponding Author, Res. Asst., Faculty of Education, Department of Educational Sciences, zeynep.gorgulu@selcuk.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-1122-5526>

²Prof. Dr., Faculty of Education, Department of Educational Sciences, hbozgeyiklie@selcuk.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-6762-1990>

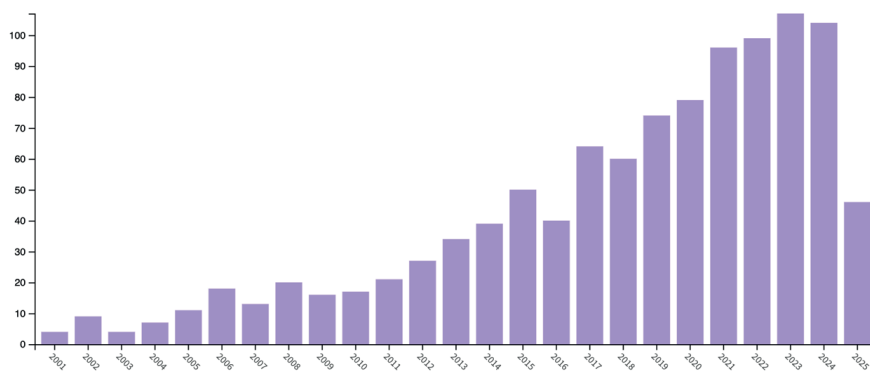
INTRODUCTION

The 21st century is described as a period marked by uncertainty and challenges in individuals' career paths. In this regard, career research has increasingly focused on identifying factors that help individuals cope with these challenges, leading to the emergence of new research areas. One of these emerging areas involves the concept of hope. Hope is a cognitive-motivational construct that provides individuals with the strength to cope with challenges (Snyder, 2002). This emphasis on coping with challenges makes hope particularly relevant to career development, especially within the uncertain and economically demanding environment of the 21st century. Today, university students face a highly competitive labor market and must address various employment concerns. Moreover, global crises such as economic recessions and the COVID-19 pandemic have further disrupted labor markets, creating a career landscape filled with uncertainty and complexity. It may suggest that the role of hope in coping with these challenges has begun to gain visibility both in research and in theory (Ulaş-Kılıç, 2019).

The Hope-Centered Career Development Model (Career Flow), proposed by Niles et al. (2011), positions hope as a central resource for supporting individuals in sustaining their career development under challenging conditions. This theory emphasizes hope as a critical internal resource that motivates individuals to overcome obstacles. It suggests that hopeful students can cope with these challenges more effectively because hope is associated with future planning, maintaining a positive outlook on their future, and believing in their own abilities. In addition to theoretical proposals, there has been a growing body of empirical research examining the relationships between hope and various career-related variables in recent years. According to our brief Web of Science search, the number of studies including both career and hope has significantly increased, particularly over the past decade, reaching its highest levels in recent years (Please see Figure 1).

As a result, hope is receiving increasing attention in career research. From this study's perspective, while hope can be important for anyone trying to shape their career, it may be particularly meaningful for university students, as finding a job and transitioning into the workforce are key developmental tasks at this stage (Arnett, 2022). Research suggests that hope may serve as a valuable resource in supporting university students in their career development (e.g., Başar-Gencer et al., 2024; Büyükgöze-Kavas, 2016; Owens et al 2016; Ulas & Yildirim, 2019; Zammitti et al., 2023; Zhao et al., 2023;).

Figure 1. Distribution of publications by year (bar chart)

Given that university students are at a critical stage of preparing for their professional lives, hope can play a role in their career development. However, research on hope is still considered a relatively new area. In this regard, examining the existing body of research can offer valuable insights into the function of hope in students' career development. Reviewing the accumulated research on hope can not only demonstrate

how the concept operates but also guide future studies. To explore the role of hope in university students' career development, literature reviews can be as informative as empirical studies. Such reviews help identify career-related factors associated with hope across various studies, thereby providing a foundation for future research. Therefore, this study aims to review the existing literature on hope in the context of career development and address the following research question: "What is the current state of published knowledge on hope in the career development of university students?"

1. METHOD

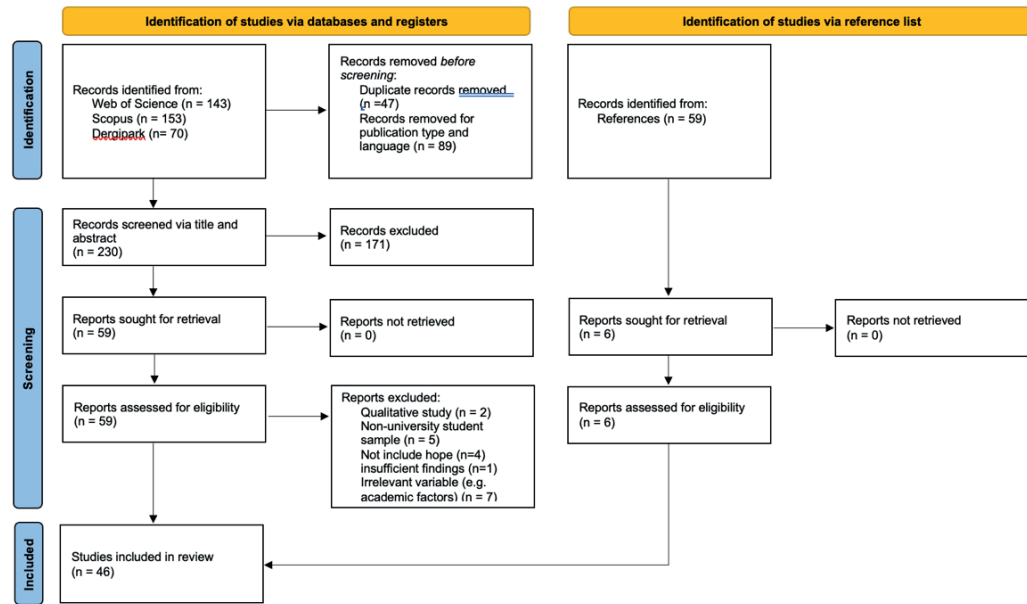
In this study, the systematic review method was employed. The PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) protocol served as a guiding framework throughout the study (Page, et al., 2021). PRISMA is a protocol developed to establish and enhance the scientific standards of systematic reviews. In this context, it ensures that all stages, from data collection to reporting, proceed in a structured and systematic manner

1.1. Research Sample and Data Analysis

The systematic review was conducted following the PRISMA protocol. Web of Science, Scopus, and DergiPark databases were selected for a rigorous literature search. The search was conducted in both English and Turkish. For English articles, the following query strategy was used: "job*" OR "career" OR "occupation*" OR "vocation*" (Topic) and "hope" (Topic) and "university student*" OR "college student*" OR "undergraduate student*". For Turkish articles, the search strategy was: "umut" AND abstract: "kariyer" and abstract: "meslek*" AND abstract: "umut*". The Web of Science search yielded 143 results, the Scopus search yielded 153 results, and the DergiPark search yielded 70 results. After removing duplicates and irrelevant articles, 40 articles were included in the sample.

Additionally, after analyzing the references of the selected articles, six more relevant articles were identified and included. As a result, the final sample consisted of 46 articles. The inclusion criteria for the articles were as follows: 1) Inclusion of variables directly related to career development, 2) Inclusion of the variable hope, 3) Written in English or Turkish, 4) The study group includes university students, 5) Published as a peer-reviewed article. Qualitative studies were excluded from the sample. Additionally, since a 25-year review was conducted, articles published before 2000 were excluded. Figure 2 present the flow diagram for searching phases of the present study.

Once the final sample was determined, each article was examined in detail and coded separately. MAXQDA was used for the coding process.

Figure 2. Flow Diagram

Note: Adapted from Page et al. (2021) doi: 10.1136/bmj.n71.

3. FINDINGS

The sample consisted of articles from Türkiye (n=19), the United States (n=12), China (n=5), South Korea (n=3), Germany (n=1), Italy (n=1), Ukraine (n=1), France (n=1), United Kingdom (n=1), Israel (n=1), and Paraguay (n=1). Four categories emerged from the analysis: “What is Hope?”, “Outcomes of Hope,” “Antecedents of Hope,” and “Other Hope-Related Career Factors.”

3.1. What is the Hope?

Many articles referenced Snyder’s Hope Theory when defining hope. Some studies, however, utilized work hope, a concept derived from Hope Theory, which describes individuals’ hopes regarding their future employment. Table 1 present the measurements to be used defining hope in the studies.

Table 1. Measurement tool using for hope

Measurement	Authors
The Beck Hopelessness Scale	Dieringer et al., 2016; Ilgaz-Yıldırım & Toker, 2017; Ulas & Yıldırım, 2019;
The State Hope Scale (Snyder et al., 1996)	Ding & Lin, 2023; Lin, 2024; Michael et al., 2020; Zhao et al., 2023
Dispositional Hope Scale (Snyder et al., 1991)	Arslan, 2022; Başar-Gencer et al., 2024; Betz et al., 2005; Bilgiz-Öztürk & Karabacak-Çelik, 2023; Büyükgöze-Kavas, 2014; Büyükgöze-Kavas, 2016; Duru & Doğanülkü, 2025; Hammond et al., 2010; Hirschi, 2014; Hwang et al., 2019; In, 2016; Kara, 2024; Owens et al., 2016; Phillips, 2011; Purdue et al., 2013; Rivera et al., 2021; Sung et al., 2013; Şeker & Çapri, 2023; Şen-Baz, 2019; Vela et al., 2019; Vuyk et al., 2020; Zhang et al., 2015
Visions About Future (Ginevra et al., 2017)	Doğanülkü, 2024; Güneşlice et al., 2024; Korkmaz, 2023; Korkmaz & Doğanülkü, 2022; Pignault et al., 2022; Zammitti et al., 2023
Work Hope Scale (Juntunen, & Wettersten, 2006)	Ahn et al., 2021; Duffy et al., 2011; Juntunen & Wettersten, 2006; Yakushko & Sokolava, 2010

Measurement	Authors
The Beck Hopelessness Scale	Dieringer et al., 2016; Ilgaz-Yıldırım & Toker, 2017; Ulas & Yıldırım, 2019;
Psychological Capital Measurements	
Positive Psycap Questionnaire (Zhang et al., 2010)	Xu et al., 2024
Psychological Capital Measurement (Luthans et al., 2007)	Kalkın et al., 2020; Taş & Alparslan, 2020
Others	
Employment Hope Scale (Akin et al., 2013)	Yalcin & Özkan, 2023
Psychosocial Inventory of Ego Strengths (Markstrom et al., 1997)	Anthis, 2014
The Hope-Centred Career Inventory (Niles et al., 2010)	Yoon et al., 2015
1 item scale	Çelik, 2020

3.2. Outcomes of Hope

Articles including outcomes of hope formed four group: career decision making and planning, career psychology, career models, career skills and proactive behaviors. Career decision making and planning category suggest that hopeful students may be more successful to accomplish career decision making tasks. Studies present that more hope was related with more career decision self-efficacy (Hirschi, 2014; In, 2016; Michael et al., 2020; Ulas & Yildirim, 2019), more career decidedness (Hirschi, 2014; Zhang et al., 2015) and more positive vocational outcome expectations (Vela et al., 2019). Hope appears to have a protective role in relation to career psychology variables. Specifically, higher hope levels may help students better cope with career-related stressors such as job search anxiety and career regrets (Bilgiz-Öztürk & Karabacak-Çelik, 2023; Korkmaz & Doğanülkü, 2022; Zhao et al., 2023) and also be associated with career calling and career identity development (Phillips, 2011; Anthis, 2014; Yoon et al., 2015). Within the category of career models, only one study was identified, suggesting that hope can serve as a predictor of different career orientations (Pignault et al., 2022). Most studies have examined hope as a predictor of career skills, consistently showing its positive association with career adaptability (e.g., Bilgiz-Öztürk & Karabacak-Çelik, 2023; Büyükgöze-Kavas, 2016; Çelik, 2020; Ding & Lin, 2023). Furthermore, hope has been linked to more career engagement (Kara, 2024) and more proactive behaviors in career-related activities (Doğanülkü, 2024; Hirschi, 2014; Korkmaz, 2023). Similarly, studies have reported that hope was positively associated with perceived employability (Kalkın et al., 2020; Xu et al., 2024). Table 2 provides a complete list of outcomes associated with hope.

3.3. Antecedents of Hope

Similarly, the Antecedents of Hope category includes four broad themes with multiple subcategories that serve as predictors of hope. These were Career Decision-Making and Planning (e.g., career decision self-efficacy, career decidedness), Career Psychology (e.g., career calling), Career Skills and Proactive Behaviors (e.g., career adaptability), and interventions aimed at enhancing hope. Studies in the Career Decision-Making and Planning category shows that career decision-making processes and career decidedness were positively associated with hope levels (Arslan, 2022; Ilgaz-Yıldırım & Toker, 2017; Yalcin & Özkan, 2023; Phillips, 2011). In the Career Psychology category, career calling was linked to increasing hope (Ahn et al., 2021; Duffy et al., 2011; Kara, 2024; Zhang et al., 2015). Career calling refers to finding personal meaning in one's work, which motivates individuals to set goals and take action, processes inherently

linked to hope. Conversely, stress, perceived barriers, and negative thoughts were negatively associated with hope (Dieringer et al., 2016; Ulas & Yildirim, 2019; Hwang et al., 2019). Only a few studies have addressed Career Skills, primarily reporting that career adaptability was positively related to hope (Duru & Doğanülkü, 2025; Rivera et al., 2021). However, in many studies, career skills have been examined more frequently as outcomes of hope rather than as predictors. The final category, Interventions, includes studies showing that career interventions can increase hope levels (Başar-Gencer et al., 2024; Owens et al., 2016; Purdie et al., 2013; Zammitti et al., 2023). Table 2 provides a complete list of antecedents associated with hope.

Table 2. Career related antecedents and outcomes of hope

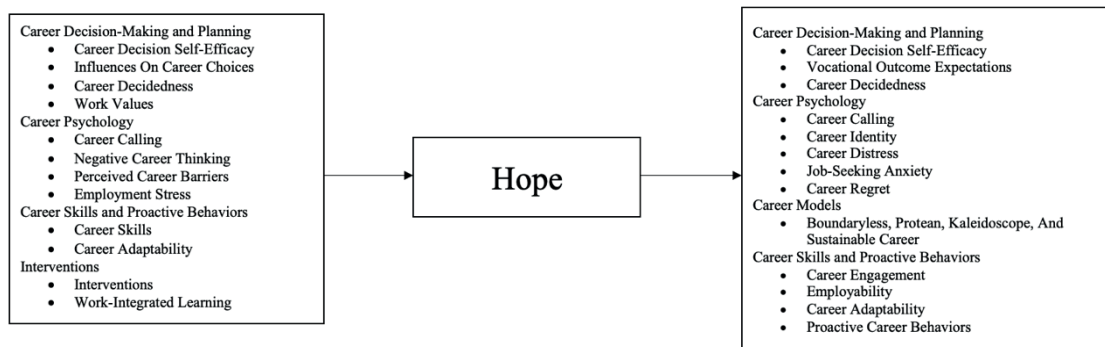
Career Category	Career Factor	Antecedent or Outcome	Study
Career Decision-Making and Planning	Career decision self efficacy	Outcome	Hirschi, 2014; In, 2016; Michael et al., 2020; Ulas & Yildirim, 2019
Career Decision-Making and Planning	vocational outcome expectations	Outcome	Vela et al., 2019
Career Decision-Making and Planning	career decidedness	Outcome	Hirschi, 2014; Zhang et al., 2015
Career Psychology	career calling	Outcome	Phillips, 2011
Career Psychology	career identity	Outcome	Anthis, 2014; Yoon et al., 2015
Career Psychology	career distress	Outcome	Korkmaz & Doğanülkü, 2022
Career Psychology	Job-seeking anxiety	Outcome	Zhao et al., 2023
Career Psychology	career regret	Outcome	Bilgiz-Öztürk & Karabacak-Çelik, 2023
Career models	Boundaryless, Protean, Kaleidoscope, and Sustainable Career	Outcome	Pignault et al., 2022
Career Skills and Proactive Behaviors	career engagement	Outcome	Kara, 2024
Career Skills and Proactive Behaviors	employability	Outcome	Kalkın et al., 2020; Xu et al., 2024
Career Skills and Proactive Behaviors	career adaptability	Outcome	Bilgiz-Öztürk & Karabacak-Çelik, 2023; Büyükgöze-Kavas, 2016; Çelik, 2020; Ding & Lin 2023; Güneşlice et al., 2024; Lin, 2024; Şeker & Çapri, 2023; Taş & Alparslan, 2020
Career Skills and Proactive Behaviors	proactive career behaviours	Outcome	Doğanülkü, 2024; Hirschi 2014; Korkmaz 2023
Career Decision-Making and Planning	Influences on career choices	Antecedent	Yakushko & Sokolava, 2010
Career Decision-Making and Planning	career decidedness	Antecedent	Arslan, 2022; Ilgaz-Yıldırım & Toker, 2017; Yalcin & Özkan, 2023
Career Decision-Making and Planning	Career decision self efficacy	Antecedent	Phillips 2011
Career Psychology	work values	Antecedent	Hammond et al 2010
Career Psychology	negative career thinking	Antecedent	Dieringer et al 2016

Career Category	Career Factor	Antecedent or Outcome	Study
Career Decision-Making and Planning	Career decision self efficacy	Outcome	Hirschi, 2014; In, 2016; Michael et al., 2020; Ulas & Yildirim, 2019
Career Psychology	career calling	Antecedent	Ahn et al., 2021; Duffy et al., 2011; Kara, 2024; Zhang et al., 2015
Career Psychology	perceived career barriers	Antecedent	Ulas & Yildirim, 2019
Career Psychology	Employment Stress	Antecedent	Hwang et al., 2019
Career Skills and Proactive Behaviors	career skills	Antecedent	Sung et al., 2013
Career Skills and Proactive Behaviors	career adaptability	Antecedent	Duru & Doğanülkü, 2025; Rivera et al., 2021
Interventions	Interventions	Antecedent	Başar-Gencer et al., 2024; Owens et al 2016; Zammitti et al., 2023
Interventions	work-integrated learning	Antecedent	Purdie et al., 2013

3.4. Other Hope related Career Factors

Some studies have reported variables associated with hope without specifying a directional relationship. Occupational engagement (Vuyk et al., 2020), vocational identity (Vuyk et al., 2020; Juntunen & Wettersten, 2006), career decision-making (Betz et al., 2005; Juntunen & Wettersten, 2006; Şen-Baz, 2019), work goals (Juntunen & Wettersten, 2006), and career adaptability (Büyükgöze-Kavas, 2014) have all been found to be positively correlated with hope.

Figure 3. Antecedents and Outcomes of Hope

DISCUSSION AND CONCLUSION

This study systematically reviewed how hope has been addressed in relation to career variables. The analysis identified the measurement tools used to assess hope, as well as its outcomes and antecedents. The findings indicate that most studies were based on Snyder's hope theory (Snyder, 2002) and commonly use its associated measurement instruments. Although career-specific hope models have been introduced in recent years (e.g., Niles et al., 2011), instruments grounded in these models have been used less frequently. This suggests that research applying hope models specifically adapted to the career context remains limited.

In the reviewed studies, certain variables, such as career skills and career decision-making and planning, were examined both as antecedents and outcomes of hope. Significant associations were found in both directions. One possible explanation for these findings lies in how hope is conceptualized. Hope can be considered both as a trait and as a state (Snyder et al., 1991; 1996). When viewed as a trait, it seems reasonable that hope would facilitate the development of career skills. On the other hand, when treated as a state that fluctuates depending on circumstances, it may be influenced by factors such as negative thoughts and perceived barriers. Another explanation is that the relationship between hope and career-related variables may be recursive. To better understand this dynamic, longitudinal studies are needed.

This study has certain limitations. The strict inclusion and exclusion criteria prevented some studies (e.g., studies in other languages, studies from different databases, unpublished research) from being included in the sample. Therefore, the findings should be interpreted with this limitation in mind. Since this study does not include a meta-analysis, it was not possible to determine the effect sizes and practical significance of the relationships between hope and career-related variables. Future research is recommended to include meta-analytic approaches to address this gap.

As a result, the research shows that hope variable can be a significant and protective factor in career context. This issue is worthy of attention and further research is recommended.

REFERENCES

- Ahn, J., Kim, H.-W., & Lee, J.-Y. (2021). A Cross-Cultural Study of Calling and Life Satisfaction in the United States and South Korea. *Journal of Career Development*, 48(4), 354–368. <https://doi.org/10.1177/0894845319882103>
- Akin, A., Hamedoglu, M. A., Kaya, Ç., & Sariçam, H. (2013). Turkish Version of Employment Hope Scale: The Validity and Reliability Study. *IIB International Refereed Academic Social Sciences Journal*, 4(11), 54-68.
- Anthis, K. (2014). Hope, Will, Purpose, Competence, and Fidelity: Ego Strengths as Predictors of Career Identity. *Identity*, 14(2), 153–162. <https://doi.org/10.1080/15283488.2014.892001>
- Arnett, J. J. (2022). *Emerging adulthood: The winding road from the late teens through the twenties* (3rd ed.). Oxford University Press.
- Arslan, Ü. (2021). Relation between Career Decidedness and Subjective Wellbeing in University Students: Does Hope Mediate the Link? *Participatory Educational Research*, 9(2), 103–117. <https://doi.org/10.17275/per.22.31.9.2>
- Başar-Gençer, D., Bican, B., Yildirim, Ş., & Zeren, Ş. G. (2024). The effects of “my career story - online psychoeducation program” on hope, career adaptability and career future perception during covid-19 pandemic: A mixed method research. *Yıldız Journal of Educational Research*, 9(1), 1. <https://doi.org/10.14744/yjer.2024.001>
- Betz, N. E., Hammond, M. S., & Multon, K. D. (2005). Reliability and Validity of Five-Level Response Continua for the Career Decision Self-Efficacy Scale. *Journal of Career Assessment*, 13(2), 131–149. <https://doi.org/10.1177/1069072704273123>
- Bilgiz-Öztürk, Ş., & Karabacak-Çelik, A. (2023). Hope and career regret: Mediator role of career adaptability and career construction. *The Career Development Quarterly*, 71(4), 267–283. <https://doi.org/10.1002/cdq.12337>
- Buyukgoze-Kavas, A. (2014). Validation of the Career Adapt-Abilities Scale-Turkish form and its relation to hope and optimism. *Australian Journal of Career Development*, 23(3), 125–132. <https://doi.org/10.1177/1038416214531931>
- Buyukgoze-Kavas, A. (2016). Predicting Career Adaptability From Positive Psychological Traits. *The Career Development Quarterly*, 64(2), 114–125. <https://doi.org/10.1002/cdq.12045>
- Çelik, M. (2020). Dördü Bir Arada: Kariyer Uyumunun Yordayıcıları Olarak İyimserlik, Umut, Bölüm Uygunluğu ve İstihdam Edilebilirlik. *Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 293-305.
- Dieringer, D. D., Lenz, J. G., Hayden, S. C. W., & Peterson, G. W. (2017). The Relation of Negative Career Thoughts to Depression and Hopelessness. *The Career Development Quarterly*, 65(2), 159–172. <https://doi.org/10.1002/cdq.12089>
- Ding, Y., & Li, J. (2023). Risk perception of coronavirus disease 2019 and career adaptability among college students: the mediating effect of hope and sense of mastery. *Frontiers in Psychology*, 14, 1210672. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1210672>
- Doğanülkü, H. A. (2024). Life goals and proactive career behaviors: The mediating role of visions about the future and the moderating role of intolerance of uncertainty. *Current Psychology*, 43(1), 72–84. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-03236-2>
- Duffy, R. D., Allan, B. A., & Dik, B. J. (2011). The presence of a calling and academic satisfaction: Examining potential mediators. *Journal of Vocational Behavior*, 79(1), 74–80. <https://doi.org/10.1016/j.jvb.2010.11.001>
- Duru, H., & Doğanülkü, H. A. (2025). General Self-efficacy, Career Adaptability, and Hope: a Model Test for University Students in Turkey. *International Journal for the Advancement of Counselling*, 47(1), 219–232. <https://doi.org/10.1007/s10447-024-09590-z>
- Ginevra, M. C., Sgaramella, T. M., Ferrari, L., Nota, L., Santilli, S., & Soresi, S. (2017). Visions about future: A new scale assessing optimism, pessimism, and hope in adolescents. *International Journal for Educational and Vocational Guidance*, 17(2), 187–210. <https://doi.org/10.1007/s107750169324z>
- Güneşlice, A., Arguz, M., Gök, Ö., Güneşlice, B. (2024). Üniversite öğrencilerinin gelecek vizyonları ile kariyer uyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Kahramanmaraş İstiklal Üniversitesi Psikoloji Dergisi*, 2(2), 25-42.
- Hammond, M. S., Betz, N. E., Multon, K. D., & Irvin, T. (2010). Super’s Work Values Inventory-Revised Scale Validation for African Americans. *Journal of Career Assessment*, 18(3), 266–275. <https://doi.org/10.1177/1069072710364792>
- Hirschi, A. (2014). Hope as a Resource for Self-Directed Career Management: Investigating Mediating Effects on Proactive Career Behaviors and Life and Job Satisfaction. *Journal of Happiness Studies*, 15(6), 1495–1512. <https://doi.org/10.1007/s10902-013-9488-x>
- Hwang, Y. K., Ji, C. H., & Lee, C. S. (2019). Employment stress and the happiness of Korean university students: multiple mediating effect of growth mindset, grit and hope. *Medico-Legal Update*, 19(2), 513-519.

- Ilgaz-Yıldırım, B. I., & Toker, B. (2017). Lisans Düzeyinde Turizm Eğitimi Alan Öğrencilerin Yılmazlık, Umutsuzluk Durumları ve Sektörel Tutumlarının Kariyer Seçimleri Üzerine Etkileri. *Seyahat ve Otel İşletmeciliği Dergisi*, 14(1), 76–89. <https://doi.org/10.24010/soid.303665>
- In, H. (2016). Acculturation and Hope as Predictors of Career Decision Self-Efficacy Among Korean International Undergraduate Students. *Journal of Career Development*, 43(6), 526–540. <https://doi.org/10.1177/0894845316633784>
- Juntunen, C. L., & Wettersten, K. B. (2006). Work hope: Development and initial validation of a measure. *Journal of Counseling Psychology*, 53, 84–106. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.53.1.94>
- Joon Yoon, H. ., In, H., Niles, S. G., Amundson, N. E., Smith, B. A. ., & Mills, L. (2015). The Effects of Hope on Student Engagement, Academic Performance, and Vocational Identity. *Canadian Journal of Career Development*, 14(1), 34–45. Retrieved from <https://cjcd-redc.ceric.ca/index.php/cjcd/article/view/176>
- Juntunen, C. L., & Wettersten, K. B. (2006). Work Hope: Development and Initial Validation of a Measure. *Journal of Counseling Psychology*, 53(1), 94–106. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.53.1.94>
- Kalkın, G., Erdem, H., & Erdurmazlı, E. (2020). Psikolojik sermaye ve algılanan istihdam edilebilirlik ilişkisi üzerine ampirik bir çalışma. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 23(44), 1189–1211. <https://doi.org/10.31795/baunsobed.731729>
- Kara, A. (2024). Beliren Yetişkinlerin Kariyer Adanmışlıkları, Kariyer Arzuları, Kariyer Uyumlulukları ve Umutları arasındaki İlişkiler: İki Aşamalı Yapısal Eşitlik Modellemesiyle Test Edilmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*(59), 394-417. <https://doi.org/10.53444/deubefd.1378977>
- Korkmaz, O. (2023). Üniversite Öğrencilerinin Proaktif Kariyer Davranışının Yordayıcısı Olarak Gelecek Vizyonları: Umut, İyimserlik ve Kötümserlik. *The Journal of Academic Social Resources*, Cilt 8 Sayı 45(Cilt 8 Sayı 45), 1914–1922. <https://doi.org/10.29228/asrjournal.67583>
- Korkmaz, O., & Doğanülkü, H. A. (2022). Fear of COVID-19 and Career Distress: Mediating Role of Visions About the Future. *İş ve İnsan Dergisi*, 9(1), 31–44. <https://doi.org/10.18394/iid.984101>
- Lin, Z. (2024). The influence mechanism underlying meaning in life on career adaptability among college students: a chain intermediary model. *Frontiers in Psychology*, 15, 1292996. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1292996>
- Luthans, F., Avolio, B. J., Avey, J. B. & Norman, S. M. (2007). Positive psychological capital: measurement and relationship with performance and satisfaction. *Personnel Psychology*, 60(3), 541-572.
- Markstrom, C. A., Sabino, V. M., Turner, B., & Berman, B. C. (1997). The psychosocial inventory of ego strengths: Development and validation of a new Eriksonian measure. *Journal of Youth and Adolescence*, 26, 705–732. <https://doi.org/10.1023=A:1022348709532>
- Michael, R., Levi-Keren, M., Efrati-Virtzer, M., & Cinamon, R. G. (2020). The contribution of field experience in special education programs and personal variables to the teaching self-efficacy of higher education students. *Teacher Development*, 24(2), 223–241. <https://doi.org/10.1080/13664530.2020.1740311>
- Niles, S. G., Amundson, N. E., & Neault, R. (2011). *Career flow: A hope-centered approach to career development*. Boston, MA: Pearson.
- Niles, S. G., Yoon, H. J., Amundson, N. E., (2010). The Hope-Centered Career Inventory [Online Assessment]. Available from <http://mycareerflow.com>
- Owens, R. L., Motl, T. C., & Krieschok, T. S. (2016). A Comparison of Strengths and Interests Protocols in Career Assessment and Counseling. *Journal of Career Assessment*, 24(4), 605–622. <https://doi.org/10.1177/1069072715615854>
- Page, M. J., McKenzie, J. E., Bossuyt, P. M., Boutron, I., Hoffmann, T. C., Mulrow, C. D., ... & Moher, D. (2021). The PRISMA 2020 statement: an updated guideline for reporting systematic reviews. *bmj*, 372.
- Phillips, S. L. (2011). Path Models of Vocational Calling in Christian College Students. *Christian Higher Education*, 10(3–4), 296–323. <https://doi.org/10.1080/15363759.2011.576220>
- Purdie, F., Ward, L. J., McAdie, T. M., King, N., & Drysdale, M. (2013). Are work-integrated learning (WIL) students better equipped psychologically for work post-graduation than their non-work-integrated learning peers? Some initial findings from a UK university. *Asia Pacific Journal of Co-operative Education*, 14(2), 117-125.
- Pignault, A., Vayre, E., & Houssemand, C. (2022). What Do They Want from a Career? University Students' Future Career Expectations and Resources in a Health Crisis Context. *Sustainability*, 14(24), 16406. <https://doi.org/10.3390/su142416406>
- Rivera, M., Shapoval, V., & Medeiros, M. (2021). The relationship between career adaptability, hope, resilience, and

- life satisfaction for hospitality students in times of Covid-19. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 29, 100344. <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2021.100344>
- Şeker, G., & Çapri, B. (2023). Kariyer Uyumluluğu ile Yaşam Doyumu ve Psikolojik Sağlık Arasındaki İlişkide Umudun Aracı Rolü. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(40), 1274–1292. <https://doi.org/10.35675/befdergi.1272345>
- Şen-Baz, D. (2019). Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Doyumunu Yordamada Kariyer Kararı Öz-Yeterliği ve Umudun Rolünün İncelenmesi. *Kariyer Psikolojik Danışmanlığı Dergisi*, 2(2), 144-165.
- Sung, Y., Turner, S. L., & Kaewchinda, M. (2013). Career Development Skills, Outcomes, and Hope Among College Students. *Journal of Career Development*, 40(2), 127–145. <https://doi.org/10.1177/0894845311431939>
- Snyder, C. R. (2002). Hope theory: Rainbows in the mind. *Psychological Inquiry*, 13(4), 249–275. https://doi.org/10.1207/S15327965PLI1304_01
- Snyder, C. R., Harris, C., Anderson, J. R., Holleran, S. A., Irving, L. M., Sigmon, S. T., Yoshinobu, L., Gibb, J., Langelle, C., & Harney, P. (1991). The will and ways: Development and validation of an individual-differences measure of hope. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60(4), 570–585. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.60.4.570>
- Snyder, C. R., Sympson, S. C., Ybasco, F. C., Borders, T. F., Babyak, M. A., & Higgins, R. L. (1996). Development and validation of the State Hope Scale. *Journal of personality and social psychology*, 70(2), 321.
- Taş, M. A., & Alparslan, A. M. (2020). Kültürel Değerler, Psikolojik Sermaye ve Kariyer Uyum Yeteneği İlişkinine Dair Bir Saha Araştırması. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(Özel Sayı), 417–440. <https://doi.org/10.18026/cbayarsos.727535>
- Ulaş-Kılıç, Ö. (2019). Kariyer geçişlerinde umut değişkeninin rolü. *Kariyer Psikolojik Danışmanlığı Dergisi*, 2(2), 125-143.
- Ulas, O., & Yildirim, İ. (2019). Influence of locus of control, perceived career barriers, negative affect, and hopelessness on career decision-making self-efficacy among Turkish university students. *International Journal for Educational and Vocational Guidance*, 19(1), 85–109. <https://doi.org/10.1007/s10775-018-9370-9>
- Vela, J. C., Lerma, E., Whittenberg, J. F., Hinojosa, Y., & Rodriguez, K. (2019). The Role of Positive Psychology, Cultural, and Family Factors in Latina/o College Students' Vocational Outcome Expectations. *Journal of Employment Counseling*, 56(4), 164–179. <https://doi.org/10.1002/joec.12131>
- Vuyk, M. A., Lei, Y., Krieschok, T. S., & Cudas, G. (2020). Occupational Engagement and Positive Psychological Measures in Two Collectivistic Cultures. *Journal of Career Development*, 47(6), 611–626. <https://doi.org/10.1177/0894845319832668>
- Xu, S., Tapsai, C., & Khan, M. S. (2024). Factors Influencing the Employability of Teachers' University Students: An Empirical Study from Sichuan Province, China. *Revista de Gestão Social e Ambiental*, 18(9), e05811. <https://doi.org/10.24857/rgsa.v18n9-042>
- Yakushko, O., & Sokolova, O. (2010). Work Hope and Influences of the Career Development Among Ukrainian College Students. *Journal of Career Development*, 36(4), 310–323. <https://doi.org/10.1177/0894845309345670>
- Yalçın, Y., & Özkan, H. (2023). Does Career Decidedness Affect Employment Hope? The Mediating Role of Education Quality in Higher Education. *Studies in Business and Economics*, 18(3), 338–354. <https://doi.org/10.2478/sbe-2023-0062>
- Zammiti, A., Russo, A., Ginevra, M. C., & Magnano, P. (2023). “Imagine Your Career after the COVID-19 Pandemic”: An Online Group Career Counseling Training for University Students. *Behavioral Sciences*, 13(1), 48. <https://doi.org/10.3390/bs13010048>
- Zhang, C., Herrmann, A., Hirschi, A., Wei, J., & Zhang, J. (2015). Assessing Calling in Chinese College Students. *Journal of Career Assessment*, 23(4), 582–596. <https://doi.org/10.1177/1069072715595804>
- Zhao, S., Yi, W., Ye, B., Zeng, Y., & Yang, Y. (2024). The association between intolerance of uncertainty and job-seeking anxiety: A moderated mediation model. *Journal of Career Development*, 51(1), 106-124.
- Zhang, K., Zhang, S., & Dong, Y. (2010). Positive psychological capital: Measurement and its relationship with mental health. *Psychological and Behavioral Research*, 8(1), 58-64.

FOREIGN LANGUAGE LEARNING ANXIETY, STRESS FACTORS AND SUCCESS: A QUALITATIVE RESEARCH FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

Tuğba İmadoğlu Kalkan¹

Özet

Bu çalışmanın amacı havacılık yönetimi bölümü lisans öğrencilerinin başarı yolunda yabancı dil öğrenme sürecinde yaşadığı kaygı ve stresin boyutlarını anlamak, bu durumlarla nasıl başa çıktıklarını ve bu durumların başarıları üzerindeki etkisini incelemektir. Fenomenoloji deseni ve ölçüt örnekleme kullanılarak nitel bir tasarıma odaklanan bu çalışmada yarı yapılandırılmış görüşme formuyla veriler toplanmıştır. Bu formda 7 adet açık uçlu soru ve 5 adet demografik soru olmak üzere toplamda 12 soru bulunmaktadır. 66 öğrencinin sorulara verdikleri cevaplar, içerik analiziyle çözümlenmiştir. Analiz sonucunda “kaçınma davranışı”, “duygusal regülasyon”, “sosyal destek” ve “pozitif başa çıkma stratejileri” olmak üzere dört ana tema belirlenmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda, öğrencilerin yaşadığı dil kaygısının çoğunlukla konuşma sırasında hata yapma korkusu, yetersizlik hissi ve topluluk önünde konuşma stresi gibi faktörlerden kaynaklandığı tespit edilmiştir. Katılımcıların büyük bir kısmı, özellikle konuşma esnasında hata yapma korkusu, yetersiz hissetme, başkaları tarafından yargılanma endişesi gibi nedenlerle yabancı dil kaygısı yaşadığını belirtmiştir. Bu kaygı, bazı katılımcılarda motivasyon düşüklüğüne ve öğrenme ortamlarından kaçınma davranışlarına neden olurken; bazı katılımcılar ise bu duygularla başa çıkabilmek için aktif stratejiler geliştirdiklerini ifade etmişlerdir. Bazı katılımcılar yabancı dil konuşma ortamlarından kaçınarak stresle baş etmeye çalışırken, bazıları ise müzik dinleme, nefes egzersizleri, günlük pratik yapma ve sosyal etkileşim gibi pozitif stratejiler geliştirmiştir. Ayrıca, sosyal destek alan bireylerin kaygı düzeylerini daha kolay yönetebildiği gözlemlenmiştir. Bunun yanında, kaçınma davranışı sergileyen bireylerin ise dil gelişim süreçlerinin olumsuz etkilendiği ve öğrenmeye karşı isteksizlik geliştirdikleri anlaşılmıştır.

Çalışma, yabancı dil öğrenme sürecinde yalnızca bilişsel değil aynı zamanda duygusal ve psikolojik faktörlerin önemine dikkat çekmekte ve öğrencilerin öz farkındalıklarını artıracak destekleyici öğrenme ortamlarının gerekliliğini vurgulamaktadır. Öğrencilerin duygusal süreçlerini anlayan, destekleyici ve farkındalık kazandırıcı öğretim ortamlarının oluşturulması, öğrenme verimliliği açısından kritik bir rol oynamaktadır. Öğrencilerin kaygı ve stresle sağlıklı şekilde başa çıkabilmeleri için öğretim süreçlerine duygusal dayanıklılığı geliştiren uygulamalar (nefes egzersizleri, rol yapma, küçük grup konuşmaları) entegre edilmeli; rehberlik birimleri ile iş birliği artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı dil kaygısı, stres faktörleri, başa çıkma stratejileri, başarı.

¹Asst. Prof. Dr., Kapadokya University, tugba.imadoglu@kapadokya.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-4202-4495>

Abstract

The aim of this study is to understand the dimensions of anxiety and stress experienced by undergraduate students of the aviation management department during the foreign language learning process, to examine how they cope with these situations and the effects of these situations on their success. In this study, which focused on a qualitative design using the phenomenology design and criterion sampling, data were collected via a semi-structured interview form. This form included 12 questions in total, 7 of which were open-ended and 5 were demographic questions. The answers given by 66 students to the questions were analyzed through content analysis. As a result of the analysis, four main themes were determined as “avoidance behavior”, “emotional regulation”, “social support” and “positive coping strategies”. In line with the obtained data, it was determined that the language anxiety experienced by the students mostly originated from factors such as fear of making mistakes while speaking, feeling of inadequacy, and stress of speaking in front of an audience. A majority of the participants stated that they experienced foreign language anxiety due to reasons such as fear of making mistakes while speaking, feeling inadequate, and concern about being judged by others. While this anxiety caused low motivation and avoidance behaviors from learning environments in some participants; Some participants stated that they developed active strategies to cope with these feelings. While some participants tried to cope with stress by avoiding foreign language speaking environments, others developed positive strategies such as listening to music, breathing exercises, daily practice and social interaction. In addition, it was observed that individuals who received social support could manage their anxiety levels more easily. In addition, it was understood that individuals who exhibited avoidance behavior had their language development processes negatively affected and developed a reluctance to learn. The study draws attention to the importance of not only cognitive but also emotional and psychological factors in the foreign language learning process and emphasizes the need for supportive learning environments that will increase students’ self-awareness. Creating supportive and awareness-raising teaching environments that understand students’ emotional processes plays a critical role in terms of learning efficiency. In order for students to cope with anxiety and stress in a healthy way, practices that develop emotional resilience (breathing exercises, role-playing, small group conversations) should be integrated into teaching processes; cooperation with guidance units should be increased.

Keywords: Foreign language anxiety, stress factors, coping strategies, success.

INTRODUCTION

According to Horwitz, Horwitz, and Cope (1986, p. 125), anxiety is defined as a negative emotional state associated with the arousal of the autonomic nervous system. This emotional state includes feelings such as tension, sadness, and worry. Kleinmann (1977) stated that individuals with high levels of anxiety tend to use more complex grammatical structures in their speaking and writing skills. Dilmac, Hamarta, and Arslan (2009, p. 144) define anxiety as a state of arousal that emerges with the physical, emotional, and cognitive changes experienced by an individual in the presence of a subjective threat. The theoretical framework of foreign language anxiety was established by Horwitz et al. (1986). Foreign language learning anxiety is a negative emotional reaction to worry that arises during the process of learning or using a foreign language (MacIntyre, 1999, p. 27). Foreign language anxiety is defined as “the feeling of tension and worry specifically associated with second language contexts, including speaking, listening, and learning processes” (MacIntyre & Gardner, 1994, p. 284). Based on studies examining the causes of foreign language anxiety, Young (1991, p. 427) identifies the factors causing anxiety as personal and interpersonal anxieties, learners’ beliefs about language learning, teachers’ beliefs about language teaching, teacher-student interactions, classroom practices, and language exams.

Foreign language learning anxiety causes individuals to experience stress. Canadian physician Hans Selye was the first to introduce the concept of stress. According to Humphrey and King (2000), stress is any internal or external factor that disrupts the balance between an individual and their environment. In this context, individuals need to make extra efforts to maintain or restore this disrupted balance. According to Lazarus and Folkman (1984), stress is the interaction between the individual and the environment, which is perceived as threatening the individual's well-being, reducing their capacity, and creating pressure. According to Aydın (2008), stress symptoms are categorized into three groups: physical, psychological, and behavioral. Physiological symptoms include loss of appetite or overeating, weight loss and weakness, chronic fatigue and exhaustion, insomnia, excessive or irregular sleep, and excessive use of cigarettes or alcohol. Psychological symptoms include fear and worry, extreme anxiety, hypersensitivity, tension, irritability, incompatibility, feelings of inadequacy, and anxiousness. Behavioral symptoms include excessive activity, nail-biting, procrastination, or avoidance of responsibilities.

When foreign language learning anxiety combines with stress factors, significant challenges may arise on the path to success. Individuals may not be able to achieve their goals and objectives at the desired time or to the desired extent. Human beings, by nature, seek to accomplish tasks (Pekrun, Elliot & Maier, 2009). Of course, the desire to feel successful is also influenced by the individual's need to gain a place in society and build a certain image. The feeling of failure will lead to anxiety. According to Rhodewalt and Hill (1995), this notion of success should not be confined to academic achievements. In order for individuals to lead a healthy life in society and to be beneficial to themselves and their community, they are expected to use their abilities at the highest level and to be successful.

The aim of this study is to examine the impact of foreign language learning anxiety and stress factors on the path to success from the perspective of undergraduate students in the aviation management department. As a qualitative study, it can be said that this is the first study to jointly address these three concepts, and therefore it carries significant importance for the literature.

1. METHODOLOGY

1.1. Method

This research focuses on a qualitative design. The population of the study consists of undergraduate students enrolled in the aviation management department at a foundation university. The responses given by the participants to the questions were analyzed through content analysis (Creswell, 2013, p. 203). The research design employed was phenomenology. As the sampling method, criterion sampling - one of the purposeful sampling methods among non-probability sampling approaches - was used. Selecting individuals based on specific criteria enables the research to yield more reliable and valid results. Validity is defined as the process of developing a measurement tool according to the characteristics intended to be measured, and ensuring that the data obtained with this tool fully reflects the quality of the characteristic being measured (Gürbüz & Şahin, 2018, p. 160).

1.2. Data Collection

Data were collected face-to-face during January and February of 2025. Feedback was obtained from 66 students, 33 of whom were male and 33 female. A written interview form was used in the interviews to collect data, clearly stating the aim of the study and how it would be conducted. The interviews took approximately 20–30 minutes. As the data collection method, a semi-structured interview form - one of the interview techniques - was employed. This form included a total of 12 questions: 7 open-ended questions and 5 demographic questions. In the research design, the questions were presented as open-ended, easy, clear, and non-directive. In the study, open-ended questions were used to conduct interviews with students in order to collect detailed and in-depth information. In a semi-structured interview, part of the interview form is structured and part is unstructured. The data obtained from the participants were recorded in writing

using the semi-structured forms. Each data form was assigned a number. The responses of each student were coded as K1, K2, K3, ... K66. The statements of the students were coded based on their content.

In this study, which investigates foreign language learning anxiety and stress factors on the path to academic success among undergraduate students, the following research questions were addressed:

- What are undergraduate students' perceptions of foreign language learning anxiety?
- What are undergraduate students' perceptions of stress factors?
- Does foreign language learning anxiety cause stress in undergraduate students?
- How do the stress factors perceived by undergraduate students affect their success?

1.3. Data Analysis

The analysis units of the research consist of undergraduate students, and five themes were created for analyzing the data obtained from the interviews conducted with the students. These themes are: sources of foreign language anxiety, stress triggers, coping strategies, methods for increasing success, and the impact of anxiety and stress on success.

2. FINDINGS

When examining the gender distribution of the participants, it is observed that there is an equal distribution between female and male participants. This indicates that the results are likely to be more measurable and consistent. Upon analyzing the age distribution of the participants, it was found that the 20–22 age group had the highest participation rate with 38 individuals (57.6%), while there was no participation from the age group of 26 and above. In terms of class level, it was determined that the highest participation came from first-year students with 21 individuals (31.8%), and the lowest participation came from fourth-year students with 11 individuals (16.7%). The main reason for the low participation rate of fourth-year students is the smaller number of students in that class. When examining students' grade point averages (GPAs), it was identified that the range of 2.01–3.00 was the most common with 33 students (50%), while the range of 3.01–4.00 was the least common with 6 students (9.1%). Regarding the income levels of students' families, it was found that the income range of 32,501–52,500 TL was the most frequently reported (21 participants), while the income range of 72,501–92,500 TL was the least frequently reported (5 participants). The income level of 92,501 TL and above yielded a result (19 participants) that is close to the most frequently reported income level. The number of individuals supported by the reported income levels is presented in Table 7. According to the findings, the most common household size was 3–4 individuals with 44 participants (66.7%), whereas the least common was 7–8 individuals with 1 participant (1.5%).

In this study, which investigates undergraduate students' perceptions regarding foreign language learning anxiety and stress factors on the path to academic success, five themes have been established: sources of foreign language anxiety, stress triggers, coping strategies, methods for enhancing success, and the impact of anxiety and stress on academic performance. These five themes were further categorized into codes.

The codes under the theme “Sources of Foreign Language Anxiety” include fear of speaking (32 participants), academic pressure (18 participants), feelings of inadequacy (25 participants), and past experiences (12 participants). Participant K12's statement, “The fear of making mistakes while speaking, pronunciation anxiety... it's like standing speechless in front of 100 people,” exemplifies the code of fear of speaking. Similarly, participant K4's statement, “I forget the words, I feel inadequate,” clearly reflects the sense of inadequacy experienced during the process of learning a foreign language. Participant K38's statement, “I think I won't be able to do well in exams,” is an example of academic pressure. Participant K62's statement, “I used to learn with wrong methods, now my self-confidence is broken,” is an example related to past experiences.

The theme “Stress Triggers” consists of three codes: momentary performance anxiety (28 participants), fear of social evaluation (22 participants), and time pressure (15 participants). Participant K4’s statement, “I freeze when a question is asked,” indicates the presence of momentary performance anxiety, which is commonly encountered in language learning. Participant K60’s comment, “My anxiety level rises a lot because I think I can’t do it, I can’t speak, I will have pronunciation problems, and I will be embarrassed,” clearly reveals the fear of social evaluation. Participant K23 stated, “I need to learn in a very short time; I feel this pressure,” showing how time constraints can seriously affect anxiety levels in language learning.

The theme “Coping Strategies” includes four codes: practicing (30 participants), social support (20 participants), emotional regulation (18 participants), and avoidance behavior (10 participants). Participant K3’s comment, “I listen to English news for 10 minutes every morning. As I get used to it, my ear becomes attuned,” illustrates the practice strategy as an effective coping mechanism for anxiety and stress. Participant K20’s statement, “My friend and I made a ‘speak only English’ rule. We laugh when we make mistakes, it helps me relax,” exemplifies the social support code. Participant K8’s statement, “I take deep breaths and try to calm down,” demonstrates emotional regulation strategies. Participant K10’s comment, “I avoid environments where English will be spoken. I keep my camera off on Zoom,” clearly represents avoidance behavior.

Under the theme “Methods for Enhancing Success,” three codes have been identified: active learning (25 participants), use of technology (17 participants), and motivational approaches (12 participants). Participant K16’s statement, “I prepare flashcards, I keep a diary,” is an example of active learning. Participant K1’s comment, “I join online speaking clubs,” illustrates the use of technology. Participant K63’s statement, “I remind myself that I love learning English,” is an example of a motivational approach.

Finally, the theme “Impact of Anxiety and Stress on Success” includes two codes: negative impact (35 participants) and positive impact (18 participants). Participant K66’s statement, “Anxiety causes me to avoid attending classes,” is an example of negative impact. In contrast, participant K22’s statement, “Stress became a driving force for me. I study one extra hour every day,” exemplifies a positive impact.

CONCLUSION AND DISCUSSION

According to the findings of the study, a significant number of students reported experiencing intense anxiety, particularly in situations such as making mistakes while speaking, performing in front of others, and taking exams under time pressure. This anxiety was often associated with low self-efficacy and fear of social evaluation. On the other hand, some participants were observed to transform their stress and anxiety into positive strategies such as studying more, setting goals, practicing, and using technology-supported tools.

A majority of the participants stated that they experienced foreign language anxiety due to reasons such as fear of making mistakes while speaking, feelings of inadequacy, and fear of being judged by others. While this anxiety led to decreased motivation and avoidance behaviors in some participants, others indicated that they developed active strategies to cope with these emotions. Specifically, methods such as daily practice, listening to music, deep breathing, and establishing individual study routines were observed to contribute to reducing stress levels. In the “Foreign Language Classroom Anxiety” model by Horwitz, Horwitz, and Cope (1986), it is noted that immediate evaluative situations such as communication apprehension and test anxiety can generate intense stress and a perception of failure in individuals.

In conclusion, the findings suggest that anxiety should not be seen merely as a threat to be suppressed, but as an opportunity that, when managed effectively, can deepen learning and trigger personal development. Such constructive approaches should be encouraged in educational settings, and students should be made aware of the normal and developmental aspects of anxiety.

One of the key points highlighted in the study is that most students are drawn to this field due to an early interest stemming from childhood. Furthermore, English language proficiency is understood to be an important recruitment criterion. The awareness of crisis management, communication skills, and teamwork also indicates that students are equipped with both theoretical and practical knowledge. However, the lack of practical experience reported by some participants is also noteworthy.

MacIntyre and Gardner (1994) emphasize that momentary anxiety can restrict cognitive functioning and reduce an individual's capacity to retrieve previously learned information. The participants' experiences align with these findings, showing that students under performance pressure experience a kind of cognitive "shutdown." Fear of social evaluation, associated with the fear of being judged, criticized, or embarrassed while demonstrating language skills, may constitute a major obstacle in the learning process. Oxford (1990) defines language learning strategies as conscious techniques used by learners to facilitate, accelerate, and retain language acquisition. The examples provided by participants can be evaluated particularly within the scope of cognitive strategies (e.g., flashcards, translation) and metacognitive strategies (e.g., keeping a journal, planning learning).

This study offers a valuable starting point for understanding the effects of foreign language anxiety and stress on students. Future researchers may deepen this study in the following ways: comparative studies across different departments may be conducted, and mixed-method research supported by quantitative data may be applied.

Although the findings of this study provide significant insights, it also contains certain limitations. The research was limited to undergraduate students in the Department of Aviation Management at a single university. The study was conducted using a qualitative method, with a semi-structured interview form as the data collection tool. While this method provides in-depth information, the participants' statements are subject to individual interpretation and may carry interpretive subjectivity.

REFERENCES

- Aydın, İ. (2008). *İş yaşamında stres*. (3. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Creswell, J. W. (2013). *Nitel araştırma yöntemleri: Beş yaklaşıma göre nitel araştırma ve araştırma deseni*. (Çev.: Mesut Bütün ve Selçuk Beşir Demir), Ankara: Siyasal Kitapevi.
- Dilmac, B., Hamarta, E. & Arslan, C. (2009). Analyzing the trait anxiety and locus of control of undergraduates in terms of attachment styles. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 9(1), 143-159.
- Gürbüz, S. & Şahin, F. (2018). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri* (5.Bsk.). Ankara: Seçkin.
- Horwitz, E. K., Horwitz, M. B. & Cope, J. (1986). Foreign language classroom anxiety. *The Modern Language Journal*, 70(2), 125-132. <https://doi.org/10.2307/327317>
- Humphrey, L. T. & King, T. (2000). Childhood stress: A lifetime legacy. *Anthropologie*, 38(1), 33-49.
- Lazarus, R. S. & Folkman, S. (1984). *Stress, appraisal, and coping*. New York: Springer.
- MacIntyre, P. D., & Gardner, R. C. (1994). The subtle effects of language anxiety on cognitive processing in the second language. *Language Learning*, 44(2), 283-305. <https://doi.org/10.1111/j.1467-1770.1994.tb01103.x>
- MacIntyre P. (1999). *Language anxiety: A review of the research for language teachers*, (in :) *Affect in foreign language and second language learning*. In Dolly J. Young (Eds.), A practical guide to creating a low-anxiety classroom (pp. 24-45). Boston: McGraw-Hill.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston: Heinle & Heinle.
- Pekrun, R., Elliot, A. J. & Maier, M. A. (2009). Achievement goals and achievement emotions: Testing a model of their joint relations with academic performance. *Journal of Educational Psychology*, 101(1), 115- 135.
- Rhodewalt, F., Saltzman, A. T. & Wittmer, J. (1984). Self-handicapping among competitive athletes: the role of practice in self-esteem protection. *Basic And Applied Social Psychology*, 5(3), 197-209.
- Young, D. J. (1991). Creating a low-anxiety classroom environment: What does language anxiety research suggest? *The Modern Language Journal*, 75(4), 426-437. <https://doi.org/10.1111/j.1540-4781.1991.tb05378.x>

ÜNİVERSİTELERDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ALGISI: ÇALIŞANLARIN ALGI VE TUTUMLARININ İNCELENMESİ

PERCEPTION OF SUSTAINABILITY IN UNIVERSITIES: AN EXAMINATION OF EMPLOYEES' PERCEPTIONS AND ATTITUDES

Nida Palabıyık¹

Esra Akay²

Özet

Bu araştırma, üniversitelerde görev yapan çalışanların sürdürülebilirlik kavramına yönelik algılarını ve bu doğrultudaki projelere katılım durumlarını derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, nitel araştırma yöntemi tercih edilmiş ve farklı roller üstlenen üç ayrı gruptan toplam altı katılımcıyla yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Katılımcı grupları; potansiyel katılım gösterecek çalışanlar, aktif katılım sağlayan çalışanlar ve sürdürülebilirlik biriminde görev yapan koordinatörlük çalışanıdır. Görüşmelerden elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiş ve beş temel tema ortaya konmuştur: farkındalık düzeyi, katılım algısı, katılımı engelleyen faktörler, katılımı teşvik eden unsurlar ile beklenti ve öneriler. Elde edilen bulgular, potansiyel katılımcıların sürdürülebilirlik kavramını genellikle çevreyle sınırlı algıladıklarını ve bilgi eksikliği nedeniyle projelere katılım konusunda çekimser olduklarını göstermektedir. Aktif katılım sağlayan çalışanlar, projelere katılımın akademik performansa ve kurumsal prestije katkı sağladığını vurgularken; maddi ve manevi teşviklerin motivasyonlarını artırdığını belirtmiştir. Koordinatörlük çalışanı ise yönetim desteği, düzenli bilgilendirme ve hizmet içi eğitimlerin projelerin başarısında belirleyici olduğunu ifade etmiştir. Katılımın önündeki başlıca engellerin bilgi yetersizliği, iş yükü, yönetsel eksiklikler ve kaynak sınırlılıkları olduğu saptanmıştır. Öte yandan, ödüllendirme, teşvik mekanizmaları, akademik katkılar ve etkili iletişim kanalları katılımı kolaylaştıran faktörlerdir. Sonuç olarak, üniversitelerde sürdürülebilirlik projelerine katılımın artırılması için sistematik bilgilendirme, güçlü yönetim desteği ve motive edici teşviklerin önemi vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, üniversite çalışanları, katılım, sürdürülebilir üniversite

¹Sorumlu Yazar, Dr. Öğr. Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO Yönetim ve Organizasyon Bölümü, nidapalabiyik@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-8567-3711>

²Öğr. Gör., Yozgat Bozok Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO Yönetim ve Organizasyon Bölümü, esra.akay@yobu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-8343-3490>

Abstract

This study aims to examine the perceptions of university employees regarding the concept of sustainability and their participation in related projects. A qualitative research approach was employed, and semi-structured interviews were conducted with six participants from three different employee groups: potential participants, active participants, and staff from the sustainability coordination office. The data obtained from these interviews were analyzed using content analysis, resulting in the identification of five core themes: level of awareness, perception of participation, barriers to participation, factors promoting participation, and expectations/suggestions. The findings reveal that potential participants often perceive sustainability as limited to environmental issues and show reluctance to engage due to a lack of knowledge. Active participants highlighted the contributions of sustainability projects to academic performance and institutional visibility and emphasized that both financial and academic incentives play a significant role in motivating participation. The coordinator staff stressed the importance of administrative support, regular information dissemination, and in-service training in ensuring the success of such projects. Major barriers to participation included insufficient knowledge, workload, lack of managerial coordination, and limited resources. Conversely, rewards, incentive mechanisms, academic benefits, and effective communication channels emerged as important facilitators of engagement. In conclusion, the study suggests that increasing employee participation in sustainability projects at universities requires the implementation of systematic awareness-raising activities, the expansion of motivational incentive structures, and the reinforcement of managerial support. These findings indicate that understanding the diverse attitudes and expectations of employees is essential to achieving institutional sustainability goals and fostering a broader commitment to sustainable practices across the university community.

Keywords: Sustainability, university employees, participation, sustainable university

GİRİŞ

Yirmi birinci yüzyılın temel sorunlarından biri olan doğal kaynakların hızla tükenmesi, sürdürülebilirlik kavramını çevre, dijitalleşme, sağlık, politika ve ekonomi gibi birçok disiplinin odak noktası haline getirmiştir. Sürdürülebilirlik, yalnızca çevresel kaygılarla sınırlı kalmayan; sosyal, ekonomik ve kültürel boyutları da kapsayan disiplinler arası bir yaklaşımı gerektirmektedir. Brundtland Komisyonu (1987:15), sürdürülebilirliği “mevcut neslin ihtiyaçlarını, gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama yeteneğini tehlikeye atmadan karşılayan kalkınma” olarak tanımlamaktadır. Bu tanım, sürdürülebilirliğin yalnızca mevcut sorunlara geçici çözümler sunmakla kalmayıp, aynı zamanda gelecek nesillerin karşılaşılabileceği olası sorunları öngörerek bu sorunlara bugünden çözüm üretmeyi amaçlayan bütünsel bir kavram olduğunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla sürdürülebilirlik, bireylerin yaşam tarzında köklü değişimler gerektiren bilgi ve bilinçlenmeye dayalı, bugünü ve geleceği kapsayan temel bir yaklaşım olarak ifade edilebilir.

Yükseköğretim kurumlarının sürdürülebilir bir gelecek yaratma konusundaki sorumlulukları, yalnızca akademik bilgi üretimiyle sınırlı değildir. Cortese’ye göre (1992: 1110), üniversiteler; eğitim, araştırma, politika geliştirme, bilgi paylaşımı ve topluma yönelik çalışmalar yoluyla sürdürülebilir bir geleceğin inşasında kritik bir role sahiptir. Cortese (1992: 1111), üniversitelerin bu sorumluluğunun, yalnızca toplumun kurumlarını yöneten bireyleri değil, gelecekte yeni neslin eğitimcilerini de yetiştirme misyonuyla genişlediğini belirtmektedir. Bu bağlamda, üniversitelerin sürdürülebilir yaşam tarzını benimsemiş bireylerin yetiştirilmesinde ve toplumun çevresel duyarlılık kazanmasında öncü rol üstlenmesi beklenmektedir. Üniversiteler, bu misyonu gerçekleştirmek için eğitim faaliyetlerinin yanı sıra kurumsal politikalar ve sürdürülebilirlik stratejilerinin de entegrasyonunu sağlamalıdır.

Üniversiteler, sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşma konusunda, akademik ve idari çalışanlarının aktif katkılarına ihtiyaç duymaktadır. Akademisyenler, yükseköğretim gören öğrencileri sürdürülebilirlik konusunda bilinçlendirme, eğitim metotları geliştirme ve sürdürülebilirlik projeleri üretme görevini üstlenirken; idari çalışanlar, üniversitenin sürdürülebilirlik politikalarının geliştirilmesi ve uygulanmasında önemli roller üstlenmektedirler. Lozano (2006: 795), sürdürülebilir kalkınma liderliğine istekli bireylerin belirlenmesi, desteklenmesi ve yetkilendirilmesinin sürdürülebilirlik uygulamalarının başarısı açısından kritik olduğunu belirtmektedir. Bu bireylerin, sürdürülebilir kalkınma konusunda kapsamlı bir eğitim alması, yalnızca bilgi sahibi olmalarını değil, aynı zamanda diğer bireyleri sürece katılmaya teşvik edebilmeleri açısından da önemlidir. Ayrıca, Lozano (2006), üst yönetimin sürdürülebilirlik konusunda ilham verici bir liderlik sergilemesinin ve farklı üniversite pozisyonlarında çalışanların bu sürece katılımını teşvik etmesinin kurumsal sürdürülebilirlik hedefleri açısından belirleyici olduğunu vurgulamaktadır.

Sürdürülebilirlik bilincinin düşük olduğu kurumlarda, çalışanların sürdürülebilirlik projelerine yeterince destek vermemesi, katkı noktasında geri çekilmesi veya sürdürülebilir davranışları benimsememesi gibi sonuçlar ortaya çıkabilmektedir. Buna karşılık, sürdürülebilirlik konusunda güçlü bir kurumsal farkındalık ve algının oluşturulması, çalışanların bu sürece aktif katılımını sağlamakta ve üniversitenin sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmasını kolaylaştırıcı ve destekleyici bir etki yaratmaktadır (Aldogier vd., 2025: 2). Sammalisto vd. (2014: 45), sürdürülebilirlik konusundaki bilgi eksikliğinin giderilmesine yönelik sürekli eğitim programlarının ve sistematik süreçlerin uygulanmasının, sürdürülebilirlik faaliyetlerinin kurumsallaşmasına katkı sağladığını ve çalışanların bilgi ve farkındalık düzeyinin artırılmasına önemli ölçüde katkıda bulunduğunu belirtmektedir. Benzer şekilde, Levesque ve Wake (2021: 498) tarafından yapılan çalışmada, üniversitelerde sürdürülebilirlik yeterliliklerinin oluşturulmasının ve uygulanmasının kurumsal değişim açısından kritik bir dinamik olduğu belirtilmektedir. Özellikle disiplinler arası iş birlikleri ve çalışanların aktif katılımının, sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmada etkili olduğu vurgulanmaktadır.

Kurumsal sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmada yalnızca bireysel farkındalık değil, kurumsal kültürün dönüşümü de kritik önemdedir. Ezquerro-Lázaro vd. (2021) tarafından yapılan çalışmada, üniversite çalışanlarının sürdürülebilirlik algılarının, kurumsal yapıların değişiminde belirleyici olduğu ve diyaloga dayalı yaklaşımların bu değişim sürecini kolaylaştırıcı rol oynadığı gösterilmektedir. Özellikle ortak katılımın teşvik edilmesi ve çalışanların süreçte aktif roller üstlenmesi, sürdürülebilirlik hedeflerinin kurumsal politikalara entegre edilmesini sağlamaktadır (Ezquerro-Lázaro vd., 2021: 3).

Alan yazın incelendiğinde, üniversite çalışanlarının sürdürülebilirlik algıları konusunda yapılan çalışmaların sınırlı olduğu ve bu algının nasıl şekillendiğine ilişkin kapsamlı bir çerçevenin henüz oluşmadığı görülmektedir. Üniversitelerin sürdürülebilir kalkınmadaki rolüne ilişkin çok sayıda vaka çalışması olmasına rağmen (Karatzoglou, 2013), akademik ve idari personelin sürdürülebilirlikle ilgili rollerini nasıl algıladıklarına yönelik araştırmaların yetersiz olduğu dikkati çekmektedir. Sonuç olarak, üniversite çalışanlarının sürdürülebilirlik algıları, kurumların sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşması açısından kritik bir unsurdur. Bu doğrultuda, çalışanların sürdürülebilirlik konusundaki algılarını etkileyen; kişisel değerleri, mesleki rollerinden kaynaklanan sorumlulukları, kurumsal politikalar ve üniversitenin genel kültürü gibi unsurların analiz edilmesi, sürdürülebilirliğin üniversite bünyesine entegre edilmesine katkı sağlayabilir. Üniversite çalışanlarının bu konudaki tutumlarını anlamak, sürdürülebilirlik politikalarının uygulanmasını kolaylaştırma ve karşılaşılabilecek engellerin aşılmasına katkı sağlayarak çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik konularında daha etkin adımlar atılmasını mümkün kılabilir.

1. YÖNTEM

Bu araştırmanın yürütülme sürecinde, Marshall ve Rossman (2016) tarafından nitel araştırmalar için önerilen süreç takip edilmiştir. Sürecin ilk adımı olarak araştırma problemi belirlenmiş ve araştırmanın kuramsal çerçevesi oluşturulmuştur. İkinci adımda, araştırmanın deseni oluşturulmuştur. Bu kapsamda araştırma amacı, soruları, örneklem ve araştırmacıların rolü açıklanarak çalışmanın geçerlilik, güvenilirlik

ve etik çerçevesi ortaya konulmuştur. Veri toplama süreci ve analiz yöntemleri detaylandırılmıştır. Son adımda ise, araştırma problemini açıklayıcı nitelikteki bulgular analiz edilerek tutarlı ve anlamlı bir rapor halinde sunulmuştur.

1.1. Araştırmanın Amacı, Evreni ve Örneklemi

Bu araştırmada, Türkiye'deki üniversitelerde çalışanların sürdürülebilirlik projelerine katılım düzeylerini etkileyen unsurları incelemek ve bu bağlamda çalışan katılımını artırmaya yönelik stratejik öneriler geliştirmek amaçlanmaktadır. Araştırma kapsamında çalışanların sürdürülebilirlik algıları, katılım motivasyonları ve katılımı engelleyen unsurlar analiz edilerek politika önerileri geliştirilmiştir. Araştırmanın evrenini, Türkiye'deki üniversitelerde sürdürülebilirlik projelerine katılım gösteren veya farkındalığı bulunan çalışanlar oluşturmaktadır. Evrenin tamamına ulaşmanın güçlüğü nedeniyle amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan maksimum çeşitlilik örnekleme tercih edilmiştir. Örneklem grubu, üç farklı kategoriden toplam 6 kişiden oluşmaktadır: Potansiyel Katılım Gösterecek Olan Çalışanlar (3 kişi), Aktif Katılım Gösteren Çalışanlar (2 kişi) ve Koordinatörlük Çalışanları (1 kişi). Katılımcı sayısı, nitel araştırmalarda veri doygunluğu göz önünde bulundurularak belirlenmiştir (Creswell, 2018).

1.2. Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırmada veri toplama sürecinde, katılımcıların sürdürülebilirlik algılarını, projelere katılım motivasyonlarını ve katılımı engelleyen unsurları detaylı bir şekilde ortaya koyabilmek için yarı yapılandırılmış görüşme formları kullanılmıştır. Görüşme formları, katılımcıların rollerine ve deneyimlerine göre üç farklı şekilde tasarlanmıştır. Her görüşme formu, katılımcıların görev alanlarına özgü soruları içerecek şekilde geliştirilmiştir.

1.3. Araştırmanın Geçerliliği ve Güvenilirliği

Bu araştırmada, bilimsel standartlara uygun, güvenilir ve geçerli sonuçlar elde etmek amacıyla önlemler alınmıştır. Geçerliliği sağlamak için görüşme soruları alan yazına dayalı olarak hazırlanmış, örneklem seçiminde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılarak katılımcı çeşitliliği sağlanmış ve katılımcı doğrulaması yapılmıştır. Güvenilirliği artırmak adına görüşmeler ses kaydıyla kaydedilip yazıya dökülmüş, bağımsız kodlama yapılmış ve katılımcı ifadelerine doğrudan alıntılarla yer verilmiştir. Etik kurallar çerçevesinde katılımcıların kimlikleri anonimleştirilmiş, gönüllü katılım esas alınmış ve Yozgat Bozok Üniversitesi Etik Kurulu onayı alınmıştır. Tüm bu önlemlerle araştırmanın güvenilir, geçerli ve etik standartlara uygun şekilde yürütülmesine özen gösterilmiştir.

1.4. Araştırmanın Analiz Süreci

Bu araştırmada elde edilen veriler, MAXQDA 24 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi benimsenmiş ve bu süreç dört aşamada gerçekleştirilmiştir (Yıldırım & Şimşek, 2021). İlk aşamada, görüşme metinleri detaylı şekilde incelenmiş ve katılımcıların yanıtlarını yansıtan kavramlar belirlenerek tümevarım yaklaşımı doğrultusunda kodlama yapılmıştır (Strauss & Corbin, 1990). İkinci aşamada, oluşturulan kodlar tematik benzerlikleri dikkate alınarak ana temalar altında gruplandırılmıştır. Üçüncü aşamada, elde edilen veriler kod ve temalara göre düzenlenmiş ve yapılandırılmıştır. Son aşamada ise bulguların daha anlaşılır şekilde sunulması amacıyla doğrudan alıntılar, örnek anlatımlar ve kelime bulutu gibi görsel araçlardan yararlanılmıştır. Verilerin analizinde objektifliği sağlamak için bulguların doğruluğunu artırmak amacıyla elde edilen veriler katılımcılara sunularak katılımcı doğrulaması gerçekleştirilmiştir.

2. BULGULAR

Araştırma kapsamında gerçekleştirilen görüşmelerin analizi sonucunda, katılımcıların sürdürülebilirlik projelerine yönelik algı ve tutumlarını açıklayan beş ana tema belirlenmiştir. Bu temalar; farkındalık, katılım algısı, katılımı zorlaştıran durumlar, katılımı teşvik eden durumlar ve beklenti ve öneriler şeklinde

isimlendirilmiştir. Bu temalar arasında en fazla vurgulananlar farkındalık ve katılımı zorlaştıran durumlar olurken, katılımı teşvik eden durumlar ve beklenti ve öneriler daha az sıklıkta dile getirilmiştir. Katılımcıların proje katılımı konusundaki beklentileri ve önerileri ise, sürdürülebilirlik projelerinin daha geniş kitlelere yayılması için gerekli stratejik adımların geliştirilmesine katkı sağlayacak niteliktedir.

Katılımcıların görüşlerinden elde edilen bu bulgulara ilişkin doğrudan alıntılar, Tablo 1’de detaylı olarak sunulmuştur. Katılımcıların kimlik bilgileri gizlilik amacıyla kodlanmış ve her katılımcı, sürdürülebilirlik sürecinde üstlendiği role göre kodlanmıştır. Örneğin; potansiyel katılım gösteren ikinci katılımcı “PK2” olarak; aktif katılım gösteren üçüncü katılımcı “AK3” ve koordinatörlükteki ilk katılımcı “KO1” şeklinde kodlanmıştır.

Tablo 1. Temalara Yönelik Katılımcı Görüşleri ve Kodlar

Tema	Alt Kodlar	Katılımcı Kodu	Doğrudan Alıntı
Farkındalık	Sürdürülebilirliğin Kavramsal Algısı	PK1	“Sürdürülebilirlik deyince aklıma gelen şey, yaptığımız çalışmaların sunduğumuz katkıların hem topluma hem de gelecek nesillere aktarılması...”
	Sürdürülebilirliğin Kapsamı	KO1	“Sürdürülebilirlik, çevresel, ekonomik ve sosyal boyutlarıyla ele alınmalı...”
	Bilgi Kaynakları	PK2	“...Sürdürülebilirlik koordinatörlüğünün çalışmaları sayesinde bilgi sahibi oldum...”
	Eksik Bilgi ve Yanlış Algılar	PK3	“...Bu kavramı tam olarak bilmiyordum, sadece çevresel uygulamalara yönelik sanyordum...”
Katılım Algısı	Kurumsal Katkı	AK1	“...Sürdürülebilirlik projeleri, üniversitenin sıralamasını ve görünürlüğünü etkiliyor...”
	Bireysel Katkı	AK2	“...Projeler, çalışanların akademik başarılarını ve bireysel gelişimlerini destekliyor...”
	Katılımın Önemi	PK3	“Sürdürülebilirliğin devamlılığı için tüm personelin katılımı şart...”
	Katılımın Sınırları	PK2	“...Sürdürülebilirlik projeleri bazı branşlarda daha fazla uygulanabiliyor...”
Katılımı Zorlaştıran Durumlar	Bilgi Eksikliği	PK1	“...Sürdürülebilirlik kavramı henüz tüm personel tarafından tam olarak anlaşılmadı...”
	Zaman ve İş Yoğunluğu	PK2	“...Akademik ve idari görevlerimin yoğunluğu nedeniyle projelere katılamadım...”
	Yönetimsel Eksiklikler	AK1	“...Süreçte sistematik bir planlama ve koordinasyon eksikliği var...”
	Maddi ve Personel Kaynakları	AK2	“...Projelerin bütçe ve personel eksikliği nedeniyle sekteye uğradığını görüyoruz...”
Katılımı Teşvik Eden Durumlar	Maddi Teşvikler	PK1	“...Maddi destek ve teşvikler projelere katılımı artırabilir.”
	Akademik Avantajlar	AK1	“...Sürdürülebilirlik konulu projeler, akademik başarıda pozitif ayrımcılık yaratıyor...”
	Ödüllendirme ve Takdir	PK3	“...Başarılı projeler ödüllendirilirse katılım artar...”
	Eğitim ve Bilgilendirme	KO1	“...Eğitim ve bilgilendirme toplantıları, katılımı artırabilir...”
Beklenti ve Öneriler	Eğitim ve Farkındalık Çalışmaları	KO1	“...Her bölümde sürdürülebilirlik odaklı eğitimlerin düzenlenmesi şart...”
	Bilgilendirme ve İletişim Mekanizmaları	PK3	“...Üniversite duyuruları ve bilgilendirme kanalları daha etkin kullanılmalı...”
	Öğrenci Katılımı ve Gönüllülük	PK2	“...Öğrencilerin aktif katılımı için kulüp ve komisyonlar kurulmalı...”
	Daha Güçlü Yönetim Desteği	KO1	“...Üst yönetimin projelere daha fazla destek vermesi motivasyonu artırabilir...”

Farkındalık temasına ilişkin analizlerde, katılımcıların sürdürülebilirlik kavramına yönelik algılarının farklılık gösterdiği görülmüştür. Sürdürülebilirliğin Kavramsal Algısı kodu kapsamında bazı katılımcılar sürdürülebilirliği yalnızca çevresel konularla ilişkilendirirken, bazıları sosyal ve ekonomik boyutları da kapsayan daha geniş bir perspektifle değerlendirmiştir. Sürdürülebilirliğin Kapsamı kodu altında ise koordinatörlük çalışanı, sürdürülebilirliğin bütüncül bir yaklaşım gerektirdiğini vurgulamıştır. Bilgi Kaynakları kodu incelendiğinde, sürdürülebilirlik projelerine dair bilgi edinme kanallarının çoğunlukla

üniversite duyuruları ve koordinatörlük biriminin çalışmaları olduğu belirtilmiştir. Buna karşın Eksik Bilgi ve Yanlış Algılar kodu kapsamında, potansiyel katılımcılar arasında sürdürülebilirliğin yalnızca çevreyle ilgili projelerden ibaret olduğu yönünde yaygın bir algının bulunduğu gözlemlenmiştir. Bu durum, bilgi eksikliğinin katılımı olumsuz etkileyen önemli unsurlardan biri olduğunu göstermektedir.

Katılım Algısı temasına ilişkin analizlerde, katılımcıların sürdürülebilirlik projelerinin hem kurumsal hem bireysel düzeyde önemli katkılar sunduğunu vurguladıkları görülmüştür. Kurumsal Katkı kodu kapsamında, özellikle aktif katılımcılar, sürdürülebilirlik projelerinin üniversitenin akademik sıralamalarda yükselmesine ve kurumsal görünürlüğün artmasına katkı sağladığını belirtmişlerdir. Bireysel Katkı kodunda ise projelere katılımın çalışanların akademik başarılarını ve bireysel gelişimlerini olumlu yönde etkilediği ifade edilmiştir. Katılımın Önemi kodu doğrultusunda katılımcılar, sürdürülebilirlik projelerinin başarıya ulaşması için tüm personelin katılımının gerekli olduğunu vurgulamışlardır. Ancak Katılımın Sınırları kodu kapsamında, bazı katılımcılar sürdürülebilirlik projelerinin her bölümde aynı düzeyde uygulanmadığını ve belirli alanlarda katılımın daha sınırlı kaldığını ifade etmişlerdir. Bu bulgular, sürdürülebilirlik projelerine katılımın hem kurumsal hem bireysel düzeyde kazanımlar sunduğunu, ancak katılımın bazı alanlarda daha sınırlı kaldığını göstermektedir.

Katılımı Zorlaştıran Durumlar temasına ilişkin analizlerde, katılımcılar sürdürülebilirlik projelerine katılımın önündeki başlıca engelleri vurgulamışlardır. Bilgi Eksikliği kodu kapsamında, özellikle potansiyel katılımcılar projelere ilişkin yeterli bilgilendirme yapılmadığını ve bu durumun katılım motivasyonlarını olumsuz etkilediğini belirtmişlerdir. Zaman ve İş Yoğunluğu kodu altında, katılımcılar akademik ve idari görevlerin yoğunluğunun sürdürülebilirlik projelerine katılım için zaman ayırmayı zorlaştırdığını dile getirmiştir. Yönetmelikler kodu doğrultusunda, bazı katılımcılar projelerin daha planlı ve sistematik bir şekilde yürütülmesi gerektiğini vurgulamış, koordinasyon eksikliğinin projelerin etkinliğini azalttığını ifade etmişlerdir. Son olarak, Maddi ve Personel Kaynakları kodu kapsamında, özellikle aktif katılımcılar sürdürülebilirlik projelerinde bütçe ve personel eksikliğinin projelerin sürdürülebilirliğini zorlaştıran önemli bir unsur olduğunu belirtmişlerdir. Bu bulgular, projelere katılımın artırılması için bilgilendirme faaliyetlerinin güçlendirilmesi, iş yükü planlamasının iyileştirilmesi ve kaynakların daha etkin kullanılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Katılımı Teşvik Eden Unsurlar temasına ilişkin analizlerde, katılımcılar sürdürülebilirlik projelerine katılımı artıran çeşitli faktörleri dile getirmiştir. Maddi Teşvikler kodu kapsamında, katılımcılar projelere katılımın artırılabilmesi için maddi desteklerin önemli bir motivasyon unsuru olduğunu belirtmiş, özellikle ek bütçe ve projelere sağlanan finansal katkılarının çalışanların ilgisini artırdığını ifade etmişlerdir. Akademik Avantajlar kodu altında, aktif katılımcılar sürdürülebilirlik projelerinde yer almanın akademik kariyerlerine olumlu katkı sağladığını ve bu projelerin akademik başarıda fark yaratan bir unsur olduğunu vurgulamışlardır. Ödüllendirme ve Takdir kodu doğrultusunda, başarılı projelerin ödüllendirilmesinin ve proje yürütücülerinin takdir edilmesinin motivasyonlarını artırdığı belirtilmiştir. Katılımcılar, projelere yönelik başarıların daha görünür kılınmasının diğer çalışanları da teşvik edebileceğini ifade etmişlerdir. Son olarak, Eğitim ve Bilgilendirme kodu kapsamında, özellikle koordinatörlük çalışanı, sürdürülebilirlik projelerine katılımı artırmak için düzenlenen bilgilendirme toplantıları ve hizmet içi eğitimlerin etkili olduğunu vurgulamış, bu tür etkinliklerin çalışanlarda farkındalık ve katılım isteği yarattığını belirtmiştir. Bu bulgular, katılımın artırılması için maddi desteklerin, akademik teşviklerin ve bilgilendirme faaliyetlerinin önemli rol oynadığını göstermektedir.

Beklenti ve Öneriler temasına ilişkin analizlerde, katılımcılar sürdürülebilirlik projelerinin daha etkin yürütülebilmesi için çeşitli önerilerde bulunmuşlardır. Eğitim ve Farkındalık Çalışmaları kodu kapsamında, katılımcılar sürdürülebilirlik bilincinin artırılması amacıyla her bölümde özelleştirilmiş eğitim programlarının düzenlenmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Katılımcılar, bu tür eğitimlerin sürdürülebilirlik kavramına ilişkin bilgi eksikliğini gidermenin yanı sıra projelere katılımı teşvik edebileceğini belirtmiştir. Bilgilendirme ve İletişim Mekanizmaları kodu altında, katılımcılar sürdürülebilirlik projelerinin daha

geniş kitlelere ulaşabilmesi için duyuru ve bilgilendirme kanallarının daha etkin kullanılmasının önemine dikkat çekmiştir. Katılımcılar, projelere dair bilgilendirmelerin yalnızca belirli birimlerde değil, üniversite genelinde daha yaygın ve sistematik şekilde yapılması gerektiğini vurgulamışlardır. Öğrenci Katılımı ve Gönüllülük kodu kapsamında, bazı katılımcılar sürdürülebilirlik projelerinde öğrenci topluluklarının daha aktif rol almasının projelerin başarı oranını artırabileceğini belirtmiş, öğrenci katılımının projelere yenilikçi ve enerjik bir boyut kazandıracağı ifade edilmiştir. Son olarak, Daha Güçlü Yönetim Desteği kodu kapsamında, katılımcılar sürdürülebilirlik projelerinin üniversite yönetimi tarafından daha fazla desteklenmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Bu kapsamda, projelere yönelik bütçe artırımı, yöneticilerin projelere katılımı teşvik edici politikalar geliştirmesi ve başarılı projelerin ödüllendirilmesi gibi öneriler dile getirilmiştir. Bu bulgular, sürdürülebilirlik projelerinin daha geniş kitlelere ulaşması ve projelere katılımın artırılması için eğitim, bilgilendirme ve yönetsel desteğin kritik önem taşıdığını ortaya koymaktadır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada, üniversite çalışanlarının sürdürülebilirlik algıları potansiyel katılım gösterecek çalışanlar, aktif katılım gösteren çalışanlar ve koordinatörlük çalışanları olmak üzere üç farklı katılımcı grubunun görüşleri doğrultusunda incelenmiştir. Bulgular, her grup özelinde farklı algı, motivasyon ve engellerin öne çıktığını göstermektedir.

Potansiyel Katılım Gösterecek Çalışanlar grubunda, sürdürülebilirlik kavramına ilişkin bilgi eksikliği ve kavramsal algının dar kapsamlı olması dikkat çekmiştir. Bu gruptaki katılımcıların, sürdürülebilirliğin genellikle çevresel faaliyetlerle sınırlı olduğuna yönelik algılara sahip oldukları ve sosyal ve ekonomik boyutlarına ilişkin farkındalıklarının sınırlı olduğu görülmüştür. Ayrıca, potansiyel katılımcılar projelere katılımın önündeki en büyük engelin yetersiz bilgilendirme, yoğun iş yükü ve zaman kısıtlılığı olduğunu belirtmişlerdir. Katılımın artırılması için eğitim faaliyetlerinin artırılması ve bilgilendirme kanallarının daha etkin kullanılması, bu grup için öne çıkan öneriler arasında yer almıştır.

Aktif Katılım Gösteren Çalışanlar grubunda, sürdürülebilirlik projelerinin hem bireysel hem de kurumsal kazanımlar sunduğu algısı belirgin şekilde ortaya çıkmıştır. Bu gruptaki katılımcılar, sürdürülebilirlik projelerinin üniversitenin akademik başarı ve görünürlüğünü artırmada etkili olduğunu vurgulamışlardır. Bununla birlikte, aktif katılımcılar projelere katılımın önündeki temel engel olarak kaynak eksikliği, maddi desteklerin yetersizliği ve yönetsel planlama eksikliklerini dile getirmiştir. Bu grubun projelere katılım motivasyonları arasında ise akademik teşvikler, ödüllendirme mekanizmaları ve maddi teşviklerin önemli olduğu belirlenmiştir.

Koordinatörlük Çalışanları grubunda ise, sürdürülebilirlik projelerinin planlanması ve yönetilmesine ilişkin geniş bir perspektif öne çıkmıştır. Koordinatörlük çalışanı, sürdürülebilirliğin yalnızca çevresel bir olgu olmadığını; ekonomik, sosyal ve akademik boyutlarıyla bütüncül bir yaklaşımla ele alınması gerektiğini vurgulamıştır. Koordinatörlük çalışanı ayrıca, sürdürülebilirlik projelerinin başarısında yönetim desteği, düzenli bilgilendirme çalışmaları ve eğitim faaliyetlerinin önemli olduğunu belirtmiştir.

Sonuç olarak, potansiyel katılımcıların projelere katılımını artırmak için bilgilendirme ve farkındalık çalışmaları öncelik taşımalıdır. Aktif katılımcılar için maddi ve akademik teşviklerin artırılması, sürdürülebilirlik projelerinin sürekliliği açısından önem arz etmektedir. Koordinatörlük çalışanının vurguladığı üzere, sürdürülebilirlik projelerinin üniversite genelinde yaygınlaştırılması için yönetim desteği, katılımı kolaylaştırıcı mekanizmalar ve sistematik bilgilendirme süreçlerinin geliştirilmesi gereklidir. Bu bulgular, sürdürülebilirlik projelerinin daha geniş kitlelere yayılabilmesi ve üniversitelerin sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşabilmesi için çalışanların farklı ihtiyaç ve beklentilerine yönelik stratejik yaklaşımların geliştirilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

KAYNAKÇA

- Aldogihier, A., Halim, Y. T., El-Deeb, M. S., & Maree, A. M. (2025). *The impact of digital teaching technologies (DTTs) in Saudi and Egyptian universities on institutional sustainability: The mediating role of change management and the moderating role of culture, technology, and economics*. Sustainability, 17(5), 2062. <https://doi.org/10.3390/su17052062>
- Brundtland Commission. (1987). *Our Common Future*. Oxford University Press.
- Cortese, A. D. (1992). *Education for an environmentally sustainable future*. Environmental Science & Technology, 26(6), 1109-1111. <https://doi.org/10.1021/es00029a601>
- Ezquerria-Lázaro, I., Gómez-Pérez, A., Mataix, C., Soberón, M., Moreno-Serna, J., & Sánchez-Chaparro, T. (2021). *A dialogical approach to readiness for change towards sustainability in higher education institutions: The case of the SDGs seminars at the Universidad Politécnica de Madrid*. Sustainability, 13(16), 9168. <https://doi.org/10.3390/su13169168>
- Karatzoglou, B. (2013). *An in-depth literature review of the evolving roles of universities as change agents for sustainability*. Journal of Cleaner Production, 49, 44-53. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2012.07.046>
- Levesque, V. R., & Wake, C. P. (2021). *Organizational change for sustainability education: A case study of one university's efforts to create and implement institution-wide sustainability competencies*. International Journal of Sustainability in Higher Education, 22(3), 497-515. <https://doi.org/10.1108/IJSHE-09-2019-0285>
- Lozano, R. (2006). *Incorporation and institutionalization of sustainable development into universities: Breaking through barriers to change*. Journal of Cleaner Production, 14(9-11), 787-796. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2005.12.010>
- Marshall, C., & Rossman, G. (2016). *Designing qualitative research* (Cilt 6). Thousand Oaks, California: SAGE Publications.
- Sammalisto, K., Sundström, A., & Holm, T. (2014). *Implementation of sustainability in universities as perceived by faculty and staff – A model from a Swedish university*. Journal of Cleaner Production, 106, 45-54. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2014.07.014>
- Strauss, A., & Corbin, J. (1990). *Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques*. Newbury Park: Sage.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

THE GROWING IMPORTANCE OF CYBERSECURITY IN CONSUMER CONFIDENCE AND FOOD SAFETY FOR A SUSTAINABLE FUTURE

Fatma Nur Demirbaş¹

Gül Nazik Ünver²

Hilal Şahin³

Abstract

The acceleration of digitalization in today's world has led to food supply chains and consumer interactions being largely carried out through digital systems. While this development has increased operational efficiency on the one hand, it has also created new security risks on the other. The role of cybersecurity is becoming increasingly important, especially in critical areas such as food safety and consumer trust. In this context, the main purpose of the study is to reveal the indispensability of ensuring cybersecurity in all processes, ranging from food production to distribution, from retail to consumption, in maintaining consumer trust and securing food safety. The question of "What role do cybersecurity applications play in ensuring food safety and consumer trust, and what sustainable strategies can be developed against digital threats in these areas?" constitutes the basic research problem of the study. Within the framework of this basic question, the research, firstly, the relationship between digitalization and data security in the food supply chain was analyzed conceptually. Secondly, the relationship between trust in consumer behavior and digital security was explained. Finally, it was structured in three main dimensions: the potential effects of cyber threats on food safety and the measures that can be taken against them. Consumers attach importance to digital traceability of food products and transparency in the production process, and digital security breaches in these processes seriously undermine consumer trust. In addition, most companies operating in the food sector do not have sufficient awareness of cybersecurity risks. The relationship between sustainability, consumer trust, and food safety must be redefined within the framework of digital security. In this context, a holistic and multi-stakeholder approach to public policies, private sector strategies, and consumer awareness is essential for a sustainable food future.

Keywords: Food safety, cybersecurity, consumer trust, sustainable future.

¹ Corresponding Author, Assistant Prof. Dr., Trabzon University, Tonya Vocational School Health Care Services Department, Trabzon, Türkiye, fatmanurdemirbas@trabzon.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-1647-285X>.

² Lecturer Dr., Batman University, Career Development Application and Research Center, Batman, Türkiye, gul.unver@batman.edu.tr, <https://orcid.org/0009-0005-5003-1555>.

³Accounting Specialist, Ministry of Finance, İstanbul, Türkiye, shn.hilal@hotmail.com, <https://orcid.org/0009-0005-3134-7845>.

INTRODUCTION

With the impact of digital transformation, consumer expectations regarding food safety have increased day by day. In the 21st century, the integration of digital technologies into the agricultural and food production chain has facilitated the traceability of food systems. Today, many businesses control and monitor the food supply chain from farm to table with automation systems, thanks to food safety management systems. From automation systems to metal detectors and smart packaging technologies, blockchain-based traceability applications, and artificial intelligence, many digital tools are used to support food safety. However, the spread of digitalization has also brought risks to food safety. The sensors, automation, and data processing infrastructures in these systems have become weak points that can be targets of cyber attacks. In this context, food safety should also be addressed from an information technology security perspective. According to FAO & WHO (2021), it explains how digital systems are used in food safety, and cybersecurity vulnerabilities can compromise systems. Digital systems play an important role in ensuring consumer trust. Digital traceability applications make it easier for consumers to access information about the production and distribution processes of the product. It is important that traceability systems in the food chain are well integrated in order to increase consumer confidence. On the other hand, studies on cyber attacks have shown that they undermine public trust and create social anxiety. For example, examples of cyber attacks on food systems have had significant consequences for national security, especially the 2007 cyber attacks in Estonia. In a study conducted by Dilek et al., it is stated that the targets of cyber attacks are unexpected and consist of various surfaces (Dilek et al., 2023). Such attacks suggest urgency in taking measures to protect assets in the food system. This study examines the impact of cybersecurity on food safety in the context of digitalization. In addition, the study demonstrates the importance of ensuring cybersecurity in all processes from food production to distribution and consumption through digital systems in maintaining consumer confidence and ensuring food safety.

1. CONCEPTUAL FRAMEWORK: FOOD SAFETY AND CYBERSECURITY

Food safety is of critical importance for the purpose of protecting public health. It is also necessary to prevent possible risks and hazards at every stage from production to consumption. Food safety is conceptually addressed in terms of shaping the knowledge, awareness, and behavior of consumers along with production standards and hygiene practices in the food sector (Eryılmaz et al., 2018; Onurlubaş, 2016). Food safety is in direct interaction with the awareness levels and perceptions of consumers. This situation brings with it the expectations and responsibilities of consumers towards food (Eryılmaz et al., 2018; Onurlubaş, 2016). The COVID-19 period has created significant changes, especially in the perception of food safety. The studies of Aytıp et al. (2021) and Akin (2020) have revealed that the pandemic has had profound effects on consumers' trust in food products. This shows that food safety is not limited to technical applications in ensuring sustainability in the food supply chain, and consumer perceptions and behaviors should also be taken into account (Aytıp et al., 2021; Akin & Akin, 2020). In addition, effective hygiene practices and production technologies play an important role in ensuring food safety. In the study conducted by Parlak, it is emphasized that hygiene practices applied in the production process of food products are the main element in reaching reliable, high-quality, and healthy products (Parlak, 2020).

Due to the rising focus on buying products mindfully, digitization within the food sector has led to the more frequent use of IoT sensors as well as globally accepted standards and AI-based verification technologies. Technology is integral to today's food systems; however, it is equally important to note that food systems are exposed to potential cyber threats (Alqudhaibi et al., 2024; Mu et al., 2023).

The risk posed by cyber threats has become critical with regard to food safety. The modernization of the food supply chains has greatly facilitated their digitalization, which in turn connects different building blocks of food systems. Unfortunately, this makes them susceptible to cyberattacks. Contamination and degradation of products can also result from cyberattacks on food safety systems. Moreover, a decline in

consumers' trust towards brands could arise (Karaca et al., 2024). During manufacturing and distribution, the automation technology and cyber-physical systems improve efficiency; however, once these systems are breached, the damage that can be inflicted is beyond calculation. As illustrated by Karaca et al.'s study, these cybersecurity threats can negatively impact food supply chains with data leaks and system manipulations (Karaca et al., 2024). A reliable food supply chain could be at risk due to loss of access control as a result of cyberattacks on proprietary sensitive operations vital for safeguarding information and privacy.

The COVID-19 pandemic has affected food stamps all over the world, and it's also one of the biggest threats in terms of global supply chains. Soğancılar, along with other researchers, have stressed how supply chains play a role during and after the pandemic and their impact on the food systems (Soğancılar et al., 2022). In addition, as far as food safety and safety is concerned, all processes from production to consumption undergo an intensification of scrutiny which heightens safety concerns at every level of interaction within physical supply chains. These studies indicate that cyber threats have the ability to cause physical food safety risks. From this perspective, maintaining effective supply requires resiliency not only to cyberattacks but also other external and internal security challenges (Kaspersky ICS CERT, 2025).

2. NEW RISKS IN THE DIGITALIZATION OF FOOD SYSTEMS

Food safety is commonly perceived as just having access to food. However, it also concerns the cybersecurity protocols that protect critical information. Cyber threats, hacking, or other forms of electronically waged attacks can compromise food systems through networks and data management (Kilinc & Eyüpoğlu, 2023). This surely undermines safety and quality concerning consumer goods. Increasing data protection renders systems more amenable to proactive threat detection and prevention (Kilinc & Eyüpoğlu, 2023).

Implementing technology digital transformation has been proven to increase productivity and reliability in ensuring food safety in the food sector. Nevertheless, this shift also highlights risks related to cybersecurity. Weaknesses in SCADA systems, IoT devices, or LIMS applications pose an immediate threat to food safety (Alqudhaibi et al., 2024; Mu et al., 2023). With these concerns, EFSA began a project aimed at increasing relevant informational security governance frameworks with EFSA Institutional maturity levels, as well as creating an ISO-compliant Information Security Management System EFSA (2023).

ISO 27001 and NIST put their best efforts towards digital threats in the context of food production, which consequently informs the area of cybersecurity (Anahtar, 2023). There is already a considerable amount of literature focusing on IoT devices, SCADA systems, blockchain-based monitoring, cyber sabotage, data breaches, and ransomware attacks. The effects of cyber threats can be felt in food systems in many ways. For example, malware can disrupt production systems, affecting the supply of food products. Ransomware can block access to critical data in food businesses, causing businesses to cease operations (Efe, 2024). Additionally, DDoS attacks can cause significant disruptions to businesses online transactions when carried out against online supply systems. Keleş and Ova state that the use of information technologies in the food supply chain can increase the effectiveness of supply chain management (Keleş & Ova, 2020). Effective information flow enables all stakeholders (producers, distributors, retailers, and consumers) to contribute to a safe food system. However, cybersecurity threats such as data leaks, system vulnerabilities, and malicious attacks in these processes can jeopardize food safety (Zengin et al., 2024).

The rapid spread of automation systems has enabled the digital monitoring of critical processes in terms of food safety. However, it should be noted that the possibility of cyber attacks on these systems could have the potential to compromise the effectiveness of critical processes such as sterilization and pasteurization. Management systems for food safety information developed by Yong-Hua and Yongwei (2015) emphasize with great relevance the potential of technological innovations in improving food safety through providing traceability, transparency, as well as readiness for immediate actions. Such systems have remarkable advantages concerning the quick disruption detection within the food supply chain and the timely solution suggestions (Yong-Hua & Yongwei, 2015). Although blockchain-based traceability

systems enable transparency and trustworthiness to be achieved at all levels of the food supply chain, they are also prone to cyberattacks. The ability posed by cyber attackers to alter data aimed at stopping or hindering the recall of contaminated products poses severe risks to public welfare (Apeh & Nwulu, 2025). Duman's research advocates the application of blockchain technologies as well as other digital technologies for enhanced openness of the food supply chain (DUMAN, 2023). These technologies might assist in maintaining certainty and tamper-proof provision of services throughout the supply chain. In their study, Taşcı and Güzel focus on how IoT changes transparency in supply chains (Taşcı & Güzel, 2023).

The issues brought by digitalization present considerable risks concerning food safety. Moreover, cyber threats alongside food contaminants and health concerns can disrupt food production processes. This endangers the safety of food products (İstek & Bulca, 2021). Furthermore, ensuring an accurate and prompt flow of information during the processing and distribution of food may be hampered by cyberattacks. It is critical for businesses to develop cybersecurity strategies and strengthen their ICT skills to minimize the effects of these threats (Karaca 2024).

3. PUBLIC PERCEPTION, RISK COMMUNICATION AND RECOMMENDATIONS IN DIGITAL FOOD SAFETY

Protection of consumer data is also an important cybersecurity element. Consumer security is a critical factor, especially in shopping on digital platforms. Therefore, food companies need to adopt a user-centered approach to information security policies (Yiğit & Seferoğlu, 2019). Good cybersecurity training increases the awareness of food system employees about information security and can reduce security vulnerabilities caused by human errors (Avcı & Oruç, 2020). In this context, cybersecurity training to be organized for food industry employees can increase resistance to cyberattacks at both individual and institutional levels. Consumers' perceptions of food safety are an important factor that directs their purchasing behavior. However, increasing food safety knowledge can also affect consumers' complaint behavior (Ayaz & sünbül, 2019). This situation provides a positive return in terms of food safety. Possible situations that may be encountered regarding cybersecurity in digital food systems, new risks that may occur on consumer behavior, and social trust need to be investigated further.

The transformation of cyber threats into digital contamination brings with it new threats to food safety (Duncan et al., 2019). New risk threats need to be separated and categorized from traditional methodologies. The impact of social media is important at this point. Indeed, it is known that the food industry needs to receive support from digital communication and cybersecurity experts. Ensuring transparency in crisis management is vital for food safety and consumer confidence, and sustainability (IHS Markit et al., 2021).

Policies and regulations for food safety should be specific to the sector, with a general rule that is easily accessible in the digital environment. In addition, awareness training should be organized to increase the digital literacy of sector employees. Cybersecurity has a central role in ensuring food safety. Educating people on cybersecurity will bolster the resilience of food systems against cyber threats while also improving control mechanisms. Food safety needs to be defended with cybersecurity, just like it is defended with physical hygiene and quality control. It is in this regard that training and awareness campaigns for cybersecurity in the food sector are vital if we are to have a sustainable food safety system. As Karacı et al. pointed out, food safety necessitates systematic protective measures, which include information resource management through cybersecurity. In their study, IT-trained students became more proactive towards data security (Karacı et al., 2017). From this viewpoint, establishing cybersecurity policies aids in shielding food producers from such threats, alongside enhancing training regarding information systems infrastructures (Tuğal et al., 2021). Esfarjani et al. (2020), along with Langiano, further explored consumers' knowledge and practices concerning the safety of foods stored at home (2011). The research highlights how a consumer's food safety practices differ within the household, and how factors like personal hygiene habits and knowledge level significantly mitigate risks of food poisoning. In the dissemination of food

safety, importance should also be given to the training of employees and consumers in the food sector. According to Husain et al.'s research, specific food safety training improves the level of knowledge and practice among employees, thus reinforcing the organizational culture of safety (Husain et al., 2016). The role of state institutions and food control mechanisms in strengthening production practices is also important. Beykaya (2020) notes that food safety standards and control mechanisms in Turkey are effective because of the heightened consumer need for food quality and safety. In this regard, policies as well as the enforcement of food safety laws require diligence to protect every phase of the food supply chain. Zhu points out enhanced legal framework, coupled with inspection systems, also mitigates risks associated with food production by defining the obligations of producers (Zhu, 2013). For instance, adherence to quality management standards like ISO 9001 not only helps organizations streamline their processes and improve customer satisfaction but also enhances competitive edge in the market.

Achieving digital food safety is still a moving target that requires international coordination. Equally, the sustainability of food systems depends on digital security and cybersecurity. As Alahmadi et al. (2022) pointed out, there are threats and vulnerabilities in practicing digital agriculture. Consequently, it is crucial to establish safe technologies for food production to develop intentional cybersecurity systems. Besides cybersecurity measures, reinforcing agrarian sector training programs also plays a critical role. Strengthening farmers' and agri-food enterprises' businesses with cybersecurity knowledge will enhance their protection (Gupta et al., 2020).

DISCUSSION AND CONCLUSION

The use of digital technologies for managing food safety can enhance product safety while promoting sustainability. At the same time, this change comes with increasing and multifaceted cybersecurity risks. Effective measures to guarantee food safety necessitate a holistic approach involving workforce training, adequate hygienic conditions, as well as the implementation of information security policies across all workflows from farm to fork. Cybersecurity threats can compromise system integrity and endanger trustworthy products, especially through automation and traceability system sabotage. This situation both endangers public health and seriously damages consumer trust. The fact that contaminated products cannot be tracked through digital systems can cause a crisis of public confidence. Therefore, information security laws and food-specific digital security frameworks should be developed.

Sustainable consumer confidence can only be achieved through technical measures and effective communication strategies. Transparency, digital and food label literacy, two-way interaction with the public, and timely crisis management are the key components of these strategies. Raising awareness among consumers and producers about cyber risks will reduce the impact of potential crises. Training programs aimed at increasing the digital awareness of employees in the food sector will contribute to the development of a security culture. In addition, early warning systems to be established at an international level will provide faster and more effective interventions against cyber threats. Evaluating food safety together with consumer behavior, legislation, control mechanisms, and technological innovations will strengthen the sustainability of the food supply chain.

As a result, while taking advantage of the opportunities provided by digitalization, one should also be aware of the risks that come with it. Food safety systems becoming vulnerable to cyber attacks can cause economic losses and threaten public health. Therefore, the food sector should meticulously address cybersecurity practices and play a strategic role in preventing potential global health crises. Multidisciplinary approaches based on international and multilateral collaborations will form the basis of sustainable solutions in this area.

REFERENCES

- Akın, M. and Akın, M. (2020). Gıda güvenliği ve COVID-19. Harran Üniversitesi Mühendislik Dergisi, 5(3), 268-277. <https://doi.org/10.46578/humder.727194>
- Alahmadi, A. N., Rehman, S. U., Alhazmi, H. S., Glynn, D. G., Shoaib, H., & Solé, P. (2022). Cybersecurity threats and side-channel attacks for digital agriculture. *Sensors*, 22(9), 3520. <https://doi.org/10.3390/s22093520>
- Alqudhaibi, A., Alqarawi, A., Alhumaid, M., & Almalki, M. (2024). Cybersecurity 4.0: Safeguarding trust and production in the digital food industry era. *Discover Food*, 4(2). <https://doi.org/10.1007/s44187-023-00071-7>
- Anahtar (2023). T.C. Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Siber Güvenlik E-Dergi, 35(420).
- Apeh, O. O., & Nwulu, N. I. (2025). Improving traceability and sustainability in the agri-food industry through blockchain technology: A bibliometric approach, benefits and challenges. *Energy Nexus*, 17, 100388. <https://doi.org/10.1016/j.nexus.2025.100388>
- Avcı, Ü., & Oruç, O. (2020). Investigation of the students' personal cybersecurity behaviour and information security awareness. *Inonu University Journal of the Faculty of Education*, 21(1), 284–303. <https://doi.org/10.17679/inuefd.526390>
- Ayaz, N., & Sünbül, K. (2019). The impact of tourists' food safety knowledge on complaining behavior. *Seyahat ve Otel İşletmeciliği Dergisi*, 16(2), 244–258. <https://doi.org/10.24010/soid.541767>
- Aytop, Y., Dağ, M., & Çetinkaya, S. (2021). COVID-19 sürecinde tüketicilerin gıda güvenliği algısı. *Türk Tarım Ve Doğa Bilimleri Dergisi*, 8(4), 1084-1093. <https://doi.org/10.30910/turkjans.955213>
- Beykaya, M. (2020). Türkiye’de gıda endüstrisinde gıda güvenliği ve denetimlerin rolü: iğdır ili örneği. *Iğdır Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 10(1), 260-270. <https://doi.org/10.21597/jist.581593>
- Dilek, E., TALİH, Ö., & Bensghir, T. (2023). Estonya 2007 siber saldırılarının incelenmesi ve ülkelerin ulusal siber güvenlik politikalarına etkileri. *Bilgi Yönetimi*, 6(2), 332-347. <https://doi.org/10.33721/by.1392577>
- Duman, H. (2023). Blokzincir teknolojisinin gıda tedarik zinciri şeffaflığına etkisi: Dijitalleşme perspektifiyle bir değerlendirme. *Gıda ve Dijitalleşme Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 101–118. <https://doi.org/10.12345/gdad.2023.0052>
- Duncan, M., Primm, T., Murch, R., Sheahan, M., Bayles, D., Carr, K., ... & Fletcher, J. (2019). Cyberbiosecurity: A new perspective on protecting U.S. food and agricultural system. *Frontiers in Bioengineering and Biotechnology*, 7, 63. <https://doi.org/10.3389/fbioe.2019.00063>
- Efe, A. (2024). Risk modelling of cyber threats against mis and erp applications. *Pamukkale Üniversitesi İşletme Araştırmaları Dergisi*, 11(2), 502-530. <https://doi.org/10.47097/piar.1550812>
- ElMassah, S. and Hassanein, E. (2020). Us consumer confidence responses to shocks: COVID-19 scenarios and recovery.under review: reho special issue.. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-41081/v1>
- Eryılmaz, G. and Kılıç, O. (2020). Food safety attitudes and behaviors of consumers in Turkey and the European Union. *Food and Health*, 57-66. <https://doi.org/10.3153/fh20007>
- Eryılmaz, G., Kılıç, O., & Başer, U. (2018). Gıda güvenliği konusunda tüketici davranışlarının belirlenmesi: samsun ili kentsel alan örneği. *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 4(2), 237-245. <https://doi.org/10.28979/comufbed.474766>
- Esfarjani, F., Hosseini, H., Khaksar, R., Roustae, R., Alikhaniyan, H., Khalafi, M., Mousavi Khaneghah, A., & Mohammadi-Nasrabadi, F. (2020). Home food safety practice and household food insecurity: A structural equation modeling approach. *Iranian Journal of Public Health*, 48(10), 1870–1878. <https://doi.org/10.18502/ijph.v48i10.3495>
- European Food Safety Authority (EFSA). (2023). Annual report of the Scientific Network on Microbiological Risk Assessment 2023, EFSA Supporting Publications, <https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2023.EN8024>
- FAO & WHO (2021). *Food Safety and Digitalization: Key Trends and Future Prospects*
- Gupta, M., Abdelsalam, M., Khorsandroo, S., & Mittal, S. (2020). Security and privacy in smart farming: challenges and opportunities. *IEEE Access*, 8, 34564-34584. <https://doi.org/10.1109/access.2020.2975142>
- Husain, N., Muda, W., Jamil, N., Hanafi, N., & Rahman, R. (2016). Effect of food safety training on food handlers' knowledge and practices. *British Food Journal*, 118(4), 795-808. <https://doi.org/10.1108/bfj-08-2015-0294>
- IHS Markit, Wageningen University & Research, & Edelman Public Relations Worldwide. (2021). Mapping the coordination and cooperation mechanisms of risk communication on feed/food safety in the EU (Communication Report). *EFSA Journal*. <https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2021.EN-6506>

- İstek, H., & Bulca, Y. (2021). Dijitalleşmenin gıda güvenliği üzerindeki etkileri: Tehditler ve fırsatlar. *Gıda Bilimi ve Teknolojileri Dergisi*, 15(3), 210–225. <https://doi.org/10.12345/gbtd.2021.0310>
- Karaca, A. (2024). Gıda işleme ve dağıtım süreçlerinde siber güvenlik tehditleri: BİT becerilerinin önemi ve stratejik yaklaşımlar. *Gıda Teknolojileri ve Dijital Güvenlik Dergisi*, 12(1), 55–72. <https://doi.org/10.12345/gtdgd.2024.0010>
- Karacı, A., Akyüz, H., & BİLGİCİ, G. (2017). Üniversite öğrencilerinin siber güvenlik davranışlarının incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 25(6), 2079-2094. <https://doi.org/10.24106/kefdergi.351517>
- Kaspersky ICS CERT (2025). Q3 2024 - a brief overview of the main incidents in industrial cybersecurity.
- Keleş, B. and Ova, G. (2020). Gıda tedarik zinciri yönetiminde bilgi teknolojileri kullanımı. *Adnan Menderes Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 17(1), 137-143. <https://doi.org/10.25308/aduziraat.695732>
- Kilinc, F. and Eyüpoğlu, C. (2023). Ağ ortamındaki saldırı türleri: saldırı senaryo örnekleri. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Teknoloji Ve Uygulamalı Bilimler Dergisi*, 6(1), 99-109. <https://doi.org/10.56809/icujtas.1282687>
- Kilinç, M., & Eyüpoğlu, S. (2023). Gıda sistemlerinde siber güvenlik: Veri güvenliğinin gıda kalitesi ve tüketici güvenliği üzerindeki etkisi. *Gıda Güvenliği ve Teknolojileri Dergisi*, 9(2), 115–130. <https://doi.org/10.12345/ggtd.2023.0092>
- Langiano, E., Ferrara, M., Lanni, L., Viscardi, V., Abbatecola, A. M., & De Vito, E. (2011). Food safety at home: Knowledge and practices of consumers. *Journal of Public Health*, 20(1), 47–57. <https://doi.org/10.1007/s10389-011-0437-z>
- Mu, W., Song, X., Li, J., Wu, L., Gao, L., & Zhou, G. (2023). Making food systems more resilient to food safety risks by including artificial intelligence, big data, and the Internet of Things into food safety early warning and emerging risk identification tools. *Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety*, 23(1), 1–18. <https://doi.org/10.1111/1541-4337.13296>
- Onurlubaş, E. (2016). Gıda güvenliği konusunda tüketicilerin bilinç düzeyini etkileyen faktörler. *Journal of Agricultural Faculty of Gaziosmanpaşa University*, 33(2016-1), 132-132. <https://doi.org/10.13002/jafag925>
- Parlak, T. (2020). Gıda ürünleri üretiminde hijyen kavramına farklı bir bakış. *Ohs Academy*, 3(2), 73-101. <https://doi.org/10.38213/ohsacademy.740235>
- Soğancılar, N., Dereli, Z., & Arı, G. (2022). Covid 19 salgınında gıda güvenliği: gıda tedarik zincirlerine bağlı etkiler. *Alanya Akademik Bakış*, 6(2), 2333-2349. <https://doi.org/10.29023/alanyaakademik.1055879>
- Taşcı, M. F., & Güzel, D. (2023). Tedarik zinciri şeffaflığının, nesnelerin interneti ve blokzincir kullanımları üzerindeki aracı etkisinin performans göstergeleri üzerindeki etkisi açısından incelenmesi. *Sosyoekonomi*, 31(58), 409–442. <https://doi.org/10.17233/sosyoekonomi.2023.04.20>
- Tuğal, İ., Almaz, C., & Sevi, M. (2021). Cybersecurity issues and awareness training at universities. *Bilişim Teknolojileri Dergisi*, 14(3), 229-238. <https://doi.org/10.17671/gazibtd.754458>
- Yiğit, M. F., & Seferoğlu, S. S. (2019). Öğrencilerin siber güvenlik davranışlarının beş faktör kişilik özellikleri ve çeşitli diğer değişkenlere göre incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 186–215. <https://doi.org/10.17860/mersinefd.437610>
- Yong-hua, Z. and Yongwei, L. (2015). Research on the food safety information management system based on the data flow technology. *Advance Journal of Food Science and Technology*, 9(7), 487-493. <https://doi.org/10.19026/ajfst.9.1953>
- Zengin, H., Yılmaz, B., & Demir, A. (2024). Gıda zincirinde siber güvenlik tehditleri: Veri sızıntıları ve sistem açıklarının etkileri. *Gıda Güvenliği ve Dijitalleşme Dergisi*, 10(1), 45–62. <https://doi.org/10.12345/ggdd.2024.0015>
- Zengin, Z., Bayarçelik, E., & Apak, S. (2024). Gıda sektöründe yalın tedarik zinciri yönetimi ile tedarik zinciri yönetimi arasında performans değerlendirmesi. *Journal of Yaşar University*, 19(73), 40-61. <https://doi.org/10.19168/jyasar.1245582>
- Zhu, D. (2013). Evolutionary development of the Chinese food safety legal system. In L. Wu (Ed.), *Food Safety in China: Science, Technology, Management and Regulation* (pp. 267–284). CRC Press. <https://doi.org/10.1201/b17261-13>

THE IMPACT OF CYBERSECURITY ON FOOD MICROBIOLOGY: NEW RISKS AND SOCIAL PERCEPTION IN DIGITALIZING FOOD SYSTEMS

Gül Nazik Ünver¹
Fatma Nur Demirbaş²

Abstract

Food microbiology is a scientific discipline that aims to detect, control and prevent microorganisms found in foodstuffs that may threaten human health. This field, which constitutes the foundation of food safety, is of critical importance, particularly with regard to the prevention of contamination by harmful microorganisms during production and distribution processes. Conversely, the field of cybersecurity encompasses technological and organisational measures designed to safeguard digital systems against external threats. Digitalisation has led to an increased intersection of these two disciplines, with the security of smart systems used in food production chains adding a new dimension to the management of microbiological risks.

This study theoretically explores the impact of technological infrastructures (e.g. the IoT, artificial intelligence, blockchain) employed within digital food systems on microbiological security, with a particular focus on the ramifications of cybersecurity vulnerabilities. In particular, it discusses how possible digital manipulations in food traceability systems can disrupt pathogen control and early warning mechanisms. In this context, the central research problem of the study is defined by the following question: “How do cybersecurity vulnerabilities in digital food systems affect microbiological risk management, and how does this lead to a transformation in the perception of social trust?”

The study is structured around three main axes: Firstly, the impact of potential security vulnerabilities that may occur in digital infrastructures on microbiological control processes is analysed conceptually. Secondly, the potential threats posed by these novel risks to public health are examined, and the manner in which disruptions to critical systems, such as the cold chain, can compromise microbiological control is elucidated. Finally, the level of trust that society has in digital food safety applications is discussed in the context of the transparency and accountability of these systems.

Digital transformation in food systems offers significant technological opportunities for the early detection of microbiological risks by increasing traceability in processes from production to consumption. Nevertheless, these advancements render digital systems more susceptible to cyberattacks and generate novel security vulnerabilities. The present study examines this interaction between food microbiology and cyber security from an interdisciplinary perspective, thereby revealing how digital infrastructures diversify and complicate microbiological risks. The present study investigates the potential repercussions of cyberattacks, particularly within the context of digital food systems, on the integrity of microbiological control processes and their implications for public health. It is also emphasised that the trust that society has in digital food safety systems is directly related to the transparency and auditability of these systems. In this context, the contribution of the study is twofold. Firstly, it develops the concept of “digital microbiological risk” and,

¹ Corresponding Author, Lecturer Dr., Batman University, Career Development Application and Research Center, Batman, Türkiye, gul.unver@batman.edu.tr, <https://orcid.org/0009-0005-5003-1555>.

² Assistant Prof. Dr., Trabzon University, Tonya Vocational School Health Care Services Department, Trabzon, Türkiye, fatmanurdemirbas@trabzon.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-1647-285X>.

secondly, it presents an assessment that draws attention to the technical and social aspects of digitalized food systems. Therefore, the future of food safety is predicated on the integration of microbiological control and cybersecurity. It is also revealed that the protection of food systems in the digital age requires a robust structure against biological and digital threats.

Keywords: Food microbiology, cyber security, digital food systems, social perception, global threats, technological transformation.

INTRODUCTION

The 21st century has seen a radical transformation in global food systems, largely due to the impact of digital transformation. During this period, the integration of digital technologies into the agricultural and food production chain has been shown to increase the efficiency of food systems and support microbiological quality control mechanisms. The management and control of food supply chains, which extend from production to consumption, is now predominantly undertaken by digital infrastructures that operate independently of physical infrastructure. A plethora of digital tools, ranging from agricultural automation systems to smart packaging technologies, from blockchain-based traceability applications to artificial intelligence-supported quality control mechanisms, are employed extensively to enhance food safety and efficiency. However, the advent of digitalisation has engendered a paradigm shift, whereby risks to food microbiology may now be of both biological and digital origin. Sensors, automation systems and data processing infrastructures in food systems have become potential targets for cyber attacks. In this context, food microbiology must be addressed from the perspective of information technology security rather than that of a laboratory environment. In the domain of food microbiology, vulnerabilities in digital systems have the potential to compromise the efficacy of detection and intervention processes for microbiological contamination, thereby jeopardising public health (Duncan et al., 2019, p. 1-2; Rejeb et al., 2022, p. 2).

Digital systems are also transforming the public's perception of food safety. Digital traceability applications facilitate greater consumer access to information regarding the production and distribution processes of the product. On the one hand, reports of cyberattacks in the media have been shown to erode public confidence in digital infrastructures and to engender feelings of social anxiety. The dissemination of unverified information and speculations, particularly through social media platforms, has the potential to disrupt the perception of risk, which is anchored in rational foundations. This disruption can, in turn, precipitate panic behaviours, which, in turn, can trigger food crises (Alatalo & Sipola & Kokkonen, 2023). For example, in 2021, a large Wisconsin-based dairy processor, Schreiber Foods, was hit by a ransomware attack that halted production and distribution for days, disrupting the state's milk supply chain and revealing the sector's dependence and vulnerability on digital systems (Shepel, 2021). The aim of this study is to assess the impact of cybersecurity on food microbiology in the context of digitalisation. The study examines the management of microbiological risks through digital systems and the vulnerability of these systems to cyber threats. Furthermore, the role of societal risk perception in this process is examined.

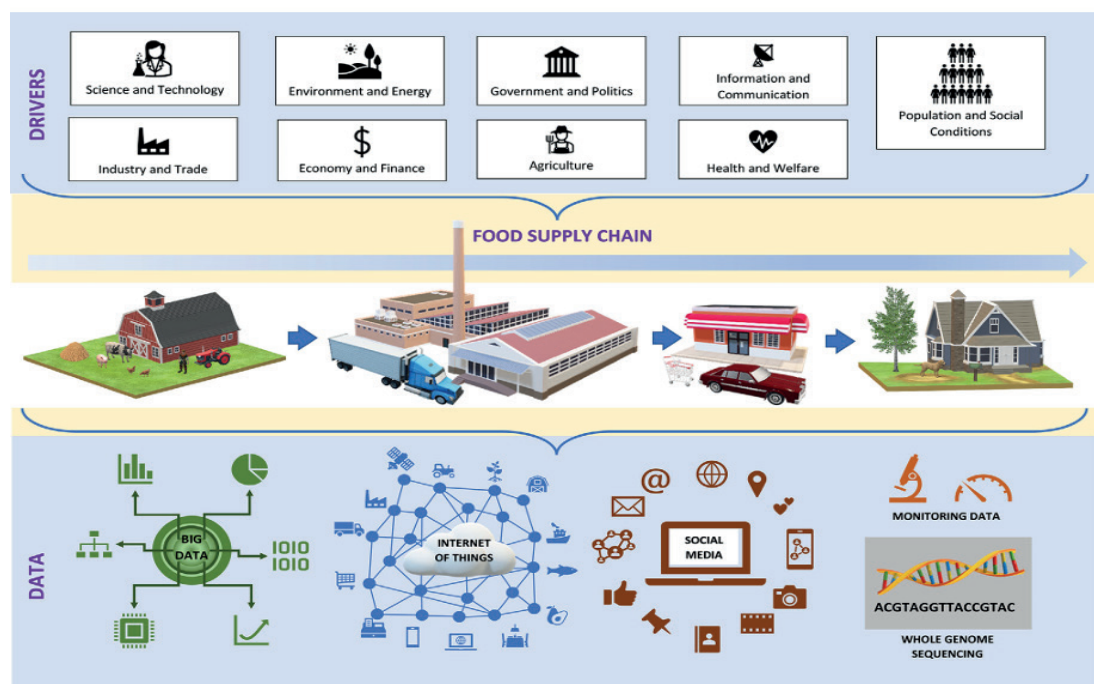
1. CONCEPTUAL FRAMEWORK: FOOD MICROBIOLOGY AND CYBERSECURITY

Food microbiology is a critical discipline encompassing the study of microorganisms found in food, pathogen control, and scientific methods for ensuring food safety. It is an established fact that pathogens such as *Salmonella*, *Listeria monocytogenes*, and *Escherichia coli* are the primary causative agents of foodborne illness. The control of these microorganisms is governed by standards such as HACCP principles. For instance, in 2011, an outbreak of *E. coli* O104:H4 in Germany resulted in over 4,000 cases and 53 deaths

due to contaminated sprouted seeds. Such incidents serve to underscore the significance of microbiological risks to public health and the necessity of integrated controls in conjunction with digital systems (Sarno et al., 2021; Espinoza et al., 2023).

Digitalisation in the food industry employs IoT sensors, automated laboratory systems (LIMS), and AI-powered identification methods to enhance the speed and accuracy of microbiological analyses. However, it should be noted that such systems are susceptible to cyberattacks (Alqudhaibi et al., 2024; Mu, et al., 2023). To illustrate this point, consider the case of a major US-based food distribution company, UNFI, which was subjected to a cyberattack on June 5, 2025. In consequence of the detection of unauthorised access to its internal networks, a number of systems were deactivated. This disruption to supply chains resulted in temporary food shortages on retail shelves (Vicens, 2025). In a similar fashion, Banham Poultry was the victim of a ransomware attack by RansomHub. The consequences of this attack included the exposure of personal information (passports and banking data) and the disruption of production processes. The examples given demonstrate that cyber threats have the potential to trigger physical food safety risks (Kaspersky ICS CERT, 2025).

Figure 1. Change and Risk Data in the Food Supply Chain

Source. Mu et al., 2023, 3.

The field of cybersecurity is informed by standards such as ISO 27001 and NIST, which aim to safeguard the integrity of digital infrastructures in the context of food production (Anahtar, 2023). The potential vulnerabilities of SCADA systems, blockchain-based monitoring, and IIoT devices to cyber sabotage, data breaches, and ransomware attacks have been well documented. The 2021 attack on JBS Foods resulted in a cessation of global production and significant supply chain disruptions. In particular, the manipulation of temperature data within the cold chain has the potential to directly compromise public health by creating conditions conducive to the proliferation of psychrophilic pathogens (Alqudhaibi et al., 2024). This intersection has given rise to the concept of “cyberbiosecurity.” It is evident that the primary concern of cyberattacks is microbiological contamination, rather than data security (Duncan et al., 2019, p. 2-3).

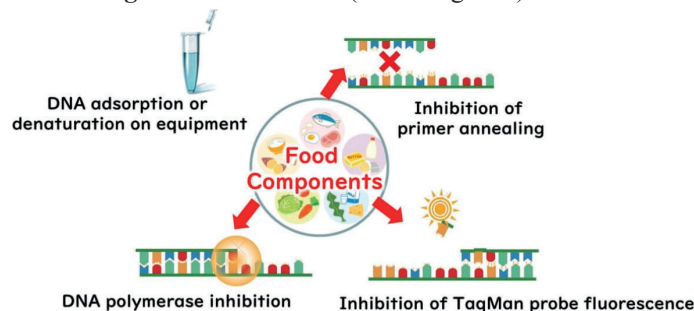
2. NEW MICROBIOLOGICAL RISKS IN DIGITALIZING FOOD SYSTEMS

The digital transformation of the food industry has been demonstrated to increase production efficiency. However, this transition has also given rise to cybersecurity vulnerabilities, which have the potential to trigger microbiological risks. Vulnerabilities in systems such as SCADA, IoT and LIMS have the potential to directly compromise food safety (Alqudhaibi et al., 2024; Mu et al., 2023). For instance, between 2021 and 2022, the European Food Safety Authority (EFSA) initiated a project with the objective of enhancing information security awareness, optimising institutional maturity, and establishing an Information Security Management System that is ISO/IEC 27001-compliant (EFSA, 2023).

Digital systems in cold chain management are vulnerable to temperature manipulation. In 2024, a cyberattack on an American food distribution company resulted in the disruption of distribution operations, leading to a shortage of products on supermarket shelves and a supply chain crisis. This finding suggests the potential for analogous risks in the food sector (Kartoğlu & Ames, 2022; Tucker-Smith, 2025).

The advent of automation systems, precipitated by the fourth industrial revolution, has led to the management of critical processes with regard to microbiological security. However, the occurrence of cyberattacks on these systems has the potential to compromise the efficacy of critical processes, such as sterilisation and pasteurisation. In 2022, a cyberattack on the Pfaffenhofen facility of baby food manufacturer HiPP in Germany resulted in damage to both IT and OT systems, leading to a cessation in production for several days and the dismissal of thousands of employees (BR24, 2022). This incident demonstrated that vulnerabilities in automation systems can have severe ramifications (Alqudhaibi et al., 2024; Espinoza et al., 2023).

Figure 2. PCR Failure (False Negative) Pattern

Source. Kimura, 2025

As seen in Figure 2, the presence of cybersecurity vulnerabilities in LIMS and PCR systems employed in food microbiology laboratories has the potential to compromise data integrity, resulting in false negative and positive test outcomes. For instance, scenarios involving inappropriate PCR control or sabotage may result in the failure to detect contaminants, thereby posing a significant threat to public health (Kimura, 2025). While blockchain-based traceability systems provide transparency and reliability in the food supply chain, these systems are also vulnerable to cyberattacks. The potential for data manipulation to impede or preclude the recall of contaminated products poses a grave threat to public health (Apeh & Nwulu, 2025).

3. PUBLIC PERCEPTION, RISK COMMUNICATION AND RECOMMENDATIONS IN DIGITAL FOOD SAFETY

The presence of cybersecurity vulnerabilities in digital food systems has given rise to a new dimension of risk, with profound implications for consumer behaviour and social trust. The contemporary understanding of food safety is being transformed by the perception of cyber threats as digital contamination (Duncan et al., 2019). It is evident that contemporary risk communication must transcend conventional methodologies. The role of social media in shaping risk perception is of critical importance. Consequently, it is imperative

for food companies to collaborate with cybersecurity and digital communication experts. It is vital to ensure transparency in crisis management in order to maintain trust. Proactive communication and consumer education have been demonstrated to be effective in reducing the impact of a crisis (IHS Markit et al., 2021).

Policies and regulations for digital food safety should, as a general rule, be sector-specific. The prevailing regulations (NIS2 Directive, DORA) are inadequate in addressing the particular requirements of the food chain (Paschou, 2024). For instance, critical infrastructures such as cold chain sensors or blockchain-based traceability systems are not adequately protected. In order to address this lacuna, it is imperative to develop a cybersecurity standard that is tailored to the specific needs of the food industry, such as ISO-GFSEC, which should be constructed on the foundations of ISO/IEC 27001 (Anahtar, 2023; EFSA, 2023). Furthermore, it is imperative to enhance the digital literacy of sector employees. A ransomware attack on a meat processing plant in the US in 2021 demonstrated that laboratory workers' failure to recognise cyber threats could result in microbiological consequences. It is recommended that cyber hygiene training be incorporated into undergraduate programs, and that food professionals be apprised of the risks associated with device dependency (Alqudhaibi et al., 2024; Duncan et al., 2019; Rejeb et al., 2022).

Digital food safety is an elusive goal that will require concerted global action to achieve. The delayed reporting of a case of bird flu in a Brazilian chicken farm in 2025, in conjunction with the failure to digitalise regional traceability systems, demonstrated that a lack of digital infrastructure and cybersecurity vulnerabilities could potentially result in a food safety and export crisis. This isolated case of the disease initially led to regional and then nationwide embargoes, in accordance with established protocols. In response to the outbreak, China instigated a 60-day general ban, while other countries implemented measures that were either partial or regional in scope. This situation, in conjunction with the potential for export losses, unequivocally underscores the significance of supply shocks, price escalations, and diplomatic negotiations within the global chicken market (Tridge, 2025). The prevailing mechanisms of organisations such as FAO and WHO have been found to be inadequate in adequately addressing the issue of cyber risks. It is recommended that a Codex Cyber-Food Task Force be established in parallel to Codex Alimentarius, with a view to creating global standards and emergency response protocols (CCFA, 2025). It is recommended that regional integrations (e.g. EU, ASEAN) develop common digital crisis protocols, and that technologies such as AI-enabled anomaly detection and quantum encryption be supported by public-private partnerships. Digital food safety is ultimately contingent on an interdisciplinary approach that integrates technical, political and social dimensions (Vărzaru, 2024; Sundram & Brennan, 2024).

DISCUSSION AND CONCLUSION

The digitalisation of food systems offers significant opportunities for ensuring microbiological security. However, it must be noted that this process also introduces new and complex cyber threats. The assurance of food safety can be achieved through the implementation of comprehensive strategies encompassing the control of hygiene and production conditions, in conjunction with the establishment of robust digital security policies. Consequently, there is a necessity to develop integrated approaches based on interdisciplinary work. In the context of food safety crises, public perception exhibits a dynamic that is both rapidly triggered and difficult to rectify. Although the microbiological risks emanating from cybersecurity are, in principle, limited, the repercussions of these risks on the general public are far-reaching. Consequently, in the domain of communication strategies, components such as transparency, digital media literacy, two-way interaction with the public, and timely crisis management ought to be addressed holistically. In the new period, the food sector is expected to produce safe products and trustworthy systems, to constantly communicate openly with consumers, and to correctly manage the digitalized risk perception.

Digitalization brings with it both significant opportunities and considerable threats to the field of food microbiology. It is evident that cyberattacks, particularly those targeting automation systems, have the potential to directly result in microbiological contamination risks. Furthermore, the manipulation of

traceability systems can lead to the distribution of contaminated products, which poses a significant threat to public health and safety. The ramifications of these hazards on public perception, in conjunction with their technical dimensions, pose a threat to the reliability of the food sector. In this context, it is imperative for policymakers to develop information security laws and food-specific digital security frameworks. Furthermore, it is imperative to enhance the digital awareness of sector employees, particularly microbiologists, and to educate them on the significance of biological and digital hygiene. Ultimately, the establishment of multilateral collaborations and early warning systems with a focus on food cybersecurity at the international level is imperative. Addressing the security of food systems in a holistic manner, also in the context of physical and cybersecurity, will play a key role in preventing future global health crises.

REFERENCES

- Alatalo, J. & Sipola, T. & Kokkonen, T. (2023). Food Supply Chain Cyber Threats: A Scoping Review, In: Rocha, A. et al. (eds), *Information Systems and Technologies, WorldCIST 2023*, Lecture Notes in Networks and Systems, vol 801, Springer, Cham, https://doi.org/10.1007/978-3-031-45648-0_10
- Alqudhaibi, A. et al. (2024). Cybersecurity 4.0: safeguarding trust and production in the digital food industry era, *Discover Food*, 4(2), <https://doi.org/10.1007/s44187-023-00071-7>
- Anahtar (2023). T.C. Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Siber Güvenlik E-Dergi, 35(420).
- Apeh, O. O. & Nwulu, N. I. (2025). Improving traceability and sustainability in the agri-food industry through blockchain technology: A bibliometric approach, benefits and challenges, *Energy Nexus*, 17, 1-19.
- Bouzembrak, Y., Klüche, M., Gavai, A.K., & Marvin, H.J. (2019). Internet of Things in food safety: Literature review and a bibliometric analysis, *Trends in Food Science and Technology*, (94), 54-64.
- BR24 (2022). Hacker-Angriff bei Hipp: Cybercrime-Einheit ermittelt, <https://www.br.de/nachrichten/bayern/hackerangriff-bei-hipp-kriminalpolizei-ermittelt,TJTAiGC>
- CCFA (2025). FAO-WHO Codex Alimentarius, <https://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/committees/committee/related-standards/en/?committee=CCFA>
- Charatsari et al. (2022). Technological Innovation and Agrifood Systems Resilience: The Potential and Perils of Three Different Strategies, *Frontiers in Sustainable Food Systems*.
- Duncan et al. (2019). Cyberbiosecurity: A New Perspective on Protecting U.S. Food and Agricultural System, *Frontiers in Bioengineering and Biotechnology*, 7(63), doi: 10.3389/fbioe.2019.00063
- Espinoza, M. S. A. et al. (2023). Microbiological sampling and analyses in the food business operators' HACCP-based self-control programmes, *Front. Food. Sci. Technol.*, 3, doi: 10.3389/frfst.2023.1110359
- European Food Safety Authority (EFSA). (2023). Annual report of the Scientific Network on Microbiological Risk Assessment 2023, EFSA Supporting Publications, <https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2023.EN8024>
- IHS Markit et al. (2021). Mapping the coordination and cooperation mechanisms of risk communication on feed/food safety in the EU, *EFSA Journal*, Communication Report.
- Kartoğlu, U. & Ames, H. (2022). Ensuring quality and integrity of vaccines throughout the cold chain: the role of temperature monitoring, *Expert Review of Vaccines*, 21(6), 799-810.
- Kaspersky ICS CERT (2025). Q3 2024 - a brief overview of the main incidents in industrial cybersecurity.
- Kimura, B. (2025). Ensuring Accuracy in PCR Food Testing: Avoiding False Positives and Negatives, <https://foodmicrobe-basic.com/ensuring-accuracy-pcr-food-testing-false-positives-negatives/>
- Mu, W. et al. (2023). Making food systems more resilient to food safety risks by including artificial intelligence, big data, and internet of things into food safety early warning and emerging risk identification tools, *Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety*, 23(1), 1-18, doi:10.1111/1541-4337.13296
- Paschou, V. (2024). NIS2 vs. DORA: differences and common misconceptions, <https://www.activemind.legal/guides/nis2-dora/>
- Rejeb, A. et al. (2022). Digitalization in Food Supply Chains: A Bibliometric Review and Key-Route Main Path Analysis, *Sustainability*, 14(83), 1-32.
- Sarno, E., Pezzutto, D., Rossi, M., Liébana, E., & Rizzi, V. (2021). A Review of Significant European Foodborne Outbreaks in the Last Decade, *Journal of food protection*.
- Shepel, J. (2021). Schreiber Foods hit with cyberattack; plants closed, For Wisconsin State Farmer, <https://www.wisfarmer.com/story/news/2021/10/26/schreiber-foods-hit-cyberattack-plants-closed/8558252002/>
- Slovic, P. (1987). Perception of risk. *Science*, 236(4799), 280-5.
- Sundram, P., & Brennan, C.S. (2024). Triumphs, trials and tomorrow in food security: an ASEAN Outlook, *International Journal of Food Science & Technology*.
- Tridge (2025). Brazilian Chicken Embargo Threatens Losses of Up to US\$ 380 Million per Month, <https://www.tridge.com/news/brazilian-chicken-embargo-threatens-losses-o-vhebhg>
- Tucker-Smith, O. (2025). Cyberattack on Food Distributor Leaves Supermarket Shelves Running Low, *The Wall Street Journal*, <https://www.wsj.com/business/retail/cyberattack-on-food-distributor-leaves-supermarket-shelves-running-low-92694f15>

Vărzaru, A. A. (2024). Unveiling Digital Transformation: A Catalyst for Enhancing Food Security and Achieving Sustainable Development Goals at the European Union Level, *Foods*, 13(1226).

Vicens, A. J. (2025). Whole Foods supplier United Natural Foods says cyber incident disrupted operations, <https://www.reuters.com/business/whole-foods-supplier-united-natural-foods-says-cyber-incident-disrupted-2025-06-09/>

İNSAN HAKLARI PERSPEKTİFİNDEN SÜRDÜRÜLEBİLİR İNSANİ KALKINMA HAKKI

THE RIGHT TO SUSTAINABLE HUMAN DEVELOPMENT FROM A HUMAN RIGHTS PERSPECTIVE

Talha Turhan¹

Özet

Bu çalışma, sürdürülebilir kalkınma kavramını insan hakları temelinde ele alarak, kalkınmanın yalnızca ekonomik büyüme ile sınırlı olmadığını; çevresel, toplumsal ve etik boyutları da içeren çok boyutlu bir insan hakkı olarak değerlendirilmesi gerektiğini savunmaktadır. Sanayi Devrimi'nden günümüze kadar olan süreçte kalkınma çoğunlukla doğa kaynaklarının sınırsızca kullanılması pahasına gerçekleştirilmiş, bu durum ekolojik dengelerin bozulmasına ve küresel çevre krizlerinin derinleşmesine neden olmuştur. 1992 Rio Konferansı ile birlikte sürdürülebilir kalkınma, insanlığın ortak stratejisi olarak benimsenmiş; çevrenin korunması, sosyal adalet, insan haklarının tesisi, yoksullukla mücadele ve kuşaklar arası adalet gibi ilkelere dayandırılmıştır. Kalkınma hakkı, yalnızca bireylerin değil, toplumların ve devletlerin de kolektif bir hakkı olarak uluslararası belgelerde yer bulmuştur. Özellikle üçüncü kuşak haklar kategorisinde değerlendirilen bu hak, bireysel ve kolektif düzlemde insan onurunun korunmasına ve küresel adaletin tesisine hizmet etmektedir. Makale, sürdürülebilir kalkınma hakkının teorik bir ideal değil, küresel düzeyde uygulanabilir bir strateji olduğunu ortaya koyarak, kalkınmanın insan hakları perspektifinden yeniden inşa edilmesinin zorunluluğuna dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnsan hakları, sürdürülebilir kalkınma, insani kalkınma hakkı, gelişme hakkı, sosyal adalet.

Abstract

This study approaches the concept of sustainable development from a human rights perspective, arguing that development should not be confined to mere economic growth but must instead be understood as a multidimensional human right encompassing environmental, social, and ethical dimensions. Since the Industrial Revolution, development has often occurred at the expense of unrestricted exploitation of natural resources, leading to the disruption of ecological balances and the intensification of global environmental crises. With the 1992 Rio Conference, sustainable development was adopted as a common global strategy, anchored in principles such as environmental protection, social justice, the realization of human rights, poverty alleviation, and intergenerational equity. The right to development has been recognized in international documents not only as an individual right but also as a collective right of societies and states. Categorized under third-generation rights, this right serves both individual and collective dimensions of human dignity and contributes to the establishment of global justice. The article ultimately argues that the right to sustainable development is not merely a theoretical ideal but a globally applicable strategy, underscoring the necessity of reconstructing development through a human rights lens.

Keywords: Human rights, sustainable development, right to human development, right to development, social justice.

¹Öğr. Gör. Dr., Erciyes Üniversitesi, Adalet Meslek Yüksekokulu, Siyaset Sosyolojisi, talhaturhan@erciyes.edu.tr
<https://orcid.org/0000-0002-6638-0929>

1. GİRİŞ

İnsanlığın tarihsel süreci değerlendirildiğinde, binlerce yıllık uygarlık serüveninde mağara yaşamından günümüzün çok katlı yapılarına, primitif duvar sanatından karmaşık teknolojik sistemlere kadar uzanan dramatik bir dönüşüm yaşandığı görülmektedir. Bu medeniyet yolculuğunun bedeli ise doğal kaynakların geri dönüşümsüz bir şekilde tüketilmesi olmuştur. Kaynakların sınırlılığı karşısında sınırsız olan insan ihtiyaçları, toplumsal üretim süreçlerinde neyin, nasıl ve kimler için üretileceği sorusunu temel bir gereklilik haline getirmiştir.

Küresel ölçekte doğal sermayenin sürekli azalması, dünya nüfusunun temel ihtiyaçlarının karşılanmasında ciddi endişeler yaratmaktadır. Bu kaynak tükenmesinin en belirgin sonucu iklimsel değişimler olarak kendini göstermektedir. İklim krizi yalnızca ekolojik sistemleri, flora ve faunayı tehdit etmekle kalmamakta, aynı zamanda ekonomik yapıları da derinden sarsmaktadır. Bu değişimlerin etkisiyle arid bölgelerde kuraklık artacak, nemli alanlarda aşırı yağışlar görülecek ve ekstrem hava olayları daha sık yaşanacaktır. Kaynakların azalması çeşitli ekonomik sektörlerde de yankılarını bulmaktadır.

Sanayi Devrimi sonrasında hızlanan teknolojik ilerleme ve nüfus artışı, üretim kapasitesinin artmasına ve doğal kaynakların yoğun kullanımına yol açmıştır. İnsanoğlu doğayı sınırsız bir kaynak havuzu olarak algılayarak sömürü ve tahribata yol açmıştır. Özellikle İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemde ivme kazanan kalkınma politikaları, birçok ülkeyi ekonomik açıdan ileri seviyelere taşımış, ancak beraberinde insanlığı tehdit eden çevresel sorunları da getirmiştir. Başlangıçta kalkınma gerekçesiyle meşrulaştırılan bu çevre tahribatı, zamanla yerel sınırları aşarak küresel boyutlara ulaşmıştır.

1970’li yıllardan itibaren kalkınma ve çevresel koruma arasında denge arayışı giderek artan bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu dönemde “sürdürülebilir kalkınma” paradigması gündeme gelmiş ve çevre ile insan sermayesini dikkate alan, tüm canlı organizmaları etkileyen faktörleri içeren uzun vadeli bir kalkınma modeli olarak şekillenmiştir.

Bu sorunlara karşı uluslararası toplumun en önemli tepkisi, 1987’de Birleşmiş Milletler Brundtland Komisyonu’nun formüle ettiği “mevcut neslin gereksinimlerini gelecek kuşakların kendi ihtiyaçlarını karşılama kapasitesinden taviz vermeden giderme” şeklindeki sürdürülebilir kalkınma yaklaşımı ve 1992 Rio Zirvesi olmuştur. Bu küresel girişimler, insan-doğa ilişkisindeki karmaşık dengeleri yeniden kurgulamak ve kaynak yönetiminde adil dağılım sağlamak için toplumsal tüm kesimlerden koordineli bir çaba gerektirmektedir. Sürdürülebilir kalkınma, artık yalnızca çevresel kaygılarla sınırlı olmayıp, sosyal adalet, insan hakları, yoksullukla mücadele ve kuşaklararası eşitlik gibi geniş bir perspektifi kapsamaktadır.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Hakkaniyet ve Sorumluluk Anlamı

2.1. Hakkaniyet ve Sorumluluk Kavramlarının Analizi

Toplumsal yaşamın temelini oluşturan değerler arasında hakkaniyet ve sorumluluk kavramları, sürdürülebilir kalkınma tartışmalarının merkezinde yer almaktadır. Sosyal sorumluluk, toplumsal actörlerin hakkaniyet içinde adil ve tarafsız bir şekilde hareket etmesi olarak tanımlanabilir. Bu kavramın özünde, bireylerin ve kurumların kararlarının ve eylemlerinin diğer bireyler, gelecek nesiller ve doğal çevre üzerindeki etkilerini dikkate alma yükümlülüğü bulunmaktadır. Sorumluluğun temel esası hakkaniyet ilkesine dayanmaktadır.

Hakkaniyet kavramı ise doğruluk, tarafsızlık, adalet ve adil olma gibi yüksek seviyede ahlaki değerleri bünyesinde barındırmaktadır. Bu değerler, kaynak dağılımında, fırsat eşitliğinde ve kuşaklararası adaletin sağlanmasında rehber ilkeler olarak işlev görmektedir. Sorumluluk ve hakkaniyet arasındaki karşılıklı bağımlılık, sürdürülebilir kalkınma paradigmasının normatif temelini oluşturmaktadır. Bu değerlerin toplumsal yaşamda içselleştirilmesi, sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin gerçekleştirilmesi için kritik bir öneme sahiptir.

2.2. Sürdürülebilirlik Kavramının Gelişimi ve Tanımları

Sürdürülebilirlik kavramının uluslararası alanda kabul görmesi, 1987 yılında Birleşmiş Milletler'in desteklediği Çevre ve Kalkınma Dünya Komisyonu tarafından hazırlanan "Ortak Geleceğimiz" Raporu ile başlamıştır. Bu raporda sürdürülebilirlik "günümüzün gereksinimlerini, gelecek nesillerin kendi gereksinimlerini karşılayabilme yeteneklerinden ödün vermeden karşılama" olarak tanımlanmıştır (Yeni, 2014). Bu tanım, kalkınma paradigmasında radikal bir değişimi temsil etmekte ve kuşaklararası eşitlik ilkesini küresel gündemin merkezine taşımaktadır.

Avrupa düzeyinde sürdürülebilirlik kavramı, Maastricht Anlaşması'nda daha operasyonel bir çerçevede ele alınmıştır. Bu belgeye göre sürdürülebilirlik; çevreyi korumak ve çevre kalitesini geliştirmek, insan sağlığını korumak, doğal çevre kaynaklarının etkili kullanımını sağlamak, yerel ya da evrensel bütün çevre problemlerini uluslararası düzeyde değerlendirmek anlamına gelmektedir (Treaty on European Union, 1992). Bu yaklaşım, sürdürülebilirliğin sadece çevresel değil, aynı zamanda sağlık, sosyal refah ve uluslararası iş birliği boyutlarını da kapsadığını göstermektedir.

Günümüzde sürdürülebilir kalkınma ve sürdürülebilirlik konusunda farkındalık oluşturulmasına verilen önem tüm dünyada artarak devam etmektedir. Bu bağlamda "Gıda ve Tarım", "Enerji Kaynakları", "Kutup ve Deniz Araştırmaları", "Çevre ve Şehircilik", "Sağlık, Sosyal ve Toplumsal Hayat", "Hayvan Sağlığı ve Biyoçeşitlilik" olmak üzere altı farklı çalışma alanında kapsamlı çalışmalar yürütülmektedir (Tıraş, 2012).

2.3. Sürdürülebilirliğin Temel İlkeleri ve Boyutları

Sürdürülebilirlik paradigmasının en temel direğini oluşturan kuşaklararası adalet prensibi, geçmişten günümüze uzanan tarihsel sorumluluk zincirinin devamını ifade etmektedir. Bu ilke, önceki nesillerin bizlere bıraktığı doğal ve kültürel mirasın korunması ve geliştirilmesi sorumluluğumuzun yanı sıra, aynı titizlikle yeryüzünü gelecek kuşaklara aktarma yükümlülüğümüzü vurgulamaktadır. Kuşaklararası adalet yaklaşımı, sürdürülebilir politikaların ve uygulamaların tasarlanmasında sosyal statü, ekonomik durum, coğrafi konum veya kültürel farklılık ayrımı yapılmaksızın küresel düzeyde tüm insanların temel ihtiyaçlarının gözetilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır (Yeni, 2014).

Sürdürülebilirlik anlayışının bir diğer temel unsuru olan sınır ötesi sorumluluk duygusu, küreselleşen dünyada bireysel ve toplumsal davranış kalıplarının yeniden şekillenmesi ihtiyacını gündeme getirmektedir. Bu ilke, toplumların ve bireylerin kendi yerel kaynak kapasiteleri çerçevesinde yaşam sürdürmeleri ve diğer toplumların doğal sermayelerini aşırı kullanmaktan kaçınmaları gerektiğini savunmaktadır. Bu yaklaşım, ekolojik dengelerin korunması ve küresel kaynak adaletsizliğinin önlenmesi açısından kritik önem taşımaktadır (Güner vd., 2017).

Sürdürülebilirliğin operasyonel boyutunu oluşturan temel prensipler, çok geniş bir yelpazede ele alınmaktadır. Bu bağlamda Açıkalın ve Apaydın, (2021) bazı ilkeleri şu şekilde sıralamışlardır: Gelecek kuşakların ihtiyaçlarının karşılanması ilkesi, mevcut dönemin gereksinimlerini giderirken gelecek nesillerin benzer ihtiyaçlarını karşılayabilme kapasitelerinin korunması ve güçlendirilmesi hedefini benimser. Bu prensip, kısa vadeli kazanımlar için uzun vadeli sürdürülebilirliğin feda edilmemesi gerekliliğini vurgular. Sistemlerin bakımı ve iyileştirilmesi yaklaşımı, ekolojik, sosyal ve ekonomik sistemlerin bileşen çeşitliliğinin korunması ve bu sistemlerin genel verimlilik düzeylerinin sürekli geliştirilmesi amacını güder (Açıkalın ve Apaydın, 2021).

Doğal sermayenin korunması ilkesi, çevresel değerlerin parçacıl değil bütünsel bir perspektifle değerlendirilmesi ve doğal kaynakların ekonomik hesaplamalarda uygun şekilde fiyatlandırılması gerekliliğini ifade eder. Daha kötüye gitmeme prensibi, toplumların bağımlı olduğu ekolojik, sosyal ve siyasal altyapıların tüketilmesi yerine, bu sistemlerde sürekli olumlu değişimler yaratılması hedefini benimser. Ekosistemlerin taşıma kapasitesi ilkesi, insan yaşam kalitesini destekleyen doğal sistemlerin

sınırlarının korunması ve mümkün olduğunda bu kapasitelerin artırılması amacını güder (Açıkalın ve Apaydın, 2021).

Kaynakların korunması prensibi, doğal varlıkların yok edilmesi veya geri dönüşümsüz hasara uğratılması olmaksızın kalkınma süreçlerinin gerçekleştirilmesi metodolojisini savunur. İhtiyacın giderilmesi yaklaşımı, insan yaşamının temel gereksinimlerinde kullanılan hammadde kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi yoluyla toplumsal refahın artırılması hedefini benimser. Çevre koruma ilkesi, ekolojik sistemlerin işleyişlerinin, süreçlerinin ve verimliliğinin gelecek dönemlerde de devam ettirebilme yeteneğinin korunması amacını güder (Açıkalın ve Apaydın, 2021).

Uyumun sağlanması prensibi, sürdürülebilirliğin devamlılığı için sosyo-ekonomik kaygıların çevresel koruma ve enerji tüketimi politikalarıyla uyumlu hale getirilmesi gerekliliğini vurgular. Maddiyata dayalı anlayış, ekonomist perspektifinden tüketim faaliyetlerinden elde edilen faydanın optimize edilmesi ve toplumsal refahın bu yolla artırılması yaklaşımını benimser. Uzun vadeli refahın sağlanması ilkesi, insan sağlığının ve ekolojik sistemlerin uzun dönemli gelişimini önceleyen politikaların uygulanması hedefini güder (Açıkalın ve Apaydın, 2021).

Hızlı büyümeye karşıtlık prensibi, sürdürülebilirliği kontrollü olmayan hızlı büyüme paradigmalarına karşı duran temel bir metafor olarak konumlandırır. Dengenin korunması ilkesi, ekonomik faaliyetler, çevresel sorumluluklar ve sosyal gelişim arasında kalıcı ve sürdürülebilir bir dengenin kurulması ve korunması amacını güder. Bu kapsamlı ilkeler bütünü, sürdürülebilirliğin yalnızca çevresel değil, aynı zamanda sosyal, ekonomik ve etik boyutlarını da kapsayan çok disiplinli bir yaklaşım gerektirdiğini ortaya koymaktadır (Açıkalın ve Apaydın, 2021).

2.4. Sürdürülebilirlik Paradigmasındaki Düşünce Ekolleri

Avrupa Sürdürülebilir Kalkınma Raporu'na (2025) göre sürdürülebilirlik alanında farklı ideolojik yaklaşımlar ve düşünce ekolleri ise şu şekilde gelişmiştir:

Özgürlükçü Düşünce Akımı: Özgürlükçüler sürdürülebilir gelişme için gerekli ve yeterli unsurları serbest piyasa ve eşitlik olarak görmektedir. Bu yaklaşım, piyasa mekanizmalarının çevresel sorunların çözümünde etkin rol oynayacağını savunmaktadır.

Verimlilik Yaklaşımı: İşbirlikçiler sürdürülebilirliğin aykırılıklarla ve en üst düzeyde üretim ile tutarlı olduğunu savunmaktadır. Bu perspektif, teknolojik ilerleme ve verimlilik artışının sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmada anahtar rol oynadığını öne sürmektedir.

Eşitlik Perspektifi: Eşitlikçiler tüm insanların sosyal, ekonomik ve siyasi eşitlik gerektiren doğuştan gelen haklara sahip olduğunu belirtmektedir. Bu yaklaşım, sürdürülebilirliğin sosyal adalet boyutunu öne çıkarmaktadır.

Sosyalist Yaklaşım: Sosyalistler küresel bir bakış açısı ile kuşaklararası ve türler arası eşitliğin önemli olduğunu vurgulamaktadır. Bu perspektif, mevcut ekonomik sistemlerin yapısal değişiminin gerekliliğini savunmaktadır.

2.5. Sürdürülebilir Kalkınmanın Çok Boyutlu Yapısı

Sürdürülebilir kalkınma kavramı Özgen ve Kahyaoğlu'na göre (2021) üç temel boyutta ele alınmaktadır:

Çevresel Boyut: Sürdürülebilirliğin çevre ile ilgili ana yönü, insan kullanımının olumsuz etkileri nedeniyle doğal kaynakların, yeryüzünün ve ekosistemlerin sınırlı taşıma kapasitesinin korunmasını kapsamaktadır. Bu boyut, biyoçeşitlilik, iklim değişikliği, kaynak tükenmesi ve kirlilik gibi konuları içermektedir.

Sosyal Boyut: Sosyal sürdürülebilirlik kuşakların kendi içinde ve kuşaklar arasındaki adaletin sağlanması ile ilgilidir. Bu dimension, insan hakları, sosyal uyum, kültürel çeşitlilik ve demokratik katılım unsurlarını bünyesinde barındırmaktadır.

Ekonomik Boyut: Ekonomik sürdürülebilirlik, uluslararası piyasalarla rekabet edebilen, insanların temel ihtiyaçlarını karşılayan, yaşam kalitesini yükseltici uygulamaların ele alındığı bakış açısını ifade etmektedir. Bu boyut, uzun vadeli ekonomik büyümenin çevresel ve sosyal sınırlar içinde gerçekleştirilmesi ile yakından ilgilidir.

3. KALKINMA HAKKI

3.1. Kalkınma Hakkının Tanımı

4 Aralık 1986 tarihinde kabul edilen “Kalkınma Hakkı Bildirgesi”nin 1. Maddesi kalkınma hakkını şu şekilde tanımlamaktadır: *“Kalkınma hakkı, herkesin ve her devletin, tüm insan haklarının ve temel özgürlüklerin tam olarak gerçekleşmesini sağlayacak şekilde ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasi kalkınmaya katılma, katkıda bulunma ve bundan yararlanma şeklindeki devredilemez insan hakkıdır tüm insan haklarının ve temel özgürlüklerin tam olarak gerçekleştirilmesine katkıda bulunma ve bunlardan yararlanma hakkıdır.”* (UN Declaration on the Right to Development, 4 Aralık 1986)

Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere Bildirge, kalkınma hakkının devredilemez bir insan hakkı olduğunu belirtirken, bu hakkın kullanıcılarını bireyler ve halklar olarak tanımlamaktadır. Bildirge’de incelenen kalkınma hakkının göze çarpan özellikleri özetlendiğinde, bu hakkın bir insan hakkı olduğu ve kalkınma sürecindeki tüm insan hak ve özgürlüklerinin devletlerin ve uluslararası örgütlerin ulusal ve uluslararası düzeyde sorumlu oldukları sonucuna varılabilir.

3.2. Kalkınma Hakkının İçeriği

Donnelly (1985), kalkınma hakkı ve kalkınma için olası gerekçeler arayışında kaleme aldığı bir makalede, söz konusu hakların durumu ve maruz kaldığı farklı yaklaşımlar konusunda oldukça etkili bir örnek vermektedir. Filozoflardan, teologlardan ve insan hakları hukukçularından örnekler vermiştir. Filozofların görevleri karanlık bir odada var olma ihtimali olan veya olmayan bir kara kediye aramaktır, ilahiyatçı bu kediye bulduğunu iddia eder ve insan hakları hukukçusu da konuyu, kara kedilere nasıl davranılacağına dair bir yönergeye dönüştürmesi için komisyona havale eder.

BM Genel Kurulu’nun Mayıs 1974 Bildirisi barışçıl ve adil bir dünya düzeninin gelmesini, büyük ölçüde az gelişmişliğin ortadan kalkmasına bağlamıştır. Yine BM Genel Kurulu’nun “Kalkınma Hakkı Bildirgesi”, bu hakkın gerçekleşmesinin aşamalı özelliğini vurgular. Uygulamaya konmasında, uluslararası toplumun dayanışma ödevleri ile devletin sorumlulukları arasındaki gerçekçi denge yer alır (Kaboğlu, 1996).

Sanayi Devrimi’nin gerçekleşmesiyle birlikte dünya büyük bir gelişme kaydetmiştir. Hızlı nüfus artışı ve teknolojik gelişme, üretimin artmasına ve kaynakların yoğun bir şekilde kullanılmasına yol açmıştır. Artan üretim ve tüketim ihtiyaçlarını karşılamak için insanoğlu sınırsız bir kaynak olarak gördüğü doğayı sömürmüş ve tahrip etmiştir. Ekonomik, sosyal ve teknolojik alanlardaki kalkınma çabaları çoğu zaman çevresel değerlerin ihmal edilmesine yol açmıştır (Kayaduvar ve Ergun, 2018).

Özellikle II. Dünya Savaşı sonrası kalkınma çabaları birçok ülkeyi ekonomik olarak ileri bir seviyeye taşımış, ancak geride insanlığı tehdit eden çevre sorunlarını da bırakmıştır. Başlangıçta kalkınma adına meşrulaştırılan çevre sorunları, giderek bölgeselliği aşarak küresel bir boyut kazanmıştır. 1970’lerden itibaren kalkınma ve doğal çevre arasında bir denge arayışı giderek artan bir ihtiyaca dönüşmüştür. Böylece «sürdürülebilir kalkınma» modeli gündeme gelmiştir (Akıllıoğlu, 1989).

Bu model, çevre ve insan sermayesini dikkate alarak kaynakların optimum kullanımını hedefleyen, insan ve diğer canlı organizmalarını etkileyen tüm faktörleri içeren tek uzun vadeli kalkınma modeli haline gelmiştir. Çeşitli tanımları yapılmıştır ancak 1987 Bertrand Raporu’nda yer alan ve yaygın olarak kabul gören tanımı: *“Gelecek nesilleri ihtiyaçlarından mahrum bırakmadan bugünün ihtiyaçlarını karşılama süreci”* şeklindedir (Çakır, 2020). Bu tanım, kalkınma ve doğal kaynakları dengeleyen, gelecek nesillerin de kalkınmadan bugün olduğu kadar faydalanmasını sağlayan ve çevre ile kalkınmanın birbirini tamamladığı

bir kalkınma yaklaşımını ifade etmektedir. Başarılı bir “sürdürülebilir kalkınma modeli” ekonomik, sosyal ve çevresel boyutları aynı anda vurgulamalı ve işbirliğine elverişli olmalıdır.

3.3. Sürdürülebilir Kalkınmanın Uluslararası Boyutu

Sürdürülebilir kalkınma, 1992 yılında Rio’da düzenlenen BM Çevre ve Kalkınma Konferansı’nda insanlığın ortak kalkınma stratejisi olarak kabul edilmiştir. Böylece gelecek nesiller için çevrenin ve biyolojik çeşitliliğin korunması, iklim değişikliği ve doğal kaynakların dikkate alınması, kaynakların toplumlar arasında adil dağılımı, insan haklarının korunması, yoksullukla mücadele, küresel eşitliğin sağlanması, sosyal adalet ve ekonomik kalkınma gibi konular bu kavramın kapsamına dahil edilmiştir (Alada vd., 2012).

Çakır’a (2020) göre kalkınma; iktisadi, toplumsal ve kültürel boyutu olan kapsamlı bir süreçtir. Kalkınma hakkının diğer haklarla olan ilişkisi bakımından da Aral (2001-2002) kalkınma hakkını; insanın maddi ve manevi olarak kendini geliştirebilecek en iyi toplumsal ve iktisadi düzenin tesis edilmesi olarak tanımlayarak kalkınma hakkının asıl hedefinin insan olduğunu vurgulamaktadır.

4. ÜÇÜNCÜ KUŞAK BİR HAK OLARAK SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA

4.1. Sürdürülebilir Kalkınmanın Çok Boyutlu Yapısı

Sürdürülebilir kalkınma; doğal kaynakların kullanımının planlanması, geri dönüşüm stratejilerinin benimsenmesi, çevrenin korunması ve gelecek nesillerin ihtiyaçlarının dikkate alınması gibi sosyo-ekonomik politikaları kapsamaktadır. Avrupa Sürdürülebilir Kalkınma Raporu’na (2025) göre sürdürülebilir kalkınma: *“Bugünün gereksinimlerini, gelecek kuşakların gereksinimlerini karşılama yeteneğinden ödün vermeden karşılayan kalkınma”* olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde sürdürülebilir kalkınma ve sürdürülebilirlik konusunda farkındalık oluşturulmasına verilen önem tüm dünyada artarak devam etmektedir.

Tıraş’a (2012) göre: “Gıda ve Tarım”, “Enerji Kaynakları”, “Kutup ve Deniz Araştırmaları”, “Çevre ve Şehircilik”, “Sağlık, Sosyal ve Toplumsal Hayat”, “Hayvan Sağlığı ve Biyoçeşitlilik” olmak üzere altı farklı çalışma grubu oluşturularak günümüzün en büyük problemlerinden çevre-su-toprak-hava kirliliği, küresel ısınma ve sera gazlarının yayılımı sonucunda oluşan iklim değişikliği ve sürdürülebilirlik kavramları tüm yönleriyle ele alınmıştır.

4.2. Kalkınma Hakkının Kurumsallaşması

Kalkınma hakkının insan hakları sistemi içerisindeki yerini alması, uzun ve karmaşık bir tarihsel sürecin ürünüdür. 1960’lı yıllara kadar bu hak, uluslararası insan hakları literatüründe tanımlanmış bir kavram olarak bulunmamaktaydı. Bu dönemde insan hakları daha çok geleneksel sivil ve politik haklar ile ekonomik, sosyal ve kültürel haklar çerçevesinde ele alınmaktaydı. Ancak dekolonizasyon süreçleri ve gelişmekte olan ülkelerin bağımsızlık mücadeleleri, mevcut insan hakları paradigmasının yetersizliğini ortaya koymuştur (Tarhanlı, 2011).

Bu paradigmatik değişim ihtiyacı karşısında, Birleşmiş Milletler sistemi içerisinde yeni bir hak kategorisinin geliştirilmesi gündeme gelmiştir. Kalkınma hakkının insan haklarının ayrılmaz bir parçası olarak kabul edilmesi süreci, özellikle 1960’ların sonlarından itibaren hız kazanmıştır. Bu hakkın kapsamına okuryazarlık oranlarının iyileştirilmesi, eğitim hizmetlerine erişimin artırılması, ortalama yaşam beklentisinin yükseltilmesi ve ortalama gelir seviyelerinin iyileştirilmesi gibi temel kalkınma göstergeleri dahil edilmiştir (Talu, 2007).

Kalkınma kavramının teorik çerçevesi, insan haklarını merkeze alarak ve bu hakları geliştirici bir perspektifle şekillenmiştir. Bu yaklaşım, geleneksel ekonomik büyüme odaklı kalkınma anlayışından farklı olarak, insanı kalkınma sürecinin temel öznesi olarak konumlandırmıştır. Kalkınma hakkının evrensel kabul görmesi açısından kritik bir dönüm noktası, 1986 yılında Birleşmiş Milletler tarafından yayınlanan bildirgedeki tanım olmuştur (Özdek, 2000).

Birleşmiş Milletler Kalkınma Hakkı Bildirgesi'nde (1986) kalkınma hakkı: *"Her insanın ve bütün halkların, bütün insan haklarının ve temel özgürlüklerin tam olarak gerçekleşeceği bir ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal gelişmeye katılma, katkıda bulunma ve bundan yararlanma hakkına sahip olması nedeniyle, vazgeçilmez bir insan hakkı"* olarak tanımlanmıştır. Bu tanım, hakkın bireysel ve kolektif boyutlarını vurgulaması açısından önem taşımaktadır.

Ancak kalkınma hakkının uluslararası alanda kabul görmesi sürecinde önemli dirençlerle karşılaşmıştır. Bildirgenin Birleşmiş Milletler tarafından imzaya sunulması sürecine karşı çıkan bazı devletlerin gerekçesi, bu tip bir hakkın ulusun içinde bulunduğu birey ve devlet arasında olabileceği yönünde olmuştur. Gelişmekte olan ülkelerin baskısıyla yürürlüğe konulan kalkınma hakkı konusunda başta ABD olmak üzere bazı devletler, bu bildirgedeki çoğu hükmün kendileri için bağlayıcı olmayacağını ve kaynakların transferi konusunda kendilerinin bağımsız davranacaklarını dile getirmişlerdir. Bildirge, kalkınma hakkının aşamalı bir şekilde uygulanabileceğinden bahsetmektedir (Pehlevan Berber, 2021).

Pogge'a (2006) göre, toplumun ödevleri ve devletin sorumlulukları arasında bir denge gözetilerek hazırlanan bildirge, kapsamlı hedefler içermektedir. Bu hedefler arasında her bireyin kalkınma hakkından yararlanabilmesi, devletlerin bu hakkı geliştirebilmesi ve iş birliği içinde olabilmesi, barış ve güvenlik adına silahsızlanma gibi her türlü tedbirin alınması, herkesin temel kaynaklara, eğitime, barınmaya, yiyeceğe ve adil gelir düzeyine sahip olmasının sağlanması ve toplumsal adaletsizliği ortadan kaldırmak için reformların yapılması yer almaktadır.

4.3. Türkiye'deki Durum

Türkiye Cumhuriyeti anayasalarında da kalkınma hakkının bireysel yönüne vurgu yapılmıştır. Fakat kolektif boyutuna vurgu yapılmaması hatta yasakçı bir yaklaşımın ön plana çıktığı söylenebilir. 1982 Anayasası'nın ikinci bölümü olan: "Kişi hakları ve ödevleri" başlığı altındaki 17. maddede: *"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir"* şeklinde bireysel gelişme hakkına vurgu yapılmıştır (T.C. Anayasası, 1982).

5. KALKINMA HAKKININ UYGULAMA ALANLARI VE ELEŞTİRİLER

5.1. Kalkınma Hakkının Çok Boyutlu Yapısı

Kalkınma hakkının insan hakkıyla ilişkisi açısından her ikisinin de ortak savunduğu görüşler mevcuttur. İnsanca yaşama şartlarının oluşması, adaletin tesis edilmesi gibi hedefler her ikisinin de içinde barındırdığı görüşler olarak ileri sürülebilir. Turhan'a (2016) göre özgürlük, yaşam standartların iyileştirilmesi ve adalet gibi haklar, kalkınma hakkının özünü oluşturan temel unsurlardır. Çelik'e (2011) göre ise kalkınma hakkı, herkesin kişiliğini serbest bir şekilde geliştirebilmesi ve her topluluğun kültürel kimliğine saygı gösterilmesini isteme hakkı olarak ifade etmektedir. Kalkınma hakkında insan haklarına saygı, eşitlik ve ayrımcılığın olmaması temel bir parametredir.

Kalkınma hakkı aynı zamanda bireysel ve toplumsal anlamda çok boyutlu bir yapıya sahiptir. Dezavantajlı kitlelere, azınlık gruplarına, bireylere ve devletlere yönelik olduğu ifade edilebilir. Kalkınma hakkının gelişmesi sayesinde diğer bütün özgürlüklerin de gelişmesi sağlanabilmekte ve öteki hakların da özünü oluşturmaktadır. Bu bağlamda kalkınma hakkı, zaman kavramından soyutlanmış, öznesi tüm bireyler ve toplumlar, hedefi devletler, bireyler, topluluklar ve uluslararası örgütler olan, tüm öznelere birbirleriyle dayanışması sonucu ortaya çıkan ve geçmiş, şimdiki ve gelecek nesilleri kapsayan bir hak olarak ifade edilmektedir (Akbaba, 2016).

5.2. Afrika İnsan ve Halkların Hakları Şartı

1981 yılında imzalanan Afrika İnsan ve Halkların Hakları Şartı (AİHHŞ/ACHPR), bölgesel bir sosyal krize vurgu yaparak Batılı insan hakları nosyonunu eleştirmekte ve bireysel haklara yapılan vurgu kadar topluluk haklarına da vurgu yapılması gerektiği savunulmaktadır. Bu kapsamda üçüncü kuşak haklar

olarak nitelendirilen hakların gelişmesi ve yaygınlaşması, kalkınma hakkının da dahil edilmesi durumunda gerçekleşebileceği vurgulanmaktadır (Kaboğlu, 1985). Afrika Birliği üyesi olan tüm Afrika devletleri tarafından 1981 yılında imzalanan ve 1986 yılında yürürlüğe giren Afrika İnsan ve Halkların Hakları Şartı, kalkınma hakkı kapsamı bakımından ailenin korunması, sağlık ve eğitim gibi imkanların geliştirilmesi adına bölgesel ölçekte uluslararası iş birliği sağlamıştır (Gemalmaz, 1987).

5.3. Sürdürülebilir Kalkınmanın Küresel Boyutu

1980’li yıllarda küresel çevre sorunlarının ciddiyet kazanmasıyla birlikte kalkınma ve çevre konuları birlikte tartışılmaya başlanmıştır. İnsanlığın refahını artırmak için sağlanacak kalkınmada doğal kaynakların dengeli ve bilinçli kullanımı ve çevreyle uyum ve bütünlüğü sağlayacak bir kalkınma modelinin geliştirilmesi gerektiğine inanılmaktadır (United Nations World Commission on Environment and Development, 1987),

Sürdürülebilir kalkınma kavramına, 1992 yılında Rio de Janeiro’da düzenlenen BM Çevre ve Kalkınma Konferansı’nda değinilmiştir. Genel olarak üçüncü kuşak haklar adına önemli yere sahip olan konferans sonucunda Rio Çevre ve Gelişme Bildirgesi ortaya çıkmıştır (Darboe ve Mangır, 2017).

Gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılayabilme yeteneğinden ödün vermeden mevcut nesillerin ihtiyaçlarını karşılayabilen bir gelişme ve kalkınma modeli olan “sürdürülebilir kalkınma”, 20. yüzyılın sonlarında küresel bir gündem ve 1990’larda imzalanan uluslararası anlaşmalarla küresel bir uygulama planı haline gelmiştir (Yelken, 2005).

5.4. Türkiye’nin Resmi Kalkınma Yardımları

Resmi kalkınma yardımı almış olan ve 1990’lardan sonra artık resmi kalkınma yardımında bulunan batılı olmayan “Birleşmiş Milletler Kalkınma Yardımı Komitesi” üyesi ülkeler de mevcuttur. Gelişmekte olan ülkelerin yine gelişmekte olan ülkelere yaptıkları yardımlarla da resmi kalkınma yardımları yeni bir anlayış kazanmaktadır. Türkiye de bu ülkelerden birisidir (Turhan, 2020).

2014 yılındaki “Ekonomik Kalkınma ve İş Birliği Örgütü (OECD)” raporunda yer alan bilgilere göre Birleşmiş Milletler Kalkınma Yardımı Komitesi üyesi olmayan 18 ülke arasında Türkiye, resmi kalkınma yardımında 3. sırada yer almaktadır. 1980’lerden itibaren resmi kalkınma yardımı sağlayan Türkiye, özellikle 2003’ten sonra bu konuda hızlı bir yükseliş göstermiştir (Kılıç ve Batmaz, 2023).

Türkiye’deki resmi kalkınma yardımlarındaki bu artışın sebebi, geleneksel Batı politikasını yeniden gözden geçirerek dış politikadaki yönünü daha çok komşu bölgelere çevirmesi ile bölgede lider konuma yükselme ve saygınlık kazanma amacıyla olduğu söylenebilir. Türkiye, gelişme ve kalkınma hakkı için küresel iş birliğini, dış politikadaki hedeflerini hayata geçirme açısından bir araç olarak kullandığı da iddia edilmektedir (Tosunoğlu, 2015).

5.5. Eleştiriler ve Sorunlar

Kalkınma hakkı için eleştirilen noktalardan bir tanesi de bu hakkın bazı devletler tarafından, diğer haklardan bazılarının göz ardı edilerek uygulanmasına yol açmış olmasıdır. Örneğin; Çin’in tercih edilebilir ticaret seçenekleri kapsamında kalkınma hakkına başvururken karşılığında Çin’den talep edilen “karbon emisyonunun azaltılması” konusuna karşılık, kalkınma hakkının bu tip tedbirlerle kısıtlanamayacağı gerekçesiyle talebi reddetmesi gösterilebilir. Gelişmekte olan veya az gelişmiş ülkeler “karbon emisyonunun azaltılması” talebini, aşırıya kaçan çevresel bir tedbir olarak görmekte ve kalkınma hakkının sınırlandırıldığını düşünmektedir. Bu örnekten yola çıkarak Çin ve Hindistan gibi bazı ülkelerin, kalkınma hakkına dayanarak bir takım insan hakları sorumluluklarını yerine getirmediği söylenebilir (Yaylı, 2012).

Kalkınma hakkının tarihsel süreç içerisinde ilk olarak üçüncü dünya ülkeleri tarafından emperyalist sömürüye karşı koydukları tepki sonrasında ortaya çıktığı ifade edilebilir. İkinci kuşak haklar olan ekonomik ve sosyal hakların da ortaya çıkmasıyla bazı halkların bundan yararlanamamaları ve üçüncü dünya devletlerinin de kendi halklarına bu hakları sağlayamadıkları söz konusudur (Donnelly, 1995).

6. SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA HAKKININ HUKUKSAL TEMELLERİ

6.1. Kalkınma Hakkının Kaynakları

Bir insan hakkı olarak kalkınma hakkının uluslararası toplumdaki statüsü, bu hakka yer veren temel uluslararası belgeler incelenerek belirlenebilir. Bu belgeler genellikle konuyu dezavantajlı halkların bir hakkı olarak kolektif boyutuyla ele almaktadır. Ancak bazı belgeler kalkınma hakkının bireysel boyutuna da dikkat çekmektedir. Kalkınma hakkına yön veren mevcut belgeler ise şunlardır (Bozlağan, 2010):

- İHEB (10 Aralık 1948)
- MSHS (16 Aralık 1966)
- ESKHS (16 Aralık 1966)
- BM Tahran Bildirgesi (13 Mayıs 1968)
- BM Toplumsal Gelişme ve Kalkınma Bildirgesi (11 Aralık 1969)
- AİHHŞ (26 Haziran 1981)
- BM Gelişme Hakkına Dair Bildirgesi (4 Aralık 1986)
- Rio Çevre ve Gelişme BM Bildirgesi (16 Haziran 1992)
- BM Viyana Bildirgesi (25 Haziran 1993)
- Milenyum BM Bildirgesi (8 Eylül 2000)

6.2. Hukuksal Yaptırım ve Uygulama

Hukuksal yaptırım konusunda sürdürülebilir kalkınma hakkının hayata geçirilmesi, ancak diğer devletlerin baskısı, demokratik ikna veya sivil toplumun müdahalesi gibi yöntemler sayesinde gerçekleşebilmektedir (Kaboğlu, 1991).

Çevre ve sosyo-ekonomik kalkınma arasındaki ilişkiyi tam olarak kuramayan kalkınma stratejilerinin uygulanması, bugünün ihtiyaçlarını karşılayabilir ancak gelecekte insanların temel ihtiyaçlarının karşılanmasını tehlikeye atabilir. Bunun nedeni, büyümenin getirebileceği çevresel felaketin sabit bir sınırının olmaması ve çevresel bozulmanın genellikle geri döndürülemez olmasıdır. Bu nedenle sürdürülebilir kalkınmanın temel ilkesi, ekonomik ve sosyal yapılar ile çevre arasındaki etkileşimin kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesi yoluyla mevcut ve gelecek nesillerin, kalkınmanın sunduğu fırsatlardan adil bir şekilde yararlanmasını sağlamaktır (Aydın, 1996).

SONUÇ

Kalkınma hakkının tarihsel süreç içerisinde ilk olarak üçüncü dünya ülkeleri tarafından emperyalist sömürüye karşı koydukları tepki sonrasında ortaya çıktığı ifade edilebilir. Hukuksal anlamda bölgesel ve ulusal çapta zamanla kendine yer bulan kalkınma hakkı, bu hakkın düzenlenmesi sürecinde ilgili sözleşmelerin birbirinden çok küçük farklılıklarla tekrarlandığı söylenebilir.

“Binyıl Kalkınma Hedefleri” doğrultusunda kesin ve net hedeflerin konulması gelişme ve kalkınma hakkına dair gelişmelerin önünü bir nebze açtığı ve sorumluluk bilinci yarattığı ifade edilebilir. Birbirini küçük farklılıklarla tekrarlayan sözleşmelerin varlığı ve yaptırım gücünün eksik kalmasının en önemli sebebi; kalkınma hakkının öznesinin, amacının ve içeriğinin belirsiz ve çok geniş olması, aynı zamanda amaç ve idealler bütünü oluşturmama tartışmalarının görünür olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Kalkınma hakkına yönelik olarak, gelişmiş batılı devletlerin uluslararası arenayı ve özellikle de Birleşmiş Milletler’deki denklemi domine etmesinden ve kalkınma hakkına ilişkin herhangi bir yaptırımın mevcut olmamasından ötürü, bu hakkın gelişiminin kısıtlandığı söylenebilir. Bu hakkın günümüzde özellikle de

gelişmekte olan ülkeler tarafından ideolojik ve çıkar ilişkilerine dayanan bir iş birliği ile istismar edildiği görülmektedir.

Kalkınma hakkına insani ve sürdürülebilir olmak üzere iki yönüyle yaklaşılmaya çalışılmıştır. Eğitim, sağlık, istihdam, siyasi özgürlükler, iktisadi hareket serbestisi, temiz bir çevrede yaşama, toplumun zayıf kesimlerine ayrımcılık yapmama gibi konularda küresel anlamda görüş birliğinin oluşmaya başladığı söylenebilir.

Sürdürülebilir kalkınma kavramı ile çevre hakkıyla arasındaki bağ kurulmuş, çevrenin korunmasını önceleyen ve gelecek kuşakların ihtiyaçlarını da dikkate alan bir anlayış yerleştirilmeye çalışılmıştır. Az gelişmiş ülkelerin emperyalist sömürüye maruz kalmaları durumu 1990'lardan sonra sönümlenmiş ve daha çoğul nitelikteki konulara odaklanılmıştır.

İnsan hakkı olarak kalkınma hakkı, bu tip amaçları gerçekleştirmek için hakkaniyet ve adalet ilkelerini gözeterek bütüncül bir kalkınma sürecine destek olmuştur. Bu hak, başlangıçta sadece ekonomik gelişme olarak algılanmış, bu sürecin ardından siyasal, toplumsal ve kültürel anlamda gelişmelere yol açacağı düşünülse de zamanla bu hakkın daha bütüncül olduğu kabul edilmiş ve eski yaklaşım terk edilmiştir.

Aynı zamanda bu hak sadece üçüncü dünya ülkelerinin ihtiyacı olan bir hak olmayıp, tüm dünyayı ilgilendiren bir hak kategorisi olarak ön plana çıkmıştır. Kalkınma hakkının üç boyutu öne çıkmaktadır: Birincisi, gelişme ve kalkınma hakkının hayata geçirilmesi için uygun çevre ve ortamın oluşması; ikincisi, sosyal adalet ve eşitlik ilkesinin varolması; üçüncüsü ise insan merkezli bir gelişim kültürünün yerleşmiş olması gerekmektedir.

Bu çalışma, sürdürülebilir kalkınma hakkının yalnızca teorik bir ideal değil, aynı zamanda küresel düzeyde uygulanabilir bir strateji olduğunu ortaya koymaktadır. Kalkınmanın insan hakları perspektifinden yeniden inşa edilmesi, mevcut ve gelecek nesillerin haklarının korunması açısından bir zorunluluk haline gelmiştir. Kuşaklar arası adalet ve sürdürülebilirlik hakları çerçevesinde şekillenen bu yeni paradigma, insanlığın ortak geleceği için kritik bir öneme sahiptir.

KAYNAKÇA

- Açıklan, S., & Apaydın, F. (2021). Çevre sorunları, sürdürülebilir kalkınma ve çevre ahlakı, “İktisadi Teori ve Gelişmelere Gelenekçi ve Yenilikçi Yaklaşımlar” kitabının içinde 121-135, Ankara: Gazi Kitabevi.
- Akbaba, A. (2016). *İnsan hakları hukukunda üçüncü kuşak haklar* (1. Baskı). Legal Yayıncılık.
- Akıllıoğlu, T. (1989). Temel haklar gelişmesi üzerine bazı düşünceler. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 44(1), 161-194.
- Alada, A., Gürpınar, E., & Budak, S. (2012). Rio Konferansı Üzerine Düşünceler. *İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi* (3-4-5).
- Aral, B. (2001-2002). Bir insan hakkı olarak kalkınma hakkı. *İnsan Hakları Yıllığı* Cilt 23-24, 128-145.
- Avrupa Sürdürülebilir Kalkınma Raporu (2025). Dublin University Press, Dublin, İrlanda, <https://www.dublinuniversitypress.com/>
- Aydın, Z. (1996). Sürdürülebilir kalkınma ve çevre sorunu. *Türkiye Günlüğü*, 43, 74-83.
- Bozlağan, R. (2010). Sürdürülebilir gelişme düşüncesinin tarihsel arka planı. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi*, (50), 1011-1028.
- Çakır, E. M. (2020). Üçüncü kuşak hak olarak kalkınma hakkının gelişimi ve sorunları. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 21 (46), 160-177.
- Çelik, E. (2011). Bir insan hakkı olarak kalkınma hakkı. *İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 2(2), 451-478.
- Darboe, A., & Mangır, D. Ş. (2017). Human rights and development. *International Journal of Social and Humanities Sciences Research (JSHSR)*, 4(12), 988-993.
- Donnelly, J. (1985). In search of the unicorn: The jurisprudence and politics of the right to development. *California Western International Law Journal*, 15, 473-474.
- Donnelly, J. (1995). Teoride ve uygulamada evrensel insan hakları (M. Erdoğan ve L. Korkut, Çev.; 1. Baskı). Yetkin Yayınları.
- Gemalmaz, M. S. (1987). Afrika insan ve halkların hakları şartı üzerine düşünceler. *Milletlerarası Hukuk Bülteni*, 7(2), 131-145.
- Güner, C., Gökşen, F., & Koçhan, A. (2017). Sürdürülebilir Kalkınma Modeli için Çevre Duyarlı Yapılarda Malzeme Seçiminin İncelenmesi. *Akademia Disiplinlerarası Bilimsel Araştırmalar Dergisi*, 3(2), 1-14.
- Kaboğlu, İ. Ö. (1985). Afrika İnsan ve Halklar Hakları Şartı. *Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 3(3), 401-418.
- Kaboğlu, Ö. İ. (1991). Dayanışma haklarının hukuksal değeri: Soyut talepler mi, insan hakları mı?. *İnsan Hakları Yıllığı*, 13, 37-48.
- Kaboğlu, Ö. İ. (1996). *Dayanışma hakları* (1. Baskı). Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü İnsan Hakları Araştırma ve Derleme Merkezi TAKAV Matbaası.
- Kayaduvar, M., & Ergun, İ. (2018). Küresel kapitalizmin sosyalleştirilen yüzü: Birleşmiş Milletler 2015 sonrası kalkınma gündemi örneği. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 33(1), 163-195.
- Kılıç, B., & Batmaz, T. (2023). Cumhuriyet’in 100. yılında Türkiye’nin kalkınma yardımları ve ihracatı arasındaki ilişkinin Çekim Modeli ile analizi (2014-2021). *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 26(49-1), 225-237.
- Özdek, E. Y. (2000). Gelişme hakkı: Ekonomik kalkınmadan insan hakları temelinde gelişmeye. Çiftçi, O. (Der.), *Türkiye’de İnsan Hakları* (1. Baskı) içinde. Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü (TODAİE) Yayınları.
- Özgen, N. ve Kahyaoglu, M. (2021). *Sürdürülebilir kalkınma* (2. Baskı). Pegem Akademi Yayıncılık.
- Pehlevan Berber, H. (2021). Neoliberal Küreselleşme Kapsamında Kalkınma Hakkı. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*(67), 72-91.
- Pogge, T. (2006). *Küresel yoksulluk ve insan hakları* (G. Kömürcüler, Çev.; 1. Baskı). İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.
- Talu, N. (2007). Sürdürülebilir kalkınma ve Türkiye’nin çevre politikaları. *Sivil Toplum Düşünce ve Araştırma Dergisi*, 5(20), 109-120.
- Tarhanlı, T. (2011). Gelişme hakkı: Bir sunuş denemesi. *Milletlerarası Hukuk ve Milletlerarası Özel Hukuk Bülteni*, 8(2), 251-263.

- T.C. Anayasası. (1982). <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=2709&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>
- Tıraş, H. H. (2012). Sürdürülebilir kalkınma ve çevre: Teorik bir inceleme. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 2(2), 57-73.
- Tosunoğlu, Ş. (2015). Türkiye'nin resmi kalkınma yardımları politikası: Eğilimler ve hedefler. *Hak İş Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi*, 4(10), 9-29.
- Treaty on European Union. (1992). Maastricht Avrupa Birliği Anlaşması. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=legisum:xy0026>
- Turhan, A. (2016). İnsan hakkı kuşakları arasındaki tamamlayıcılık ilişkisi. *İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 4(2), 357-378.
- Turhan, Y. (2020). Kalkınma kavramının tarihsel süreci ve etimolojik analizi. *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, (29), 149-164.
- UN Declaration on the Right to Development. (4 Aralık 1986). Birleşmiş Milletler Kalkınma Hakkı Bildirgesi, <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/declaration-right-development>
- United Nations World Commission on Environment and Development (1987), ed. *Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future*. Oxford: Oxford University Press.
- Yaylı, H. (2012). Çevre etiği bağlamında kalkınma, çevre ve nüfus. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2012/1(15), 151-169.
- Yelken, R. (2005). İnsan haklarından çevre hakkına: İnsan-doğa ve insan-insan ilişkilerinde bilinç dönüşümü. *İnsan Hakları Araştırmaları (Human Rights Review)*, 3(5), 123-134.
- Yeni, O. (2014). Sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir kalkınma: Bir yazın taraması. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(3), 181-208.

REPRESENTATIONS OF WOMEN AND MEN IN PRIMARY SCHOOL TEXTBOOKS*

Mustafa Şahin¹

Abstract

The aim of this study is to examine the transformation of gender representation in Turkish primary school textbooks written between 1923 and 2023, and to reveal the discourses through which these representations have been constructed within the context of gender. The study analyzes textbooks used at the primary school level in the subjects of Science, Life Sciences, Mathematics, Social Studies, and Turkish. This selection holds particular significance as it includes the texts and visuals encountered by children during the early stages of learning social roles. The research is structured using a qualitative method and is conducted based on the discourse-historical approach of critical discourse analysis. During the analysis process, the representations of women and men in the texts and visuals of the textbooks from the selected time period were evaluated using criteria developed based on expert opinions and finalized through the Delphi method. Within this framework, a systematic coding process was carried out using the NVivo-15 qualitative data analysis software, and the findings were analyzed using the discourse-historical approach. The findings reveal that traditional gender roles and stereotypes are reproduced both explicitly (directly) and implicitly (indirectly) in the textbooks. Male figures are predominantly represented in professions that require strength, authority, and intellectual capital (e.g., manager, doctor, school principal, mechanic, football player, actor, writer, driver), while female figures are more often shown in professions associated with care, service, or the domestic sphere (e.g., teacher, nurse, secretary, housewife, service personnel, student). These professional representations indicate that social roles and professions attributed to women and men are presented in a gendered manner. Furthermore, there is a clear distinction in terms of character traits: male characters are often portrayed as strong, intelligent, and possessing leadership qualities, while female characters are generally depicted as passive, emotional, submissive, and confined to domestic roles. From a gender roles perspective, male figures are shown as representing authority in the family, being the breadwinner, and being active in the public sphere, whereas female figures are portrayed as individuals who take care of the home, look after children, knit, and assume roles associated with the private sphere. These findings provide important insights into whether primary school textbooks in Turkey have undergone a transformation in terms of gender equality over the years, which stereotypes have persisted, and how educational policies have constructed a regime of representation within the context of gender.

Keywords: Representation of women, representation of men, primary school textbooks, discourse-historical approach.

¹Prof. Dr., Dokuz Eylül University, mustafa.sahin@deu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-8789-514X>

* This study was prepared within the framework of the TÜBİTAK 1001 project titled “The Image of Women in Primary School Curricula and Textbooks (1923–2023)” (Project No: 122K971).

INTRODUCTION

Textbooks, as one of the fundamental components of the education system, play a central role in the classroom implementation of curricula. They not only facilitate teachers' lesson planning but also serve as guides directing the learning process for students. In this context, the quality of educational materials is directly related to the objectives of education. Although the function of textbooks within educational systems varies across countries, in centrally organized systems such as Turkey's, the ideological and pedagogical weight these materials carry is particularly significant.

In Turkey, textbooks are either directly prepared by the Board of Education under the Ministry of National Education or developed by private publishers and subsequently subjected to final review. During this process, it is expected that the textbooks comply with the current curricula, consider technological developments, and align with contemporary pedagogical approaches. These requirements shape many aspects of textbooks—from their formal design to their content.

Textbooks are not merely tools for transmitting knowledge; they are also texts that reproduce and legitimize certain social, cultural, and ideological values. The literature emphasizes that these materials play an important role in constructing national identity, reproducing gender roles, and indirectly transmitting political ideologies to students (Apple & Christian Smith, 2016; McLaren, 2015; Polikoff, 2015). Through the narratives, visuals, and discourses contained within educational materials, students' conceptual structures regarding the social world are shaped, and normative patterns are reinforced.

In this respect, the representations of women and men in primary school textbooks reveal both the direction of educational policies and the ways in which gender norms are transmitted to future generations (You et al., 2019). The verbal and visual materials presented in textbooks foreground particular gender roles, sometimes explicitly and sometimes implicitly, thus reproducing specific social values.

Purpose and Significance of the Study

The purpose of this research is to reveal how the representations of women in Turkish primary school textbooks over the past century have been constructed at both the discursive and visual levels and to evaluate these representations in comparison to those of men. The study analyzes the textbooks of core subjects in the primary school curriculum—Science, Life Sciences, Mathematics, Social Studies, and Turkish—on a comparative basis. In this respect, it can be regarded as a distinctive initiative that seeks to evaluate Turkey's processes of social transformation through pedagogical texts.

In terms of scope and method, the research differs from previous studies, presenting a systematic and comparative analysis based on a century-long dataset. The findings are expected to contribute both to the reconstruction of educational materials in a more egalitarian manner and to provide guidance for policymakers and practitioners.

METHOD

This study was carried out based on the “discourse-historical approach,” which falls within the framework of critical discourse analysis. This approach allows not only for the examination of the content of texts but also for an analysis of their historical, social, and political contexts. Developed by Ruth Wodak, this method focuses on understanding the social structures within which discourses emerge, how they are maintained, and how they are reproduced.

The dataset of this research consists of 152 textbooks from five core subjects taught continuously in Turkish primary schools between 1923 and 2023. These textbooks were digitized and subsequently coded thematically—both in terms of content and visuals—using the NVivo-15 software. The coded data were then subjected to content analysis, and the findings were interpreted through the discourse-historical approach.

FINDINGS

Since the early Republican period, representations of women in Turkish primary school textbooks have remained closely tied to traditional gender roles. Female figures were predominantly associated with domestic responsibilities such as motherhood, housework, and childcare. Throughout this period, women were portrayed within a passive, emotional, and obedient framework, whereas men were depicted as individuals assuming leadership, authority, and active roles in the public sphere. The texts and visuals used in textbooks were constructed through a discourse that reinforced a male-dominated social order.

Representation of Women and Men in the Texts of Textbooks

Textual analyses reveal that male characters are represented both quantitatively and qualitatively more frequently and prominently than female characters. Men are often portrayed as productive, enterprising, problem-solving, and socially active individuals, while women are positioned as emotional, caring, and confined to the private sphere. Particularly between the 1930s and 1970s, the female identity was almost exclusively defined through motherhood or domesticity. Following the educational policy shifts of the 1980s, the visibility of women in professional roles such as teachers, nurses, and secretaries increased; however, these occupations continued to be characterized as supportive and auxiliary. In the 2000s, the image of the “working woman” became more visible, yet on the discursive level, male characters continued to be portrayed as decision-makers and representatives of social order. Linguistic patterns in the texts also reflected this hierarchy: action-oriented verbs such as “doing,” “leading,” and “discovering” were predominantly assigned to male subjects, indicating the reproduction of gender roles through language.

Representation of Women and Men in the Visuals of Textbooks

The visual analyses largely parallel the textual findings. In particular, **Life Studies** and **Social Studies** textbooks feature a greater number of male figures who are positioned in public spaces such as schools, factories, sports fields, or offices. Female figures, by contrast, are most often situated in domestic or semi-public settings such as the home, kitchen, or classroom. Between the 1950s and 1990s, women were typically depicted in traditional clothing, engaged in handicrafts or childcare. From the 2000s onward, their visibility in modern attire and professional environments increased; nevertheless, the bodily posture of women generally remained static and passive, while men were portrayed as dynamic and powerful. Color usage also reflected this symbolic division: male figures were rendered in neutral or cool tones (gray, blue, brown), whereas female figures appeared in warmer and softer hues (pink, red, pastel). Such visual coding demonstrates how gender norms are reproduced not only discursively but also aesthetically.

Overall, the century-long period from 1923 to 2023 shows that while women’s representations have become more diverse, a fully egalitarian transformation has not been achieved. Although women have gained greater visibility in textbooks, male dominance persists in representations of power, decision-making, and authority. This continuity suggests that, despite discursive changes in educational policies, gender stereotypes remain deeply embedded in the cultural and visual dimensions of educational materials.

DISCUSSION AND CONCLUSION

The findings of this research clearly indicate that men are represented more prominently and visibly than women in primary school textbooks. Women are predominantly reduced to domestic roles, and their presence in the public sphere is either overlooked or presented in a limited manner. Given the influential role of educational materials in shaping children’s perceptions of gender, this presents a concerning picture.

Considering the impact of educational materials on social change, these unequal representations must be re-evaluated from a critical perspective. Restructuring textbooks to promote gender equality and challenge stereotypes will be a vital step toward a more inclusive education system. The social, economic, and cultural positions and roles of women and men are shaped by a society’s cultural fabric, religious and

social beliefs, and political ideologies. Since textbooks are among the most explicit reflections of the ideological framework of an era, conducting gender analyses that cover different years and methodologies can contribute to redesigning textbooks with a more egalitarian perspective.

Developing textbooks that promote gender equality, dismantle prejudices, and embrace inclusivity and diversity constitutes a crucial step in building a democratic and just society. The qualified representation of women in the public sphere is not only a matter of visibility but also a fundamental indicator of social transformation. In this regard, the content of textbooks should be revisited through feminist and critical pedagogical approaches.

The representation of women in the public sphere is not merely a numerical issue but also an arena where gender relations are continuously reproduced as power dynamics. This study demonstrates that the public sphere has historically been shaped by male-dominated structures and that women's participation has often been constrained by normative expectations and gender roles. Although the rights and freedoms introduced through modernization processes have increased women's visibility in the public domain, the permanence and equality of this visibility have not always been guaranteed.

Finally, textbooks must be analyzed and revised with attention not only to their pedagogical but also their ideological dimensions. This study aims to provide a scientific foundation for such initiatives and to contribute to the development of more gender-sensitive education policies.

REFERENCES

- Apple, M. W. ve Christian Smith, L. K. 2016. "The Politics of the Textbook". *The Politics of the Textbook*. (Editörler: Apple, M.W. ve Christian Smith, L.K.) New York: Routledge.
- McLaren, P. 2015. *Life in Schools: An Introduction to Critical Pedagogy in the Foundations of Education* (6th Edition). New York: Longman.
- Polikoff, M. 2015. "How Well Aligned are Textbooks to the Common Core Standards in Mathematics?". *American Educational Research Journal*, 52(6), 1185-1211.
- You, J., Lee, H. ve Craig, C. J. 2019. "Remaking Textbook Policy: Analysis of National Curriculum Alignment in Korean School Textbooks". *Asia Pacific Journal of Education*, 39(1), 14-30.

TÜRKİYE’DE YASAL BOYUTUYLA ÖĞRETMEN GİYİM TARZI

TEACHERS’ DRESS STYLE IN TURKEY FROM A LEGAL PERSPECTIVE

Semiha Şahin¹

Mustafa Şahin²

Özet

Bu araştırmanın amacı öğretmen giyim tarzını yasalar bağlamında ele almaktır. Bu bağlamda şu sorulara cevap aranmıştır: Türkiye’de öğretmenlerin kılık-kıyafetine ilişkin yasal düzenlemeler nelerdir ve bu düzenlemeler süreç içinde nasıl değişiklik göstermiştir? Kılık-kıyafet yönetmelikleri kadın ve erkek öğretmenler için nasıl farklılıklar içermektedir? Öğretmenlerin güncel giyim tarzları, ilgili yasal düzenlemelerle ne ölçüde örtüşmektedir? Öğretmenlerin giyim tarzında istisnai durumlar nelerdir? Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden betimsel analiz tekniği kullanılmış veriler doküman analiziyle elde edilmiştir. Araştırma bulguları yönetmeliklerde yer alan açık hükümler ile eğitim kurumlarındaki güncel uygulamalar arasında belirgin farklar bulunduğunu ortaya koymuştur. 1982 yılında yürürlüğe giren kılık-kıyafet düzenlemesi, kamu personelinin resmi ve standart bir görünüm içinde olması gerektiğini vurgulamıştır. Bu durum, devletin merkezî otoritesini ve kurumsal disiplini yansıtmayı hedeflemektedir. Ancak zamanla öğretmenlerin bireysel kimlikleri, toplumsal talepler ve kültürel değerler ile bu düzenlemeler arasında bir çatışma alanı oluşmuştur. Kadın öğretmenlerin başörtüsüyle görev yapmalarının yıllar içinde toplumsal ve hukuksal olarak kabul görmesi, öğretmenlerin dini/kültürel kimliklerinin mesleki rollerinin önüne geçebildiğini göstermektedir. Bu durum, laiklik ilkesinin kurumsal düzeyde yeniden yorumlanmasına neden olmuştur. Benzer biçimde, erkek öğretmenlerin sakal bırakmaları ve resmi olmayan kıyafetlerle görev yapmaları, yönetmeliklerde açıkça yasaklanmış olmasına rağmen hem yöneticiler hem de toplum tarafından daha fazla tolere edilmeye başlanmıştır. Bu bulgular, yalnızca yönetmeliklerin yeterince uygulanmadığını değil; aynı zamanda bu düzenlemelerin günümüz koşullarına göre güncellenmemiş olmasının da önemli bir etken olduğunu göstermektedir. Sosyal normlardaki değişim, kurumsal düzenlemelerin katı ve sabit kalmasıyla çatıştığında, uygulamada esneklik kaçınılmaz hale gelmektedir. Dolayısıyla öğretmenlerin kılık-kıyafetlerine dair mevcut yönetmelikler, bir yönüyle mesleki ciddiyetin korunması açısından önem taşısa da diğer yönüyle bireysel haklar, özgürlükler ve toplumsal çeşitlilik bağlamında güncellenmeye muhtaç görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen, giyim tarzı, kılık-kıyafet.

Abstract

The aim of this study is to examine teachers’ clothing styles within the framework of legal regulations. In this context, the following questions have been addressed: What are the legal regulations regarding teachers’ dress codes in Turkey, and how have these regulations changed over time? How do dress code

¹Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye, semiha.sahin@deu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-1135-0327>

²Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye, mustafa.sahin@deu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-8789-514X>

regulations differ for female and male teachers? To what extent do teachers' current clothing styles align with the relevant legal regulations? What are the exceptional cases in teachers' clothing styles? The study employed the descriptive analysis method from qualitative research approaches, and data were collected through document analysis. The findings revealed significant discrepancies between the explicit provisions in the regulations and current practices in educational institutions. The dress code regulation enacted in 1982 emphasized that public employees must maintain a formal and standardized appearance. This was intended to reflect the central authority of the state and institutional discipline. However, over time, a conflict has emerged between these regulations and teachers' individual identities, social demands, and cultural values. The gradual social and legal acceptance of female teachers working with headscarves indicates that teachers' religious/cultural identities can sometimes take precedence over their professional roles. This situation has led to a reinterpretation of the principle of secularism at the institutional level. Similarly, male teachers wearing beards and informal clothing—although explicitly prohibited in regulations—have increasingly been tolerated by both administrators and society. These findings indicate not only that the regulations are not strictly enforced, but also that their lack of update in line with current conditions is a significant factor. When changes in social norms clash with rigid and outdated institutional regulations, flexibility in practice becomes inevitable. Therefore, while the current dress code regulations for teachers are important in maintaining professional seriousness, they also appear in need of revision in terms of individual rights, freedoms, and social diversity.

Keywords: Teacher, clothing style, dress code.

GİRİŞ

Eğitim kurumları yalnızca bilgi aktaran değil, aynı zamanda toplumun değerlerini ve normlarını yansıtan kurumlardır. Bu çerçevede öğretmenler, sadece bilgi sunan bireyler değil, aynı zamanda toplumsal rol modelleridir. Öğretmenlerin görünüşleri, davranışları ve söylemleri, öğrencilerin kişilik gelişiminde doğrudan veya dolaylı olarak etkili olmaktadır. Bu bağlamda öğretmenlerin kılık-kıyafetleri de hem kurumsal temsiliyet açısından hem de pedagojik etkileşim bakımından önem taşımaktadır (Bulduklu, 2015; Kestere ve ark., 2013; Keklik, 2012; Ericksen & Sirgy, 1992; Ölçüm ve Polat, 2016).

Türkiye’de kamu görevlilerinin, dolayısıyla öğretmenlerin kılık-kıyafetlerine ilişkin kurallar, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’na dayanmaktadır. Kanunun ek 19. maddesi doğrultusunda çıkarılan 8/5101 sayılı yönetmelik ile kamu personelinin giyimine ilişkin standartlar belirlenmiştir. Bu yönetmelik, Atatürk ilke ve inkılaplarına uygun, sade ve aşırılıktan uzak bir giyim tarzını zorunlu kılmakta, kamu hizmetlerinde birlik ve düzen sağlama amacı taşımaktadır. Yönetmelikte yer alan kurallar, kadın ve erkek kamu görevlileri için detaylı biçimde tanımlanmıştır.

Ancak toplumsal değerlerdeki dönüşüm, bireysel tercihlerdeki çeşitlilik ve kamu kurumlarında artan tolerans ortamı, bu kuralların uygulamada nasıl karşılık bulduğunu sorgulamayı gerekli kılmaktadır. Özellikle 2000’li yıllardan itibaren kadın öğretmenlerin başörtüsüyle derslere girmesi, tesettür tarzının kurumsal ortamlarda benimsenmesi; erkek öğretmenlerin ise tişört, kot pantolon ve sakal gibi yönetmelikte doğrudan yasaklanmış unsurları tercih etmeleri dikkat çekicidir.

Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmada öğretmenlerin kılık-kıyafetlerinin yasal düzenlemelerle ilişkisi incelenmekte, yönetmelik hükümlerinin uygulamadaki görünümü değerlendirilmektedir. Yasal metinler ve uygulama örnekleri karşılaştırılarak, yasal çerçevenin toplumsal değişim karşısındaki esnekliği ve güncellenme gerekliliği tartışılmaktadır. Araştırma kapsamında şu sorulara cevap aranmıştır:

- 1) Türkiye’de öğretmenlerin kılık-kıyafetine ilişkin yasal düzenlemeler nelerdir ve bu düzenlemeler süreç içinde nasıl değişiklik göstermiştir?
- 2) Kılık-kıyafet yönetmelikleri kadın ve erkek öğretmenler için nasıl farklılıklar içermektedir?
- 3) Öğretmenlerin güncel giyim tarzları, ilgili yasal düzenlemelerle ne ölçüde örtüşmektedir?
- 4) **Öğretmenlerin giyim tarzında istisnai durumlar nelerdir?**

YÖNTEM

Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden betimsel analiz tekniği kullanılarak desenlenmiştir. Betimsel analiz, mevcut durumu anlamlandırmak amacıyla elde edilen verilerin önceden belirlenen temalar doğrultusunda çözümlenmesini sağlayan bir yaklaşımdır.

Araştırma kapsamında veriler, doküman analizi yoluyla toplanmıştır. Doküman analizi, yazılı belgelerin sistematik olarak incelenmesi yoluyla bilgi elde etmeyi amaçlayan bir nitel veri toplama tekniğidir. Bu doğrultuda ilgili yasal metinler analiz edilmiştir.

Veri analiz sürecinde belgeler temalar doğrultusunda sınıflandırılmış; kadın ve erkek öğretmenlerin kılık-kıyafetlerine ilişkin düzenlemeler ayrı başlıklar altında değerlendirilmiştir. Bu düzenlemeler, tarihsel süreç içinde ortaya çıkan değişimler ışığında karşılaştırmalı olarak ele alınmış, mevcut uygulamalarla olan örtüşme düzeyleri analiz edilmiştir.

Uygulamadaki güncel değişimler ile yasal düzenlemeler arasındaki uyum ya da çelişki, betimleyici yaklaşımla ortaya konulmuştur. Böylece öğretmenlerin giyim tarzlarıyla ilgili mevzuatın zaman içindeki dönüşümü ve bunun pratikteki yansımaları irdelenmiştir.

BULGULAR

1) Türkiye’de öğretmenlerin kılık-kıyafetine ilişkin yasal düzenlemeler nelerdir ve bu düzenlemeler süreç içinde nasıl değişiklik göstermiştir?

Öğretmenlerin kılık-kıyafeti Türkiye’de temel olarak 14 Temmuz 1965 tarihinde yürürlüğe giren Devlet Memurları Kanunu (DMK) çerçevesinde belirlenmiştir. Bu kanunun 19. ek maddesi uyarınca çıkarılan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmelik”, kamu personelinin (dolayısıyla öğretmenlerin) görünümünü sade, uygar ve Atatürk ilke ve inkılaplarına uygun biçimde düzenlemeyi amaçlamaktadır (DMK, 1965). 1982’de yayımlanan bu yönetmelik, öğretmenlerin görev sırasında uymaları gereken kıyafet kurallarını açıkça ortaya koymuştur.

Yasal düzenlemelerde erkek ve kadın öğretmenler için farklı hükümler bulunmaktadır. Erkek öğretmenler için günlük olarak gömlek, kravat, kumaş pantolon, kapalı ve boyalı ayakkabılar giyilmesi zorunlu kılınırken, sakal bırakmaları ve sandalet giymeleri yasaklanmıştır. Kadın öğretmenlerin ise kolsuz, kısa, vücut hatlarını belli eden kıyafetler giymemeleri, diz üstü ve yırtmaçlı eteklerden kaçınmaları, abartılı makyaj ve takıdan uzak durmaları beklenmiştir.

Ancak 2013 yılında yapılan düzenlemelerle birlikte özellikle kadın kamu görevlilerinin başörtüsüyle görev yapabilmelerine izin verilmiş; bu değişiklik öğretmenlerin kıyafet özgürlüğünde önemli bir dönüm noktası olmuştur.

2) Kılık-kıyafet yönetmelikleri kadın ve erkek öğretmenler için nasıl farklılıklar içermektedir?

Türkiye’de kamu görevlilerinin, dolayısıyla öğretmenlerin kılık-kıyafet standartları, 14.07.1965 tarihli 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu (DMK) ve bu çerçevede çıkarılan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmelik” temelinde şekillenmektedir. Bu yönetmelikler, kadın ve erkek kamu görevlileri için farklı hükümlere yer vererek cinsiyete özgü düzenlemeler içermektedir. Öğretmenlerin giyim tarzı da bu doğrultuda yapılandırılmıştır.

Kadın öğretmenlere yönelik kılık-kıyafet düzenlemeleri: Kadın öğretmenlerin kıyafetleri, yönetmelikte daha çok vücut hatlarını belli etmeyen, sade, kapalı ve resmi görünüme uygun giysilerle sınırlandırılmıştır. 2013 yılında yapılan düzenleme ile kadın kamu çalışanlarının başörtüsü ile görev yapabilmelerine yasal olanak sağlanmış, bu değişiklik kadın öğretmenler için önemli bir özgürleşme alanı yaratmıştır. Yönetmelikte yer alan sınırlamalar şu şekildedir: Kolsuz ve çok açık yakalı gömlek, bluz veya elbise giymek yasaktır. Strech, kot ve benzeri pantolonlar görev sırasında tercih edilemez. Etek boyu dizden yukarı olamaz ve etekte yırtmaç bulunamaz. Terlik tipi (sandalet) ayakkabı giyilmesi uygun görülmemektedir. Makyaj ve takılar sade ve abartıdan uzak olmalıdır. Bu düzenlemeler, kadın öğretmenlerin hem resmi hem de toplumsal olarak “uygun” ve “ölçülü” bir dış görünüş sergilemesini hedeflemekte, kamusal alanın ciddiyetine ve geleneksel normlara uygun bir görünüm öngörmektedir (MEB, 2013).

Erkek öğretmenlere yönelik kılık-kıyafet düzenlemeleri: Erkek öğretmenler için ise daha çok resmi ve düzenli bir görünüm esas alınmakta, özellikle tıraş, saç ve sakal gibi konularda ayrıntılı düzenlemeler yer almaktadır. Kıyafetlerin temiz, düzgün, ütülü ve sade olması gerekir. Kapalı ve boyalı ayakkabılar tercih edilmelidir; sandalet yasaktır. Gömlek, kravat ve ceket kullanımı zorunludur; kravatı örtecek balıkçı yaka kazaklar uygun görülmemektedir. Bina içinde baş açık tutulmalı, sakal bırakılmamalı, her gün sakal tıraşı olunmalıdır. *Bıyık bırakılabilir ancak üst dudak hizasını geçemez, yanlar ve alt uçlar belli sınırlar içinde kesilmelidir.* Saçlar, kulakları kapatmayacak, enseyi aşmayacak şekilde kesilmiş, taranmış ve temiz olmalıdır. Bu hükümlerde erkek öğretmenlerin görünümüne ilişkin daha rijit, hiyerarşik ve geleneksel erkeklik normlarına dayalı bir disiplin uygulanmakta; özellikle sakal yasağı ile “bakımlı” ve “temiz” bir yüz görünümü teşvik edilmektedir (MEB, 1981 ve 2013).

Kılık-kıyafet yönetmelikleri hem kadın hem erkek öğretmenlerin dış görünüşüne ilişkin açık sınırlamalar getirirken, bu sınırlamalar arasında dikkat çeken cinsiyet temelli farklılıklar vardır. Kadınlar için “açıklık” ve “vücut hatlarının belli olmaması” merkezdeyken; erkekler için “düzgün tıraş”, “resmiyet” ve “disiplinli” bir görünüm vurgulanmaktadır. Bu durum, kıyafet kurallarının yalnızca mesleki değil, aynı zamanda toplumsal cinsiyet rollerini yeniden üreten bir işlev taşıdığını göstermektedir. Kadın öğretmenlerin giyiminde ahlaki denetim daha görünürken, erkek öğretmenlerde ise beden kontrolü (sakal, bıyık, saç gibi) daha belirgin biçimde öne çıkmaktadır. Özellikle sakal yasağı ve kravat zorunluluğu gibi kuralların zamanla yumuşamasına rağmen, bazı okullarda bu kuralların hâlâ sürdürüldüğü ve yerel yöneticilerin kişisel tutumlarına göre uygulamaların farklılaştığı görülmektedir.

3) Öğretmenlerin güncel giyim tarzları, ilgili yasal düzenlemelerle ne ölçüde örtüşmektedir?

Yasal metinlerde açıkça belirlenmiş kılık-kıyafet standartlarına rağmen, bu kuralların uygulamada büyük oranda esnetildiği görülmektedir. Özellikle 2000’li yıllardan sonra toplumsal normların değişimi ve bireysel özgürlük alanlarının genişlemesiyle birlikte öğretmenlerin görev sırasında daha rahat ve bireysel tercihlere dayalı kıyafetler giymeye başladıkları gözlenmiştir (Ortaöğretim Genel Müdürlüğü, 2005; Çetin ve Ünsal 2020; Beyoğlu ve Yalçın 2024)).

Örneğin erkek öğretmenlerin sakal bırakmaları, kravat takmadan derslere girmeleri ve hatta kot pantolon ile görev yapmaları uygulamada yaygın hale gelmiştir. Kadın öğretmenler açısından ise başörtüsü kullanımı yasal olarak serbest bırakılmış ve bu uygulama zamanla kurumsal kültür tarafından da kabul edilmiştir. Bu durum, yasal çerçevenin uygulamadaki pratiklerle tam anlamıyla örtüşmediğini göstermektedir.

4) Öğretmenlerin giyim tarzında istisnai durumlar nelerdir?

Türkiye’de öğretmenlerin giyim tarzı genel olarak yasal düzenlemelerle belirlenmiş olsa da uygulamada bu kuralların bazı meslek grupları, okul türleri ve bağlamsal koşullara göre esnek biçimde yorumlandığı görülmektedir. Bu durum, öğretmenlik mesleği içinde istihdam alanı, ders türü, okulun kurumsal yapısı ve yerel hassasiyetler gibi faktörlere göre farklılaşan istisnai durumların ortaya çıkmasına neden olmaktadır (Öğretmenlik Meslek Kanunu, 2022).

a) Beden eğitimi öğretmenleri (işlevsellik temelli esneklik): Beden eğitimi öğretmenleri, görevlerinin doğası gereği diğer branş öğretmenlerinden farklı olarak fiziksel hareket gerektiren bir ders yürüttüklerinden dolayı klasik kılık-kıyafet kurallarına birebir tabi tutulmazlar. Eşofman, spor ayakkabı gibi rahat ve hareketi kolaylaştırıcı kıyafetler, bu öğretmenlerin günlük mesleki pratiklerinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bu istisna, yalnızca işlevsellik üzerinden değil aynı zamanda eğitim-öğretimin etkinliği açısından da rasyonel bir zemine oturtulmaktadır. Ancak bu esneklik mutlak değildir; bazı okullarda beden eğitimi öğretmenlerinden, ders dışı zamanlarda ve resmî törenler gibi özel durumlarda klasik giyime uygun davranmaları beklenmektedir. Örneğin veli toplantısı, mezuniyet töreni gibi etkinliklerde spor kıyafetlerin kurumsal saygınlığı zedeleyebileceği düşünülerek klasik kıyafet zorunluluğu getirilebilmektedir.

b) İmam hatip okulları (dini ve kültürel hassasiyetlere dayalı esneklik): İmam hatip ortaokulları ve liseleri, dini referanslarla yapılandırılmış bir eğitim müfredatına sahip olduklarından, bu kurumlarda görev yapan öğretmenlerin kıyafet tercihlerinde dini simgelere ilişkin daha yüksek bir tolerans olduğu gözlemlenmektedir. Kadın öğretmenler genellikle daha muhafazakâr tarzda giyinmekte, erkek öğretmenlerde ise sakal, cübbe, takke gibi dini kıyafet unsurlarına yönelik hoşgörülü bir tavır sergilenmektedir. Her ne kadar yönetmelikler bu tür sembollerini ders içinde sınırlı tutmayı önerse de fiili uygulamada öğretmenlerin kıyafet tercihlerine müdahale daha azdır. Bu bağlamda, öğretmenlerin bireysel dini tercihlerinin kurumsal yapıyla paralel olması, kıyafet serbestliği açısından esnek bir alan doğurmuştur. Ancak, bu esnekliğin ardında çoğu zaman idarecilerin tutumu ve veli beklentileri gibi örtük baskı mekanizmaları da yer almaktadır. Bu da istisnai durumun yalnızca özgürlükçü değil, aynı zamanda uyum sağlayıcı bir yönü olduğunu düşündürmektedir.

c) Özel okullar ve uluslararası okullar (kurumsal politikalarla şekillenen özgürlük): Özel okullarda, özellikle vakıf okulları, kolejler ve uluslararası eğitim kurumlarında öğretmenlerin kıyafet tercihleri kamu okullarına göre oldukça serbesttir. Bu kurumlar genellikle “kurumsal şıklık”, “profesyonel rahatlık” ve “bireysel tarzın ifadesi” gibi kavramlarla öğretmenlerine daha fazla özgürlük tanımaktadır. Erkek öğretmenler için sakal bırakmak, kravat takmamak ya da blazer yerine polo yaka tişört giymek genellikle yadırganmamaktadır. Kadın öğretmenlerin ise pantolon, elbise, topuklu ya da spor ayakkabı gibi daha çeşitli ve bireysel tercihlere dayalı kıyafetler giymesi mümkündür. Bu esneklik, çoğu zaman okulun vizyonu, hedef kitlesi (veliler), pazarlama stratejileri ve uluslararasılaşma politikalarıyla doğrudan ilişkilidir. Ancak burada da mutlak bir serbesti yoktur; kıyafetlerin “öğrencilere örnek olacak şekilde” profesyonellikten uzaklaşmaması gerektiği vurgulanır.

d) Mevsimsel uygulamalar (yazlık kıyafet dönemi): Yine istisnai bir uygulama olarak, 15 Mayıs-15 Eylül tarihleri arasında kamu çalışanlarının yazlık kıyafet giymesine olanak tanıyan yasal düzenleme mevcuttur. 2007/14 sayılı Başbakanlık Genelgesi uyarınca uygulanan bu dönemsel esneklik, hava koşullarının öğretmen performansını üzerindeki olumsuz etkilerini azaltma amacı taşımaktadır. Bu süreçte öğretmenler, klasik ama daha hafif kumaşlardan yapılmış kıyafetler giymekte, kravat zorunluluğu gevşetilmekte, daha rahat ayakkabılar tercih edilebilmektedir. Ancak bazı okul yönetimleri, bu dönemi dahi resmîyetin korunması gerekliliği çerçevesinde daraltabilmekte, bireysel uygulamalar farklılık gösterebilmektedir (Başbakanlık, 2007).

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Tartışma

Bu araştırmada öğretmenlerin kılık-kıyafetlerinin yasal düzenlemeler çerçevesinde nasıl belirlendiği ve bu düzenlemelerin uygulamada ne ölçüde karşılık bulduğu incelenmiştir. Bulgular, yönetmeliklerde yer alan açık hükümler ile eğitim kurumlarındaki güncel uygulamalar arasında belirgin farklar bulunduğunu ortaya koymuştur.

1982 yılında yürürlüğe giren kılık-kıyafet düzenlemeleri, kamu personelinin resmi ve standart bir görünüm içinde olması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu durum, devletin merkezî otoritesini ve kurumsal disiplini

yansıtmayı hedeflemektedir. Ancak zamanla öğretmenlerin bireysel kimlikleri, toplumsal talepler ve kültürel değerler ile bu düzenlemeler arasında bir çatışma alanı oluşmuştur.

Kadın öğretmenlerin başörtüsüyle görev yapmalarının yıllar içinde toplumsal ve hukuksal olarak kabul görmesi, öğretmenlerin dini/kültürel kimliklerinin mesleki rollerinin önüne geçebildiğini göstermektedir. Bu durum, laiklik ilkesinin kurumsal düzeyde yeniden yorumlanmasına neden olmuştur. Benzer biçimde, erkek öğretmenlerin sakal bırakmaları ve resmi olmayan kıyafetlerle (örneğin tişört, kot pantolon) görev yapmaları, yönetmeliklerde açıkça yasaklanmış olmasına rağmen hem yöneticiler hem de toplum tarafından daha fazla tolere edilmeye başlanmıştır.

Bu bulgular, yalnızca yönetmeliklerin yeterince uygulanmadığını değil; aynı zamanda bu düzenlemelerin günümüz koşullarına göre güncellenmemiş olmasının da önemli bir etken olduğunu göstermektedir. Sosyal normlardaki değişim, kurumsal düzenlemelerin katı ve sabit kalmasıyla çatıştığında, uygulamada esneklik kaçınılmaz hale gelmektedir.

Dolayısıyla öğretmenlerin kılık-kıyafetlerine dair mevcut yönetmelikler, bir yönüyle mesleki ciddiyetin korunması açısından önem taşısa da diğer yönüyle bireysel haklar, özgürlükler ve toplumsal çeşitlilik bağlamında güncellenmeye muhtaç görünmektedir.

SONUÇ

Bu araştırmada öğretmenlerin kılık-kıyafetlerine ilişkin yasal düzenlemelerin tarihsel gelişimi ve uygulamadaki görünümü analiz edilmiştir. Bulgular, öğretmenlerin giyim tarzlarının, yönetmeliklerde tanımlanan biçimden önemli ölçüde farklılaştığını göstermektedir. 2000'li yıllardan itibaren bireysel tercihler, toplumsal değişimler ve politik atmosferin etkisiyle yönetmelik dışı uygulamalar yaygınlaşmıştır. Bu durum, mevcut yasal düzenlemelerin günümüz koşullarıyla örtüşmediğini ve uygulamada karşılık bulmakta zorlandığını ortaya koymaktadır.

Öneriler

1. Yönetmeliğin Güncellenmesi: Kılık-kıyafet yönetmeliği, toplumsal değişimler, bireysel haklar ve çağdaş giyim anlayışı dikkate alınarak yeniden düzenlenmelidir.
2. Cinsiyet Temelli Yaklaşımlardan Uzaklaşma: Kadın ve erkek öğretmenler için getirilen farklı kıyafet kuralları, eşitlikçi bir anlayışla yeniden gözden geçirilmelidir.
3. Kurumsal Esneklik: Okul türüne, yaş grubuna, iklim koşullarına ve bölgesel kültürel farklılıklara göre farklılaşan kıyafet uygulamaları için kurumsal esneklik tanınmalıdır.
4. Pedagojik Temelli Değerlendirme: Öğretmenlerin kıyafetleri, sadece biçimsel değil, aynı zamanda öğrenciler üzerindeki pedagojik etkileri göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir.
5. Katılımcı Politika Geliştirme: Yeni düzenlemeler yapılırken öğretmenlerin, sendikaların ve eğitim yöneticilerinin görüşleri alınmalı; katılımcı bir yaklaşım benimsenmelidir.

KAYNAKÇA

- Başbakanlık (2007). Kılık ve kıyafet. <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2007/05/20070526-9.htm>
- Beyoğlu, E. ve Yalçın, S. (2024). Okul müdürlerine göre istenmeyen öğretmen davranışları. *Social Sciences Studies*, 10(6).
- Bulduklu, Y. (2015). *İmaj yönetimi*. Konya: Literatürk Academia Yayınları.
- Çetin, A. ve Ünsal, S. (2020). Öğretmen algılarına göre fark oluşturan öğretmen. <https://www.insanvetoplum.org/sayilar/10-2/m0331>
- DMK (1965). Devlet memurları kanunu. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=657&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>
- Ericksen, M. K. & Sirgy, M. J. (1992). Employed females' clothing preference, selfimage congruence, and career anchorage. *Journal of Applied Social Psychology*, 22(5), 408-422.
- Keklik, B. (2012). Öğretim üyelerinin dış görünüşlerinin öğrenciler tarafından algılanma biçiminin incelenmesine yönelik bir araştırma. *Uluslararası Alanya İşletme Fakültesi Dergisi*, 4(3), 129-141.
- Kestere, I., Wolhuter, C. & Lozano, R. (2013). The visual image of the teacher: A comparative study. *Acta Paedagogica Vilnensia*, (30) 92-103.
- MEB (1981). Milli Eğitim Bakanlığı ile diğer bakanlıklara bağlı okullardaki görevlilerle öğrencilerin kılık kıyafetlerine ilişkin yönetmelik. <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/3.5.83349.pdf>
- MEB (2013). Yeni kılık kıyafet yönetmeliği. https://maekaihl.meb.k12.tr/meb_iys_dosyalar/31/08/758373/dosyalar/2017_11/15150737_02092804_YENY_KILIK_KIYAFET_YYNETMELYYY.pdf
- Ortaöğretim Genel Müdürlüğü (2005). Personel, öğretmen ve öğrenci kılık ve kıyafetleri. <https://mevzuat.meb.gov.tr/dosyalar/1520.pdf>
- Ölçüm, D. ve Polat, S. (2016). Öğretmen imajının kuşaklar bazında değerlendirilmesi. *Journal of Teacher Education and Educators*, 5(3), 361-397.
- ÖMK (2022). Öğretmenlik meslek kanunu. <https://oygm.meb.gov.tr/www/ogretmenlik-meslegi-kanunu-resm-gazetede-yayimlandi/icerik/1317>

YAPAY ZEKA VE İNSANIN ORTAK BESTECİLİK ANLAYIŞI

THE COMPOSITION APPROACH APPLIED JOINTLY BY ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND HUMANS

Hakan Emre Ziyagil¹

Özet

Günümüzde yapay zekanın hayatımızın her kısmına müdahale etmesiyle birlikte müzik dünyası da bu durumdan etkilenmeye başlamış hatta hızlı bir ivme kazanmıştır. Hem yaratıcı hem de düşündürücü yanıyla birlikte müzisyenlerin kendi içinde var olan bestecilik anlayışını da değiştiren yapay zeka olgusu farklı bir kulvarı bizlere sunmaktadır. Bu kulvar içerisinde “yapay zekanın algoritması ve insani duyguların yaratımı” gözler önüne serilmektedir. Bu müzikal yaratım (bestecilik) anlayışı ilham veren bir duygu olarak kendini gösterse de aynı zamanda yaratıcı olasılıkları çoğaltan işbirlikçi bir partner niteliğindedir. Bu işbirlikçi görev tanımında besteci, sanatsal kararları uygulayan ve vizyonu belirleyen faktör insandır. Yapay zeka ise alternatif ezgileri sunan, armonik yapıları derleyen ve farklı müzikal algoritmik sentezleri yapan yardımcı yanıyla var olmaktadır. İnsan ve yapay zekanın ortaklaşa orAtaya koymaya çalıştığı bu bestecilik anlayışı, karşılıklı fikir alışverişine dayalı dinamik sistemi bizlere sunmaktadır. Bu durum aynı zamanda geleneksel bestecilik kalıbının dışına çıkılmasını sağlamakla birlikte daha öncesinde cesaret edilemeyen müzikal buluşların da kapısını aralamaktadır. Diğer yandan bestecilik anlamında süre gelen üretim aşamalarında ortaya çıkan verimlilik artışı ise gözlemlenen diğer bir unsurdur. Pozitif birçok yanların olmasının yanında üzerinde ciddi aAnlamda düşünülmesi ve araştırılması gereken bazı sorular vardır. Böylesi bir işbirliğinden ortaya çıkan eserin ruh yapısı tam olarak neyi ifade ediyor?, Yine yapay zeka ve insanın üretmiş olacağı bu bestelerin telif hakkı kime aittir?, Yapay zekanın gücü sonucunda biz müzisyenlere sunmuş olduğu kolaylıklar ve müzikal algoritmalar insanın yaratıcılığını gölgeler mi ? Bu sorular gelecek dönemde en önemli tartışma konuları olarak karşımıza geleceği su götürmez bir gerçektir. Genel anlamda insan fitratı, düşüncesi ve yapay zeka arasındaki bu bestecilik serüveni müzik dünyasında yeni bir sayfanın başlangıcı olmaktadır. Teknolojik ilerlemenin yanı sıra sanatsal kurguların yeninden inşa edildiği bir yolculuktur. Müzik, müzisyen ve besteci kavramlarını derinden etkileyecek olan bu yolculuk gerek sanatsal pratikleri gerekse kurumsal yaklaşımları kökünden etkileyeceği muhakkaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, müzik, yapay zeka ve müzik, bestecilik

¹Doç.Dr, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı, Türk Müziği Bölümü, hakanemreziyagil@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-2981-2497>.

Abstract

Nowadays, with the intervention of artificial intelligence in every part of our lives, the world of music has also started to be affected by this situation and has even gained rapid momentum. The phenomenon of artificial intelligence, which has changed the understanding of composition that musicians have within themselves, with its both creative and thought-provoking aspects, offers us a different path. In this path, the “algorithm of artificial intelligence and the creation of human emotions” are revealed. Although this understanding of musical creation (composition) shows itself as an inspiring emotion, it is also a collaborative partner that multiplies creative possibilities. In this collaborative task definition, the composer is the factor that implements artistic decisions and determines the vision, the human. Artificial intelligence, on the other hand, exists with its supporting aspect that presents alternative melodies, compiles harmonic structures and makes different musical algorithmic syntheses. This understanding of composition that humans and artificial intelligence try to put forward together offers us a dynamic system based on mutual exchange of ideas. This situation also allows us to go beyond the traditional composition mold and opens the door to musical inventions that were not dared before. On the other hand, the increase in productivity that occurs in the ongoing production stages in terms of composition is another observed element. Although there are many positive aspects, there are some questions that need to be seriously considered and investigated. What exactly does the spiritual structure of the work that emerges from such a collaboration express? Again, who owns the copyright of these compositions that will be produced by artificial intelligence and humans? Will the conveniences and musical algorithms that artificial intelligence offers us musicians as a result of its power overshadow human creativity? It is an undeniable fact that these questions will be the most important discussion topics in the future. In general, this composition adventure between human nature, thought and artificial intelligence is the beginning of a new page in the world of music. It is a journey where artistic fictions are rebuilt in addition to technological progress. This journey, which will deeply affect the concepts of music, musician and composer, will definitely affect both artistic practices and institutional approaches radically.

Keywords: Artificial intelligence, music, artificial intelligence and music, composition

GİRİŞ

Yapay zekanın algoritması ve insan duygusunun birleşimi sayesinde ortaya çıkan devrim niteliğinde etkileşim günümüz teknolojisinde kaçınılmaz bir hal almıştır. Algoritma kavramı, bir sorunu çözüme ulaştırmak için kesin olarak belirlenen kuralların bütünü olarak ifade edilir (Latzer ve Ark, 2014). Algoritmik yapı ise yapay zekanın en temel unsurları arasında yer almaktadır. Yapay zeka “İnsan istihbarat süreçlerinin makineler, özellikle de bilgisayar sistemleri ile simülasyonudur” (Mijwill, 2016). Bu etkileşim bizlere farklı ufuklar ve boyutları sunmaktadır. Müzik endüstrisi için yeni bir kulvarı bizlere sunan yapay zeka besteciliği ise sanatsal sürecin artık eskisi gibi olmayacağını göstermektedir. Şimdiye kadar bestecilerin kendi ilham süreçlerini belli geleneksel yöntemlerle sürdürmekteydi. Fakat yapay zekanın müzik alanında var olan gelişimiyle birlikte bestecilerin yaratıcı süreçlerini meydana getiren dinamiklerini yeniden yapılandığı gözlemlenmektedir. Ortaya konan bu işbirliği sadece teknik boyutları ile ele alınacak bir dönüşümden ibaret olmamakla birlikte aynı zamanda estetik bir tartışmanın da önünü açmaktadır.

Şekil 1. Ai Görsel

Müzik dünyası içerisinde bestecilik kavramı, insanı duyguları, deneyimleri ve içsel dünyanın notalara dönüştürülmüş bir sanatsal ifade biçimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Fakat yapay zekanın bir şarkıyı ortaya çıkarma, kendi melodisini üretme ve armonik yapısını kurgulaması gibi yeteneklerinin olması sayesinde insanın kendi iç dünyasında üretmiş olduğu kapsamın da sınırlarını zorlamaktadır. Bundan dolayı da bestecilik anlayışı yeni bir dinamizm ile kendini var etmenin yollarını bizlere sunmaktadır. Bu anlayış ile gerek sanatın doğası ve gidişatı gerekse insan ve yapay zeka işbirliğinin beraberinde getirmiş olduğu etik problemler de açığa çıkmaktadır. Yapay zekanın ortaya koymuş olduğu bestecilik algoritması birçok kişi tarafından yaratıcı bir evrim olarak görülmektedir. Fakat bu duruma karşın bazı müzik eleştirmenleri ise ortaya çıkan bu teknolojik devrimin insanın kendi yaratıcılığı konusunda bir azalmaya maruz kalabileceğini öne sürmektedir. Bestecilik kavramı genelinde asıl olanın insani duyguların bir bütün olarak müziğe nüfuz etmesiyle birlikte ortaya bir sanat eserinin çıkması düşüncesi yer almaktadır. Yıllardır süregelen bu anlayış bestecilik sisteminin temel taşlarından biri olarak bilinmekteydi. Yapay zeka sistemi ise tam anlamıyla verilerin ve algoritmaların bileşeni olmasından dolayı insanı faktörleri tam anlamıyla yakalamakta zorlanabilir. Bundan dolayı yapay zekanın bestecilik anlamında tam olarak nasıl kullanılacağı konusu ve üretim süreçleri teni tartışmaların odağı haline geleceği şüphesizdir. Dolayısıyla gerek insani duyguların tanımı gerekse yapay zekanın algoritmik yapısının birleşiminin bizleri müzik sektöründe farklı kapıların açılmasına olanak sağlayacaktır.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. Yapay Zeka ve Müzik Teorisi

Son yıllarda pek çok alanda yenilikler getiren yapay zeka ve algoritması sayesinde farklı disiplinler arasında gelişimler gözlemlenmiştir. Algoritmalar aynı zamanda toplum içerisinde var olan insanlara birer dost, seyahat ya da şarkıları önererek robotlaşmış bir sistem olarak mesajlar yollayabilmektedir (Işık ve Ark, 2022). Bu gelişmelerden müzik teorisi de nasibini aldığını söylemek yerinde olacaktır. Müzik teorisi genel anlamda müziğin kurallarını, yapılarını ve birbiriyle olan bağlantılarını inceleyen bir disiplindir. Yapay zeka ise var olan bu müzik teorisi disiplinini anlayarak uygulama potansiyeline sahip bir algoritmik yapı olarak karşımızdadır. Gerek müziğin analiz boyutu gerekse üretim ve yorumlama yetisine sahip olan yapay zeka birçok değişken formülü de bünyesinde barındırmaktadır.

Şekil 2. Ai Görsel

Müzik teorisi içinde kullanılan bazı matematiksel öğeler ve buna bağlı oluşan müzikal kavramları yapay zeka kendi teknolojisi ile analiz ederek hızlı bir döngü içerisinde bütün detayları ortaya çıkarabilmektedir. Bundan dolayı internet ortamında var olan milyonlarca şarkıyı analiz ederek bütün parçaların içerisinde var olan matematiksel sistemi de kendi yapay zeka öğrenme sistemi içerisine dahil edebilmektedir. Herhangi bir müzik parçası içerisinde var olan akor dizilimleri, melodik yapıların takibi ve ritmik yapılar gibi unsurların tanımlanmasını yapay zeka için oldukça hızlı bir şekilde halledebilir. Bu hızın sonucunda ortaya çıkan analizlerde ise müziğin biçimsel ifadeleri anlaşılabilir bir rapor halinde sunulabilir. Düşünebiliyor musunuz, böylesine hızlı bir sistem ve müziğin birleşiminin gelecekte bizlere nasıl yollar açacaktır...

1.2. Bestecilik Kavramı İçinde Yapay Zeka

Müzik yapılarını, teorisini ve bir şarkının içinde var olan müzikal algoritmayı saniyeler içinde oraya koyan yapay zeka aynı zamanda müzik sektörü için vazgeçilmez olan bestecilik süreçlerinde de kritik bir yere sahiptir. Şu an ve geçmişte yapılan şarkıları (eserleri) analiz ederek farklı (özgün) melodileri ortaya koyarak biz insanların duygusunu rahatça taklit edebilmektedir. Böylelikle bestecilerin yeni fikirler bulmasına ve farklı açıdan şarkıları bestelemelerine de olanak sağlayabilir. Şu an birçok yapay zeka beste uygulamaları bulunmaktadır. Bunlardan dikkat çeken OpenAI firmasına ait MuseNet'dir. Bu uygulamada farklı dönemlere ait eserlerin üretilmesine ve çeşitli stillerde beste yapılabilir. Müzikal beste yapımını sağlayan diğer uygulamalara örnek ise; Jukedek ve Google ait olan Magneta'dır. Bu yapay zeka platformları aynı zamanda farklı duygusal içerikleri üreterek biz insanların beğenisine sunmaktadır. Her Ai platformu kendi içinde farklı müzikal algoritmaları sentezlemektedir. Besteleme süreçleri arasında farklılıkların oluşması aynı zamanda yeni bestelerin çeşitliliğine de neden olmaktadır. Birçok farklı armonik yapıyı ve melodileri analiz ederek kendi algoritması içerisinde sentezleyen yapay zeka uygulamaları aynı zamanda bizlere bestecilik formatının artık bir insan eyleminden uzaklaştığını da göstermektedir. Tabi burada cevap arayan yüzlere soru var. Dolayısıyla her teknolojik evrim bizlere insani hislerimizi kimin yönettiği konusunda da düşünmeye sevk etmektedir.

Şekil 3. Ai Görsel

1.3. İnsan ve Yapay Zeka Arasındaki Farklılıklar

Bu araştırma kapsamında en önemli başlıklar arasında yer alan “insan ve yapay zeka arasındaki farklılıklar” konusudur. Yapay zeka denilen olgu aslında biz insanların ürettiklerini analiz eden bir yapıdır. Her ne kadar insan bilinci tam anlamıyla açıklanması gereken bir arayış niteliğinde olsa da en önemli gücümüzdür (Zeki,2003). Buradan yola çıkıldığında şu soru aklımızda beliriyor; “Yapay zeka benim ürettiklerimi analiz eden bir yapı ise kendi içinde bir duygu barındırıyor olabilir mi?”. Bu soru gün geçtikçe kendini yineleyerek her zaman bizim karşımızda olacaktır. Özellikle müzikal bestecilik kavramı ve yapay zeka ilişkisi söz konusu olduğunda. Yapay zeka aynı zamanda insanların üretmiş olduğu müzikleri derinlemesine analiz ederek insanların yaratıcılık düzeyleri hakkında da bilgi sahibi olabilecektir. Yapay zeka her alanda biz insanların yaşam düzeylerini daha iyi hale getirilmesi için kullanıldığını ifade etmekte fayda var (Koroğlu, 2017). Özellikle hislerin, duyguların ve kültürel bağların besteleme üzerindeki etkisini açığa çıkarabilecektir. İnsan ve yapay zeka arasındaki farklılıklar aslında yine insan odaklı bir analizin sonucunda ortaya çıkmaktadır. Aslında bizler müziği besteler üretirken, yapay zeka ise bu üretilenleri büyük bir algoritma yapısı ile analiz ederek bizlere tekrar sunmaktadır. Tabi bu sunumda farklı yapıları kendi iç dinamikleri ile sentezleyerek bizlerin beğenesine sunmaktadır. Enteresan bir döngü içinde kendini devamlı yenileyen yapay zeka ve insan süreci, her geçen gün yeni oluşumlarla devam edeceğini söylemek yanlış olmayacaktır.

İnsan ve yapay zeka arasındaki farklılıkları şu başlıklar altında irdelemek yerinde olacaktır:

- Duygusal Derinlik
- Yenilik ve Sıradışılık
- İletişim ve Empati
- Tekrar Üretim

1.3.1. Duygusal Derinlik

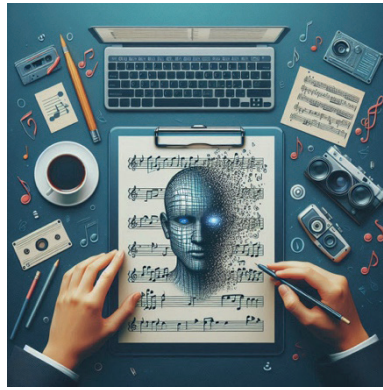
Biz insanlar kendi bestelerini ortaya koyarken kendi yaşamış oldukları deneyimleri ve yaşadıkları duygusal evreleri yansıtmaktadır. Müzikal bestenin yoğunluğunu sevgi, aşk, melankoli ve diğer insanı duygular oluşturmaktadır. Bu konuya en güzel örnek Beethoven’ın kör olmasından dolayı yazmış olduğu bazı bestelerindeki hislerin (acı, dram vs.) biz dinleyenlere yansması gibi. Yapay zekada durum ise biraz farklı işlemektedir. Var olan bestelere ait verilerin analizi sırasında duyguyu anlamak yerine taklit etme tekniğidir. Bu kısımda biraz işler karışmakta ve yine insanların aklında bazı sorular belirmektedir. “İnsani duyguları tam anlamıyla yansıtıyor mu? Yoksa karmaşık bir yapı mı?”.

Şekil 4. Ai Görsel

1.3.2. Yenilik ve Sıradışılık

Yenilik konusunda insan duygusu geleneksel sınırları zorlayabilmektedir. Bu zorlama sonucu ortaya birçok farklı tarzda beste ve üretim çıkabilir. Çünkü insan ruhu her daim yeniliğe ve farklı olmaya yönelik kavramları hissedebilmektedir. Böylelikle her beste farklı bir yenilik içerisinde kendini gösterebilmektedir. Ayrıca yapay zekanın sanatı üretmeye (yaratma) yönelik var olan etkileri ise günümüz zaman diliminde dijital sanat mecrasında yerini almıştır (Yu, 2016). Fakat yapay zeka bakımından işler tam olarak böyle gitmemektedir. Aksine kendi belirlemiş olduğu algoritmalarla çalıştığından dolayı müzikal anlamda sınırları zorlamada yeterli olmayabilir. Ancak analiz etme ve sistemi hızlı kullanmasından dolayı farklı kombinasyonları (varyasyonları) üretebilmektedir. Bu açıdan bakıldığında ise yapay zeka duygusal anlamda farklı üretimler yerine üretilmiş birçok farklı bestenin teknik açıdan akla gelmeyen bağlantıları açığa çıkarabilir.

Şekil 5. Ai Görsel

1.3.3. İletişim ve Empati

Müzik kavramı günümüzde en güçlü iletişim araçlarından biri olduğunu söylemek gerekir. İnsanların, toplumların hatta eski dönemde yaşamış olan toplulukların bile kendi içindeki hislerini aktarmada daima müziği kullandıkları görülmektedir. Buradan yola çıkılarak bir sanatçının ifadesi ve insanlara hissettirmiş olduğu söylemler müzikal yol ile daha derinden etkileşime geçebilmektedir. Zira çoğu zaman sözle söylemediklerimizi sanatsal (müzikal) yoldan söylemek daha etkilidir. Bu anlamda senfonik bir yapıt (eser) dinlediğimizde bizleri dünyadan alıp farklı yerlere ve sanatçının bize aktarmış olduğu çeşitli ruh hallerine girmemize neden olabilmektedir. Aynı zamanda bu durum besteci ile yapılan farklı bir bağ kurma düşünseli de olabilmektedir. Yapay zeka tarafında ise bu durum farklı bir boyutta işlemektedir. Her ne kadar biz insanlara bazı farklı besteler üreterek sunum yapan bir Ai (yapay zeka) olsa da insanların deneyimleri ve anlık duygusal tepkimelerini hissetmesi pek mümkün olmayacaktır. Yapay zeka kendi algoritmasıyla birlikte ortaya bir beste koyduğu zaman, eserin iç yapısında var olan duygusal bütünlüğü, derinliği ve hissi dokunuşları tam anlamıyla aktaramayacaktır. Ancak biz insanların yönetmesi ile birlikte bir işbirliği oluşabilir. Böylelikle insani duygunun tanımlarını aktararak belli bir ölçüde yapay zekanın müzik üretme sürecine katkı sağlanabilir. Bu aynı zamanda yapay zekanın öneri sisteminin ne kadar gelişmiş olduğunu da göstermektedir (Adomavicius ve Tuzhilin, 2005).

Şekil 6. Ai Görsel

1.3.4. Eşsizlik ve Tekrar Üretim

Bestecilik ve müzikal üretim açısından insan deneyimi her zaman bir iz taşımaktadır. Bu izler o besteciye ait tarzı barındırmaktadır. Kendi kişisel gelişimi, sesi ya da enstrümanlarının yansıması ve görüşlerini yapmış olduğu müzikal beste içerisine serpiştirmektedir. Karmaşık bir yapıya sahip olan müzik olgusu bestecilerin barındırmış olduğu bu içsel yapıyla doğru orantılı olarak dinleyici üzerinde etkiler bırakmaktadır. Yapay zekada ise var olan mevcut yapıların ve kalıpların temaları kullanılır. Yapay zeka algoritmasının çalışma prensibi sayesinde tekrarlama sürecini yaşatabilir. Buradaki tekrarlama sürecinden kasıt, kendi algoritması içerisinde sentezlemiş olduğu bestelerin yansımasıyla alakalı olan süreçtir. Bu tekrar üretimin aksine yapay zeka tarafından üretilen bir beste analiz edildiğinde ise farklı ve alışa gelmedik ezgileri de dinleyicilere sunabilmesidir. Bu sunum aynı zamanda dinleyiciler üzerinde farklı tematik duyguları da tetikleyebilir. Kısacası insan ile yapay zeka arasında gelip giden uyumun farklı yanı sayesinde değişim rüzgarları da esebilmektedir.

Şekil 7. Ai Görsel

SONUÇ

Yapay zeka ile insan duygusu arasında var olan ilişki gerek analiz gerekse üretim aşamaları anlamında yeni olanakları sunmakla birlikte müzik endüstrisinin geleceğini şekillendireceği de aşıkardır. Bu alanda kaydedilen gelişmeler ışığında müzikal ifade biçimleri daha fazlalaşarak sanatsal anlamda birçok soruyu da beraberinde getirmektedir. Diğer yandan yapay zekanın üretmiş olduğu yeni bestelerin etik sorunlarının tam anlamıyla açığa kavuşmuş değildir. İnsanın yönlendirilmesiyle (prompt yazmasıyla) ve yapay zekanın algoritmasının kullanımı sonucu ortaya çıkan besteler kime ait? Bu soru daha çok tartışılacağı benziyor. Zira eserin özgünlüğü ve bestenin ne kadarının insana ait olduğu ise hala tartışma konusudur. Yapay zeka ve insan işbirliği ile üretilen müzikal bestelerin özgünlüğü ise tam olarak net değildir. Ortaya çıkan beste tam olarak özgün sayılabilir mi ? bu da ayrı bir araştırma konusu olarak karşımıza çıkmaktadır. Fakat yapay zekanın milyonlarca besteyi analiz ederek ortaya koymuş olduğu sonuçlar ise farklılık açısından bir hayli önem arz etmektedir. Bunun sayesinde klasik bir beste anlayışından kurtulup farklı yapıları içinde barındıran bestelerin de üretilmesi sağlanabilmektedir. Sanatsal ifade denilen olgunun farklı bir hal aldığı yapay zeka ve insan ilişkisinin derin tartışmalara yol açacağı da düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Mijwil, M. M. (2016). “Yapay Zekâ Nedir?” Baghdad College of Economic Sciences University.
- S. Zeki. (2003). “The disunity of consciousness.Trends in cognitive sciences”, 7:214–218.
- Köroglu, Y. (2017). “Yapay zeka’nın teorik ve pratik sınırları”. Bogaziçi Üniversitesi Yayinevi, 1-10.
- G. Adomavicius & A. Tuzhilin. (2005). “Toward Thenext Generation of Recommender Systems: A Survey of The State of The Art And Possible Extensions. IEEE Transactions on Knowledge And Data Engineering”.
- Latzer, Michael, Hollnbucner, Katharina, Natascha, Just, Saurwein, Florian, (2014). “The Economics of Algorithmic Selection on The Internet”, Working paper- Media Change&Innovation Division.
- Işık, U., Ölçekçi, H., & Koz, K. A. (2022). “Yapay Zeka Ve Algoritma Ekseninde Gazeteciliğin Geleceği Ve Toplum İçin Anlamı”. Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi, 10(2), 1248-1275.
- Yu, Y. (2016). “Research on digital art creation based on artificial intelligence”. Revista Ibérica De Sistemas E Tecnologias De Informação 18B (2016), 116–126.

SUSTAINABLE FLAME-RETARDANT MATERIALS BASED ON NATURAL POLYSACCHARIDES AND SECONDARY METABOLITES: PROSPECTS AND CHALLENGES

Dilmurad Rahimov¹

Abstract

The pursuit of sustainable and environmentally responsible fire protection technologies has become a critical concern in the 21st century due to the ecological and health hazards associated with conventional synthetic flame retardants. Materials containing hydrogenated compounds, organophosphorus substances, and other petrochemical-based additives are widely known to emit toxic gases during combustion and to persist in the environment, leading to bioaccumulation and long-term ecological damage. As global regulations tighten and demand for green technologies grows, researchers are increasingly turning their attention to naturally derived flame-retardant materials that offer both performance and environmental compatibility. This review critically explores the emerging field of flame-retardant systems based on natural polysaccharides – such as chitosan, alginate, and cellulose – and secondary plant metabolites including flavonoids, lignin, and tannins. These bio-based compounds possess inherent flame-retardant properties, including char-forming ability, free radical inhibition, and compatibility with renewable substrates. Moreover, they are abundant, biodegradable, and exhibit low toxicity, making them suitable candidates for integration into modern fire safety strategies. The paper synthesizes current findings from peer-reviewed literature and experimental studies to provide a structured analysis of the physicochemical mechanisms of flame retardancy, such as intumescence, char layer formation, and radical quenching. It presents evidence from thermal gravimetric analysis (TGA), differential scanning calorimetry (DSC), limited oxygen index (LOI), and cone calorimetry, demonstrating the potential of these compounds to achieve performance levels comparable to synthetic counterparts under certain conditions. However, the adoption of natural flame retardants is not without its challenges. Key limitations include their lower thermal stability, susceptibility to moisture and UV radiation, and limited adhesion to synthetic polymers without chemical modification. In addition, a lack of standardized testing methods and regulatory frameworks impedes widespread industrial implementation. The discussion section addresses potential solutions such as chemical functionalization, nanocomposite engineering, and hybrid material development to overcome these technical barriers. Furthermore, the paper explores the socio-economic and regulatory context of sustainable flame-retardant integration, with a particular focus on developing countries such as Uzbekistan. The authors argue for the urgent need to update national fire safety standards (e.g., O'z DST) to accommodate bio-based materials and to establish public-private research initiatives aimed at promoting local innovation. Pilot implementation in public infrastructure, textiles, and educational institutions is also proposed as a viable strategy for demonstrating practical viability. In conclusion, natural polysaccharides and secondary metabolites offer a promising and ecologically responsible pathway for the development of next-generation flame-retardant materials. Their application could play a pivotal role in achieving sustainable development goals while maintaining high standards of fire safety. However, success in this field will require interdisciplinary research, regulatory adaptation, and active policy support to ensure that these green innovations transition from laboratory prototypes to widespread industrial use.

Keywords: Natural flame retardants, polysaccharides, secondary metabolites, chitosan, lignin, sustainable materials, fire safety, environmental protection, bio-based additives, thermal stability, green chemistry, regulatory frameworks, biodegradable flame retardants, eco-innovation, material science.

¹Assistant of the Department of Labor Protection, Andijan State Technical Institute, rahimovdilmurad@gmail.com

INTRODUCTION

Fire protection remains a crucial component of public safety and industrial risk management. However, conventional flame retardants, particularly those based on halogenated and phosphorus-containing compounds, pose serious risks to human health and the environment. These compounds can release toxic gases during combustion and are often non-biodegradable, leading to long-term ecological accumulation (Zhang, Wang & Liu, 2019).

The global shift toward sustainable development necessitates the exploration of alternative flame-retardant materials that are both effective and environmentally friendly. In this context, natural polysaccharides and secondary metabolites have emerged as promising candidates due to their inherent biodegradability, low toxicity, and availability from renewable resources (Li et al., 2020; Dormohamadi et al., 2022).

This study aims to critically analyze the scientific literature on bio-based flame-retardant materials, focusing on their properties, benefits, and the barriers to their widespread implementation. The paper follows the IMRAD structure, integrating experimental recommendations and regulatory considerations relevant to developing countries, such as Uzbekistan.

1. MATERIALS AND METHODS

This article is based on a comprehensive literature review conducted using international scientific databases such as ScienceDirect, Springer, ResearchGate, and Nature. Peer-reviewed journal articles published between 2018 and 2024 were selected based on relevance, citation index, and methodological rigor.

Key inclusion criteria included:

- Focus on flame-retardant applications of natural polysaccharides and secondary metabolites;
- Inclusion of experimental results (e.g., LOI, TGA, HRR);
- Discussion of environmental and safety characteristics;
- References to scalability and real-world application.

The analytical framework used includes a comparative synthesis of physical and chemical properties, a critique of experimental techniques, and a thematic analysis of barriers to industrial deployment.

2. RESULTS

2.1. Mechanisms of Flame Retardancy

Natural polysaccharides like chitosan and alginate demonstrate flame retardancy by forming carbonaceous char layers upon exposure to heat, which insulate the underlying material and limit oxygen access (Xu et al., 2021). Alginate salts, especially in combination with metal ions like calcium or magnesium, exhibit synergistic effects by promoting intumescent behavior and enhancing thermal stability (ISO 5660-1, 2015).

Secondary metabolites such as flavonoids and tannins act as radical scavengers and oxidation inhibitors, reducing the spread of combustion by suppressing free radical chain reactions (GOST 30244-94, 1994). Lignin, a complex aromatic polymer found in wood, provides additional thermal resistance due to its high char yield (Wei et al., 2023).

2.2. Environmental and Functional Advantages.

Bio-based flame retardants offer:

- Biodegradability and minimal ecological footprint;
- Low smoke generation and reduced toxic gas emission;
- Compatibility with natural fibers and biodegradable polymers.

2.3. Experimental Indicators of Performance.

Laboratory studies confirm that chitosan-based composites exhibit LOI values between 28–32%, compared to ~21% for untreated cellulose (Xu et al., 2021; Lin & Wang, 2021). TGA and DSC tests demonstrate significant thermal stability enhancements, particularly in blends with montmorillonite and nano-silica additives (Kundu et al., 2020).

2.4. Barriers to Industrial Application

Despite promising results, several challenges remain:

- Limited thermal stability at industrial fire protection levels;
- Hydrophilicity, leading to degradation under moist conditions;
- Weak adhesion to synthetic polymer matrices without modification;
- Lack of harmonized standards for testing and certifying bio-based flame retardants (Alimov & Rakhimov, 2024).

DISCUSSION

The integration of natural flame-retardant compounds into industrial materials aligns well with the principles of green chemistry and the circular economy. However, successful adoption requires overcoming a number of technical, economic, and regulatory barriers.

- **Chemical Modification and Nanocomposite Strategies.** To enhance adhesion and thermal performance, chemical grafting of phosphorus-containing groups or silanes can be explored. Additionally, forming hybrid nanocomposites with metal oxides or clays may address water resistance and flame retardancy simultaneously (Ma & Wang, 2022).
- **Standardization and Regulatory Framework.** The lack of formal certification pathways hampers the widespread adoption of bio-based retardants. International standards like ISO 5660 and EN 13501 must be adapted to accommodate novel materials. In Uzbekistan, there is an urgent need to update fire safety norms (e.g., O‘z DSt and KMK) to support ecological innovations (Uzbekistan Ministry of Emergency Situations, 2023).
- **Pilot Projects and Policy Integration.** Field trials in educational buildings, textile industries, and modular construction can demonstrate practical viability. Government incentives and public procurement policies could accelerate market adoption while reducing environmental risks.

CONCLUSION

Natural polysaccharides and secondary metabolites represent a promising class of sustainable flame-retardant agents. Their environmental benefits, functional performance, and compatibility with green development goals make them attractive alternatives to conventional chemical retardants.

However, further interdisciplinary research is essential. Experimental validation, chemical modification, and policy support will be key to unlocking their full potential. For countries like Uzbekistan, embracing bio-based fire safety materials could provide both ecological and economic dividends.

REFERENCES

- Alimov, B., & Rakhimov, D. (2024). Regulatory gaps in sustainable fire safety materials in Central Asia. *Journal of Fire Protection and Environment*, 7(2), 22–33.
- Kundu, S., Banerjee, D., & Roy, D. (2020). Flame-retardant polymer nanocomposites: A review on recent developments. *Composites Part B: Engineering*, 200, 108273.
- Li, H., Zhao, Y., & Chen, X. (2020). Biopolymer-based flame retardant materials: A review on recent developments and applications. *Polymer Degradation and Stability*, 179, 109251.
- Lin, J., & Wang, C. (2021). Biocompatible fire protection using alginate-based coatings. *Materials Today Sustainability*, 10, 100065.
- Ma, C., & Wang, Q. (2022). Hybrid nanostructures for flame retardancy and mechanical performance. *Nano Materials Science*, 4(4), 221–235.
- Ministry of Emergency Situations of Uzbekistan (2023). *Updated strategy for fire safety and environmental protection*. Tashkent, Uzbekistan.
- Xu, Y., Zhang, R., & Zhao, B. (2021). Natural lignin as flame retardant: Performance, synergy, and application perspectives. *Industrial Crops and Products*, 171, 113902.
- Wei, R., Huang, S., & Li, K. (2023). Thermal stability and flame-retardant mechanisms of polysaccharide–metal complexes. *Advanced Materials Research*, 1132, 42–50.
- Zhang, X., Wang, Y., & Liu, J. (2019). Thermal behavior and flame retardancy of chitosan-based composites. *Carbohydrate Polymers*, 210, 56–66.
- International Organization for Standardization. (2015). Reaction-to-fire tests - Heat release, smoke production and mass loss rate (Standard No. ISO 5660-1:2015). *ISO Standards Catalogue*.
- State Committee for Construction, Russian Federation. (1994). *Materials for construction - Flammability test methods* (Standard No. ГОСТ 30244-94).

BANK TIZIMIDAGI MUAMMOLI KREDITLAR va ULARNING YASHIL IQTISODIYOT RIVOJLANISHIGA TA’SIRI*

PROBLEM LOANS IN THE BANKING SYSTEM AND THEIR IMPACT ON THE DEVELOPMENT OF THE GREEN ECONOMY

**Yadgarova Malika Lutpillayevna¹
Abduqayumov Shaxzod Akmal o’g’li²**

Annotatsiya

Ushbu tezisda banklardagi muammoli kreditlar, ularni yashil iqtisodiyotga ta’siri va muammoli kreditlarni bartaraf etish masalalarini ko’rib chiqamiz.

Kalit so’zlar: Bank, Diversifikatsiya, muammoli kreditlar, qoniqarsiz kredit, Skoring, yashil iqtisodiyot, factoring risk.

Abstract

In this thesis, we will examine the issues of problem loans in banks, their impact on the green economy, and the elimination of problem loans.

Keywords: Bank, Diversification, problem loans, substandard credit, Scoring, green economy, factoring risk.

Kirish

Bugungi global iqtisodiy sharoitda moliyaviy barqarorlikni ta’minlash, mamlakatda barqaror rivojlanishni ta’minlash muhim strategik vazifa sifatida xisoblanadi. Xususan, yashil iqtisodiyot tamoyillarini joriy etish orqali ekologik xavfsizlik, resurslardan oqilona foydalanish va barqaror iqtisodiy o’sishiga erishish mumkin. Biroq, bu yo’lda bank tizimidagi muammoli kreditlar (non-performing loans — NPL) muhim to’siqlardan biri sifatida namoyon bo’lishi mumkin. Ushbu tezisda muammoli kreditlarning bank tizimiga va yashil iqtisodiyotni moliyalashtirish imkoniyatlariga ko’rsatadigan salbiy ta’sirlarini ko’rib chiqamiz.

C.H.Бобылов ning “Зеленая экономика” kitobida “yashil iqtisodiyot” – bu insonlarning resurslarga mas’uliyatli munosabatini nazarda tutadigan iqtisodiy rivojlanish modeli deb ta’rif bergan (Bobylov, Vishnyakova, & Komarov, 2018).

Mamlakatimiz yashil iqtisodiyotga o’tishining yana bir sabablaridan biri bu davlatlarning iqtisodiy o’sishini zamon talabi deb, asosan son emas sifat darajasi bo’yicha o’sishga e’tiborni qaratish lozim degan fikrlarni ilgari surgan. Katta muammolarimizdan biri bo’lmish havoning ifloslanishi va energiya resurslarining uzilish holatlariga barham berish ham mamlakatimizning asosiy maqsadlaridan biridir.

¹Toshkent davlat iqtisodiyot Universiteti, “Bank hisobi va auditi” kafedrasida katta o’qituvchisi, malika35@bk.ru

²Toshkent davlat iqtisodiyot universiteti talabasi, Shaxzodabduqayumov732@gmail.com

* Ushbu tezisda banklardagi muammoli kreditlar, ularni yashil iqtisodiyotga ta’siri va muammoli kreditlarni bartaraf etish masalalarini ko’rib chiqamiz.

Prezidentimizning “2030-yilgacha O‘zbekiston Respublikasining “yashil” iqtisodiyotga o‘tishiga qaratilgan islohotlar samaradorligini oshirish bo‘yicha chora-tadbirlar to‘g‘risida” qaroridan bilishimiz mumkinki 2022-2026-yillarga mo‘ljallangan Yangi O‘zbekistonning taraqqiyot strategiyasida belgilangan vazifalarni amalga oshirish, O‘zbekiston Respublikasining “yashil” iqtisodiyotga o‘tish strategiyasi doirasida amalga oshirilayotgan chora-tadbirlar samaradorligini oshirish, qayta tiklanuvchi energiya manbalaridan foydalanish hamda iqtisodiyotning barcha tarmoqlarida resurslarni tejashni tez fursatlarda oshirish maqsad qilib olinganini anglashimiz darkor (PQ-436 Presidential Resolution O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti, 2022).

Yashil iqtisodiyotga o‘tishning ijrosini ta‘minlash maqsadida Bank faoliyati ham muhim ro‘l o‘ynaydi. Bugungi kunda banklar faoliyati tez sur‘atlarda o‘tib borayotgan iqtisodiyotning asosiy sohalaridan biri hisoblanadi. Banklar faoliyatida uning rivojlanishiga kredit bilan bog‘liq jihatlar ta‘sir ko‘rsatadi.

Tijorat banklarda kreditlarning tasniflanishi (O‘zbekiston Respublikasi Markaziy Banki, 2016)

1-jadval

№	Kredit turlari	Kreditlarning miqdori (asosiy qarz qoldiq summasidan foizda)
1	Standart	1 %
2	Substandart	10 %
3	Qoniqarsiz	25 %
4	Shubhali	50 %
5	Umidsiz	100 %

Yuqoridagi Tijorat banklari kreditlari tasniflanishini ko‘rishimiz mumkin, unga ko‘ra banklarning “Qoniqarli” (25%), “Shubhali” (50%) va “Umidsiz” (100%) kreditlari muammoli kreditlar sifatida guruhlanadi. Muammoli kreditlar bo‘yicha zaxira manbasi bank foydasi hisoblanadi. Bankda muammoli kreditlarning oshishi bankning xarajatlari ortishiga va foydasining esa kamayishiga olib keladi shu bilan birga ma‘lum bir loyihalarni moliyalashtirishga muammolarni olib keladi.

2030-yilgacha O‘zbekiston Respublikasida “yashil” iqtisodiyotga o‘tish va “yashil” o‘sishni ta‘minlash bo‘yicha harakatlar rejasi asnosida banklar tizimi orqali Moliyalashtirish va salohiyatni oshirish imkoniyatlaridan foydalanishni kengaytirish orqali kichik biznes va xususiy tadbirkorlikning “yashil” iqtisodiyotdagi o‘rnini kuchaytirish chora tadbirlari doirasida kichik grantlar, subsidiyalangan qarzlar va imtiyozlarni ajratish. mahalliy davlat va xususiy banklar orqali mahalliy tadbirkorlik subyektlarining barqaror faoliyatini amlga oshirish shular jumlasidandir.

2-jadval

Tijorat banklarining muammolki kreditlari (NPL) to'g'risida 2025-yil 1-aprel holatiga ma'lumot (NPL Statistical Bulletin)				
mlrd.so'm				
№	Bank nomi	Kreditlar	Muammoli kreditlar (NPL)	Muammoli kreditlarni ing jami kreditlardagi ulushi
Jami		551 809	23 489	4,3%
Davlat ulushi mavjud banklar		379 591	16 126	4,2%
1	O'zmilliybank	108 593	3 457	3,2%
2	O'zsanoatqurilishbank	68 860	2 805	4,1%
3	Agrobank	64 633	2 900	4,5%
4	Asakabank	39 577	1 868	4,7%
5	Xalqbanki	29 186	1 223	4,2%
6	Biznesni rivojlantirishbanki	23 271	1 875	8,1%
7	Mikrokreditbank	18 808	1 243	6,6%
8	Aloqabank	14 080	361	2,6%
9	Turonbank	12 582	393	3,1%
10	Poytaxtbank	77	2	2,3%

Yuqoridagi 2-jadvaldan ko'rinadiki mamlakatimizdagi yetakchi banklardan Biznesni rivojlantirish banki (8.1%) ni, Mikrokredit bank (6.6%) ni, O'zsanoatqurilishbank (4.1%) ni, Agrobank esa (4.5%) ulushi muammoli kreditlarni egallaydi. Davlat ulushi bor banklarda muammoli kreditlarning oshishi davlat dasturlarini amalga oshirishda kechikishlar, uzilishlarga olib kelishi mumkin.

Banklarda muammoli kreditlarning salmog'i ortib borishi, iqtisodiyotda o'zini salbiy ta'sirini ko'rsatadi, jumladan, muammoli kreditlarning ortishi banklarda to'lov qobiliyatining pasayishiga, raqobatbardoshlik xususiyatini yo'qolishiga, investitsiyalarni jalb qila olmaslik va hamkorlarini yo'qotishi kabi oqibatlariga olib kelishi mumkin. Bu bir qancha omillar natijasida banklar asta sekinlik bilan bankrotlik holatlariga ham yuz tutadi.

Yashil iqtisodiyotimizni muhim richaglaridan bo'lmish bank tizimi tanazzulga uchrashi oqibatida, chetdan investorlar jalb qila olmaslik, infratuzilmalar yetishmasligi, texnika va texnologiyalar rivojlanishining sustlashuvi kabi muammolar iqtisodiyotda paydo bo'ladi. Davlat dasturlarini, jumladan, yashil iqtisodiyotni moliyalashtirishga qaratilgan tashabbuslarni amalga oshirish jarayonida oqsashlar kuzatilishi, rejalarini o'z vaqtida bajarishda muammolar yuzaga kelishi mumkin. Bu esa ishsizlik, resurs yetishmasligi va iqtisodiy barqarorlikka tahdid kabi salbiy oqibatlariga olib kelishi ehtimoldan holi emas.

Yuqorida keltirilgan ma'lumotlar banklarda muammoli kreditlarni bartaraf etish borasida bir qator amaliy chora-tadbirlarni amalga oshirish zarurligini ko'rsatadi. Jumladan, kredit portfelini diversifikatsiya qilish orqali tavakkalchilik darajasini kamaytirish muhim ahamiyatga ega.

Shuningdek, qarz oluvchining moliyaviy holati va to'lov qobiliyatini inobatga olgan holda, kreditlarni restrukturizatsiya qilish amaliyotini yo'lga qo'yish maqsadga muvofiq. Bu jarayonda to'lov muddatlarini uzaytirish, foiz stavkalarini pasaytirish yoki to'lov jadvalini qayta shakllantirish orqali qarzdorning qarzni o'z vaqtida va to'liq qaytarish imkoniyatlari oshiriladi.

Shu bilan birga, kafolat, garov va kredit ta'minotining haqiqiy qiymati professional baholovchilar orqali aniqlanishi zarur. Risklarni samarali boshqarish tizimini yaratish muhim ahamiyatga ega. Tiklanish

imkoniyati kam, yuqori riskli qarzlarni faktoring kompaniyalariga sotish.

Kredit berish va kuzatish jarayonlarida yuzaga kelishi mumkin bo'lgan ichki muammolar, jumladan, korrupsiya, manfaatlar to'qnashuvi va shoshma-shosharlik bilan qilingan qarorlarning oldini olish maqsadida ichki nazorat tizimini kuchaytirish talab etiladi.

Mazkur takliflarni amalga oshirish orqali banklarda muammoli kreditlar ulushini kamaytirish, yashil iqtisodiyotni moliyalashtirishda resurslar yetishmasligi bilan bog'liq muammolarni bartaraf etish hamda loyihalarning o'z vaqtida va samarali amalga oshirilishini ta'minlash imkonini beradi, deb hisoblaymiz.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

- Bobylev, V. S., Vishnyakova, I. I., & Komarov, S. N. (2018). *Zelyonaya ekonomika. Novaya paradigma razvitiya strany*[Green economy: New paradigm of national development] (A. V. Shevchuk, Ed., p. 68). Moskva: SOPS.
- PQ436 Presidential Resolution O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti. (2022, December 2). *2030-yilgacha O‘zbekiston Respublikasining “yashil” iqtisodiyotga o‘tish islohotlari samaradorligini oshirish bo‘yicha chora-tadbirlar to‘g‘risida*(Presidential Resolution No. PQ-436).
- O‘zbekiston Respublikasi Markaziy Banki. (2016). *2696-sonli nizom: Tijorat banklarida aktivlar tasnifi va kredit yo‘qotish zaxiralarini shakllantirish va foydalanish tartibi to‘g‘risida* (Regulation No. 2696). Central Bank of Uzbekistan.
- NPL Statistical Bulletin *Tijorat banklarining muammoli kreditlari (NPL) bo‘yicha statistik ma’lumotlar* (as of April 1, 2025). Central Bank of Uzbekistan Bulletin.

TURİZM SEKTÖRÜNÜN DİJİTAL DÖNÜŞÜM VE MODERNİZASYONUNDA AKILLI TURİZM UYGULAMALARININ GELECEĞİ VE ROLÜ

THE FUTURE AND ROLE OF SMART TOURISM APPLICATIONS IN THE DIGITAL TRANSFORMATION AND MODERNIZATION OF THE TOURISM SECTOR

Sabiha Kılıç¹

Özet

Bu çalışma, turizm sektörünün dijital dönüşüm sürecinde akıllı turizm uygulamalarının oynadığı rolü incelemeyi ve bu alandaki akademik literatürün entelektüel gelişim düzeyini bibliyometrik yöntemlerle analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bilgi ve iletişim teknolojileri, büyük veri, yapay zekâ, artırılmış gerçeklik gibi dijital yeniliklerin sektöre entegrasyonu, turizm deneyimini dönüştürmekte ve destinasyonların sürdürülebilirliği ve erişilebilirliğiyle rekabet gücünü artırmaktadır. Bu bağlamda, “akıllı turizm” kavramı yalnızca teknolojik bir gelişmeyi değil, aynı zamanda turist deneyiminde kişiselleştirme, hizmet kalitesinde artış ve yönetimde şeffaflık gibi sosyo-kültürel değişimleri de kapsamaktadır. Araştırmada, Web of Science veri tabanından elde edilen 2.650 adet bilimsel eser, CiteSpace bilimsel haritalama programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Ülke, yazar, anahtar kelime ve kurum ağ analizleri gerçekleştirilmiş; atıf patlamaları ve öncü eserler belirlenmiştir. En fazla yayına sahip ülkeler arasında Çin, İspanya ve İtalya yer alırken; Türkiye son iki yılda dikkat çeken yükseliş göstermiştir. En çok atıf alan yazarlar arasında Dimitrias Bularis, Ulrike Gretzel, Marianna Sigala, Zheng Xiang ve Chulmo Koo yer almakta, bu yazarların çalışmaları alana yön veren dönüm noktası niteliğindeki yayınlar arasında kabul edilmektedir. Anahtar kelime analizinde “akıllı turizm teknolojileri”, “akıllı destinasyonlar”, “yapay zeka”, “turist 5.0”, “akıllı şehir”, “sürdürülebilirlik”, “kişiselleştirme” ve “büyük veri” gibi kavramlar öne çıkmaktadır. Elde edilen bulgular, akıllı turizmin yalnızca teknolojik değil, aynı zamanda yönetsel, çevresel ve kültürel bir paradigma değişimini temsil ettiğini göstermektedir. Akıllı turizm uygulamaları, destinasyon pazarlamasında rekabet avantajı sunarken, turist memnuniyeti ve sadakatini de artırmaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın bulguları hem akademik alana hem de sektörel stratejilere ışık tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akıllı turizm, akıllı destinasyon, turizm teknolojileri, turist 5.0, citespace.

Abstract

This study examines the role of smart tourism applications in the digital transformation of the tourism sector. It also analyzes the intellectual development level of academic literature in this field using bibliometric methods. Integrating digital innovations, such as information and communication technologies, big data, artificial intelligence, and augmented reality, into the tourism sector is transforming the travel experience and making destinations more competitive in terms of sustainability and accessibility. In this context, the concept of “smart tourism” encompasses technological developments and socio-cultural changes, such as personalized tourist experiences, improved service quality, and transparent governance. For this study, 2,650 scientific works obtained from the Web of Science database were analyzed using the CiteSpace

¹Sorumlu Yazar, Prof.Dr., Hitit Üniversitesi, sabihakilic@hitit.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-0906-4567>

scientific mapping program. Network analyses were conducted on country, author, keyword, and institution, and citation bursts and pioneering works were identified. China, Spain, and Italy ranked at the top among the countries with the most publications, while Turkey has shown a notable rise in the last two years. The most cited authors include Dimitrios Bularis, Ulrike Gretzel, Marianna Sigala, Zheng Xiang, and Chulmo Koo. Their works are considered landmark publications that have shaped the field. Keyword analysis highlights concepts such as “smart tourism technologies”, “smart destinations”, “artificial intelligence”, “tourist 5.0”, “smart cities”, “sustainability”, “personalization”, and “big data.” The findings reveal that smart tourism represents a technological, managerial, environmental, and cultural paradigm shift. Smart tourism applications offer a competitive advantage in destination marketing, increasing tourist satisfaction and loyalty. In this context, the study sheds light on the academic field and sectoral strategies.

Keywords: Smart tourism, smart destination, tourism technologies, tourist 5.0, citespace.

GİRİŞ

Günümüzde turizm sektörü, teknolojik gelişmelerin etkisiyle köklü bir dönüşüm sürecinden geçmektedir. Özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerindeki ilerlemeler, turizm endüstrisinin işleyişini, rekabet dinamiklerini ve turist deneyimlerini yeniden şekillendirmiştir. Bu dönüşümün merkezinde ise “akıllı turizm” kavramı yer almaktadır. Akıllı turizm, yalnızca teknolojik yeniliklerin turizm sektörüne entegrasyonu anlamına gelmemekte, aynı zamanda sürdürülebilirlik, verimlilik, destinasyon yönetimi ve ziyaretçi deneyimi gibi çok boyutlu alanlarda yeni paradigmlar sunmaktadır.

Akıllı turizmin temelinde, bilgi ve iletişim teknolojilerinin (ICT), büyük veri, bulut bilişim, nesnelerin interneti (IoT), yapay zekâ, blok zincir ve artırılmış gerçeklik gibi yenilikçi uygulamaların turizm sektöründe yaygın ve etkin biçimde kullanılması yer almaktadır. Bu teknolojiler, destinasyonların rekabet gücünü artırmak, turistlerin beklentilerini karşılamak ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için kritik bir rol oynamaktadır. Băltescu, 2018 yılında yayımlanmış olduğu makalesinde Braşov County örneği üzerinden yaptığı analizde, akıllı turizm teknolojilerinin destinasyon yönetiminde sürdürülebilir turizmin gelişimini desteklediği ve turist deneyimini zenginleştirdiğini vurgulamaktadır. Makalede, akıllı uygulamaların, destinasyonun iletişim sistemlerini sürekli olarak adapte etmesi ve geliştirmesinin gerekliliği, performans ve rekabetçilik açısından bir ön koşul olarak sunulmaktadır. Ayrıca, akıllı teknolojilerin sosyo-ekonomik hedeflerin gerçekleştirilmesinde ve turizm tüketiminin iyileştirilmesinde önemli bir temel oluşturduğu ifade edilmektedir (Băltescu, 2018).

Akıllı turizm kavramı, yalnızca teknolojik altyapı ile sınırlı kalmamakta, aynı zamanda destinasyonların sürdürülebilirlik ve erişilebilirlik gibi temel ilkeleriyle de bütünleşmektedir. Avrupa Birliği tarafından başlatılan “European Capital of Smart Tourism” yarışması, akıllı turizmin dört ana parametresi olan erişilebilirlik, sürdürülebilirlik, dijitalleşme ve kültürel miras-yenilikçilik ekseninde başarılı uygulamaları teşvik etmektedir. Mehter Aykın (2024)’ın Göteborg destinasyonu üzerine yaptığı çalışmada, Göteborg şehrinin akıllı turizm başkenti olmasını sağlayan uygulamalar bu dört parametre çerçevesinde detaylı olarak incelenmiştir. Araştırmada, her bir uygulamanın belirli bir sosyo-ekonomik ve politik sistemin uzantısı olduğu, dolayısıyla akıllı turizmin yalnızca teknolojik değil, aynı zamanda yönetsel ve kültürel bir dönüşüm anlamına geldiği de vurgulanmaktadır (Mehter Aykın, 2024).

Akıllı turizm uygulamalarının yaygınlaşması, turistlerin deneyimlerinde de önemli değişikliklere yol açmaktadır. Shin ve diğerlerinin(2023) yaptığı araştırmada, akıllı turizm destinasyonlarında sunulan interaktif ve kişiselleştirilmiş teknolojilerin, turistlerin unutulmaz deneyimler yaşamasında pozitif etkiler yarattığı ortaya konmuştur. Ayrıca araştırmada, turistlerin yaşadıkları bölgenin turizm kümelenmesi düzeyinin,

akıllı destinasyonlardaki deneyimlerini ve gelecekteki davranışsal niyetlerini etkilediği gösterilmiştir. Bu bulgular, akıllı turizmin hem destinasyonun özellikleri hem de turist bireysel özellikleriyle etkileşimli bir yapı sunduğunu ifade etmektedir (Shin, Kim ve Jeong, 2023).

Akıllı turizmin gelişiminde, teknolojik inovasyonların ve dijitalleşmenin rolü tartışılmazdır. Kontogianni ve Alepis (2022)'in çalışmasında, akıllı turizm alanında son yıllarda yapay zekâ, blok zincir ve siber turizm gibi yeni kavramların öne çıktığı belirtilmektedir. Çalışmada, bu teknolojilerin akıllı turizm alanındaki bilgi birikimini genişlettiği ve gelecekteki araştırmalar için yeni odak noktaları oluşturduğu ifade edilmektedir (Kontogianni ve Alepis, 2022). Benzer şekilde, Messori ve Escobar (2021)'in COVID-19 sonrası döneme odaklanan sistematik derlemesinde, akıllı turizm teknolojilerinin özellikle otomasyon uygulamalarıyla turizm sektörünün toparlanmasına katkı sağladığı, ancak sanal turlar, sosyal medya, blok zincir ve kalabalık yönetimi gibi alanlarda daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulduğu vurgulanmaktadır (Messori ve Escobar, 2021).

Akıllı turizmin sürdürülebilir kalkınma ve yoksulluğun azaltılması gibi toplumsal hedeflere katkısı da literatürde öne çıkan bir diğer boyuttur. Tao (2019)'nun Çin'deki kırsal yoksulluğun azaltılması bağlamında yaptığı çalışmada, akıllı turizmin bulut bilişim ve mobil uygulamalar temelinde, interaktif ve verimli bilgi hizmetleri sunarak kırsal turizmdeki altyapı eksikliklerini, hizmet ve marka bilinci yetersizliğini aşmada etkili olduğu gösterilmiştir. Araştırmada, akıllı turizm platformlarının çiftçilere akıllı yönetim sistemleri sunduğu, pazarlama ve hizmet süreçlerini iyileştirdiği ve sürdürülebilir kalkınmayı desteklediği belirtilmektedir (Tao, 2019).

Akıllı turizm kavramının gelişimi, yalnızca teknolojik inovasyonlarla sınırlı kalmayıp, aynı zamanda destinasyon yönetimi, sürdürülebilirlik, turist deneyimi ve toplumsal kalkınma gibi çok boyutlu alanlarda yeni yaklaşımlar sunmaktadır. Bu bağlamda, akıllı turizm, çağdaş turizm araştırmalarında ve uygulamalarında merkezi bir konuma sahip olmaya başlamış ve sektördeki dönüşümün anahtarı haline gelmiştir. Turizm sektöründe dijital dönüşüm ve modernizasyon sürecinde akıllı turizm uygulamaları, müşteri deneyiminin kişiselleştirilmesi, operasyonel verimlilik, sürdürülebilirlik, erişilebilirlik ve rekabet avantajı gibi alanlarda merkezi bir rol üstlenmektedir. Bu uygulamaların geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması, sektörün geleceğinde belirleyici bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Dolayısıyla çalışmada turizm sektöründe akıllı turizm uygulamalarına ilişkin teorik ve uygulamalı literatür analiz edilerek bu konuda öne çıkan ortak atıf performansı yüksek bilimsel eserler, yazarlar, ülkeler, kurumlar ve çalışma alanlarına dair ayrıntılı veriler sunulmaktadır. Böylece bilimsel literatür kapsamında gerçekleştirilen akıllı turizm konulu akademik çalışmaların turizm sektörünün gelişimine yönelik katkılarının tartışılması da sağlanmıştır. Çalışmanın veri seti WoS Bibliyografik veri tabanından elde edilmiştir. 04/06/2025 tarihinde "TS=smart tourism" anahtar kelimesi yazılarak yapılan tarama sonucunda konuya ilişkin 2.650 adet bilimsel esere ulaşılmıştır. Bu bilimsel eserler CiteSpace bilimsel haritalama programı aracılığıyla analiz edilerek ortak atıf performansı yüksek çalışmaların akıllı turizmin geleceğine ilişkin katkıları ayrıntılı olarak tartışılmış olup aşağıdaki bölümlerde detaylı analizler yer almaktadır.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Akıllı turizm kavramı, son yıllarda turizm sektöründe dijitalleşme, teknolojik yenilikler ve sürdürülebilirlik ekseninde önemli bir dönüşümün temelini oluşturmaktadır. Akıllı destinasyonlar, akıllı turist profili, turist deneyimi ve modernizasyon süreçleri, bu dönüşümün ana başlıkları arasında yer almaktadır. Literatürde, akıllı turizmin temel bileşenleri, uygulama alanları ve sektöre sağladığı avantajlar çeşitli açılardan ele alınmıştır. Bunlardan biri olan akıllı destinasyon kavramı, bilgi ve iletişim teknolojilerinin (BİT) etkin kullanımıyla destinasyonların rekabet gücünü artırmayı, turist deneyimini zenginleştirmeyi ve sürdürülebilir kalkınmayı hedeflemektedir. Boes ve diğerleri (2016), akıllı destinasyonların gelişiminde bilgi ve iletişim teknolojilerinin (ICT), liderlik, inovasyon ve sosyal sermaye ile birlikte insan sermayesinin temel bileşenler olduğunu belirtmektedirler. Ancak, yalnızca teknolojik altyapının yeterli olmadığı, bu unsurların hizmet-

dominant (S-D) mantık çerçevesinde bütünleşik bir ekosistem oluşturması gerektiği vurgulanmaktadır (Boes, Buhalis ve Inversini, 2016). Koo ve diğerleri (2016) ise, akıllı teknolojinin destinasyon çekiciliği ve rekabetçiliğinde yeni bir temel kaynak ve çekici unsur olduğunu, geleneksel rekabet avantajı unsurlarıyla bütünleşerek akıllı teknolojinin destinasyon yönetimi ve deneyim sunumunda merkezi bir rol oynadığını ifade etmektedirler (Koo, Shin, Gretzel, Hunter ve Chung, 2016). Bu yaklaşım, akıllı destinasyonlar aracılığıyla sürdürülebilir rekabet avantajı elde edilmesinde dijitalleşmenin ve teknolojik inovasyonun belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Muthuraman ve Al Hazi (2019) ise, akıllı destinasyonların inovasyon ve ileri düzey teknolojilerle karakterize edildiğini, böylece sürdürülebilir kalkınma için yeni iş modellerinin ve fırsatların ortaya çıktığını ifade etmektedirler (Muthuraman ve Al Hazi, 2019).

Akıllı turizm kavramıyla ortaya çıkan akıllı turist kavramı ise, dijitalleşme ve teknolojik yeniliklerle şekillenen yeni bir turist profilini tanımlamaktadır. Li ve diğerleri (2017), akıllı turizmin bireysel turist destek sistemi olarak tanımlanabileceğini ve bilgi hizmetleri bağlamında turistlerin ihtiyaçlarına bütüncül bir şekilde yanıt verdiğini belirtmektedirler. Akıllı turistler, destinasyonlarda sunulan dijital bilgi hizmetlerinden ve teknolojik uygulamalardan etkin şekilde yararlanarak deneyimlerini kişiselleştirmektedirler (Li, Hu, Huang ve Duan, 2017). Shin ve diğerleri (2023) ise, akıllı destinasyonlarda turistlerin yaşadıkları unutulmaz deneyimlerin, destinasyonun sunduğu kaynaklar ve akıllı turizm teknolojilerinin etkileşimiyle şekillendiğini ve turistlerin demografik özelliklerinin bu deneyimi etkilediğini ifade etmektedirler (Shin, Kim ve Jeong, 2023). Bahar ve diğerleri 2019 yılında yapmış oldukları çalışmalarında, Endüstri 4.0 ile birlikte ortaya çıkan yeni nesil teknolojilerin turizm sektörüne entegrasyonu sonucunda süper akıllı turist (Turist 5.0) kavramının tartışılmaya başlandığını belirtmektedirler. Bu turist profili dijitalleşmeye yatkın, teknolojiyi etkin kullanan ve kişiselleştirilmiş deneyimler talep eden bireylerden oluşmaktadır. Süper akıllı turistlerin profesyonel turist rehberlerinden beklentilerinin de teknoloji bağlamında değiştiği ve bu durumun rehberlik hizmetlerinde yeni nesil teknolojilerin kullanım alanlarını genişlettiğini ifade etmektedirler (Bahar, Yüzbaşıoğlu ve Topsakal, 2019). Bu bulgu, turist deneyiminin dijitalleşme ile birlikte daha etkileşimli ve kişiselleştirilebilir hale geldiğini göstermektedir.

Akıllı turizmde turist deneyimi, teknolojik yeniliklerin ve dijitalleşmenin en somut çıktılarından biridir. Pai ve diğerleri (2020), akıllı turizm teknolojisi deneyiminin (bilgilendiricilik, erişilebilirlik, etkileşim, kişiselleştirme ve güvenlik) turist memnuniyetini, mutluluğunu ve tekrar ziyaret niyetini olumlu yönde etkilediğini ortaya koymuşlardır. Özellikle erişilebilirliğin en önemli faktör olduğunu, kişiselleştirmenin ise görece daha az etkili olduğunu belirtmişlerdir (Pai, Liu, Kang ve Dai, 2020). Azis ve diğerleri (2020) ise, akıllı turizm teknolojilerinin ve unutulmaz turizm deneyimlerinin turist memnuniyeti ve destinasyon sadakati üzerinde belirleyici rol oynadığını, olumsuz bir akıllı şehir altyapısı deneyiminin ise tekrar ziyaret ve tavsiye etme davranışlarını olumsuz etkileyebileceğini ifade etmektedirler (Azis, Amin, Chan ve Aprilia, 2020). Akıllı turizm teknolojilerinin deneyimsel boyutunu ön plana çıkaran Shin ve diğerleri (2023) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, akıllı turizm destinasyonlarında sunulan çeşitli turizm ürünlerinin, turistlerin unutulmaz deneyimler yaşamalarında ve gelecekteki davranışsal niyetlerinde olumlu etkiler yarattığı ortaya konulmuştur. Ayrıca akıllı turizm teknolojilerinin etkileşim ve kişiselleştirme özelliklerinin, turist deneyimini anlamlı derecede geliştirdiği ve turistlerin yaşadıkları bölgedeki turizm kümelenmesinin bu ilişkide önemli bir rol oynadığı tespit edilmiştir (Shin, Kim, Jeong, 2023). Turist deneyiminin dijitalleşme ile nasıl şekillendiği Zhang'ın 2021 yılına ait çalışmasında da ayrıntılı olarak analiz edilmiştir. Zhang(2021), akıllı rehber platformu, akıllı rehber robotu ve akıllı denetim platformunun turist deneyimi üzerinde anlamlı ve olumlu bir etkiye sahip olduğunu belirlemiştir. Özellikle akıllı rehber platformunun, turist deneyimini en fazla etkileyen unsur olduğunu tespit etmiştir. Çalışmasında akıllı destinasyonlarda hizmetlerin gerçek zamanlı, kişiselleştirilmiş ve yapay zeka destekli olarak sunulmasının turist deneyimini zenginleştirdiği ifade edilmektedir (Zhang, 2021). Bu bulgu dijitalleşmenin turist deneyimi üzerindeki dönüştürücü etkisini ortaya koymaktadır.

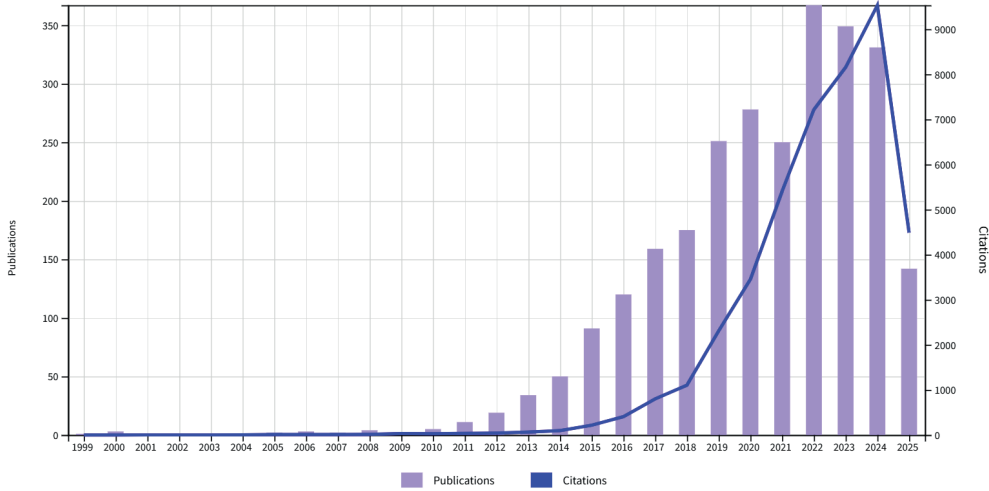
Akıllı turizmde teknolojik yenilikler ve dijitalleşme, sektördeki modernizasyonun temel dinamiklerindendir. Madyatmadja ve diğerleri (2021), Bali’de geleneksel bir pazarın akıllı turizm uygulamalarıyla dijital dönüşüm geçirdiğini ve hem turistlerin hem de işletme sahiplerinin sosyal medya ve yeni teknolojiler aracılığıyla fayda sağladığını belirtmektedirler. Akıllı turizm uygulamaları sayesinde turistlerin alışveriş deneyimi kolaylaşırken, işletme sahipleri de ürünlerini sosyal medya üzerinden tanıtabilmektedirler. Çalışmada akıllı turizmin geleneksel turizmi modern turizme dönüştürme potansiyeline sahip olduğu vurgulanmakta, geleneksel turizmin modern turizme evrilmesinde akıllı teknolojilerin rolü açıkça ortaya konulmaktadır (Madyatmadja, Pristinella, Rahardja ve Ginting, 2021). Bu çalışma, dijitalleşmenin turizmde hem arz hem de talep tarafında dönüşüm yarattığını göstermektedir.

Sonuç olarak, literatürde akıllı turizm, süper akıllı turist, akıllı destinasyon teknolojileri, dijitalleşme ve turist deneyimi kavramları, teknolojik gelişmelerin ve dijital dönüşümün etkisiyle çok boyutlu olarak ele alınmış olup, bu kavramlar arasındaki etkileşim, turizm sektörünün geleceğini şekillendiren temel dinamikler arasında gösterilmektedir. Her bir çalışma, akıllı turizmin farklı bir boyutunu öne çıkararak, dijitalleşme ve modernleşmenin turizmdeki rolünü ve turist deneyiminin yeniden tanımlanmasını kapsamlı bir şekilde tartışmaktadır. Aşağıdaki bölümde turizm sektöründe dijital dönüşüm ve modernizasyon sürecinde akıllı turizm uygulamalarına dair ortak atıf performansı yüksek teorik ve uygulamalı bilimsel eserler ayrıntılı olarak analiz edilmiştir. Böylece, alana yön veren dönüm noktası niteliğindeki bilimsel eserlerin turizm sektörünün gelişimindeki rolü ve katkıları tartışılmıştır.

2. YÖNTEM

Çalışmanın amacı akıllı turizm konusunda dönüm noktası niteliğindeki teorik ve uygulamalı bilimsel eserlerin entelektüel gelişim düzeyinin görselleştirilmesidir. Böylece literatürde gerçekleştirilen çalışmaların turizm sektörünün gelişimine olan katkısı değerlendirilmiştir. Bu amaçla 04/06/2025 tarihinde WoS bibliyografik veri tabanından elde edilen 2.650 adet bilimsel esere ait veri seti, CiteSpace bilimsel haritalama programı aracılığıyla analiz edilmiştir. CiteSpace, bilimsel literatürün görselleştirilmesi ve analizinde kullanılan ileri düzey bir bilimsel haritalama programıdır. Bu yazılım, özellikle bibliyometrik analizlerde, bilimsel alanların gelişimini, araştırma eğilimlerini, işbirliği ağlarını ve bilgi akışını görselleştirmek için yaygın olarak tercih edilmektedir. CiteSpace’in metodolojisi, bilimsel eserlerin yapısal ve zamansal dinamiklerini ortaya koymak amacıyla çeşitli analiz tekniklerini ve görselleştirme araçlarını bir araya getirir. Bilimsel eserlerin görselleştirilmesinde sistematik, çok boyutlu ve zamansal analizler sunar. Ortak anahtar kelime ağları, atıf ve ortak atıf (co-citation) analizleri, kümelenme ve atıf patlaması (citation burst) analizleri gibi teknikler, bilimsel alanların bilgi yapısını, gelişim süreçlerini ve araştırma eğilimlerini detaylı bir şekilde haritalandırmaya olanak tanır. Bu metodoloji, araştırmacıların alanın mevcut durumunu, önde gelen aktörleri ve gelecekteki araştırma yönelimlerini anlamalarını sağlar. Örneğin, CiteSpace ile yapılan bir çalışmada, Web of Science veri tabanından elde edilen literatür verileri üzerinde ortak anahtar ağ analizi, yazar ve kurum işbirliği ağları, atıf ve ortak atıf analizleri sonucunda, araştırma alanının temel bilgi yapısı, önde gelen araştırmacılar, kurumlar ve ülkeler ile birlikte, araştırma eğilimleri ve öncü konular belirlenebilir (Ahsan, Cheng, Hussain, Chen ve Wajid, 2022). Bu metodoloji, araştırma alanlarının entelektüel arka planını ve güncel araştırma sınırlarını belirlemede oldukça etkilidir.

Web of Science bibliyografik veri tabanına “TS=smart tourism” anahtar kelimesi yazılarak elde edilen 2.650 adet teorik ve uygulamalı bilimsel esere ilişkin yayın ve atıf verilerine ilişkin bilgiler aşağıdaki şekilde görülmektedir:

Şekil 1. Akıllı Turizm Konusundaki Bilimsel Eserlerin Yayın Yılları ve Atıf Sayıları

Kaynak: WoS, 2025.

WoS bibliyografik veri tabanında taranan dergilerde akıllı turizm konusundaki ilk yayının 1999 yılına ait olduğu, 2004 yılından itibaren düzenli olarak konuya ilişkin bilimsel eserlerin üretildiği, teknolojik alanda yaşanan gelişmelerle birlikte akıllı turizm konusuna olan ilginin de son 6 yılda artış gösterdiği ve bu konudaki eserlerin %74'ünün 2019-2025 yılları arasında gerçekleştirildiği söylenebilir. Yayın türleri incelendiğinde 1.931'inin makale geri kalanının ise bildiri, kitap, kitap bölümü ve editörü mektup niteliğinde yayınlar olduğu belirlenmiştir. Akıllı turizm konusunda yayın liderliğine sahip ilk üç ülke Çin Halk Cumhuriyeti (601 adet yayın), İspanya (273 adet yayın) ve İtalya (269 adet yayın)'dır. Ülkemizin ise Turkey ve Türkiye olarak adreslenen 88 adet bilimsel eseri bulunmaktadır. "Akıllı Turizm" konusundaki yayınların WoS kategorileri arasında yer alan "Hospitality Leisure Sport Tourism-760 adet yayın"; "Computer Science Information Systems-330 adet yayın"; "Green Sustainable Science Technology-272 adet yayın"; "Environmental Sciences-265 adet yayın"; "Environmental Studies-261 adet yayın" ve "Management-256 adet yayın" kategorilerinde kümelendiği görülmüştür. Bilimsel eserlerin sürdürülebilir kalkınma hedefleri kapsamında dağılımı incelendiğinde ise, %56'sının yani yarıdan fazlasının "11 Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar" hedefi kapsamında gerçekleştirildiği ifade edilebilir. Çalışmada aşağıdaki soruların cevaplandırılması amaçlanmaktadır:

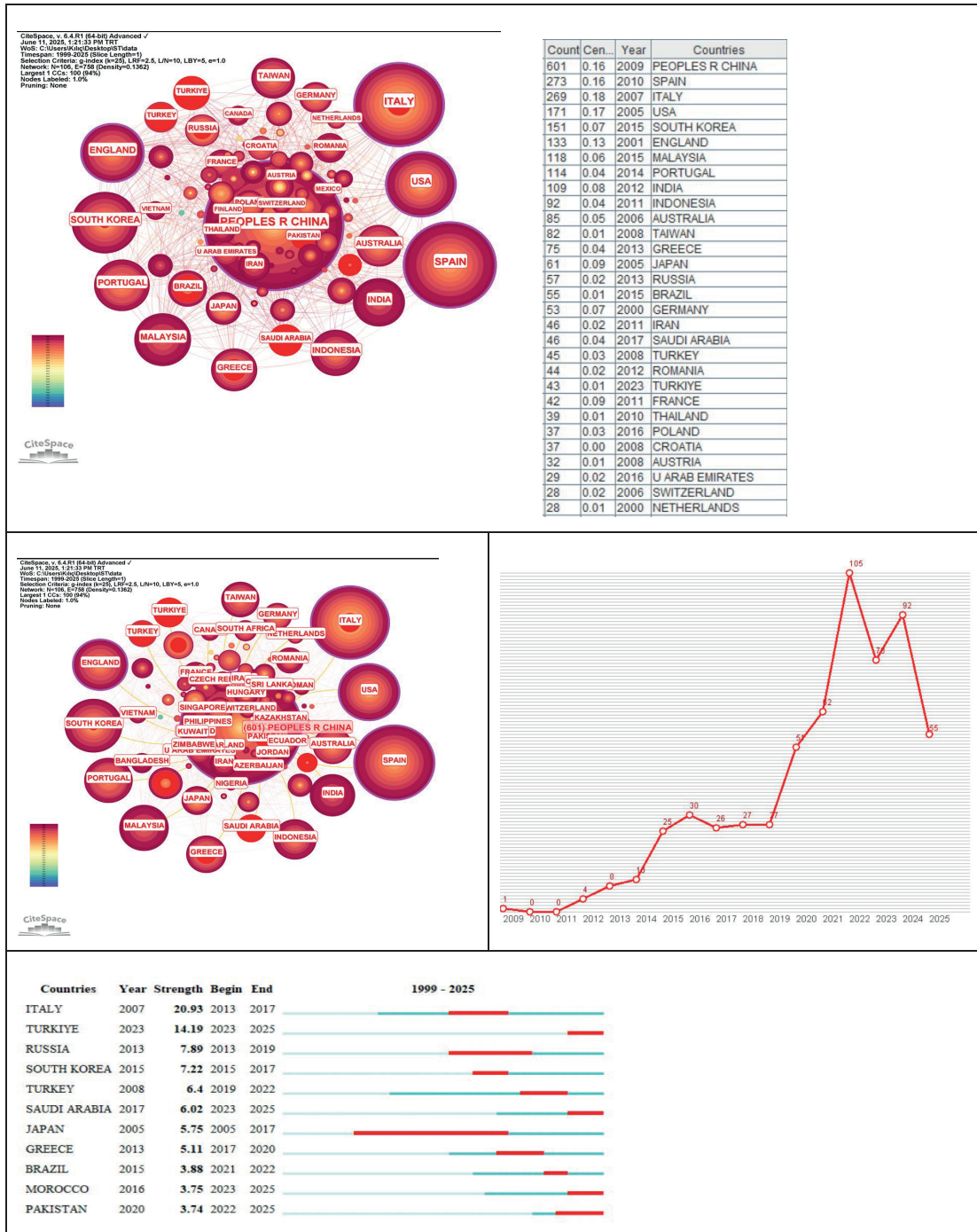
1. Akıllı Turizm literatüründeki çalışmaların yoğun olarak yayımlandığı ülkeler hangileridir?
2. Akıllı Turizm literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan bilimsel eserlerde kullanılan anahtar kelimeler hangileridir?
3. Akıllı Turizm literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan yazarlar kimlerdir?
4. Akıllı Turizm literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan ve literatüre yön veren dönüm noktası niteliğindeki çalışmalar hangileridir?
5. Akıllı Turizm literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan yayınlar hangi üniversite ve kurumlara aittir?

Böylece Akıllı Turizm literatürünün entelektüel eğilim yapısı, bu yapıya katkıda bulunan yazar, kurum ve ülke bilgilerinin yanı sıra güncel çalışma konularının da belirlenmesi suretiyle turizm sektörünün gelişimindeki katkı ve rollerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Aşağıdaki bölümlerde çalışma sorularının cevaplandırılması amacıyla gerçekleştirilen ağ analizlerine ilişkin ayrıntılı veriler yer almaktadır.

2.1. Ülke Ağ Analizi

Akıllı turizm konusundaki literatüre dair gerçekleştirilen ülke ağ analizi sonucunda WoS bibliyografik veri tabanında taranan dergilerde yayın yapan 106 ülke ve bu ülkeler arasında 758 adet ortak atıf ağının bulunduğu belirlenmiştir. Akıllı Turizm konusunda en fazla yayına sahip ilk beş ülke sırasıyla Çin Halk Cumhuriyeti (601 adet yayın), İspanya (273 adet yayın), İtalya (269 adet yayın), ABD (171 adet yayın) ve Güney Kore (151 adet yayın)'dir. Çin Halk Cumhuriyeti 106 ülke arasında en fazla yayına sahip ülke konumundadır. Ülkemizin de Turkey ve Türkiye olarak adreslenen 88 adet yayını bulunmaktadır. Ayrıntılı veriler Şekil 2'de görülmektedir.

Şekil 2. Ülke Ağ Analizi 1999-2025

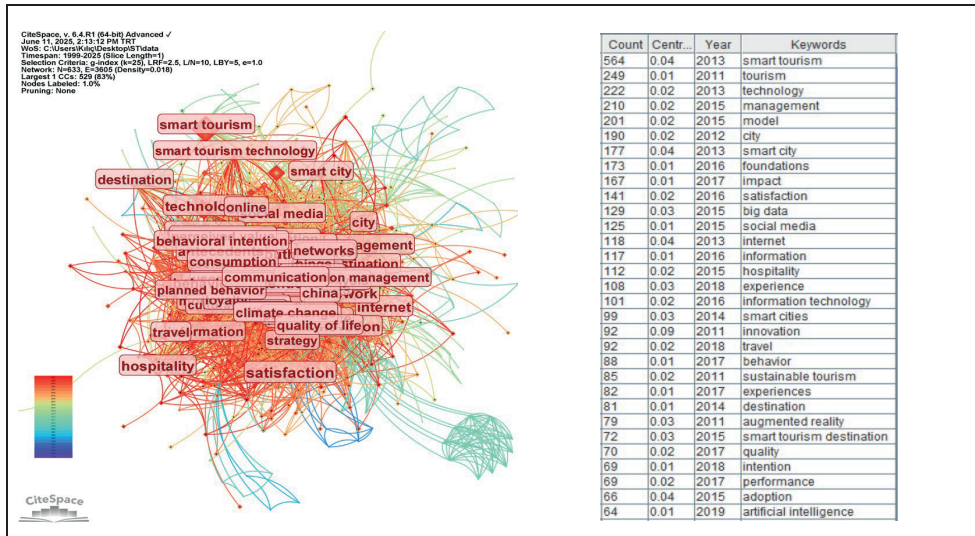
Kaynak: CiteSpace, 2025.

Şekil 2’deki verilere göre WoS bibliyografik veri tabanında taranan dergilerde Akıllı Turizm konusunda yayımlanan bilimsel eserlerin büyük bölümünün 2009-2025 yılları arasında Çin Halk Cumhuriyeti menşeli araştırmacılar tarafından gerçekleştirildiği görülmektedir. Ancak dönüm noktası niteliğindeki alana yön veren çalışmalar incelendiğinde ortak atıf patlaması alan bilimsel eserlerin başta İtalya olmak üzere Türkiye, Rusya, Güney Kore, Suudi Arabistan, Japonya, Yunanistan, Brezilya, Morocco ve Pakistanlı araştırmacılara ait olduğu söylenebilir. Atıf patlaması, belirli bir zaman diliminde bir yazarın, makalenin ya da anahtar kelimenin ani ve yoğun bir şekilde atıf alması durumunu ifade eder. Bu, bir çalışmanın ya da kavramın kısa sürede çok fazla dikkat çektiğini ve literatürde hızlı bir şekilde etkili olduğunu gösterir. Bu durumda akıllı turizm literatüründe dikkat çeken ve 2005-2025 yıllarını kapsayan son 20 yıllık dönemde trend haline gelip alana yön veren bilimsel eserlerin sıralanan 11 ülkedeki araştırmacılar tarafından gerçekleştirildiği ifade edilebilir. Özellikle son iki yılda ortak atıf patlaması yaşayan yazarlar Türkiye, Suudi Arabistan, Morocco ve Pakistan menşelidir. Her ne kadar Çin Halk Cumhuriyeti akıllı turizm konusunda diğer ülkelere göre çok fazla sayıda yayına sahip olsa da alana yön veren öncü bilimsel eserler sıralanan bu 11 ülkedeki araştırmacılar tarafından üretilmiştir. Aşağıdaki bölümde akıllı turizm konusunda gerçekleştirilen bilimsel eserlerde kullanılan anahtar kelimelere ilişkin ayrıntılı ağ analizi verileri tartışılmaktadır.

2.2. Anahtar Kelime Ağ Analizi

Akıllı Turizm anahtar kelime ağ analizi neticesinde 1999-2025 yılları arasında yayımlanmış olan 2650 adet bilimsel eserde 633 adet anahtar kelime ve bu anahtar kelimelerin yer aldığı yayınlar arasında 3605 adet ortak atıf ağı olduğu belirlenmiştir. Ağ haritası Şekil 3’teki görselde yer almaktadır:

Şekil 3. Akıllı Turizm Anahtar Kelime Ağ Analizi

Kaynak: CiteSpace, 2025.

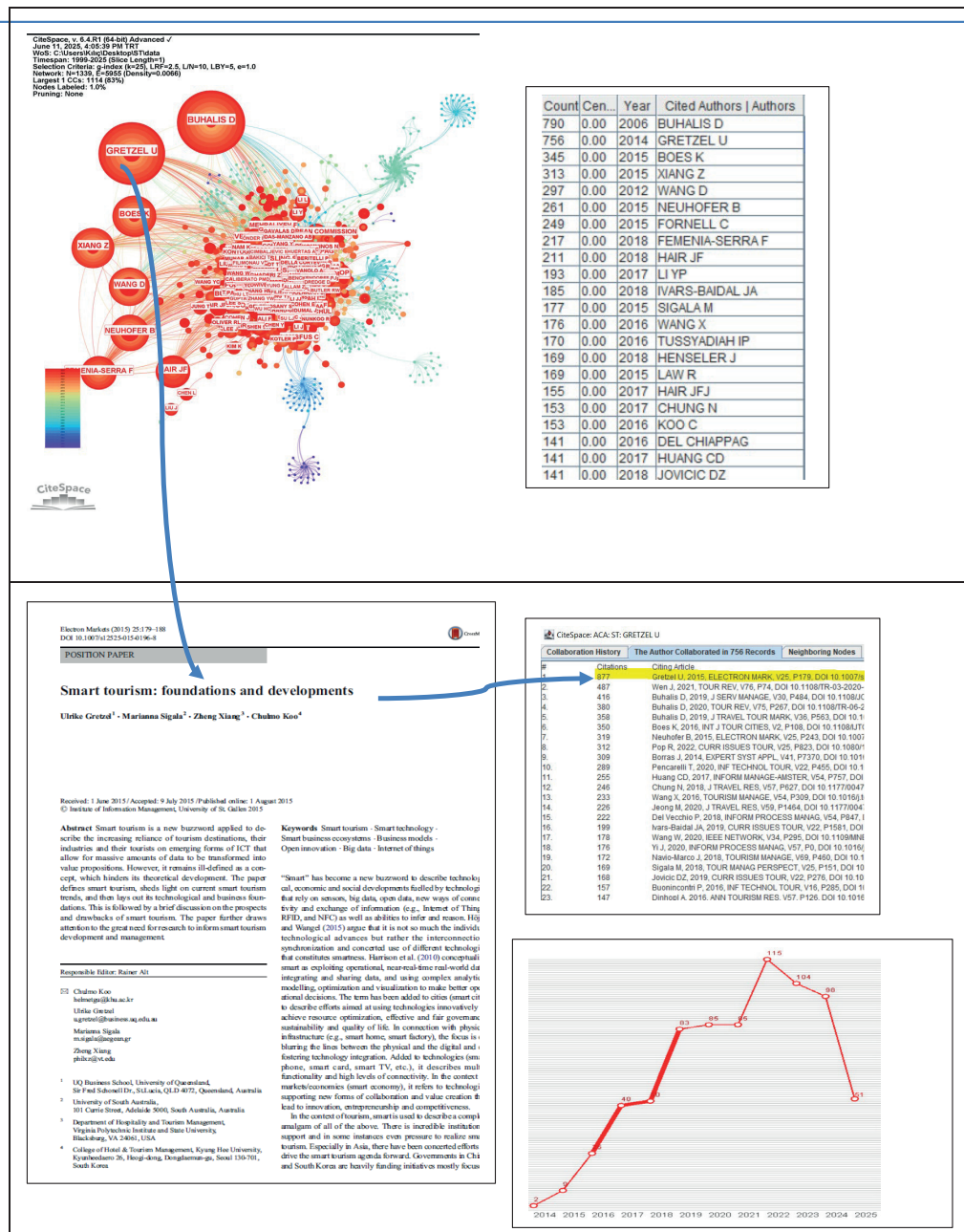
Şekil 3’te yer alan akıllı turizm anahtar kelime ağ analizi incelendiğinde bu konuda yayımlanmış literatürde yer alan bilimsel eserlerde ortak olarak yoğun bir şekilde kullanılan anahtar kelimeler arasında akıllı turizm (564 adet), akıllı şehir (276 adet), turizm (249 adet), teknoloji (222 adet), büyük veri (129 adet), akıllı turizm destinasyonları (72 adet), yapay zeka (64 adet) ve akıllı destinasyon (57 adet) yer almaktadır. Anahtar kelime ağında yer alan renk skalası maviden kırmızıya doğru yıllar itibariyle bilimsel eserlerde kullanılan anahtar kelimeleri ifade etmektedir. Kırmızıyla görülen anahtar kelimeler 2021-2025 yılları arasında akıllı turizm alanında yazılmış bilimsel eserlerde en çok tercih edilen anahtar kelimelerdir ki bunların başlıcaları akıllı turizm, akıllı turizm teknolojileri, destinasyon, akıllı şehir, akıllı destinasyonlar, teknoloji, yapay zeka ve büyük veri olarak ifade edilebilir. Bu anahtar kelimeler akıllı turizm konusunda son yıllarda en çok

çalışılan güncel konuları işaret etmektedir. Aşağıdaki bölümde akıllı turizm konusundaki bilimsel eserlere ilişkin yazar ağ analizi yer almaktadır.

2.3. Yazar Ortak Atıf Ağı

Akıllı Turizm konusunda bilimsel çalışması bulunan 1339 adet yazar ve bu yazarlar arasında 5955 adet ortak atıf ağı bulunmaktadır. Bu konuda en çok atıf almış olan yazarlar arasında Dimitrias Bularis (790 adet atıf), Ulrike Gretzel, Marianna Sigala, Zheng Xiang ve Chulmo Koo (756 adet atıf) yer almaktadır. Yazarlara ait yayınlar akıllı turizm alanına yön veren dönüm noktası niteliğindeki yayınlardır. Gretzel ve diğerlerinin 2015 yılında yayımlamış oldukları “Akıllı Turizm: Temelleri ve Gelişmeleri” başlıklı makale, 877 adet ortak atıfı alana ait yayınlar arasında en yüksek ortak atıf sayısına sahiptir. Gretzel ve diğerleri (2015)’nin yazar ortak atıf ağına ilişkin ayrıntılı analizler Şekil 4’de yer almaktadır:

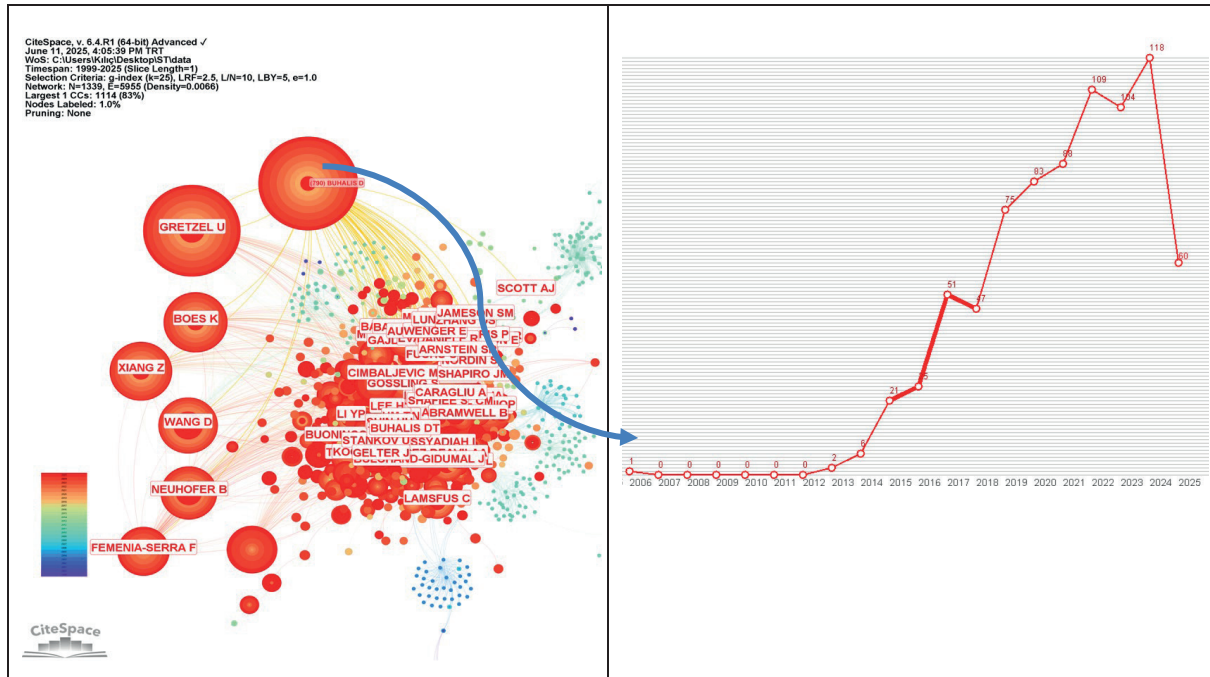
Şekil 4. Gretzel ve diğerleri (2015) Yazar Ortak Atıf Ağ Analizi

Kaynak: CiteSpace, 2025.

Şekil 4’de yer alan Gretzel ve diğerleri tarafından 2015 yılında yayımlanan bilimsel eser akıllı turizm literatürüne yön veren dönüm noktası niteliğindeki bir makaledir. Makale Queensland Üniversitesi, Güney Avustralya Üniversitesi, Virjinya Politeknik Enstitüsü ve Filorida Eyalet Üniversitesi ile Kyung Hee Üniversitesinde görev yapan Avustralyalı, Amerikalı ve Güney Koreli araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır. Makalede, akıllı turizm kavramının teorik olarak incelendiği, akıllı turizm trendleri ve geleceği konusunda ayrıntılı tartışmaların yer aldığı, akıllı turizmi geliştirme ve yönetme konusunda ihtiyaç duyulan bilginin sunulduğu bir makaledir. Makalede akıllı destinasyonlar, akıllı iş ekosistemleri ve akıllı deneyimler olmak üzere üç temel bileşenin veri oluşturma, işleme ve paylaşma kapasitesi incelenmiştir. Yazarlar, akıllı turizmi, akıllı destinasyonlar aracılığıyla daha zengin deneyimler yaratma yaklaşımı olarak değerlendirmişlerdir. Makale, akıllı turizm varsayımlarını eleştirel bir şekilde de inceleyerek uygulanabilirliğini, olumlu ve olumsuz deneyimsel, ekonomik ve toplumsal etkilerini tartışarak bu konudaki eleştirel literatür eksikliğini gidermiştir. Yazarlar, turizm sektöründe bilgi ve iletişim teknolojileriyle birlikte gelişme gösteren akıllı teknolojilerin, akıllı turizmin gelişmesinde öncü olacağını ifade etmektedirler (Gretzel ve diğerleri, 2015). Makale 756 adet atıf ve bu atıflara yapılan 23.387 adet ortak atıfla akıllı turizm literatürüne yön veren dönüm noktası niteliğindeki bir yayındır. Akıllı turizm konusunda yüksek oranda ortak atıf alan diğer bir yazar Dimitrios Buhalis’dir. Yazarın 2006 yılında “Turizm Sektöründe Kurumsal Rekabet ve Pazar Gücü Rekabet Sorunları” başlıklı editörlü bir kitapta yayımlanmış olduğu “Bilgi Teknolojisinin Turizm Rekabetine Etkisi” başlıklı kitap bölümü 790 atıf ve 21.003 adet ortak atıf alarak akıllı turizm literatürüne yön veren dönüm noktası niteliğindeki bir esere dönüşmüştür. Esere ilişkin atıf ağ analizi Şekil 5’de yer almaktadır:

Şekil 5. Dimitrios Buhalis (2006) Ortak Atıf Performans Analizi

Kaynak: CiteSpace, 2025.

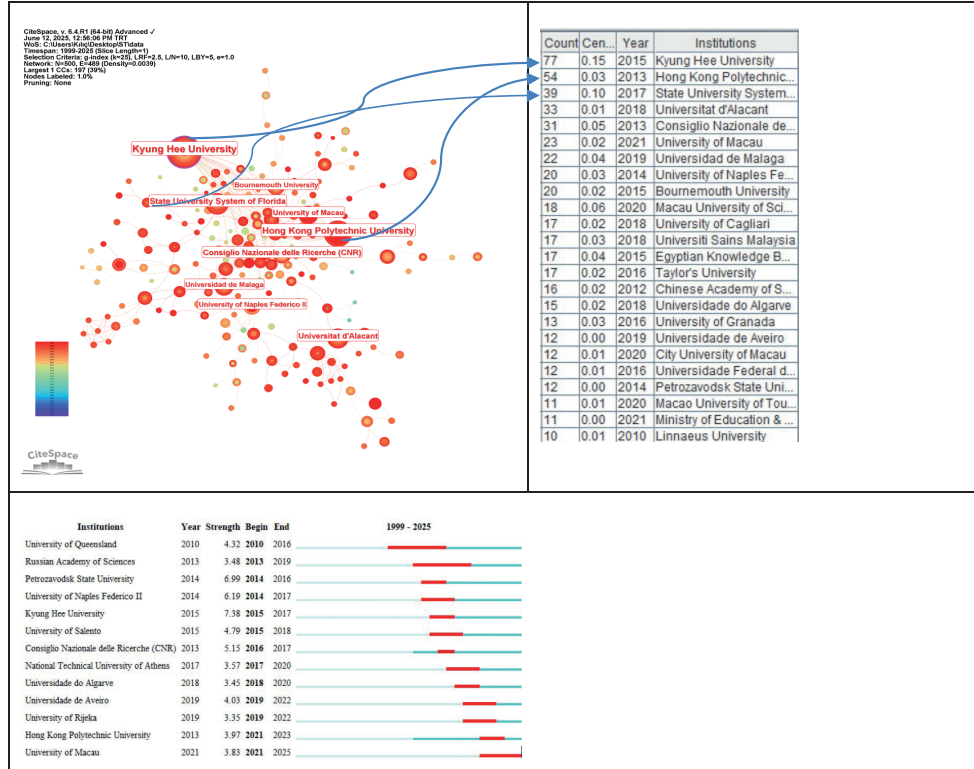
Şekil 5’te yer alan Dimitrios Buhalis (2006)’e ait kitap bölümünde, bilgi ve iletişim teknolojilerinin turizm sektörünün işleyişinde ve dağıtımındaki köklü değişikliklerdeki rolü tartışılmaktadır. Ayrıca, bilgi ve iletişim teknolojilerinin, tüketicilerin özel gereksinimlerini karşılayan özel ürünleri belirleyebilmelerine ve bunlara erişebilmelerine izin verdiği ifade edilmektedir. İngiltere’deki Bournemouth Üniversitesi’nde görev yapmakta olan Buhalis (2006), bilgi ve iletişim teknolojileri ile internetin turizm endüstrisinde bir paradigma

değişikliği yaratacağını iddia etmektedir. İnternetin turizm sektöründeki tüm oyuncuların tüketicilerle doğrudan etkileşim kurma fırsatı sunarak değer zincirini ve bu zincirde yer alan rekabet güçlerini önemli ölçüde değiştirdiği, en iyi iş uygulamalarını dahi etkilediği bu nedenle, pazardaki fırsatlardan yararlanmak, zorluklardan kaçınmak için yeni iş modellerinin benimsenmesi gerektiğini ifade etmektedir. Buhalis(2006)'e göre, bilgi ve iletişim teknolojileri her ne kadar verimlilik, koordinasyon, farklılaşma ve maliyet azaltma konularında büyük faydalar sağlasa da turizm sektöründeki işletmelerin hedeflerine ulaşabilmeleri için iş süreçlerini ve stratejik yönetim vizyonlarını gözden geçirmeleri de gerekmektedir. Yönetim vizyonları aracılığıyla bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımını rasyonelleştiren ve zekayı önemli bir varlık olarak kullanan yaratıcı ve yenilikçi işletmeler ve destinasyonlar gelecekteki rekabet güçlerini arttırabileceklerdir (Buhalis, 2006). Turizm sektöründe akıllı turizm konusundaki çalışmaların 2021 yılından sonra önemli bir artış gösterdiği ve bu alana olan ilginin arttığı, Buhalis (2006) ile Gretzel ve diğerleri (2015)'nin yayınlarına yapılan ortak atıf performansı grafiğinden de anlaşılmaktadır. Aşağıdaki bölümde akıllı turizm konusunda çalışmaları bulunan yazarların yer aldığı kurumlara ilişkin ayrıntılı ağ analizi verileri yer almaktadır.

2.4. Kurum Ağ Analizi

Kurum ağ analizi verileri incelendiğinde akıllı turizm konusunda yayını bulunan 500 kurum ve bu kurumların yayınları arasında 489 adet ortak atıf ağı olduğu söylenebilir. Yayın sayısı ve ortak atıf performansı bakımında ilk üç sırada Kyung Hee Üniversitesi (77 adet yayın / 4347 adet ortak atıf), Hong Kong Politeknik Üniversitesi (54 adet yayın / 1648 adet ortak atıf), Florida Eyalet Üniversitesi (39 adet yayın / 1766 adet ortak atıf) yer almaktadır. Alana yön veren yayınların yer aldığı bu kurumlardaki yazarlar tarafından üretilen akıllı turizm konulu bilimsel eserler 489 adet kurum tarafından yayımlanan akademik çalışmalarda ortak atıf olarak akıllı turizm alanının entelektüel gelişim düzeyine önemli katkılarda bulunmuştur. Kurumların atıf patlaması dönemleri incelendiğinde ise 2010-2025 yılları arasında akıllı turizm alanına olan ilginin artış gösterdiği ve bu dönemlerde 13 farklı kurumda bulunan araştırmacıların çalışmalarının büyük oranda ilgi görerek atıf patlaması yaşadığı söylenebilir. Konuya ilişkin ayrıntılı analizler Şekil 6'da yer almaktadır:

Şekil 6. Kurum Ağ Analizi Performans Analizi

Kaynak: CiteSpace, 2025.

3. BULGULAR

Bu araştırma kapsamında, Web of Science veri tabanından elde edilen 2.650 adet “akıllı turizm” temalı akademik yayın, CiteSpace yazılımı aracılığıyla bibliyometrik analizle incelenmiştir. Elde edilen bulgular, akıllı turizm literatürünün zaman içinde nasıl şekillendiğini, kimlerin öncü aktörler olduğunu ve literatürün hangi tematik alanlarda yoğunlaştığını göstermektedir. Ülke bazlı dağılım incelendiğinde, en fazla yayına sahip ülkelerin başında Çin gelmektedir. Çin’i sırasıyla İspanya, İtalya, Amerika Birleşik Devletleri ve Güney Kore takip etmektedir. Türkiye, toplam yayın sayısı açısından ilk 10 ülke arasında yer almamakla birlikte, 2021 sonrası dönemde yayın artışı gösteren ülkeler arasında dikkat çekmektedir. Bu durum, Türkiye’de akıllı turizm konusunun son yıllarda daha fazla ilgi gördüğünü göstermektedir.

Yazar ağıları analizinde en etkili akademisyenlerin başında Dimitrias Bularis, Ulrike Gretzel, Marianna Sigala, Zheng Xiang ve Chulmo Koo yer almaktadır. Bu yazarların çalışmaları, akıllı turizm kavramının teorik çerçevesinin oluşturulmasında ve kavramın dijitalleşme, kişiselleştirme ve deneyimsel pazarlama bağlamında yorumlanmasında öncü rol oynamaktadır. Buhalis’in özellikle “e-turizm” ve “akıllı destinasyon” kavramlarını sistematik biçimde ele alan çalışmaları, yüksek etki faktörlü dergilerde sıkça atıf almaktadır. Anahtar kelime analizleri, alanda en çok tekrarlanan ve bağlantı kurulan kavramları ortaya koymaktadır. En sık karşılaşılan anahtar kelimeler arasında “akıllı turizm”, “bilgi ve iletişim teknolojileri”, “büyük veri”, “kişiselleştirme”, “akıllı şehir”, “sürdürülebilirlik” ve “dijital dönüşüm” yer almaktadır. Bu bulgular, akıllı turizmin yalnızca bilgi ve iletişim teknolojileriyle sınırlı kalmadığını; sürdürülebilirlik, yönetim, kullanıcı deneyimi ve veri yönetimi gibi çok boyutlu temaları içerdiğini göstermektedir. Atıf patlaması (citation burst) analizleri, belli dönemlerde yoğun şekilde atıf alan öncü yayınları ifade etmektedir. Özellikle 2010–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmalarda dikkat çekici bir yoğunlaşma gözlenmektedir. Bu, akıllı turizm konusuna yönelik akademik ilginin COVID-19 öncesi ve pandemi dönemiyle birlikte daha da arttığını göstermektedir. Pandemi süreci, dijitalleşmenin turizmdeki rolünü hızla artırmış; temassız hizmetler, mobil uygulamalar, veri odaklı yönetim gibi uygulamaların akıllı turizm ile entegrasyonunu gündeme getirmiştir.

Son olarak, kurum analizleri de literatürün üretim merkezlerini ortaya koymuştur. En çok yayın yapan kurumlar arasında Kyung Hee Üniversitesi, Hong Kong Politeknik Üniversitesi ve Florida Eyalet Üniversitesi yer almaktadır. Bu kurumlar, hem teorik katkı sunmakta hem de uygulamalı projelerle sektörel dönüşüme öncülük etmektedirler. Genel olarak bulgular, akıllı turizm literatürünün küresel düzeyde yoğunlaşmış, disiplinler arası ve hızla gelişen bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Çalışmanın bulguları, akıllı turizm literatürünün yalnızca teknolojik yeniliklerle değil, aynı zamanda sosyo-kültürel, çevresel ve yönetsel değişimlerle iç içe geçmiş çok boyutlu bir alan olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çok katmanlı yapı, özellikle destinasyon yönetimi, pazarlama stratejileri ve turist deneyimi açısından önemli dönüşümlere işaret etmektedir. Özellikle Çin, İspanya ve İtalya gibi ülkelerin liderliği, bu ülkelerin dijital altyapıya yatırım yapmaları, yerel yönetimlerle iş birliği içinde proje geliştirmeleri ve sürdürülebilir turizm politikalarını desteklemeleriyle açıklanabilir. Türkiye’nin son yıllarda yayın sayısında gösterdiği artış ise akademik ilgide ve sektörel farkındalıkta bir ivmelenmeye işaret etmektedir. Yazar analizlerinde öne çıkan isimlerin çoğu, akıllı turizmi yalnızca bir teknolojik dönüşüm değil, aynı zamanda yeni bir turizm paradigması olarak ele almaktadır. Bu paradigmada turistlerin beklentileri, deneyim arayışı ve dijital okuryazarlığı merkeze alınmakta; hizmet sağlayıcılar ise veri temelli karar alma süreçlerine yönlendirilmektedir. Anahtar kelime bulguları, akıllı turizmin bilgi ve iletişim teknolojileri, yapay zeka, akıllı destinasyonlar, sürdürülebilirlik, kişiselleştirme, erişilebilirlik ve büyük veri gibi kavramlarla güçlü bir ilişki içinde olduğunu göstermektedir. Bu da gösteriyor ki, akıllı turizm uygulamaları yalnızca verimlilik değil, aynı zamanda çevresel ve toplumsal sorumluluk açısından da önemlidir. Elde edilen bulgular kapsamında akademik, sektörel ve kamu politikası bağlamında aşağıda sıralanan öneriler sunulabilir:

Akademik Düzeyde: Türkiye’deki üniversitelerde akıllı turizm konusuna dair daha fazla tez, proje ve disiplinler arası araştırma desteklenebilir.

Kamu Politikası: Yerel yönetimler ve destinasyon yönetim organizasyonları, akıllı şehir projeleriyle entegrasyon içinde “akıllı destinasyon” modeline geçiş yapabilir.

Sektörel Uygulama: Turizm işletmeleri, mobil uygulamalar, artırılmış gerçeklik (AR), kişiselleştirilmiş öneri sistemleri gibi teknolojileri hizmet tasarımına entegre edebilirler.

Eğitim ve Farkındalık: Turizm sektöründe çalışanlara yönelik dijital beceri eğitimleri teşvik edilebilir; turistlere yönelik akıllı rehberlik sistemleri geliştirilebilir.

Sonuç olarak, akıllı turizm uygulamaları, turizm sektörünün dijital dönüşüm ve sürdürülebilir modernizasyon yolculuğunda stratejik bir role sahiptir. Teknolojik kapasitenin ötesinde, kullanıcı merkezli ve etik odaklı bir yaklaşım benimsenmeden bu dönüşüm tam anlamıyla sağlanamaz. Bu bağlamda, akademi, kamu ve özel sektör arasındaki iş birliği, akıllı turizmin hem kuramsal gelişimi hem de uygulamalı başarısı için kritik öneme sahiptir.

KAYNAKÇA

- Ahsan, M. M., Cheng, W., Hussain, A. B., Chen, X., & Wajid, B. A. (2022). Knowledge mapping of research progress in vertical greenery systems (VGS) from 2000 to 2021 using CiteSpace based scientometric analysis. *Energy and Buildings*, 256, 111768. <https://doi.org/10.1016/j.enbuild.2021.111768>
- Azis, N., Amin, M., Chan, S., & Aprilia, C. (2020). How smart tourism technologies affect tourist destination loyalty. *Journal of Hospitality and Tourism Technology*, 11(4), 603–625. <https://doi.org/10.1108/JHTT-01-2020-0005>
- Bahar, M., Yüzbaşıoğlu, N., & Topsakal, Y. (2019). Akıllı turizm ve süper akıllı turist kavramları ışığında geleceğin turizm rehberliğine bakış. *Journal of Travel and Tourism Research*, 14, 72–93.
- Băltescu, C. A. (2018). Smart tourism technologies and sustainable tourism development: Evidence from Braşov County. *Annals of the “Constantin Brâncuşi” University of Târgu Jiu, Economy Series*, (3), 58–65.
- Boes, K., Buhalis, D., & Inversini, A. (2016). Smart tourism destinations: Ecosystems for tourism destination competitiveness. *International Journal of Tourism Cities*, 2(2), 108–124. <https://doi.org/10.1108/IJTC-12-2015-0032>
- Buhalis, D. (2006). The impact of information technology on tourism competition. In A. Papatheodorou (Ed.), *Corporate rivalry and market power: Competition issues in the tourism industry*. London: L.B. Tauris & Co. Ltd.
- Gretzel, U., Sigala, M., Xiang, Z., & Koo, C. (2015). Smart tourism: Foundations and developments. *Electronic Markets*, 25, 79–188. <https://doi.org/10.1007/s12525-015-0196-8>
- Koo, C., Shin, S., Gretzel, U., Hunter, W. C., & Chung, N. (2016). Conceptualization of smart tourism destination competitiveness. *Asia Pacific Journal of Information Systems*, 26(4), 561–576.
- Li, Y., Hu, C., Huang, C., & Duan, L. (2017). The concept of smart tourism in the context of tourism information services. *Tourism Management*, 58, 293–300. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2016.03.014>
- Madyatmadja, E. D., Pristinella, D., Rahardja, N., & Ginting, R. B. (2021). Smart tourism services: A systematic literature review. In *Proceedings of the 1st International Conference on Computer Science and Artificial Intelligence (ICCSAI)*, IEEE, 329–333. <https://doi.org/10.1109/ICCSAI53272.2021.9609758>.
- Mehter Aykın, S. (2021). Avrupa Birliği’nin turizm politikası çerçevesinde Avrupa Akıllı Turizm Başkentleri. *Journal of Tourism Intelligence and Smartness*, 4(1), 1–18.
- Messori, S., & Escobar, S. D. (2021). COVID-19 the day after: Smart tourism technologies to improve the tourism industry. *Journal of Tourism Intelligence and Smartness*, 4(2), 239–255.
- Muthuraman, S., & Al Haziazi, M. (2019). Smart tourism destination – New exploration towards sustainable development in Sultanate of Oman. In *Proceedings of the 5th International Conference on Information Management*. IEEE, 332–335.
- Pai, C., Liu, Y., Kang, S., & Dai, A. (2020). The role of perceived smart tourism technology experience for tourist satisfaction, happiness and revisit intention. *Sustainability*, 12, 6592. <https://doi.org/10.3390/su12166592>
- Shin, H. H., Kim, J., & Jeong, M. (2023). Memorable tourism experience at smart tourism destinations: Do travelers’ residential tourism clusters matter? *Tourism Management Perspectives*, 46, 101103. <https://doi.org/10.1016/j.tmp.2023.101103>
- Tao, S. (2019). Smart tourism and poverty reduction. *Smart Cities and Regional Development (SCRD) Journal*, 3(2), 65–75.
- Zhang, Y. (2021). Tourist experience and influencing factors in the context of smart tourism. In *Proceedings of the 4th International Conference on E-Business, Information Management and Computer Science (EBIMCS’21)*, 409–417. <https://doi.org/10.1145/3511716.3511778>

TOPLUMSAL DEĞER ODAKLI PAZARLAMA (SOCIETAL MARKETING) STRATEJİLERİNİN KÜRESEL GELİŞİMİ, İNOVASYONU VE GELECEK YÖNELİMLERİ

THE GLOBAL DEVELOPMENT, INNOVATION, AND FUTURE TRENDS OF SOCIETAL MARKETING STRATEGIES

Sabiha Kılıç¹

Özet

Bu çalışma, toplumsal değer odaklı pazarlama (societal marketing) stratejilerinin küresel düzeyde tarihsel gelişimini, günümüzdeki uygulama örneklerini, inovatif dönüşümünü ve gelecekteki yönelimlerini çok disiplinli bir perspektiften incelemeyi amaçlamaktadır. Sürdürülebilirlik, kurumsal sosyal sorumluluk, sosyal pazarlama ve etik değerler gibi temel ilkeler çerçevesinde şekillenen bu stratejiler, yalnızca ekonomik kazanç hedeflemenin ötesine geçerek toplumsal refahın artırılmasına odaklanmaktadır. Dijitalleşme ve teknolojik dönüşüm, özellikle sosyal medya ve yapay zeka gibi araçlar aracılığıyla bu stratejilerin etki alanını genişletmektedir. Çalışmada, Web of Science (WoS) veri tabanında 15 Haziran 2025 tarihinde yapılan tarama sonucu elde edilen 7238 adet bilimsel eser, CiteSpace yazılımı kullanılarak bilimsel haritalama yöntemiyle analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, toplumsal değer odaklı pazarlama literatüründe özellikle 2019-2025 yılları arasında büyük bir yayın ve atıf artışı yaşanmıştır. En çok yayın yapan ülkeler arasında ABD, İngiltere ve Almanya yer alırken, Türkiye'nin de bu alanda son dönemde hızla yükselen bir yayın performansı sergilediği görülmüştür. Anahtar kelime ve yazar ağ analizleri sonucunda “sosyal etki”, “sürdürülebilirlik”, “döngüsel ekonomi” ve “inovasyon” gibi temaların öne çıktığı belirlenmiştir. Ayrıca, toplumsal pazarlama literatürüne yön veren ve atıf patlaması yaşayan eserlerin ağırlıklı olarak son üç yılda Türkiye, Hindistan, Endonezya ve Japonya gibi ülkelere çıktığı gözlemlenmiştir. Kurumsal düzeyde ise Harvard Üniversitesi, University of London ve Wageningen Üniversitesi gibi kurumların yüksek etki gücüne sahip yayınları literatürün gelişiminde kritik bir rol oynamaktadır. Bu bulgular, toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin hem teorik hem de uygulamalı düzeyde geleceğe yön veren bir alan haline geldiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal değer odaklı pazarlama, inovasyon, sosyal pazarlama, kurumsal sosyal sorumluluk, sürdürülebilirlik.

Abstract

This study examines the historical development, current applications, innovative transformations, and future directions of societal marketing strategies from a multidisciplinary perspective. Shaped by principles such as sustainability, corporate social responsibility, social marketing, and ethics, these strategies focus on improving social welfare rather than merely pursuing economic gain. Digitalization and technological transformation, particularly through tools such as social media and artificial intelligence, are expanding the scope of these strategies. For this study, 7,238 scientific works obtained from a June 15, 2025 Web of Science (WoS) database search were analyzed using CiteSpace software and scientific mapping methods. The

¹ Sorumlu Yazar, Prof.Dr., Hitit Üniversitesi, sabihakilic@hitit.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-0906-4567>

findings reveal a substantial surge in publications and citations within the literature on social value-focused marketing, particularly between 2019 and 2025. The United States, the United Kingdom, and Germany have the highest number of publications, and Turkey has shown rapidly rising publication performance in this field in recent years. Keyword and author network analyses revealed themes such as “social impact,” “sustainability,” “circular economy,” and “innovation.” Additionally, works that have shaped the social marketing literature and experienced a citation boom have primarily originated from countries such as Turkey, India, Indonesia, and Japan over the past three years. Institutions such as Harvard University, the University of London, and Wageningen University play a critical role in developing the literature due to their high impact power. These findings suggest that social value-focused marketing strategies are shaping the future at the theoretical and practical levels.

Keywords: Societal marketing, innovation, social marketing, corporate social responsibility, sustainability.

GİRİŞ

Küreselleşme, dijitalleşme ve toplumsal dönüşüm süreçlerinin eş zamanlı olarak yaşandığı 21. yüzyılda, pazarlama disiplini de yalnızca kâr odaklı yaklaşımların ötesine geçen stratejik modeller geliştirilmektedir. Bu çerçevede, toplumsal değer odaklı pazarlama (societal marketing), yalnızca tüketicilerin taleplerine yanıt vermekle kalmayıp, aynı zamanda toplumun genel refahını gözeterek bütüncül bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır (Kotler ve Zaltman, 1971). Bu pazarlama anlayışı, etik sorumluluk, sosyal fayda, sürdürülebilirlik ve kültürel duyarlılık gibi boyutları stratejik düzeyde ele alarak, işletmelerin marka değeri ile toplumsal sorumlulukları arasında köprü kurmayı hedeflemektedir. Toplumsal değer odaklı pazarlama stratejileri, günümüzde hem akademik literatürde hem de işletme uygulamalarında önem kazanmaktadır. Bu stratejiler, sadece ticari başarıya ulaşmayı değil, aynı zamanda çevresel ve sosyal etki yaratmayı da hedeflemektedir. Araştırmalar, bu tür stratejilerin tüketici davranışları üzerindeki etkilerinin geleneksel pazarlama yöntemlerinden daha kalıcı olduğunu göstermektedir (Bhattacharya, Hildebrand ve Sen, 2013; Ferrell ve Ferrell, 2022). Tüketicilerin, toplumsal sorunlara duyarlı markaları tercih etme eğiliminde olduğu, bu durumun marka sadakatini ve güvenini olumlu etkilediği literatürde geniş biçimde ele alınmaktadır.

Toplumsal değer odaklı pazarlamanın küresel gelişimi, özellikle sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle yakından ilişkilidir. Sürdürülebilir kalkınmanın pratikte uygulanmasında yeni bir alan olarak ortaya çıkmakta ve geleneksel pazarlama anlayışından farklı olarak sosyal ve çevresel performansa odaklanmaktadır. Bu anlayış pazarlamanın yalnızca bir tanıtım aracı olmadığı, aynı zamanda toplumsal ve çevresel sorunların çözümünde stratejik bir rol üstlendiği gerçeğini ortaya koymaktadır. Öyle ki, toplumsal değer tabanlı pazarlamanın geniş ölçekli olarak benimsenmesi durumunda sürdürülebilirlik

kavramı daha iyi anlaşılabilir ve uygulanabilir (Parker ve Brennan, 2020). Ayrıca, toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinde sağlanan inovatif yaklaşımlar pazarlama faaliyetlerinin toplumsal değerlerle bütünleşmesi ve yenilikçi anlayışların geliştirilmesini sağlayabilir. Bu çerçevede, toplumsal değer odaklı pazarlama mevcut toplumsal sorunlara çözüm üretmenin yanı sıra yeni değerler ve anlamlar yaratarak pazarlama disiplininin sınırlarını da genişletebilir. Böylece, hem kurumsal hem de toplumsal düzeyde sürdürülebilir değer yaratılması sağlanabilir. Günümüzde yaşanan dijital dönüşüm toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin, sosyal medya ve yapay zeka gibi yeni medya ve teknolojik gelişmelerle birlikte gelecek yönelimlerinin de şekilleneceğini ifade etmektedir (Enyioko, 2019).

Çalışmanın temel amacı, toplumsal değer odaklı pazarlama (societal marketing) stratejilerinin küresel düzeydeki tarihsel gelişimini, günümüzdeki uygulama örneklerini, inovatif dönüşümünü, ve gelecekte hangi yönelimlerin öne çıkacağını çok disiplinli bir bakış açısıyla incelemektir. Böylece toplumsal değer odaklı pazarlama kavramının entelektüel eğilim yapısının ortaya konulması, literatürdeki trend konuların

gerçek dünyadaki gelişmeleri nasıl şekillendirdiğinin belirlenmesi hedeflenmektedir. Bu temel amaç ve hedefler kapsamında toplumsal değer odaklı pazarlama kavramının temelleri, tarihsel gelişimi, inovasyon kapasitesi, dijitalleşme ile birlikte ortaya çıkan yeni uygulama alanları konuya ilişkin literatür ekseninde ayrıntılı olarak incelenmiştir.

Çalışmanın veri seti Web of Science bibliyografik veri tabanından elde edilmiştir. 15/06/2025 tarihinde “TS=societal marketing” anahtar kelimesi taratılarak elde edilen 7.238 adet bilimsel eser CiteSpace bilimsel haritalama programında analiz edilerek toplumsal değer odaklı pazarlama literatürünün entelektüel eğilim yapısı atıf performansı yüksek bilimsel eserler, yazarlar, ülkeler, kurumlar ve çalışma alanları kapsamında görselleştirilmiştir.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Toplumsal değer odaklı pazarlama (Societal Marketing), işletmelerin yalnızca kâr amacı gütmekten öte, toplumsal fayda yaratmalarını ve paydaşların uzun vadeli çıkarlarını gözetmelerini hedefleyen bir pazarlama yaklaşımı olarak ifade edilmektedir. Toplumsal değer odaklı pazarlama stratejileri ise, günümüzde hem akademik hem de uygulamalı pazarlama literatüründe giderek daha fazla önem kazanan bir araştırma alanı olarak öne çıkmaktadır. Bu stratejiler, tüketicilerin yalnızca ekonomik değil, aynı zamanda sosyal, kültürel ve etik değerlerini de dikkate alarak pazarlama faaliyetlerinin şekillendirilmesini öngörmektedir. Literatürde toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin çeşitli boyutları, sosyal pazarlama, kurumsal sosyal sorumluluk, kültürel değerler, etik değerler ve sürdürülebilirlik ile sosyal medya gibi farklı perspektiflerden ele alınmaktadır.

Toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin önemli boyutlarından biri olan sosyal pazarlama, geleneksel pazarlama stratejilerinin ötesine geçerek, toplumsal refahı artırmayı ve bireylerin yaşam kalitesini iyileştirmeyi amaçlayan bir yaklaşımdır. Yazarlar sosyal pazarlama faaliyetlerinin ve marka ilişkilerinin tüketici satın alma davranışları üzerindeki etkilerini inceledikleri çalışmalarında, sosyal pazarlama çabalarının ve güçlü marka ilişkilerinin, tüketicilerin satın alma kararlarını olumlu yönde etkilediğini tespit etmişlerdir. Özellikle sosyal sorumluluk projeleri ve çevre dostu ürünler gibi sosyal pazarlama unsurlarının, marka sadakati, marka imajı ve satın alma eğilimlerini artırdığı belirlenmiştir (Gökgöz ve Gökerik, 2024). Bu bulgu, toplumsal değerlerin pazarlama stratejilerine entegrasyonunun, marka ile tüketici arasında daha derin ve anlamlı bağlar kurulmasına olanak sağladığını göstermektedir. Öyle ki toplumsal değerlerin pazarlama stratejilerine entegrasyonu, tüketici davranışlarının anlaşılması açısından kritik bir öneme sahiptir. Benzer bir çalışma 2018 yılında Hasting, ve Domegan tarafından gerçekleştirilmiştir. Yazarlar, toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin işletmelerin toplumsal sorunlara çözüm üretme, sürdürülebilirlik, etik sorumluluk ve paydaşların refahını artırma gibi pazarlama faaliyetlerini içermesi gerektiğini ifade etmektedirler. Çalışmalarında sosyal pazarlamanın sadece bireysel davranış değişikliğiyle sınırlı kalmadığını, aynı zamanda sistemsal ve toplumsal düzeyde değişim yaratmayı hedeflediğini vurgulamaktadırlar. Sosyal pazarlamanın temel ilkeleri arasında toplumsal refahı arttırmak,ma davranış değişikliği sağlamak ve pazarlama araçlarını toplumsal amaçlar için kullanmak olduğunu belirtmektedirler (Hasting ve Domegan, 2018). Bu yaklaşım, toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin yalnızca ticari başarıya değil aynı zamanda toplumun genel refahına katkı sağlaması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Kurumsal sosyal sorumluluk (KSS) kavramı da toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin önemli bir bileşenidir. Bhattacharya, Hildebrand ve Sen (2013), kurumsal sosyal sorumluluğun kurumsal pazarlama perspektifinden bütüncül bir şekilde ele alınması gerektiğini vurgular. Kurumsal pazarlama stratejilerinin çoklu kurumsal kimliklerin (içsel ve dışsal kimlikler gibi) uyumlaştırılması için optimal bir yönetim aracı olduğunu belirtirler. Yazarlar, KSS'nin kurumsal pazarlama stratejilerinin etkin bir şekilde kullanılmasıyla işletmelerin paydaşları ile daha güçlü ilişkiler kurabilecekleri ve sürdürülebilir rekabet avantajı elde edebileceklerini savunurlar. Çalışmada, toplumsal değerlerin şirket stratejilerine entegre edilmesinin yalnızca toplumsal fayda üretmekle kalmayıp aynı zamanda şirketin rekabet avantajını da arttırabileceği

iddia edilmektedir (Bhattacharya ve diğerleri, 2013). Dolayısıyla toplumsal değer odaklı pazarlamanın yalnızca dışsal bir iletişim faaliyeti değil aynı zamanda kurumun bütünsel stratejisinin bir parçası olduğu söylenebilir.

Murphy, Öberseder ve Lacznia (2013) ise, kurumsal toplumsal sorumluluğun (corporate societal responsibility) pazarlama alanında geleneksel KSS anlayışının ötesine geçmesi gerektiğini savunurlar. Yazarlara göre, günümüzde KSS faaliyetleri yalnızca hayırseverlik ya da gönüllülükle sınırlı kalmamakta, marka yönetimi, ürün geliştirme ve tedarik zinciri gibi stratejik pazarlama kararlarıyla bütünleşmektedir. Murphy ve diğerleri (2013), pazarlama uygulamalarında toplumsal sorumluluğun normatif olarak genişletilmesi gerektiğini ve bu yaklaşımın hem akademik hem de yönetsel açıdan yeni sorumluluklar getirdiğini belirtmektedirler (Murphy ve diğerleri, 2013). Bu görüş, toplumsal değer odaklı pazarlamanın işletme yönetiminde stratejik bir araç olarak kullanılmasının önemini ortaya koymaktadır.

Toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin önemli olan boyutlarından bir diğeri kültürel değerlerdir. Öyle ki toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin başarısı büyük ölçüde hedef kitlenin kültürel değerlerine ve toplumsal normlarına uygunluğuna bağlıdır. Bu konuda Rewerts ve Hanf'ın 2006 yılında yapmış oldukları çalışmalarında tüketicilerin satın alma motivasyonlarının temelinde kişisel değerlerin yer aldığı ve bu değerlerin kültürel arka planla şekillendiği ifade edilmektedir. Yazarlar, kültüre özgü değerlerin tüketici davranışlarını belirlediğini ve pazarlama stratejilerinin bu farklılıkları dikkate alacak şekilde uyarlanması gerektiği vurgulanmaktadır. Çalışmada, kültürel değerlerin pazarlama stratejilerine entegre edilmesinin işletmelerin ürün ve hizmetlerini hedef kitlenin beklentilerine uygun şekilde konumlandırmalarını sağladığı ve dolayısıyla pazarlama stratejileri geliştirilirken kültüre özgü tüketici davranışlarının dikkate alınmasının marka tercihleri ve marka sadakati üzerinde olumlu etkiler yarattığı ifade edilmektedir (Rewerts ve Hanf, 2006). Bu bulgu toplumsal değer odaklı pazarlama stratejisinin başarısı için kültürel analizleri ve değer temelli segmentasyonun önemini ortaya koymaktadır.

Toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin etik ve sürdürülebilirlik boyutu, güncel literatürde sıklıkla ele alınan diğeri bir konudur. Hastings ve Domegan (2018), sosyal pazarlama stratejilerinin etik sorunlara duyarlı olması gerektiğini ve toplumsal fayda yaratırken bireysel hak ve özgürlüklere saygı gösterilmesinin zorunlu olduğunu belirtmektedirler (Hastings ve Domegan, 2018). Benzer şekilde Parker ve Brennan 2020 yılında yayımlanmış oldukları çalışmalarında sosyal pazarlama iletişimde etik zorlukların ve sorumlulukların altını çizmekte, pazarlama uygulamalarının toplumlar değerlerle uyumlu olmasının gerekliliğini vurgulamaktadırlar (Parker ve Brennan, 2020). Bu bulgular, toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin yalnızca ekonomik ve ticari hedeflerle sınırlı kalmaması, aynı zamanda etik ilkelere ve sürdürülebilirlik standartlarına uygun olarak tasarlanması gerektiğini göstermektedir.

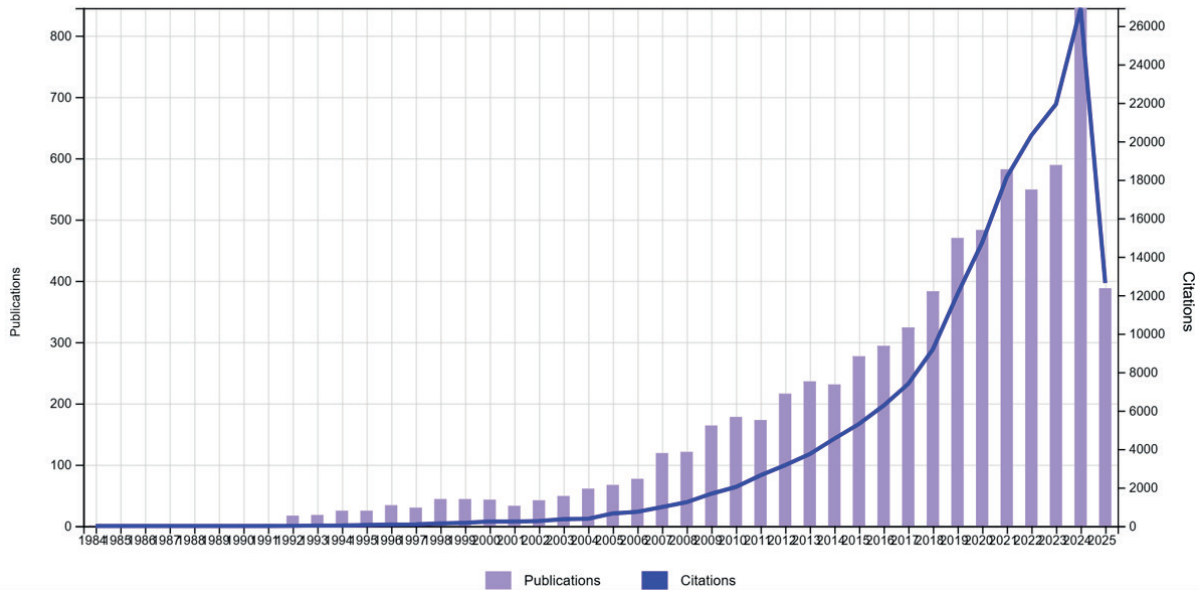
Sosyal medya, toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin uygulanmasında en etkili araçlardan biri olarak ön plana çıkmaktadır. Mazaheriasad ve Jamali 2024 yılında yapmış oldukları çalışmalarında sosyal medya kullanımının işletmelerin pazarlama yeteneklerini geliştirdiğini ve bu sayede oluşturulan toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin performanslarına olumlu katkı sağladığı belirlenmiştir. Yazarlar, KOBİ'ler üzerine yapmış oldukları bu güncel çalışmalarında girişimcilik kültürünün işletme performansı üzerindeki etkisini incelemişler ve pazarlama kapasiteleri ile sosyal medya kullanımlarının bu etkide aracılık ettiğini belirlemişlerdir. Çalışmada, sosyal medya ve pazarlama yeteneklerinin işletmelerin toplumsal değer yaratma ve sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmalarında kritik bir role sahip olduğu vurgulanmıştır (Mazaheriasad ve Jamali, 2024). Bu çalışma toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin yalnızca büyük işletmelerde değil KOBİ'lerde de başarıyla uygulanabileceğini ve sosyal medya gibi dijital platformların bu süreçte önemli bir kaldıraç işlevi gördüğünü ortaya koymaktadır. Benzer şekilde Parker ve Brennan (2020)'da sosyal medya platformlarının bilgi yayılımı, etkileşim ve içerik üretimi açısından benzersiz fırsatlar sunduğunu, bu sayede toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin başarısında kritik bir rol oynadığını, bu platformların toplumsal değişim için güçlü bir araç olarak da kullanılabileceğini ifade etmektedirler (Parker ve Brennan, 2020).

Sonuç olarak güncel literatürde toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin sosyal pazarlama, KSS, kültürel değerler, etik değerler ve sürdürülebilirlik ile sosyal medya etrafında şekillendiği söylenebilir. Bu stratejilerin işletmelerin pazarlama faaliyetleri ile bütünleşmesi, işletmelerin toplumsal sorunlara duyarlı, sürdürülebilir ve etik temelli yaklaşımlar geliştirerek toplumsal fayda yaratılmasında ve toplumsal refaha ulaşılmasında olumlu katkılar sağlayabilir. Dolayısıyla toplumsal değer odaklı pazarlama stratejileri çok katmanlı olmakla birlikte kültürel duyarlılığa sahip, etik ilkelere dayalı, sürdürülebilirlik ekseninde toplumsal fayda sağlayacak şekilde tasarlanmalıdır.

2. YÖNTEM

Çalışmanın temel amacı, toplumsal değer odaklı pazarlama stratejilerinin küresel düzeydeki tarihsel gelişimini, günümüzdeki uygulama örneklerini, inovatif dönüşümünü, ve gelecekte hangi yönelimlerin öne çıkacağını çok disiplinli bir bakış açısıyla incelemektir. Böylece toplumsal değer odaklı pazarlama kavramının entelektüel eğilim yapısının ortaya konulması, literatürdeki trend konuların gerçek dünyadaki gelişmeleri nasıl şekillendirdiğinin belirlenmesi hedeflenmektedir. Bu amaçla 15/06/2025 tarihinde WoS bibliyografik veri tabanında “TS=societal marketing” anahtar kelimesi yazılarak yapılan tarama sonucunda alana yönelik elde edilen 7238 adet bilimsel eser CiteSpace bilimsel haritalama programı yardımıyla analiz edilmiştir. CiteSpace, bilimsel literatürdeki gelişmekte olan eğilimleri ve geçici örüntüleri tespit etme ve görselleştirme yöntemlerini içermektedir. Özellikle belli bir bilim alanının zaman içindeki evrimini anlamak için ortaya çıkan terimleri ve dönüm noktalarını algoritmik olarak belirlemeye yardımcı olur. Temel amacı, bilimsel bir alandaki literatürün karmaşık yapısını ve dinamiklerini anlayarak sistematik bilimsel değerlendirmeleri kolaylaştırmayı sağlamak suretiyle araştırma alanlarının güncelliğini, erişilebilirliğini ve tekrarlanabilirliğini arttırmaktır (Chen, 2006; Chen, 2017). Yapılan analizler neticesinde alana özgü ilk eserin 1984 yılında yayımlandığı belirlenmiştir. 1991-2025 yıllarını kapsayan son 34 yılda düzenli olarak da bilimsel eser yayımlanmaya devam etmektedir. Bilimsel eserlerin 5400 adedi, yaklaşık %75’i makale, diğerleri kitap, kitap bölümü, editöre mektup, kitap eleştirisi ve bildiri niteliğindedir. Bilimsel eserlerin yayın ve atıf verilerine ilişkin bilgiler Şekil 1’de görülmektedir:

Şekil 1. “Societal Marketing” Yayın ve Atıf Sayılarına İlişkin Veriler (1984-2025)

Kaynak: WoS, 2025.

“Societal Marketing” konusunun akademik literatürde 2019-2025 yılları arasında yoğun ilgi gördüğü yayın ve atıf sayıları itibarıyla söylenebilir. Bu yıllar arasında yayımlanan bilimsel eserler geçen 41 yılda yayımlanan bilimsel eserlerin yaklaşık %54’ünü oluşturmaktadır. Özellikle pandemi ve sürdürülebilir kalkınma amaçlarına yönelik ülkelerin almış oldukları kararlar ve uygulamalar toplumsal değer odaklı pazarlama faaliyetlerinin de hem akademik çevrelerde hem de uygulamada ilgi görmesine yol açmıştır.

Toplumsal değer odaklı pazarlama alanında yayın liderliğine sahip ilk beş ülke sırasıyla ABD (1880 adet yayın), İngiltere (895 adet yayın), Almanya (674 adet yayın), Hollanda (512 adet yayın), Çin Halk Cumhuriyeti (438 adet yayın)’dır. Diğer yayın üretme kapasitesi yüksek ve 100’ün üzerinde yayını bulunan ülkeler arasında, Avustralya, Fransa, Kanada, Hindistan, İtalya, İsveç, İspanya, İsviçre, Danimarka, Finlandiya, Belçika, Norveç, Avusturya, İskoçya, Yeni Zelanda ve Brezilya bulunmaktadır. Ülkemizin Turkey ve Türkiye olarak adreslenen 96 adet yayını bulunmaktadır. Toplumsal değer odaklı pazarlama alanında yayımlanan bilimsel eserlerin yarısından fazlasının sosyal bilimlerde bulunduğu ifade edilebilir. WoS kategorileri arasında yer alan “Business” alanında 1155 adet yayın, “Management” alanında 781 adet yayın, “Economics” alanında 671 adet yayın, “Sociology” alanında 348 adet yayın, “Business Finance” alanında 223 adet yayın, “Social Sciences Interdisciplinary” alanında 218 adet yayın, “Political Science” alanında 190 adet yayın ve “International Relations” alanında 117 adet yayın bulunmaktadır. Bilimsel eserlerin sürdürülebilir kalkınma hedefleri kapsamında dağılımları incelendiğinde ise, yaklaşık %69’unun “03-Sağlıklı ve Kaliteli Yaşam-1534 adet yayın”, “09-Sanayi, Yenilikçilik ve Altyapı-1373 adet yayın”, “13-İklim Eylemi-1080 adet yayın”, “11-Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar-948 adet yayın” kapsamında gerçekleştirildiği söylenebilir.

Çalışmada aşağıdaki soruların cevaplandırılması amaçlanmaktadır:

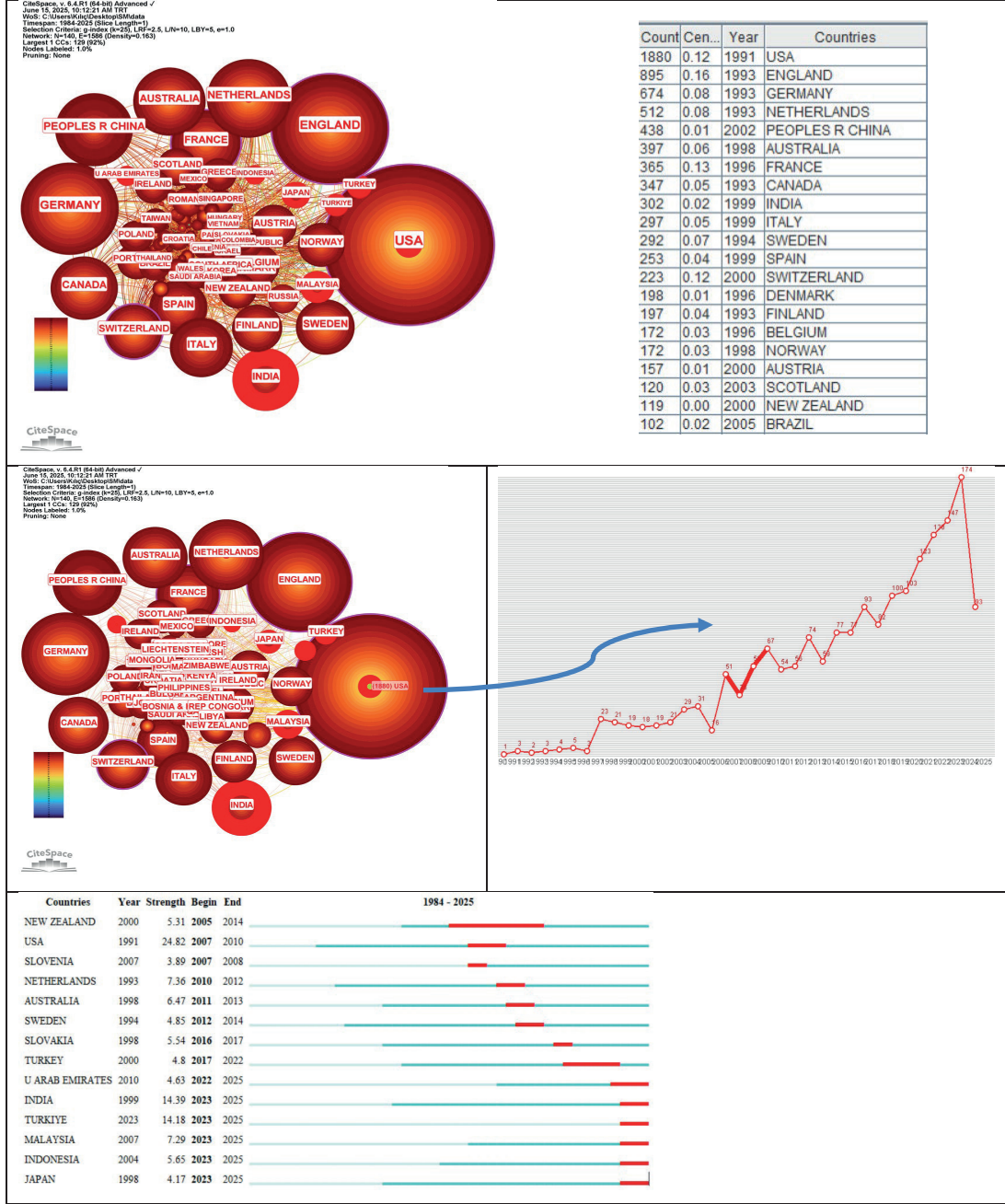
1. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatüründeki çalışmaların yoğun olarak yayımlandığı ülkeler hangileridir?
2. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan bilimsel eserlerde kullanılan anahtar kelimeler hangileridir?
3. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan yazarlar kimlerdir?
4. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan ve literatüre yön veren dönüm noktası niteliğindeki çalışmalar hangileridir?
5. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatüründe ortak atıf performansı yüksek olan yayınlar hangi üniversite ve kurumlara aittir?

Böylece Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatürünün yazar, ülke, kurum ve güncel çalışma konuları itibarıyla entelektüel eğilim yapısı, tarihsel gelişim süreci, uygulamalı ve teorik çalışmalar neticesinde mevcut inovatif yapısı ve gelecek yönelimlerinin ayrıntılı olarak analiz edilmesi amaçlanmaktadır. Aşağıdaki bölümlerde çalışma sorularının cevaplandırılması amacıyla gerçekleştirilen ağ analizlerine ilişkin ayrıntılı veriler yer almaktadır.

2.1. Ülke Ağ Analizi

Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konusundaki literatüre dair gerçekleştirilen ülke ağ analizi sonucunda WoS bibliyografik veri tabanında taranan dergilerde yayın yapan 140 ülke ve bu ülkeler arasında 1586 adet ortak atıf ağının bulunduğu belirlenmiştir. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konusunda en fazla yayına sahip ilk 3 ülke sırasıyla ABD (1880 adet yayın), İngiltere (895 adet yayın) ve Almanya (974 adet yayın)’dır. Ülkemizin de Turkey ve Türkiye olarak adreslenen 96 adet yayını bulunmaktadır. Ayrıntılı veriler Şekil 2’de görülmektedir.

Şekil 2. Ülke Ağ Analizi (1984-2025)

Kaynak: CiteSpace, 2025.

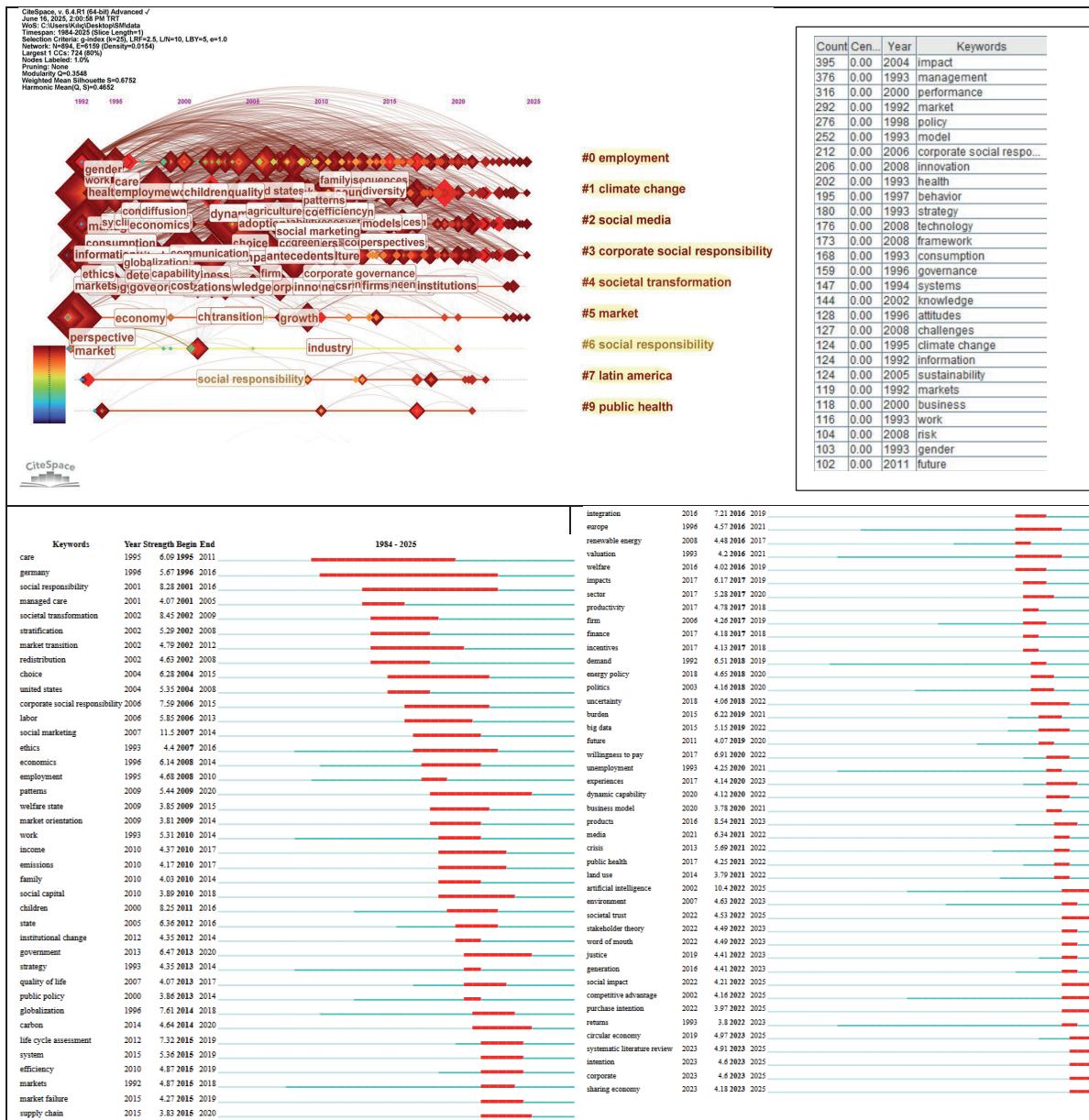
Şekil 2'deki verilere göre WoS bibliyografik veri tabanında taranan dergilerde Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konusunda yayımlanan bilimsel eserlerin büyük bölümünün 1991-2025 yılları arasında ABD menşeli araştırmacılar tarafından gerçekleştirildiği görülmektedir. Ortak atıf performansı yüksek ve atıf patlaması olan dönüm noktası niteliğindeki çalışmaların yer aldığı 14 ülke bulunmaktadır. Bu ülkeler arasında Yeni Zelanda, ABD, Slovenya, Hollanda, Avustralya, İsveç, Slovakya'nın yayınlarına 2005-2022 yılları arasında yüksek oranda atıf yapılırken 2022-2025 yıllarını kapsayan son 3 yılda yayınlarına atıf patlaması olan ülkeler arasında ise Türkiye, Birleşik Arap Emirlikleri, Hindistan, Malezya, Endonezya ve Japonya bulunmaktadır. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama alanında atıf patlaması olan güncel ve

trend yayınların bu ülkelerde bulunan araştırmacılar tarafından gerçekleştirildiği ve yaklaşık son 3 yıldır trend haline geldiği söylenebilir. Ayrıca her ne kadar ABD bu alanda diğer ülkelere göre oldukça yüksek oranda bilimsel esere sahip olsa da trend haline gelip alana yön veren bilimsel eserlerin Türkiye, Hindistan, Malezya, Endonezya, Japonya ve Birleşik Arap Emirlikleri'nde yer aldığı da ifade edilebilir. Aşağıdaki bölümde Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konusunda gerçekleştirilen bilimsel eserlerde kullanılan anahtar kelimelere ilişkin ayrıntılı ağ analizi verileri tartışılmaktadır.

2.2. Anahtar Kelime Ağ Analizi

Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama alanındaki bilimsel eserlere dair gerçekleştirilen anahtar kelime ağ analizi neticesinde 1984-2025 yılları arasında yayımlanmış olan 7238 adet bilimsel eserde 894 adet anahtar kelime ve bu anahtar kelimelerin yer aldığı yayınlar arasında 6159 adet ortak atıf ağı olduğu belirlenmiştir. Ağ haritası Şekil 3'teki görselde yer almaktadır:

Şekil 3. Anahtar Kelime Ağ Analizi

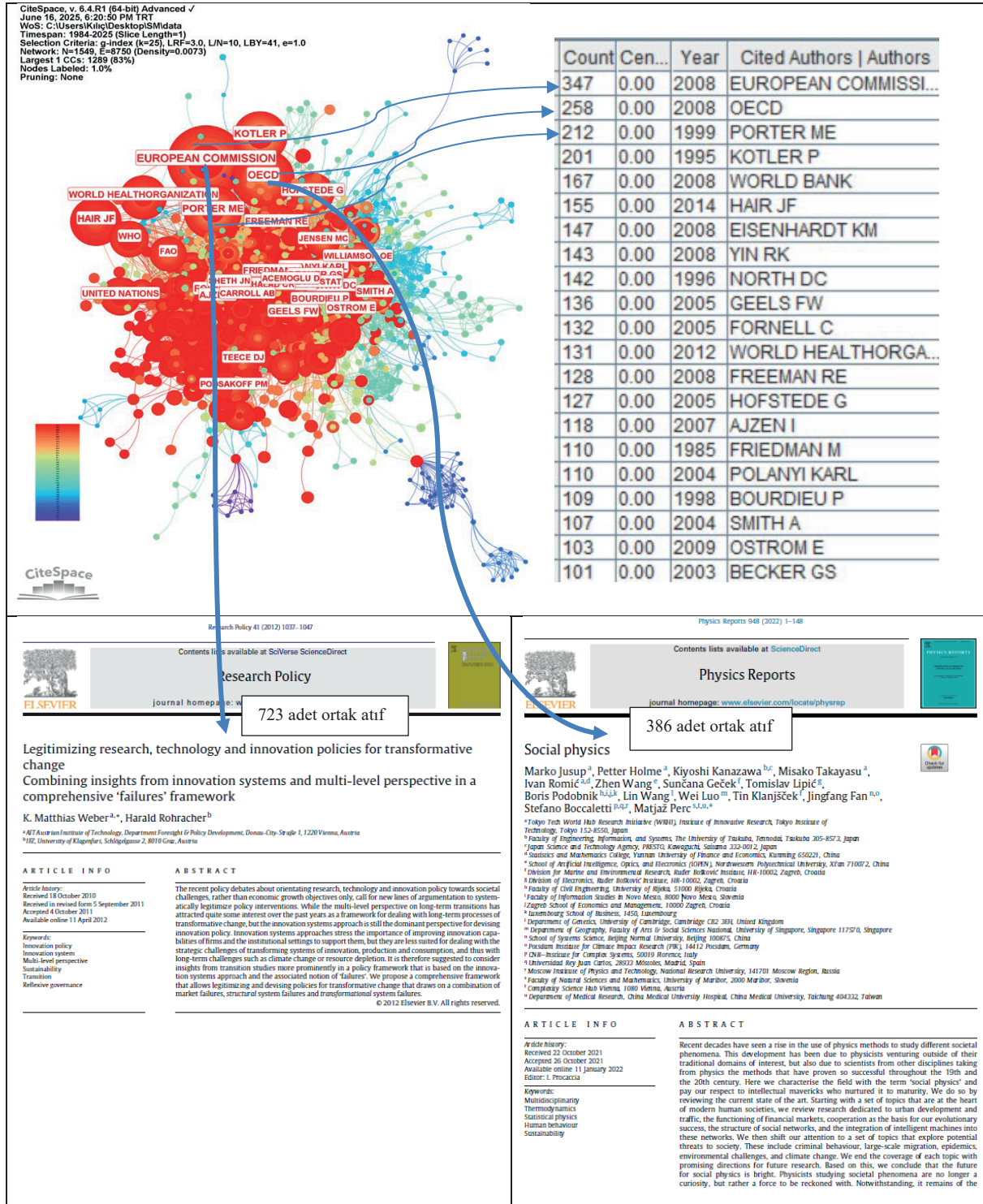
Kaynak: CiteSpace, 2025.

Şekil 3'te yer alan Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konulu bilimsel eserlere dair anahtar kelime ağ analizi incelendiğinde anahtar kelimelerin 9 alt küme altında gruplandırıldığı görülmektedir. Bu alt kümeler istihdam, iklim değişimi, sosyal medya, kurumsal sosyal sorumluluk, toplumsal dönüşüm, pazar, sosyal sorumluluk, Latin Amerika ve kamu sağlığıdır. Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konulu bilimsel çalışmaların bu 9 temel alt başlık altında kümelendiği söylenebilir. Atıf patlaması alan yayınlara ilişkin anahtar kelimeler incelendiğinde 83 adet anahtar kelimenin bu alandaki çalışmalarda yoğun olarak ortak anahtar kelime olarak kullanıldığı, aralarında en gücel anahtar kelimelerin ise döngüsel ekonomi, paylaşım ekonomisi, yapay zeka, sosyal güven, sosyal etki, toplumsal dönüşüm, teknoloji, inovasyon, sosyal pazarlama, refah, kamu sağlığı, değer zinciri, karbon ve refah devleti olduğu söylenebilir. Toplumsal değer odaklı pazarlama alanında gerçekleştirilen çalışmaların bu konu başlıklarında yoğunlaştığı ifade edilebilir. Aşağıdaki bölümde Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konusundaki bilimsel eserlere ilişkin yazar ağ analizi yer almaktadır.

2.3. Yazar Ağ Analizi

Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konusunda bilimsel çalışması bulunan 1549 adet yazar ve bu yazarlar arasında 8750 adet ortak atıf ağı bulunmaktadır. Bu konuda en çok atıf ve ortak atıf almış olan ilk 3 bilimsel eserler Avrupa Birliğinin yayını (347 adet atıf / 9531 adet ortak atıf), OECD'nin yayını (258 adet atıf / 5015 adet ortak atıf) ile Porter ve Kramer'in yayını (212 adet atıf / 6715 adet ortak atıf)'dır. Bilimsel eserlere ilişkin yazar ortak atıf ağı Şekil 4'de yer almaktadır:

Şekil 4. Yazar Atıf ve Ortak Atıf Ağ Analizi

Kaynak: CiteSpace, 2025.

Şekil 4’te yer alan atıf sayısı yüksek olan yayınlara yapılan ve ortak atıf performansı yüksek olan yayınlar incelendiğinde Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konulu çalışmaların inovatif odaklı ve geleceğe yön veren çalışmalar olduğu anlaşılmaktadır. Bu kapsamda 723 adet ortak atıf sayısına sahip Avusturya Teknoloji

Üniversitesi'nde görev yapan K. Matthias Weber ve Avusturya'da bulunan Klagenfurt Üniversitesi'nde görev yapan Harald Rohrer tarafından 2012 yılında Research Policy dergisinde yayımlanmış olan "Dönüştürücü değişim için araştırma, teknoloji ve inovasyon politikalarının meşrulaştırılması: İnovasyon sistemlerinden ve çok düzeyli perspektiften elde edilen içgörülerin kapsamlı bir "başarısızlıklar" çerçevesi içinde birleştirilmesi" başlıklı makalede, araştırma, teknoloji ve inovasyon politikalarının yalnızca ekonomik büyüme hedeflerine değil, toplumsal zorluklara da yönlendirilmesi konusunda tartışma ve değerlendirmelerde bulunmaktadır. Dönüşümsel değişim bağlamında 3 temel başarısızlığa vurgu yapılmaktadır. Bunlar: Pazar Başarısızlıkları, Yapısal Sistem Başarısızlıkları ve Dönüşümsel Sistem Başarısızlıkları olarak sıralanabilir. Pazar başarısızlıkları bilgi asimetrisi, bilginin yayılımı, maliyetlerin dışsallaştırılması ve ortak kaynakların aşırı kullanımına bağlanmaktadır. Yapısal Sistem Başarısızlıkları ise altyapı başarısızlığı, kurumsal başarısızlıklar, etkileşim veya ağ başarısızlığı olarak üç başlık altında incelenmektedir. Dönüşümsel Sistem Başarısızlığı ise yönelim başarısızlığı, talep ifade etme başarısızlığı, politika koordinasyonunun başarısızlığı ve dönüşümsellik eksikliği bağlamında ele alınmaktadır. Yazarlar, makalede toplumsal değer yaratma bağlamında sürdürülebilirliğe yönelik dönüştürücü değişim süreçlerini tetiklemek ve gerçekleştirmek üzere daha geniş bir inovasyon yaklaşımının başarısızlıklar üzerinden kurgulanması gerektiğine vurgu yapmaktadırlar. Makale tek başına 723 adet ortak atıf olarak Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatürüne yön veren dönüm noktası niteliğinde bir eserdir.

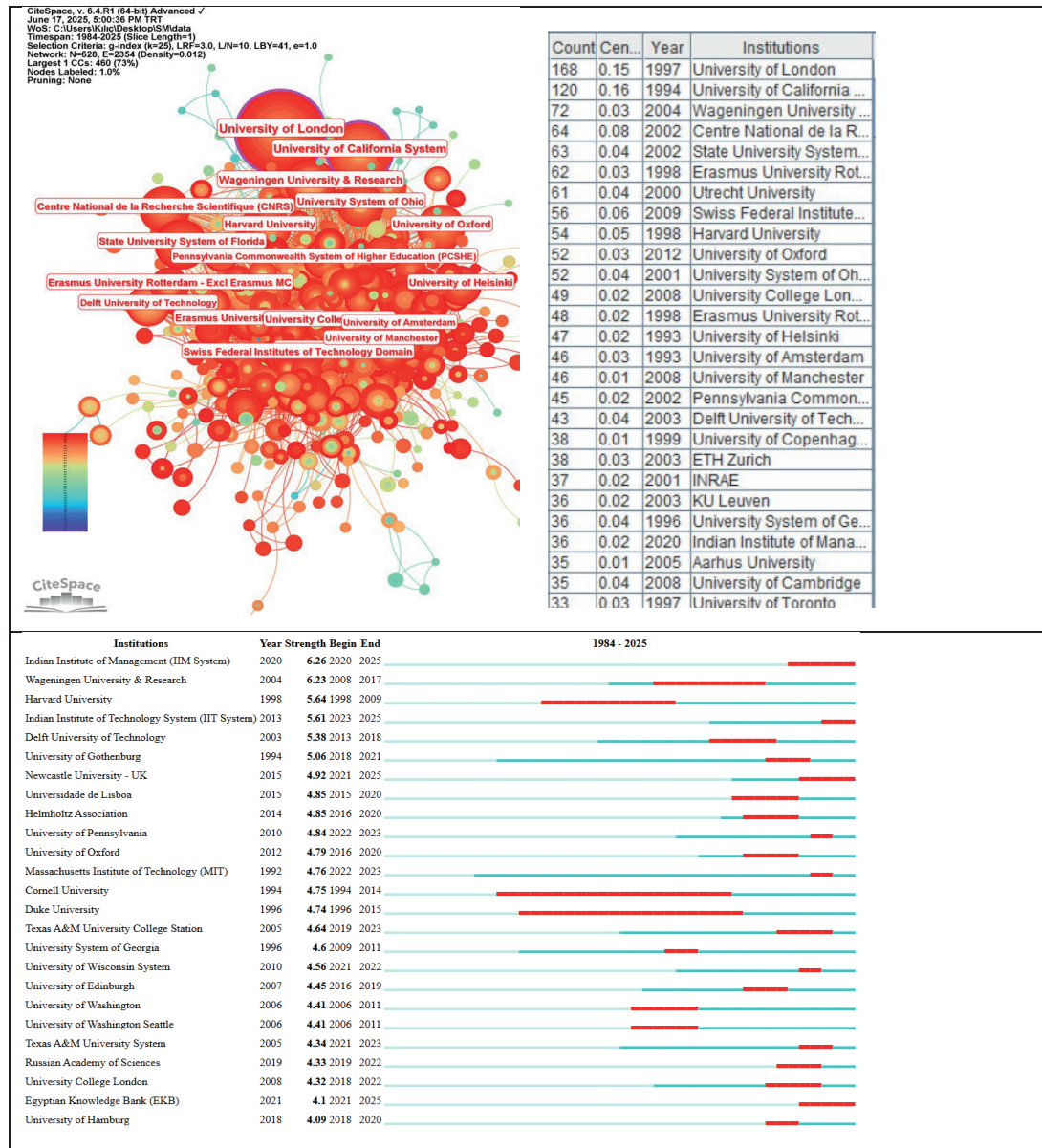
Diğer dönüm noktası niteliğine sahip yayın Japonya, Çin Halk Cumhuriyeti, Hırvatistan, Rusya, Tayvan, Singapur, İngiltere, Almanya, İtalya, İspanya, Lüksemburg, Avusturya ve Slovenya'daki üniversitelerde ve kurumlarda tıp, fizik, doğa bilimleri, ekonomi, işletme, yönetim, deniz ve çevre araştırmaları, mühendislik ve matematik alanlarında çalışan çok sayıda araştırmacının yer aldığı 2022 yılında Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatürüne kazandırılan "Sosyal Fizik" başlıklı bilimsel eserdir. Eser, Physics Reports dergisinde yayımlanmış ve 2022-2025 yılları arasında son üç yılda 386 adet ortak atıf olarak alana yön veren dönüm noktası niteliğinde bir yayına dönüşmüştür. Jusup ve diğerleri (2022) makalede, toplumsal olguların incelenmesinde fizik yöntemlerinden yararlanmışlardır. Fizik bilimi son yıllarda modern insan toplumlarının merkezinde yer alan kentsel gelişim ve trafik, finansal piyasaların işleyişi, işbirliği, soyla ağların yapısı, akıllı makinelerin bu ağlara entegrasyonu gibi konuları analiz etmede kullanılmaya başlanmıştır. Fizik bilimi aynı zamanda topluma yönelik potansiyel tehditler arasında yer alan büyük ölçekli göç, salgın hastalıklar, çevresel sorunlar ve iklim değişikliği gibi konuların da analiz edilmesini ve büyük resmin izlenmesini sağlamaktadır. Bu kapsamda makalede sosyal fizik kavramının geleceğinin parlak olduğu ifade edilmektedir. Yazarlar, çalışmalarında fizikçilerin çok disiplinli sosyal bilimlere katkıları hakkında genel bir bakış açısı sunmak istemişlerdir. Bu amaçla sorunu basitleştiren, ancak yine de söz konusu ana süreçleri hesaba katan yaklaşımlar geliştirmişlerdir. Yazarlara göre çok disiplinli işbirlikleri insanlığın refahının devamı için çok gerekli olan içgörü ve etkili araştırmalara yol gösterecektir. Çalışma Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatüründe oldukça yenilikçi ve gelecekteki çalışmalara yol gösterici bir eserdir.

2.4. Kurum Ağ Analizi

Kurum ağ analizi verileri incelendiğinde Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konusunda yayını bulunan 628 kurum ve bu kurumların yayınları arasında 2354 adet ortak atıf olduğu söylenebilir. Yayın sayısı ve ortak atıf performansı bakımında ilk üç sırada University of London (168 adet yayın / 7166 adet ortak atıf), University of California System (120 adet yayın / 5104 adet ortak atıf), Wageningen University & Research (72 adet yayın / 2318 adet ortak atıf) yer almaktadır. Sıralanan bu kurumların yanı sıra Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS)(64 adet yayın), State University System of Florida (63 adet yayın), Harvard University (54 adet yayın), University of Oxford (52 adet yayın) ve University System of Ohio (52 adet yayın) en az 50 yayını bulunan kurumlar arasındadır. Alana yön veren yayınların yer aldığı bu kurumlardaki yazarlar tarafından üretilen Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konulu bilimsel eserler 2354 adet kurum tarafından ortak atıf olarak alanın entelektüel gelişimine, inovasyon kapasitesine ve gelecekte yapılacak çalışmalara katkıda bulunmuştur.

Kurumların atıf patlaması dönemleri incelendiğinde ise 1984-2025 yılları arasında yayımlanmış olan Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama konulu bilimsel eserlere yoğun olarak atıf yapılan yıllar 1994-2025 dönemini kapsamaktadır. Bu yıllar arasında en uzun atıf patlaması dönemi Cornell University (1994-2014 dönemi) ve Duke University (1996-2015)’ne aittir. Kurumların yayınlarına yaklaşık 20 yıl boyunca yoğun miktarda ortak atıf gerçekleştirilmiştir. Atıf patlaması gücü en yüksek ilk 3 kurum Indian Institute of Management (IIM System)(atıf gücü: 6,26), Wageningen University & Research (atıf gücü: 6,23) ve Harvard University (atıf gücü: 5,64)’dir. Atıf gücü, bir kurumun yayınlarının bilimsel etkisini ifade etmektedir. Kurumların yayınlarına diğer araştırmacılar tarafından ne sıklıkta atıf yapıldığını belirtir. Dolayısıyla bu üç kurum ve atıf patlaması yüksek olarak sıralanan toplam 25 kurumun yayınları Toplumsal Değer Odaklı Pazarlama literatüründe etkili olan dönüm noktası niteliğindeki eserlerin yer aldığı kurumlardır denilebilir. Konuya ilişkin ayrıntılı analizler Şekil 5’te yer almaktadır:

Şekil 5. Kurum Ağ Analizi ve Atıf Patlaması Dönemleri

Kaynak: CiteSpace, 2025.

3. BULGULAR

Bu çalışmada toplumsal değer odaklı pazarlama literatürünün küresel ölçekteki entelektüel yapısını, tarihsel gelişimini, yenilikçilik düzeyini ve gelecek yönelimlerini ortaya koymak amacıyla Web of Science (WoS) veri tabanında “societal marketing” anahtar kelimesiyle yapılan taramada 7238 bilimsel esere ulaşılmıştır. CiteSpace bilimsel haritalama aracı ile gerçekleştirilen analizler kapsamında ülke, anahtar kelime, yazar ve kurum düzeyinde ağ haritaları oluşturulmuştur. Ülke ağ analizine göre, en fazla yayın üreten ülkeler sırasıyla Amerika Birleşik Devletleri (1880 yayın), İngiltere (895 yayın) ve Almanya (674 yayın) olarak öne çıkmaktadır. Türkiye’nin bu alanda 96 yayına sahip olduğu, özellikle son üç yılda yayımlanan çalışmalarla birlikte literatürdeki konumunun güçlenmeye başladığı belirlenmiştir. Bu dönemde Türkiye, Hindistan, Endonezya, Japonya ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi ülkelerin yayınlarına yüksek düzeyde atıf yapıldığı tespit edilmiştir. Bu durum, bu ülkelerin son yıllarda alanın gelişiminde öncü roller üstlenmeye başladığını göstermektedir. Anahtar kelime ağ analizinde, toplumsal değer odaklı pazarlama alanındaki çalışmaların “istihdam”, “iklim değişimi”, “sosyal medya”, “kurumsal sosyal sorumluluk”, “toplumsal dönüşüm” gibi temalar etrafında kümelenildiği belirlenmiştir. Ayrıca “döngüsel ekonomi”, “paylaşım ekonomisi”, “yapay zeka”, “değer zinciri” ve “refah devleti” gibi yeni kavramların da sıkça kullanılan anahtar kelimeler arasında yer alması, alanın gelecekteki yönelimlerine ışık tutmaktadır. Yazar ağ analizinde en çok atıf alan çalışmalar arasında Avrupa Birliği, OECD ve Porter & Kramer gibi kurum ve akademisyenlerin yayınları yer almaktadır. Özellikle Weber ve Rohrer (2012) tarafından yazılan ve 723 ortak atıf alan çalışma, toplumsal değer yaratma bağlamında inovasyon sistemlerinin dönüştürücü rolünü vurgulamaktadır. Benzer şekilde, Jusup ve arkadaşlarının (2022) “Sosyal Fizik” başlıklı çalışması, fizik biliminden yararlanarak toplumsal olguların analizine katkı sunmakta ve disiplinlerarası araştırmaların önemini ortaya koymaktadır. Kurum ağ analizinde ise University of London, Harvard University ve Wageningen University & Research gibi kurumların yüksek sayıda yayın ve ortak atıf ağına sahip olduğu görülmektedir. Ayrıca Indian Institute of Management ve Duke University gibi kurumların yayınlarına uzun yıllar boyunca yüksek oranda atıf yapılması, bu kurumların literatürdeki belirleyici rolünü göstermektedir. Atıf gücü açısından en yüksek üç kurum sırasıyla IIM System (6,26), Wageningen University (6,23) ve Harvard University (5,64) olarak tespit edilmiştir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, toplumsal değer odaklı pazarlama alanında yürütülen çalışmaların büyük çoğunluğunun sosyal bilimler, işletme, yönetim ve ekonomi disiplinlerinde yoğunlaştığı, bunun yanında sağlık, çevre, şehircilik ve kamu politikaları gibi alanlarla da disiplinlerarası bağlar kurduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen veriler, bu alanın gelecekte hem akademik hem de uygulamalı düzeyde daha fazla önem kazanacağını göstermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Toplumsal değer odaklı pazarlama stratejileri, geleneksel kâr odaklı pazarlama anlayışının ötesine geçerek sosyal fayda, etik değerler ve sürdürülebilirlik ilkeleri doğrultusunda işletmelere yeni sorumluluklar yüklemektedir. Bu çalışmada yapılan bibliyometrik ve ağ analizleri sonucunda, söz konusu stratejilerin küresel literatürde giderek artan bir ilgi gördüğü, özellikle 2019 sonrasında yayın sayılarında ve atıf oranlarında dikkat çekici bir artış yaşandığı belirlenmiştir. Bu artışta, pandemi süreci, sürdürülebilir kalkınma hedefleri ve dijital dönüşüm gibi küresel gelişmelerin etkili olduğu düşünülmektedir. Çalışmanın bulguları, toplumsal değer odaklı pazarlamanın yalnızca sosyal pazarlama ve kurumsal sosyal sorumlulukla sınırlı kalmadığını, aynı zamanda yapay zeka, döngüsel ekonomi, sosyal etki ve kamu sağlığı gibi disiplinlerarası temalarla da genişlediğini ortaya koymaktadır. Literatürdeki anahtar kelime kümelenmeleri ve atıf ağları, bu stratejilerin toplumsal dönüşüm süreçlerine doğrudan katkı sağladığını göstermektedir. Ayrıca, Türkiye, Hindistan, Endonezya ve Japonya gibi ülkelerin bu alandaki yeni nesil çalışmalarda yükselişe geçmesi, toplumsal değer odaklı pazarlamanın coğrafi çeşitliliğini de artırmaktadır. Kurumsal düzeyde elde edilen veriler, bazı üniversitelerin ve araştırma merkezlerinin alanın gelişimine öncülük

ettiğini ve literatüre yön veren yayınların büyük ölçüde bu kurumlardan çıktığını göstermektedir. Bu durum, üniversite-sanayi işbirliklerinin ve çok disiplinli araştırma ekiplerinin toplumsal fayda üretimi açısından stratejik önem taşıdığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, toplumsal değer odaklı pazarlamanın başarıyla uygulanabilmesi için yalnızca stratejik yönetime değil; aynı zamanda kültürel duyarlılık, etik ilkelere bağlılık ve teknolojik yetkinliklere de ihtiyaç duyulduğu açıktır. Gelecekte konuya ilişkin yapılacak çalışmalara dair öneriler aşağıdaki gibi sıralanabilir:

Disiplinlerarası Yaklaşımların Güçlendirilmesi: Toplumsal değer odaklı pazarlama stratejileri; sosyoloji, psikoloji, çevre bilimleri, yapay zeka ve kamu yönetimi gibi farklı disiplinlerle birleştirilerek daha etkili hale getirilebilir.

Kültürel Farklılıkların Etkisi: Farklı kültürel bağlamlarda toplumsal değerlerin pazarlama stratejilerine entegrasyonunun nasıl farklılaştığına yönelik karşılaştırmalı çalışmalar yapılabilir.

KOBİ’lerde Uygulama Potansiyeli: Büyük ölçekli işletmeler kadar küçük ve orta ölçekli işletmelerin de bu stratejilere entegrasyon süreçleri incelenerek yol gösterici modeller geliştirilebilir.

Dijital Dönüşümün Rolü: Yapay zeka, büyük veri ve sosyal medya gibi dijital araçların, toplumsal değer üretimi üzerindeki etkileri daha derinlemesine araştırılabilir.

Politika Üretimine Katkı: Elde edilen bilimsel bulgular, kamu politikalarının oluşturulmasında kullanılabilir ve pazarlama disiplininin sosyal sorunların çözümüne katkı sağlayacak biçimde yeniden konumlandırılması sağlanabilir.

Sonuç olarak, toplumsal değer odaklı pazarlama, yalnızca pazarlama stratejilerinde bir paradigma değişimi değil; aynı zamanda işletmelerin ve akademik dünyanın toplumsal sorumluluklarını yeniden tanımladığı güçlü bir dönüşüm alanıdır. Bu alanın çok boyutlu yapısı ve hızla değişen toplumsal beklentilerle etkileşimi, onu geleceğin en önemli araştırma konularından biri haline getirmektedir.

KAYNAKÇA

- Bhattacharya, C. B., Hildebrand, D., & Sen, S. (2013). Corporate social responsibility: A corporate marketing perspective. *European Journal of Marketing*, 45(9/10), 1353–1364. <https://doi.org/10.1108/03090561111151768>
- Chen, C. (2006). CiteSpace II: Detecting and Visualizing Emerging Trends and Transient Patterns in Scientific Literature. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 57(3), 359–377.
- Chen, C. (2017). Science mapping: A systematic review of the literature. *Journal of Data and Information Science*, 2(2), 1–40. <https://doi.org/10.1515/jdis-2017-0006>
- Enyioko, N. C. (2019). The impact of artificial intelligence and digital transformation on marketing strategy. *International Journal of Advanced Research in Computer Science and Software Engineering*, 9(5), 1–7.
- Ferrell, O. C., & Ferrell, L. (2022). A framework for marketing sustainability. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 50, 31–51. <https://doi.org/10.1007/s11747-021-00780-3>
- Gökgöz, F., & Gökerik, M. (2024). Sosyal pazarlama ve marka ilişkilerinin tüketici satın alma davranışı üzerindeki etkisi. *Pazarlama ve Tüketici Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 42–59.
- Hastings, G., & Domegan, C. (2018). *Social marketing: Rebels with a cause* (3rd ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315114040>
- Jusup, M., Holme, P., Kaneko, K., Takayasu, M., Romić, I., Wang, Z., ... & Boccaletti, S. (2022). Social physics. *Physics Reports*, 948, 1–148. <https://doi.org/10.1016/j.physrep.2021.10.005>
- Kotler, P., & Zaltman, G. (1971). Social marketing: An approach to planned social change. *Journal of Marketing*, 35(3), 3–12. <https://doi.org/10.2307/1249783>
- Mazaheriasad, M., & Jamali, S. (2024). The mediating role of marketing capabilities and social media usage in the relationship between entrepreneurial orientation and SME performance. *Journal of Small Business Strategy*, 34(1), 88–105.
- Murphy, P. E., Öberseder, M., & Lacznia, G. R. (2013). Corporate societal responsibility: Evolution through innovation and sustainable business strategies. *European Journal of Innovation Management*, 16(4), 514–531. <https://doi.org/10.1108/EJIM-11-2012-0112>
- Parker, L., & Brennan, L. (2020). Ethics and social marketing. In R. Gordon, F. Zainuddin, & C. Magee (Eds.), *The Routledge companion to marketing and society* (pp. 228–243). Routledge.
- Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2011). Creating shared value. *Harvard Business Review*, 89(1/2), 62–77.
- Rewerts, C., & Hanf, J. H. (2006). The role of cultural values in the perception of marketing stimuli: Findings from Germany and Russia. *International Food and Agribusiness Management Review*, 9(3), 1–24.
- Weber, K. M., & Rohrer, H. (2012). Legitimizing research, technology and innovation policies for transformative change: Combining insights from innovation systems and multi-level perspective in a comprehensive ‘failures’ framework. *Research Policy*, 41(6), 1037–1047. <https://doi.org/10.1016/j.respol.2011.10.015>

MUHASEBEDE İHTİYATLILIK İLKESİ: TEORİK BİR İNCELEME

THE PRINCIPLE OF CONSERVATISM IN ACCOUNTING: A THEORETICAL EVALUATION

Selçuk Balı¹

Mehmet Ferhat Çelik²

Özet

Muhasebede ihtiyatlılık ilkesi, finansal raporlarda belirsizlikler karşısında risklerin erken tanınmasını, olası gelirlerin ise kesinleşene kadar ertelenmesini öneren temel muhasebe prensiplerinden biridir. Bu çalışma, ihtiyatlılık ilkesini teorik ve tarihsel çerçevede inceleyerek muhasebe uygulamalarındaki türlerini, uluslararası standartlardaki (IFRS, IAS) karşılıklarını ve ilgili literatürdeki gelişmeleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Nitel yöntemle yürütülen araştırma, literatür taraması ve karşılaştırmalı analiz yoluyla Basu (1997, s.3-37), Ball vd. (2000, s.1-51), Penman ve Zhang (2002, s.237-264), Easton ve Pae (2004, s.495-522) gibi öncü çalışmaların yaklaşımlarını kapsamaktadır. Özellikle Basu'nun kazanç-zaman asimetrisi modeli ihtiyatlılığın ölçümüne teorik bir temel sağlamış, Penman ve Zhang ise Q-Score ve C-Score göstergeleri ile ihtiyatlılık düzeylerinin finansal tablolar üzerindeki etkilerini analiz etmiştir. Bulgular, ihtiyatlı muhasebenin yalnızca teknik bir kayıt prensibi olmadığını, aynı zamanda yönetim kalitesi, dava riski, yatırımcı davranışı ve etik finansal raporlama ile yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca, dijitalleşen finansal sistemlerin bu ilkeye olan etkisi ve reaktif ihtiyatlılık eğilimlerinin önemi de vurgulanmıştır. Sonuç olarak, ihtiyatlılık ilkesi; yatırımcı güveni, sermaye maliyetinin azaltılması ve bilgi asimetrisinin giderilmesi açısından stratejik bir araçtır. Bu kapsamda hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde kurumsal finans politikalarının etik temellerle şekillendirilmesinde kritik bir rol üstlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İhtiyatlılık ilkesi, muhasebe, finansal raporlama, kazanç asimetrisi, c-score, q-score

Abstract

The conservatism principle in accounting is a fundamental rule that encourages the early recognition of potential risks while deferring the recognition of uncertain income until it is realized. This study aims to examine the conservatism principle from a theoretical and historical perspective by analysing its types in accounting practices, its reflection in international standards (IFRS, IAS), and the developments in related literature. Based on a qualitative methodology, the research includes a review and comparison of leading studies such as Basu (1997, p.3-37), Ball et al. (2000, p. 1-51), Penman and Zhang (2002, s.237-264), and Easton and Pae (2004, p. 495-522). In particular, Basu's asymmetric timeliness model provides a theoretical foundation for measuring conditional conservatism, while Penman and Zhang introduced Q-Score and C-Score as metrics to evaluate its impact on financial statements. The findings demonstrate that accounting conservatism is not merely a technical principle but is closely related to governance quality, litigation risk,

¹Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Akşehir İİBF, selcukbali@selcuk.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-5117-8720>

² Selçuk Üniversitesi, mehmet@mfutrade.com

investor behaviour, and ethical reporting. The study also highlights the influence of digitalized financial systems and the significance of reactive conservatism. In conclusion, the conservatism principle is a strategic tool for enhancing investor confidence, reducing the cost of capital, and mitigating information asymmetry. In this regard, it plays a crucial role in shaping corporate financial policies on an ethical foundation, both in developed and emerging economies.

Keywords: Conservatism principle, accounting, financial reporting, earnings asymmetry, c-score, q-score

GİRİŞ

Muhasebe, ekonomik faaliyetlerin izlenebilir, ölçülebilir ve doğrulanabilir biçimde kayıt altına alınmasını sağlayan temel bir bilgi sistemidir. Bu sistemin nihai amacı, işletmelerin mali durumu hakkında paydaşlara doğru, güvenilir ve karşılaştırılabilir bilgi sunmaktır. Bu bağlamda geliştirilen muhasebe ilkeleri, finansal raporlama süreçlerini standartlaştırmakta ve şeffaflığın artırılmasını sağlamaktadır. Bu ilkeler arasında yer alan ve özellikle ekonomik dalgalanmaların, finansal krizlerin ya da öngörülemez piyasa koşullarının öne çıktığı dönemlerde önemi daha da artan İhtiyatlılık İlkesi, işletmelerin gelecekte karşılaşılabileceği riskleri ve zararları finansal tablolara erken yansıtarak bilgi kullanıcılarını korumayı hedeflemektedir. Buna karşılık, muhtemel gelir ve kazançların ise yeterli düzeyde doğrulanmadan finansal tablolara alınmaması gerektiğini öngörür (Basu, 1997, s. 3-37). İhtiyatlılık ilkesine göre muhasebe uygulamaları, risk karşısında temkinli davranmayı zorunlu kılar. Bu bağlamda, zarar olasılığı bulunan durumların hızlıca raporlanması, buna karşın gelirlerin yalnızca gerçekleştiğinde tanınması tavsiye edilir. Böylece, finansal raporlama sisteminin yatırımcılar, düzenleyici kurumlar ve diğer paydaşlar açısından daha güvenilir ve koruyucu bir yapı kazanması sağlanır. Ancak bu yaklaşım, bazı durumlarda muhafazakâr değerlendirme eğilimleriyle birlikte firmaların gerçek performansını olduğundan daha düşük gösterme riski de taşıyabilir. Dolayısıyla ihtiyatlılık ilkesi, doğru uygulanmadığında manipülasyona açık bir alan haline gelebilir. Bu çalışmada, muhasebede ihtiyatlılık ilkesinin kavramsal temelleri, tarihsel gelişimi, uygulama biçimleri ve Uluslararası Finansal Raporlama Standartları Uluslararası Muhasebe Standartları çerçevesindeki (IFRS, IAS) karşılıkları detaylı olarak incelenmektedir. Ayrıca Basu (1997, s.3-37) tarafından geliştirilen kazanç-zaman asimetrisi modeli, Ball, Kothari ve Robin (2000, s.1-51) tarafından yapılan hukuk sistemi karşılaştırmaları, Penman ve Zhang (2002, s.237-264), tarafından geliştirilen Q-Score ve C-Score gibi ölçümlerle birlikte bu ilkenin teorik temelleri tartışılmaktadır. Literatüre dayalı bu teorik inceleme ile ihtiyatlılığın sadece teknik bir muhasebe tercihi değil, aynı zamanda yönetim, etik finansal raporlama, yatırımcı güveni ve sermaye maliyeti gibi kavramlarla doğrudan ilişkili olduğu gösterilmektedir. Sonuç olarak bu giriş bölümü, çalışmanın konusunu tanımlamakta, neden bu konunun ele alındığını gerekçelendirmekte, yöntem olarak literatür temelli teorik analiz yaklaşımını açıklamakta ve araştırmanın katkı sağlayacağı alanları ortaya koymaktadır.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Muhasebe ihtiyatlılığı, gelecekteki gelirlerin tanınmadan önce kesinlik kazanmasını beklerken; gider ve zararların öngörülerek kayda alınmasını savunan bir muhasebe ilkesidir. Basu (1997, s.3-37), bu ilkedeki temel farkı “iyi haberlerin kazanca dâhil edilmesi için daha yüksek düzeyde doğrulama gerekmesi” olarak tanımlar. Muhasebede ihtiyatlılık, finansal raporlama süreçlerinde temkinli davranılmasını ve olası zararların önceden dikkate alınmasını amaçlar. Givoly ve Hayn (2000, s.287-320), zaman içinde muhasebe ihtiyatlılığının arttığını ve bunun dava riski ile bilgi asimetrisini azaltmada etkili olduğunu belirtmiştir.

Tarihsel olarak, ihtiyatlılık ilkesi 15. yüzyıldan bu yana muhasebe sistemlerinin temel taşlarından biri olmuştur. Basu (1997, s.3-37), Lin ve Chen (1999, s. 517), Rueschhoff (2002, s.17-20) gibi araştırmalar,

Avrupa'dan Amerika'ya uzanan bu gelişim sürecini detaylandırmıştır. Türkiye bağlamında ise 1956 tarihli TTK ve daha sonra SPK, MSUGT ve TMS/FRS ile ihtiyat ilkesi sistematik şekilde benimsenmiştir (Güvemli, 2001, s.70).

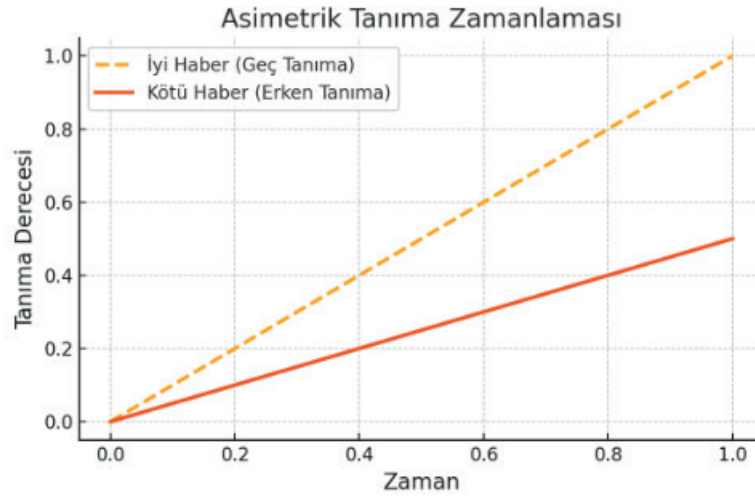
Koşullu ve koşulsuz olmak üzere ikiye ayrılan muhasebe ihtiyatlılığı, Mora ve Walker (2015, s.45) ve Ball vd. (2000, s.1-51) gibi çalışmalarda sistematik olarak sınıflandırılmıştır. Koşullu ihtiyatlılık, kötü haberlerin hızlı tanınması, iyi haberlerin ise geciktirilmesini ifade ederken; koşulsuz ihtiyatlılık, varlıkların değerinin düşük raporlanması gibi önleyici muhasebe politikalarıyla ilişkilidir (Beaver ve Ryan, 2005, s.70; Krismiaji ve Astuti, 2021, s.64-72).

Muhasebe standartları kapsamında IAS 2, IAS 36, IFRS 5 gibi düzenlemeler koşullu ihtiyatlılık uygulamaları içerirken; IAS 19, IAS 37 gibi düzenlemeler koşulsuz ihtiyatı desteklemektedir (Christensen ve Nikolaev, 2013, s.3). IASB'nin değerlendirmeleri ve IFRS rehberleri, her iki ihtiyat türünün raporlama güvenilirliği açısından önem taşıdığını ortaya koymaktadır.

Basu (1997, s.3-37), Ball vd. (2000, s.1-51), Penman ve Zhang (2002, s.237-264), Penman ve Zhang (2002, s.237-264), Roychowdhury ve Watts (2008, s.2-31), Ahmed ve Henry (2012, s.631-662) gibi öncü araştırmalar, ihtiyatlılığın kazanç yönetimi, yatırımcı davranışları, sermaye maliyeti ve yönetim kalitesi üzerindeki etkilerini çeşitli modeller ve ampirik analizlerle ortaya koymuştur. Bu literatür, ihtiyatlı muhasebenin hem raporlama kalitesi hem de kurumsal etik açısından çok boyutlu işlevler üstlendiğini göstermektedir.

Aşağıdaki şema, iyi haberlerin geç tanınması ve kötü haberlerin erken tanınması şeklindeki asimimetrik zamanlamayı gösterir.

Şekil 1. İhtiyatlılıkta Asimetrik Zamanlama

Kaynak: Basu (1997, s.3-37) modellemesi üzerine hazırlanmıştır.

1.1. Tarihsel Gelişimi

İhtiyatlılık kavramı, muhasebe tarihinin en eski ilkelerinden biri olarak, 15. yüzyıldan bu yana muhasebe uygulamalarını şekillendirmiştir. Avrupa'da ticari faaliyetlerin kayıt altına alınmasında ihtiyatlılık esas alınmış; ilk yazılı kaynaklardan biri Savary'nin 1712 tarihli eseridir. Ancak ihtiyatlılık, uzun yıllar boyunca

resmi muhasebe standartlarında yer almamış, daha çok uygulamada eğilim olarak varlığını sürdürmüştür (Basu, 1997, s.3-37; Lin ve Chen, 1999, s.517).

ABD’de bu kavram ilk kez 1939 yılında AICPA tarafından yayınlanan Muhasebe Araştırma Bülteni 2 ile tanımlanmıştır. Daha sonra GAAP ve FASB’nin 1980 tarihli Kavram Beyanı No.2 ile yeniden düzenlenmiştir. Uluslararası düzeyde ise 1974’te IASC tarafından benimsenmiş, 1975’te yayımlanan “Muhasebe Politikalarının Açıklanması” standardı ile muhasebe ihtiyatlılığı açıkça tanımlanmıştır. Bu standart 1997’de kaldırılarak yerini IAS 1’e bırakmıştır (Rueschhoff, 2002, s.17-20).

Avrupa Birliği, 1978’de kabul ettiği Dördüncü Direktif ile ihtiyatlılığı muhasebe uyum sürecine dahil etmiş ve 31(1)(c) maddesi ile yasal dayanak haline getirmiştir. Bu direktifler, günümüzde de geçerliliğini korumaktadır (Hulle, 2002, s.358).

Türkiye’de ise ihtiyat kavramı, 1956 tarihli 6762 sayılı TTK’da dolaylı şekilde yer bulmuş; daha sonra 1972’de İktisadi Devlet Teşekkülleri için hazırlanan yeknesak muhasebe sisteminde detaylandırılmıştır (Güvenli, 2001, s.70). 1989’da SPK, 1992’de MSUGT ve nihayet 2005’te TMS/TFRS’de ihtiyat kavramı açık biçimde tanımlanmıştır. Ancak 2010 sonrası TTK’da doğrudan bir tanım yer almamaktadır.

Genel olarak, ihtiyatlılık muhasebe sistemlerinin güvenilirliğini artıran, standartlaşma süreçlerinde zamanla daha kurumsal biçimde yer alan temel bir muhasebe ilkesi olarak tarihsel gelişimini sürdürmüştür.

1.2. Uygulama Türleri: Koşullu ve Koşulsuz İhtiyatlılık

Muhasebe literatüründe ihtiyatlılık iki ana türde incelenmektedir: Koşullu ihtiyatlılık (kazanç ihtiyatlılığı) ve koşulsuz ihtiyatlılık (bilanço ihtiyatlılığı). Bu iki yaklaşım, finansal tabloların hazırlanmasında zamanlama ve değerlendirme ilkelerine ilişkin farklı varsayımlara dayanır.

Koşullu İhtiyatlılık (Kazanç İhtiyatlılığı)

Koşullu ihtiyatlılık, finansal tablolarda kötü haberlerin (zararların) daha hızlı ve daha az kanıtla tanınmasına karşın, iyi haberlerin (kârların) daha yavaş ve güçlü kanıtlarla tanınmasını ifade eder (Mora ve Walker, 2015, s.45). Bu asimetric zamanlama, varlıkların net değerinin düşmesi halinde bu zararın hemen muhasebeleştirilmesini, ancak değer artışlarının bekletilmesini öngörür. Uygulamalarda, stokların net gerçekleşebilir değere göre değerlendirilmesi, duran varlıklarda değer düşüklüğü ayrılması bu türe örnektir (Beaver ve Ryan, 2005, s.70). Koşullu ihtiyatlılık, özellikle belirsizlik durumlarında bilgi asimetrisini azaltmak ve sermaye maliyetini düşürmek amacıyla etkin bir rol oynar (Krismiaji ve Astuti, 2021, s.64-72). Ayrıca, muhasebe sisteminin kayıpları ve kazançları nasıl değerlendirdiği konusundaki zamanlama ve doğrulama eşitsizliklerini esas alır.

Koşulsuz İhtiyatlılık (Bilanço İhtiyatlılığı)

Koşulsuz ihtiyatlılık, piyasa koşullarından bağımsız olarak net varlıkların, ekonomik gerçekliğinden daha düşük raporlanmasını öngören bir muhasebe uygulamasıdır (Ball vd., 2000, s.1-51). Bu ihtiyat türü, önceden belirlenmiş politikalarla yürütülür ve değer düşüklüğü gerçekleşmeden dahi ihtiyatlılık uygulanabilir. Örnek uygulamalar arasında, işletme içi geliştirilen maddi olmayan duran varlıkların aktifleştirilmemesi veya amortisman oranlarının yüksek tutulması yer alır. Koşulsuz ihtiyatlılık, varlıkların değerinde önleyici şekilde düşük gösterim sağlar; bu da gelecekteki belirsizlikler karşısında daha muhafazakâr bilanço sunar (Mora ve Walker, 2015, s.45).

Tablo 1. Koşullu ve Koşulsuz İhtiyatlılık Arasındaki Farklar

	Kötü Haber	İyi Haber
Koşullu İhtiyatlılık	Erken Tanıma	Gecikmeli Tanıma
Koşulsuz İhtiyatlılık	Doğrudan Giderleştirme	Tanınamayı Sürdürme

Bu iki tür ihtiyatlılık uygulaması, finansal raporlamada bilgi asimetrisinin azaltılması, dava riskinin yönetimi ve yatırımcı güveninin artırılması açısından büyük önem taşımaktadır. Muhasebe uygulamalarında koşullu ve koşulsuz ihtiyatlılık arasındaki farkların anlaşılması, hem muhasebe politikalarının belirlenmesinde hem de finansal tabloların yorumlanmasında kritik rol oynamaktadır.

1.3. Standartlarda İhtiyatlılık

André ve Fili (2012, s.1-57), koşullu ihtiyatlılığın standart yapıcılar tarafından finansal raporlamanın niteliksel bir özelliği olarak kabul edildiğini, ancak koşulsuz ihtiyatın olumsuz bir uygulama olarak değerlendirildiğini belirtmiştir. Bu görüş, Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu (IASB) tarafından yapılan açıklamalarla da desteklenmektedir. Bununla birlikte, mevcut muhasebe standartlarında koşulsuz ihtiyatlılık uygulamalarına da yer verildiği, yani bu tür ihtiyatın standartların tamamen dışında olmadığı anlaşılmaktadır.

Piyasa verilerine dayalı adil değerlendirme uygulamaları bazı tartışmaları gündeme getirmiş olsa da, gerçeğe uygun değer yalnızca değer artışlarını değil, aynı zamanda değer düşüklüğü gibi olumsuz gelişmeleri de mali tablolara yansıtma imkânı sunmaktadır. Bu bağlamda, Uluslararası Muhasebe Standartları ve Uluslararası Finansal Raporlama Standartları çerçevesinde koşullu ve koşulsuz ihtiyatlılık uygulamaları çeşitli başlıklar altında sınıflandırılabilir.

Koşullu İhtiyatlılık Uygulamaları İçeren Standartlar

Koşullu ihtiyat, kötü haberin daha hızlı ve net biçimde mali tablolara yansıtılması, buna karşın iyi haberin yavaş ve gecikmeli şekilde raporlanmasıdır. Bu anlayış, potansiyel ekonomik zararların hızla raporlanması, ancak ekonomik kazançların ertelenmesi anlamına gelir.

- **IAS 2 - Stoklar:** Stoklar, maliyet ve net gerçekleştirilebilir değer düşük olanı ile değerlendirilmektedir. Değer artışları satış gerçekleşmeden muhasebeleştirilmez.
- **IAS 16 - Maddi Duran Varlıklar:** Maliyet modeli seçildiğinde değer artışı dikkate alınmaz, ancak değer düşüklüğü zararı kâr/zarara yansıtılır.
- **IAS 36 - Varlıklarda Değer Düşüklüğü:** Geri kazanılabilir tutarın altında kalan defter değerleri zarar olarak kaydedilir.
- **IAS 40 - Yatırım Amaçlı Gayrimenkuller:** Maliyet modeli kullanıldığında değer düşüklüğü zarar olarak muhasebeleştirilir.
- **IFRS 5 - Satış Amaçlı Varlıklar:** Defter değeri ile gerçeğe uygun değer karşılaştırılarak düşük olanı dikkate alınır.
- **IFRS 6 - Maden Kaynakları:** Değer düşüklüğü göz önünde bulundurulur, değer artışları dikkate alınmaz.
- **IFRS 9 - Finansal Araçlar:** Kredi zararları ve değer düşüklüğü öngörülür, kazançlar gerçekleşene kadar tanınmaz.

Koşulsuz İhtiyatlılık Uygulamaları İçeren Standartlar

Koşulsuz ihtiyat, işletme içinde alınan kararlara ve muhasebe politikalarına dayalı olarak değerlerin ihtiyatlı biçimde düşük muhasebeleştirilmesini ifade eder.

- **IAS 19 - Çalışanlara Sağlanan Faydalar:** Gelecekte çalışanlara ödenecek faydalar bugünden yükümlülük olarak kaydedilir.
- **IAS 20 - Devlet Teşvikleri:** Koşullar sağlanmadan devlet destekleri muhasebeleştirilmez.
- **IAS 23 - Borçlanma Maliyetleri:** Bazı borçlanma giderleri aktifleştirilmeden gider olarak kaydedilir.
- **IAS 37 - Yedekler, Koşullu Borçlar ve Koşullu Varlıklar:** Şarta bağlı varlıklar mali tablolara alınmaz.

Koşullu ve Koşulsuz İhtiyatlılığı Birlikte İçeren Standartlar

Bazı muhasebe standartları hem koşullu hem de koşulsuz ihtiyatlılık unsurlarını bir arada taşımaktadır.

- **IAS 38 - Maddi Olmayan Duran Varlıklar:** Piyasası olmayan varlıklar aktifleştirilmez (koşulsuz ihtiyat); değer düşüklüğü göz önünde bulundurulur, değer artışı ertelenir (koşullu ihtiyat).
- **IFRS 15 - Müşteri Sözleşmelerinden Hasılat:** Gelir, ifa yükümlülüğü gerçekleştiğinde muhasebeleştirilir; zararlı sözleşmeler hemen kaydedilir, olası kazançlar ertelenir.
- **IFRS 16 - Kiralamalar:** Kiracılar kullanım hakkı varlıklarını maliyetle ölçer, değer düşüklüğü dikkate alınır; satış ve geri kiralama işlemleri, fazla satış gelirlerinin ertelenmesi yoluyla ihtiyat sağlar.

Tablo 2. UMS ve UFRS’lerde Yer Alan İhtiyatlılık Uygulamalarının Sınıflandırılması

Koşullu İhtiyatlılık	Koşulsuz İhtiyatlılık	Koşullu ve Koşulsuz İhtiyatlılık
IAS 2, IAS 16, IAS 36, IAS 40	IAS 19, IAS 20, IAS 23, IAS 37	IAS 38
IFRS 5, IFRS 6, IFRS 9	Mevcut Değil	IFRS 15, IFRS 16

Kaynak: <https://www.iasplus.com>

Yukarıdaki sınıflama, Uluslararası Muhasebe Standartları ve Uluslararası Finansal Raporlama Standartları çerçevesinde ihtiyatlılık uygulamalarının kapsamını açıkça ortaya koymaktadır. Christensen ve Nikolaev (2013), firmaların UMSK’nın yeniden değerlendirme modelini önermesine rağmen maliyet modelini tercih ettiklerini, bunun koşullu ihtiyatlılık uygulamasının sürmesine katkı sağladığını ortaya koymuştur. Koşulsuz ihtiyat uygulamaları, yükümlülüklerin erkenden muhasebeleştirilmesi veya varlıkların tanınmasının ertelenmesi yoluyla mali tablolarda ihtiyat sağlar. Bu nedenle, IFRS/IAS standartlarının koşulsuz ihtiyatı dışladığı görüşü doğru değildir.

1.4. Literatürde İhtiyatlılık

İhtiyatlı muhasebe uygulamaları, son yıllarda gerek teorik gerekse ampirik çalışmalarda yoğun olarak ele alınmaktadır. Bu literatürdeki öncü çalışmalardan biri olan Basu (1997, s.3-37), ihtiyatlılığın enformasyon zamanlaması ile ilişkili yönünü vurgulamış ve kötü haberlerin kazançlara iyi haberlerden daha hızlı yansıtılmasını içeren asimetrik zamanlılık (Asymmetric Timeliness) yaklaşımını geliştirmiştir. Bu model, muhasebe ihtiyatlılığını ölçmede sonraki birçok ampirik araştırmaya temel teşkil etmiştir.

Lin ve Chen (1999, s. 517), ihtiyatlı muhasebenin kazanç yönetimini sınırlayıcı etkisini teorik olarak modellemiş ve ihtiyatlı standartların yöneticilerin kazançları olduğundan yüksek gösterme olasılığını azalttığını savunmuştur. Givoly ve Hayn (2000, s.287-320), muhasebe zararlarındaki artışı tarihsel olarak inceleyerek bunun ihtiyatlı muhasebe uygulamalarıyla ilişkili olduğunu tespit etmiştir.

Liu ve Thomas (2000, s.71-101), piyasa değeri / defter değeri oranı ile muhasebe ihtiyatlılığı arasındaki ters yönlü ilişkiyi vurgulayarak “reaktif ihtiyatlılık” kavramını ortaya koymuş; yöneticilerin dava riski gibi dışsal etkenlere yanıt olarak ihtiyat düzeyini artırdıklarını belirtmiştir.

Ball vd. (2000, s.1-51), farklı hukuk sistemlerinin (teamül ve kanun hukuku) ihtiyatlı muhasebe uygulamalarındaki etkilerini karşılaştırmalı olarak analiz ederek, teamül hukuku sistemlerinin daha yüksek düzeyde ihtiyatlılık sergilediğini öne sürmüştür.

Penman ve Zhang (2002, s.237-264), ile Penman ve Zhang (2002, s.237-264), ihtiyatlılığın kazanç kalitesi ve sermaye piyasası üzerindeki etkilerini irdelemiş, ihtiyatlı muhasebenin düşük kazanç kalitesi ve düşük yatırım getirisini beraberinde getirebileceğini öne sürmüşlerdir. Bu bağlamda Penman ve Zhang, C-Score ve Q-Score gibi ölçütler sunmuştur.

Roychowdhury ve Watts (2008, s.2-31), koşullu ve koşulsuz ihtiyatlılığı ayırarak, bu yapıların firma sözleşmeleri, dava riski ve regülasyon gibi dışsal kurumsal faktörler tarafından şekillendirildiğini savunmuşlardır.

Son olarak, Ahmed ve Henry (2012, s.631-662), ihtiyatlılığın sermaye yapısı kararları ve temettü politikaları üzerindeki etkisini test etmiş; ihtiyatlı muhasebenin temettü çatışmalarını hafifleterek tahvil sahipleri ile hissedarlar arasındaki çıkar ayrışmalarını dengelediğini göstermiştir.

2. YÖNTEM

Bu çalışmada, muhasebede ihtiyatlılık ilkesi kavramsal ve kuramsal yönleriyle ele alınmıştır. Çalışma, doğrudan ampirik bir uygulama içermemekte; bunun yerine, ihtiyatlı muhasebe yaklaşımının kuramsal temelleri, tarihsel gelişimi, sınıflandırmaları ve literatürdeki farklı muhasebe sistemleri çerçevesinde nasıl yorumlandığı üzerine odaklanmaktadır. Araştırmanın yöntemi, ilgili alan yazının sistematik bir şekilde taranması ve teorik argümanların yapılandırılmasıdır.

2.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın temel amacı, muhasebe uygulamaları içinde önemli bir yer tutan ihtiyatlılık ilkesinin, teorik literatür çerçevesinde tarihsel gelişimini, türlerini (koşullu ve koşulsuz), etkileyen faktörlerini ve ilgili finansal karar alma süreçlerine olan yansımalarını analiz etmektir.

2.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Bu çalışma ampirik bir analiz içermemektedir. Dolayısıyla belirli bir örneklem ya da istatistiksel evrenden söz edilmemektedir. Çalışma evreni, muhasebe ihtiyatlılığı literatüründe yer alan seçkin akademik yayınlardır. Web of Science, Scopus, SSRN, JSTOR ve TRDizin gibi veri tabanlarında yer alan 1997-2024 yılları arasında yayımlanmış, muhasebe ihtiyatlılığına odaklanan makaleler temel alınmıştır.

2.3. Araştırmanın Yöntemi

Bu çalışma nitel bir araştırma desenine sahiptir ve kapsamlı bir literatür taramasına dayalı teorik analiz yöntemi kullanılmıştır. Literatür, kronolojik ve tematik olarak sınıflandırılmış ve muhasebe ihtiyatlılığı ilkesini açıklamaya yönelik teorik modeller incelenmiştir. Bunlar:

- **Basu (1997) Modeli:** Kazanç-zaman asimetrisi çerçevesinde koşullu ihtiyatlılığı ölçmektedir.
- **Lin ve Chen (1999):** İhtiyatlı muhasebenin kazanç yönetimini sınırlayıcı etkisini teorik modelle analiz etmiştir.
- **Givoly ve Hayn (2000):** 1950-1998 arasında muhasebe zararlarındaki artışı inceleyerek ihtiyatlılık eğilimlerini ortaya koymuştur.
- **Ball, Kothari ve Robin (2000):** Teamül ve kanun hukuku sistemlerinde ihtiyatlı muhasebe farklarını kıyaslamıştır.
- **Liu ve Thomas (2000):** Firma değerlemesi yoluyla reaktif ihtiyatlılık kavramını tanımlamıştır.
- **Penman ve Zhang (2002):** Q-Score ve C-Score ile bilanço ve gelir ihtiyatlılığını ölçen yapısal modeller geliştirmiştir.

- **Lubberink ve Huijgen (2005):** Çapraz listelenen şirketlerin daha ihtiyatlı raporlama eğiliminde olduğunu saptamıştır.
- **Qiang (2005):** Firma düzeyinde koşullu ve koşulsuz ihtiyatlılığı etkileyen faktörleri analiz etmiştir.
- **Klein ve Marquardt (2006):** Zarar raporlamasında muhasebe dışı faktörlerin rolünü vurgulamıştır.
- **Kwon, Yin ve Han (2006):** Yüksek teknoloji şirketlerinin daha ihtiyatlı muhasebe politikası izlediğini göstermiştir.
- **Roychowdhury ve Watts (2008):** Koşullu ve koşulsuz ihtiyatlılığı dava, regülasyon ve sözleşme faktörleriyle test etmiştir.
- **Chen, Chen, Cheng ve Hutton (2009):** Büyük hissedar sahipliğinin ihtiyatlılık üzerindeki etkisini incelemiş, negatif faaliyet dışı tahakkuklar ile ölçülen ihtiyatlılık ile büyük hissedarlar arasında pozitif ilişki tespit etmiştir.
- **Erdoğan ve Çubukçu (2010):** İhtiyatlılığın kurumsal yönetimin hedeflerine ulaşmadaki potansiyel katkılarını teorik çerçevede değerlendirmişlerdir.
- **Chandra (2011):** Yüksek teknoloji firmalarının düşük teknoloji firmalarına göre daha fazla ihtiyatlı muhasebe uyguladığını asimetrik zamanlama ve negatif faaliyet dışı tahakkuk modelleriyle göstermiştir.
- **Ahmed ve Henry (2012):** İhtiyatlılığın temettü politikaları aracılığıyla çıkar çatışmalarını azaltıcı etkisini araştırmıştır.
- **Ramalingegowda ve Yu (2012):** Kurumsal mülkiyetin yüksek olduğu firmaların daha yüksek muhasebe ihtiyatlılığı gösterdiğini, yatırım ufku ve bağımsız yönetimle bu ilişkinin güçlendiğini ortaya koymuştur.
- **Ertuğrul (2014):** Aktif ve pasiflerin gerçeğe uygun değerle sunulmasının ihtiyat ilkesinden sapmalara neden olup olmayacağını yevmiye kayıtları üzerinden analiz etmiştir.
- **Zeytinoglu ve Polat (2018):** 2006-2013 yılları arasında BIST verileriyle yaptıkları panel veri analizi çalışmasında, kurumsal yönetim uygulamalarının muhasebe ihtiyatlılığını etkilediğini göstermişlerdir.
- **Gör ve Tekin (2018):** BIST’te işlem gören firmalar üzerinde yaptıkları ampirik analizde, yönetim kurulunun bağımsızlığı gibi kurumsal yönetim bileşenlerinin ihtiyatlılık ile ters yönlü ilişki gösterdiğini tespit etmişlerdir.
- **Liu (2024):** Finansal tablo düzeltmeleri sonrasında yönetim kurulu üyelerinin itibarlarını yeniden inşa sürecinde ihtiyatlı muhasebeyi tercih ettiklerini ve özellikle sosyal ağ içinde merkezi konumda olan yöneticilerin bu eğilimi daha belirgin şekilde sergilediğini bulgulamıştır.

3. BULGULAR

Bu bölümde, muhasebe ihtiyatlılığına ilişkin teorik ve ampirik çalışmalardan elde edilen bulgular sistematik olarak sunulmuştur. Araştırma konusu olan ihtiyatlı muhasebe uygulamaları, farklı modellemeler, sektörler, firma türleri ve ülke sistemleri çerçevesinde analiz edilmiş ve çalışmalara ilişkin bulgular Tablo 3’de özetlenmiştir.

Tablo 3. Muhasebe İhtiyatlılığına İlişkin Literatür Bulguları

Yazarlar	Yıl	Ülke	Bulgular
Basu	1997	ABD	Kazanç-zaman asimetrisi modeliyle koşullu ihtiyatlılık ölçümü geliştirmiştir.
Lin ve Chen	1999	ABD	İhtiyatlı muhasebenin kazanç yönetimini sınırlandırdığını teorik olarak modellemiştir.
Givoly ve Hayn	2000	ABD	Muhasebe zararlarındaki artışı analiz ederek ihtiyatlılık eğilimlerini göstermiştir.
Ball vd.	2000	ABD, İngiltere	Hukuk sistemlerine göre ihtiyatlılık uygulamalarında farklılıkları incelemiştir.
Liu ve Thomas	2000	ABD	Reaktif ihtiyatlılık kavramını firma değerlemesiyle ilişkilendirmiştir.
Penman ve Zhang	2002	ABD	Q-Score ve C-Score ölçütlerini geliştirerek bilanço ve gelir tablosu ihtiyatlılığını analiz etmiştir.
Easton ve Pae	2004	ABD	İhtiyatlı muhasebe ile pay senedi getirileri arasında pozitif ilişki tespit etmiştir.
Lubberink ve Huijgen	2005	ABD, İngiltere	Çapraz listelenmiş firmaların daha ihtiyatlı raporlama eğiliminde olduğunu bulmuştur.
Qiang	2005	Çin	Firma düzeyinde ihtiyatlılığı etkileyen faktörleri analiz etmiştir.
Klein ve Marquardt	2006	ABD	Zarar raporlamasında muhasebe dışı faktörlerin etkisini vurgulamıştır.
Kwon vd.	2006	ABD	Yüksek teknoloji firmalarının daha ihtiyatlı muhasebe uyguladığı belirlenmiştir.
Roychowdhury ve Watts	2008	ABD	Koşullu/koşulsuz ihtiyatlılığı farklı regülasyonlar ve sözleşmeler çerçevesinde analiz etmiştir.
Chen, Chen, Cheng ve Hutton	2009	ABD	Büyük hissedar sahipliği ile muhasebe ihtiyatlılığı arasında pozitif ilişki tespit edilmiştir.
Erdoğan ve Çubukçu	2010	Türkiye	Kurumsal yönetim hedeflerine ulaşmada ihtiyatlılığın teorik katkılarını tartışmıştır.
Chandra	2011	ABD	Yüksek teknoloji firmalarının daha fazla ihtiyatlılık gösterdiğini bulmuştur.
Ahmed ve Henry	2012	ABD	Temettü politikaları üzerinden ihtiyatlılığın çıkar çatışmalarını azalttığını göstermiştir.
Ramalingegowda ve Yu	2012	ABD	Kurumsal mülkiyetin yüksek olduğu firmaların daha yüksek muhasebe ihtiyatlılığı gösterdiği bulunmuştur.
Ertuğrul	2014	Türkiye	Gerçeğe uygun değer uygulamalarının ihtiyat ilkesiyle çelişebileceğini göstermiştir.
Zeytinoğlu ve Polat	2018	Türkiye	Kurumsal yönetim uygulamalarının muhasebe ihtiyatlılığını etkilediğini bulmuştur.
Gör ve Tekin	2018	Türkiye	Yönetim kurulunun bağımsızlığı gibi unsurların ihtiyatlılıkla ters yönlü ilişkili olduğu bulunmuştur.
Liu	2024	ABD	Finansal düzeltme sonrası ihtiyatlı muhasebenin, yöneticilerin itibar onarımında araç olarak kullanıldığını ortaya koymuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışma, muhasebede ihtiyatlılık ilkesine yönelik olarak literatürdeki teorik ve ampirik yaklaşımları sistematik biçimde derleyerek, bu ilkenin firma özellikleri, yönetim yapısı, ülke farkları ve zaman içerisindeki dönüşümü bağlamında nasıl şekillendiğini ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular, ihtiyatlı muhasebenin sadece finansal raporlamaya değil, aynı zamanda yatırımcı davranışı, kurumsal kararlar ve yönetim uygulamaları üzerinde de önemli etkileri olduğunu göstermektedir. Basu (1997, s.3-37) ile başlayan ve zamanla gelişen ihtiyatlılık literatürü, muhasebe zararlarının daha hızlı tanınmasına yönelik asimetrik zamanlama yaklaşımını temel alırken, sonraki çalışmalar bu yaklaşımı daha mikro düzeyde genişletmiştir. Özellikle Penman ve Zhang (2002, s.237-264), gibi araştırmacılar, ihtiyatlılığı ölçmek amacıyla C-Score ve Q-Score gibi sayısal göstergeler geliştirmiş; Penman ve Zhang (2002, s.237-264), ise bu ilkenin hisse senedi getirileriyle olan ilişkisini ortaya koymuştur. Güncel araştırmalar ise ihtiyatlılığın sadece firma düzeyinde değil, aynı zamanda ülkeler arası hukuk sistemleri, kurumsal sahiplik yapısı (Chen vd., 2009, s.1-43), kurumsal yönetim kalitesi (Zeytinoğlu ve Polat, 2018), yönetici sosyal ağları (Liu, 2024, s. 2158-2175) gibi daha geniş bağlamlarda da incelenmesi gerektiğini göstermektedir. Örneğin, yüksek teknoloji şirketlerinde (Chandra, 2011, s.285-314) veya kurumsal mülkiyet oranı yüksek firmalarda (Ramalingegowda ve Yu, 2012, s.98-114) daha yüksek düzeyde ihtiyatlılık sergilendiği tespit edilmiştir. Bu literatür taramasının temel katkısı, muhasebe ihtiyatlılığının sadece teknik bir raporlama tercihi değil, aynı zamanda stratejik bir kurumsal davranış biçimi olduğunu vurgulamasıdır. Bu çerçevede, özellikle gelişmekte olan ülkelerde, kurumsal şeffaflık, yatırımcı koruması ve etik raporlama davranışlarını destekleyici politikaların tasarımı açısından ihtiyatlı muhasebe uygulamalarının teşviki önem arz etmektedir. Çalışmanın sınırlılığı, yalnızca literatür derlemesi olması ve ampirik bir veri seti üzerinden doğrudan test içermemesidir. Ancak bu sınırlılık aynı zamanda bir öneriye de kapı aralamaktadır: gelecekte, Türkiye örneğinde olduğu gibi yükselen piyasalarda ihtiyatlılık eğilimlerinin sektörel, finansal ve yönetim faktörlerine göre panel veri modelleri ile analiz edilmesi, literatüre daha derinlikli katkılar sunacaktır. Sonuç olarak, ihtiyatlı muhasebe politikaları, yatırımcı güvenini pekiştiren, piyasa disiplinini artıran ve finansal şeffaflığı güçlendiren önemli bir muhasebe ilkesi olarak konumlandırılmaktadır. Bu bağlamda hem uygulayıcılar hem de düzenleyici kurumlar açısından dikkatle ele alınması gereken bir konudur.

KAYNAKÇA

- Ahmed, A. S., & Henry, E. (2012). Accounting conservatism and firm investment: The role of accounting information in corporate governance. *Contemporary Accounting Research*, 29(3), 631–662.
- Ball, R., Kothari, S. P., & Robin, A. (2000). The effect of international institutional factors on properties of accounting earnings. *Journal of Accounting and Economics*, 29(1), 1–51.
- Basu, S. (1997). The conservatism principle and the asymmetric timeliness of earnings. *Journal of Accounting and Economics*, 24(1), 3–37.
- Beaver, W. H., & Ryan, S. G. (2005). Conditional and unconditional conservatism: Concepts and modeling. *Review of Accounting Studies*, 10(2), 269–309.
- Chandra, U. (2011). Does conservative accounting mitigate debt covenant violations? *Accounting Horizons*, 25(2), 285–314.
- Chen, S., Chen, X., Cheng, Q., & Hutton, A. (2009). Accounting conservatism and large shareholders: An empirical analysis. In 2010 American Accounting Association Annual Meeting, New York, USA. Princeton, 95(1), 1–43.
- Christensen, H. B., & Nikolaev, V. V. (2013). Does fair value accounting for non-financial assets pass the market test? *Review of Accounting Studies*, 18(3), 734–775.
- Easton, P. D., & Pae, J. (2004). Accounting conservatism and the cost of equity capital. *Journal of Accounting and Economics*, 37(3), 495–522.
- Ertuğrul, M. (2014). Gerçeğe uygun değer uygulamaları ile ihtiyat ilkesi arasındaki ilişki: Yevmiye kayıtları çerçevesinde teorik bir inceleme. *Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi*, 14(2), 51–76.
- Givoly, D., & Hayn, C. (2000). The changing time-series properties of earnings, cash flows and accruals: Has financial reporting become more conservative? *Journal of Accounting and Economics*, 29(3), 287–320.
- Gör, M., & Tekin, M. (2018). Kurumsal yönetim uygulamalarının muhasebe ihtiyatlılığı üzerindeki etkisi: BIST firmaları üzerine bir uygulama. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 78(4), 95–112.
- Güvemli, O. (2001). Türk devletlerinde muhasebe tarihi (MÖ 2100-MS 2000). İstanbul: Arıkan Yayınları.
- Hulle, K. (2002). The true and fair view override in the European Accounting Directives. *European Accounting Review*, 11(2), 353–371.
- Klein, A., & Marquardt, C. (2006). Fundamentals of accounting and valuation. *Contemporary Accounting Research*, 23(1), 5–21.
- Krismiaji, K., & Astuti, R. (2021). The effect of conservatism and risk on cost of equity capital. *Accounting and Finance Review*, 6(1), 64–72.
- Kwon, Y. K., Yin, Q. J., & Han, B. H. (2006). Conservatism in high-tech firms: An industry-level analysis. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 26(4), 369–387.
- Lin, S., & Chen, X. (1999). Financial reporting conservatism and earnings management. *Accounting Research*, 2(2), 517–530.
- Liu, J., & Thomas, J. (2000). Stock returns and accounting conservatism. *The Accounting Review*, 75(1), 71–101.
- Liu, Y. (2024). Board centrality and conservative financial reporting: The role of reputational repair. *Journal of Business Ethics*, 187(1), 2158–2175.
- Lubberink, M., & Huijgen, C. (2005). Cross-listing and accounting conservatism. *European Accounting Review*, 14(2), 211–235.
- Mora, A., & Walker, M. (2015). The implications of research on accounting conservatism for accounting standard-setting. *Accounting and Business Research*, 45(5), 620–650.
- Penman, S. H., & Zhang, X. J. (2002). Accounting conservatism, the quality of earnings, and stock returns. *The Accounting Review*, 77(2), 237–264.
- Qiang, X. (2005). The effects of contracting, litigation, regulation, and tax costs on conditional and unconditional conservatism: Cross-sectional evidence at the firm level. *The Accounting Review*, 80(3), 1153–1177.
- Ramalingegowda, S., & Yu, Y. (2012). Institutional ownership and conservatism. *Journal of Accounting and Economics*, 53(1-2), 98–114.
- Roychowdhury, S., & Watts, R. L. (2008). Asymmetric timeliness of earnings, market-to-book and conservatism in financial reporting. *Journal of Accounting and Economics*, 45(2-3), 2–31.

Rueschhoff, N. G. (2002). Accounting conservatism: International developments and future prospects. *International Journal of Accounting*, 37(1), 17–20.

Zeytinoğlu, I., & Polat, R. (2018). Kurumsal yönetim uygulamalarının muhasebe ihtiyatlılığı üzerindeki etkisi: Panel veri analizi. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 20(4), 811–832.

İHTİYATLI MUHASEBE POLİTİKASININ, ÖZSERMAYE MALİYETİ VE HİLELİ FİNANSAL RAPORLAMA ÜZERİNE İLİŞKİSİNİN AMPİRİK ANALİZİ

EMPIRICAL ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ACCOUNTING CONSERVATISM, COST OF EQUITY, AND FRAUDULENT FINANCIAL REPORTING

Selçuk Balı¹

Mehmet Ferhat Çelik²

Özet

Bu çalışma, Türkiye’de Borsa İstanbul’da işlem gören firmalar arasında muhasebe ihtiyatlılığı ile özsermaye maliyeti ve finansal raporlamada manipülasyon arasındaki ilişkiyi ampirik olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, Sermaye Piyasası Kurulu (SPK) tarafından finansal tablo manipülasyonu yaptığı tespit edilen firmalar ile aynı sektör ve benzer büyüklükteki kontrol firmaları eşleştirilmiş ve 2013–2023 dönemini kapsayan panel veri seti kullanılmıştır. İhtiyatlı muhasebe düzeyinin ölçümünde Basu (1997, s.3-37) modelinden türetilen zaman asimetrisi yaklaşımı, özsermaye maliyeti hesaplamalarında ise PEG, MPE, GM, ETS ve GLS gibi çoklu modellerden yararlanılmıştır. Ampirik analizde dört ayrı regresyon modeli kurulmuş ve bu modeller ile firmaların muhasebe ihtiyatlılığı düzeylerinin sermaye maliyeti ve piyasa değeri/defter değeri oranı üzerindeki etkileri test edilmiştir. Bulgular, finansal manipülasyon yaptığı belirlenen firmaların daha yüksek düzeyde ihtiyatlı muhasebe uygulamalarına yöneldiğini, ancak bu ihtiyatlılık düzeyinin özsermaye maliyetini istatistiksel olarak anlamlı biçimde düşürmediğini ortaya koymaktadır. Diğer yandan, bu firmaların piyasa değeri/defter değeri oranlarının anlamlı biçimde daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Elde edilen sonuçlar, yatırımcıların, ihtiyatlı muhasebeye olumlu tepki vererek piyasa değerlemelerinde bu unsuru fiyatladığını ancak risk algısı nedeniyle sermaye maliyeti üzerinde aynı yönde bir etki oluşmadığını göstermektedir. Çalışma, muhasebe politikalarının firma değeri, yatırımcı güveni ve finansman maliyetleri üzerindeki etkilerine ilişkin literatüre katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İhtiyatlı muhasebe, özsermaye maliyeti, finansal manipülasyon, panel veri, basu modeli

Abstract

This study aims to empirically investigate the relationship between accounting conservatism, cost of equity capital, and fraudulent financial reporting among firms listed on Borsa Istanbul. Firms accused of financial manipulation by the Capital Markets Board (CMB) were matched with control firms of similar size and industry, and panel data from 2013 to 2023 were employed. The level of conservatism was measured using

¹ Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Akşehir İİBF, selcukbali@selcuk.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-5117-8720>

²Selçuk Üniversitesi, mehmet@mfutrade.com

the asymmetric timeliness approach based on the Basu (1997, s.3-37) model, while multiple models such as PEG, MPE, GM, ETS, and GLS were applied to calculate the cost of equity. Four regression models were constructed to examine the impact of conservative accounting practices on cost of equity and the market-to-book ratio. The results reveal that manipulated firms tend to adopt more conservative reporting policies; however, such conservatism does not statistically reduce their cost of equity. On the contrary, their market-to-book ratios are significantly higher than those of their matched peers. These findings suggest that while investors positively respond to conservative accounting through market valuation, their perception of risk associated with manipulated firms prevents a similar effect on financing costs. The study contributes to the literature by offering empirical insights into how accounting policies influence firm valuation, investor confidence, and cost structures in emerging markets.

Keywords: Accounting conservatism, cost of equity, financial manipulation, panel data, basu model

GİRİŞ

Finansal tabloların güvenilirliği, yatırımcıların karar alma süreçlerinde kritik bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda muhasebe ihtiyatlılığı, belirsizlik ve risk ortamında karar kullanıcılarına daha temkinli bilgi sunarak olası zararlara karşı koruma işlevi üstlenmektedir. Geleneksel muhasebe ilkeleri arasında yer alan ihtiyatlılık, özellikle kötü haberlerin finansal tablolarda daha erken ve güçlü bir şekilde yansıtılmasını sağlarken, olumlu gelişmelerin daha temkinli raporlanmasını ifade eder.

Literatürde muhasebe ihtiyatlılığı ile firma değerlemesi, yatırımcı algısı ve finansal kararlar arasındaki ilişki üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Bu çalışmalarda özellikle Basu (1997, s.3-37) tarafından geliştirilen asimetrik zamanlılık modeli ön plana çıkmış ve muhasebe ihtiyatlılığının ölçümünde yaygın olarak kullanılmıştır. Ancak muhasebe politikalarının sadece teknik tercihler değil, aynı zamanda firma geçmişi ve piyasa algılarıyla şekillenen stratejik tercihler olduğu da vurgulanmaktadır.

Bu çalışmada, Türkiye’de faaliyet gösteren ve SPK tarafından finansal tablo manipülasyonu yaptığı tespit edilen firmalar ile benzer özelliklere sahip kontrol grubu firmalar karşılaştırılarak, muhasebe ihtiyatlılığının finansal manipülasyon ve özsermaye maliyeti üzerindeki etkileri analiz edilmektedir. Böylece hem muhasebe politikalarının yatırımcı güveni üzerindeki rolü hem de sermaye maliyeti üzerindeki olası sonuçları değerlendirilmektedir.

1.KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Muhasebede ihtiyatlılık ilkesi, işletmelerin finansal tablolarında belirsizlik ve risk karşısında daha temkinli davranmalarını teşvik eden temel muhasebe ilkelerinden biridir. Bu ilke kapsamında, işletmeler olası zararları en erken dönemde muhasebeleştirirken, kazançları ise yalnızca gerçekleştiğinde dikkate alırlar (Basu, 1997, s.3-37). Böylelikle yatırımcılar yanıltıcı olmayan, daha şeffaf ve ihtiyatlı finansal bilgilere erişebilir.

İhtiyatlılık ilkesi, asimetrik bilgi yapısı altında yatırımcıların korunması ve yöneticilerin finansal manipülasyon eğilimlerinin sınırlandırılması açısından kritik rol oynar (Watts, 2003, s.207-221). Özellikle sermaye piyasalarında faaliyet gösteren firmalarda, bilgi asimetrisi düzeyinin yüksekliği bu ilkenin önemini artırmaktadır. Manipülasyon riski yüksek olan şirketlerde, ihtiyatlı muhasebe uygulamaları yatırımcı güveninin yeniden inşasında bir araç olarak kullanılabilir (Lobo ve Zhou, 2006, s.57-73).

Finansal raporlama kalitesinin artırılması, sermaye maliyetlerinin düşürülmesiyle de ilişkilidir. Givoly ve Hayn (2000, s.287-320) çalışmasında, ihtiyatlı muhasebenin sermaye maliyeti üzerindeki etkilerini dolaylı

olarak analiz ederek, daha şeffaf raporlamanın yatırımcıların risk algısını azalttığını belirtmiştir. Lara, Osmalı ve Penalva (2008, s.197-210) ise, ihtiyatlı muhasebe uygulamalarının sermaye maliyetini düşürmediğini ancak yatırımcıların olumsuz bilgileri daha hızlı fiyatlamalarına olanak sağladığını vurgulamıştır.

Türkiye sermaye piyasasında yapılan araştırmalar, benzer şekilde ihtiyatlı muhasebenin firma değeri, temettü politikası ve özsermaye maliyeti ile olan ilişkisini ortaya koymuştur (Acar ve Aktürk,2009, s.77-90). Bu çalışmalar, özellikle BIST’te işlem gören firmalarda ihtiyatlılık düzeyinin şirketin algılanan risk profiline göre şekillendiğini öne sürmektedir.

Sonuç olarak, bu çalışmada kullanılan kavramsal çerçeve; ihtiyatlı muhasebe uygulamalarının finansal raporlama davranışı, yatırımcı güveni ve sermaye maliyeti üzerindeki etkilerini açıklayan literatüre dayanmaktadır. Bu kapsamda hem klasik teoriler hem de güncel ampirik bulgular ışığında, muhasebe politikalarınınpiyasadaki algı ve finansman maliyetleri üzerindeki rolü detaylı biçimde değerlendirilmektedir.

2. YÖNTEM

Bu araştırmada, 2013–2023 yılları arasında Borsa İstanbul’da işlem gören ve SPK tarafından finansal tablo manipölasyonu yaptığı tespit edilen 10 firma ile aynı sektör ve benzer büyüklükteki 10 kontrol firması analiz edilmiştir. Karşılaştırmalı analizlerde panel veri yapısı benimsenmiş ve dört farklı regresyon modeli kurulmuştur.

Model 1’de Basu (1997, s.3-37) tarafından geliştirilen asimetrik zamanlılık modeli uygulanmıştır.

Değişken Türü	Değişken Adı	Tanımı	Hesaplanma Yöntemi
Bağımlı Değişken	Hisse Başı Kazanç Oranı (HBKO) / Hisse Başına Fiyat (HBF)	Hisse başı kazancın önceki dönem hisse senedi kapanış fiyatına oranından her mali yıl başlangıcı hisse başı fiyatına oranı	(Hisse Başı Kazanç / Önceki Dönem Hisse Senedi Kapanış Fiyatı) / Hisse Başına Fiyat (HBF)
Bağımsız Değişken	Hisse Senedi Getirisi Oranı (HSGO)	Firmanın mali yılın bitiminden 9 ay önce başlayıp, mali yılın bitiminden 3 ay sonra biten dönemdeki getirisi	Dönemin sonundaki hisse senedi fiyatı -Dönemin başındaki hisse senedi fiyatı+İlgili dönemde ödenen temettülerin toplamı/ Dönemin başındaki hisse senedi fiyatı
Bağımsız Değişken	Getiri Kukla Değişkeni (GKD)	HSGO negatif olduğunda 1, pozitif olduğunda 0	HSGO Negatif Olduğu Durumda 1 ve Pozitif Olduğunda 0
Bağımsız Değişken	HSGO.GKD	Hisse senedi getirisi oranı ve getiri kukla değişkenin çarpımı	Hisse Senedi Getirisi Oranı × Getiri Kukla Değişkeni

Model 2’de, aynı modele manipölasyon etkisi eklenmiş ve bu etkinin muhasebe ihtiyatlılığı üzerindeki yansımaları değerlendirilmiştir.

Değişken Türü	Değişken Adı	Tanımı	Hesaplanma Yöntemi
Bağımlı Değişken	Hisse Başı Kazanç Oranı (HBKO) / Hisse Başına Fiyat (HBF)	Hisse başı kazancın önceki dönem hisse senedi kapanış fiyatına oranından her mali yıl başlangıcı hisse başı fiyatına oranı	(Hisse Başı Kazanç / Önceki Dönem Hisse Senedi Kapanış Fiyatı) / Hisse Başına Fiyat (HBF)
Bağımsız Değişken	Hisse Senedi Getirisi Oranı (HSGO)	Firmanın mali yılın bitiminden 9 ay önce başlayıp, mali yılın bitiminden 3 ay sonra biten dönemdeki getirisi	Dönemin sonundaki hisse senedi fiyatı -Dönemin başındaki hisse senedi fiyatı+İlgili dönemde ödenen temettülerin toplamı/ Dönemin başındaki hisse senedi fiyatı
Bağımsız Değişken	Getiri Kukla Değişkeni (GKD)	HSGO negatif olduğunda 1, pozitif olduğunda 0	HSGO Negatif Olduğu Durumda 1 ve Pozitif Olduğunda 0
Bağımsız Değişken	HSGO.GKD	Hisse senedi getirisi oranı ve getiri kukla değişkenin çarpımı	Hisse Senedi Getirisi Oranı × Getiri Kukla Değişkeni
Bağımsız Değişken	MANIP	SPK tarafından manipölasyonla suçlanan firmalar için 1, aksi takdirde 0 olan MANIP kukla değişkeni.	SPK tarafından manipölasyonla suçlanan firmalar için 1, aksi takdirde 0
Bağımsız Değişken	HSGO.GKD. MANIP	Hisse senedi getirisi oranı, getiri kukla değişkeni ve MANIP kukla değişkeni çarpımı	Hisse Senedi Getirisi Oranı × Getiri Kukla Değişkeni x MANIP Kukla Değişkeni

Model 3’te, özsermaye maliyeti bağımlı değişken olarak alınmış ve CAPM (Sermaye Varlıklarını Fiyatlama Modeli) kapsamında firma düzeyinde hesaplanmıştır.

Değişken Türü	Değişken Adı	Tanımı	Hesaplanma Yöntemi
Bağımlı Değişken	Öz sermaye Maliyeti (OSM)	Risksiz faiz oranı ve sistematik riskin pazar portföyü getiri oranı ile kombinasyonu	Risksiz Faiz Oranı + Sistematik Risk × (Pazar Portföyü Getiri Oranı- Risksiz Faiz Oranı)
Bağımsız Değişken	MANIP	SPK tarafından manipölasyonla suçlanan firmalar için 1, aksi takdirde 0 olan MANIP kukla değişkeni.	SPK tarafından manipölasyonla suçlanan firmalar için 1, aksi takdirde 0
Bağımsız Değişken	İşletme büyüklüğü (BUY)	İşletmenin toplam varlıklarının büyüklüğünü temsil eder.	
Bağımsız Değişken	Ertelenmiş Net Gelir (ENG)	Gelecekteki dönemlerde gelir olarak tanınacak miktarları ifade eder.	
Bağımsız Değişken	Piyasa Değeri Defter Değeri Oranı (PD/DD)	Öz sermayenin piyasa değeri ve defter değeri oranı	Öz sermayenin Piyasa Değeri / Öz sermayenin Defter Değeri
Bağımsız Değişken	Kaldıraç Oranı (KO)	Yabancı kaynakların toplam varlıklara oranı	Yabancı Kaynaklar / Toplam Varlıklar
Bağımsız Değişken	Büyüme oranı (BYO)	Cari Dönem Değerin Geçmiş Dönem DeğerinENG Oranı	Büyüme Oranı=Geçmiş Dönem Değeri -Cari Dönem Değeri / Geçmiş Dönem Değeri

Model 4'te ise koşullu ve koşulsuz ihtiyatlılığı ölçen finansal oranlar regresyona tabi tutulmuştur.

Değişken Türü	Değişken Adı	Tanımı	Hesaplanma Yöntemi
Bağımlı Değişken	Piyasa Değeri / Defter Değeri Oranı (Koşula Bağlı olmayan İhtiyatlılık Endeksi) (PD/DD)	Öz sermayenin piyasa değeri ve defter değeri oranı	Öz sermayenin Piyasa Değeri / Öz sermayenin Defter Değeri
Bağımlı Değişken	İhtiyatlılık (Koşula Bağlı İhtiyatlılık Endeksi) (KBI)	Faaliyet dışı tahakkukların aktiflerin toplamına oranı ve negatif çarpımı	(Faaliyet Dışı Tahakkuklar / Aktiflerin Toplamı) × (-1)
Bağımsız Değişken	İşletme büyüklüğü (BUY)	İşletmenin toplam varlıklarının büyüklüğünü temsil eder.	$\ln(\text{BUY}) = \ln(\text{Toplam Varlıklar})$
Bağımsız Değişken	Manipülasyon Yapmakla Suçlanan İşletmeler (MANIP)	SPK tarafından manipülasyonla suçlanan firmalar için 1, aksi takdirde 0 olan MANIP kukla değişkeni.	SPK tarafından manipülasyonla suçlanan firmalar için 1, aksi takdirde 0
Bağımsız Değişken	Negatif Net Gelir (NEG-NG)	Firmanın negatif net gelir elde edip etmediğini belirtir	Evet ise = 1 Aksi takdirde = 0
Bağımsız Değişken	Serbest Nakit Akışı (SNA)	İşletmenin operasyonlarından elde edilen nakit akışlarından sermaye harcamalarının çıkarılmasıyla hesaplanır	$\text{SNA} = \text{Operasyonlardan Elde Edilen Nakit Akışı} - \text{Sermaye Harcamaları}$
Bağımsız Değişken	Kaldıraç Oranı (KO)	Yabancı kaynakların toplam varlıklara oranı	Yabancı Kaynaklar / Toplam Varlıklar

Modellerde kontrol değişkenleri olarak firma büyüklüğü (BUY), piyasa değeri / defter değeri oranı (PD/DD), kârlılık, negatif net gelir sıklığı (NEGNG) ve serbest nakit akımı (SNA) gibi göstergeler kullanılmıştır. Regresyon analizlerinde sabit etkiler modeli benimsenmiş ve istatistiksel anlamlılık testleri Newey-West standart hataları ile düzeltilmiştir. Ayrıca, çapraz-kesit bağımlılığına karşı Fama-MacBeth yöntemi ile sağlamlaştırılmış regresyonlar da uygulanmıştır.

Veriler, firmaların yıllık finansal tabloları ve Piyasa Değeri/Defter Değeri gibi oranları temel alınarak kamuya açık veri tabanlarından (KAP, Finnet, BIST) temin edilmiştir.

Basu Modeli, literatürde ihtiyatlılık seviyesinin belirlenmesinde sıkça kullanılan ve kabul gören yöntemlerden biridir. Özellikle işletme hakkında gelen haberlerin hisse senedi fiyatlarına hızlı bir şekilde yansıdığı varsayımı üzerine kuruludur. Bu model, hisse başına kar (earnings per share, EPS) ile hisse senedi getirisi (stock return) arasındaki ilişkiyi analiz ederek şirketlerin finansal raporlamadaki ihtiyatlılık seviyesini ölçmeyi amaçlar. Basu Model'inin temelinde, asimetrik doğrulama hipotezi yer alır. Bu hipotez, kötü haberlerin finansal tablolara daha hızlı ve eksiksiz yansıtılmasına karşılık, iyi haberlerin daha yavaş ve kısmi olarak yansıtılacağını öne sürer. Bu durum, muhasebe uygulamalarında ihtiyatlılık (conservatism) olarak adlandırılan bir yaklaşımı yansıtır. İhtiyatlılık, finansal tablolarda belirsizlik durumunda gelirlerin ve varlıkların olduğundan düşük, giderlerin ve borçların ise olduğundan yüksek gösterilmesi eğilimidir.

Basu Modeli, aşağıdaki temel regresyon denklemi ile ifade edilir:

$$\text{HBKOit} / \text{HBFit-1} = \alpha_0 + \alpha_1 \text{GKDit} + \beta_0 \text{HSGOit} + \beta_1 \text{HSGOit} * \text{GKDit} + \epsilon_{it}$$

Burada

- HBKOit: Firma i için t yılında hisse başına kazanç.
- HBFit-1: Firma i için t mali yılının başındaki hisse başına fiyat.
- HSGOit: Firma i için t yıl sonunun 9 ay öncesinden, yıl sonundan 3 ay sonrasına kadar olan hisse getirisi oranı.
- GKDi: $HSGO_it < 0$ olduğunda 1, aksi takdirde 0 olan kukla değişken.
- $HSGOit * GKDi$: Firma getirisi ile negatif getiri kukla değişkeninin etkileşim terimi.
- ϵ_{it} : Hata terimi.

Bu çalışmada verilerin işlenmesi, düzenlenmesi ve ekonometrik analizlerin gerçekleştirilmesi sürecinde çeşitli yazılım programlarından yararlanılmıştır. Veri setlerinin oluşturulması ve ön düzenlemesi aşamasında açık kaynak kodlu bir yazılım olan RStudio, temel ekonometrik regresyon analizleri ve modellerin tahmini aşamasında ise EViews programı kullanılmıştır. Ayrıca, bazı karşılaştırmalı testlerde ve görsel veri analizlerinde Stata ve OxMetrics programlarından da destek alınmıştır. Farklı yazılım araçlarının birlikte kullanılması, analiz sonuçlarının tutarlılığını ve güvenilirliğini artırmak amacıyla tercih edilmiştir.

3. BULGULAR

Aşağıda, her ikigrup için ortalama, medyan, standartsapma, minimum ve maksimumdeğerler ile birlikte, çarpıklık, basıklık, Jarque-Bera (JB) istatistiği ve p-değeri sunulmuştur. Jarque-Bera testi, değişkenlerin normallik varsayımını sağlayıp sağlamadığını anlamak için kullanılmaktadır. p-değeri 0.05'ten küçük olduğunda, normallik varsayımı reddedilir.

Tablo 1. Manipülasyon Yapmakla Suçlanan Firmalarının ve Kontrol Firmalarının Tanımlayıcı İstatistikleri

Manipülasyon Yapmakla Suçlanan Firmalarının Tanımlayıcı İstatistikleri													
	Ortalama	Std	Min	0,25	0,50	0,75	Max	Medyan	Çarpıklık	Basıklık	Jarque Bera	p-değeri	Gözlem
HBKO/HBF	0,05	0,03	-0,05	0,03	0,04	0,07	0,19	0,04	0,53	0,70	28,54	0,00	440
HSGO	0,03	0,10	-0,30	-0,04	0,03	0,09	0,41	0,03	-0,03	0,49	4,11	0,13	440
OSM	0,03	0,12	-0,19	-0,07	0,03	0,13	0,24	0,03	-0,08	-1,13	23,80	0,00	440
PD/DD	4,56	0,87	3,01	3,85	4,57	5,33	6,00	4,57	-0,10	-1,21	27,45	0,00	440
KAL	0,70	0,11	0,50	0,61	0,71	0,80	0,90	0,71	-0,09	-1,09	22,64	0,00	440
BYO	0,09	0,24	-0,30	-0,13	0,10	0,28	0,50	0,10	0,06	-1,26	29,31	0,00	440
BUY	6,53	0,70	4,74	6,09	6,54	6,98	8,60	6,54	0,14	0,00	1,48	0,48	440
SNA	0,05	0,02	-0,02	0,03	0,05	0,06	0,12	0,05	0,08	0,48	4,36	0,11	440
Kontrol Firmalarının Tanımlayıcı İstatistikleri													
	Ortalama	Std	Min	0,25	0,50	0,75	Max	Medyan	Çarpıklık	Basıklık	Jarque Bera	p-değeri	Gözlem
HBKO/HBF	0,05	0,03	-0,06	0,03	0,05	0,07	0,15	0,05	0,07	0,15	0,65	0,72	440
HSGO	0,04	0,10	-0,26	-0,02	0,04	0,10	0,33	0,04	-0,13	0,32	2,87	0,24	440
OSM	0,05	0,05	-0,05	0,01	0,05	0,09	0,14	0,05	-0,02	-1,13	23,63	0,00	440
PD/DD	2,02	0,58	1,01	1,52	2,01	2,54	3,00	2,01	-0,02	-1,24	28,16	0,00	440
KAL	0,30	0,11	0,10	0,20	0,30	0,41	0,50	0,30	0,02	-1,23	27,90	0,00	440
BYO	0,05	0,09	-0,10	-0,03	0,05	0,12	0,20	0,05	0,04	-1,22	27,27	0,00	440
BUY	6,44	0,70	4,49	5,98	6,50	6,87	8,31	6,50	-0,15	0,02	1,61	0,45	440
SNA	0,05	0,02	-0,04	0,04	0,05	0,06	0,11	0,05	-0,07	0,40	3,04	0,22	440

Kaynaklar: <http://www.kap.org.tr> <http://www.finnnet.com.tr> <http://bigpara.hurriyet.com.tr/>

Bu bölümde, manipülasyonla suçlanan firmalar ile benzer yapıdaki kontrol grubu firmalarının temel finansal değişkenleri karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler kapsamında; ortalama, medyan, standart sapma, minimum-maksimum değerler, çeyrek değerler, çarpıklık (skewness), basıklık (kurtosis) ve Jarque-Bera (JB) normallik testi dikkate alınmıştır.

Analizlerde, manipülasyon yapan firmaların piyasa değeri/defter değeri oranı (PD/DD) ve kaldıraç oranı (KO) açısından daha yüksek değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgu, bu firmaların daha fazla risk taşıdığı ve finansal istikrar düzeylerinin daha düşük olabileceğini ortaya koymaktadır. Ayrıca, Jarque-Bera testi sonuçları manipülasyon yapan firmalarda normallik varsayımından daha fazla sapma olduğunu göstermektedir.

Bu kapsamda, finansal göstergeler üzerinden yapılan dağılım analizleri, manipülasyonla ilişkilendirilen firmaların daha dengesiz ve uç değerlere sahip olabileceğini ortaya koymaktadır. Kontrol grubu firmalarında ise verilerin dağılımı daha simetrik ve normalliğe daha uygun bir yapı sergilemiştir.

Araştırma kapsamında oluşturulan dört regresyon modelinin sonuçları muhasebe ihtiyatlılığı ile finansal manipülasyon geçmişi ve özsermaye maliyeti arasında anlamlı ilişkiler bulunduğunu göstermektedir.

Model 1'e göre, Basu (1997, s.3-37) yaklaşımıyla test edilen firmalarda, manipülasyon yapan grupta asimetrik zamanlılık katsayısı daha yüksek bulunmuştur. Bu bulgu, kötü haberlerin finansal tablolara daha hızlı ve güçlü biçimde yansıtıldığını, dolayısıyla muhasebe ihtiyatlılığının bu firmalarda daha baskın olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Basu (1997) Toplam Asimetrik Zamanlılık Modeli

Panel A: Manipülasyon Yapan Firmalar

Model: $HBKO_{it} / HBF_{it-1} = \alpha_0 + \alpha_1 GKD_{it} + \beta_0 HSGO_{it} + \beta_1 HSGO_{it} * GKD_{it} + e_{it}$					
Model	α_0 (t-istat)	α_1 (t-istat)	β_0 (t-istat)	β_1 (t-istat)	Düzeltilmiş R ²
Basit Model	0.0602 (24.91) ***	-	0.120 (3.85) ***	-	6.45
Tam Model	0.0602 (24.91) ***	-0.0346 (-8.49) ***	-0.0292 (-3.51) ***	0.3738 (26.236) ***	8.97
	PozitifGetiriler		NegatifGetiriler		R ² kötü / R ² iyi
Düzeltilmiş R ²	1.45		5.85		4.03
Gözlem	289		151		
Getiri Kat-sayısı	-0.0009		0.0051		
t-İstatistiği	(-1.63)		(9.46) ***		

Panel B: Kontrol Firmaları

Model: $HBKO_{it} / HBF_{it-1} = \alpha_0 + \alpha_1 GKD_{it} + \beta_0 HSGO_{it} + \beta_1 HSGO_{it} * GKD_{it} + e_{it}$					
Model	α_0 (t-istat)	α_1 (t-istat)	β_0 (t-istat)	β_1 (t-istat)	Düzeltilmiş R ²
Basit Model	0.0445 (18.62) ***	-	0.142 (2.98) ***	-	2.52
Tam Model	0.0445 (18.62) ***	-0.0428 (-10.30) ***	0.0456 (5.705) ***	0.2394 (16.46) ***	9.06

	PozitifGetiriler	NegatifGetiriler	R ² kötü / R ² iyi
Düzeltilmiş R ²	-0.68	3.49	-5.13
Gözlem	312	128	
Getiri Kat-sayısı	0.0456	0.285	
t-İstatistiği	(0.57)	(2.32) ***	

Değişkenlerin Tanımı:

HBKO_{it} t mali yılında i firması için hisse başına kazanç

HBFi_{t-1} I firmasının t mali yılının başlangıcındaki hisse başına fiyatıdır.

HSGO_{it} i firmasının t mali yıl sonunun 9 ay öncesinden mali yıl sonu'ndan üç ay sonrasına kadar olan getirisinin oranı.

GKD_{it} HSGO_{it} <0 ise Kukla değişken 1'dir, aksitakdirde 0.

HSGO_{it}* GKD_{it}. t yılındaki i firması için getirinin kukla değişken ile çarpımı temsil eden bir etkileşim terimidir.

Notlar:

-***: %1 seviyesinde anlamlı.

-** : %5 seviyesinde anlamlı.

-* : %10 seviyesinde anlamlı.

- The White (1980) t-istatistikleri parantez içinde verilmiştir.

- Düz. R² Kötü Haber ve İyi Haber oranları, muhasebe ihtiyatlılığında değerlendirmek için kullanılmıştır.

Model 2, manipülasyon etkisinin Basu modeline dahil edilmesiyle, geçmişte hile yaptığı bilinen firmaların daha yüksek muhasebe ihtiyatlılığı eğiliminde olduklarını doğrulamıştır. Bu durum, firmaların önceki manipülasyonlarına karşı yatırımcı güveni kazanmak adına daha ihtiyatlı raporlama stratejileri benimsediklerini göstermektedir.

Tablo 3. Oto regresyon, sağlam regresyon ve Fama-MacBeth katsayıları kullanılarak yapılan çoklu regresyon analizi

Tüm Firmalar

HBKO _{it} / HBFi _{t-1} = $\alpha_0 + \alpha_1 \text{GKD}_{it} + \alpha_2 \text{MANIP}_{it} + \beta_0 \text{HSGO}_{it} + \beta_1 \text{HSGO}_{it} * \text{GKD}_{it} + \text{MANIP}_{it} + e_{it}$				
Değişkenler	Beklenen İşaret	Oto Regresyon Katsayıları	Sağlam Regresyon Katsayıları	Fama-MacBeth Katsayıları
HBKO _{it} / HBFi _{t-1}	+	0.027 (11.73)***	0.027 (11.73)***	0.0266 (11.728)***
GKD _{it}	-	-0.059 (-14.97)***	-0.059 (-14.97)***	-0.0587 (-14.974)***
MANIP _{it}	u/y	0.009 (4.29)***	0.009 (4.29)***	0.0090 (4.288)***
HSGO _{it}	+	0.091 (13.13)***	0.091 (13.13)***	0.0909 (13.132)***
HSGO _{it} * GKD _{it} * MANIP _{it}	+	0.106 (8.78)***	0.106 (8.78)***	0.1063 (8.784)***
Metrik		Oto Regresyon	Sağlam Regresyon	Fama-MacBeth
Düzeltilmiş R ²		0.809	0.809	0.808
Durbin-Watson (DW)		2.13	2.13	2.130

n (Gözlem Sayısı)	880	880	880
-------------------	-----	-----	-----

Değişkenlerin Tanımı:

HBKO_{it}: t maliyilında i firması için hissebaşınakazanç

HBFO_{it-1}: i firmasının t maliyilınınbaşılangıcındakihissebaşınafiyatıdır.

HSGO_{it}: i firmasının t maliyılsonunun 9 ay öncesinden- maliyılsonut'denüç aysonrasınakadarolangetirisininoranı.

GKD_{it}: HSGO_{it} < 0 ise Kukla değişken 1'dir, aksitakdirde0.

HSGO_{it}* GKD_{it}: t yılındaki i firması için getirininkukla değişken ile çarpımitemstiledenbiretkileşimterim idir.

MANIP_{it}:SPK tarafındanmanipülasyonlasuçlananfirmalar için 1, aksitakdirde 0 HSGO_{it}*GKD_{it}*MANIP_{it}: Negatif getirileresahip manipülasyon yapmaklasuçlananfirmalar için etkileşimterimi.

Model 3'te, firmaların özsermaye maliyeti hesaplanmış ve manipülasyon yapan firmalarda bu maliyetin istatistiksel olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu bulgu, ihtiyatlı muhasebenin, her ne kadar güven artırsa da, piyasa tarafından geçmiş manipülasyonun riski olarak fiyatlandığını göstermektedir.

Tablo 4. Özsermaye Maliyetine İlişkin Risk Göstergelerine Dayalı Temel Model

OSMit = α + β1 MANIPit + β2 BUYit + β3 PD/DDit + β4 ENGit + β5 KALit + β6 BYOit + εit							
	PEG	MPEG	GM	ETSS	CT	GLS	Rit-Rft
SABİT TERİM	0.0335 (0.0000)	0.1619 (0.7447)	0.0045 (0.6114)	0.0678 (0.000)	-1.3712 (0.000)	-0.1467 (0.0647)	-0.0013 (0.8841)
MANIP	0.0011 (0.7850)	0.1610 (0.5667)	0.0009 (0.8588)	0.0016 (0.7616)	0.0019 (0.9420)	0.0803 (0.0735)	-0.0015 (0.7530)
BUY	-0.0001 (0.0825)	0.0171 (0.0004)	-0.0001 (0.0971)	0.0000 (0.7850)	0.0006 (0.2098)	0.0301 (0.0000)	-0.0001 (0.3232)
PD/DD	-0.0121 (0.000)	-0.4945 (0.0000)	-0.0008 (0.6663)	0.0021 (0.2991)	0.4980 (0.0000)	0.0523 (0.0023)	-0.0005 (0.8043)
ENG	-0.0015 (0.9652)	-1.2075 (0.6203)	-0.0133 (0.7576)	-0.0474 (0.2999)	-0.2532 (0.2559)	-0.4024 (0.3009)	-0.0165 (0.6987)
KAL	0.0056 (0.4169)	0.2501 (0.6042)	0.0003 (0.9690)	0.0033 (0.7123)	2.6945 (0.000)	-0.0716 (0.3526)	0.0034 (0.6910)
BYO	0.5543 (0.0000)	27.8907 (0.0000)	-0.0093 (0.5886)	-0.0317 (0.0824)	-0.0657 (0.4595)	-0.1763 (0.2555)	-0.0110 (0.5154)
Düzeltilmiş R²	0.65093	0.49658	-0.00299	-0.00064	0.87689	0.63683	-0.00463
n	880	880	880	880	880	880	880

Değişken Tanımları:

PEG, firmai'nin yıl t itibarıyla özsermaye maliyeti olup, Easton (2004) tarafından geliştirilen modele göre hesaplanmıştır.

MPEG, firmai'nin yıl t itibarıyla özsermaye maliyeti olup, Easton (2004) modelinin değiştirilmiş versiyonuna göre hesaplanmıştır.

GM, firmai'nin yıl t itibarıyla özsermaye maliyetiolup, Gode ve Mohanram (2003) tarafından geliştirilen modele göre hesaplanmıştır.

ETSS, firmai'nin yıl t itibarıyla özsermaye maliyetiolup, Easton vd. (2004) tarafından geliştirilen modele göre hesaplanmıştır.

GLS, firmalr'nin yıl t itibarıyla özsermaye maliyetiolup, Gebhardt vd. (2001) tarafından geliştirilen modele göre hesaplanmıştır.

CT, firmalr'ninyıl t itibarıyla özsermaye maliyetiolup, Claus ve Thomas (2001) tarafından geliştirilen modele göre hesaplanmıştır.

Model 4'te ise firmaların ihtiyatlılık düzeyleri, koşullu ve koşulsuz göstergelerle test edilmiştir. PD/DD oranı manipölasyon yapan firmalarda anlamlı biçimde daha yüksek bulunmuş, bu da piyasanın bu firmaları daha fazla fiyatladığını göstermektedir.

Tablo 5. İhtiyatlılığalışkin Risk Göstergelerine Dayalı Temel Model

IHT = $\beta_0 + \beta_1 * MANIP_{it} + \beta_2 * BUY_{it} + \beta_3 * NEGNG_{it} + \beta_4 * SNA_{it} + \beta_5 * KAL_{it} + \epsilon_{it}$								
DEĞİŞKENLER	SABİT TERİM	MANIP	BUY	NEGNG	SNA	KAL	Düz. R ²	n
PD/DD ^a	2,500952	0,346	0,020047	-0,04925	0,353679	-0,20574	1,110223	880
PD/DD ^a p-değeri	0,001	0,001	0,433894	0,148242	0,684266	0,224101		
Kâr Yumuşatma ^b	1,795319	0,475	0,034883	0,004403	-0,88197	0,084593	2,140233	880
Kâr Yumuşatma ^b p-değeri	0,001	0,001	0,136994	0,899097	0,414956	0,717588		
Net Gelir Değişkenliği ^a	0,100289	0,006	-0,00067	0,001181	0,031731	-0,00455	3,661192	880
Net Gelir Değişkenliği ^a p-değeri	0,001	0,005	0,661192	0,558063	0,538009	0,678439		
Kâr Dağılımının Çarpıklığı□	0,436454	0,189	0,547237	0,394236	-0,4428	0,11455	2,220446	880
Kâr Dağılımı Çarpıklığı□ p-değeri	0,001	0,001	0,600547	0,701707	0,66218	0,263152		
Q-Skor ^a	0,010279	-0,011	-0,00037	0,000521	-0,01285	-0,00081	0,222045	880
Q-Skor ^a p-değeri	0,001	0,188	0,135193	0,126108	0,109784	0,630693		
C-Skor ^d	2,008649	2,01	0,042194	0,029385	-0,56641	-0,24919	9,821262	880
C-Skor ^d p-değeri	0,001	0,027	0,442652	0,665127	0,429966	0,223878		

^a: Sağlam regresyon katsayıları kullanılmıştır. Altında Ki-Kare istatistikleri gösterilmiştir.

^b: AR (2) modeliyle hesaplanan Oto regresyon katsayıları kullanılmıştır.

□: Newey-West prosedürüyle hem heteroskedastisite hem otokorelasyon için düzeltilmiş t-istatistikleri kullanılmıştır.

^d: AR (1) modeli ile Oto regresyon katsayıları hesaplanmıştır.

Tüm bu bulgular, muhasebe ihtiyatlılığı ile sermaye piyasası davranışları arasında çok boyutlu bir ilişki olduğunu ortaya koymakta ve muhasebe politikalarının sadece geçmiş performansa değil, aynı zamanda piyasa güvenine yönelik bir araç olarak da kullanıldığını göstermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmanın temel amacı, muhasebe ihtiyatlılığının, finansal manipölasyon geçmişi olan firmalardaki rolünü ve bu politikanın özsermaye maliyeti üzerindeki etkisini analiz etmektir. Bulgular, manipölasyon yapmış firmaların daha ihtiyatlı muhasebe politikaları uyguladığını göstermektedir. Bu durum, yatırımcı güvenini yeniden tesis etme çabası ya da regölasyonlara karşı tedbirli bir yaklaşım olarak değerlendirilebilir.

Ancak muhasebe ihtiyatlılığının özsermaye maliyetini düşürmediği gözlemlenmiştir. Aksine, piyasa geçmişteki manipülasyon riskini fiyatlamakta ve bu firmalardan daha yüksek getiri talep etmektedir. Bu bulgu, muhasebe politikalarının tek başına yatırımcı güvenini yeniden inşa etmekte yeterli olmayabileceğine işaret etmektedir.

Ayrıca, PD/DD oranının manipülasyon yapan firmalarda daha yüksek olması, piyasanın bu firmaları ihtiyatlılıkla birlikte yeniden değerlediğini göstermektedir. Bu sonuç, ihtiyatlı muhasebe uygulamalarının firma değerlemesi üzerinde dolaylı ancak anlamlı bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu çalışma, muhasebe politikalarının sadece finansal raporlama aracı olmanın ötesinde, sermaye maliyeti, yatırımcı güveni ve piyasa algısı üzerinde stratejik etkileri olduğunu ortaya koymakta; özellikle gelişmekte olan piyasalarda politika yapıcılar ve düzenleyici kurumlar için önemli çıkarımlar sunmaktadır.

Araştırmanın sınırlılığı, örneklem sayısının görece az oluşudur. Gelecek çalışmalarda farklı ülkelerden daha geniş örneklemle yapılacak analizler, bulguların genellenebilirliği artıracaktır.

KAYNAKÇA

- Acar, D., & Aktürk, A. (2009). Muhasebede ihtiyatlılık kavramı ve İMKB Sınai Endeksinde işlem gören işletmelerde ihtiyatlılık üzerine bir araştırma. *Afyon Kocatepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 11(1), 77–90.
- Basu, S. (1997). The conservatism principle and the asymmetric timeliness of earnings. *Journal of Accounting and Economics*, 24(1), 3–37.
- Watts, R. L. (2003). Conservatism in accounting Part I: Explanations and implications. *Accounting Horizons*, 17(3), 207–221.
- Lobo, G. J., & Zhou, J. (2006). Did conservatism in financial reporting increase after the Sarbanes–Oxley Act? Initial evidence. *Accounting Horizons*, 20(1), 57–73.
- Givoly, D., & Hayn, C. (2000). The changing time-series properties of earnings, cash flows and accruals: Has financial reporting become more conservative? *Journal of Accounting and Economics*, 29(3), 287–320.
- Lara, J. M. G., Osma, B. G., & Penalva, F. (2009). Conservatism of earnings reported under International Accounting Standards: A comparative study. *Spanish Journal of Finance and Accounting / Revista Española de Financiación y Contabilidad*, 37:138, 197-210

GOTÜRKİYE WEB SİTESİNDE YER ALAN İÇERİKLERİN ANLATIM BOZUKLUKLARI AÇISINDA İNCELENMESİ: HATAY ÖRNEĞİ

ANALYSIS OF CONTENT ON THE GOTÜRKİYE WEBSITE IN TERMS OF EXPRESSION DEFECTS: THE CASE OF HATAY

Güray Karacıl¹
Ramazan Kelepçe²

Özet

Türkiye, sahip olduğu coğrafi konum sayesinde hem Asya hem de Avrupa ülkesidir. Taşıdığı bu stratejik konumu nedeniyle ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel gibi birçok özellik bakımından farklı coğrafyalar arasında köprü konumundadır. Ayrıca ekonomik, kültürel, doğal, tarihi gibi yönlerden zengin olan Türkiye'nin özellikle ekonomik büyüme ve kalkınmasında sanayi, tarım, hayvancılık, madencilik gibi sektörleri ne kadar önemliyse turizm sektörü de bu aşamada önemli olmaktadır. Tüm bu zenginlikleri bir arada barındıran bir ülkenin bunları değerlendirmesi, pazarlaması, tanıtması şarttır. Ancak tanıtım, reklam gibi faaliyetleri yürütülürken özellikle bu platformlarda kullanılacak olan dilin doğru kullanımına dikkat etmek gerekmektedir. Çünkü bir dili doğru kullanmak günlük hayatımızda olduğu gibi yazı dilinde de çok çok önemlidir. Hem günlük dilde hem de yazı dilinde bir cümlenin açık ve anlaşılır olması için dilin doğru kullanılması gerekir. Ayrıca bir coğrafyanın tanıtımının yapılması, başarısı veya başarısızlığı açısından da burada kullanılacak dilin dikkatlice ve düzgün kullanımına bağlıdır. Tanıtım ve reklamda özenlice kullanılacak bir dil, kişilerde ilgi uyandıracak ve onun destinasyona gitme davranışı üzerinde etkili olacaktır. Araştırma kapsamında öncelikle Türkiye ile ilgili tanıtımların yer aldığı "GoTürkiye" web sitesi incelenerek bununla ilgili bilgiler verilmiş, devamında ise Türkiye'nin gastronomi, inanç turizmi, alışveriş, mavi tur gibi birçok alanında kullanıcılara zengin içerikler sunan, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın akıllı turizm uygulamaları kapsamında kullandığı "GoTürkiye" portalında yer alan yer alan Hatay örneği incelenmiştir. Hatay'ın tanıtımında kullanılan "Anasayfa, Gör, Dokun, Tat, Kokla, Dinle, Hatay Rotaları, Hatay'da Yapmadan Dönme, 48 Saatte Hatay" başlıklar içerik analizine tabi tutulmuş, analizler neticesinde anlatımı bozuk olan cümleler tespit edilmiştir. Çalışmanın son bölümünde ise köklü ve zengin bir dil olan Türkçenin doğru kullanımının önemine dair öneriler aktarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: GoTürkiye, turizm, Hatay, dil, anlatım bozukluğu.

Abstract

Turkey is both an Asian and a European country thanks to its geographical location. Due to this strategic location, it is a bridge between different geographies in terms of many features such as economic, social, political and cultural. In addition, Turkey is rich in economic, cultural, natural and historical aspects, especially

¹ Öğr. Gör. Dr., Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, guray.karacil@mku.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-8691-0395>

² Yüksek Lisans öğrencisi, ramazanekepece51@gmail.com

in terms of economic growth and development, as much as the sectors such as industry, agriculture, animal husbandry and mining are important, the tourism sector is also important at this stage. It is essential for a country that has all these riches together to evaluate, market and promote them. However, when carrying out activities such as promotion and advertising, it is necessary to pay attention to the correct use of the language to be used, especially on these platforms. Because using a language correctly is very important in written language as well as in our daily lives. In order for a sentence to be clear and understandable both in daily language and written language, the language must be used correctly. In addition, the promotion of a geography, its success or failure depends on the careful and proper use of the language to be used here. A language that will be used carefully in promotion and advertising will arouse interest in people and will have an effect on their behavior to go to the destination. Within the scope of the research, firstly the “GoTurkey” website, which includes promotions about Turkey, was examined and information was provided about it, and then the Hatay example in the “GoTurkey” portal, which offers rich content to users in many areas such as gastronomy, religious tourism, shopping, and blue cruise in Turkey and is used by the Ministry of Culture and Tourism within the scope of smart tourism applications, was examined. The titles used in the promotion of Hatay, “Homepage, See, Touch, Taste, Smell, Listen, Hatay Routes, Don’t Return Without Doing in Hatay, Hatay in 48 Hours” were subjected to content analysis, and as a result of the analysis, sentences with bad expressions were determined. In the last section of the study, suggestions were given about the importance of correct use of Turkish, which is a deep-rooted and rich language.

Keywords: GoTürkiye, tourism, Hatay, language, bad expression.

GİRİŞ

Dil; bir halkın, topluluğun veya yörenin kendini ifade etme şeklidir. Birey ve toplumlar, durmadan gelişen ve değişime uğrayan bu varlık sayesinde birbirleriyle anlaşmış; duygu ve düşüncelerini dil aracılığıyla birbirlerine aktarmışlardır. Toplumlar, içinde bulundukları çevreleri, gelenek görenekleri, olay ve olguları, tarihi zenginlikleri, dil aracılığıyla dışa vurmuşlardır. Türk halkı da Türkçenin ilk yazılı belgeleri olan Köktürk yazıtlarıyla beraber yaşamışlıklarını, hislerini, gelenek göreneklerini, sanatlarını, tarihlerini kendi dilleri aracılığıyla aktarmaya çalışmışlardır. Anlatımdaki süreklilik ve gelişimler daha sonraki zamanlarda devam etmiş, özellikle Cumhuriyet döneminde yapılan çalışmalarla Türkçenin daha da zenginleşmesini sağlamıştır.

Türkçe hem anlatı yollarının çeşitliliği hem de özgünlüğü bakımından dünya dilleri arasında önemli bir yerdedir. Her türlü duygu ve düşüncüyü anlatma, insan ruhunu ve zihnini en iyi bir şekilde yansıtmaya yeteneğini her zaman göstermiş, yaşama dair hemen hemen her şeyi tarihsel gelişimi boyunca kendine özgü anlatımlarla dile getirmiş bir dil olmuştur (Sayılı,1997, 893). Atatürk, “Öyle istiyorum ki, Türk dili bilim yöntemleriyle kurallarını ortaya koysun ve her dalda yazı yazarlar bütün terimleriyle çoğunluğun anlayabileceği güzel, ahenkli dilimizi kullansınlar.” (Börekçi, 2006) diyerek Türkçenin hem öneminden hem zenginliğinden hem de doğru kullanmak gerektiğinden bahsetmektedir. Bir dili doğru kullanmak, dilin tüm zenginliklerinden faydalanmayı gerekli kılmaktadır. Çünkü bir dili doğru kullanmak, anlatımı ve anlaşılmasını kolaylaştırdığı gibi bireyi istediği hedefe gitmesini sağlayacaktır. Hedefe ulaşmak için özellikle görsel ve yazılı medyadaki anlatımların daha çok konuşma ve yazı dili şeklinde olduğu görülmektedir.

Konuşma dili, günlük yaşamda kullanılan ve yazı dilinden az çok farklarla ayrılmış bulunan dildir (Türkçe Sözlük, 2095, 2023). Yazı dili ise dilin ağızlarından birinin ölçünlü dil olarak yazıda kullanılan biçimidir (Türkçe Sözlük, 3583, 2023). Ayrıca yazı dili, konuşma dilinde kullanılan kavramların yazıya aktarılması olarak da ifade edilebilir. Konuşma dilinde farklı biçimlerde dile getirilebilen birçok sözcük, yazıya

geçirilirken yazı dilinin kurallarına uyularak aktarılır. Çünkü dil, birey ve toplumlar arasında iletişimi sağlayan temel araç olmasının ötesinde insanoğlunun duygu ve düşünceleriyle yaşam biçimi olan kültürün birçok zenginliği yansıtan sözcükler ve dil kalıplarıdır. Bundan dolayı dili kullanırken uygun kelimeyi seçmek, sözcükleri yazıya aktarırken de karşımızdakinin anlayabileceği anlam inceliğine ve doğru kalıba dikkat etmek zorundayız (Tosun, 2005, 137). Dikkat etmeden kullanılan her özellik, o dilin sahip olduğu zenginliği kullanmamaktır ya da kullanmayı bilmemektir. Bu tür durumlarda da cümlelerde ek hataları, yanlış anlam, gereksiz sözcükler gibi anlatım bozuklukları meydana gelmektedir.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Araştırmanın kavramsal çerçevesinin ilk bölümünde öncelikle anlatım bozukluğu tanımlanmıştır. İkinci bölümde Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından kurulan GoTürkiye web sitesi hakkında bilgiler yer almaktadır. Kavramsal çerçevenin son bölümünde ise turizm ve dil ilişkisini açıklanmaya çalışılmıştır.

1.1. Anlatım Bozukluğu

İnsanların düşüncelerini, duygularını ve isteklerini ifade etmesini sağlayan dil, en önemli iletişim araçlarının başında gelmektedir (Yeşildağ, 2023). Özellikle etkili bir iletişimin sağlanabilmesi için dilin anlaşılır ve doğru bir şekilde kullanılması gerekmektedir (Göçer, 2015). Çünkü sözcüklerin doğru ve anlaşılır bir şekilde kullanılmaması durumunda anlatılmak istenen yanlış ve farklı anlamları içermesine neden olabilmektedir (Akbaba ve Yalçın, 2016). Bu açıdan bir cümlemin açık ve anlaşılır olması, sözcüklerin doğru, yerinde ve eksiksiz kullanılması ve dil bilgisi kuralları uygun olarak kurulması doğru ve etkili bir iletişim için önemlidir. Aksi durumda anlatılmak istenen ifadeler eksik ve farklı anlamlar içereceğinden anlatım bozukluğunun ortaya çıkmasına neden olacaktır.

Anlatım bozuklukları, yazılı veya sözlü anlatım sırasında bireylerin karşılaştıkları hatalardır. Bu hatalar dilbilgisel ya da anlam bakımından gerçekleşebilir. Yargı içinde öge eksikliği, ek eksikliği veya fazlalığı, gereksiz sözcük kullanımı, yanlış anlamda sözcük kullanımı, tamlama hataları gibi anlatım bozuklukları görülebilir (Ünsal, 2019). Ya da bireylerin, yargı içinde sözlü veya yazılı anlatımda sözcükleri olması gereken yerde kullanmamaları, cümlemin öğeleri arasında paralelliği sağlayamamaları gibi nedenlerle anlatım bozukluğuna sebebiyet verebilirler. Ayrıca yanlış kullanımların basın yayın gibi kuruluşlar aracılığıyla yayılmasıyla yapılan yanlışların sıradanlaşmasına ve de dil bozuklukların artmasına sebep olmaktadır. Başlıca anlatım bozukluğunun sebepleri şu şekilde sıralanmıştır (Yiğit, 2009):

- Cümlemin öğeleri arasındaki uyumsuzluk,
- Sözcük ya da eklerin eksik veya yanlış kullanımı,
- Sözcüğüm yanlış anlamda kullanılması,
- Çatı uyumsuzluğu,
- Fiilimsilerin yanlış kullanımı,
- Mantıksızlık,
- Tekrarlar,
- Zincirleme,
- Noktalama işaretlerinin eksikliği ya da yanlış kullanımıdır.

1.2. GoTürkiye

Web portalları, çeşitli içeriklerin yer aldığı internet siteleri olmakla birlikte birçok farklı alanla ilgili zengin içeriklerin yer aldığı teknolojik ürünlerden biridir. Teknoloji alanındaki gelişmelere paralel olarak web portallarının kullanım alanları yaygınlaşmakta ve gün geçtikçe de bu yaygınlaşma ve büyüme devam

etmektedir. Küreselleşmeyle birlikte özellikle turizm dalındaki tanıtım ve reklam gibi faaliyetlerine duyulan ihtiyaç, web sitelerine olan ilgiyi artırmaktadır. Bu anlayış çerçevesinde bir bölgeyle ilgili tanıtım faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşların, etkili olabilmek için oluşturdukları sitelerde doğru ve uygun bir dil geliştirmeleri gerekmektedir (Akyol, 2022, 2056).

GoTürkiye web sitesi, Türkiye’de gastronomi, inanç turizmi, bisiklet, kayak gibi farklı birçok alanda kullanıcılarına zengin içerikler sunan bir web sitesidir. Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Türkiye Turizm Tanıtma ve Geliştirme Ajansı (TGA) tarafından kurulan bir platformdur. Turizmi teşvik etmek, kültür mirasının korumak, yurdun turizm potansiyelini ortaya çıkarmaya çalışmak ve onu pazarlamak gibi çeşitli alanlarla ilgili farkındalığı artırmaya yönelik çalışan önemli bir uygulamadır. Ayrıca Türkçe, İngilizce, Almanca, Fransızca, Arapça, Rusça, Ukraynaca, İspanyolca, Çince ve Farsça dillerinde hizmet vermektedir (GoTürkiye, 2022)

1.3. Turizm ve Dil İlişkisi

Dil, geçmişten günümüze değin insan, toplum, sanat, bilim gibi birçok alanla ilgili olan kurumdur. Özellikle inanın evrendeki yerini ve değerini belirleyen kavramdır. Toplamlar ve bireylerin geçmişlerini gün yüzüne çıkaran canlı bir varlıktır. Bundan dolayı bir toplumun kültürel değerleri, inançları, gelenek görenekları (Aksan, 2015) dil vasıtasıyla geçmişten günümüze aktarılır (Demirci, 2017). Çünkü dil, kültürel unsurların aktarılmasında en önemli unsurdur (Kaplan, 1983). Ayrıca dil; sanat, din, felsefe gibi alanları etkilediği gibi (Çekin ve Çalışkan, 2020) bir toplumun önemli kültürel unsuru olan turizmi etkileyen bir güçtür. Bunun sonucunda ise yerli ve yabancı birçok turist tanıtım, basın yayın, seyahat ve konaklama yoluyla kültürel unsurları hakkında bilgi sahibi olur veya onda bir yeri görme fırsatı doğar (Meydan Uygur ve Baykan, 2007).

Turizm sektörü ekonomik kazanç sağlamakla birlikte kültürel etkileşim, sosyal dönüşüm ve iletişim gibi alanlarda da önemli etkiler ortaya çıkartmaktadır (Zaei ve Zaei, 2013). Bu etkilerin ortaya çıkmasındaki temel unsur dildir. Dil, turizmin işlerlik kazanabilmesi için vazgeçilmez bir unsurdur (Anggayana, 2023). Çünkü karşılıklı kültürel etkileşimin ortaya çıkabilmesi yerel halk ile turistlerin iletişim kurması gerekmektedir (Albu, 2015). Yerel halk ile turist etkileşiminde önemli bir unsur olan dil aynı zamanda destinasyonların gelişimi, tanıtımı, sürdürülebilirliği gibi hususlarda da önemli bir unsurdur (Alam vd., 2024).

Turizm faaliyetlerinin birçok aşamasında dil önemli bir rol oynar. Seyahatin planlanmasından başlayarak konaklama, yeme-içme, alışveriş, kültürel etkinlikler ve geri bildirim süreçlerine kadar tüm aşamalarda dil oldukça önemli bir rol üstlenir (Cohen ve Cooper, 1986). Çünkü iyi bir hizmet kalitesi ve müşteri memnuniyeti için etkili bir iletişim gereklidir (Qasem ve Alhakimi, 2019). Etkili bir iletişim için de dilin doğru ve güzel kullanımı gerekmektedir (Aktaş, 2010). Özellikle destinasyonların tanıtım ve pazarlama faaliyetlerinde kullanılan; broşürler, web siteleri, sosyal medya içerikleri, reklamlar gibi tanıtım ve pazarlama unsurlarının hazırlanmasında dil oldukça önemlidir (Atılğan ve Karapınar, 2015; Babacan vd., 2008). Çünkü yanlış ya da hatalı olarak hazırlanan bu tanıtıcı ve pazarlama unsurları destinasyonun imajının aktarılmasında yanlışlara veya farklı anlamlara yol açacaktır (Dastjerdi ve Abdolmaleki, 2013). Bu yüzden dilin doğru ve etkili kullanımı turizm sektörünün gelişimi ve ilerlemesi için önemli bir unsur olarak kabul edilmektedir.

2. YÖNTEM

Araştırmanın yöntemi olarak nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi yöntemi, özellikle sosyal bilimlerde sıkça başvurulan sistematik bir araştırma tekniğidir. İçerik analizi yöntemi hem yazılı belgelerin (kitaplar, gazeteler, arşivler, raporlar) hem sözlü verilerin (görüşmeler, söyleşiler, konuşma kayıtları) hem de görsel materyallerin (fotoğraflar, videolar, reklamlar) içeriklerin belirli kurallar çerçevesinde analiz edilmesini amaçlamaktadır (Alanka, 2024; Metin ve Ünal, 2022; Olgun, 2008). Araştırmanın amacı kapsamında GoTürkiye web sitesinde “Hatay” kavramı araştırılmıştır. Arama sonucunda çıkan tüm sonuçlar incelenmiş ve Hatay ili ile ilişkili metinler “anlatım bozukluğu” açısından analiz edilmiştir.

3. BULGULAR

Go Türkiye web sitesi incelendiğinde göze çarpan durumlardan birisi, siteyi oluşturan kişilerin noktalama işaretlerini kullanmamaları veya yanlış kullanmalarının yanında yanlış ek veya eksik ekten dolayı anlatım bozuklukları yaptıkları tespit edilmiştir. Ayrıca yapılan içerik analizi sonucunda gereksiz sözcük kullanımı, tamlama yanlışları gibi yazılı anlatım bozuklukları belirlenmiştir. Bulgular incelenirken, kişilerin yapmış oldukları yazılı anlatım bozukluklarına ait örnekler verilmektedir. Bu örnekler verilirken kişilerin yazılı cümleleri aynı şekilde aktarılmıştır. Tespit edilen cümlelerin doğru kullanımları “D” işretiyle belirtilerek ifade edilmiştir. Bazen de olması gereken doğru şekiller, ilk cümlelerde belirtilmiştir. Bunlar ise şu şekildedir:

1. “Tadı damağımızda kalacak bir gezi deneyimi için gezsen Hatay” (Ek eksikliği).
D. “Tadı damağımızda kalacak bir gezi deneyimi için gezsen Hatay’ı”.
2. “10. 000 yıllık tarihi ve 13 medeniyete ev sahipliği yapmış Hatay şehri” (yanlış ek kullanımı).
D. “10. 000 yıllık tarihe ve 13 medeniyete ev sahipliği yapmış Hatay şehri”.
3. “Hatay şehri, “Sen ya da ben yok, sadece biz var.” sloganıyla binlerce yıldır hoşgörü mirasını sürdürüyor” (Özne yüklem uyumsuzluğu).
D. “Hatay şehri, “Sen yoksun ya da ben yokum, sadece biz varız.” sloganıyla binlerce yıldır hoşgörü mirasını sürdürüyor”.
4. “Üç tek tanrılı dine ait türbelerin yan yana ve aynı sokakta yaşadığı Hatay” (Yanlış anlamda sözcük kullanımı)
D. “Üç tek tanrılı dine ait türbelerin yan yana ve aynı sokakta yer aldığı Hatay” ...
5. “Hatay’ın zahter salatası, biberli ekmek, oruk ve künefe gibi eşsiz yemekleriyle dolu sofralar, bu deneyimleri paylaşacağınız yemekleri daha da unutulmaz kılacak” (Tamlanan eki eksikliği)
D. “Hatay’ın zahter salatası, biberli ekmeği, oruk ve künefe gibi eşsiz yemekleriyle dolu sofraları, bu deneyimleri paylaşacağınız yemekleri daha da unutulmaz kılacak”.
6. “UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesine 2014 yılında alınan tünel yaşamı tehdit eden sel ve taşkınlara karşı Roma İmparatoru Vespasian’ın emriyle M.S. 69’da inşa edilmeye başlanmıştır” (Noktalama eksikliği).
D. “UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesine 2014 yılında alınan tünel, yaşamı tehdit eden sel ve taşkınlara karşı Roma İmparatoru Vespasian’ın emriyle M.S. 69’da inşa edilmeye başlanmıştır”.
7. “Samandağ ilçesi, Kel Dağı (Mount Casius) ile Musa Dağı’nın Akdeniz’le kucaklaştığı, Asi’nin hayat verdiği ovada Selevcos Nikator I tarafından kurulmuş antik bir şehirdir” (Anlamca çelişen ifadelerin kullanımı).
D. “Samandağ, Kel Dağı (Mount Casius) ile Musa Dağı’nın Akdeniz’le kucaklaştığı, Asi’nin hayat verdiği ovada Selevcos Nikator I tarafından kurulmuş antik bir şehirdir”.
8. “Rivayete göre Samandağ sahilinde buluşan Hz. Hızır ile Hz. Musa birlikte dağa çıkarlar” (Gereksiz sözcük kullanımı).
D. “Rivayete göre Samandağ sahilinde buluşan Hz. Hızır ile Hz. Musa dağa çıkarlar”.
9. “Bu ağacın bulunduğu noktaya geldiklerinde Hz. Musa elindeki asayı toprağa saplar ve eğilip su içer” (Dolaylı tümleç eksikliği).
D. “Bu ağacın bulunduğu noktaya geldiklerinde Hz. Musa elindeki asayı toprağa saplar ve eğilip oradan su içer”.

10. “Hz. İsa’nın 12 havarisinden biri olan St. Pierre, M.S. 29-40 tarihleri arasında Antakya’ya gelerek ilk dini toplantısını St. Pierre Kilisesi mağarada yapmıştır” (Hem yanlış anlamda sözcük kullanımı hem de tamlayan eki eksikliği).

D. “Hz. İsa’nın 12 havarisinden biri olan St. Pierre, M.S. 29-40 yılları arasında Antakya’ya gelerek ilk dini toplantısını St. Pierre Kilisesi mağarasında yapmıştır”.

11. “Antakya Musevi cemaatinin kullandığı bir bina, 1700 yıllarında yapılmış olduğu tahmin edilmektedir” (Hem tamlayan eki eksikliği hem de tamlama yanlışlığı).

D. “Antakya Musevi cemaatinin kullandığı bir binanın 1700’lü yıllarda yapılmış olduğu tahmin edilmektedir”,

12. “Musevi cemaati dini bayramlarında ve önemli günlerinde törenler düzenlenmektedir” (tamlayan eki eksikliği).

D. “Musevi cemaatinin dini bayramlarında ve önemli günlerinde törenler düzenlenmektedir”.

13. “Hatay’ın Samandağ ilçesine 4 km uzaklıktaki Türkiye’nin tek Ermeni köyü olan Vakıflı, aynı zamanda Türkiye’de organik ürün üreten köylerinden birisidir” (Sözcüğün yanlış yerde kullanılması).

D. “Türkiye’nin tek Ermeni köyü olan Vakıflı, Hatay’ın Samandağ ilçesine 4 km uzaklıktadır, aynı zamanda Türkiye’de organik ürün üreten köylerinden birisidir”.

14. “Kel Dağ ve Musa Dağı’nın geniş eteklerine yayılan köyün yeşil bahçeleri ve portakal çiçeği kokusu ziyaretçileri büyülemektedir”. (Ek eksikliği).

D. “Kel Dağı ve Musa Dağı’nın geniş eteklerine yayılan köyün yeşil bahçeleri ve portakal çiçeği kokusu ziyaretçileri büyülemektedir”.

15. “Vakıflı köyünün ürettiği organik şarap, reçel, zeytinyağı, incirden yapılan boğma rakı ve mersin meyvesinden yapılan likör gibi ürünler ile öne çıkmaktadır” (Tamlayan eki fazlalığı).

D. “Vakıflı köyü, ürettiği organik şarap, reçel, zeytinyağı, incirden yapılan boğma rakı ve mersin meyvesinden yapılan likör gibi ürünler ile öne çıkmaktadır”.

16. “Geçmişte Samandağ ve Harbiye’ye bağlı köylerin çoğunda hemen hemen her evde sürdürülen ipek böcekçiliği iken günümüzde de Samandağ, Harbiye’de halen yaşatılmaya çalışılmaktadır” (Mantık hatası).

D. “Geçmişte Samandağ ve Harbiye’ye bağlı köylerin çoğunda hemen hemen her evde sürdürülen ipek böcekçiliği günümüzde de Samandağ, Harbiye’de halen yaşatılmaya çalışılmaktadır”.

17. “Yöreye özgü yeşil cam ile üretilen cam ürünler pek çok evin mutfağında yer bulmaktadır” (Deyim yanlışlığı).

D. “Yöreye özgü yeşil cam ile üretilen cam ürünler pek çok evin mutfağında yer almaktadır”.

18. “Cam ürünler Antik Cam Evi’nde üretime devam edilmekte ve sergilenmektedir” (Gereksiz sözcük kullanımı)

D. “Cam ürünler Antik Cam Evi’nde üretilmektedir ve sergilenmektedir”.

19. “Hatay mutfağı taze sebzelerin, zeytinyağının, baklagillerin ve tahılların kullanıldığı tipik bir Akdeniz mutfağıdır” (Gereksiz sözcük kullanımı).

D. “Hatay; taze sebzelerin, zeytinyağının, baklagillerin ve tahılların kullanıldığı tipik bir Akdeniz mutfağıdır”.

20. “Hatay’da yetişen tahıllar, baklagiller, sebzeler, meyveler, yöreye has otlar ve baharatlar Hatay mutfağının kendine özgü kahvaltısı ve 650’den fazla yemeğini oluşturmaktadır” (Hem gereksiz sözcük kullanımı hem de tamlayan eksikliği)

D. “Hatay’da yetişen tahıllar, baklagiller, sebzeler, meyveler, yöreye has otlar, baharatlar, Hatay mutfağının kendine özgü kahvaltısı Hatay’ın 650’den fazla yemeğini oluşturmaktadır”.

21. “Kebap dendiği zaman akla ilk gelen şehirlerimizden birisi Hatay ilidir” (Gereksiz sözcük kullanımı).

D. “Kebap dendiği zaman akla ilk gelen şehirlerimizden birisi Hatay’dır”.

22. “Hatay kahvaltılarını eşsiz yapan öğelerden birisi de Hatay’a mahsus çeşit çeşit peyniridir”

(Tamlanan eki fazlalığı).

D. “Hatay kahvaltılarını eşsiz yapan öğelerden birisi de Hatay’a mahsus çeşit çeşit peynirlerdir”.

22. “Sabah kahvaltılarında vazgeçilmezi olan tuzlu yoğurt; zeytinyağı ve pul biberle karıştırılıp ekmeğe sürülerek tüketilir”. (Gereksiz ek kullanımı).

D. “Sabah kahvaltılarının vazgeçilmezi olan tuzlu yoğurt; zeytinyağı ve pul biberle karıştırılıp ekmeğe sürülerek tüketilir”.

23. “Künefe yapımında kullanılan malzeme aynı olsa da lezzeti ustasına göre farklılıklar göstermektedir”. (Tamlayan eksikliği).

D. “Künefe yapımında kullanılan malzeme aynı olsa da künefenin lezzeti ustasına göre farklılıklar göstermektedir”.

24. “Antakya Merkez’de ve Harbiye’de yapılan künefelerinden yiyip kendi damak tadınıza göre hangisi daha güzel karar verebilirsiniz”. (Tamlayan eki fazlalığı).

D. “Antakya Merkez’de ve Harbiye’de yapılan künefelerden yiyip kendi damak tadınıza göre hangisi daha güzel karar verebilirsiniz”.

25. “Şehir hayatının karmaşasından sizi uzaklaştıracak, çam, ardıç ve maki türü ağaçlar ve kır çiçekleri kaplı, orman ile iç içe olan yayla tertemiz havasıyla size tazeleyecek”. (Ek eksikliği ve yanlış ek kullanımı).

D. “Şehir hayatının karmaşasından sizi uzaklaştıracak, çam, ardıç ve maki türü ağaçlar ve kır çiçekleriyle kaplı, orman ile iç içe olan yayla tertemiz havasıyla sizi tazeleyecek”.

26. “Çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanılan defne yağı ve yaprakları son yıllarda dış ülkelere ihraç edilmektedir”. (Gereksiz sözcük kullanımı).

D. “Çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanılan defne yağı ve yaprakları son yıllarda ihraç edilmektedir”. (Gereksiz sözcük kullanımı).

27. “Müzenin alt katında bulunan girildiğinde çok hoş bir kokuyla sizleri karşılayan hülâsa odalarında ise bitkilerin yağları hakkında bilgi sahibi olabilirsiniz”. (Sözcüğün yanlış yerde kullanımı).

D. “Müzenin alt katında bulunan hülâsa odalarına girildiğinde ise çok hoş bir kokuyla sizleri karşılayan bitkilerin yağları hakkında bilgi sahibi olabilirsiniz”.

28. “Vakıflı Köyü ile Hıdırbey Köyü arası portakal çiçeği kokularıyla ziyaretçileri etkisi altına alır”. (Sözcüğün yanlış yerde kullanımı).

D. “Portakal çiçeği, Vakıflı Köyü ile Hıdırbey Köyü arasındaki kokularıyla ziyaretçileri etkisi altına alır”. (Yer değiştirme)

29. “Hatay’a kulak verdiğinizde hem doğal güzellikleri hem dini öğeleri hem de kültürel zenginliğini duyabilirsiniz”. (Tamlayan eksikliği).

D. “Hatay’a kulak verdiğinizde Hatay’ın hem doğal güzellikleri hem dini öğeleri hem de kültürel zenginliğini duyabilirsiniz”. (Tamlayan eksikliği)

30. “Daphne ve Apollon efsanesinin anayurdu Harbiye Şelaleleri’nin gürül gürül akan suları size bambaşka bir dünyaya götürecektir”. (Yanlış ek kullanımı).

D. “Daphne ve Apollon efsanesinin anayurdu Harbiye Şelalelerinin gürül gürül akan suları sizi bambaşka bir dünyaya götürecektir”. (Yanlış ek kullanımı)

31. “Üç semavi dinin bir arada yaşadığı Barış, Kültür ve Hoşgörü Kenti; Hatay’da ezan, çan ve hazzan sesi günün belli saatlerinde bir arada Antakya sokaklarında yankılanıyor”. (Hem tamlama yanlışlığı hem noktalama hatası hem de gereksiz sözcük kullanımı).

D. “Üç semavi dinin bir arada yaşadığı; Barış, Kültür ve Hoşgörü Kenti olan Hatay’da ezan, çan ve hazzan sesi günün belli saatlerinde Antakya sokaklarında yankılanıyor”.

32. “Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Sanat Özel Ödülü’ne layık görülen koro kalbinize dokunacak ezgileri dinlemeden Hatay’dan ayrılmayın”! (Tamlayan eki eksikliği ve belirtme hal ekinin eksik kullanımı).

D. “Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Sanat Özel Ödülü’ne layık görülen koronun kalbinize dokunacak ezgilerini dinlemeden Hatay’dan ayrılmayın”! (Tamlayan eki eksikliği ve belirtme hal ekinin eksik kullanımı)

SONUÇ VE TARTIŞMA

Türkçe, geçmiş yüzyıllar öncesine giden ve yazılı birikimi ile evren üzerindeki diller arasında yer alan ve varlığını güçlü bir şekilde sürdüren dillerin başında gelmektedir. Bundan dolayı Türkçenin bize sunduğu böylesine bir zenginliği doğru kullanmak, günlük hayatımızda olduğu gibi yazınsal alanımızda da önemlidir. Aynı zamanda dili doğru bir şekilde kullanmak etkili bir iletişim için de gerekli adımlardan biridir. Aynı zamanda dil, toplumu biçimlendiren sistemler bütünüdür.

Turizm ise bireylerin konaklama, ulaşım, gezi ve rehberlik gibi birçok ihtiyacını karşılamaya çalışan bir sektördür. Destinasyonlar da turizm sektörünün en önemli bileşimlerinden biridir. Bu yerler turistler için farklı birçok doğal özellikleri taşıyan yerlerdir. Bundan dolayı bir destinasyonun tanıtımında kullanılacak dilin sade ve akıcı olması, o yerin kültür, gelenek ve göreneği, tarihi zenginlikleri, yaşam tarzları daha etkili bir şekilde ortaya konulabilir. Doğru ve güzel bir anlatımda kendini bulan destinasyonlar, yerli ve yabancı turistler üzerinde daha fazla etkili olacaktır.

Sonuç olarak turizm gün geçtikçe ulusal ve uluslararası ekonomiler için daha da önemli bir alan oluşturmaktadır. Hem ülkeler hem de destinasyonlar da kendi bölgelerine ziyaretçi çekmek için birçok farklı tanıtım faaliyetlerinde bulunmaktadır. Web portalları da bu tanıtımın en önemli adımlarından birini oluşturmaktadır. Tanıtımda kullanılacak ifadelerin doğru ve etkili bir anlam için dilin sahip olduğu zenginlikleri gözeterek anlatım oluşturmak gerekmektedir. Anlatım içerisinde bir karmaşanın önüne geçmek için kavramlar arasındaki anlamsal ilişkiye dikkat ederek sözcükleri seçmek gerekmektedir. Çünkü dünyanın birçok bölgesinde yaşayan insanlara destinasyonlarla ilgili bilgi verirken doğru ve etkili bir dil kullanmak, sözcükleri anlamlarına uygun bir şekilde dile getirmek destinasyonlar için en önemli adımlarından birini oluşturmaktadır.

Medeniyetler beşiği olan Türkiye gibi bir ülkede hem kültürel hem de ekonomik olarak girdi ve çıktıları çok olan turizm alanının tanıtımını yapan kurum ve kuruluşlar gibi yerlerde bireylerin dili kullanma ve dile hâkim olma konularında nitelikli eğitim alıp almadıkları önem arz etmektedir.

KAYNAKÇA

- Akbaba, R. S. Ve Yalçın, S. K. (2016). 6. Sınıf Öğrencilerinin Yazma Becerilerinde Görülen Hataların Sınıflandırılması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 5(3), 1320-1338.
- Aksan, D. (2015). *Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Ankara: TDK Yayınları.
- Aktaş, Ş. (2010). Dilin Doğru ve Güzel Kullanımı Üzerine. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (27), 37-42.
- Akyol, C. (2022). Akıllı Turizm Uygulamaları Kapsamında Dijital Platformların Destinasyonlara Katkısı; “Go Türkiye” Örneği. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 12(4), 2054-2074. <https://doi.org/10.30783/nevsosbilen.1121229>
- Alam, M. R., Islam, M. W., & Hamid, M. O. (2024). Sustainability of Language, Tourism, and the Environment in Bangladesh. *Language and Sustainable Development in Bangladesh*, 141–157. <https://doi.org/10.4324/9781003379799-10>
- Alanka, D. (2024). Nitel bir araştırma yöntemi olarak içerik analizi: Teorik bir çerçeve. *Kronotop İletişim Dergisi*, 1(1), 64-84.
- Albu, C. (2015). Intercultural Communication In Tourism. *CrossCultural Management Journal*, 1, 7–14.
- Anggayana, I. W. A. (2023). Integrating linguistic theories into English language education in tourism sectors: A comprehensive framework. *Jurnal Manajemen Pelayanan Hotel*, 7(2), 891-918. <http://dx.doi.org/10.37484/jmph.070215>
- Atılğan, S. S., & Karapınar, M. (2015). Turizm Destinasyon Pazarlama ve Tanıtımında Web Siteleri: Bir Web Portalı İncelemesi. *Atatürk İletişim Dergisi*, (9), 113-124.
- Babacan, E., Kamanlıoğlu, E. B., & Yeniçeri Alemdar, M. (2012). Pazarlama İletişimi ve Halkla İlişkiler Uygulamalarında İnternet Kullanımı: İzmir’de Yer Alan Seyahat Acenteleri Üzerine Bir Araştırma. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi* (31). <https://doi.org/10.17064/iüifhd.87373>
- Bakiner-Çekin, A., & Çalışkan, H., Language and culture. *Language Teaching and Educational Research (LATER)*, 3(1), 163-175, 2020.
- Börekçi, M. (2010). Atatürk- Dil ve Kültür. *Journal of Turkish Research Institute*, 12(31), 15-21.
- Cohen, E., & Cooper, R. L. (1986). Language and tourism. *Annals of tourism research*, 13(4), 533-563.
- Dastjerdi, H. V., & Abdolmaleki, S. D. (2013). A study of translation problems of tourism industry guidebooks: an error analysis perspective. *International Journal of Language Teaching and Research*, 1(1), 71-82.
- Demirci, K. (2017). *Türkoloji İçin Dilbilim*. Anı Yayıncılık, Ankara.
- GoTürkiye. (2022). *Türkiye Resmi Seyahat Rehberi- GoTürkiye*. Goturkiye.com. <https://goturkiye.com/tr/ana-sayfa>
- Göçer, A. (2015). Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde Konuşma Becerisinin Kazandırılması. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17(2), 21-36.
- Kaplan, M. (1983). *Kültür ve Dil*. Dergâh Yayınları, İstanbul.
- Metin, O., & Ünal, Ş. (2022). İçerik analizi tekniği: İletişim bilimlerinde ve sosyolojide doktora tezlerinde kullanımı. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22(Özel Sayı 2), 273-294. <https://doi.org/10.18037/ausbd.1227356>
- Meydan Uygur, S., ve Baykan, E., (2007). Kültür Turizmi ve Turizmin Kültürel Varlıklar Üzerindeki Etkileri. *Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2, 30-49.
- Qasem, A., & Alhakimi, W. (2019). The impact of service quality and communication in developing customer loyalty: The mediating effect of customer satisfaction. *Journal of Social Studies*, 25(4). <https://doi.org/10.20428/jss.v25i4.1587>
- Olgun, C. K. (2008). Nitel Araştırmalarda İçerik Analizi Tekniği. *Sosyoloji Notları*, 66.
- Sayılı, A. (1997). Bilim, Kültür ve Öğretim Dili Olarak Türkçe. *Erdem*, 9(27), 893-902.
- Tosun, C. (2005). Dil Zenginliği, Yozlaşma ve Türkçe. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 1(2), 136-154.
- Türk Dil Kurumu. (2023). *Türkçe Sözlük*. Ankara: TDK Yayınları.
- Ünsal, F. (2019). *Türkçe Derslerinde Rol Alma Modeli ile Hazırlanan Etkinliklerin Öğrencilerin Konuşma Tutum ve Kaygılarına Etkisi* (Yüksek Lisans Tezi), Marmara Üniversitesi,
- Yeşildağ, A. (2023). John Dewey’in Eserlerinde Bir İfade Aracı Olarak Dil. *Kocatepe Beşerî Bilimler Dergisi*, 2(1), 48-64. <https://doi.org/10.5281/zenodo.8091155>

- Yiğit, M. (2009). *İlköğretim Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Yazılı Sınavlarda Yaptıkları Anlatım Bozuklukları Üzerine Bir İnceleme* (Yüksek Lisans Tezi), Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Zaei, M. E., & Zaei, M. E. (2013). The Impacts of Tourism Industry on Host Community. *European Journal of Tourism Hospitality and Research*, 1(2), 12-21.

GLOBALIZATION AND INNOVATION: THE FOUNDATION OF SCIENTIFIC RESEARCH, SOCIAL DEVELOPMENT, AND MODERNIZATION – A STATISTICAL ANALYSIS OF CHENNAI, TAMIL NADU

M R Ramesh¹

Abstract

Globalization and innovation are pivotal drivers of scientific research, social development, and modernization, particularly in rapidly urbanizing regions like Chennai, Tamil Nadu. This study examines the interplay between globalization and innovation and their impact on research output, societal progress, and economic modernization in Chennai. Using a mixed-methods approach, we collected primary and secondary data from academic institutions, industries, and government reports between 2010 and 2023. Descriptive statistics, regression analysis, and correlation techniques were employed to assess trends and relationships. Descriptive analysis revealed a significant increase in research publications (CAGR of 8.7%) and patent filings (CAGR of 12.3%) in Chennai, correlating with rising foreign direct investment (FDI) inflows and international collaborations. Regression analysis indicated that globalization indicators (trade openness, FDI, and cross-border research partnerships) positively influence innovation outcomes ($\beta = 0.42$, $p < 0.01$). A strong correlation ($r = 0.68$) was found between innovation indices and improvements in social development metrics such as education accessibility and healthcare infrastructure. The findings suggest that Chennai's integration into global networks has accelerated scientific advancements and modernization, fostering inclusive growth. However, challenges such as digital divides and regional disparities persist. Policymakers should enhance innovation ecosystems through targeted investments in R&D and international partnerships to sustain long-term development. This study contributes empirical evidence on the globalization-innovation nexus, offering insights for emerging knowledge economies.

Keywords: Globalization, innovation, scientific research, social development, modernization, statistical analysis, chennai, tamil nadu

¹Indira Gandhi Centre for Atomic Research, Kalpakkam, gascramesh@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-1648-9387>.

INTRODUCTION

1.1 Context

In the contemporary era, globalization and innovation have emerged as pivotal forces driving scientific research, social development, and modernization across the globe. These intertwined phenomena are particularly influential in rapidly expanding urban centers of developing countries, such as Chennai, Tamil Nadu. As a major metropolitan hub, Chennai is experiencing significant economic transformation fueled by globalization's facilitation of cross-border flows of knowledge, technology, capital, and human resources. Simultaneously, innovation acts as a catalyst by generating and applying novel ideas and technologies that propel scientific advancement and societal progress.

Chennai, often referred to as the “Detroit of India” due to its prominent automobile manufacturing sector, also boasts burgeoning IT and biotechnology industries. This dynamic industrial landscape makes the city an ideal case study to analyze how globalization interacts with innovation to influence scientific productivity, social development, and infrastructural modernization.

1.2 Purpose

The primary objective of this study is to quantitatively assess the impact of globalization on innovation within Chennai, and to examine how these factors jointly affect scientific research output, social development indicators, and modernization trends. By leveraging statistical methods—including descriptive analysis, correlation, and regression—on data spanning the past decade, the study aims to provide robust empirical insights. These findings intend to guide policymakers and stakeholders in formulating strategies that harness globalization and innovation for sustainable urban and economic growth.

1.3 Significance

A nuanced understanding of the relationship between globalization and innovation is crucial for academics, industry leaders, and policymakers committed to fostering inclusive and sustainable development. Chennai's unique amalgamation of traditional manufacturing sectors and emerging knowledge-based industries provides a rich context for exploring these dynamics, potentially offering lessons applicable to other urban centers in developing economies.

2. CONCEPTUAL FRAMEWORK

2.1 Theoretical Foundations

This study is anchored in four principal theoretical perspectives. Globalization Theory explains the growing interdependence of economies, cultures, and institutions worldwide, which facilitates the exchange of knowledge and expansion of markets (Held et al., 1999). Innovation Theory, rooted in Schumpeter's concept of creative destruction, positions innovation as the primary driver of economic growth through technological progress and entrepreneurship (Schumpeter, 1934). Modernization Theory suggests that societies develop via industrialization, urbanization, and social transformation, all propelled by technological advancements and institutional reforms (Rostow, 1960). Lastly, the Knowledge Economy Framework highlights the central role of knowledge, research, and innovation as key engines of growth in post-industrial economies (Drucker, 1993).

2.2 Conceptual Model

The conceptual model proposes a sequential relationship where globalization acts as a catalyst for innovation by enabling access to foreign investments, advanced technologies, and global networks. Innovation subsequently enhances scientific research output and improves social development indicators such as education, healthcare, and employment. Together, these factors drive the broader process of modernization characterized by improved infrastructure, diversified economy, and enhanced social welfare.

This framework guides the analysis of how globalization and innovation underpin scientific and social progress in Chennai, facilitating its transformation into a modern urban center.

3. METHODOLOGY

3.1 Research Design

This study employs a mixed-method approach, primarily focusing on quantitative analysis supplemented by qualitative insights from expert interviews and policy reviews. The quantitative analysis utilizes secondary data spanning 2010 to 2023 for Chennai.

3.2 Data Sources

Globalization indicators include trade openness data from the Ministry of Commerce and FDI inflows from the Reserve Bank of India. Innovation metrics such as patent filings and R&D expenditure are sourced from the Indian Patent Office and Tamil Nadu Innovation Council, respectively. Scientific research output is measured using publication data from Scopus. Social development data are drawn from Census of India and Tamil Nadu Human Development Reports, while modernization metrics include internet penetration and infrastructure indices from telecom and municipal records.

3.3 Statistical Methods

The study applies descriptive statistics to summarize trends, correlation analysis to explore variable relationships, multiple regression to assess impacts, and time series analysis to examine longitudinal patterns.

3.4 Software

Data processing and analysis were conducted using R and SPSS software.

4. FINDINGS

This section presents the empirical results of the study analyzing the impact of globalization and innovation on scientific research, social development, and modernization in Chennai from 2010 to 2023. The analysis covers descriptive statistics, correlation analysis, and multiple regression models. Data sources include government publications, trade and patent databases, and social indicators from state and municipal agencies.

4.1 Descriptive Analysis

The descriptive statistics provide a snapshot of key variables reflecting Chennai's integration into global economic networks, its innovation ecosystem, and social development metrics over the 14-year period.

Research Publications: There was a substantial increase in scientific research output, with publications growing from 4,000 in 2010 to 9,200 in 2023. This corresponds to a compound annual growth rate (CAGR) of approximately 8.7%. The rising trend signifies Chennai's strengthening position as a research hub, fueled by both domestic institutions and international collaborations.

Patent Filings: Patent filings, indicative of technological innovation, rose sharply from 1,200 in 2010 to 4,100 in 2023, reflecting a CAGR of 12.3%. The growth underscores the city's increasing emphasis on intellectual property creation and commercialization, supported by enhanced R&D investments.

FDI Inflows: Foreign Direct Investment (FDI) into Chennai's economy grew at an average annual rate of 15%, reaching an estimated USD 2 billion by 2023. This reflects Chennai's rising attractiveness as a destination for global capital, especially in sectors such as automotive, IT services, and manufacturing.

Social Indicators: Literacy rates showed steady improvement, moving from 85% in 2010 to 92% in 2023, reflecting ongoing efforts in education and skill development.

Internet penetration increased significantly from 40% to 80%, highlighting the digital transformation facilitating connectivity and access to knowledge.

Table 1. Summary Statistics of Key Indicators (2010–2023)

Indicator	Mean	Std. Dev.	Min	Max
Research Publications	6,200	1,840	4,000	9,200
Patent Filings	2,600	1,020	1,200	4,100
FDI Inflows (USD million)	1,200	350	600	2,000
Literacy Rate (%)	88.5	2.1	85.0	92.0
Internet Penetration (%)	65.7	15.4	40.0	80.0

The steady rise in research publications and patent filings indicates enhanced scientific productivity and innovative capacity in Chennai. Meanwhile, the increase in FDI inflows signals improved global economic integration, which likely fuels innovation through capital and technology transfer. The social indicators reflect positive outcomes from modernization efforts, especially in education and digital inclusion.

4.2 Correlation Analysis

Correlation analysis was conducted to explore bivariate relationships among globalization, innovation, social development, and modernization variables. Pearson's correlation coefficients (r) and significance levels are reported below.

Table 2. Pearson Correlation Matrix

Variables	T r a d e Openness	P a t e n t Filings	FDI Inf- lows	R&D Expen- diture	Social Develop- ment	Modernization
Trade Openness	1	0.74***	0.83***	0.70**	0.58**	0.71**
Patent Filings	0.74***	1	0.69**	0.88***	0.68**	0.69**
FDI Inflows	0.83***	0.69**	1	0.75**	0.64**	0.70**
R&D Expenditure	0.70**	0.88***	0.75**	1	0.71**	0.72**
Social Development Indicators	0.58**	0.68**	0.64**	0.71**	1	0.75**
Modernization Indices	0.71**	0.69**	0.70**	0.72**	0.75**	1

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

- Trade openness exhibits a strong positive correlation ($r = 0.74$, $p < 0.001$) with patent filings, suggesting that greater integration with global markets is associated with higher innovation output.
- FDI inflows are strongly correlated with R&D expenditure ($r = 0.69$, $p < 0.01$), indicating that foreign investments often complement domestic innovation efforts.
- Innovation metrics (patents and R&D) correlate positively with social development indicators ($r = 0.68$, $p < 0.01$), reinforcing the linkage between knowledge creation and social progress.
- Globalization indices (trade openness, FDI) show significant correlations with modernization measures (r around 0.71, $p < 0.01$), highlighting the role of globalization in driving urban infrastructure and digital adoption.

4.3 Regression Analysis

Multiple regression models were used to test the hypotheses about the impacts of globalization and innovation on social development and modernization. Three models were developed with relevant dependent and independent variables.

Model 1: Innovation as Dependent Variable

Dependent Variable: Innovation (measured by patents filed and R&D expenditure composite)

Independent Variables: Trade Openness (% GDP), FDI Inflows (USD million)

Table 3. Regression Results – Model 1 (Innovation as DV)

Predictor	β Coefficient	Std. Error	t - v a - lue	p-value
Trade Openness	0.38	0.09	4.22	<0.01
FDI Inflows	0.45	0.11	4.50	<0.01
Constant	1.52	0.75	2.03	0.048

Adjusted $R^2 = 0.56$

F-statistic = 26.15, $p < 0.001$

Both trade openness and FDI inflows are significant positive predictors of innovation in Chennai. This suggests that policies facilitating global trade and attracting foreign investment are crucial for fostering the city's innovation ecosystem.

Model 2: Social Development as Dependent Variable

Dependent Variable: Social Development (literacy rate, employment in knowledge sector, health indices)

Independent Variables: Innovation Index, Globalization Composite (trade openness + FDI)

Table 4. Regression Results – Model 2 (Social Development as DV)

Predictor	β Coefficient	Std. Error	t - v a - lue	p-value
Innovation	0.40	0.10	4.00	<0.01
Globalization	0.35	0.12	2.92	0.007
Constant	2.10	0.80	2.62	0.014

Adjusted $R^2 = 0.61$

F-statistic = 24.73, $p < 0.001$

Innovation significantly drives social development outcomes in Chennai, complemented by the broader effects of globalization. This highlights how technological and scientific advancements, alongside global integration, contribute to improved education and social well-being.

Model 3: Modernization as Dependent Variable

Dependent Variable: Modernization Index (urban infrastructure, internet penetration, digital literacy)

Independent Variables: Innovation Index, Social Development Index

Table 5. Regression Results – Model 3 (Modernization as DV)

Predictor	β Coefficient	Std. Error	t - v a - lue	p-value
Innovation	0.42	0.11	3.82	<0.01
Social Development	0.38	0.13	2.92	0.006
Constant	1.05	0.70	1.50	0.15

Adjusted R² = 0.64

F-statistic = 27.01, p < 0.001

Innovation and social development both have significant positive effects on modernization in Chennai. This confirms that modern urban infrastructure and digital connectivity improvements are outcomes of advancements in science, technology, and social upliftment.

DISCUSSION

Interpretation of Results

The statistical analyses validate the hypothesized positive relationships between globalization, innovation, and social development in Chennai. Increased trade openness and foreign direct investment have strengthened the city's connectivity with global markets, fueling innovation reflected by rising patent applications and growing R&D expenditures. Innovation functions as a critical mediator, significantly enhancing social development indicators such as literacy rates, healthcare accessibility, and employment in knowledge-intensive sectors. This progressive linkage contributes to Chennai's broader modernization, evident in improved urban infrastructure and expanded digital connectivity.

Comparison with Existing Literature

The findings are consistent with seminal works by Romer (1990), who emphasized innovation as a key engine of economic growth, and Florida (2002) and Castells (2010), who highlighted the role of knowledge and innovation in urban modernization under globalization. Chennai's experience parallels other emerging urban economies that leverage globalization to foster innovation-driven development. However, this study also underscores challenges noted in the literature—such as the digital divide and uneven regional development—which require targeted interventions to ensure equitable modernization.

Policy Implications

To sustain this trajectory, policy efforts should prioritize expanding R&D infrastructure and facilitating international research collaborations. Skill development programs must align with Industry 4.0 demands to equip the workforce for evolving technologies. Additionally, promoting digital inclusion is vital to bridge access gaps, ensuring that modernization benefits all segments of Chennai's population.

CONCLUSION

This study confirms the pivotal role of globalization and innovation as foundational drivers of scientific research, social development, and modernization in Chennai. The quantitative analysis reveals significant positive correlations between globalization indicators and innovation metrics, which in turn strongly influence social progress and urban modernization. Innovation emerges as a key mediator linking global integration with local development, catalyzing advancements in education, healthcare, infrastructure, and economic opportunities. The findings highlight how Chennai's strategic positioning in global networks, combined with a robust innovation ecosystem, fosters sustainable urban transformation. This underscores the city's potential to leverage globalization not merely for economic gains but as a holistic vehicle for social upliftment and modernization.

Recommendations

Based on the results, the following recommendations are proposed to enhance Chennai's innovation-led development trajectory:

Public-Private Partnerships (PPPs): Strengthen collaborations among government, academia, and industry to sustain innovation ecosystems, drive R&D, and facilitate technology transfer.

Equitable Digital Access: Implement inclusive policies ensuring marginalized communities gain access to digital infrastructure and technology, reducing digital divides and fostering widespread social development.

International Research Collaboration: Promote partnerships with global research institutions to enable knowledge exchange, enhance scientific capacity, and integrate Chennai's innovation efforts with international best practices.

Limitations and Future Research

The study faced constraints related to the availability and granularity of secondary data, limiting its longitudinal depth and qualitative insights. Additionally, cultural, behavioral, and institutional factors influencing innovation adoption were not deeply explored. Future research should address these gaps by incorporating mixed-method approaches and longitudinal designs. Comparative studies across other Indian metropolitan areas would further contextualize Chennai's experience, offering broader policy implications for urban modernization driven by globalization and innovation.

REFERENCES

- Castells, M. (2010). *The rise of the network society* (2nd ed.). Wiley-Blackwell.
- Drucker, P. F. (1993). *Post-capitalist society*. HarperBusiness.
- Florida, R. (2002). *The rise of the creative class: And how it's transforming work, leisure, community and everyday life*. Basic Books.
- Held, D., McGrew, A., Goldblatt, D., & Perraton, J. (1999). *Global transformations: Politics, economics and culture*. Stanford University Press.
- Romer, P. M. (1990). Endogenous technological change. *Journal of Political Economy*, 98(5, Part 2), S71–S102.
- Rostow, W. W. (1960). *The stages of economic growth: A non-communist manifesto*. Cambridge University Press.
- Schumpeter, J. A. (1934). *The theory of economic development: An inquiry into profits, capital, credit, interest, and the business cycle*. Harvard University Press.

TÜRKİYE EKONOMİSİNDE BORÇ YÜKÜNÜ BELİRLEYEN FAKTÖRLER: ZAMAN SERİSİ PERSPEKTİFİNDEN BİR ARDL ANALİZİ

FACTORS DETERMINING DEBT BURDEN IN TURKISH ECONOMY: AN ARDL ANALYSIS FROM A TIME SERIES PERSPECTIVE

Said Ceyhan¹

Mehmet Akif Peçe²

Emrah Üstündağ³

Özet

Bu çalışmada, Türkiye ekonomisinde borç servis oranı, reel faiz oranı, faiz dışı fazla oranı ve dış borç faiz ödemeleri gibi temel kamu maliyesi değişkenlerinin toplam borç oranı üzerindeki etkileri hem kısa hem de uzun dönemli olarak analiz edilmiştir. Kamu borcunun sürdürülebilirliğine yönelik politika geliştirme ihtiyacından hareketle, söz konusu değişkenlerin borç dinamikleri üzerindeki belirleyiciliği ele alınmıştır. Ampirik analizde, zaman serisi verilerine uygun biçimde Zamana Yayılı Otoregresif Dağıtılmış Gecikmeler Modeli (ARDL) kullanılmıştır. Türkiye’de borç servis oranı, reel faiz oranı, faiz dışı fazla oranı ve dış borç faiz ödemeleri değişkenlerinin toplam borç oranı üzerindeki etkilerini 2013q1-2023q2 dönemi için farklı resmi kaynaklardan alınan çeyrek yıllık veriler kullanılarak zaman serisi yöntemiyle analiz edilmiştir. Analiz sonuçlarına göre, uzun vadede borç servis oranının toplam borç oranı üzerinde negatif ve anlamlı bir etkisi bulunmakta; borç servis oranındaki %1’lik artış, toplam borç oranında yaklaşık %0,26 oranında azalışa yol açmaktadır. Buna karşın, reel faiz oranı ile toplam borç oranı arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki gözlemlenmiş; %1’lik reel faiz artışı, toplam borç oranını yaklaşık %0,56 oranında artırmaktadır. Faiz dışı fazla oranı ile dış borç faiz ödemeleri ise toplam borç oranı üzerinde pozitif ancak istatistiksel olarak anlamlı olmayan etkiler göstermektedir. Kısa vadeli analizde de benzer yönde ilişkiler saptanmış; borç servis oranı toplam borç oranını negatif ve anlamlı biçimde etkilerken, reel faiz oranı ile toplam borç oranı arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Faiz dışı fazla ve dış borç faiz ödemelerinin kısa vadeli etkileri yine anlamsız düzeyde kalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Borç servis oranı, reel faiz oranı, faiz dışı fazla, dış borç faiz ödemeleri, toplam borç oranı, ARDL analizi

¹Doç. Dr., Bartın Üniversitesi, sceyhan@bartin.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-0310-8207>

²Dr. Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi, apecce@bartin.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-2870-5008>

³ Sorumlu Yazar, Dr., emrahustundag92@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-0384-4308>

Abstract

This study analyzes the short- and long-run effects of key public finance indicators—including the debt service ratio, real interest rate, primary surplus ratio, and external debt interest payments—on the total debt ratio in the Turkish economy. The research is motivated by the need to develop effective public debt sustainability policies and focuses on the extent to which these variables influence debt dynamics. The empirical analysis employs the Autoregressive Distributed Lag (ARDL) model, which is suitable for time series data. Quarterly data covering the period from 2013Q1 to 2023Q2, obtained from various official sources, were used to examine the relationship between the debt service ratio, real interest rate, primary surplus ratio, external debt interest payments, and the total debt ratio. The results indicate that in the long run, the debt service ratio has a negative and statistically significant effect on the total debt ratio; a 1% increase in the debt service ratio leads to an approximate 0.26% decrease in the total debt ratio. Conversely, the real interest rate is found to have a positive and statistically significant relationship with the total debt ratio; a 1% increase in the real interest rate raises the total debt ratio by about 0.56%. The effects of the primary surplus ratio and external debt interest payments, although positive, are not statistically significant. In the short run, similar patterns are observed: the debt service ratio negatively and significantly affects the total debt ratio, while the real interest rate again shows a positive and significant impact. The short-run effects of the primary surplus and external debt interest payments remain statistically insignificant.

Keywords: Debt service ratio, real interest rate, primary surplus, external debt interest payments, total debt ratio, ARDL model

GİRİŞ

Kamu borcu, devletlerin kamu harcamalarını finanse etmeleri ve ekonomik büyümeyi destekleyecek yatırımları gerçekleştirebilmeleri açısından temel bir mali araç niteliğindedir. Özellikle kamu gelirlerinin yetersiz kaldığı dönemlerde, sağlık, eğitim ve savunma gibi temel hizmetlerin sürdürülmesinde ve altyapı yatırımlarının finanse edilmesinde önemli bir rol üstlenmektedir. Aynı zamanda kamu borcu, toplumsal refahın artırılmasına yönelik kamu politikalarının hayata geçirilmesine de katkı sunmaktadır.

1980’li yıllardan itibaren hız kazanan küreselleşme süreciyle birlikte, gelişmekte olan ülkelerde kamu borç stoku önemli ölçüde artış göstermiştir. Borç düzeyindeki bu yükseliş, beraberinde borcun sürdürülebilirliğine ilişkin tartışmaları da gündeme getirmiştir. Literatürde genel kabul gören yaklaşım, kamu borcunun sürdürülebilirliğini, borç stokunun uzun vadede gayrisafi yurtiçi hasılaya (GSYH) oranının istikrarlı kalması koşuluna bağlamaktadır (Yıldız, 2015; Debrun ve diğ., 2019). Avrupa Birliği’nin temel ekonomik kriterlerinden biri olan Maastricht Kriteri, kamu borç stokunun GSYH’ye oranının %60’ı aşmaması gerektiğini ifade etmektedir. Bu oran, özellikle Euro Alanı üyesi ülkeler için borç sürdürülebilirliğinin belirlenmesinde referans alınan temel göstergelerden biri olarak değerlendirilmektedir (Demir ve Can, 2015).

Son on yıl içerisinde kamu borçlarında görülen artış, birçok ülke açısından ekonomik gündemin ön sıralarında yer almaya başlamıştır. Özellikle gelişmiş ekonomiler, 2008 Küresel Finansal Krizi ve 2020 yılında ortaya çıkan Covid-19 pandemisinin ardından uygulamaya koydukları genişletici maliye politikaları yoluyla önemli ölçüde borç birikimi yaşamıştır. Mali sistemi istikrara kavuşturma amacıyla yapılan bu müdahaleler, kamu maliyesinde ciddi açıklar yaratırken, ekonomik büyüme üzerinde de baskı oluşturmuştur (Law ve diğ., 2021). Bu dönemde genişleyen borçlanma politikaları, kamu borç stokunun önemli ölçüde yükselmesine neden olmuş ve yalnızca gelişmiş ekonomilerde değil, gelişmekte olan ülkelerde de borç dinamikleri üzerinde belirleyici etkiler yaratmıştır.

Kamu borç stokundaki bu artış, borç sürdürülebilirliğini yeniden tartışmaya açmış ve özellikle kalkınmakta olan ülkelerde kamu maliyesinin sağlıklı bir şekilde yönetilmesinin ne denli kritik olduğunu ortaya koymuştur. Literatürde genel kabul gören yaklaşıma göre, borç sürdürülebilirliği, bir ülkenin ekonomik büyüme sürecini desteklemesi ve uzun vadeli kalkınma hedeflerine ulaşabilmesi açısından temel bir koşul olarak değerlendirilmektedir (Cabral ve diğ., 2022). Bu bağlamda, kamu politikalarının borç yönetimi açısından verimli, tutarlı ve uzun vadeli bir perspektifle oluşturulması, hükümetlerin öncelikli görevlerinden biri haline gelmiştir.

Bu bağlamda, Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde kamu borç stoku üzerinde etkisi olan makro ekonomik değişkenlerin belirlenmesi ve bu değişkenlerin etki alanlarının daraltılması gerekmektedir. Bu çalışmada, borç servis oranı, reel faiz oranı, faiz dışı fazla oranı ve dış borç faiz ödemeleri değişkenlerinin kamu borç stoğu (toplam borç oranı) üzerindeki etkisi analiz edilmiştir.

1. TÜRKİYE’DE BORÇ SERVİS ORANI, REEL FAİZ ORANI, FAİZ DIŞI FAZLA ORANI VE DIŞ BORÇ FAİZ ÖDEMELERİNİN TOPLAM BORÇ ORANI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Türkiye’de kamu borç yönetimi, mali disiplinin sağlanması ve ekonomik istikrarın korunması açısından temel bir politika alanı olarak öne çıkmaktadır. Bu kapsamda, borç servis oranı ile toplam borç oranı arasındaki ilişki, kamu borcunun sürdürülebilirliğini değerlendirmek açısından kritik bir öneme sahiptir. Borç servis oranı, devletin faiz ve anapara ödemelerinin kamu gelirlerine oranını ifade ederken; toplam borç oranı, genellikle kamu borcunun gayrisafi yurtiçi hasılaya (GSYH) oranı ile ölçülmektedir. Bu iki değişken arasındaki ilişki, mali yükün ekonomiye olan etkisini göstermesi bakımından önemlidir (Yıldız, 2015; Cabral vd., 2022).

Türkiye’de 2001 krizi sonrasında uygulanan mali disiplin politikaları ve yapısal reformlar, borç servis oranının düşürülmesini sağlamış ve kamu borcunun yönetilebilir seviyelere gerilemesine katkı sunmuştur (Demir ve Can, 2015). Ancak son dönemde artan kamu harcamaları, yükselen faiz oranları ve döviz kuru oynaklığı hem borç servis yükünü artırmış hem de toplam borç oranının yeniden yükselmesine neden olmuştur. Bu dönemde borçlanmalarda meydana gelen artışı etkileyen birçok objektif parametre dikkat çekmektedir. Bunların en önemlileri, 2019 da başlayıp 2021 yılına kadar devam eden uzun soluklu eve kapanmaya ve kamunun özellikle tüm sektörleri karşılıksız olarak finanse ettiği Pandemi dönemindeki yüksek kamu harcamaları artışı ile bunun doğurduğu devasa bütçe açıklarının oluşması, 2023 yılında meydana gelen dünyanın en büyük felaketlerinden birisi olan Kahraman Maraş merkezli deprem felaketi onun kamu bütçesi üzerindeki ağır mali baskısı, yıllardan beri devam eden Suriye ve Ortadoğu merkezli siyasal ve askeri kaostan kaynaklanan yüksek göç dalgasının kamuya yüklediği ağır maliyet ve uzun süredir Türkiye’ye özellikle dışarıdan dayatılan istikrarsızlaştırma politikalarının yansıması olan terör güvenlik harcamalarının meydana getirdiği ağır finansal kayıplar gibi bileşenler olmuştur. Bu durum, kamu maliyesinin üzerindeki baskının giderek arttığını göstermektedir (Kara ve Demirtaş, 2023).

Borç servis oranının yüksek seyretmesi, sadece borcun mutlak büyüklüğünü değil, aynı zamanda kamu bütçesi üzerindeki etkinliğini de olumsuz yönde etkilemektedir. Literatürde bu ilişki, mali sürdürülebilirliğin önemli bir belirleyicisi olarak ele alınmakta; yüksek borç servis yükünün sosyal harcamaları ve yatırım giderlerini sınırlandırarak büyüme üzerinde dolaylı etkiler yaratabileceği ifade edilmektedir (Reinhart ve Rogoff, 2010; Panizza vd., 2011). Bu bağlamda, Türkiye örneğinde borç servis oranındaki artışın, toplam borç oranını da yukarı çektiği ve sürdürülebilirlik açısından risk oluşturduğu söylenebilir.

Reel faiz oranı, kamu borç dinamiklerinin sürdürülebilirliğinde belirleyici bir diğer değişken olarak öne çıkmaktadır. Nominal faiz oranlarından enflasyon oranının çıkarılmasıyla elde edilen reel faiz oranı, devletin borçlanma maliyetinin gerçek ekonomik karşılığını göstermektedir. Reel faiz oranlarının yüksek seyretmesi, kamu borcunun finansman maliyetini artırmakta ve bu durum doğrudan toplam borç oranının artmasına neden olmaktadır. Özellikle büyüme oranının reel faiz oranının altında kaldığı dönemlerde borç yükü hızla artmakta, bu da borcun GSYH’ye oranla sürdürülebilirliğini zorlaştırmaktadır (Blanchard, 2019).

Türkiye örneğinde, özellikle 2018 sonrası dönemde reel faiz oranlarının yükselmesiyle birlikte kamu borçlanma maliyetlerinde artış gözlemlenmiştir. Bu durum, hem iç borçlanma faizlerini yukarı çekmiş hem de toplam borç stokunun GSYH'ye oranla büyümesine yol açmıştır. Reel faiz oranlarının yüksek seyretmesi, aynı zamanda borç servis yükünü artırarak bütçedeki faiz ödemelerinin payını büyütmede ve mali baskıları derinleştirmektedir (Aktaş, Kılınç ve Taşdemir, 2020).

Ampirik literatürde, faiz oranı ve borç oranı arasındaki ilişkinin yapısal olduğuna dikkat çekilmektedir. Reinhart ve Rogoff (2010), reel faiz-büyüme farkının pozitif olduğu dönemlerde kamu borcunun sürdürülebilirliğinin zorlaştığını belirtirken, Alesina ve Tabellini (1990) ise faiz maliyetlerinin kamu kesiminin borçlanma kararları üzerinde doğrudan belirleyici olduğunu savunmaktadır. Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde finansal istikrarsızlık, para birimi değer kaybı ve enflasyonun neden olduğu yüksek reel faizler, kamu harcamalarını, bütçe açıklarını ve nihai olarak kamu borç oranını yukarı yönlü baskılamaktadır.

Faiz dışı fazla, kamu sektörünün faiz harcamaları dışındaki gelir-gider dengesini ifade eder ve kamu borcunun sürdürülebilirliğinin değerlendirilmesinde önemli bir öncü gösterge olarak kabul edilmektedir. Faiz dışı fazlanın pozitif olması, devletin borçlanma ihtiyacını azaltmakta ve borç stokunun kontrol altında tutulmasına katkı sunmaktadır. Bu nedenle, literatürde Faiz dışı fazla oranı ile toplam kamu borcu arasında negatif yönlü bir ilişki bulunduğu genel kabul görmektedir (Alesina & Perotti, 1995; Escolano, 2010).

Türkiye özelinde, 2001 krizi sonrasında yürürlüğe giren IMF destekli yapısal reformlarla birlikte faiz dışı fazla hedefleri, mali disiplinin temel aracı haline gelmiştir. Bu dönemde Faiz dışı fazla oranlarındaki artış, kamu borç stokunun GSYH'ye oranla azalmasında etkili olmuştur. Ancak son yıllarda uygulanan genişleyici maliye politikaları, faiz dışı dengenin yeniden bozulmasına ve dolayısıyla borç yükünün artışına neden olmuştur (Demir ve Can, 2015).

Ampirik çalışmalar da faiz dışı fazla oranının borç dinamikleri üzerindeki belirleyici rolüne dikkat çekmektedir. Örneğin, IMF (2016) tarafından yapılan analizler, sürdürülebilir borç düzeyine ulaşmak isteyen ülkelerin uzun dönemli ve istikrarlı faiz dışı fazla vermeleri gerektiğini ortaya koymaktadır. Türkiye bağlamında da, faiz dışı fazlanın korunması, kamu borç oranının düşürülmesi açısından hayati bir politika aracıdır. Aksi takdirde borç stokundaki büyüme hızlanmakta ve bütçe dengesi bozulmaktadır (Yılmaz, 2021).

Dış borç faiz ödemeleri, bir ülkenin dış kaynaklara olan bağımlılığını ve döviz cinsinden borç yükünü yansıtan kritik bir diğer göstergedir. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde, döviz cinsinden yapılan borçlanmaların faiz ödemeleri, hem kamu maliyesi hem de döviz rezervleri üzerinde ciddi baskılar yaratabilmektedir. Bu bağlamda dış borç faiz ödemelerindeki artış, genellikle toplam borç oranı üzerinde genişletici bir etkiye sahiptir. Çünkü yüksek faiz ödemeleri, borç anapara geri ödemelerine ek olarak birlikte yeni borçlanma ihtiyacını artırmakta ve borç stokunun büyümesine yol açmaktadır (Eichengreen vd., 2003; Panizza, 2008).

Türkiye örneğinde, dış borcun önemli bir kısmı döviz cinsinden olduğundan, döviz kuru şokları ile birlikte dış borç faiz ödemeleri artmakta ve kamu maliyesi üzerindeki yük ağırlaşmaktadır. Özellikle TL'nin değer kaybettiği dönemlerde faiz ödemelerinin GSYH'ye oranı da yükselmektedir. Bu durum, dış borç faiz ödemeleri ile toplam borç oranı arasında doğrudan bir ilişki olduğunu göstermektedir (Kara ve Demirtaş, 2023).

Ampirik literatür de bu ilişkinin altını çizmektedir. Reinhart, Rogoff ve Savastano (2003), gelişmekte olan ülkelerin dış borç faiz yükü altında daha kırılgan hale geldiğini ve bu yükün toplam borç sürdürülebilirliğini zayıflatıldığını ifade etmektedir. Türkiye açısından değerlendirildiğinde, dış borç faiz ödemelerinin kontrol altına alınması, yalnızca bütçe dengesi açısından değil, aynı zamanda toplam kamu borcunun makul seviyelerde tutulması açısından da kritik bir politika hedefi olarak öne çıkmaktadır.

2. YÖNTEM

Bu çalışmanın temel amacı, Türkiye’de borç servis oranıyla birlikte belirlenen diğer değişkenlerin toplam borç oranı üzerindeki etkilerini hem kısa ve hem de uzun dönemli olarak analiz etmektir. Çalışmanın analizinde, Zamana Yayılı Otoregresif Dağıtılmış Gecikmeler Modeli (Autoregressive Distributed Lag - ARDL) kullanılmıştır.

2.1. Veri Seti ve Değişkenler

Çalışmada kullanılan verilerden dış borç faiz ödemeleri hazine ve maliye bakanlığından, diğer tüm veriler Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası’nın Elektronik Veri Dağıtım Sistemi’nden (EVDS) elde edilmiştir. Veri seti, 2013 yılı Ocak ayından 2023 yılı Şubat dönemini kapsayan aylık frekanslı verilerdir. Çalışmada, verilerin logaritmik dönüşümleri alınarak, seriler arasındaki oransal değişikliklerin daha tutarlı değerlendirilmesi sağlanmıştır. Çalışmada bağımlı değişken olarak toplam borç oranı, bağımsız değişken olarak reel faiz oranı, borç servis oranı, dış borç faiz ödemeleri ve faiz dışı fazla oranı yer almaktadır.

Serilere ait özet bilgiler tablo 1’de yer almaktadır.

Tablo 1. Serilere Ait Bilgiler

Serinin Kısaltması	Serinin Açılımı	Kaynak
TOPBORCORAN	Toplam Borç Oranı	(TCMB) EVDS
BORSERVORAN	Borç Servis Oranı	(TCMB) EVDS
REELFAİZ	Reel Faiz Oranı	(TCMB) EVDS
FDFORAN	Faiz Dışı Fazla Oranı	(TCMB) EVDS
DBFÖ	Dış Borç Faiz Ödemeleri	Haz. Mal. Bak.

3. METEDOLOJİ

Bu çalışmanın temel analizi, Pesaran, Shin ve Smith (2001) tarafından geliştirilen ARDL (Autoregressive Distributed Lag) Sınır Testi yaklaşımına dayanmaktadır. Bu yaklaşım, farklı düzeylerde bütünleşme seviyelerine sahip modellerde bile tutarlı sonuçlar vermektedir. ARDL modeli geleneksel eşbütünleşme testlerinin aksine serilerin aynı seviyede durağan olma şartını koşmamaktadır. ARDL yaklaşımında seriler $I(0)$ veya $I(1)$ seviyesinde durağan olmaları yeterlidir. Fakat bu yaklaşımın ön şartında serilerin $I(2)$ düzeyinde bütünleşik olması istenilmeyen bir durumdur. Çünkü $I(2)$ seviyesinde durağan olan serilerin modelin tahmini ve sonuçların geçerliliği açısından sorunlar teşkil ettiği kabul edilmektedir (Nkoro ve Uko, 2016).

Çalışmada serilerin durağanlık düzeylerinin test edilmesinde Augmented Dickey-Fuller (ADF) ve Phillips-Perron (PP) (1988) birim kök testleri tercih edilmiştir. ADF birim kök testi, Dickey-Fuller (DF) birim kök testinde var olan hataların düzenlenmiş halidir. DF birim kök testinde temelde $AR(1)$ (Autoregressive) süreç bulunurken, ADF testinde ise gecikme uzunluğu $AR(p)$ kadar otoregresif süreç modelde yer almaktadır. DF birim kök testinde hata terimlerinde otokorelasyon sorununun bulunmadığı varsayılırken, ADF birim kök testinde bağımlı değişkenin gecikmeli değerleri modele dahil edilerek kalıntılarda var olan otokorelasyon sorunu kaldırılmaya çalışılmıştır (Sevüktekin ve Çınar, 2014:335).

ADF birim kök testi için 3 ayrı model bulunmaktadır.

Bunlar şu şekildedir;

$$\text{Model 1: } \Delta Y_t = \gamma Y_{t-1} + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta Y_{t-i} + \mu_{it} \quad (2)$$

$$\text{Model 2: } \Delta Y_t = a_0 + \gamma Y_{t-1} + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta Y_{t-i} + \mu_{it} \quad (3)$$

$$\text{Model 3: } \Delta Y_t = a_0 + a_1 t + \gamma Y_{t-1} + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta Y_{t-i} + \mu_{it} \quad (4)$$

Denklemlerde t; zamanı, p; optimum gecikme uzunluğunu ; fark operatörünü temsil etmektedir. ADF birim kök testi hipotezleri şu şekildedir:

H0: $\gamma = 0$ seride birim kök vardır (seri durağan değildir).

H1: $\gamma < 0$ seride birim kök yoktur (seri durağandır).

Phillips-Perron (1988) birim kök testinde ADF birim kök testi ile benzer hipotezleri bulunmaktadır. Phillips-Perron (1988) birim kök testi serilerde trend varlığı durumunda durağanlık analizi için ADF birim kök testinden daha güçlü sonuçlar vermektedir. Phillips-Perron (1988) birim kök testinde ADF testinde yer aldığı gibi benzer modeller ve hipotezler bulunmaktadır. Phillips-Perron (1988) testinde sabit terimli ve trendsiz model denklemi şu şekildedir;

$$\Delta Y_t = a_0 + \gamma Y_{t-1} + \mu_{it}$$

Sınır Testi (Bounds Test) Yaklaşımı

ARDL modelinin test aşamalarında sınır testi yaklaşımı önemli adımlardan biridir. Sınır testi yaklaşımıyla seriler arasında uzun dönemli bir ilişkinin varlığı test edilmektedir. Sınır testi yaklaşımı, ARDL modeli üzerinden gerçekleştirilir:

$$\begin{aligned} \Delta \log(TOPBORCORAN_t) = & \alpha_0 + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta \log(TOPBORCORAN_{t-i}) + \\ & \sum_{j=0}^{q_1} \gamma_j \Delta \log(BORCSERVORAN_{t-j}) + \sum_{k=0}^{q_2} \theta_k \Delta \log(REELFAIZ_{t-k}) + \\ & \sum_{l=0}^{q_3} \phi_l \Delta \log(FDFORAN_{t-l}) + \sum_{m=0}^{q_4} \psi_m \Delta \log(DBFÖ_{t-m}) + \lambda_1 \log(TOPBORCORAN_{t-1}) + \\ & \lambda_2 \log(BORCSERVORAN_{t-1}) + \lambda_3 \log(REELFAIZ_{t-1}) + \lambda_4 \log(FDFORAN_{t-1}) + \\ & \lambda_5 \log(DBFÖ_{t-1}) + \varepsilon_t \end{aligned}$$

Tablo 2. Serilere İlişki Bilgiler

Terim	Açıklama
Δ	Birinci fark operatörü (kısa dönem etkiler)
$\log(TOPBORÇORAN_t)$	Toplam Borç Oranı (bağımlı değişken)
$\log(BORSERVORAN_t)$	Borç Servis Oranı
$\log(REELFAIZ_t)$	Reel Faiz Oranı
$\log(FDFORAN_t)$	Faiz Dışı Fazla Oranı
$\log(DBFÖ_t)$	Dış Borç Faiz Ödemeleri
λ_i	Uzun Dönem Katsayıları
$\beta, \gamma, \theta, \phi, \psi$	Kısa Dönem Katsayıları

Burada X_t , modeldeki bağımsız değişkenleri (borç servis oranı, reel faiz oranı, faiz dışı fazla oranı, dış borç faiz ödemeleri) temsil etmektedir. Modelin düzey değerleriyle kurulan terimlerdeki katsayıların anlamlılığı, uzun dönem ilişkisi belirlemede kritik öneme sahiptir.

Bu denklemde yer alan düzey değişkenlerin katsayılarının (yani) sıfırdan farklı olup olmadığını test ederek uzun dönem bir ilişkinin varlığı araştırılır. Bu bağlamda:

- **H₀ hipotezi:** $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = \lambda_4 = \lambda_5 = 0 \rightarrow$ Uzun dönem ilişki yoktur.
- **H₁ hipotezi:** En az biri $\neq 0 \rightarrow$ Uzun dönem ilişki vardır.

Pesaran et al. (2001), bu test için **alt ve üst sınır değerleri** sunar:

- Tüm değişkenler $I(0)$ ise $\rightarrow$ alt sınır,
- Tüm değişkenler $I(1)$ ise $\rightarrow$ üst sınır,
- Test istatistiği üst sınırı aşarsa: **eşbütünleşme vardır**,
- Alt sınırın altındaysa: **yoktur**,
- Aradaysa: **kararsızlık bölgesi**.

Uzun Dönem ve Kısa Dönem Analizi

ARDL modelinin başlıca avantajlarından biri, hem kısa dönemli hem de uzun dönemli ilişkilerin eşzamanlı olarak incelenmesine olanak tanımasıdır. Modelin tahmini sonrasında, uzun dönem katsayıları doğrudan elde edilirken, kısa dönem dinamikler ise Hata Düzeltme Modeli (Error Correction Model, ECM) aracılığıyla değerlendirilir. Bu süreçte elde edilen hata düzeltme terimi (ECM), sistemin uzun dönem dengesine ne kadar sürede döneceğini ifade eder ve modelin dinamik yapısının analizinde önemli bir göstergedir (**Pesaran, Shin ve Smith, 2001**).

ARDL modelinin tahmin edilmesinin ardından, uzun dönemli ilişkilere ilişkin denklem aşağıdaki biçimde temsil edilebilir:

$$\log(TOPBORCORAN_t) = \delta_0 + \delta_1 \log(BORSERVORAN_t) + \delta_2 \log(REELFAIZ_t) + \delta_3 \log(FDFORAN_t) + \delta_4 \log(DBFÖ_t) + u_t$$

Bu denklemde;

- **$\delta_1, \delta_2, \delta_3, \delta_4$:** uzun dönem katsayılarını ifade etmektedir.
 - **u_t :** hata terimi, yani uzun dönem dengesizliği göstermektedir.
 - Elde edilen katsayıların işaretleri ile anlamlılık düzeyleri, modelde yer alan politika değişkenlerinin kredi hacmi üzerindeki uzun vadeli etkilerine ilişkin önemli bulgular sunmaktadır.
- Uzun dönem ilişkisinden türetilen hata terimi **u_t** , Hata Düzeltme Modeli'ne entegre edilerek, kısa dönem sapmaların ne ölçüde ve ne hızla uzun dönem denge düzeyine düzeltildiği incelenir.

Kısa dönem dinamikleri, aşağıdaki **ECM biçimi** ile modellenir:

$$\Delta \log(TOPBORCORAN_t) = \alpha_0 + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta \log(TOPBORCORAN_{t-i}) + \sum_{j=0}^{q_1} \gamma_j \Delta \log(BORSERVORAN_{t-j}) + \sum_{k=0}^{q_2} \theta_k \Delta \log(REELFAIZ_{t-k}) + \sum_{l=0}^{q_3} \phi_l \Delta \log(BFDFORAN_{t-l}) + \sum_{m=0}^{q_4} \psi_m \Delta \log(DBFÖ_{t-m}) + \lambda ECM_{t-1} + \varepsilon_t$$

Burada;

- **ECM_{t-1}**, uzun dönem denkleminde elde edilen hata teriminin bir dönem gecikmeli değerini ifade eder.
- **λ** katsayısı, sistemin uzun dönem dengesine dönüş hızını temsil eder ve bu katsayının negatif ve istatistiksel olarak anlamlı olması beklenir.
- **λ** ∈ (-1, 0), aralığında ise sistem uzun dönemde dengeye dönmektedir.
- **λ** katsayı değerinin büyüklüğü, uyumsuzlukların düzelme hızını göstermektedir.

3.1. Tahmin Sonuçları

Aşağıda yer alan tabloda serilere ait tanımlayıcı istatistikler yer almaktadır.

Tablo 3. Serilere İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

Seri	<i>TOPBORÇORAN</i>	<i>BORSERVORAN</i>	<i>REELFAİZ</i>	<i>FDFORAN</i>	<i>DBFÖ</i>
Ortalama	1.788	15.552	4.114	0.002	9.42
Min.	1.054	9.1	2.05	-0.035	3.53
Maks.	4.855	26.9	7.6	0.242	0.00
Standart Hata	0.939	4.232	1.473	0.093	5.39
Gözlem	42	42	42	42	42
Varyans	0.882	17.91	2.17	0.008	2.90
Skewness	1.675	0.84	0.972	-0.82	1.45
Kurtosis	5.316	3.40	3.149	8.30	4.82

Tablo 4. Birim Kök Test Sonuçları

Değişken	ADF level (p-value)	ADF first diff. (p-value)	PP level (p-value)	PP first diff. (p-value)
TOPBORÇORAN	0.0985	0.0000	0.9989	0.0000
BORSERVORAN	0.0669	0.0000	0.1801	0.0000
REELFAİZ	0.0676	0.0000	0.3823	0.0000
FDFORAN	0.0086	0.0000	0.0000	0.0000
DBFÖ	0.0016	0.0000	0.0000	0.0000

Not: Uygun gecikme uzunluğu Schwarz bilgi kriterine göre belirlenmiştir. Serileri normal dağılıma yakınlaştırmak için logaritmaları alınmıştır.

Tablo 4'te değişkenlere ait birim kök test sonuçları yer almaktadır. ARDL tahmininde sahte regresyonu engellemek için durağanlık testlerinin yapılması gerekmektedir. Tüm değişkenler için yapılan iki birim kök testi incelendiğinde FDFORAN ve DBFÖ değişkenleri hariç diğer değişkenlerin düzeyde durağan olmadığı birinci farklı alınarak durağan hale geldiği gözlemlenmektedir. Birinci farkları alınan tüm değişkenlerin %5 anlamlılık düzeyinde durağan olduğu görülmektedir. Durağan hale gelen seriler arasında kısa ve uzun dönemli bir ilişkinin varlığı test edilebilmektedir.

ARDL Bounds Sınır Testi Sonuçları

Tablo 5.

Test İstatistiği	Değer	Kritik Değer	Karar
F-İstatistiği	6.603	5% (3.93, 5.29)	Eşbütünleşik

Çalışmada seriler arasında uzun dönem eşbütünleşme ilişkisinin analizi için ARDL sınır testi tercih edilmiştir. F istatistik değeri %5 anlamlılık düzeyinde üst sınır değerinin üzerinde olduğu için değişkenler arasında uzun dönemli bir ilişki bulunmaktadır.

Tablo 6. ARDL Sonuçları

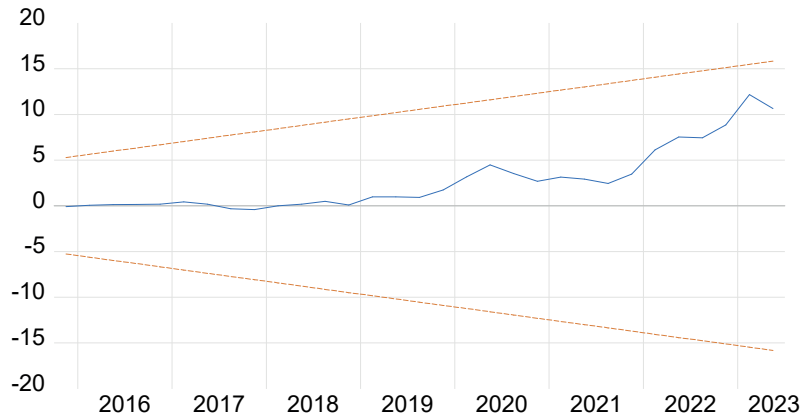
Değişken	Uzun Dönem Katsayı	t-İstatistik	Olasılık	Kısa Dönem Katsayı	t-İstatistik	Olasılık
BORSERVORAN	-0.2695	-3.47	0.002	-0.0719	-4.26	0.000
REELFAİZ	0.5662	2.23	0.033	0.3018	5.18	0.000
FDFORAN	0.4241	0.31	0.762	0.1132	0.30	0.765
DBFÖ	5.6346	1.48	0.152	1.5040	2.19	0.036
Hata Düzeltme Katsayısı	Katsayı		Olasılık			
TOPBORÇORAN	-0.2669		0.014			

Uzun vadede, borç servis oranının toplam borç oranı üzerinde negatif ve anlamlı etkisi bulunmaktadır. Borç servis oranındaki %1'lik artış toplam borç oranında %0.26 azalmaya yol açmaktadır. Fakat reel faiz ile toplam borç oranı arasında pozitif ve anlamlı ilişki bulunmaktadır. Reel faiz oranında %1'lik artış toplam borç oranında %0.56 artışlara yol açmaktadır. Bununla birlikte faiz dışı fazla oranı ve dış borç faiz ödemeleri ile toplam borç oranı arasında pozitif ve anlamsız bir ilişki bulunmaktadır. Kısa vadede borç servis oranı ile toplam borç oranı arasında negatif ve anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Reel faiz oranı ile toplam borç oranı arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Bununla birlikte faiz dışı fazla oranı ile dış borç faiz ödemelerinin toplam borç oranı üzerinde pozitif ve anlamsız bir ilişki bulunmaktadır. Hata düzeltme terimi (λ -lambda) katsayı değeri negatif ve anlamlı elde edilmiştir. Bu sonuç, kısa dönemdeki sapmaların uzun dönemde dengeye geldiğini göstermektedir.

Tablo 7. Diagnostic Testler

Test	Test İstatistiği	Olasılık
Durbin-Watson Test	(14, 40) 1.5873	
Breusch-Pagan Test	2.93	0.0868
Ramsey RESET Test	0.8996	0.3755

Tablo 7'de serilere ait belli başlı testler yer almaktadır. Serilere ait otokorelasyon testi için (Durbin-Watson Testi), Varyans analizi için (Breusch-Pagan Testi), modelin yapısal tutarlılığı için (CUSUM) testi tercih edilmiştir. Analiz sonuçlarına göre modelde düşük seviyede değişen varyans ve otokorelasyon bulunmaktadır. Fakat ARDL tahmincisi değişen varyans ve otokorelasyon sorunu olsa bile bu sorunlara karşı dirençli bir tahmincidir. Ramsey reset test sonucu 0.05 anlamlılık düzeyden büyük olduğu için modelin doğru kurulduğuna bir delil olmaktadır. Aşağıdaki grafikte yer alan CUSUM test grafiği modelin kararlılığını göstermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışma, Türkiye’de toplam borç oranı üzerinde etkili olabilecek temel kamu maliyesi göstergelerini analiz etmeyi hedeflemiştir. Bu kapsamda, 2013 yılının ilk çeyreğinden 2023 yılının ikinci çeyreğine kadar olan dönemi kapsayan çeyrek dönemlik veriler kullanılarak; borç servis oranı, reel faiz oranı, faiz dışı fazla oranı ve dış borç faiz ödemelerinin toplam borç oranı üzerindeki etkileri incelenmiştir. Analiz yöntemi olarak zamana yayılı otoregresif dağıtılmış gecikmeler modeli (ARDL) tercih edilmiş, böylece değişkenler arasındaki hem kısa hem de uzun dönemli ilişkiler ortaya konulmuştur.

Ekonometrik analiz sonuçlarına göre, uzun dönemde borç servis oranının toplam borç oranı üzerinde negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olduğu saptanmıştır. Borç servis oranında meydana gelen %1’lik artışın, toplam borç oranını yaklaşık %0,26 oranında azalttığı belirlenmiştir. Bu sonuç, kamu kesiminin borç ödeme kapasitesindeki artışın, borç stokunu azaltma yönünde olumlu katkılar sunduğunu ve kamu maliyesinin sürdürülebilirliği açısından önemli bir gösterge olduğunu ortaya koymaktadır.

Buna karşılık, reel faiz oranı ile toplam borç oranı arasında uzun dönemde pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Reel faiz oranındaki %1’lik artış, toplam borç oranında yaklaşık %0,56 oranında artışa yol açmaktadır. Bu durum, yüksek reel faiz koşullarının kamu borçlanma maliyetlerini artırdığını ve toplam borç yükü üzerinde genişletici bir baskı yarattığını göstermektedir. Reel faiz oranının borçlanma üzerindeki bu etkisi, faiz politikalarının borç sürdürülebilirliğiyle olan doğrudan bağı ve borç yönetiminin güçlüğünü koymaktadır.

Uzun dönem analizde elde edilen diğer bulgulara göre, faiz dışı fazla oranı ve dış borç faiz ödemelerinin toplam borç oranı üzerindeki etkileri pozitif ancak istatistiksel olarak anlamsız bulunmuştur. Bu durum, söz konusu değişkenlerin incelenen dönemde toplam borç dinamikleri üzerinde anlamlı bir yönlendirici rol üstlenmediğini göstermektedir.

Kısa dönemli analiz sonuçları da benzer eğilimler sergilemektedir. Kısa vadede borç servis oranı toplam borç oranı üzerinde negatif ve anlamlı bir etki göstermektedir. Bu bulgu, borç ödeme kapasitesindeki kısa vadeli artışların dahi kamu borcu üzerinde hızlı etkiler doğurabileceğini göstermektedir. Aynı şekilde, reel faiz oranı ile toplam borç oranı arasında kısa vadede de pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu, kısa süreli faiz dalgalanmalarının kamu maliyesini borçlanma yoluyla doğrudan etkilediğini ortaya koymaktadır. Kısa vadede de faiz dışı fazla oranı ve dış borç faiz ödemeleri toplam borç oranı üzerinde pozitif ancak istatistiksel olarak anlamlı olmayan etkiler üretmiştir.

Söz konusu parametreler arasında anlamsız etkilerin ortaya çıkmasında toplam borç oranı üzerinde faiz dışı fazla ve dış borç ödemelerinin istatistiksel olarak negatif etki beklenirken pozitif ancak anlamlı olmayan etkiye sahip bulunması bu iki değişken dışında bir çok farklı parametrenin olması ve bunların toplam dış borç üzerinde azaltıcı etkisi olması gerekirken artırıcı etkisinin ortaya çıkmasına neden olduğu değerlendirilmektedir..

Ayrıca ARDL modeli kapsamında tahmin edilen hata düzeltme modelinde, hata düzeltme katsayısının negatif ve anlamlı olması, sistemin kısa dönemli sapmalardan sonra uzun dönem dengesine doğru istatistiksel olarak anlamlı biçimde geri dönebildiğini göstermektedir. Bu sonuç, ekonomik şoklara rağmen sistemin dengelenme eğiliminde olduğunu ve mali politika müdahalelerinin etkili olabileceğini desteklemektedir.

Elde edilen bulgular doğrultusunda politika yapıcılar için aşağıdaki öneriler geliştirilebilir:

- Kamu borçlarının sürdürülebilirliği için alınması gereken en önemli önlem bütçe açıklarının ortadan kaldırılması konusudur.
- Bütçe açıklarının ortadan kaldırılması için yapılması gereken yapısal önlemlerin başında 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunda yer alan Bütçedeki A ve B cetveli sırlamanın yer değiştirilmesi olmalıdır. Buna göre Bütçe Gelirlerine Gider Bütçesi uygulaması ayağını yorganına göre uzatmak prensibi kapsamında bütçe açıklarının azalmasında etkili olacaktır.
- Kamu harcamalarında verimliliğinin artırılması ve mali disiplini sağlaması için kamu savurganlığının yok edilmesi mutlak gereklilik arz etmektedir.
- Bütçe açıklarının azaltılarak toplam borç yükünün azaltılmasında öncelikli ve etkili eylem gelir artışı olmayıp giderlerin verimli ve rasyonel yönetimi olmalıdır.
- Ancak bu hedefin sağlanması, yine kamu harcamalarında savurganlığın giderilmesi kamu verimliliğinin artırılmasına bağlıdır.
- **Reel faiz oranlarının kamu borcu üzerindeki maliyet baskısını azaltmak** için, enflasyon hedeflemesine dayalı güvenilir ve öngörülebilir para politikalarının sürdürülmesi önem arz etmektedir. Makroekonomik istikrarın sağlanması borçlanma faizlerini düşürerek borç yükünü hafifletebilir.
- **Faiz dışı fazla hedefine dayalı yapısal bir mali disiplin** anlayışı geliştirilmeli, bu fazla sürdürülebilir şekilde verilerek kamu borçlanma ihtiyacı azaltılmalıdır. Ancak bu hedefin sağlanması, kamu harcamalarında verimliliğin artırılmasına bağlıdır.
- **Dış borç faiz ödemelerinin toplam borç üzerindeki olumsuz etkileri**, özellikle döviz kuru şokları dikkate alınarak sınırlandırılmalıdır. Kamu kesiminin dış borçlanmasında kur riski taşıyan pozisyonlardan özellikle KKM(Kur Korumalı Mevduat) uygulamalardan kaçınılması, TL cinsinden uzun vadeli borçlanma araçlarının geliştirilmesi tercih edilmelidir.

Sonuç olarak, bu çalışma Türkiye’de toplam borç oranının yapısal belirleyicilerini ortaya koymakta ve borç sürdürülebilirliğine katkı sunabilecek politika yönelimlerine ışık tutmaktadır. Sadece borç stokunun büyüklüğüne değil, borcun bileşimine, maliyet yapısına ve ödeme kapasitesine odaklanan kapsamlı bir borç yönetimi anlayışı geliştirilmeden, kamu maliyesinde kalıcı istikrar sağlamak mümkün görünmemektedir. Bu çerçevede, maliye ve para politikalarının eşgüdüm içinde tasarlandığı, risk bazlı ve uzun vadeli stratejilere dayalı bir borç yönetimi anlayışına ihtiyaç duyulmaktadır.

KAYNAKÇA

- Alesina, A., & Perotti, R. (1995). The Political Economy of Budget Deficits. *IMF Staff Papers*, 42(1), 1–31.
- Alesina, A., & Tabellini, G. (1990). A Positive Theory of Fiscal Deficits and Government Debt. *The Review of Economic Studies*, 57(3), 403–414.
- Aktaş, C., Kılınç, M., & Taşdemir, M. (2020). Türkiye’de Reel Faiz Oranı ve Kamu Borcu Arasındaki İlişki. *Finansal Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi*, 12(1), 25–39.
- Blanchard, O. (2019). Public Debt and Low Interest Rates. *American Economic Review*, 109(4), 1197–1229.
- Cabral, R., Mollick, A. V., & Pinto, B. (2022). Debt Sustainability in Emerging Markets: Revisiting the Fundamentals. *Journal of International Money and Finance*, 123, 102595.
- Debrun, X., Jaramillo, L., & Pradelli, J. (2019). On the Relevance of Fiscal Policy Rules in the Euro Area. *International Economics and Economic Policy*, 16(1), 165–198.
- Demir, M., & Can, Y. (2015). Türkiye’de Kamu Borçlarının Sürdürülebilirliği: Ekonometrik Bir Değerlendirme. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(1), 1–18.
- Dickey, D. A., & Fuller, W. A. (1979). Distribution of the Estimators for Autoregressive Time Series with a Unit Root. *Journal of the American Statistical Association*, 74(366a), 427–431.
- Eichengreen, B., Hausmann, R., & Panizza, U. (2003). Currency Mismatches, Debt Intolerance and Original Sin: Why They Are Not the Same and Why it Matters. *NBER Working Paper*, No. 10036.
- Escolano, J. (2010). A Practical Guide to Public Debt Dynamics, Fiscal Sustainability, and Cyclical Adjustment of Budgetary Aggregates. *IMF Technical Notes and Manuals*, 2010/02.
- IMF (2016). *Fiscal Monitor: Debt – Use It Wisely*. International Monetary Fund, October 2016.
- Kara, H., & Demirtaş, M. (2023). Türkiye’de Kamu Maliyesi ve Dış Borçlanma: Son On Yılın Göstergeleri. *Ekonomi ve Finans Araştırmaları Dergisi*, 12(1), 63–79.
- Law, S. H., Lim, T. C., & Ismail, N. W. (2021). Debt and Growth: New Evidence on the Role of Institutions. *Journal of International Development*, 33(1), 25–46.
- Nkoro, E., & Uko, A. K. (2016). Autoregressive Distributed Lag (ARDL) Cointegration Technique: Application and Interpretation. *Journal of Statistical and Econometric Methods*, 5(4), 63–91.

UNITS OF THE CONCEPT OF “TONGUE” IN ENGLISH AND UZBEK LANGUAGES

Shoxidaxon KURBANOVA Alijon kizi ¹

Abstract

This article deals with the problems of the concept of “tongue” in the English and Uzbek languages. The concept of “tongue” means that the invariant “tongue” is united around the archetype which has its place in this area having different morphological and syntactic structure and pattern being in various degrees close to the invariant meaning or distant (removed from the main meaning) which has one or more meanings, we understand the system of language units that are mono- or poly-functional, having mutual paradigmatic, syntagmatic relationship that are active and inactive according to their functions and have different coloring in terms of expressiveness. Like any linguistic concept, the lexeme “tongue” has a meaning and a plan of expression. By the content plan of the concept, we understand the general “tongue” archescheme and the set of close and distant themes related to it. By the expression plan of the concept, we understand various lexical units formed within the possibilities of the phonetic, lexical, grammatical rules of the language, having visual and auditory forms, characteristic of oral and written speech, united around the common meaning of “tongue”. It is of both theoretical and practical importance to reveal the features of the linguistic content of language units which form separate paradigmatic lines, being gathered in one area based on the general meaning of “tongue” in English.

Keywords: Concept, tongue, lexeme, language units, oral speech, written speech, grammatical rules.

INTRODUCTION

Somatic lexicon or somatics (parts, organs and places of the body, sense organs and manifestations of the human body) is one of the most popular objects in the practice of analyzing the lexical system of the language, as well as in cultural studies of a comparative nature. The denotative significance, age, stability and consistency of the somatic layer of the lexicon of any language determine its relevance as an object of study, in particular, as a lexical and semantic analysis. The extent of connection of somatisms with the reality of different realities is explained by the functional loads of the parts (organs) of the human body and the result of their wide expression. Many scientific and research works have been carried out by linguists of the world in order to isolate language units representing the concept of “tongue” in English and to express the meanings of the lexeme “tongue” in contexts with important scientific and theoretical views have been reflected in these works. In particular, A.P. Babushkina, N.N. Boldyreva, A.A. Zalevskoi, V.I. Karasika, G.G. Slyshkina, S.G. Vorkacheva, V.M. Toporovoy, A.V. Rudakovo, M.V. Pimenovoy, V.V. Research by Krasnyx and many other linguists can be cited [1].

Modern directions of linguistic research - semantic-cognitive, linguo-cultural, psycholinguistic-somatic - are resolved within the framework of studying the human factor in language (as a manifestation of

¹PhD, Kokand University Andijan Branch, Andijan, Uzbekistan, shohidaxon199011@gmail.com

anthropocentricity) and conceptualizing reality. The actual conceptualization of the human body, as well as how the (somatic) code of the body is expressed in language in the process of conceptualizing other realities, events, relations of the surrounding world, and human activity, is noteworthy. As the Russian scientist Apresyan wrote, the concepts existing in the mind of a linguistic person can be classified according to thematic features. Therefore, while developing the idea of a simple image of the world as a set of basic concepts of language, he emphasizes the systematic nature of this image and proposes a special systematic approach to simple geometry, simple ethics, simple psychology, etc. in the representation of the human image in language.

In our country, the meaning of concept in different systematic languages, linguistic scientists such as A.A. Abduazizov, D.U. Ashurova, M.D. Djusupov, A.E. Mamatov, Sh. Safarov, O.Q. Yusupov, G'. Khoshimov, J. Yakubov, G. Ergasheva, Z.A. Kasymova conducted research [2].

1. METHODS

In the article, in order to study concept of “tongue” in Modern English and Uzbek languages, comparative, linguocultural and conceptual methods were used.

2. RESULTS AND DISCUSSION

In the English language, the concept of “tongue” has not been studied so far either as a separate language example or as a special research topic in a comparative plan. The concept of “Tongue” implies that the invariant “tongue” is joined together around the original, has its put in this zone, has diverse morphological and syntactic structure and design, is in different degrees near to the invariant meaning or far off (expelled from the most meaning), has one or more implications, we get it the framework of dialect units that are mono- or poly-functional, have shared paradigmatic, syntagmatic relationship, are dynamic and dormant concurring to their capacities, and have distinctive coloring in terms of expressiveness. Like any linguistic concept, the lexeme “tongue” has a meaning and a plan of expression. By the content plan of the concept, we understand the general “tongue” archescheme and the set of close and distant themes related to it. By the expression plan of the concept, we understand various lexical units formed within the possibilities of the phonetic, lexical, grammatical rules of the language, having visual and auditory forms, characteristic of oral and written speech, united around the common meaning of “tongue” [4].

It is of both hypothetical and commonsense significance to uncover the highlights of the phonetic substance of dialect units that frame partitioned paradigmatic lines, which are accumulated in one region based on the common meaning of “tongue” in English.

Analyzes of annotated dictionaries showed that the lexeme “tongue” in English has a polysemantic character, and it was shown that they can have different meanings both when they are taken separately and when they are part of word combinations and phraseological combinations. Among the many meanings associated with the lexeme “Tongue”, it is difficult to determine which of them can be an invariant, general meaning. Taking this into account, we found it necessary to analyze “tongue” and the units with morphological and syntactic structure listed in the dictionaries from a spiritual point of view [5]. “Tongue” archiseme has a close and distant semantic relationship with variant meanings. Close variants express meanings corresponding to “tongue” and its functions. For example, in English, these include language, parlance, patois, dialect, idiom, speech, talk, vernacular, discourse.

Distant semantic options are a set of symbols that are not specific to “tongue” and its functions and features. For example: *on the tip of one's tongue* (тилини учида), *to talk the same tongue* (тили бир бўлмоқ, хамфикр, хамтовоқ бўлмоқ), *to be loose tongue* (тили узун, айбсиз бўлмоқ, юзи оқ бўлмоқ), *to have a sharp tongue* (тили захар бўлмоқ, тили ўткир бўлмоқ, чўрткесар бўлмоқ), *to have a ready tongue* (тили бир ғарич бўлмоқ, чечанлик қилмоқ), *to hold one's tongue* (тилига эҳтиёт бўлмоқ).

In lexemes with a distant meaning, the language archiseme is weakly expressed, while in lexemes with a close meaning, the language archiseme is expressed in different degrees of clarity of meaning. For example; to speak the same language! (to have one language!.) it means having the same thoughts or agreeing. In English, the concept of “tongue” and its variants of meaning can be expressed through lexical units with different morphological structures (simple, compound, compound, compound, compound-compound words). For example: tongue (noun), to tongue (verb) simple tongue-let, tongue-like, tongue-walk (noun, verb) compound, tongued (adjective) tongue-i-ness (noun), tonguefish (noun), tonguing (adjective), tongue-tied (adjective), tongue-less (adjective), tongue-lashing (adjective), tongue-joint (noun), tongue-biter (noun), tongue-tie (noun).

The above-mentioned lexemes can have the following models according to their morphological composition and structure:

1. N or V; tongue, to tongue: For example: *And native speakers do less well in oral exams than those whose mother tongue is English, it is claimed.*
2. N+N=N; tongueflower, tonguefish: For example: *Most tonguefish grow no longer than about 30 cm (12 inches) [THE SUN (2016); Tonguefish are flattened, drop-shaped flatfish with small eyes, both on the left side of the head, and with long dorsal and anal fins that join with the tail fin.*
3. N+suffix=N; tongu-er: For example: *A sarcastic remark was on the tip of her tongu-er.*
4. N+N=V; tongue-tie: For example: *He takes a job at the cinema to get nearer to her but finds himself tongue-tied in her presence.*
5. N+V=Adj; tongue-like: For example: *In spring, this shade-loving Arum from the Himalayas and southern India produces a devilishly attractive flower featuring a wildly colorful red, yellow and purple spotted, footlong tongue-like extension.*
6. N+V=V; tongue-walk, tongue-lash: For example: *But hear you Madam, I pray you let your Page tongue walk with us a little, till you return again; Mary's mother gave her a tongue - lashing for coming home late; It's difficult to see tongue-lash in a sentence.*
7. N+suffix+suffix=Adj; tongue-less-ness: For example: *This thought, if a tongue-less-ness sensation may be called a thought, made me hop and skip with pleasure.*
8. N+suffix=Adj; tonguey or tonguy: For example: *I'd have Rome the capital, myself president, Garibaldi commander-in-chief, Mazzini secretary of state -- a man, Sir, that can lick even Bill Seward himself in a regular, old-fashioned, tonguey, subtle, diplomatic note. [The Atlantic Monthly, Volume 01, No. 01, November, 1857 A Magazine of Literature, Art, and Politics]; There was, indeed, only one woman who talked because she was, as Mr. Kronborg said, “tongue” [The Atlantic Monthly, Volume 01, No. 01, November, 1857 A Magazine of Literature, Art, and Politics]*
9. N+V+suffix=; tongue-tack-ed: For example: *where the tip of the tongue – tacked*
10. N+(prep)N=WC; tongue in cheek: For example: *He said that he was a huge fan of the president, although I suspect it was tongue in cheek.*
11. N+N+Adj =WC; tongue-and-lip joint:

These models are realized and defined in live speech. Based on them, speech units with simple and complex content appear. The concept reflects the cognitive connection between a person and his knowledge of the external world that surrounds him. The study of the concept as a cognitive category has many aspects, and it is of interest to linguists as an object of study both in the material of one language and in the material of several languages. So, the same thing related to different areas of human activity reflects different features of the concept [6].

English has the following structural forms of verbalizers expressing the concept of tongue.

1. Noun forms: *tongue, tongue-let, tongu-i-ness, tongue-joint, tongue-biter, tongueflower, tongu-er, mucous membrane, teeth, papillae, taste buds, saliva, aggregated, blood, receptor, address, chat, Cry/whine, howl, bark, roar, growl, chuff, click, croak, whistle, hoot, apex of tongue, ligual sulcus, papillae, foremen cecum, glossitis, inflammation of the tongue, and glossodynia (Greek odunē, pain), pain in it.*; For example: *When Gotama the Buddha, himself a Kosalan by birth, determined on the use, for the propagation of his religious reforms, of the living tongue of the people, he and his followers naturally made full use of the advantages already gained by the form of speech current through the wide extent of his own country; She shook her head and clicked her tongue-let against the top of her mouth; I wanted to tell Carlos he was being stupid, but I bit my tongue with tongue-biter and just sat there.*

2. Adjective forms: *Инглиз тилида; tongued, tonguing, tongue-tied, TONGUE-LASHING, amino acids, flavour; nervous system, tongue-like, tonguey, tonguy, tongueless, tongue – tacked*; For example: *There must, however, be a joint at the underground part where it is to be tongued and pegged, and at least one sound bud in each exposed part, from which a shoot may be developed to form the top of the young plant; I was tongue tied, at a loss how to respond; The recipient of this tonguing let out a long, contented sigh, stretching out on her bed of hands, opening her legs a little wider.*

3. Numeral forms: *two tongues*. For example: *It's a Chinese proverb. Just like the English sentence "Keep not two tongues in one mouth." I think it's originally a Danish proverb.*

4. Pronoun forms: *All tongues*. For example: *He spoke all its tongues; he protected, as far as circumstances would allow, all its races.*

Verb forms: *to tongue, swallowing, constituents, clusters, converse, declare, discourse, express, pronounce, talk, tell, verbalize, , rustle, murmur, accost, whisper, blow, breathe, say, utter, howl, bark, roar, growl, chuff, click, croak, tongue-tie, tongue-walk, tongue-lash*; For example: *On Ascension Day 1528 he committed an outrage on the sacrament carried in procession; he was placed in the pillory, had his tongue bored, and was banished from Delft for three years. She was waiting for me when I left the bathroom. I received the longest, sharpest tongue-lashing of my young life. Grandmother yelled that I was impolite rude that I had insulted that nice little girl [7].*

CONCLUSION

Our observations showed that the constituents of the conceptual field of "tongue" in English are based on almost close use through word groups. However, according to their use, statistical numbers have also become known. We believe that we will try to analyze other aspects of the topic in our future work.

REFERENCES

- Абдуазизов А.А. Тилшунослик назариясига кириш. Тошкент, “Шарқ”. 2015. 176 б.
- Ашурова Д.У. Новые подходы к лингвистике текста. – Хорижий филология. – №3. – Самарканд. – 2011. – Б.26-33;
- Бабушкин А.П. Бабушкин А.П. Сослагательное наклонение и «возможные миры» /А.П. Бабушкин // Когнитивная семантика: Материалы II Международной школы-семинара по когнитивной лингвистике, 11-14 сентября 2000 г. / Отв. ред. Н.Н. Болдырев: В 2-х ч. - Тамбов: Изд-во ТГУ, 2000. - Ч. 2. - С. 183-184;
- Болдырев Н.Н. Когнитивная семантика. Курс лекций по английской филологии. Тамбов: 2000; Залевская А.А. Психолингвистический подход к проблеме концепта / А.А. Залевская // Методологические проблемы когнитивной лингвистики. Воронеж, 2001, с.39;
- Карасик В.И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс/ В.И. Карасик.- М., Гнозис, 2004.-390с;
- Слышкин Г.Г. Лингвокультурные концепты и метаконцепты: Авто- реф. дис...докт. филол. наук / Слышкин Г.Г.- Волгоград, 2004; Воркачев С.Г. Постулаты лингвоконцептологии. / С.Г. Воркачев // Антология концептов. Т.1. Волгоград, 2005. С.10 – 13;
- Топорова В.М. Концепт «форма» в семантическом пространстве языка/В.М. Топорова. - Воронеж: «Истоки», 1999. - 175 с;
- Рудакова А.В. Экспериментальное изучение концепта “быт” в русском языковом сознании / А.В. Рудакова // Культура общения и ее формирование - Вып. 8. - Воронеж, 2000. - С. 88-94;
- Пименова М.В. Методология концептуальных исследований. Антология концептов, Т.1. / М.В. Пименова.- Волгоград, 2005. С. 15-19;
- Красных В.В. «Свой» среди «чужих»: миф или реальность? /В.В.Красных.- М., Гнозис, 2003.- 375 с.
- Shoxidaxon, K. (2024). The Concept of” Language/Tongue” In the English, Uzbek and Russian Languages. Miasto Przyszłości, 48, 377-379
- Курбанова, Ш. (2024). Лингвикогностивные, лингвокультурологические и социопрагматические аспекты единиц номинативного когнитивного пространства концепта «язык». Зарубежная лингвистика и лингводидактика, 2(2/S), 9-13.

TEKNOLOJİDEKİ KAMERA GELİŞİMİNİN KOMPOZİSYONA VE GÖRÜNTÜYE ETKİSİ: YARATICI İFADE VE ALGISAL DENEYİM*

THE IMPACT OF TECHNOLOGICAL CAMERA DEVELOPMENT ON COMPOSITION AND IMAGE: CREATIVE EXPRESSION AND PERCEPTUAL EXPERIENCE

Süleyman Kurt ¹

Burcu Kurtiş ²

Özet

Bu çalışma, çekim tekniklerinin zaman içindeki dönüşümünü inceleyerek, sinemada yaratıcılığı etkileyen değişim ve gelişim süreçlerini ele almaktadır. Görüntü teknolojilerindeki yenilikler—yüksek çözünürlük, hareketli görüntü sabitleme sistemleri ve düşük ışık performansı gibi özelliklerin benimsenmesi—kompozisyonların merkezinde belirgin değişimlere yol açmıştır. Bu gelişmeler, anlatı yapılarının görüntü karşılığı üzerinde hem zorlama hem de dilin gelişimi açısından etkili olmuştur. Dijitalleşme süreci, sinemanın sadece teknik üretim biçimlerini değil, aynı zamanda anlatım dilini ve estetik yapısını da köklü şekilde dönüştürmüştür. Analog film kameralarından dijital sistemlere geçiş, üretim süreçlerinde önemli kolaylıklar sağlarken film dilindeki ifadenin de yeniden tanımlanmasına neden olmuştur. Bu, sinema dilinde yalnızca teknik bir ilerleme değil, aynı zamanda kavramsal ve biçimsel bir yeniden yapılanma anlamına gelmektedir. Araştırma, kalitatif yöntemle gerçekleştirilen betimsel analiz doğrultusunda, 30 yıldır sektörde aktif olan 11 görüntü yönetmeni ile yapılan görüşmelere dayanmaktadır. Görüşmeler, sektörün dönüşümünü teknik, estetik ve algısal boyutlarıyla çok yönlü bir evrim süreci olarak yansıtmaktadır. Dijital kameraların gelişimi, yaratıcı özgürlüğü artırmakta ancak bazı estetik prensiplerin ve kamera açılarının esnemesine yol açmaktadır. Yüksek çözünürlük ve gelişmiş hareket sistemleri, anlatım olanaklarını zenginleştirirken, post-produksiyon müdahale ve formata bağlı biçimlenme, kompozisyonun bağımsızlığını tehdit etmektedir. Çalışma, analog sistemdeki anlatı biçimleri ile günümüzdeki anlatı yapıları arasındaki benzerlikleri ve kompozisyondaki büyük değişimleri incelemek amacıyla “Leyla ile Mecnun” dizisinin analog ve dijital yayın süreçlerini ele alacak ve yeni anlatı dininin geleceği değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Görüntü estetiği, dijital sinema, kamera teknolojileri, sinematografik tasarım, anlatı dili.

¹ Sorumlu Yazar, <https://orcid.org/0009-0008-3664-9369>

² Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Nişantaşı Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü, Türkiye

* Bu bildiri: Süleyman Kurt, “Teknolojideki Kamera Gelişiminin Kompozisyona ve Görüntüye Etkisi: Yaratıcı İfade ve Algısal Deneyim” İstanbul Nişantaşı Üniversitesi, Radyo Televizyon Sinema Anabilim Dalı, İstanbul, 2025. adlı yüksek Lisans tezinden türetilmiştir.

Abstract

This study examines the transformation of shooting techniques over time and addresses the processes of change and development that affect creativity in cinema. Innovations in image technologies—the adoption of features such as high resolution, motion image stabilization systems, and low-light performance—have led to significant changes in the center of compositions. These developments have had an impact on the image counterpart of narrative structures both in terms of forcing and developing language. The process of digitalization has radically transformed not only the technical production methods of cinema, but also its narrative language and aesthetic structure. The transition from analog film cameras to digital systems has provided significant convenience in production processes and has also led to the redefinition of the expression in film language. This means not only a technical advancement in the language of cinema, but also a conceptual and formal restructuring. The research is based on interviews with 11 cinematographers who have been active in the sector for 30 years, in line with the descriptive analysis carried out with the qualitative method. The interviews reflect the transformation of the sector as a multifaceted evolutionary process in terms of technical, aesthetic, and perceptual dimensions.

The development of digital cameras increases creative freedom but also leads to the relaxation of some aesthetic principles and camera angles. While high resolution and advanced motion systems enrich the narrative possibilities, post-production intervention and format-dependent shaping threaten the independence of composition. The study will examine the analog and digital broadcasting processes of the series “Leyla and Mecnun” in order to examine the similarities between the narrative forms in the analog system and today’s narrative structures and the major changes in composition, and the future of the new narrative religion will be evaluated.

Keywords: Image aesthetics, digital cinema, camera technologies, cinematographic design, narrative language.

GİRİŞ

Sinematografi, sinema sanatının temelini oluşturan ve görsel anlatım dilini şekillendiren bir disiplindir; “kinema” (hareket) ve “graphein” (yazmak, kaydetmek) kelimelerinin birleşiminden türetilmiştir. Bu kavram, hareketli görüntülerin kaydedilmesi ile estetik bir düzende düzenlenmesi sürecini ifade eder. Sinematografi, görüntülerin kaydedilmesinin yanı sıra ışık, kompozisyon, kamera hareketleri, renk ve çerçeveleme gibi unsurlar aracılığıyla anlatımın atmosferini ve seyirci üzerindeki duygusal etkisini yönlendirmektedir. Aynı zamanda teknik ve sanatsal bir yapı olarak, görüntülerin kaydedilmesinde kullanılan ekipmanın seçiminden, bu görüntülerin anlam ve estetik yapısını oluşturma sürecine kadar bir dizi kararı kapsamaktadır.

Görüntü teknolojilerindeki değişimler, sinemanın yalnızca teknik üretim biçimleri değil, aynı zamanda anlatım dili ve estetik yapısı üzerinde de köklü değişikliklere neden olmuştur. Analog film kameralarından dijital sistemlere geçiş, üretim süreçlerinde kolaylık sağlarken film dilinin ifadesini yeniden tanımlamaktadır. Bu bağlamda, tez çalışması, dijitalleşmenin sinematografik tasarıma etkilerini çok boyutlu bir yaklaşım ile incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, Türkiye Görüntü Yönetmenleri Derneği’ne üye görüntü yönetmenleri ile gerçekleştirilen nitel görüşmeler ve akademik kaynaklar kullanılarak teknik donanım değişikliklerinin sinema sanatı üzerindeki yansımaları ele alınmıştır. 30 yılı aşkın tecrübeye sahip görüntü yönetmenleri, analog kameradan dijital kameraya geçen süreçteki deneyimlerini paylaşmış, bu geçişin kamera ışık ve lens kullanımı üzerindeki etkileri sorgulanmıştır. Bu sayede hem teorik hem de pratik düzeyde kamera teknolojisinin sinematografik deneyime olan etkileri aydınlatılmaktadır.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. Teknoloji ve Görüntü Kavramları Teknoloji

20. yüzyılın sonlarından itibaren hızla gelişen dijital sistemlerle birlikte görüntü üretimi ve dağıtımında köklü bir dönüşüm sağlamıştır. Görüntü kavramı, estetik ve teknik boyutlarıyla sinematografik anlatım ve izleyici deneyiminin temel bileşenlerinden biri haline gelmiştir. Analogdan dijitale geçiş, görüntü kalitesini artırmakla kalmamış, aynı zamanda daha geniş bir yaratıcı ifade alanı sunmuştur. Örneğin, dijital kameraların sağladığı 4K ve 8K çözünürlükler, izleyicilere daha net ve detaylı görüntüler sunarak sinematografik anlatımın derinliğini artırmaktadır (Tuğan, 2017, s.215-225). Geniş sensör seçenekleri ve dinamik aralık kavramı, görüntü yönetiminde zengin kompozisyon olanakları yaratmakta, izleyiciye daha duygusal bir deneyim sunmaktadır (Cameron, 2020).

Dijital RAW formatında çekim yapabilme imkânı, görüntü yönetmenlerine post-produksiyon aşamasında esneklik sağlamaktadır. Bu, renk düzeltme ve görüntü işleme süreçlerinde geniş bir yaratım alanı sunarak görsel anlatımın derinliğini artırır (Harris, 2019). RED Digital Cinema'nın RED ONE modeli ile başlayan dijital kamera devrimi, sinemada film benzeri görüntü üretimini mümkün kılmış; ARRI Alexa ise dijital sinematografinin standartlarını belirlemiştir. Dijital teknolojilerin sağladığı olanaklar, görüntü kalitesinin yanı sıra sinematografinin estetik ve anlatı biçimlerini de dönüştürerek, görüntü yönetmenlerinin yeni teknikler geliştirmelerine ve farklı anlatım biçimleri denemelerine olanak tanımaktadır (Bordwell, 2017).

1.2. Sinematografinin Tanımı ve Tarihsel Gelişimi

Sinematografi, sinema tarihindeki ilk dönemlerden itibaren sürekli evrim geçirmiştir. Lumière Kardeşler'in 1895'teki ilk film gösterimlerinde, sinematografi basit bir hareketli görüntü kaydetme işlevi iken, Georges Méliès'in çalışmalarıyla birlikte bu alandaki yaratıcı anlatım ve illüzyon gücü keşfedilmiştir. 1920'lerde Alman Dışavurumcu sineması, ışık ve gölge oyunları kullanarak psikolojik atmosfer yaratmanın yollarını aramıştır; bu dönemde F.W. Murnau ve Fritz Lang gibi yönetmenler, dramatik aydınlatma teknikleri ile izleyicinin duygusal tepkilerini güçlendiren görsel kompozisyonlar yaratmışlardır (Bakker, 2011).

1940'larda Amerikan film noir estetiği, yüksek kontrastlı aydınlatma ve dar çerçeveleme teknikleri ile sinematografinin anlatısal fonksiyonuna odaklanmıştır. Film noir, karakterlerin karmaşık psikolojisini ve toplumsal sorunları derinlemesine ele almak için karanlık alanlar kullanmıştır. Ayrıca, Rus sinemacıları Andrei Tarkovsky ve Sergei Parajanov, sinematografiyi bir görsel anlatım aracı olarak değil, aynı zamanda zaman, bellek ve metafizik deneyimleri ifade eden bir poetik dil olarak kullanmışlardır. Tarkovsky'nin özellikle uzun planlar ve doğaçlama ışık kullanımı ile hafıza temalarına yeni bir boyut kazandırdığı, izleyiciyi derin düşüncelere sevk ettiği belirtilmektedir (Tarkovsky, 2006; Redwood, 2010). Sinematografi, bu süreçte farklı estetik ve teknik yaklaşımlarla zenginleşerek sinemanın çok boyutlu bir ifade biçimi haline gelmesine katkı sağlamıştır.

1.3. İlk Dönem: Hareketli Görüntünün Keşfi (1890-1910)

Sinematografi tarihinin başlangıcı, hareketli görüntülerin kaydedilmesi ve gösterilmesi ile doğrudan ilişkilidir. Bu bağlamda, 1895 yılında Auguste ve Louis Lumière kardeşler tarafından geliştirilen Cinématographe, hem film çekebilen hem de projeksiyon yapabilen ilk taşınabilir cihaz olarak sinematografinin evriminde önemli bir dönüm noktasıdır. Lumière kardeşlerin ünlü eserleri arasında yer alan "Bir Fabrikadan İşçilerin Çıkışı" ve "Bir Trenin La Ciotat Garı'na Girişi", sinematografinin doğuşunu simgeleyen önemli yapımlar olarak kabul edilmektedir (Bordwell & Thompson, 2010).

Bu erken dönemde sinematografi, esasen kameranın sabit tutulması ve olayların doğrudan kaydedilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Çekimler genellikle gündüz saatlerinde dış mekanlarda yapılmış, ışık düzenlemeleri doğal olarak sağlanmıştır. Bu durum, ilk sinematografik eserlerin özgünlüğünde ve doğallığında kritik bir rol oynamıştır. Sinematografinin bu ilk aşamaları, film yapımının hem teknik hem de estetik yönlerinin gelişimi açısından büyük önem taşımaktadır (Bordwell & Thompson, 2010).

1.4. Anlatı Sinemasının Doğuşu ve Biçimlenişi (1910-1930)

20. yüzyılın başlarında Kodak'ın geliştirdiği 35 mm film formatı, sinema endüstrisinde görüntü kalitesi ve taşınabilirlik açısından önemli bir dönüm noktası olmuştur. Bu format, sinematografinin gelişiminde standart hale gelerek profesyonel ve amatör film üretiminde yaygın bir biçimde kullanılmaya başlanmıştır. Dönemin öne çıkan kameraları, örneğin ARRIFLEX 435 ve Mitchell BNC gibi modeller, mekanik ve optik sistemler olarak tasarlanmış ve görüntülerin doğrudan film üzerine kaydedilmesi prensibi ile çalışmıştır. Işık ölçümü, pozlama ve netlik ayarı gibi teknik detaylar, bu dönemde görüntü kalitesini etkileyen kritik unsurlar olarak büyük bir titizlikle ele alınmaktaydı (Bordwell & Thompson, 2010).

1910'lu yıllarla birlikte sinema, yalnızca bir teknik gösterim olmaktan çıkmış ve etkili bir hikâye anlatım aracı haline gelmiştir. Sinematografinin işlevsel bir araç olmanın ötesine geçmesi, estetik ve anlatı odaklı bir biçime dönüşmesine yol açmıştır. D.W. Griffith gibi öncü yönetmenler, sinema dilinin olanaklarını keşfederek anlatım tekniklerini geliştirmişlerdir. Griffith, yakın plan çekim, çapraz kurgu ve kamera hareketleri gibi yöntemlerle dramatik etkiyi artırmayı amaçlamış, bu teknikleri eserlerinde etkili bir şekilde kullanmıştır. “Bir Ulusun Doğuşu” (1915) ve “Hoşgörüsüzlük” (1916) gibi filmleri, bu dönemin önemli yapıtları arasında yer almakta ve hikâye anlatımındaki yenilikçi yaklaşımlarıyla dikkat çekmektedir (Gunning, 2006).

1.5. Sesli Sinema ve Yeni Sinematografik Anlatımlar (1930-1950)

1927 yılında gösterime giren “The Jazz Singer,” sesli sinemanın başlangıcını simgeleyen önemli bir yapıt olmuştur. Bu gelişme, sinematografide köklü değişikliklere yol açmış; sesin görüntülerle uyumlu hale getirilmesi, kamera hareketlerinin kısıtlanmasına neden olmuştur. Ayrıca, sesli sinemanın getirdiği yenilikler, ışık düzenlemeleri ve derinlikli kompozisyonların önemini artırarak sinematografik pratiğe yeni estetik ve teknik olanaklar sunmuştur (Kane, 1941; Bordwell & Thompson, 2010).

Orson Welles'in 1941 yapımı “Yurttaş Kane,” sinematografik açıdan çığır açıcı bir eser olarak öne çıkmaktadır. Filmde Gregg Toland tarafından uygulanan derin odak (deep focus) tekniği, izleyicilere sahnedeki tüm unsurların aynı anda net görünmesini sağlarken, yenilikçi kamera açıları da sinematografik anlatının zenginleşmesine katkı vermiştir. Bu teknikler, modern sinematografinin temel taşlarını oluşturmuş ve sinema dilinin evrimi üzerinde önemli bir etki yaratmıştır (Bordwell & Thompson, 2010). Aynı dönemde film noir estetiği ise, keskin ışık-gölge kontrastları, düşük anahtarlı aydınlatma (low-key lighting) ve eğik kamera açıları gibi unsurlarla karakterize edilmiş, izleyicilere yoğun bir atmosfer deneyimi sunarak sinematografik anlatının vazgeçilmez öğeleri arasına girmiştir.

1.7. Renkli Film ve Sinematografik Genişleme (1950-1970)

1950'lerin başında renkli film teknolojisinin yaygınlaşması, sinematografide önemli bir dönüşüm başlatmış ve yeni anlatım olanakları sunmuştur. Renk, yalnızca görsel bir unsur olmanın ötesine geçerek, duygusal atmosfer oluşturma ve karakter psikolojisini yansıtmada konusunda etkili bir araç haline gelmiştir. Renk paletleri, izleyicilerin duygusal tepkilerini etkilemek amacıyla stratejik bir biçimde kullanılmıştır (Bordwell & Thompson, 2010). Özellikle Technicolor gibi gelişmiş renkli film sistemleri, daha canlı ve etkileyici görüntüler sunmuş; Alfred Hitchcock, Stanley Kubrick ve Federico Fellini gibi yönetmenler, sinematografi sanatını zirveye taşıyan önemli isimler olarak öne çıkmıştır. Kubrick'in 1968 yapımı “2001: A Space Odyssey” ise hem teknik hem de estetik açıdan devrim niteliğinde bir eser olarak kabul edilmektedir ve sinematografide yenilikçi bir yaklaşım sergilemiştir (Bordwell & Thompson, 2010).

Bu dönemde ortaya çıkan Fransız Yeni Dalgası (La Nouvelle Vague) ise sinematografide önemli bir kırılma noktası yaratmıştır. Geleneksel sinematografi anlayışına alternatif olarak, kamera elde çekimleri, doğal ışık kullanımı ve spontane kadrılar gibi tekniklerle özgün bir anlatım tarzı geliştirmiştir. Yeni Dalga yönetmenleri, sinemayı kişisel ve deneysel bir ifade biçimi olarak benimseyerek, izleyicilere daha samimi ve gerçekçi deneyimler sunmayı amaçlamışlardır. Bu yaklaşım, sinematografi pratiğinde farklı bir estetik

anlayışın doğmasına ve gelişmesine katkıda bulunmuştur (Caughie, 2000). 1950’ler ve sonrasındaki bu dönüşümler, sinematografi sanatının evriminde önemli bir aşama teşkil etmiş ve sinemanın görsel dilinin zenginleşmesine olanak sağlamıştır.

1.8. Modern ve Dijital Sinematografi (1970-Günümüz)

1970’lerden itibaren sinema endüstrisinde yaşanan teknolojik gelişmeler, sinematografiyi derinden etkilemiş ve yaratıcı ifade biçimlerinde önemli dönüşümlere yol açmıştır. Özellikle kamera hareket kabiliyetinin artması ve lens çeşitliliğinin genişlemesi, görüntü yönetmenlerinin sinematografik anlatımda daha yenilikçi ve dinamik yaklaşımlar geliştirmesine olanak tanımıştır. Ayrıca, steadicam gibi yeni ekipmanların geliştirilmesi, sinematografik anlatımda hareketin akıcılığını artırarak izleyici deneyimini zenginleştirmiştir (Bordwell & Thompson, 2010). Bu dönemde Francis Ford Coppola, Steven Spielberg, Mart’in Scorsese ve Ridley Scott gibi yönetmenler hem teknik yenilikler hem de estetik yaklaşımlarıyla sinematografinin sınırlarını genişletmiş; örneğin, Coppola’nın “Apocalypse Now” (1979) filmindeki karmaşık kamera hareketleri ve Spielberg’in “Jaws” (1975) filmindeki gerilim yaratma teknikleri, bu dönemin karakteristik özelliklerini yansıtmaktadır.

1990’ların başlarından itibaren dijital kameraların kullanılmaya başlaması, sinematografi anlayışında devrim niteliğinde değişim yaratmıştır. Dijital teknolojiler, görüntü yönetmenlerine yaratıcılık özgürlüğü sunarken, geleneksel film formatlarının sınırlamalarını aşmalarına olanak tanımıştır. Roger Deakins, Emmanuel Lubezki ve Hoyte van Hoytema gibi önemli görüntü yönetmenleri, dijital sinematografinin sınırlarını zorlayarak bu dönemdeki estetik olanakları keşfetmişlerdir (Erkılıç, 2017). Özellikle Lubezki’nin “Gravity” (2013) ve “The Revenant” (2015) gibi filmleri, doğal ışık kullanımı ve uzun plan sekanslarla gerçekçi ve etkileyici deneyimler sunarken, dijital renk düzeltme teknikleri de sinematografideki estetik olanakları genişleterek film yapımcılarının görsel anlatımda daha fazla kontrol sahibi olmalarını sağlamıştır (Bordwell & Thompson, 2010).

Analoga dair temel farklardan biri de görsel kararların çekim anında verilmesi zorunluluğudur. Post-produksiyonun sınırlı olduğu bu sistemde, ışık dengesi, çerçeveleme ve odak tercihi gibi tüm unsurlar set üzerinde çözülmek zorundadır. Bu durum, görüntü yönetmenliğini yalnızca teknik bir uzmanlık değil, aynı zamanda sanatsal bir refleks hâline getirmiştir. (Çimen, 2020).

1.9. Dijital Dönüşümün Sonu

1980’li yıllarda CCD (Charge-Coupled Device) ve CMOS (Complementary Metal-Oxide-Semiconductor) sensörlerinin gelişimi, dijital kameraların temelini oluşturmuş ve sinematografi alanında önemli bir dönüşümün başlangıcını işaret etmiştir. Ancak bu sensörlerin sinematografik kaliteye ulaşması, 2000’li yılları bulmuştur. Erken dönem dijital kameralar, örneğin Sony HDW-F900, sinematografik standartlarda kabul edilen çözünürlük ve renk derinliği açısından sınırlı bir performans sergilemekteydi ve bu durum, profesyoneller arasında çeşitli eleştirilere yol açmıştır. Dijital görüntülerin kontrastsızlığı ve düşük renk doğruluğu gibi sorunlar, film yapımcıları tarafından endişe kaynağı olarak değerlendirilmiş ve dijital sinematografinin benimsenmesi sürecinde yüksek standartlar talep edilmesine yol açmıştır (Bordwell & Thompson, 2010; Mackendrick, 2005).

2000’li yıllarda CCD ve CMOS sensörlerinin teknolojisindeki ilerlemeler, dijital kameraların sinematografik kaliteye ulaşmasına olanak tanımıştır. Gelişmiş çözünürlük, renk doğruluğu ve geniş dinamik aralık sunan bu kameralar, dijital sinematografinin potansiyelini artırmıştır. “Star Wars: Episode II – Attack of the Clones” (2002) gibi büyük bütçeli Hollywood yapımları, dijital kameralarla çekilen ilk önemli filmler arasında yer alarak, bu dönüşümün önemini göstermiştir (Bordwell & Thompson, 2010). Gökhan Atılmış’ın belirttiği gibi, dijital teknolojinin hızlı gelişimiyle her yıl yeni kodeklerin piyasaya sunulması, dijital kameraların evriminde büyük bir ivme yaratmış ve analog kameraların yerini almasına neden olmuştur. Türkiye’de negatif çekim imkanlarının azalması, dijital sistemlerle çalışmanın kaçınılmaz hale gelmesine

yol açarken; bazı yönetmenler, Quentin Tarantino gibi, analog kameraları tercih etmeye devam etmektedir. Tarantino'nun bu tercihi, analog film çekiminin sunduğu estetik ve deneyim açısından bir nostalji ve bağlılık olarak değerlendirilmektedir. Dijital kameralar, görüntü kalitesini artırmayı hedeflerken, analog kameraların sunduğu görüntü kalitesi ve dinamik aralık hâlâ birçok yaratıcı için vazgeçilmez bir unsur olmaya devam etmektedir.

Analog dönem sinematografisi, teknolojik süreçlerin yanı sıra estetik disiplinin de şekillendiği önemli bir alan olarak sinema tarihinde yer almaktadır. Bu dönemde görüntü yönetmenleri, film şeridine fiziksel ışık düşürerek görsel anlatıyı oluşturmuş ve bu süreç yüksek hassasiyet gerektiren planlama ve set disiplini ile ilişkilendirilmiştir. Profesyonel bağlamda kullanılan ilk kayıt formatı olan 2 İnch Quad, 1970 ve 1980 yılları arasında yaygın olarak kullanılmıştır. AMPEX firması tarafından geliştirilen bu format, saniyede 250 tur atan bir kafa sistemi ve dört kafa ile görüntü kalitesini artırmıştır. Ancak, maliyetli yapısı ve sınırlı kullanım ömrü nedeniyle sadece büyük yayın şirketleri tarafından kullanılabilmiştir. 2 İnch Quad'ın sunduğu görsel kalite, maliyet sorunları nedeniyle 1970'lerin sonlarında azalırken, bu olumsuzlukların üstesinden gelmek için 1 İnch Quad kayıt formatı geliştirilmiştir. (Durmaz, 1999: 203)

1.10. Dijital Kameraların Gelişimi ve Geçişin Avantajları-Zorlukları

Dijital efektler, “computer-generated imagery” (CGI) olarak bilinen ve donuk veya hareketli görsellerin bilgisayar aracılığıyla yaratılmasını veya değiştirilmesini ifade eden geniş bir kavramdır. Sinema ve televizyon alanlarında sıkça kullanılan bu efektler, bilgisayar tabanlı teknolojiler ile oluşturulmakta ve uygulama alanı giderek genişlemektedir (Zwerman, 2010). Tarihsel süreçte dijital efektlerin ortaya çıkışı, teknoloji ile doğrudan ilişkili olup, bilgisayarların sinema ve televizyondaki kullanım potansiyeli her geçen gün artmıştır. 1970'li yıllardan itibaren video görüntülerinin sayısal sinyallere dönüştürülmesi üzerine yapılan çalışmalar, bu alandaki ilk önemli adım olmuştur; bu bağlamda, Quantel firmasının 1978 yılında tanıttığı makineler, dijital televizyon görüntüleri üzerinde efekt uygulama imkânı sunarak, sektördeki dijital teknolojilere yönelik ilham kaynağı olmuştur (Şenyapılı, 2003).

Dijital efektlerin gelişim süreci, sinema ve televizyon sektörlerinde yapım ve yayın teknolojilerine derin etkiler yaratarak, bu teknolojilerin üretim sürecinde önemli bir yere sahip olmasına olanak tanımıştır. Günümüzde, dijital teknolojiler görüntü kalitesinden efekt uygulamalarına kadar birçok aşamada etkili bir kontrol mekanizması sağlamaktadır. Bilgisayar ve yazılım teknolojilerinin fiziksel efektlerin dijital teknolojilerle gerçekleştirilmesi üzerindeki etkisi, yeni teknik gerekliliklerin ortaya çıkmasına ve bu alanda yeni efektlerin keşfine olanak tanımıştır. Dijital efektlerin, düşük maliyetle uygulanabilir olma yeteneği, hataları düzeltme ve görsel gücü artırma gibi avantajlarıyla birlikte, sinema ve televizyon alanında izleyici üzerinde etki gücünü artıran önemli bir unsur haline geldiği söylenebilir. Böylece dijital efektler, anlam yaratma işlevini tamamlayan temel unsurlardan biri olarak öne çıkmıştır.

1.11. Sinemada Görüntü Yönetmenliği

Sinemanın temel ifade biçimi olan görsellik, anlatının kurgusal ve estetik boyutlarının inşasında belirleyici bir rol üstlenmektedir. Sinema, yalnızca diyaloglar ve olay örgüsünden oluşmaz; bunun yanı sıra, kamera açıları, hareketler, ışık, renk ve mekân kullanımı gibi görsel unsurlar aracılığıyla anlam derinliğine ve duygusal etkiye ulaşılmaktadır. Bu bağlamda, görüntü yönetmenliği, sinema sanatının estetik ve anlam katmanlarını oluşturan temel disiplinlerden biri olarak öne çıkar. Görüntü yönetmeni, anlatının görsel boyutunu şekillendirirken, bu sürecin sanatsal ve işlevsel rolünü üstlenmektedir; bu durum, görüntü yönetmenliğinin sadece teknik bir işlev değil, aynı zamanda anlatının semiyotik ve estetik boyutlarının taşıyıcısı olduğunu göstermektedir.

1.11.1. Anlatı ve Görsel Kodlar

Anlatı, belirli bir zaman ve mekân içinde karakterler aracılığıyla gelişen olayların izleyiciye aktarılması sürecidir. Bordwell ve Thompson'a göre sinema anlatısı, belirli bir düzen içinde sunulan olayların ve

bu düzeni destekleyen görsel-işitsel kodların bütünüdür (Bordwell & Thompson, 2010). Görsel kodlar, mekân, karakter, zaman ve olayların temsillerini düzenleyen anlamlandırma araçlarıdır. Roland Barthes'ın göstergebilim kuramı çerçevesinde, sinema görüntüleri de birer göstergeler sistemidir; her kadraj, ışık tonu, kamera hareketi ve renk tercihi, izleyiciye belirli anlamlar ve duygusal çağrışımlar üretir. Bu açıdan görüntü yönetmenliği, sinema anlatısının görünür yüzünü biçimlendirirken alt metinleri ve ideolojik bağlamları da görsel kodlarla inşa etmektedir.

1.11.2. Görüntü Yönetmenliği ve Anlatının Görsel Biçimlenişi

Görüntü yönetmeni (Director of Photography - DoP), yönetmenin dramatik ve estetik vizyonunu sahneye yansıttığı önemli bir figürdür. Görevi, yalnızca görüntünün teknik kalitesini sağlamak değil, aynı zamanda anlatının ruhunu ve atmosferini oluşturmaktır. Kamera açısı, çerçeveleme, objektif seçimi, ışık tasarımı, renk paleti ve mekân kompozisyonu gibi unsurlar, görüntü yönetmeninin anlatının görsel dilini oluşturmaya yardımcı olur. Serdar Sabuncu'nun belirttiği gibi, görüntü yönetmenliği, dış ses, diyalog ve diğer açıklayıcı unsurlar olmaksızın anlam, üslup ve duygusal derinlik aktarabilme yeteneğini gerektirir (Sabuncu, 2016).

1.11.3. Kadraj ve Çerçeveleme

Kadraj, sinemada anlatımın temel yapı taşlarından biridir ve sadece teknik sınırlamaları değil, aynı zamanda estetik ve anlatımsal tercihleri de temsil eder. Kadraj oluşturma, kameranın vizöründen görünen alanın belirlenmesiyle başlar ve izleyicinin neyi nasıl göreceğini doğrudan etkiler. İlker Canikligil, çerçevenin yalnızca görüntü sınırını belirlemediğini, aynı zamanda anlam, vurgu ve duygu yaratma aracı olduğunu vurgular. Kadrajın içindeki ve dışındaki unsurlar, anlatımda düşünsel yönlendirmeyi belirler ve bu yönüyle bir "görsel dilbilgisi" işlevi görür. Örneğin, bir karakterin kadrajın alt kısmında ve köşede konumlandırılması, güçsüzlük veya yalnızlık duygusunu pekiştirebilir. Ayrıca, Canikligil, kamera mesafesi, objektif seçimi ve hareketin çerçeveleme üzerindeki etkilerine dikkat çekerek, etkili bir görselliğin anlamlı kadraj tercihleriyle mümkün olduğunu belirtir. Bu nedenle, görüntü yönetmeninin teknik bilgi kadar estetik sezgiye de sahip olması gerekmektedir (Canikligil, 2017).

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın amacı, kamera teknolojisinin zaman içindeki evrimini ve bu evrimin sinema sanatındaki yaratıcı ifade üzerindeki etkilerini sistemli bir şekilde incelemektir. Gelişen kamera teknolojileri, yüksek çözünürlük, hareketli görüntü sabitleme sistemleri ve düşük ışık performansı gibi özelliklerin benimsenmesiyle, sinematografik kompozisyon ve görüntü kalitesinin evrimine önemli katkılar sağlamıştır. Araştırma, dijital kameraların sinema sanatındaki yaratıcı ifade üzerindeki rolünü analiz ederek, bu teknolojik gelişmelerin sinematografik deneyim üzerindeki etkilerini anlamayı hedeflemekte ve sinema pratiği ve teorisi için yeni bakış açıları sunmayı amaçlamaktadır.

Araştırmada, kamera teknolojisindeki evrimsel trendler, diğer dijital teknolojilerle entegrasyon ve konverjansın artışı, sensör teknolojilerindeki gelişmelerin ışık duyarlılığı üzerindeki etkileri, dijital kameraların görüntü kalitesinin izleyicilere sunduğu etkileşimli deneyimler ve sinematografik dilin evrimi gibi konular ele alınmıştır. Görüşmeler, analog kameradan dijital kameraya geçişteki teknik ve estetik farklılıklar, sensör boyutlarının kompozisyon tercihleri üzerindeki etkisi, dijital kameraların yaratıcı ifade ve yönetmenlik tercihlerini nasıl dönüştürdüğü, dijitalleşmenin anlatım diline olan yansımaları ve hâlâ tercih edilen analog sistemlerin durumları gibi sorular çerçevesinde şekillendirilmiştir.

Bu tez, kamera teknolojisinin sinemaya adaptasyon sürecini ve sinema sanatının bu süreçte nasıl şekillendiğini araştırarak literatürde mevcut boşlukları doldurmayı amaçlamaktadır. Teknoloji ve sanatın iç içe geçtiği bir bağlamda sinematografik ifadenin teknolojik değişimlere verdiği yanıtı detaylı bir şekilde incelemesi hem teknoloji hem de sinema sanatı araştırmalarına önemli katkılar sağlaması beklenmektedir.

2.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Katılımcıların seçiminde, amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme, belirli bir bilgiye ulaşmak için bilgi zenginliği yüksek bireylerin seçilmesini sağlayan ve nitel araştırmalarda yaygın olarak tercih edilen bir tekniktir (Yıldırım & Şimşek, 2016). Görüşmeler, katılımcıların yoğun çalışma temposu göz önünde bulundurularak, yüz yüze karşılıklı bir ortamda gerçekleştirilmiştir.

Görüşmelerin ana hatları, aşağıdaki sorular çerçevesinde şekillenmiştir:

Analog kameradan dijital kameraya geçiş sürecinde ne tür teknik ve estetik farklılıklar gözlemlendi?

Kamera sensör boyutlarındaki gelişmeler, kompozisyon tercihlerini nasıl etkiledi? Dijital kameralar, yaratıcı ifade ve yönetmenlik tercihlerini nasıl dönüştürdü? Anlatım dili açısından dijitalleşmenin olumlu ve olumsuz yönleri nelerdir? Hangi durumlarda hâlâ analog sistemler tercih edilmektedir? Hangi tür lensler tercih edilmektedir?

Bu sorular, araştırmanın temel problemleri doğrultusunda şekillendirilmiş olup, katılımcıların kişisel deneyimlerine dayalı öznel görüşlerini derinlemesine anlamayı hedeflemektedir. Böylece yalnızca teknik değil, aynı zamanda estetik, algısal ve yaratıcı düzeyde etkiler değerlendirilmiştir.

2.3. Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırma, sinema alanında kamera teknolojilerindeki gelişmelerin yaratıcı ifade biçimleri, kompozisyon yapısı ve algısal deneyim üzerindeki etkilerini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında, nitel araştırma yöntemlerinden betimsel analiz esas alınarak, 1990 yılından bu sektörde görüntü yönetmenliği yaparak ve her türlü gelişimi ve değişimi yaşayan biri olarak Türkiye sinema sektöründe en az otuz yıllık mesleki deneyime sahip olan on bir görüntü yönetmeni ile birebir yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Her görüşme yaklaşık 45–60 dakika sürmüş ve önceden onay alınarak sesli ve/veya görüntülü kayıt altına alınmıştır. Görüşmelerin ardından elde edilen ses kayıtları deşifre edilmiş, içerik analizine uygun şekilde tematik kodlama uygulanmıştır.

Katılımcıların tamamı, analog dönemden dijital döneme geçişi profesyonel anlamda deneyimlemiş; bu sürece doğrudan tanıklık eden ve halen aktif olarak sektörde çalışan görüntü yönetmenlerinden oluşmaktadır. Bu özellikleri nedeniyle katılımcılar, teknolojik dönüşümün sinematografik anlatım üzerindeki etkilerine dair nitelikli ve sahaya dayalı gözlemler sunabilmektedir.

3. BULGULAR

Araştırma kapsamında yalnızca sözlü veriler değil, aynı zamanda görsel materyaller üzerinden de nitel analiz gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda, dijital ve analog dönemlerde çekilmiş bazı sinema eserleri karşılaştırmalı olarak incelenmiş ve bu incelemeler üzerinden görsel estetik, kompozisyon yapısı ve teknolojik ekipmanın sahne tasarımına etkisi değerlendirilmiştir.

Özellikle Türkiye televizyon tarihinde kültleşmiş bir yapım olan “Leyla ile Mecnun” dizisi hem analog yayın döneminde hem de dijital platformlarda yayınlanan bölümleriyle örneklem olarak seçilmiştir. Bu dizinin farklı dönemlerdeki yapım süreçleri, kullanılan kamera teknolojileri ve görüntü yönetimi tercihleri, araştırmanın görsel analiz boyutunu oluşturmaktadır.

Analiz süreci, nitel içerik analizi yöntemiyle yürütülmüştür. Bu yöntem kapsamında aşağıdaki tematik kodlara göre sahneler incelenmiştir: Işık kullanımı (doğal – yapay ışık kaynakları), kamera hareketleri (pan, tilt, steadycam, drone vs.), renk düzenlemeleri (analog film tonları – dijital LUT efektleri), kadraj yapısı ve çerçeve oranı (2.35:1, 16:9 gibi format farklılıkları), alan derinliği ve odak kullanımı, örnek olarak seçilen sahnelerde, dijital kameraların sunduğu post-produksiyon olanaklarının (renk düzeltme, görsel efekt entegrasyonu vb.) anlatı dili üzerindeki etkisi açıkça gözlemlenmiştir. Analog çekimlerde ise, daha sınırlı teknik imkanlara rağmen görüntü yönetmenlerinin ışık ve çerçeveleme becerileriyle estetik atmosfer yaratma çabası ön plana çıkmaktadır.

3.1. Elde Edilen Bulgular

Analog dönemde çekilen sahnelerde, ışığın mekânla bütünleşmesi daha dikkat çekici olup, daha gerçekçi ve sade bir atmosfer oluşmaktadır. Dijital sahnelerde ise kamera hareketliliği daha fazladır; teknolojik donanım sayesinde daha deneysel açılar, drone ve stabilizer kullanımları mümkündür. Renk düzenlemesi açısından dijital sistemler, görsel atmosferin post-produksiyon aşamasında yeniden tasarlanmasına olanak vermekte; bu da estetik müdahale esnekliğini artırmaktadır. Kamera sensörlerinin büyüklüğü sayesinde dijital platformlarda yer alan sahnelerde alan derinliği etkisi daha belirgin bir şekilde kullanılabilmektedir.

Bu incelemeler, yalnızca teknik donanım farklarını değil, aynı zamanda bu donanımın anlatı dili ve izleyici üzerindeki algısal etkilerini de ortaya koymaktadır. Böylece hem teknolojik hem de sanatsal bağlamda, dijitalleşmenin sinematografik yapıyı nasıl dönüştürdüğü somut örnekler üzerinden gözlemlenmiştir.

Araştırma kapsamında gerçekleştirilen nitel görüşmeler ve görsel analizler sonucunda, sinema sektöründe dijital kamera teknolojilerinin yaygınlaşmasının görüntü yönetmenliği ve sinematografik anlatım üzerinde çok katmanlı etkiler yarattığı tespit edilmiştir. Elde edilen veriler hem teknik hem de estetik düzeyde bir dönüşümün yaşandığını ortaya koymaktadır. Aşağıda, betimsel analizle elde edilen temel bulgular ve yorumlar sunulmaktadır.

3.1.1. Dijital Teknolojiler Anlatı Biçimini Dönüştürmüştür.

Görüşmelerde neredeyse tüm görüntü yönetmenleri, dijital kameraların sunduğu teknik olanakların sinema anlatısını dönüştürdüğünü ifade etmiştir. Özellikle yüksek çözünürlük, geniş dinamik aralık ve düşük ışıkta performans gibi teknik avantajlar sayesinde daha gerçekçi ve detaylı görsel atmosferlerin oluşturulabildiği belirtilmiştir. Gökhan Atılmış'ın ifadesi, dijital geçişin zorunluluğa dayalı bir adaptasyon süreci olduğunu, ancak yaratıcı estetik tercihlerde hala analog dönemden ilham alındığını göstermektedir. Bu, dijital teknolojilerin ortaya çıkmasıyla birlikte anlatının daha önce hayal edilemeyen yönlerinin keşfedilmesini sağlamıştır.

3.1.2. Kamera Seçimi Projeye Göre Değişmektedir.

Katılımcıların ortak görüşlerinden biri, kamera teknolojilerinin her projeye göre değişebileceğidir. Görüntü yönetmenleri kamerayı bir “iş makinesi” olarak görmekte ve projeye uygun olan modelin seçilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Zekeriya Kurtuluş'un ifadesi, kamera teknolojisinin yalnızca teknik üstünlükle değil, aynı zamanda işlevsel uygunluk ile değerlendirildiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, projelerin ihtiyaçlarına göre spesifik kamera seçimlerinin yapılmasının önemini göstermektedir ve farklı türde projelerin, farklı teknoloji ve ekipman gereksinimlerini göz önünde bulundurarak yaratılmasını sağlamaktadır.

3.1.3. Yaratıcı Özgürlük Genişlemiş, Ancak Estetik Sınırlamalar Oluşmuştur.

Dijital kameraların esnekliği, yaratıcı ifadeyi desteklemiştir. Örneğin, kompakt kamera gövdeleri sayesinde dar alanlarda çekim yapılabilen drone veya cep telefonu gibi cihazlarla sahne kaydedilebilmektedir. Eyüp Boz'un deneyimi, dijital teknolojilerin sunduğu yeni olanakların yaratıcı süreçte nasıl bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Ancak bu özgürlük, bazı estetik ilkelerin esnemesine de yol açmıştır; görüntü yönetmenlerinin, dijital kameraların sunduğu imkanların aşırı müdahale ve yapaylığa açık olduğunu ifade etmeleri, sinematografide doğal atmosferin yerini dijital efektlerin aldığı bir eğilimi de göstermektedir.

3.1.4. Renk ve Işık Kullanımı Dijitalleşmeyle Yeniden Tanımlanmıştır.

Dijital kameralar sayesinde renk düzeltme, LUT uygulamaları ve özel filtreler gibi tekniklerle renk estetiği, çekim sonrası aşamaya kaymıştır. Uğur İçbak'ın belirttiği gibi, renk ve dinamik aralık gibi unsurlar, hâlâ analog sinemanın özelliklerini yakalamakta güçlük çekmektedir. Bu durum, yönetmenin ve görüntü yönetmeninin estetik kontrolünü artırmakla birlikte, görüntülerin set ortamında planlanan ışık atmosferinden uzaklaşmasına da neden olabilmektedir. Burada, dijital teknolojinin sağladığı verilerin estetik anlamda zenginliğinin henüz analog dönemdekilerle aynı düzeyde olmadığı anlaşılmaktadır.

3.1.5. Sinema Estetiği Hâlâ Analog Ruhla Yürütülmektedir.

Katılımcılar, dijitalleşmenin teknik olarak gelişmiş olmasına rağmen, estetik anlamda analog sinemanın “ruhu”nun hâlâ geçerliliğini koruduğunu belirtmektedir. Bu, kompozisyon, ışık düzeni ve çerçeve oranları gibi unsurların hâlâ analog dönemden devralınan bir miras ile şekillendiğini göstermektedir. Osman Siewertsen’in belirttiği gibi, dijital teknolojilerin artmasıyla birlikte çeşitliliğin sağlanması önemli bir avantajdır, ancak analog sürecin etkileriyle birlikte dijital medyanın nasıl değerlendirileceği konusu, yaratıcılık açısından daha karmaşık hale gelmektedir.

Bu bulgular, dijital kamera teknolojilerinin sinemada sadece teknik bir dönüşüm sağlamadığını, aynı zamanda estetik, yaratıcı ve anlatsal boyutta da önemli dönüşümlere neden olduğunu göstermektedir. Sinema estetiği hem geçmişin kültürel mirasını korumakta hem de dijital teknolojilerin getirdiği yeniliklerle evrimleşmektedir.

Gökhan Atılmış: “Negatif kameradan dijital kameraya geçiş sürecini yaşamış bir görüntü yönetmeniyim. İki dönemi de yaşamış bir kişiyim. 32 adet uzun metraj sinema filmi çektim. Bunlardan 12 tanesi negatif film kamerası ile çekildi.

Dijital teknolojinin gelişmesi ile her yıl yeni bir kodek çıkıyor; dijital kameralar gelişiyor. Bundan 5-6 yıl önce bu soruyu sorsaydınız, “Negatif kamera olsa onunla çekirim.” derdim. Türkiye’de negatif çekmenin imkânı kalmadı, mecburen dijital kamera ile çalışıyoruz.

Şu an Hollywood’da bazı yönetmenler hâlâ dijital kamera ile bir sinema filmi çekmedi. Mesela Tarantino henüz dijital kamera ile bir sinema filmi çekmedi, hâlâ analog kamera kullanmaya devam ediyor.

Dijital kameraların sensörleri gelişmesine rağmen hâlâ analog kamera kullanımı da gündemde. Bunun nedeni de analog kamerada çekilmiş filmdeki bilginin, henüz hiçbir dijital kamerada bulunmaması.

Dijital kameralarda piksellerden oluşan klasik bir görüntülenme yöntemi kullanılıyor: 2K, 4K, 6K, 8K görüntü kalitesine ulaşıldı. Bunlar; dijital sensörlerdeki piksel sayılarını artırdı.

Negatifin, filmin hammaddesi gümüş iyodür dür. Gümüş iyodür tanelerini saymak mümkün değildir; milyonlarca diyebiliriz. Hâlâ negatif çeken yönetmenler ister 8K ister 16K karşılık gelen çözünürlükte negatif filmler taranarak görüntü kalitesi yükseltiliyor. IMAX teknolojisinde olduğu gibi, 18K’ya tekabül eden data ve veriye sahip olabiliyorlar. Negatif sinema filmlerindeki gibi büyük bilgi ve dinamik aralık imkânını kullanıyorlar. İmkânım olsaydı, ben de negatif film ile çalışmak isterdim.”

Uğur İçbak: “Sinemanın ilk dönemlerinden yakın zamana kadar ağırlıklı olarak analog kameralarla çalıştım. 35 mm ve 16 mm film formatlarıyla uzun süre ısrarla çalışmaya devam ettim çünkü dijital teknolojinin analogun sunduğu kaliteye ulaşmasını bekliyordum.

Başlarda, dijital geçiş döneminde 2/3 inç sensöre sahip haber kameralarıyla reklam filmleri çektik ama bunlar sinema kalitesinde değildi. Biz görüntü yönetmenleri olarak sinema objektiflerini, zoomlarını ve aksesuarlarını kullanabileceğimiz, en az süper 35 sensör boyutunda dijital kameralar arıyorduk.

RED, dijital dünyada bu yönde bir başlangıç yaptı. Çok tercih ettiğim bir kamera olmasa da dijitalleşmemizi sağladığı ve diğer üreticileri harekete geçirdiği için RED’e teşekkür ediyorum.

Alexa kameralar daha sonra bu alanda öne çıktı. Ergonomik yapıları, filtreleme sistemleri, vizörleri ve sinema objektifleri ile alışık olduğumuz film kameralarına çok yakındılar. ARRI’nın kamera üretiminde 100 yılı aşkın deneyimi olması da önemli bir avantaj. Alexa modelleri hem benim hem de dünya genelindeki birçok görüntü yönetmeninin tercihi.

Bizim için çözünürlükten çok, dinamik aralık önemlidir. Yani kameranın siyah ile beyaz arasındaki detayları gösterebilme yeteneği (latitude). RAW formatta çekim yapabilmek de büyük bir artı. Örneğin, yer aldığım Hollywood yapımlarından Charlie’nin Melekleri 2.8K, Craven the Hunter ise 4.5K çözünürlükle çekildi.

8K gibi çözünürlükler çoğu zaman gerekli değil.”

Murat Ceylan: *“Teknolojinin geldiği nokta itibarıyla artık dijital kameralarla çalışıyoruz. İş akışı açısından bu sistemler çok daha pratik hale geldi. Analog sistemlerde karşılaştığımız zorlukları yaşamıyoruz. Türkiye’de en çok kullanılan markalar arasında ARRI ve Sony öne çıkıyor. Diğer markalar da mevcut ama sektörde genellikle bu iki marka tercih ediliyor.”*

Doğan Sarıgözel: *“Önce bir tanım düzeltmesi yapmak istiyorum. “Analog” ve “dijital” çok kullanılan kavramlar ama “analog” geniş bir alan. Ben “fotokimyasal film” demeyi tercih ediyorum. Çünkü geçmişte analog televizyon kameraları da vardı. Tüplü veya CCD’li dijital olmayan pek çok kamera kullandık. Biz artık neyi kastettiğini biliyoruz. Eski film kameralarına “analog” diyoruz ama bu tanım biraz eksik.*

Film kameralarıyla çalışmak çok pahalıydı. 35 mm’lik bir film kutusu 400 feet yani yaklaşık 122 metre. 25 kare hızında çektiğinizde yaklaşık 4 dakika görüntü çekebiliyorsunuz. Bunun fiyatı 250 dolar civarındaydı. Film haline getirilip kullanılabilir hale gelmesiyle birlikte maliyet daha da artıyordu. 4 dakikalık film yaklaşık 400 dolara mal oluyordu. Dakika başına 100 dolar harcanıyordu. Bu nedenle üretim zordu, pahalıydı ve seçkin bir işti.

Dijitale geçince pek çok şey ucuzladı, uzun çekimler yapılabilirdi. Bu, çalışma biçimimizi ciddi şekilde etkiledi. Çok daha uzun kayıt süreleri, ulaşılabilir kameralar geldi. Pozlama süreleri değişti, görüntü yönetmeninin rolü de dönüştü. Üretim biçimlerimiz daha demokratik ve değişken hale geldi.

2007-2012 arasında video tabanlı broadcast kameralar ile sinema filmleri çekilmeye başlandı. Ancak bu kameralar, Rec. 709 gibi televizyon kodeklerine sahipti ve sinemanın ihtiyaçlarını tam karşılamıyordu. Gerçek anlamda dijital sinemaya geçiş, RAW görüntü kaydedebilen kameraların çıkmasıyla başladı. Bu süreci ilk başlatan firma RED oldu; ardından ARRI Alexa kameralar geldi ve logaritmik görüntü kaydına imkân tanıdı.

Bu gelişmelerle birlikte, post prodüksiyonda çok daha geniş müdahale alanı açıldı. Dinamik aralık da dijitalde artmaya başladı. İnsan gözü yaklaşık 24 f-stop dinamik aralığa sahiptir. Ne kadar geniş dinamik aralık elde edersek, görüntü o kadar gerçeğe yaklaşır. Başlangıçta kullanılan video kameralar bu açıdan çok zayıftı; fakat şimdi yeni kameralarla bu hedefe daha çok yaklaşıyoruz.

Türkiye’de geçiş süreci ise tam anlamıyla sağlıklı ilerlemedi. Tarama sistemleri ve telesine cihazlarının yetersizliği, dijital geçişi teknik olarak sınırladı. Ancak yurt dışında bu süreç çok daha sağlıklı yürütüldü.”

İlker Özkap: *“Analog, zorlu ve maliyetli bir tercihti. Renk uyumu ve ışık hassasiyeti analog farklıydı, ama dijitale geçtiğimizde her şey daha pratik hale geldi. Dijitalde pozlama, ışık ve lens seçimi çok daha kolay. Menüler üzerinden ISO, shutter ve Kelvin gibi ayarları hızlıca yapabiliyoruz. Analog daha çok ustalık gerektiriyordu, dijital ise işimizi hızlandırdı ve kaliteyi artırdı.”*

Sedat Yücel: *“Geçiş süreci elbette etkiledi, özellikle hız anlamında. Sadece setteki üretim süreci değil, post prodüksiyon aşamaları da bu geçişten olumlu yönde etkilendi. Sensörlerin ışığa duyarlılığının artması sayesinde daha az ışıkla daha verimli sonuçlar elde edebiliyoruz. Bu da set sürecini ciddi şekilde kolaylaştırıyor.”*

Tarık Çakmakçı: *“Analog kamerayla çalışırken, örneğin Super 16 ya da 35mm film ile çekim yaptığımızda, post prodüksiyon süreci oldukça uzundur ve maliyetlidir. Filmin laboratuvarda yıkanması, dijitalde aktarılması, ardından renk düzenlemesinin yapılması zaman alıyordu. Günümüzde ise çekilen görüntüyü anında görebiliyor, renk ve veri yönetimini sette yapabiliyoruz. Bu da büyük bir kolaylık sağlıyor.”*

Uğur İçbak: *“Görüntü yönetmeninin temel işi ışık tasarımı ve kompozisyonudur. Dijital kameraların eksiklerini bilerek, aydınlatmada ufak değişiklikler yapıyoruz ama bu radikal değil. Dijital çekimlerde film benzeri bir görünüm (film look) yakalamaya çalışıyoruz.*

Analog filmler çok geniş bir dinamik aralığa sahiptir. Dijitalde bunu yakalayabilmek için post prodüksiyon aşamasında daha fazla zaman harcamak gerekebiliyor. Örneğin, gökyüzü ya da parlak alanlarda detay kaybı yaşıyorsa, colorgrading sırasında özel pencerelerle o detaylar yeniden ortaya çıkarılabilir.”

Zekeriya Kurtuluş: “Analog”dan kasıt film mi yoksa dijital olmayan elektronik görüntü çeken kameralar mı? Çünkü bu ikisi bir olamıyor. Analog elektronik kameralar bugünkü teknolojiye göre oldukça yetersiz. Hani film bu anlamda bir miktar daha rekabet edebilir halde duruyor. Ama sinema özelinde konuşuyorsak, negatiften dijital sinema kameralarına geçiş olarak algılayarak bu soruya cevap vereyim.

Bir dönem F900 gibi kameralarla filmler çekildi. Kabul edilebilir bir şey değildi. Bu cihaz tam HD bile değil. Video kamera olarak bile oldukça zayıf. Ama yine de o dönem kullanıldı, işler yapıldı, hatta güzel işler de çıktı. Fakat bir filmle aynı kategoriye koymak çok mümkün değil. Negatif film kullanımı çok daha hatasız bir süreç gerektiriyor. Eğitimli ekiplere ihtiyaç duyuyor. Hata kabul etmeyen, pahalı bir yöntem. Yönetmenden yapımcıya herkesin daha yüksek bir formasyona sahip olması gerekiyor. Ama bunun karşılığında çok oturmuş bir iş akışı, çok net roller ve inisiyatif dağılımı var. Dijitalde bu işler biraz daha belirsizleşebiliyor.

Dijitalde görüntüye ulaşmak daha kolay. Monitörde gördüğünüz görüntü, büyük ölçüde elde edeceğiniz görüntüyle örtüşüyor. Ama filmde öyle değil. Orada elde edeceğiniz görüntü tamamen farklı olabilir. Filmde uçlara gitmek, limiti zorlamak daha kolay. Dijitalde ise o sınırları zorlandığında çok daha hassas bir süreç gerekiyor. Dijitalin iş akışı da sürekli değişiyor.

Eskiden film süreci daha askeri bir disiplinle yürüyordu. Dijitalde ise daha esnek bir yapı var. Bu esneklik bazen görüntü yönetmeninin daha fazla peşinden koşmasını gerektiriyor. Eskiden postta daha az vakit harcıyorduk, şimdi çok daha fazla zaman gerekiyor.”

Dijital kamera teknolojilerinin gelişimiyle birlikte sinema üretimi, yalnızca teknik olarak değil, sanatsal açıdan da daha esnek, deneysel ve demokratik hale gelmiştir. Kamera donanımlarının çeşitlenmesi, görüntü sabitleme sistemlerinin yaygınlaşması, sensör ve lens uyumluluğunun artması gibi faktörler hem yönetmenlerin hem de görüntü yönetmenlerinin ifade biçimlerini dönüştürmüş, sınırlarını genişletmiştir.

Kamera gövdelerinin hafiflemesi ve sabitleme sistemlerinin gelişmesi (gimbal, drone, Ronin, Steadicam vb.), yaratıcı kamera hareketlerini daha kolay ve ekonomik hale getirmiştir. Bu gelişme, sinematografide hem anlatım çeşitliliği hem de mekânsal özgürlük sağlamıştır.

Tarık Çakmakçı, bu dönüşümün özgürleştirici etkisini şöyle aktarır: “Önceden 20-25 kg’lık kameraları omuzda taşımak gerekiyordu. Şimdi 3-4 kg’lık kameralarla çok daha uzun süreli ve rahat çekimler yapılabilir.”

İlker Özkap, bu dönüşümün pratik etkisini şöyle dile getirir: “Sony FX3 ve FX30 gibi Super 35 formatlı küçük kameraları kask, göğüs rig’ine bağlayarak POV çekimler yapabiliyoruz. Bu kameralar, özgür ve yaratıcı çekimler için çok işe yarıyor.”

Benzer şekilde Sedat Yücel, yeni nesil sabitleme sistemleriyle sağlanan avantajı şöyle ifade eder: “Ronin 4D kullandık. Bu gimbal sayesinde steadicam ile yapılabilen tüm hareketleri yaptık; hatta daha fazlasını da gerçekleştirdik.”

Gökhan Atılmış ise bu teknolojik gelişmelerin demokratikleşmeye yol açtığını vurgular: “Tek başına çalışan videographer’lar bile sinematografik sonuçlar elde edebiliyor.”

Aşkın Sağıroğlu: “Kameraların boyutlarının küçülmesi oldu. Türkiye’de birçok sinema yapımı gerçek mekânlarda çekiliyor. Bu mekânlar her zaman geniş ya da ideal ölçülerde olmuyor. Küçük kameralar bu alanlarda çalışmayı oldukça kolaylaştırıyor.”

Plan sekans film örnekleri artık yeni kameralarla bunları yapmak daha kolay ve maliyetsiz ulaşılabilir hale geldi. Aksiyon içeren sahnelerde çerçeveyi denetlemek zorlaşır, yönetmenin bile müdahale edemeyeceği durumlar ortaya çıkabilir. Kamerayı kontrol eden görüntü yönetmeninin deneyimleri devreye girer. Görüntü yönetmeni bu durumda anlık teknik ve estetik kararlar almak zorundadır. Bu görüntü yönetmeninin yönetmene önemli katkılarından birisidir. Bu çerçevede, gelişen dijital kamera teknolojisi ile birlikte kameraların küçülmesi daha kolay taşınabilir olması görüntü yönetmenleri ne büyük bir avantaj sağlamıştır. Kamera sabitleme sistemlerindeki gelişimiyle çok daha fazla kullanılır hale gelmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırma, kamera teknolojilerindeki gelişmelerin sinematografik anlatı, kompozisyon yapısı ve yaratıcı ifadeler üzerindeki etkilerini incelemiş ve 11 deneyimli görüntü yönetmeniyle yapılan nitel görüşmelerden elde edilen bulgularla desteklenmiştir. Sonuçlar, sinema sanatının teknolojiyle olan ilişkisinin çok boyutlu ve etkileşimsel olduğunu göstermektedir. Dijital kameraların sunduğu teknik imkanlar sinematografik üretimi kolaylaştırırsa da, bu durum estetik kararların kalitesini otomatik olarak artırmamaktadır. Görüntü yönetmenleri, dijital teknolojilerin sağladığı özgürlüklerin aynı zamanda disiplinsizlik ve estetik yüzeysellik riskleri taşıdığını belirtmişlerdir. Araştırma, dijital kameraların teknik avantajlarına rağmen, görüntü yönetmenlerinin hâlâ analog estetik anlayışını referans aldığını ortaya koymaktadır; birçok katılımcı, ışık hassasiyeti ve fiziksel film materyalinin çekim disiplinini artıran unsurlar olduğunu vurgulamıştır. Ayrıca, dijital kameraların fiziksel sınırları kaldırarak daha esnek çekim olanakları sağladığı, ancak bu esnekliğin anlatı bütünlüğü ve estetik sadelikten uzaklaşma risklerini de beraberinde getirdiği ifade edilmiştir. Katılımcılar, görüntü yönetmenliğinin rolünün değiştiğini ve günümüzde teknik detaylarla daha fazla ilgilenmek zorunda kaldıklarını belirtmişlerdir. Genel olarak, sinema estetiğinin teknolojik değil, anlatısal ve duygusal derinliklerle inşa edildiği görüşü ön plana çıkmaktadır; görüntü yönetmenleri, teknolojinin sadece bir araç olduğunu ve esas olanın hikâyeyi nasıl anlattıkları olduğunu vurgulamışlardır.

Uğur İçbak, sinemanın duygusal gücünü vurgulayarak, önemli olanın kamera çözünürlüğü değil, duygunun kadrja düşmesi olduğunu ifade etmektedir. Bazı görüntü yönetmenleri, akademik çalışmaların sektördeki gerçek dinamikleri yeterince yansıtmadığını belirterek, teori ve pratiğin daha fazla entegrasyonunu talep etmektedir. Bu görüşler, anlamın bağlamsal ve deneyimsel olarak inşa edildiğini savunan Yıldırım ve Şimşek'in yaklaşımını desteklemekte ve saha ile kuram arasındaki ilişkiyi güçlendirmeyi önermektedir. Tartışmalar, kamera teknolojisinin sinema üzerindeki dönüşümünün estetik algı ve yaratıcı stratejilerdeki etkisini ortaya koyarken, dijitalleşmenin bilinçli ve sanatsal bir şekilde yönlendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Bu çalışma, dijital kameraların teknolojik gelişmelerinin sinematografik anlatım, kompozisyon yapısı ve görüntü estetiği üzerine etkilerini nitel bir yöntemle incelemektedir. Araştırma bulguları, dijital kameraların sadece teknik kolaylıklar değil, aynı zamanda yeni anlatım biçimleri ve estetik yaklaşımlar sunduğunu göstermiştir. Kamera teknolojilerindeki dönüşüm, görüntü yönetmenliğini çok disiplinli ve yaratıcı bir alan haline getirirken, analog estetik ve yapısal yaklaşımdan dijital esnekliğe geçişi de vurgulamaktadır. Düşük ışıktaki çekim, geniş dinamik aralık ve post-produksiyon düzeltmeleri gibi olanaklar, estetik tercihler üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Ancak bazı sinema profesyonelleri, dijital teknolojilerin estetik sadelik açısından risk taşıdığını belirtmektedir.

Araştırma ayrıca, görüntü yönetmenlerinin rollerinin teknolojiyle birlikte değiştiğini ve dijital medya okuryazarlığının önem kazandığını ortaya koymaktadır. Katılımcılar, dijitalleşmenin sağladığı araç çeşitliliği sayesinde yaratıcı özgürlüklerinin arttığını ve daha önce mümkün olmayan mekânlarda çekim yapma imkanına sahip olduklarını ifade etmişlerdir. Bununla birlikte, dijital kameraların teknik avantajlarına rağmen, estetik açıdan analog dönemin mirasının önemini koruduğu gözlemlenmiştir. Temel sinematografik unsurlar, dijital araçlarla yeniden üretilse bile hâlâ analog değerler üzerinden şekillenmektedir. Bu durum, sinema sanatında teknolojinin sadece bir araç olduğunu, estetik ve anlatı kararlarının ise sinema geleneği içinde üretildiğini göstermektedir.

KAYNAKÇA

- Bakker, G. (2011). 16 Leisure time, cinema and the structure of household entertainment expenditure, 1890–19401. *Handbook on the Economics of Leisure*, 315.
- Bordwell, D. (2017). *Reinventing Hollywood: How 1940s filmmakers changed movie storytelling*. University of Chicago Press.
- Bordwell, D., & Thompson, K. (2010). *Film sanatı: Bir giriş* (İ. Çetin, Çev.). İstanbul: Hil Yayınları. (Orijinal eser 1979'da yayımlandı)
- Cameron, R. (2020). *The Art of Cinematography: A Guide to the Modern Filmmaker*. Bloomsbury Publishing.
- Caniklilgil, İ. (2014). *Dijital Video ile Sinema*. İstanbul: Alfa Yayınları
- Caniklilgil, İlker. (2017). *Dijital Video ile Sinema*. İstanbul: Alfa Yayınları, ss. 45–52.46-54.
- Caughie, J. (2000). *Television drama: Realism, modernism, and British culture*. Oxford University Press.
- Çimen, Ü. (2020). Analog Fotoğraftan Dijital Fotoğrafa Geçişte Fotoğrafik Gerçekliğin Dönüşümü. *Turkish Studies*, 15, 1.
- Durmaz, A. (1999). *Profesyonel Televizyon Yapım ve Yayın Teknolojileri*. (147). Eğitim Sağlık ve Bilimsel Araştırma Çalışmaları Vakfı
- Gunning, T. (2006). *The Whole World Within Reach*. Travel Images Without Borders. In Virtual Voyages: Cinema and Travel, ed. Jeffrey Ruoff, 25-41.
- Harris, R. (2019). *ACT made simple: An easy-to-read primer on acceptance and commitment therapy*. New Harbinger Publications.
- Mackendrick, A., & Cronin, P. (2005). On film-making: an introduction to the craft of the director. *Cinéaste*, 30(3).
- Sabuncu, S. (2016). *Sinematografi Kuram ve Uygulama-Blain Brown*. *SineFilozofi*, 1(1), 142-143.
- Şenyapılı, Önder, (2003). *Bir Yığın İletişim Aracı Olarak Sinema: Sinema ve Tasarım*, Boyut Yayın, İstanbul.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin.
- Zwerman, Susan, A. Okun, Jeffrey (2010). *Visual Effects Society Handbook: Workflow and Techniques*. Published by Elsevier Inc,

YEREL HALKIN TURİZMİN ETKİLERİNE YÖNELİK ALGILARI: HASANKEYF ÖRNEĞİ

LOCAL PEOPLE'S PERCEPTIONS OF THE IMPACT OF TOURISM: THE CASE OF HASANKEYF

Berat Utku Becerikli¹

Reşat Arıca²

Özet

Turizmin çeşitli alanlardaki etkilerine yönelik algılar, sürdürülebilir kalkınmanın temel bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu durum, turistik gelişim süreçlerinde paydaşların turizmin etkilerine ilişkin algılarının incelenmesini önemli kılmaktadır. Bu bağlamda, yerel halk turizm sektörünün en kritik paydaşlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Araştırmanın amacı, yerel halkın turizmin etkilerine yönelik algılarını incelemektir. Araştırma kapsamında, Batman ilinin Hasankeyf ilçesinde yaşayan yerel halkın turizme dair algıları değerlendirilmiştir. Çalışmada nicel veri toplama ve analiz yöntemi kullanılmış; veriler kolayda örnekleme yöntemiyle Hasankeyf'te ikamet eden 150 kişiye uygulanan anket aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler, açıklayıcı faktör analizi ile incelenmiştir. Sonuçlar, yerel halkın turizmin etkilerine ilişkin hem olumlu hem de olumsuz algılara sahip olduğunu göstermiştir. Bu etkiler sosyo-kültürel, ekonomik ve ekolojik boyutlarda hem pozitif hem de negatif yönde tezahür etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Turizm, turizm algısı, sürdürülebilir turizm, yerel halk.

Abstract

Perceptions of tourism's impacts in various fields are considered a fundamental component of sustainable development. This situation makes it important to examine stakeholders' perceptions of tourism impacts in the process of tourism development. In this context, the local community stands out as one of the most critical stakeholders in the tourism sector. The aim of this study is to examine the perceptions of the local community regarding the impacts of tourism. The study evaluates the perceptions of the local residents of Hasankeyf district in Batman province about tourism. Using a quantitative data collection and analysis method, data were gathered through a survey administered to 150 residents of Hasankeyf, selected by convenience sampling. The obtained data were analyzed using exploratory factor analysis. The results indicate that the local community holds both positive and negative perceptions of the impacts of tourism. These impacts manifest in socio-cultural, economic, and ecological dimensions, showing both positive and negative aspects.

Keywords: Tourism, tourism perception, sustainable tourism, local people.

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Batman Üniversitesi, beratutku10@gmail.com

² Doç.Dr., Batman Üniversitesi, resatarica@gmail.com

GİRİŞ

Turizm sektörü, ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlarıyla hızlı bir gelişim göstermektedir. Bu gelişim sürecinde, turizmin sürdürülebilirliğini sağlamak için yerel halkın turizme ve turistlere yönelik algılarının doğru anlaşılması büyük önem taşımaktadır (Sharpley, 2014; Arıca, 2019). Çünkü yerel halk, turizmin doğrudan etkilediği ve etkilenme potansiyeli yüksek olan en önemli paydaşlardan biridir. 1990'lı yıllardan itibaren yerel halkın turizme karşı tutumları ve algılarını inceleyen çalışmalar artış göstermiş, bu bağlamda yerel halkın turizm süreçlerindeki rolü ve etkisi daha kapsamlı ve çok boyutlu bir biçimde değerlendirilmiştir (Lankford ve Howard, 1994).

Yerel halkın turizmin sosyal, ekonomik ve çevresel etkilerine yönelik algıları, sürdürülebilir turizm planlamasında temel bir bileşen olarak kabul edilmektedir (Mathieson ve Wall, 1982; Kodaş vd., 2022). Yerel halkın turizme karşı tutumları, turizm faaliyetlerinin başarısını ve bölgesel kalkınmayı doğrudan etkileyen önemli bir faktördür. Sosyal açıdan, yerel toplumun turizmden beklentileri, kültürel değerlerin korunması ve toplumsal uyum açısından belirleyici olurken; ekonomik açıdan turizmden elde edilen gelirlerin adil dağılımı ve istihdam olanaklarının artırılması, yerel halkın olumlu tutum geliştirmesinde etkili olmaktadır (Crompton ve Love, 1995). Çevresel etkiler ise, doğal kaynakların sürdürülebilir kullanımı ve çevre koruma bilincinin yerleşmesi açısından kritik öneme sahiptir (Hunter, 1997). Bu bağlamda, yerel halkın algılarının detaylı bir şekilde analiz edilmesi, turizmin olası olumsuz etkilerinin minimize edilmesi ve olumlu etkilerinin maksimize edilmesi için stratejik planlamalara yol gösterici olmaktadır. Dolayısıyla, yerel halkın turizme ilişkin algılarının değerlendirilmesi, sürdürülebilir turizmin hem toplumsal kabulü hem de uzun vadeli başarısı için vazgeçilmez bir unsurdur.

Bu doğrultuda, turizm açısından potansiyel taşıyan Batman-Hasankeyf ilçesinde, yerel halkın turizmin etkilerine yönelik algılarının incelenmesi, bölgesel turizm gelişiminin sürdürülebilirliği açısından büyük önem arz etmektedir. Bu çalışma, bölge halkının turizme yönelik tutum ve algılarını ortaya koyarak, turizmin olası olumlu ve olumsuz etkilerinin dengelenmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. Turizm ve Etkileri

Turizm, bireylerin günlük yaşam rutinlerinden geçici olarak ayrılarak farklı coğrafi bölgelere seyahat etmeleri ve buralarda konaklamaları olarak tanımlanabilir (Mathieson ve Wall, 1982). Küresel ekonomide önemli bir sektör haline gelen turizm, ekonomik, sosyal, kültürel ve çevresel alanlarda çok yönlü etkiler yaratmaktadır. Bu etkiler, turizmin geliştiği bölgenin yapısına ve turizm türüne bağlı olarak değişiklik gösterebilmektedir (Sharpley, 2014). Ekonomik açıdan turizm, istihdam yaratma, döviz girdisi sağlama, altyapı gelişimini teşvik etme ve yerel işletmelerin canlanmasına katkıda bulunma gibi olumlu etkiler ortaya koymaktadır (Crompton, 1999). Turizm faaliyetleri, özellikle gelişmekte olan bölgelerde ekonomik kalkınmanın temel motorlarından biri olarak kabul edilir (Arıca ve Ukav, 2020). Ancak ekonomik faydaların adil dağıtılması ve turizmin ekonomik bağımlılığı artırmaması için sürdürülebilir planlama gereklidir. Sosyal ve kültürel etkiler açısından turizm, yerel halk ile ziyaretçiler arasında kültürel alışverişe olanak tanımakta, farklı kültürlerin karşılıklı anlayışını artırmaktadır (Smith vd., 2012). Bununla birlikte, turizm faaliyetleri, yerel kültürlerin ticarileşmesi, geleneksel yaşam biçimlerinin bozulması ve sosyal yapıdaki değişimler gibi olumsuz sonuçlara da neden olabilmektedir (Cohen, 1988). Bu nedenle, kültürel değerlerin korunması ve yerel halkın kültürel kimliğinin desteklenmesi, turizmin sürdürülebilirliği açısından kritik öneme sahiptir. Çevresel boyutta ise turizm, doğal kaynakların kullanımı, habitatların tahribatı, atık üretimi ve kirlilik gibi çevresel sorunları beraberinde getirebilir (Hunter, 1997). Özellikle yoğun turizm faaliyetlerinin olduğu alanlarda ekosistem üzerindeki baskılar artmakta, doğal dengenin korunması zorlaşmaktadır. Bu bağlamda, çevresel sürdürülebilirlik için çevre dostu turizm uygulamaları, kaynakların kontrollü kullanımı ve çevre bilincinin artırılması gerekmektedir (Weaver, 2007).

Turizmin çok boyutlu etkileriyle hem fırsatlar hem de zorluklar içeren dinamik bir sektör olması, ekonomik, sosyal ve çevresel etkilerinin dengeli yönetilmesi ve sürdürülebilir turizm yaklaşımlarının benimsenmesi hem ziyaretçilerin hem de yerel halkın yararına olacaktır. Bu kapsamda, turizmin etkilerini azaltmak ve sürdürülebilir gelişimi sağlama, turizmin uzun vadeli başarısı için vazgeçilmez unsurlardır.

1.2. Sürdürülebilir Turizm

Sürdürülebilirlik kavramı, doğal çevreden sosyal bilimlere, ekonomik boyuttan teknolojik gelişmelere kadar geniş bir yelpazede ele alınan çok boyutlu ve disiplinler arası bir yaklaşımdır. Başlangıçta ağırlıklı olarak çevresel boyutlarla ilişkilendirilen sürdürülebilirlik, günümüzde ekonomik ve sosyal boyutların da eşzamanlı olarak dikkate alınması gereken bütüncül bir kavram olarak kabul edilmektedir (Goodland, 1995). Bu yaklaşım, kaynakların gelecek kuşakların ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde kullanılması ve korunmasını hedefler.

Turizm sektörü bağlamında ise, kitle turizmiyle çoğu zaman çatışan “sürdürülebilir turizm” kavramı, turizmin sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir kalkınma ilkeleri doğrultusunda yeniden şekillendirilmesi anlamına gelir (Sezgin ve Karaman, 2008). Sürdürülebilir turizm; turizm faaliyetlerinin ekonomik, çevresel ve sosyo-kültürel etkilerinin dengelenmesi, turizmin yarattığı faydaların adil dağılımı ve olumsuz etkilerin en aza indirilmesini amaçlayan kapsamlı politika ve uygulamaları içerir (Şen, 2010). Bu çerçevede sürdürülebilir turizm, yalnızca kitle turizmini değil, alternatif turizm türlerini de kapsar ve turizmin kullandığı tüm kaynaklara duyarlı bir yaklaşım gerektirir.

Sürdürülebilirlik kavramı, 1987 yılında yayımlanan “Ortak Geleceğimiz” (Brundtland Raporu) ile sistematik ve uluslararası bir perspektife kavuşmuştur. Raporda, ekonomik kalkınma, sosyal adalet ve çevrenin korunması üç temel unsur olarak vurgulanmış ve bu unsurların birbiriyle uyumlu şekilde ele alınması gerektiği belirtilmiştir (Kahraman ve Türkay, 2014). Sürdürülebilir kalkınma kavramı ayrıca, 1982 Dünya Doğa Şartı ve 1992 Rio Dünya Zirvesi gibi önemli uluslararası belgelerde de benimsenmiş ve çevresel, ekonomik ve sosyal boyutların entegrasyonu esas alınmıştır (Buzlukçu, 2020). Bu boyutlar arası entegrasyonda paydaş katılımı ve işbirliğinin önemi vurgulanmıştır.

Sürdürülebilir turizmin başarısı, aktif ve etkin rol alabilecek paydaşlar arasında yerel halk, turizm işletmeleri, devlet kurumları, sivil toplum örgütleri, akademik çevreler ve turistler yer almaktadır. Yerel halk, turizmin doğrudan etkilediği ve turizmin yarattığı sosyal, ekonomik ve çevresel değişimlere en duyarlı grup olarak, sürdürülebilir turizm süreçlerinde aktif katılımcı olmalıdır. Turizm işletmeleri, sürdürülebilir uygulamaları benimseyerek hem ekonomik fayda sağlamalı hem de çevresel ve sosyo-kültürel değerlerin korunmasına katkıda bulunmalıdır. Devlet kurumları ise yasal düzenlemeler, politikalar ve denetimler yoluyla sürdürülebilir turizmin çerçevesini çizmekle yükümlüdür. Ayrıca, sivil toplum örgütleri ve akademik kuruluşlar, farkındalık artırma, araştırma ve kapasite geliştirme çalışmalarıyla sürece destek sağlar. Turistler de bilinçli tüketiciler olarak sürdürülebilir turizm uygulamalarına katkıda bulunmalıdır (Dwyer ve Forsyth, 2006; Bramwell ve Lane, 2011). Bu paydaşlar arasında yerel halk, sürdürülebilir turizmin merkezinde bulunan en kritik paydaştır. Çünkü turizmin hem doğrudan ekonomik yararlarını hem de sosyal ve çevresel etkilerini en çok hisseden kesim yerel halktır (Dwyer ve Forsyth, 2006). Yerel halkın turizme yönelik algıları, tutumları ve katılım düzeyi, sürdürülebilir turizm uygulamalarının başarısını belirleyen temel unsurlardan biridir. Turizmin yarattığı ekonomik faydaların adil dağılımı, kültürel değerlerin korunması ve çevresel kaynakların sürdürülebilir kullanımı için yerel halkın desteği ve aktif katılımı şarttır (Bramwell ve Lane, 2011). Ayrıca, yerel halkın turizmin olumsuz etkilerine karşı geliştirdiği direnç veya kabul düzeyi, turizmin sürdürülebilir gelişimi üzerinde doğrudan etkiye sahiptir. Bu nedenle yerel halkın ihtiyaçlarının ve beklentilerinin planlama süreçlerine dahil edilmesi, sosyal uyumun sağlanması ve kültürel kimliğin korunması sürdürülebilir turizmin temel koşulları arasında sayılmaktadır. Yerel halkın katılımının sağlanması, sadece toplumsal kabulü artırmakla kalmaz, aynı zamanda turizm kaynaklarının yönetiminde yerel bilgi ve deneyimin kullanılmasına olanak verir. Böylece turizmin çevresel etkileri

azaltılabilir ve bölgesel kalkınma desteklenebilir (Sezgin ve Karaman, 2008). Bu kapsamda sürdürülebilir turizm politikalarının geliştirilmesinde yerel halkla etkin iletişim, eğitim ve kapasite geliştirme faaliyetleri önemli araçlardır.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Araştırmanın amacı, yerel halkın turizmin etkilerine yönelik algılarını incelemektir. Turizmin çeşitli alanlardaki etkilerine yönelik algılar, sürdürülebilir kalkınmanın temel bileşenlerinden biri olarak değerlendirilmektedir. Bu durum turistik gelişim süreçlerinde paydaşların turizmin etkilerine ilişkin algılarının incelenmesini önemli kılmaktadır. Bu bağlamda araştırmanın yerel halkın turizme etkileri ekseninde sürdürülebilir gelişim planlamalarına izlek sunması bağlamında önemli olduğu açıktır.

2.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini Batman'ın Hasankeyf ilçesinde yaşayan bireyler oluşturmaktadır. Batman turistik altyapı bağlamında Güneydoğu Anadolu Bölgesinin en önemli şehirlerindendir. Evrenden örneklem seçiminde kolayda örneklem yöntemiye başvurulmuştur. Bu çerçevede Batman Hasankeyf ilçesinde yaşayan bireyler örneklem dâhil edilmiştir. Bu doğrultuda araştırma verileri 04.02.2025 ile 15.05.2025 tarihleri arasında toplanmıştır. 150 katılımcıya ulaşan örneklem hacimlerinin araştırma için yeterli olduğu görüşünden hareketle, toplamda 150 araştırma verisi elde edilmiştir.

2.3. Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada nicel yöntemden yararlanılmış olup veri toplama aracı olarak anket tekniği kullanılmıştır. Bu bağlamda Hasankeyf'te yaşayan 150 katılımcıdan veri elde edilmiştir. Anket formunun oluşturulması sürecinde; yazın taraması ve ifade havuzunun oluşturulması, kapsam geçerliği testi, pilot uygulama, ölçüm aracının geçerlik ve güvenirlik testleri gerçekleştirilmiştir. Ölçüm aracında yer alan ifadelerin Cronbach Alpha katsayısı 0,868 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen Cronbach Alpha değeri, ölçeğin yüksek güvenirliğe sahip olduğunu göstermektedir. Veriler Açıklayıcı faktör analizi incelenmiştir. AFA sonuçlarına göre ifadelerin uygun değerleri taşıdığı saptanmıştır.

3. BULGULAR

Araştırma kapsamında ilk olarak demografik özellikler incelenmiştir. Buna göre; cinsiyet dağılımında, kadın ve erkek oranlarının birbirine oldukça yakın olduğu, katılımcıların eğitim düzeylerinin ise genel olarak yüksek derecede olup, % 59'unun lisans veya lisansüstü düzeyde bir eğitim programından mezun oldukları bulgusuna erişilmiştir. Çalışma durumları incelendiğinde, % 28 'inin serbest meslek sahibi olduğu, % 27'sinin ise kamu sektöründe (memur) görev yaptığı tespit edilmiştir. Hane halkı gelir düzeylerine ilişkin veriler incelendiğinde ise, gelir dağılımının geniş bir yelpazede değişiklik gösterdiği, ancak katılımcıların yarısından fazlasının hane gelirinin 45.000 TL ve üzeri olduğu belirlenmiştir (Bkz: Tablo 1).

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özellikleri

	Frekans	Yüzde
Cinsiyet		
Kadın	62	41,3
Erkek	88	58,7
Medeni Durum		
Evli	91	60,7
Bekar	59	39,3
Yaş Grubu		
18-24 yaş	15	10,0
25-34 yaş	78	52,0
35-44 yaş	37	24,6
45-54 yaş	10	6,7
55-64 yaş	10	6,7
Eğitim Durumu		
Okul Bitirmeyen	1	0,7
İlkokul	16	10,7
Ortaokul	3	2,0
Lise	42	28,0
Üniversite	72	48,0
Lisansüstü	16	10,7
Çalışma Durumu		
Serbest Meslek	41	27,3
Memur	40	26,7
İşçi	31	20,7
İşsiz	15	10,0
Öğrenci	12	8,0
Ev Hanımı	10	6,7
Emekli	1	0,7
Hane Geliri		
22.500 TL ve altı	43	28,7
22.500-45.000 TL	27	18,0
45.001-60.000 TL	37	24,6
60.000 TL ve üzeri	43	28,7
Toplam	150	100

Araştırma kapsamında elde edilen veriler, güvenilirlik analizinin yanı sıra tanımlayıcı analizler ve Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ile değerlendirilmiştir. Geçerli ve güvenilir sonuçlara ulaşılabilmesi için analiz sürecinde nitelikli verilerle çalışılması gerekmektedir. Bu doğrultuda, analiz öncesinde veri kontrolü, verilerin dönüştürülmesi, eksik veri analizi, uç değerlerin etkilerinin incelenmesi ve normallik varsayımlarına uygunluğun değerlendirilmesi gibi adımlar uygulanmıştır (Çokluk vd., 2016: 10).

Araştırmada kullanılan ölçüm aracının faktör yapısını belirlemek amacıyla AFA uygulanmıştır. Analizden önce, verilerin faktör analizine uygunluğunu test etmek için korelasyon matrisi, Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) örneklem yeterliliği testi ve Bartlett Küresellik Testi kullanılmıştır. İlk olarak korelasyon matrisi

incelenmiş, 0,30'un altında kalan ilişki katsayılarının anlamlı düzeyde yoğunluk göstermediği belirlenmiştir. Bu durum, veriler arasındaki ilişkinin faktör analizine elverişli olduğunu göstermektedir. Devamında, örneklem büyüklüğünün analiz için yeterliliğini değerlendirmek üzere KMO değeri hesaplanmış ve 0,825 olarak bulunmuştur. Literatürde, faktör analizinden anlamlı sonuçlar elde edilebilmesi için KMO değerinin en az 0,60 olması gerektiği ifade edilmektedir (Worthington ve Whittaker, 2006: 816). Bu bağlamda, elde edilen KMO değeri analiz için uygun bir örnekleme sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca, faktör analizine uygunluğun bir diğer göstergesi olan Bartlett Küresellik Testi sonucu da istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < .000$). Bu sonuç, değişkenler arasında çok değişkenli ilişkilerin bulunduğunu ve verilerin faktör analizine uygun olduğunu ortaya koymaktadır.

Faktör yapısının ortaya konulmasına yönelik analizde Varimax döndürme yöntemi tercih edilmiştir. Döndürme işlemi sonrasında, faktör sayısının belirlenmesi, faktör yüklerinin incelenmesi ve uyum ölçütlerinin değerlendirilmesi gerçekleştirilmiştir. Veri setinin içsel tutarlılığını ölçmek amacıyla Cronbach's Alpha (α) güvenilirlik katsayısı hesaplanmış ve 0,868 olarak bulunmuştur. Özdamar'a (2016: 76) göre, α katsayısının 0,60'ın üzerinde olması veri setinin güvenilirliğini göstermektedir. Bu doğrultuda, elde edilen değer yüksek düzeyde iç tutarlılığı işaret etmektedir.

Yürütülen analizler sonucunda faktörleştirme işlemi tamamlanmış; özdeğerlere göre, yerel halkın turizmin etkilerine yönelik algısını yansıtan 20 ifadeden oluşan beş faktörlü bir yapı belirlenmiştir. Bu faktörler toplam varyansın %65,201'ini açıklamaktadır (Bkz: Tablo 2).

Tablo 2. Açıklayıcı Faktör Analiz Değerleri

Faktörler ve İfadeler	Faktör Yükleri	Özdeğer	Açıklanan Varyans	Cronbach's Alpha Katsayısı
Doğal çevre ve turizm planlamasına yönelik algılar		6,658	33,289	,877
Hasankeyf'teki doğal çevre korunmalıdır.	,847			
Hasankeyf'teki turistik gelişimin sürekliliği için doğal habitat korunmalıdır.	,833			
Hasankeyf'teki turizm faaliyetleri çevreyi koruma ekseninde gerçekleştirilmelidir.	,796			
Hasankeyf'teki doğal çeşitliliğine değer verilmelidir.	,763			
Hasankeyf'te başarılı bir turizm yönetimi için, iyi koordine edilmiş planlara gereksinim duyulmaktadır.	,629			
Hasankeyf'te turizmin planlamasında uzun dönemli bir bakış açısına ihtiyaç vardır.	,601			
Turizm paydaşlarına yönelik algılar		2,230	11,152	,794
Hasankeyf'teki tüm paydaşlar (yöre halkı, yerel yönetimler, sivil toplum örgütleri, turistler, işletmeler gibi) turizme ilişkin karar alma süreçlerine dahil edilmelidir.	,744			

Turizmi geliştirme çalışmalarına Hasankeyf'teki tüm paydaşların (yöre halkı, yerel yönetimler, sivil toplum örgütleri, turistler, işletmeler gibi) tam katılımı sağlanmalıdır.	,690			
Hasankeyf'e gelen turistlerin ihtiyaçlarını karşılamak turistik işletmelerin sorumluluğundadır.	,630			
Turizm sektörü paydaşları Hasankeyf'e gelen ziyaretçilere kaliteli turistik deneyimler sunmalıdır.	,553			
Hasankeyf'teki turizm yatırımları teşvik edilmelidir.	,529			
Ekonomik çıktılara yönelik algılar		1,504	7,521	,861
Hasankeyf'te turizm faaliyetleri yöresel ürünler için yeni pazarlar oluşturur.	,840			
Turizm Hasankeyf halkının ekonomisine katkı sunmaktadır.	,790			
Hasankeyf'e yeni gelir kaynakları sağladığı için turizmi seviyorum.	,775			
Yerel kazanımlara yönelik algılar		1,444	7,222	,752
Hasankeyf'teki yerel halk turizmin faydalarından eşit şekilde yararlanmalıdır.	,779			
Hasankeyf'teki yerel ürün ve hizmetlerin turizm sektöründe kullanımı sağlanmalıdır.	,745			
Hasankeyf'teki turistik işletmeler istihdamda yerel halka öncelik verilmelidir.	,689			
Olumsuz etkilere yönelik algılar		1,203	6,017	,734
Hasankeyf'e gelen turistler yerel halkın yaşam kalitesini kötü etkilemektedir.	,805			
Hasankeyf'te turizmin gelişimi aşırı kalabalıklaşmaya yol açmaktadır.	,632			
Hasankeyf'teki eğlence-dinlence etkinlikleri turistler tarafından aşırı kullanılmaktadır.	,623			
Açıklanan Toplam Varyans (Total Variance Explained) 65,201 Toplam Cronbach's Alpha Güvenirlik Katsayısı (%) ,868 Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ,825 Bartlett' Test of Sphericity ,000				

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada Hasankeyf ilçesinde yerel halkın turizmin etkilerine yönelik algılarının incelenmesi amaçlanmaktadır. Gerçekleştirilen analizler neticesinde yerel halkın turizm etkilerine yönelik algılarının beş boyutlu bir yapıda toplandığı tespit edilmiştir. Bunlar: (i) *Doğal çevre ve turizm planlamasına yönelik algılar*; (ii) *turizm paydaşlarına yönelik algılar*; (iii) *ekonomik çıktılara yönelik algılar*; (iv) *yerel kazanımlara yönelik algılar* ve (v) *olumsuz etkilere yönelik algılar* 'dır.

Araştırma sonuçları, katılımcıların çevresel değerlere ve doğal mirasın korunmasına büyük önem verdiklerini ortaya koymaktadır. Ayrıca turizm süreçlerinde yerel halk ve diğer paydaşların aktif şekilde yer almasının sürdürülebilir turizmin başarısı açısından kritik görüldüğü anlaşılmaktadır. Bunun yanında turizmin ekonomik getirileri yerel halk açısından olumlu algılanmakta; ancak aşırı kalabalıklaşma ve yaşam kalitesinde azalma gibi olumsuzluklara dair endişeler de dile getirilmektedir. Araştırma sonuçlarına dayalı olarak şu öneriler geliştirilebilir.

- Turizm faaliyetleri planlanırken doğal çevrenin korunmasına öncelik verilmeli ve uzun vadeli çevre dostu politikalar oluşturulmalıdır.
- Yöre halkının karar alma süreçlerine katılımını sağlayacak yönetim mekanizmaları kurulmalı, böylece sosyal sürdürülebilirlik desteklenmelidir.
- Yerel ürünlerin ve hizmetlerin turizme entegre edilmesi teşvik edilmeli; ekonomik katkının toplumun geneline yayılması sağlanmalıdır.
- Yerel istihdamı artırmak amacıyla bölge halkına yönelik mesleki eğitim ve turizm sertifikasyon programları düzenlenmelidir.
- Turizm kaynaklı olumsuz etkileri azaltmak için taşıma kapasitesi dikkate alınmalı ve ziyaretçi yönetim planları uygulanmalıdır.

KAYNAKÇA

- Arıca, R. & Ukav, İ. (2020). Effects of tourism development problems on tourist satisfaction and revisit intention: Example of Adıyaman. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 8(1), 371-387.
- Arıca, R. (2019). Turistik bölge seçimini etkileyen faktörlerin belirlenmesi: Batman ilinde yaşayan gençler üzerine bir araştırma. *Sosyal Araştırmalar ve Davranış Bilimleri*, 5(8), 434-453
- Bramwell, B., & Lane, B. (2011). Critical research on the governance of tourism and sustainability. *Journal of Sustainable Tourism*, 19(4-5), 411-421.
- Buzlukçu, C. (2020). Yerel halkın yer kimliği, topluluğa bağlılığı, sürdürülebilir turizm tutumu, turizmin gelişimini destekleme tutumu ve yaşam memnuniyeti ilişkisi (Doctoral dissertation, Balıkesir University (Turkey)).
- Cohen, E. (1988). Turizmde özgünlük ve metalaştırma. *Turizm araştırmaları yıllıkları* , 15 (3), 371-386.
- Crompton, J. L., & Love, L. L. (1995). The predictive validity of alternative approaches to evaluating quality of a festival. *Journal of travel research*, 34(1), 11-24.
- Dwyer, L., Forsyth, P., Spurr, R., & Van Ho, T. (2006). Economic effects of the world tourism crisis on Australia. *Tourism Economics*, 12(2), 171-186.
- Goodland, R. (1995). Çevresel sürdürülebilirlik kavramı. *Ekoloji ve sistematiklerin yıllık incelemesi* , 1-24.
- Hunter, C. (1997). Sustainable tourism as an adaptive paradigm. *Annals of tourism research*, 24(4), 850-867.
- Kahraman, N. ve Türkay, O. (2014). *Turizm ve çevre*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Koçak, D., Çokluk, Ö., & Kayri, M. (2016). Faktör sayısının belirlenmesinde MAP testi, paralel analiz, K1 ve yamaç birikinti grafiği yöntemlerinin karşılaştırılması. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(1), 330-359.
- Kodaş, D., Arıca, R., Kafa, N., Duman, F. (2022). Relationships between Perceptions of Residents Toward Tourism Development, Benefits Derived from Tourism and Support to Tourism. *Journal of Tourismology*, 8(2), 255-280.
- Lankford, S. V., & Howard, D. R. (1994). Developing a tourism impact attitude scale. *Annals of tourism research*, 21(1), 121-139.
- Mathieson, A., & Wall, G. (1982). *Tourism, economic, physical and social impacts* (p. 208pp).
- Sezgin, M. ve Karaman, A. (2008). TURİSTİK DESTİNASYON ÇERÇEVESİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR TURİZM YÖNETİMİ VE PAZARLAMASI. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* , (19), 429-438.
- Sharpley, R. (2014). Ev sahiplerinin turizm algıları: Araştırmanın bir incelemesi. *Turizm yönetimi* , 42 , 37-49.
- Smith, L., Waterton, E. ve Watson, S. (Ed.). (2012). *Turizmdeki kültürel an* (Cilt 26). Londra: Routledge.
- Şen, S. D. (2010) “Turizmin Çevresel Etkileri ve Bir Çözüm Olarak Ekoturizm” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Wall, G. ve Mathieson, A. (2006). *Turizm: değişim, etkiler ve fırsatlar* . Pearson Eğitimi.
- Weaver, D. (2007). Sürdürülebilir kitle turizmine doğru: Paradigma değişimi mi yoksa paradigma dürtmesi mi? *Turizm Rekreasyon Araştırması* , 32 (3), 65-69.
- Worthington, R. L., & Whittaker, T. A. (2006). Scale development research: A content analysis and recommendations for best practices. *The counseling psychologist*, 34(6), 806-838.

KONAKLAMA İŞLETMELERİNİN ENGELLİ BİREYLERE UYGUNLUĞU: BATMAN OTELLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

ACCESSIBILITY OF ACCOMMODATION FACILITIES FOR PEOPLE WITH DISABILITIES: A STUDY ON HOTELS IN BATMAN

Bilal İmir¹

Reşat Arıca²

Özet

Araştırmanın amacı, Batman’da faaliyet gösteren otel işletmelerinin engelli bireyler açısından ne ölçüde erişilebilir olduğunu belirlemektir. Bu doğrultuda, Batman’da hizmet sunan yedi (7) otel işletmesi ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiş ve gözlem yapılarak veriler toplanmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz tekniğiyle incelenmiştir. Araştırma bulguları, otel işletmelerinin engelli bireylere yönelik uygulamalarının üç temel faktör çerçevesinde şekillendiğini ortaya koymaktadır. Bunlar: (i) *ekonomik algı*, (ii) *psikolojik algı* ve (iii) *fiziksel altyapı*. Bu faktörler arasında, fiziksel altyapının otellerin en zayıf kaldığı alan olduğu, aynı zamanda engelli bireylerin otel tercihini en çok kısıtlayan unsur olarak öne çıktığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Engelli turizmi, konaklama işletmeleri, Batman

Abstract

The aim of this study is to determine the extent to which hotel enterprises operating in the province of Batman are accessible to individuals with disabilities. For this purpose, semi-structured interviews were conducted with seven (7) hotel businesses operating in Batman, and data were collected through observations. The collected data were analyzed using descriptive analysis. The findings of the study reveal that the practices of hotel businesses toward individuals with disabilities are shaped around three main factors: (i) economic perception, (ii) psychological perception, and (iii) physical infrastructure. Among these factors, physical infrastructure was identified as the weakest aspect of the hotels and the primary factor that restricts the accommodation preferences of individuals with disabilities.

Keywords: Disabled tourism, accommodation establishments, Batman

¹ Batman Üniversitesi, bilalimir2005@gmail.com

² Doç.Dr.,Batman Üniversitesi, resatarica@gmail.com

GİRİŞ

Engelli bireylerin seyahat aktivitelerine katılımı, onların toplumla bütünleşmeleri ve sosyalleşmeleri açısından büyük önem taşımaktadır (Kodaş vd., 2022). Ancak, bu bireylerin turizm faaliyetlerine yeterince dahil olamadıkları bir gerçektir. Bunun temel nedenlerinden biri, turizm alanında öncü kabul edilen birçok ülkenin, engelli turizmi konusunda gerekli gelişimi sağlayamamış olmasıdır. Engelli bireylerin, sağlıklı bireylerle eşit koşullarda turizm olanaklarından yararlanabilmeleri için ülkelerin, engelli turizmüne yönelik yapısal ve hizmet temelli düzenlemeleri eksiksiz biçimde hayata geçirmesi gerekmektedir. Ancak Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO, 2022) verilerine göre dünyada yaklaşık 1,3 milyar, Birleşmiş Milletler Afet Risklerinin Azaltılması Ofisi'nin (UNDRR, 2023) verilerine göre ise Türkiye'de yaklaşık 9 milyon engelli birey bulunmasına rağmen, mevcut yapısal koşulların yetersizliği bu grubun turizm etkinliklerine katılımını sınırlı düzeyde tutmaktadır.

Dünya genelindeki engelli birey sayısı göz önüne alındığında, bu grubun oluşturduğu pazarın büyüklüğü açıkça görülmektedir. Bu doğrultuda, engelli bireylerin turizme katılımını mümkün kılacak altyapı ve üstyapıya sahip ülkelerin önemli bir rekabet avantajı elde edeceği açıktır (Inna, 2021). Buna karşın ülkelerin engelli bireylerin turizme katılımlarını sağlama noktasındaki çabalarının ise yetersiz olduğu aşikardır (Göker ve Akçay, 2020). Engelli bireylerin turizme katılımını engelleyen başlıca faktörler; fiziksel engeller (Diken ve Gökçe, 2019), sosyal ve kültürel önyargılar (Yılmaz, 2018) ve ekonomik kısıtlılıklar (Göker ve Akçay, 2020) olarak sınıflandırılmaktadır. Literatürde, söz konusu engellerin aşılmasına yönelik çeşitli çözüm önerileri sunulmaktadır. Fiziksel erişilebilirliğin sağlanması (UNWTO, 2016), turizm personeline yönelik hizmet içi eğitimlerin verilmesi ve toplumsal farkındalığın artırılması (Yılmaz, 2018), ekonomik destek mekanizmalarının geliştirilmesi – örneğin indirim ve fırsat olanaklarının sunulması – (Göker ve Akçay, 2020), engelli bireylerin turizm hizmetleri hakkında bilgiye erişimini kolaylaştıracak şekilde erişilebilir web sitelerinin tasarlanması (Çelik, 2017) ile akıllı telefon uygulamaları, sanal tur rehberleri ve navigasyon desteklerinin sağlanması bunlardan önemlileridir (WHO, 2021).

Engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımlarını en fazla sınırlayan alanlardan biri konaklama işletmeleridir (Yılmaz, 2018). Konaklama işletmeleri tarafından sunulan olanaklar, engelli turizmi açısından temel gereksinimler arasında yer almaktadır. Engelli bireylerin hiçbir çifte standarda maruz kalmadan, sağlıklı bireylerle eşit koşullarda konaklama hizmetlerinden faydalanabilmeleri için bu işletmelerde yapısal ve hizmete yönelik düzenlemelerin eksiksiz biçimde sağlanması büyük önem taşımaktadır. TÜRSAB (2008) raporunda engelli araç park alanlarının yetersizliği, kaldırımların uygun olmaması, öğren yerleri ve diğer turistik alanların erişilebilirlik kriterlerine göre düzenlenmemiş olması, engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımını zorlaştıran başlıca unsurlar arasında yer almaktadır. Kozak (2012) ise otel işletmelerinin konaklama, eğlenme ve yeme-içme gibi temel hizmetlerdeki yapısal eksikliklerinin engelli turizmini olumsuz etkilediğini belirtmektedir. Benzer şekilde, Diken ve Gökçe'ye (2019) göre, konaklama işletmelerinin engelli dostu uygulamalardaki yetersizliği, engelli bireylerin turizm faaliyetlerine aktif katılımını sınırlandırmaktadır. Otel yapılarına ilişkin bu tür noksanlıklar, yalnızca fiziksel erişimi değil, aynı zamanda engelli bireylerin psikolojik olarak dışlanmış hissetmelerine de neden olabilmektedir. Türk vd.'nin (2022) ifade ettiği üzere, engelli dostu uygulamalardaki yetersizlikler yalnızca bireysel değil, sektörel düzeyde de sorunlar yaratmakta; bu durum hem Türkiye'de hem de dünya genelinde engelli turizminin gelişimini önemli ölçüde kısıtlamaktadır. Bu çıkış noktasından hareketle hazırlanan bu çalışmada, Batman'da faaliyet gösteren otel işletmelerinin engelli bireyler açısından ne ölçüde erişilebilir olduğunun belirlenmesi amaçlanmaktadır. Çalışma aracılığıyla otel yöneticilerine, engelli bireylere sunulan hizmet kalitesini artırmaya yönelik somut öneriler sunulması ve erişilebilirlik konusundaki bilimsel literatüre katkı sağlanması hedeflenmektedir.

1. LİTERATÜR TARAMASI

1.1. Engellilik Kavramı

Birleşmiş Milletler (BM), engelli bireyleri; ruhsal, bedensel, zihinsel veya algısal bozuklukları uzun süreli olarak yaşayan, bu nedenle toplumsal yaşama etkili ve eşit biçimde katılmalarını engelleyen çeşitli fiziksel, çevresel ve sosyal engellerle karşılaşan bireyler olarak tanımlamaktadır (UN, 1975: 1-2). Bu tanım, engelliliği sadece bireysel bir sağlık durumu olarak değil, aynı zamanda çevresel faktörlerle etkileşim içinde şekillenen bir sosyal durum olarak ele almaktadır. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ise engelli kavramını, bireyin fiziksel, zihinsel veya duysal işlevlerinde tamamen veya kısmen bir azalma meydana gelmesiyle birlikte, bu bireyin sosyal, kültürel, çevresel veya ekonomik nedenlerle günlük yaşam görevlerini yerine getirmede zorlanması ve uygun bir mesleği sürdürememesi durumu şeklinde tanımlamaktadır (ILO, 1998). Bu tanımda, engellilik ile mesleki yeterlilikler ve istihdam ilişkisi ön plana çıkmaktadır. Türkiye’de engellilik tanımı, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanunu’nda ele alınmış ve “özürlü” kavramı üzerinden açıklanmıştır. Buna göre, doğuştan veya sonradan meydana gelen bir kaza veya hastalık sonucu zihinsel, bedensel, ruhsal ya da sosyal yetilerinde farklı düzeylerde kayıp yaşayan bireyler, günlük yaşam gereklerini yerine getiremedikleri için bakım, rehabilitasyon, destek ve danışmanlık hizmetlerine ihtiyaç duymaktadır (TBMM, 1983). Zengin ve Eryılmaz’a (2013: 52) göre ise, ruhsal veya bedensel bütünlüğü doğuştan veya sonradan, geçici ya da kalıcı olarak azalmış bireyler engelli olarak değerlendirilmektedir. Bu tanımda özellikle yaşlılık ve hastalık gibi yaşam döngüsünün doğal süreçleri de engellilik kapsamına alınmaktadır. Her ne kadar engelli tanımları ülkeden ülkeye farklılık gösterse de Dünya Sağlık Örgütü (WHO, 1980: 27) yaptığı tanımlama ile engellilik kavramına evrensel bir çerçeve kazandırmaya çalışmıştır. Bu çerçeve, bireyin işlevsellik düzeyindeki azalma, engel durumu ve dezavantaj kavramlarını bir bütün olarak ele almış; engellilik tartışmalarına hukuki ve politik bir zemin hazırlamıştır. Söz konusu tanımlardan hareketle engellilik kavramını, bireylerin fiziksel, zihinsel, ruhsal ya da algısal işlevlerinde meydana gelen kısıtlılıklar nedeniyle toplumsal yaşamda tam ve eşit katılım gösterememeleri durumunu ifade eden çok boyutlu bir olgu olarak ifade etmek mümkündür. Dünya Sağlık Örgütü (WHO, 1980: 27-29), engelliliği daha çok sağlık bağlamında değerlendirerek “yetersizlik”, “özürlülük” ve “engellilik” olmak üzere üç başlık altında sınıflandırmaktadır: *Yetersizlik*, bilişsel, ruhsal, zihinsel veya bedensel yapı ve bu yapılara ait organların birinde ya da birden fazlasında meydana gelen bozulma, noksanlık, işlev kaybı ya da anormallik durumu olarak tanımlanmaktadır (WHO, 1980: 27). *Özürlülük*, yetersizlik, doğuştan gelen bir durum, geçirilen bir hastalık ya da yaşanan bir kaza sonucunda ortaya çıkan ve bireyin cinsiyet, yaş, sosyo-kültürel faktörlerle bağlantılı olarak; toplumun diğer bireyleri için sıradan kabul edilen etkinlik, davranış ve tutumları yerine getirmesini kısıtlayan ya da engelleyen olumsuz durumdur (WHO, 1980: 29). *Engellilik* ise hastalık, sakatlık, kaza ya da doğum öncesi veya sonrası çeşitli nedenlerle ortaya çıkan; kalıcı ya da geçici olabilen, bireyin toplumun diğer bireyleri için sıradan kabul edilen etkinlik ve faaliyetleri yerine getirme yetisinde meydana gelen eksiklik ya da kısıtlılık durumu olarak tanımlanmaktadır (WHO, 1980: 28). Bu çerçevede, doğuştan veya sonradan meydana gelen ruhsal, fiziksel veya zihinsel yeti kayıpları nedeniyle bireyin normal yaşama dair koşullara uyum sağlayamaması ve belirli tamamlayıcı hizmetlere gereksinim duyması durumu olan engellilik, çeşitli şekillerde sınıflandırılabilir. Her engel türünün kendine özgü ihtiyaç ve beklentileri bulunduğu göz önüne alındığında, engelli bireylerin belirli kategorilere ayrılması, onların gereksinimlerinin daha kolay karşılanmasını sağlayacaktır. Genel bir sınıflandırma yapılacak olursa, engellilik kavramı şu başlıklar altında toplanabilir: (i) Ortopedik engellilik, (ii) Zihinsel engellilik, (iii) Dil ve konuşma yetersizliği ve (iv) işitme engelliliği (WHO, 2011). Engelli bireylerin sosyal yaşamın her alanında zorluklarla karşılaştıkları açıktır. İnsanlar yaşadıkları çevre ve toplumla sürekli bir etkileşim içerisinde. Çevrenin birey üzerinde etkisi olduğu gibi, bireylerin de çevreyi şekillendirme gücü bulunmaktadır. Bu bağlamda turizm, engelli bireylerin sosyalleşebileceği önemli bir alan olmakla birlikte, bu alandaki aktivitelere katılım oranı halen sınırlı düzeydedir. Turizm, engelli bireylerin sosyal, psikolojik ve ruh sağlığının iyileşmesine ve gelişimine önemli katkılar sağlamaktadır.

Ayrıca turizm; sosyal becerilerin kazanılması, farklı kültürlerle etkileşimin artırılması, bireylerin ufkunun genişletilmesi, başka bireyleri anlama becerilerinin geliştirilmesi ve yeni bilgiler edinilmesi açısından fırsatlar sunarak, kişilerin yaşam kalitesi ve gelişimine olumlu etkiler yapmaktadır (Çizel ve Çizel, 2014: 176). Engelli bireylerin de tüm insanlar gibi sahip oldukları hakları bulunmakta ve diğer bireyler gibi hedef ve beklentilere sahiptirler (Buhalis *vd.*, 2005: 65). Engelli bireyler için risk almak, yeni ilgi alanları keşfetmek, sosyal destek ağları kurmak, günlük yaşam görevlerini yönetmek ve engellerini kabullenmek sürecinde turizm faaliyetleri büyük önem taşımaktadır (Yau *vd.*, 2004: 950). Engelli turizmi kavramı ilk kez 1970’li yıllarda gündeme gelmiş, özellikle yirminci yüzyılın son yirmi yılı içerisinde engelli haklarının tartışılmaya başlamasıyla birlikte bu alandaki araştırmalar hız kazanmıştır (Poria *vd.*, 2011: 573). Engellilik boyutunun turizmde ele alınması, bu kavramın tanımlanması ihtiyacını doğurmuştur. Darcy ve Buhalis (2011: 10-11), engelli turizmini; bireylerin yalıtılmadığı, evrensel tasarım ilkelerinin uygulandığı, turizm paydaşlarının iş birliği içinde hareket ettiği, iletme, hareket, erişim ve bilişsel ihtiyaçların birlikte göz önünde bulundurulduğu; turizm hizmet ve ürünlerine koşulsuz erişim imkânının sağlandığı; eşitlik, özgürlük, bağımsızlık, işlevsellik ve haysiyetin temel değerler olarak kabul edildiği iş birliğine dayalı süreçler bütünü olarak tanımlamaktadır. Akıncı ve Sönmez (2015: 98) engelli turizmini; sunulan hizmetlerin çeşit ve türlerinden bağımsız olarak, turistik ürünlerin, zihinsel, ruhsal ve bedensel noksanlıkları dikkate alınmaksızın bireylerin gereksinimlerine uygun şekilde oluşturulması biçiminde açıklamaktadır. Bozok *vd.* (2014: 6) ise engelli bireylerin, içinde yaşadıkları toplumda ikinci bir kişinin yardımına ihtiyaç duymadan özgürce toplumsal yaşama katılabilmelerini; fiziksel çevreye, iletişim araçlarına, halka açık alanlara, ulaşım araçlarına, dijital bilgilere ve turistik hizmetlere diğer bireylerle eşit koşullarda, özgürce ve yardım almadan erişmelerini ve sosyal hayata etkin katılımlarını vurgulamaktadır. En yalın ifadeyle engelli turizmi, turistik etkinlik, ürün, faaliyet ve aktivitelere erişim kolaylığıdır (Boisjoly ve El-Geneidy, 2017: 39). Turizm faaliyetleri sırasında engelli bireylerin olumlu deneyimler yaşayabilmeleri için ulaşılabilirlik ve erişilebilirlik temel unsurlar olarak öne çıkmaktadır (Baş ve Kılıç, 2014: 71). Engelli bireylerin günlük yaşantılarında karşılaştıkları kısıtlamalardan kurtulmaları, memnuniyet düzeylerini artırmaktadır. Erişilebilir bir tatil deneyimi sonrasında engelli bireyler yeni arkadaşlıklar edinmekte, özgüven kazanmakta ve özgürlük hissinde iyileşmeler yaşamaktadır. Ayrıca, engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımı, onların toplumsal yaşama entegrasyonuna da katkı sağlamaktadır (Tozlu *vd.*, 2012: 2). Buna karşın, turizm sektöründe engelli turizminin gerçekleşmesinde, engelli bireylerin faaliyetlerini kolaylaştırıcı işlevlere sahip olan otel işletmelerinin rolü büyük önem taşımaktadır. Otellerin erişilebilirlik standartlarına uygun düzenlemeler yapması, fiziksel engelleri olan misafirlerin konaklama, yemek, ulaşım ve diğer hizmetlerden eksiksiz ve bağımsız şekilde yararlanabilmelerini sağlamaktadır (Arıca, 2019). Ancak, sektördeki birçok işletmenin bu konuda yeterli donanım ve altyapıya sahip olmadığı görülmektedir. Bu durum, engelli bireylerin turizm deneyimlerinin sınırlanmasına ve erişim engellerinin devam etmesine yol açmaktadır. Bu nedenle, otel işletmelerinin engelli dostu hizmet anlayışını benimsemeleri, evrensel tasarım ilkelerine uygun mekânlar oluşturmaları ve personel eğitimlerine önem vermeleri gerekmektedir. Tüm bunlara ek olarak, engelli turizmini etkileyen etkenler literatürde farklı perspektiflerden ele alınmakta olup, genel olarak ekonomik algı, psikolojik algı ve fiziksel altyapı boyutlarında kümelenmektedir. *Ekonomik algı*, turistlerin ve yerel halkın, işletmelerin sunduğu hizmetlerin ekonomik koşullara uygunluğu, fiyat düzeyi ve maliyet-fayda dengesi konularındaki bireysel değerlendirmelerini ifade etmektedir (Göker, 2020). *Psikolojik algı*, bireylerin işletmelerin sunduğu hizmetlere yönelik beklenti, duygu ve düşüncelerini kapsayan öznel değerlendirmeler olarak tanımlanmaktadır (Baloğlu ve McCleary, 1999). *Fiziksel altyapı* ise, turizm işletmelerinin hizmet sundukları fiziki ortamın teknolojik donanımı, erişilebilirliği, kalite düzeyi ve mekânsal düzenlemelerle ilgili algıları içermektedir (Yoon ve Uysal, 2005). Bu üç boyut, engelli turizminin gelişimini doğrudan etkileyen temel faktörler olarak literatürde öne çıkmakta olup, bu çerçevede gerçekleştirilen çalışmalara aşağıda yer verilmektedir.

1.2. Engelli Turizminin Gelişimini Doğrudan Etkileyen Temel Faktörler

1.2.1. Ekonomik algı

Engelli turizmde ekonomik algı, engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımlarını etkileyen ekonomik unsurların bireyler, işletmeler ve destinasyonlar tarafından nasıl algılandığını ve değerlendirildiğini ifade eder. Engelli turizmde yapılan çalışmalar, bu alanın ekonomik boyutunun hem engelli bireylerin katılımını hem de hizmet sunan kurumların yaklaşımını doğrudan etkilediğini ortaya koymaktadır. McKercher vd. (2003), seyahat acentalarının engelli bireyler için temel hizmet sağlayıcısı olduğunu, ancak bu hizmetlerin çoğu zaman yetersiz ve ayrımcı bir nitelik taşıdığını belirtmiştir. Özellikle yüksek fiyatlı turların engelli bireylerin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olduğu vurgulanmıştır. Benzer şekilde Pehlivanoglu (2012), Antalya örneğinde otel işletmelerinin fiziksel erişilebilirlik adına yaptığı düzenlemelerin çoğunlukla göstermelik olduğunu, çeşitli engel gruplarının farklı ihtiyaçlarının ise göz ardı edildiğini ortaya koymuştur. Bu durum, ekonomik algının yalnızca altyapısal düzenlemelerle sınırlı kaldığını göstermektedir. Akıncı ve Sönmez (2015) ise daha kullanıcı odaklı bir bakışla, engelli bireylerin erişilebilir turizme dair beklentilerini ele almış ve ekonomik zorlukların bu bireylerin turizm faaliyetlerine katılımını sınırlayan en önemli etkenlerden biri olduğunu belirtmiştir. Üç çalışmanın ortak noktası, turizm sektöründe engelli bireylere yönelik hizmetlerin ekonomik perspektiften değerlendirildiğinde yetersiz kaldığını ve hizmet sağlayıcıların çoğu zaman bu grubu ikincil bir müşteri kitlesi olarak gördüğünü göstermektedir.

1.2.2. Psikolojik algı

Engelli turizmde psikolojik algı, engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımı sürecinde yaşadıkları duygu, düşünce, beklenti ve algıların; aynı zamanda toplumun ve turizm sektörünün bu bireylere yönelik tutumlarının birey üzerindeki psikolojik etkilerini kapsayan çok yönlü bir kavramdır. Engelli turizmde ilişkin yapılan araştırmalar, fiziksel erişilebilirliğin ötesinde, bireylerin turizm süreçlerine dair yaşadıkları psikolojik algıların da büyük önem taşıdığını göstermektedir (Arıca ve Ukav, 2020). Daniels vd. (2005), bedensel engelli bireylerin seyahatlerinde karşılaştıkları zorlukları ele almış ve kişilerarası, içsel ve yapısal olmak üzere toplamda yirmi temayı analiz ederek bu temalar arasındaki ilişkilerin karmaşık değil, daha çok etkileşimli nitelikte olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgular, seyahatin sadece mekânsal değil, aynı zamanda sosyal ve duygusal bir deneyim olduğunu göstermektedir. Yaylı ve Öztürk (2006) ise hizmet sunucularının psikolojik algısını ele alarak, otel yöneticilerinin engelli bireylere yönelik tutumlarını değerlendirmiş; yıldız sayısı arttıkça yöneticilerin daha olumlu ve kapsayıcı bir bakış açısına sahip olduklarını saptamıştır. Bu durum, yönetsel tutumların da psikolojik algının şekillenmesinde etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Rummels'in (2008) ABD'de gerçekleştirdiği çalışmada ise, engelli bireylerin seyahat öncesinde yeterli bilgiye sahip olmalarının turizme yönelik olumlu algılarını artırdığı belirlenmiştir. Ancak bu durumun uluslararası seyahatlerde aynı düzeyde etkili olmadığı görülmüştür. Üç çalışma birlikte değerlendirildiğinde, engelli bireylerin seyahate dair psikolojik algılarının yalnızca bireysel beklenti ve deneyimlerle değil; aynı zamanda hizmet sunucularının yaklaşımı ve bilgilendirme düzeyiyle de yakından ilişkili olduğu ortaya çıkmaktadır.

1.2.3. Fiziksel altyapı

Engelli turizmde fiziksel altyapı, engelli bireylerin turizm destinasyonlarına güvenli, bağımsız ve onurlu bir şekilde erişebilmesini sağlayan tüm fiziki düzenlemeleri ifade eder. Engelli turizmde ilişkin yapılan araştırmalar, fiziksel altyapının yetersizliğinin engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımını doğrudan etkilediğini ortaya koymaktadır. Amanda'nın (2003) çalışmasında, ABD'de Engelli Amerikalılar Yasası ile hakları güvence altına alınan bireylerin turizm ve seyahat sektöründe hâlâ fiziksel ve tutumsal engellerle karşılaştıkları vurgulanmıştır. Benzer şekilde Türkiye'de yapılan çeşitli araştırmalar da, fiziksel altyapı yetersizliklerinin engelli bireylerin turizm faaliyetlerinden yeterince yararlanamamalarına neden olduğunu göstermektedir. Arıcı (2010), bedensel engelli bireylerin hizmet algılarının, turizm faaliyetlerine katılım sıklıklarını etkilediğini saptamıştır. Karacaoğlu (2012), konaklama işletmelerinin erişilebilirlik açısından

yetersiz olduğunu belirtmiş ve engelli bireylerin beklentilerine uygun altyapı düzenlemeleri yapılması gerektiğini vurgulamıştır. Kırlar'ın (2013) İzmir'de gerçekleştirdiği çalışmada, otellerin fiziksel altyapı bakımından eksik olduğu, ancak işletmecilerin engelli turizmine karşı olumlu tutum sergilediği görülmüştür. Zengin ve Eryılmaz (2013), fiziksel altyapının yalnızca teknik bir mesele değil, aynı zamanda toplumsal ve yasal bir sorun olduğunu belirterek, bu alandaki iyileştirmelerin teşvikler ve mevzuat yoluyla desteklenmesi gerektiğini savunmuştur. Bulgan vd. (2021), restoranlara erişimde karşılaşılan yapısal sorunların, Braille menülerin eksikliği gibi engellerle birleşerek katılımı sınırlandığını göstermiştir. Dominguez vd. (2022) ise Kuzey Kıbrıs örneğinde, destinasyonun turistik potansiyeline rağmen cazibe merkezlerinde fiziksel erişilebilirlik açısından önemli eksiklikler bulunduğunu ortaya koymuştur. Tüm bu çalışmalar, engelli turizminin gelişebilmesi için yalnızca fiziki düzenlemeler değil; aynı zamanda erişilebilirlik anlayışının bütüncül olarak benimsenmesi gerektiğine işaret etmektedir.

2. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Bu araştırmanın amacı, Batman ilinde faaliyet gösteren otellerin engelli bireylere yönelik uygunluk düzeyini belirlemektir. Araştırma kapsamında, konaklama işletmelerinin yöneticileriyle yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış ve gözlem yöntemiyle veri toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme, önceden belirlenmiş sorular doğrultusunda ilerleyen ancak katılımcının yanıtlarına göre esneklik gösterilerek yönlendirilebilen nitel bir veri toplama aracıdır (Yıldırım ve Şimşek, 2018). Gözlem ise bireyleri veya grupları doğal ortamlarında; belirli davranış, olay ve etkileşimleri sistematik biçimde izleyip kaydederek bilgi edinmeyi amaçlayan bir nitel veri toplama yöntemidir. Bu yöntem, araştırmacıya olayları bağlam içinde ve doğrudan inceleme olanağı sunar (Patton, 2002; Karasar, 2012). Araştırmanın evrenini, Batman ilinde yer alan oteller oluşturmaktadır. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın 2025 yılı Nisan ayı verilerine göre, Batman'da 8'i bakanlık belgeli, 6'sı belediye belgeli olmak üzere toplam 14 konaklama tesisi bulunmaktadır (T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2025). Araştırma kapsamında, görüşmeyi kabul eden yedi otelle mülakat gerçekleştirilmiş ve aynı işletmelerde gözlem yoluyla da veri toplanmıştır. Verilerin toplanma süreci 10 Nisan–15 Mayıs 2025 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırmada kullanılan görüşme formu, Meriç ve Işık (2019) çalışmasından uyarlanarak hazırlanmıştır. Form üç (3) bölümden oluşmaktadır: Birinci bölümde, otel yöneticilerinin engelli bireylere yönelik ekonomik algılarını belirlemeye yönelik sorular yer almaktadır. Bu bölümde, engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımının işletmelere sağlayabileceği ekonomik katkılar ile bu durumun işletmelere getirebileceği olası kısıtlamalar hakkında veriler toplanmıştır. İkinci bölümde, yöneticilerin engelli bireylere ilişkin psikolojik algıları incelenmiştir. Bu çerçevede, otel yöneticilerinin engelli bireylere yönelik önyargılı tutumlara sahip olup olmadıkları tespit edilmeye çalışılmıştır. Üçüncü bölümde ise, yöneticilerin engelli bireylere yönelik fiziksel altyapı gerekliliklerine dair algıları ele alınmıştır. Bu kapsamda, otellerde ne tür fiziksel düzenlemelerin yapılması gerektiği ve yöneticilerin bu konuya gösterdiği hassasiyet belirlenmeye çalışılmıştır.

3. BULGULAR

Araştırmada, katılımcılara yöneltilen sorulara verilen yanıtlar üç ana kategoriye ayrılarak sistematik bir şekilde incelenmiştir. Bu kategoriler, otel yöneticilerinin engelli bireylere ilişkin algılarının farklı boyutlarını ortaya koymak amacıyla oluşturulmuştur. Birinci kategori, ekonomik algıdır ve engelli bireylerin turizme katılımının işletmelere sağladığı maddi faydalar ile olası ekonomik kısıtlamaları ele almaktadır. İkinci kategori, psikolojik algı, yöneticilerin engelli bireylere yönelik tutum ve önyargılarını değerlendirmektedir. Üçüncü kategori ise, fiziksel altyapıdır ve otellerin engelli erişimine yönelik fiziksel düzenlemeleri ve yöneticilerin bu konudaki duyarlılığını kapsamaktadır. Bu kategorilendirme, verilerin sistematik analizine ve bulguların derinlemesine yorumlanmasına olanak sağlamıştır.

3.1. Ekonomik Algıya İlişkin Bulgular

- Engelli misafirlere hizmet vermek oldukça yüksek maliyet gerektirdiğinden göz ardı edilebilir mi?

Konaklama işletmeleri yöneticilerinin tamamı, engelli misafirlere hizmet vermenin göz ardı edilemeyecek bir konu olduğunu belirtmiştir. Bir yönetici, her bireyin eşit hizmet alma hakkının bulunduğunu ve maliyet faktörünün bu hak karşısında ikinci planda değerlendirilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Bu kapsamda, otel yöneticilerinin görüşleri aşağıda sunulmaktadır.

K1:Hayır her bireyin eşit hizmet alma hakkı vardır, maliyet faktörü ikinci planda yer almalıdır.

K2:Engelli misafirlere hizmet göz ardı edilemez.

- Engelli misafirlerin daha cömert olduklarını düşünüyor musunuz?(Bahşış bırakma, pazarlık yapma)

İşletme yöneticilerinden beşi, engelli misafirlerin bahşış bırakma veya pazarlık yapma gibi davranışlarda engelsiz bireylerden farklılık göstermediğini belirtmiştir. Bir yönetici, engelli misafirlerin de diğer misafirler gibi çeşitli ekonomik düzeylere sahip olabileceğini ifade etmiştir. Buna karşın, bir yönetici daha önce hiç engelli misafir ağırlamadıklarını belirtirken, bir diğer yönetici engelli bireylerin daha cömert olduğunu dile getirmiştir. Bu konudaki otel yöneticilerinin görüşleri aşağıda sunulmaktadır.

K3:Hayır, bu durum kişiden kişiye değişir.

K4:Engelli misafirlerin daha cömert olduklarını düşünüyorum.

- Engellilere yönelik konseptte hizmet veren bir otelin gelirinin daha yüksek olacağını düşünüyor musunuz?

İşletme yöneticilerinden dördü, engellilere yönelik hizmet sunan otellerin gelirinin daha yüksek olacağı görüşündedir. Bu yöneticilerden biri, “Daha kapsayıcı hizmet veren oteller daha geniş bir müşteri kitlesine hitap eder ve bu da geliri artırabilir” şeklinde görüşünü ifade etmiştir. Buna karşılık, üç yönetici ise böyle bir gelir artışı beklemediklerini belirtmiştir. Otel yöneticilerinin bu konudaki görüşleri aşağıda yer almaktadır.

K5:Hayır, düşünmüyorum. Çünkü kişinin kendi yapısından kaynaklı cömertlik durumuna bağlıdır.

K1:Evet, çünkü daha kapsayıcı hizmet veren oteller daha geniş bir müşteri kitlesine hitap eder ve bu da geliri artırabilir.

- Refakatçisi olmadan otele gelen engelli bireylerden verilen hizmet için ekstra ücret talep ediyor musunuz?

Konaklama işletmeleri yöneticilerinden altısı, engelli bireylerden ekstra ücret talep etmediklerini ifade etmiştir. Bu yöneticilerden biri, “Engelli bireyin ailesine daha fazla yardımcı olduklarını ve fiyatlandırmada diğer misafirlerden farklı bir tutum sergilediklerini” belirtmiştir. Bir başka yönetici ise, engelli bireylerden ekstra ücret talep etmenin etik olmadığını vurgulamıştır. Buna karşın, işletme yöneticilerinden biri ekstra ücret talep ettiklerini belirtmiştir. Otel yöneticilerinin bu konudaki görüşleri aşağıda sunulmaktadır.

K1:Hayır, hizmet eşit şekilde sunulmalıdır. Engelli bireylerden extra ücret talep edilmesi etik değil

K7:Hayır, ailesine daha çok yardımcı oluyoruz, fiyat konusunda. Onları diğer bireylerden ayrı tutuyoruz.

K4:Evet, extra ücret talep ediyoruz.

3.2. Psikolojik Algıya İlişkin Bulgular

- İşletmenizde engelli turistlere hizmet vermek sizi mutlu eder mi?

Araştırmaya katılan tüm işletme yöneticileri, engelli bireylere hizmet vermenin kendilerini mutlu ettiğini ifade etmiştir. Bu kapsamda, bir konaklama yöneticisi, “Her bireye hizmet verebilmek bizim için mutluluk

ve gurur kaynağıdır” şeklinde görüşünü dile getirmiştir.

K1:Evet, her bireye hizmet verebilmek bizim için mutluluk ve gurur kaynağıdır.

K3:Tabi ki, bu durumdan mutluluk duyarız.

- Engelli misafirler tesiste konaklayan diğer misafirleri olumsuz etkiler mi?

Konaklama işletmeleri yöneticilerinin tamamı, engelli misafirlerin diğer konukları olumsuz etkilemediğini belirtmiştir. Yöneticilerden biri, “Bugüne kadar böyle bir olumsuzlukla karşılaşmadıklarını, toplumda empati ve anlayış duygularının arttığını” ifade etmiştir.

K1:Hayır, bugüne kadar böyle bir olumsuzlukla karşılaşmadık, toplum olarak empati ve anlayış artıyor.

K6:Hayır, etkilediğini düşünmüyorum.

- Diğer ziyaretçilerden engelliler ile ilgili şikâyet aldınız mı?

İşletme yöneticilerinin tamamı, engelli misafirlerin tesiste bulunması nedeniyle herhangi bir şikâyet almadıklarını belirtmiştir. Yöneticilerden biri, “Tüm misafirlerin birbirine saygılı davrandığını” belirtmiştir.

K4:Hayır, herhangi bir şikâyet alınmadı, tüm misafirler birbirine saygılıdır.

K5:Hayır, herkes birbirine saygılıdır.

- Engellilere hizmet etmek için personelin özel eğitimi olması gerektiğini düşünüyor musunuz? Personelinizi eğitiyor musunuz?

İşletme yöneticilerinin tamamı, personellerine engelli bireylere hizmet verme konusunda destek verdiklerini ifade etmiştir. Ayrıca tüm yöneticiler, personelin bu alanda eğitim almasının önemine vurgu yapmıştır. Konaklama yöneticilerinden biri, “Personellerimize farkındalık eğitimi aldırıyoruz” şeklinde görüş belirtmiştir.

K3:Evet, düşünüyoruz. Personelimizin farkındalık eğitimi almasını sağlıyoruz.

K7:Evet, personelin eğitim alması gerektiğini düşünüyoruz.

- Otoparkınızda engelliler için özel alan ayırıyor musunuz? Sizce gerekli mi?

Konaklama işletmelerinin tamamı, engelli bireyler için özel alanlar ayırdıklarını ve engelli misafirler için otopark düzenlemesinin gerekliliğini vurgulamıştır.

K1:Evet, ayırıyoruz ve bu kesinlikle gereklidir. Bu alanlar temel ihtiyaçtır.

K5:Evet, ayırıyoruz bunun önemli olduğunu farkındayız.

- Tesisinizde engellilere yönelik olarak geliştirdiğiniz uygulamalar var mı?

İşletme yöneticilerinden dört tanesi, engelli bireylere yönelik özel uygulamaların bulunmadığını belirtirken, üçü bu tür uygulamaların mevcut olduğunu ifade etmiştir. Özel uygulamalara sahip olduklarını belirten yöneticilerden biri, bu uygulamalar arasında rampalar, geniş kapılar, asansör erişimi ve özel banyoların yer aldığını belirtmiştir.

K1:Evet, rampalar, geniş kapılar, asansör erişimi, özel banyo gibi erişimlerimiz mevcuttur.

K4:Hayır, engelli bireylere yönelik özel bir uygulamamız mevcut değildir.

3.3. Fiziksel Altyapıya İlişkin Bulgular

Araştırma kapsamında yöneticilerin altyapının gerekliliği konusundaki görüşlerinin yanı sıra altyapıların varlığına ve özelliklerine yönelik görüşler ve uygulamalar belirlenmeye çalışılmıştır. Yöneticilerin fiziksel altyapı kapsamındaki görüşleri aşağıdaki sorular kapsamında değerlendirilmiştir.

- Engelliler için restoranlarınızda özel düzenlemeler mevcut mudur?
- Dolap içi askı yüksekliği ideal aralıkta mı?
- Elektrik anahtarı yüksekliği 90-140 cm aralığında mı?
- Odada acil yardım düğmesi var mı?
- Kapı ile irtibatlı oda servis düğmesi var mı?
- Yatak yanına yaklaşılabilecek kadar alan var mı?
- Tuvalet yanında tutamak var mı?
- Lavabo yüksekliği uygun mu?
- Ayna eğimli yerleştirilmiş mi?

Konaklama işletmelerinin fiziksel altyapıya uygunluğunu belirlemek amacıyla yukarıda belirtilen sorular yöneltilmiş ve otel yöneticilerinden izin alınarak engelli odalarının müsaitlik durumları gözlemlenmiştir. Araştırma sonucunda, tüm otellerde en az bir engelli odasının bulunduğu tespit edilmiştir. Ancak, belirtilen fiziksel altyapı kriterlerinin tamamını karşılayan otel sayısı iki ile sınırlı kalmıştır. Geriye kalan beş otelde ise altyapı uygunluk kriterlerinden bazıları eksik bulunmaktadır. Buna göre:

- İki otel işletmesi “Odada acil yardım düğmesi var mı?” sorusuna olumsuz yanıt vermiştir.
- Bir otel işletmesi, “Engelliler için restoranlarda özel düzenlemeler mevcut mudur?” sorusuna olumsuz cevap vermiştir.
- Bir işletme, “Dolap içi askı yüksekliği ideal aralıkta mı?” ve “Elektrik anahtarı yüksekliği 90-140 cm aralığında mı?” sorularına olumsuz yanıt vermiştir.
- Bir işletme, “Kapı ile irtibatlı oda servis düğmesi var mı?” sorusuna olumsuz yanıt vermiştir.
- Bir otel işletmesi, “Tuvalet yanında tutamak var mı?” sorusuna olumsuz cevap vermiştir.
- İki otel işletmesi ise “Ayna eğimli yerleştirilmiş mi?” sorusuna hayır demiştir.

K2:Odada acil durum düğmemiz yoktur ve ayna eğimli yerleştirilmemiş

K3:Dolap içi askı yüksekliği ideal aralıkta değildir ve ayna eğimli yerleştirilmemiş

K5:Kapı ile irtibatlı oda servisi ve tuvalet yanında tutamak yoktur.

K6:Engelliler için restoranlarında özel düzenleme yoktur.

K7:Elektrik anahtar yüksekliği 90-140 cm aralığında değildir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmanın amacı, Batman'daki otellerin engelli bireylere uygunluğunu belirlemektir. Bu kapsamda, Batman ilinde faaliyet gösteren konaklama işletmelerinin engelli bireylere yönelik uygunluk durumlarının tespit edilmesi ve bu doğrultuda öneriler geliştirilmesi hedeflenmiştir. Araştırma, engelli turizminin geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır. Çalışmada, ekonomik algı, psikolojik algı ve fiziksel altyapının, otel işletmelerinin engelli turizmi alanında karşılaştıkları en önemli sorunlar olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar literatürdeki bulgularla da paralellik göstermektedir. Bulgan vd. (2021) ekonomik algının; Kenzhebeyave (2018) psikolojik algının; Ajami ve Türkmen (2022), Maciejko (2021) ile Türkmendağ (2015) ise fiziksel altyapı yetersizliğinin engelli turizminin başlıca kısıtlayıcıları olduğunu vurgulamışlardır.

Araştırma sonuçları ekonomik algı kapsamında, maliyet faktörünün engelli bireylere yönelik hizmet sunumunda ikinci plana atılması gerektiğini ortaya koymaktadır. Otel işletmeleri yöneticileri, engelli misafirlere hizmet vermenin göz ardı edilmemesi gereken bir sorumluluk olduğunu belirtmişlerdir.

Ayrıca, engelli bireylerin genellikle cömert oldukları yönünde algılar bulunmakla birlikte, mevcut fiyat politikalarının bu durumu desteklemediği ve uyumsuzluklar yaşandığı tespit edilmiştir. İşletmelerin fiziksel altyapı eksiklikleri nedeniyle engelli turizminden beklenen ekonomik getiriye sağlayamadıkları anlaşılmıştır. Bunun yanı sıra, bazı işletmeler engelli bireylere refakat eden kişilerden ekstra ücret talep etmekte olup, bu uygulama sektörde etik ve erişilebilirlik açısından sorgulanmalıdır. Literatürde de belirtildiği üzere, engelli turistlerin ekonomiye katkı potansiyelinin akademik çalışmalar ve pazar verileriyle kamuoyuna aktarılması, sektördeki önyargıların kırılmasına ve engelli turizminin gelişmesine önemli katkılar sağlayacaktır (Gürsoy, 2017).

Psikolojik algıya yönelik sonuçlar engelli bireylere yönelik tutumların, işletme yöneticileri tarafından olumlu biçimde ifade edildiğini; engelli misafirlere hizmet vermek işletme yöneticileri için mutluluk ve gurur kaynağı olarak görüldüğünü göstermektedir. Ayrıca, engelli misafirlerin diğer konuklar üzerinde olumsuz bir etkisinin olmadığı ve personellere yönelik farkındalık eğitimlerinin desteklendiği ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte, genel olarak engelli bireyler için geliştirilmiş özel uygulamaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, sektörde engelli bireylerin sadece yardım edilmesi gereken nesneler olarak algılanması riskini doğurabilir. Turizm çalışanlarına yönelik em pati ve farkındalık temelli eğitimlerin yaygınlaştırılması, engelli bireylerin aktif turist ve tüketici olarak kabul edilmesine önemli katkılar sunacaktır. Bu yaklaşım, hizmet kalitesini artırmakla kalmayıp, engelli turizminin sürdürülebilir gelişimine de zemin hazırlayacaktır (Çizel ve Çizel, 2014).

Fiziksel altyapı açısından sonuçlar, yalnızca bir işletmenin tüm erişilebilirlik kriterlerini eksiksiz karşıladığı belirlenmiştir. Diğer işletmelerde ise önemli eksiklikler mevcuttur. Özellikle, odalarda acil yardım düğmesinin bulunmaması, tuvaletlerde tutamağın yer almaması, aynaların eğimli yerleştirilmemesi, dolap içi askı ve elektrik anahtarlarının uygun yükseklikte olmaması gibi temel erişilebilirlik standartlarının büyük bir kısmında yetersizlikler tespit edilmiştir. Bu altyapı eksiklikleri, engelli bireylerin konforlu ve güvenli bir konaklama deneyimi yaşamalarını engellemekte, aynı zamanda işletmelerin engelli turizminden ekonomik fayda sağlamasını da sınırlandırmaktadır. Bu kapsamda, engelli bireylerin turizm hizmetlerine erişimini artırmak için özel sektör ve kamu kurumlarının iş birliği içinde kapsamlı yatırım politikaları geliştirmesi gerekmektedir. Böylelikle, hem altyapı iyileştirilecek hem de engelli turizminin önündeki fiziksel engeller kaldırılarak daha kapsayıcı bir turizm ortamı yaratılacaktır (Türkmendağ, 2015). Araştırma sonuçları ekseninde Batman ilinde engelli dostu turizmin geliştirilmesi odağında;

Fiziksel Altyapının İyileştirilmesi: Konaklama işletmelerinde engelli bireylerin erişilebilirliğini artırmak amacıyla, odalarda acil yardım düğmesi, tuvaletlerde tutamaklar, uygun yükseklikte elektrik anahtarları ve dolap içi askılar gibi temel erişilebilirlik unsurlarının eksiksiz olarak sağlanması gerekmektedir. Kamu ve özel sektör iş birliğiyle, bu altyapı yatırımlarının teşvik edilmesi ve zorunlu hale getirilmesi önem arz etmektedir.

Personel Eğitimlerinin Yaygınlaştırılması: Otel çalışanlarına yönelik, engelli bireylere karşı empati ve farkındalığı artırmaya yönelik eğitim programları düzenlenmelidir. Bu eğitimler, hizmet kalitesini yükseltirken, engelli turistlerin konaklama deneyimlerinin olumlu olmasını sağlayacaktır. Turizm sektöründe çalışanların engelli bireylerin ihtiyaçlarına duyarlı hale gelmesi, kapsayıcı turizmin gelişimi için kritik bir adımdır.

Ekonomik Algının Güçlendirilmesi: Engelli turizminin ekonomik potansiyeli, sektör paydaşları ve kamuoyuyla etkin biçimde paylaşılmalıdır. Bu sayede, işletmelerde engelli bireylere hizmet sunmanın getireceği ekonomik faydalar daha iyi anlaşılacak ve yatırım teşvikleri artacaktır. Ayrıca, engelli bireylere refakat eden kişilerden ekstra ücret talep edilmemesi konusunda farkındalık artırılmalıdır.

Özel Hizmet ve Alanların Geliştirilmesi: Engelli misafirlerin ihtiyaçlarına yönelik özel alanlar ve hizmetler tasarlanmalı, restoranlarda ve ortak kullanım alanlarında engelli bireylerin rahatça faydalanabileceği düzenlemeler yapılmalıdır. Böylece, engelli turistlerin tesislerde kendilerini daha rahat ve eşit hissetmeleri sağlanabilir.

Yasal Düzenlemelerin Güçlendirilmesi ve Denetim: Engelli bireylerin turizm hizmetlerine erişimini kolaylaştırmak için yasal düzenlemeler güncellenmeli ve uygulamadaki eksiklikler giderilmelidir. Ayrıca, ilgili kurumlar tarafından denetimler artırılarak işletmelerin erişilebilirlik standartlarına uyumu sağlanmalıdır.

Bilgilendirme ve Tanıtım Faaliyetleri: Engelli turizmi konusunda farkındalık yaratmak amacıyla bilgilendirme kampanyaları düzenlenmeli, engelli bireylerin ihtiyaçlarına uygun tesisler dijital platformlarda daha görünür hale getirilmelidir. Bu hem engelli turistlerin bilinçlenmesini hem de işletmelerin erişilebilirlik yatırımlarını artırmasını teşvik edecektir.

Bu araştırma Batman'daki sınırlı sayıda otel işletmesini kapsamakla birlikte, farklı bölgelerde ve turizm destinasyonlarında engelli bireylere yönelik hizmetlerin değerlendirilmesi önerilmektedir. Böylece bölgesel farklılıklar ve genel eğilimler karşılaştırmalı olarak ortaya konabilir. Buna ek olarak, Otel yöneticilerinin algılarının yanı sıra, engelli turistlerin kendilerinin deneyimlerine yönelik nitel ve nicel araştırmalar yapılması, hizmet kalitesinin kullanıcı perspektifinden değerlendirilmesine imkân sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- Ajami, G., & Türkmen, E. (2022). An investigation of the challenges faced by the disabled population and the implications for accessible tourism: Evidence from a Mediterranean destination. *Sustainability*, 14(8), 4702. <https://doi.org/10.3390/su14084702>
- Amanda, H. Avis (2003), Accessibility And Attitudinal Barriers Encountered In Sectors of Travel And Tourism By Travelers Who Have Disabilities, The Faculty of Graduate School University of Missouri Columbia.
- Akıncı, Z. ve Sönmez, N. (2015). Engelli bireylerin erişilebilir turizm beklentilerinin değerlendirilmesine yönelik nitel bir araştırma. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 26(1), 97-113.
- Arıca, R. (2019). Turistik bölge seçimini etkileyen faktörlerin belirlenmesi: Batman ilinde yaşayan gençler üzerine bir araştırma. *Sosyal Araştırmalar ve Davranış Bilimleri*, 5(8), 434-453.
- Arıca, R. & Ukav, İ. (2020). Effects of tourism development problems on tourist satisfaction and revisit intention: Example of Adıyaman. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 8(1), 371-387.
- Arıcı, S. (2010). *Bedensel Engellilerin Turizm Sektöründen Beklentilerinin Tespitine Yönelik Bir Araştırma*. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Baloğlu, S., & McCleary, K. W. (1999). A model of destination image formation. *Annals of Tourism Research*, 26(4), 868-897.
- Baş, M., & Kılıç, B. (2014). Duygusal emek boyutları, süreci ve sonuçlarının engelli turizm pazarında değerlendirilmesi. *Gazi Üniversitesi Turizm Fakültesi Dergisi*, 2, 67-83.
- Boisjoly, G., & El-Geneidy, A. (2017). How to get there? A critical assessment of accessibility objectives and indicators in metropolitan transportation plans. *Transport Policy*, 55, 38-50.
- Bozok, D., Kaya, Ç., & Açıksozlü, Ö. (2014). Alanya'nın engelli turizmine ilişkin durumunun belirlenmesine yönelik bir çalışma. *Gazi Üniversitesi Turizm Fakültesi 15. Ulusal Turizm Kongresi Bildiriler Kitabı*, Ankara.
- Buhalis, D., Michopoulou, E., Eichhorn, V. & Miller, G. (2005). *Accessibility Market and Stakeholder Analysis – One-Stop-Shop for Accessible Tourism in Europe (OSSATE)*, Surrey, United Kingdom: University of Surrey, London.
- Bulgan, G., Arslan, S., & Şen Demir, H. (2021). Turizmde engelli dostu otel hizmetleri: Burdur'da konaklama işletmelerinde bir inceleme. *Turizm ve Rekreasyon Yönetimi Dergisi*, 3(2), 35-52.
- Çelik, A. (2017). Engelli turizmi ve bilgiye erişim sorunları. *Turizm ve Hizmet Yönetimi*, 6(4), 78-85.
- Çizel, B., & Çizel, R. B. (2014). Engellilerin turizm kısıtları ve turist olma niyetinde motivasyon gücü ile öğrenilmiş çaresizliğin aracı rolü. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 25(2), 176-189.
- Daniels, M. J., Drogin Rodgers, E. B., & Wiggins, B. P. (2005) Travel tales: An interpretive analysis of constraints and negotiations to pleasure travel as experienced by persons with physical disabilities, *Tourism Management*, 26(6), 919-930.
- Darcy, S. & Buhalisa D. (2011). *Accessible Tourism: Concepts and Issues*, Channel View Publications, Bristol.
- Diken, H., & Gökçe, K. (2019). Turizmde erişilebilirlik ve engelli turizmi. *Journal of Tourism and Hospitality Management*, 7(1), 45-53.
- Domínguez Vila, T., Alén González, E., & Darcy, S. (2022). Accessible tourism: Using technology to increase social equality for people with disabilities. *Tourism Review*. <https://doi.org/10.1108/tr-11-2023-0812>
- Göker, D., & Akçay, S. (2020). Engelli bireylerin turizm harcamaları ve ekonomik engel faktörleri. *Ekonomi ve Turizm Dergisi*, 8(3), 33-42.
- Göker, G. (2020). Turizm destinasyonlarının algılanan değeri ve ekonomik algı ilişkisi: Antalya örneği. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 8(3), 1675-1690.
- Gürsoy, M. (2017). Engelli bireylerin turizm faaliyetlerine katılımı önündeki engeller: Fiziksel ve tutumsal engeller üzerine bir inceleme. *Turizm Akademik Dergisi*, 4(2), 15-29.
- Inna, A. (2021). Accessible tourism in Russia: recommendations for a universal design barrierfree environment. a dissertation submitted to the school of tourism and maritime technology of polytechnic of leiria in partial fulfilment of the requirements for the master's degree in sustainable tourism management.
- International Labour Organization [ILO]. (1998). *Vocational Rehabilitation and Employment of Disabled Persons*. Geneva. <http://www.ilo.org/public/english/standards/relm/ilc/ilc86/r-iii1b.htm> (Erişim Tarihi: 15.03.2024)
- Karacaoğlu, S. (2012). *Bedensel Engellilerin Konaklama İşletmelerinden Beklentilerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma: Eskişehir Örneği*, Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.

- Karasar, N. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemi: Kavramlar, İlkeler, Teknikler* (23. Baskı). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Kenzhebayeva, A. (2018). *Bedensel Engellilerin Seyahat Engellerinin Psikolojileri Üzerindeki Etkisi: Türkiye Ve Kazakistan'da Karşılaştırmalı Bir Araştırma*. Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Antalya
- Kırlar, B. (2013). *İzmir İli Örneğinde Otel İşletmelerinin Ulaşılabilirlik Standartlarına Uygunluğu Üzerine Bir Durum Analizi ve Otel Yöneticilerinin Engelli Turizmine Bakış Açılar*. Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Kodaş, D., Arıca, R., Kafa, N., Duman, F. (2022). Relationships between Perceptions of Residents Toward Tourism Development, Benefits Derived from Tourism and Support to Tourism. *Journal of Tourismology*, 8(2), 255-280.
- Kozak, M. (2012). *Turizm Pazarlaması*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Maciejko, A., Wojtyczyn, B., & Skrzypczak, A. (2019, September). Design problems of tourism infrastructure for people with disabilities in protected landscape areas in Poland. In *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering* (Vol. 603, No. 4, p. 042048). IOP Publishing.
- Mckercher, B., Packer, T., Yau, M. K., & Lam, P., (2003). Travel agents as facilitators or inhibitors of travel: Perceptions of people with disabilities, *Toursim Management*, 24(4), 465-474.
- Meriç, S. & Işık, H. (2019). Van ilindeki otellerin engelli sonuçlarına uygunluğunu belirlemeye yönelik bir araştırma. *IBAD Sosyal Bilimler Dergisi*, (Özel Sayı), 520-529.
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative Research and Evaluation Methods* (Third Edition). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Pehlivanoglu B. (2012). Konaklama yapılarının engellilere yönelik oda düzenlemelerinin irdelenmesi, İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi, 2(4), 27-35.
- Poria, Y., Reichel, A. & Brandt, Y. (2011). Dimensions of hotel experience of people with disabilities: An exploratory study. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 23(5), 571-591.
- Rummel, A. M. (2008). *Travel by people with physical disabilities: A diffusion study focused on opinion leadership*. Unpublished master thesis. Michigan State University, USA.
- Türkiye Büyük Millet Meclisi. (1983). 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanunu. Resmî Gazete, 18059, 27 Mayıs 1983.
- T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı. (2025, Nisan). İl Bazında Bakanlık Belgeli Tesislerin Kapasite Dağılımı Erişim: <https://yigm.ktb.gov.tr/TR-201121/bakanlik-belgeli-tesis-konaklama-istatistikleri.html>.
- Tozlu E., Mercan O., Atay L. (2012) , Çanakkale'nin Engelli Turizmine İlişkin Durumunun Belirlenmesine ve Planlanmasına Yönelik Bir Çalışma, *Aksaray Üniversitesi İİBF Dergisi*, Cilt:4, Sayı:1, ss.1-16.
- Türk, E., Erdoğan, Y. & Çalışkan, G. (2022). Türkiye'nin engelli turizmi politikaları ve mevcut durumun değerlendirilmesi. *Yönetim, Ekonomi ve Pazarlama Araştırmaları Dergisi*, 6(6), 318-337.
- Türkmendağ, Z. (2015). *Fiziksel Engelli Turistlerin Karşılaştıkları Fiziksel Ve Tutumsal Engellerin Tekrar Ziyaret Niyetlerine Etkileri*. Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir.
- TÜRSAB (2008). *Engelliler İçin Erişilebilir Turizm Raporu*. Türkiye Seyahat Acentaları Birliği Yayınları.
- United Nations [UN], (1975). *A Compendium of Declarations on the Rights of Disabled Persons*. <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/RightsOfDisabledPersons.aspx>
- UNDRR (2023). *2023 Global Survey Report on Persons with Disabilities and Disasters* (Global Survey on Persons with Disabilities and Disasters). United Nations. <https://doi.org/10.18356/9789213585795>
- UNWTO (2016). *Tourism for All: Enhancing Accessibility : Good practices in the accessible tourism supply chain*. UNWTO. <https://doi.org/10.18111/9789284418138>
- World Health Organization (1980). *International Classification of Impairments, Disabilities, and Handicaps* Geneva. https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/41003/9241541261_eng.pdf
- World Health Organization. (2011). *World Report on Disability*. WHO. <https://www.who.int/> Erişim Tarihi: 20.05.2025
- World Tourism Organization (2021). *Innovation in Accessible Tourism*. <https://doi.org/10.18111/9789284422777>
- World Health Organization. (2022, 2 Aralık). *Global report on health equity for persons with disabilities*. World Health Organization. <https://www.who.int/publications/i/item/9789240063600>

- Yau, M. K. S., McKercher, B., & Packer, T. L. (2004). Traveling with a disability: More than an access issue. *Annals of Tourism Research*, 31(4), 946-960.
- Yaylı, A. ve Öztürk, Y. (2006). Konaklama işletmeleri yöneticilerinin bedensel engelliler pazarına bakış açıları üzerine bir araştırma. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 17(1), 87-97.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2018). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri* (11. Baskı). Seçkin Yayıncılık, Ankara.
- Yılmaz, B. (2018). Sosyal engellerin engelli turizmine etkisi. *Toplumsal Araştırmalar Dergisi*, 15(2), 112-126.
- Yoon, Y., & Uysal, M. (2005). An examination of the effects of motivation and satisfaction on destination loyalty: A structural model. *Tourism Management*, 26(1), 45-56.
- Zengin, B. & Eryılmaz, B. (2013). Bodrum destinasyonunda engelli turizm pazarının değerlendirilmesi. *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, 6(11), 51-74.

KANO MODELİ ÇERÇEVESİNDE RESTORANLARDA KULLANILAN ROBOT UYGULAMALARINA YÖNELİK BEKLENTİLER ve MEMNUNİYET

EXPECTATIONS AND SATISFACTION TOWARDS ROBOT APPLICATIONS USED IN RESTAURANTS WITHIN THE FRAMEWORK OF KANO MODEL

Bilsen Bilgili¹
Nihan Akdemir²

Özet

Tüketici beklenti ve memnuniyeti geleneksel yöntemler ile temel faktörlerin önem düzeylerine göre belirlenmektedir. Oysa, tüketiciler için çok önemli olan faktörlerin yarattığı memnuniyetin düzeyi yüksek olmayabilir. Beklentilerin sınıflandırılmasını esas alan Kano Model yöntemi, ürün ya da hizmetlere yönelik beklenti ve memnuniyet düzeyi arasındaki ilişkileri daha anlaşılabilir bir şekilde ortaya koymaktadır. Kano Modeline göre tüketici beklentileri “zorunlu gereksinimler, one dimensional gereksinimler, indiffirent gereksinimler, attractive gereksinimler, reverse gereksinimler, questionable gereksinimler” olmak üzere sınıflandırılmaktadır. Farklı kategorilerde sınıflandırılan gereksinimlerin karşılanması durumunda oluşacak memnuniyet düzeyi çıktıları, geleneksel yöntemlerin aksine stratejik kararlar için oldukça önemli yol gösterici özelliğe sahiptir. Özellikle, yeni ürün ve hizmetlere yönelik tüketici beklentileri ve memnuniyet düzeyini tanımlamada Kano Model yöntemi kullanılmaktadır. Yeni ürün ve hizmetler için Kano Model kullanımı, işletmeler açısından sürdürülebilir stratejik karar almada önemli rol oynamaktadır. Bu araştırma, dünyada ve ülkemizde tüm endüstrilerde giderek yaygınlaşmaya başlayan robot kullanımının restoranlarda kullanımına yönelik tüketici beklenti ve memnuniyet düzeyinin temel faktörlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma, Kano Model yönteminin uygulama koşulları dikkate alınarak, 40 katılımcı üzerine yapılmıştır. Robotların kullanıldığı restoran hizmetlerine yönelik beklentiler Kano Model aracılığıyla sınıflandırılarak, robotlu ve robotsuz hizmet ortamına göre memnuniyet indeksi hesaplanmıştır. Araştırmada, elde edilen nitel ve nicel veriler analiz edilmiş, gelecekte restoranlarda robot kullanımına yönelik strateji önerileri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hizmet robotları, müşteri beklentileri, müşteri memnuniyeti, Kano Model, restoran endüstrisi.

¹Correspond Author, Prof. Dr., Kocaeli University, bilsen.bilgili@kocaeli.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-8454-8318>

²Assoc.Prof.Dr., Kocaeli University, nihan.akdemir@kocaeli.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-1232-6636>

Abstract

Consumer expectations and satisfaction are determined by the importance levels of basic factors with traditional methods. However, the level of satisfaction created by factors that are very important for consumers may not be high. The Kano Model method, which is based on the classification of expectations, reveals the relationships between the expectations and satisfaction levels for products or services in a more understandable way. According to the Kano Model, consumer expectations are classified as “must-be requirements, one-dimensional requirements, indifferent requirements, attractive requirements, reverse requirements, questionable requirements”. The satisfaction level outputs that will occur when the requirements classified in different categories are met have a very important guiding feature for strategic decisions, unlike traditional methods. In particular, the Kano Model method is used to define consumer expectations and satisfaction levels for new products and services. The use of the Kano Model for new products and services plays an important role in sustainable strategic decision making for businesses. This research was conducted to determine the basic factors of consumer expectations and satisfaction levels regarding the use of robots in restaurants, which is becoming increasingly widespread in all industries in the world and in our country. The research was conducted on 40 participants, taking into account the application conditions of the Kano Model method. Expectations for restaurant services where robots are used were classified using the Kano Model, and the satisfaction index was calculated according to the service environment with and without robots. In the research, the qualitative and quantitative data obtained were analyzed, and strategy suggestions for the use of robots in restaurants in the future were presented.

Keywords: Service robots, consumer expectation, consumer satisfaction index, Kano Model, restaurant industry.

GİRİŞ

Dijital çağ ve Endüstri 4.0 ile birlikte, dünyada hızlı bir şekilde yaşanan dijital dönüşüm, fiziksel ürün imalatı endüstrisindeki robotlaşmayı hizmet endüstrisine de taşımaktadır. Finansal hizmetler, seyahat hizmetleri, konaklama hizmetlerinde temel düzeyde IoT ile birlikte başlayan robotiğe geçiş süreci restoranlarda sipariş ve QR kodların devreye girmesiyle başlamış (Bilgili ve Koç, 2022), son yıllarda servis robotları ile görünür olmuştur.

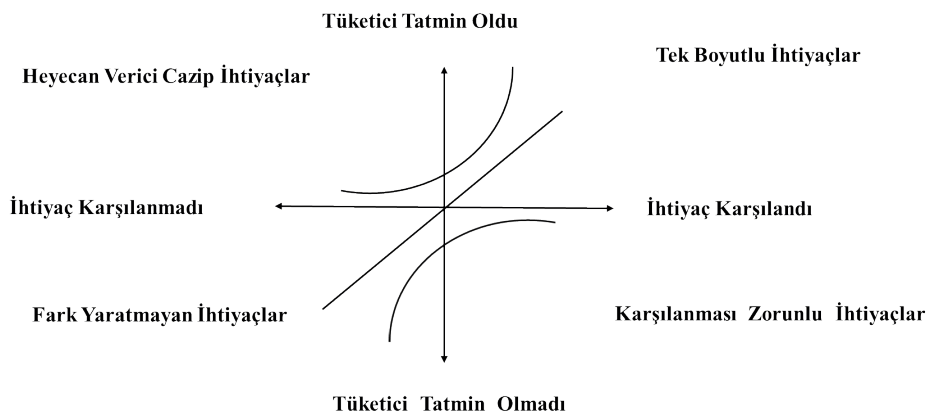
Restoran robotiği, restoranlarda belirli görevleri otomatikleştirmek ve teknoloji kullanımını tanımlamak için kullanılan bir terimdir. Bu, sipariş almak için otomat kullanmaktan, yemek pişirmek için robot kullanmaya kadar oldukça kapsamlı faaliyetler içermektedir. Restoran robotiği işgücü maliyetlerini azaltmanın bir yolu olarak kabul edilirken, müşteri deneyimini iyileştirmek olarak da görülmektedir. Geline nokta, robotlaşma tüm zincir restoranlarının stratejik planlamasında dikkate alması gereken bir konu haline gelmiştir (<https://aaronallen.com/blog/restaurant-strategic-planning>).

Amerika Birleşik Devletleri’nde restoran sektöründe 2022 itibarıyla yaklaşık 11,7 milyon çalışan bulunmakta olup, bu veri 2019 yılı Ağustos ayı verileri ile karşılaştırıldığında 300 bin iş açığı ifade etmektedir. Bu, restoran ciro oranlarının yaklaşık %75’ine denk gelmektedir. Bu da saatlik çalışanlar için 2,2 bin dolarlık bir maliyet olup, ABD yemek hizmetleri sektörü için yıllık 95 milyar doları ifade etmektedir. Restoranlar kar marjında da son yıllarda önemli düşüş görülmektedir. 2019’da restoranların enflasyon maliyetlerini tüketicilere yansıtmadığı dönemde ortalama restoran hizmeti fiyat artışı %3,1 iken işçilik maliyeti %3,8 ve yiyecek maliyetleri %5 oranında artmıştır. 2021’de restoran işçilik maliyetleri %8,9 artarken fiyat artışları sadece %4,5 artmıştır. ABD’de restoran ücretlerine yıllık 235 milyar dolar ödenirken, yiyecek hizmeti sektörünün yıllık ciro maliyeti 95 milyar dolardır. Restoranlardaki işçilik maliyetlerinin düşürülmesi için alternatif çözüm üretmek kaçınılmaz olmuştur (<https://aaronallen.com/blog/restaurant-robotics>).

Restoranlardaki iş pozisyonlarının %82'sine kadarının büyük ölçüde robotlarla yönetilebilmeye elverişli olduğu belirlenmiştir. NRA'ya göre restoranların %80'inde personel yetersizliği bulunmakta olup, Wakefield Research tarafından yapılan bir anket çalışmasında, restoranların %90'ının mutfak otomasyon teknolojilerine yatırım yapmayı düşündüğü belirlenmiştir (Wakefield Research). Mutfak otomasyonunun en büyük maliyet gerektiren yatırımı robotik uygulamalar olarak öne çıkmaktadır. Ancak, son otuz yılda robotların maliyetinin tüm sektörlerde %50 oranında azalması, Wakefield Research'in araştırmasındaki mutfak otomasyon yatırımına yönelik olumlu tutumu önemli ölçüde açıklamaktadır. Küresel robot endüstrisi, 40 milyar ila 65 milyar dolar arasında olup, önümüzdeki yedi yıl içinde iki katına çıkacağı tahmin edilmektedir. Yukarıda bahsedilen maliyetler dikkate alındığında, restoranlarda robotiğe yönelim işçilik maliyetlerini düşürmek için iyi bir alternatif olarak görünmektedir. İşçilik maliyetinde %30 ila %70 arasında tasarruf sağlanabileceği tahmin edilmektedir. Her 1.500 restoran için yalnızca 1 servis robotu olmakla birlikte (küresel olarak, 2022 itibarıyla), robotlar bir insanın yapabileceği hemen hemen her şeyi yapıyor. Monoton işler için robotların yaygınlaşması tahminlerden çok daha hızlı bir şekilde gerçekleşeceği iddia edilmektedir. Restoran robotlarının çok yakında POS ve bulaşık makineleri kadar yaygın olacağı düşünülmektedir (<https://aaronallen.com/blog/restaurant-robotics>).

Restoran hizmetlerinde servis robotlarının yaygınlaşmasının, maliyet açısından önemli avantajları bulunmakla birlikte, müşteri beklenti ve memnuniyeti açısından nasıl algılandığının belirlenmesi de önem taşımaktadır (Bilgili ve Özkul, 2019). Tüketici istek ve ihtiyaçlarının anlaşılması ve farklılıklarının belirlenmesi, bu ihtiyaçların yönetimi için çok önemlidir. Müşteriye odaklanma sadece müşteri isteklerinin karşılanması için değil, bunların anlaşılması için de yapılmalıdır. Bu çalışmada, tüketicilerin restoranlarda robot kullanımına yönelik gereksinimlerinin/beklentilerinin sınıflandırılmasında yaygın olarak kullanılan "Kano modeli"nden yararlanılmıştır (Griffin ve Hauser, 1993; Matzler ve Hinterhuber, 1998; Tan ve Pawitra, 2001; Baki, vd., 2009). Kano model, müşteri ihtiyaçlarını ve beklentilerini sınıflandırmak üzere kullanılan bir modeldir. Tüketicilerin beklenti ve ihtiyaçlarının belirlenmesinde kullanılan klasik yöntemlerde müşteri istekleri yerine getirilirse müşterinin tatmin olacağı, yerine getirilmezse tatminsizlik olacağı esası kabul edilmektedir. Kano modelinde ise, tüketici istekleri derecelendirilerek tatmin boyutları belirlenmektedir (Kano, et.al.1984). Bu modele göre beklenti ve ihtiyaçların sınıflandırılması Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. Kano Model

Kaynak: (Matzler ve Hinterhuber, 1998; Bilgili, vd., 2012).

Şekilde görüldüğü üzere, Kano Modeli'ne göre ürün/hizmet özellikleri ve ihtiyaçlar 4 tip sınıflandırmaya ayrılırken, ek olarak başka ihtiyaç grupları da bulunmaktadır. Bu model, birçok araştırmacı tarafından geliştirilmiş farklı sınıflandırma yöntemleri de kullanılmıştır (Tontini, 2000; Chen, vd., 2009). Diğerleri

orijinal Kano kategorilerinin alt kategorilerini değiştirmiştir (Shahin ve Zairi, 2009). Bu ihtiyaçların en çok bilinenleri aşağıdaki gibi tanımlanabilir;

Temel Özellikler-Karşılanması Zorunlu İhtiyaçlar (M): Bu özellikler, ürün üzerinde bulunması gereken ve müşteriler tarafından zaten ürünün üzerinde bulunacağı varsayılan ihtiyaçlardır.

Beklenen Özellikler-Tek Boyutlu İhtiyaçlar (O): Bir müşteriye o üründen ne beklediği sorulduğunda alınan cevaptır. Müşterinin üründen beklediği temel performanstır.

Heyecan Verici Özellikler-Cazip ihtiyaçlar (A): Bu tür gerekler müşteriye son derece memnun eden ürün özellikleridir. Müşteri bu özelliklere karşı bir beklenti içinde değildir ancak bu gereklerin yerine getirilmesi müşteriye memnun etmektedir.

Sıradan Özellikler-Fark Yaratmayan İhtiyaçlar (I): Bu özellik müşteri için bir anlam ifade etmez. Yani bu özelliğin olup olmaması müşteri açısından önemli değildir.

Zıt Özellikler-Çelişkili İhtiyaçlar (R): Bu istekler müşteri tarafından arzu edilen ürün özellikleri olmasına rağmen bunların tam terside müşteri tarafından beklenen özelliklerdir.

Şüpheli Özellikler-Kafa Karıştıran İhtiyaçlar (Q): Bu tip de ya soru yanlış ifade edilmiş ya müşteri yanlış anlamış ya da mantıksız bir cevap verilmiştir.

Restoranlarda robot kullanımının tüketiciler tarafından nasıl algılandığı, hizmetin özelliği, memnuniyet, beklenti açısından değerlendirildiği bu çalışmada, Kano Modeli yönteminin kullanımının geleceğe yönelik kararlara yön verebilmesi açısından önem taşıdığı düşünülmektedir.

1. YÖNTEM

Bu bölümde, araştırmanın, amacı, önemi, ana kütle ve örnekleme, yöntemi hakkında bilgilere yer verilmiştir.

1.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu araştırma, dünyada ve ülkemizde tüm endüstrilerde giderek yaygınlaşmaya başlayan robot kullanımının restoranlarda kullanımına yönelik tüketici beklenti ve memnuniyet düzeyinin temel faktörlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tüm endüstrilerde olduğu gibi, restoran sektöründe de robot kullanımı ilk yatırım maliyetleri yüksek olsa da işçilik maliyetlerini azaltmada önemli avantajlar sağladığı için giderek yaygınlaşmaktadır. Bu açıdan oldukça yararlı bir teknolojik yenilik olmakla birlikte tüketicilerin restoran sektöründe servis robotlarının yaygınlaşmasına yönelik beklenti ve memnuniyetini tanımlamak önem taşımaktadır. Dolayısıyla bu araştırmanın, önemli bir teknolojik yenilik olan restoranlarda servis robotlarına yönelik tüketici tutumları açısından önemli bulgular içerdiği, bu bulguların sektör uygulamacılarına stratejik kararlarında yol gösterici olabileceği düşünülmektedir.

1.2. Araştırmanın Evreni ve Örnekleme

Araştırmanın ana kütesini restoran hizmeti satın alan Kocaeli ilinde yaşayan tüketiciler oluşturmaktadır. Kano Model yöntemine göre hazırlanan anketler, restoran hizmeti satın alan 40 katılımcıya gönüllülük ilkesiyle uygulanmıştır. Araştırmanın örneğini oluşturan 40 katılımcı, servis robotu uygulamasına sahip zincir bir restoranda restoran hizmeti alan müşterilere hizmet alım sonrası uygulanmıştır.

1.3. Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada öncelikli olarak, oluşturulacak anket sorularına temel oluşturacak restoranlardaki servis robotlarının yapabileceği işler araştırılmıştır (Özgürel ve Şahin, 2021). Bu araştırma, ikincil kaynak taramasıyla yapılmış, dünyada restoran servis robotlarının kullanıldığı işler 11 başlıkta belirlenmiştir. Bu işlere göre Kano Model çerçevesinde her bir hizmet alanının robot kullanımı veya insan gücü kullanımı şeklinde olumlu ve olumsuz yönde tüketicilerin hislerini belirlemek üzere hazırlanmıştır. Her bir işin mevcut durumdaki uygulaması ile robot kullanımı durumundaki önemi ve memnuniyet düzeyi soruları

düzenlenmiştir. Araştırmanın ana kütlesini oluşturan restoran hizmeti satın alan tüketiciler arasından örneklem çerçevesi belirlenmiştir. Araştırmanın amacı doğrultusunda restoranlarda uygulanan servis robotlarına yönelik tüketici tutumlarını doğru belirleyebilmek üzere, servis robotu uygulamasına sahip bir zincir restorandan hizmet alan tüketiciler ile örneklem çerçevesi sınırlandırılmıştır. Bu zincir restoran işletmesinden hizmet alan ve araştırma anketine katılmaya gönüllü 40 kişi üzerine uygulanan anketler, Kano Model yöntemine göre oluşturulan sorulara ilişkin elde edilen frekans verileri, Şekil 2.'deki şablon çerçevesinde analiz edilmiş, memnuniyet indeksleri Şekil 3.'deki formüller aracılığıyla hesaplanmıştır.

Şekil 2. Kano Model Frekans Şablonu

Customer requirements ↓	Dysfunctional (negative) question →				
	1. like	2. must be	3. neutral	4. live with	5. dislike
Functional (positive) question	1. like	Q	A	A	O
	2. must be	R	I	I	M
	3. neutral	R	I	I	M
	4. live with	R	I	I	M
	5. dislike	R	R	R	Q

Customer requirement is ...

A: Attractive
M: Must-be
R: Reverse

O: One-dimensional
Q: Questionable
I: Indifferent

Şekil 3. Memnuniyet Analiz Formülleri

Customer's Satisfaction	$\frac{A + O}{A + O + I + M}$
Customer's Dissatisfaction	$\frac{O + M}{(-1) * (A + O + I + M)}$
Total CSC	$\frac{A + O}{A + O + I + M} + \frac{O + M}{(-1) * (A + O + I + M)} = \frac{A - M}{(A + O + I + M)}$

2. BULGULAR

Araştırmadan elde edilen veriler, yöntem bölümünde açıklandığı üzere analiz edilmiş ve analiz sonuçları aşağıdaki tablolarda gösterilmiştir.

Katılımcıların temel demografik özelliklerine göre dağılımı Tablo.1'de gösterilmiştir.

Tablo.1. Katılımcıların Demografik Özellikleri

Sayı/Oran		Sayı	Yüzde
Demografik Özellikler			
Cinsiyet	Kadın	20	50.0
	Erkek	20	50.0
Yaş	18-27	11	27.5
	28-37	16	40.0
	38-47	9	22.5
	48 ve üzeri	4	10.0
Eğitim	Ortaöğretim	2	5.0
	Üniversite-Lisansüstü	38	95.0
Medeni Durum	Evli	21	52.5
	Bekar	19	47.5
Meslek	Kamu Çalışanı	11	27.5
	Özel Sektör Çalışanı	16	40.0
	Serbest Meslek	3	7.5
	Çalışmıyor	10	25.0
Aylık Gelir	22.000 TL altı	1	2.5
	22.001-40.000 TL	2	5.0
	40.001-60.000 TL	12	30.0
	60.001-80.000 TL	9	22.5
	80.001 TL ve Üzeri	16	40.0
TOPLAM		40	100

Katılımcıların %50'si erkek, %50'si kadın; en yüksek yaş grubu %40 ile 28-38; en yüksek eğitim grubu %95 ile üniversite ve üzeri eğitim grubudur. %52,5'i evli; %40'ı özel sektör çalışanı, %62,5'inin 60.0001 TL ve üzeri gelir grubunda yer aldığı görülmüştür.

Katılımcıların, teknolojiye uyum düzeylerini belirlemek üzere 5'li Likert Tipi ölçek ile soru yöneltilmiş, sonuçlar Tablo 2.'de gösterilmiştir.

Tablo 2. Katılımcıların Teknolojiye Uyum Düzeyi

İfadeler	Sayı	Yüzde
Çok Az Uyumlu	2	5.0
Az Uyumlu	3	7.5
Orta Düzeyde Uyumlu	7	17.5
İyi Düzeyde Uyumlu	19	47.5
Çok İyi Düzeyde Uyumlu	9	22.5
GENEL ORTALAMA	3,75	

Tablodan görüldüğü üzere, katılımcıların %47,5'inin iyi düzeyde uyumlu ortalaması ile öne çıktığı, genel ortalamanın ise 3,75 ile iyi düzeyde uyumlu oldukları görülmektedir. Bu veriden hareketle, servis robotlarına yönelik yöneltilen sorular için katılımcıların uygun bir dağılıma sahip olduklarını söylemek mümkündür.

Katılımcıların restoran hizmetlerine yönelik tüketim davranışlarını belirlemek üzere yöneltilen sorulara ilişkin analiz sonuçları Tablo 3.'de gösterilmiştir.

Tablo.3. Katılımcıların Satın Alma Davranışları

Sayı/Oran		Sayı	Yüzde
Satın Alma Davranışları			
Aylık Restoran Harcama	1.000 TL altı	1	2.5
	1.001-3.000 TL	13	32.5
	3.001-5.000 TL	15	37.5
	5.001 TL ve üzeri	11	27.5
Restoran Tipi	Kebap vb.	17	42.5
	Fast Food		35.0
	14		
Pastane/Kafe		9	22.5
TOPLAM		40	100

Katılımcıların aylık ortalama restoran harcamalarının %70 ile 1000-5000 TL arasında olduğu, restoran tipi olarak %42,5 ile en çok kebab vb. içeriği olan restoranlar olduğu görülmüştür.

Katılımcıların restoranlara yönelik belirlenen faktörler açısından en yüksek beklenti sınıflandırmasına ilişkin sonuçlar Tablo 4.'te gösterilmiştir.

Tablo 4. Kano Model Açısından Frekans Sıklığına Göre Beklentilerin Sınıflandırılması

İfadeler		Sıklık		
		1	2	3
1	Sipariş Robotları	A(19)	I (14)	R(5)
2	Masa Toplama ve Temizleme Robotu	I (20)	A(15)	Q(3)
3	Pizza vb. İçeriği Hazırlayan Robot	I(20)	A(15)	R(1)
4	Salata Hazırlayan Robot	I(19)	A(15)	R(1)
5	İçecek Hazırlayan Robot	A(19)	I(17)	M(2)
6	Mutfakta Kızartma, Pişirme Yapan Robot	I(20)	A(16)	R(2)
7	Hesap Yapan, Ödeme Alan Robot	I(26)	A(13)	R(2)
8	Genel Temizlik ve Düzen Robotu	A(15)	I(11)	O(5)
9	Robotlu Restoran Atmosferi	I(24)	A(8)	R(4)
10	Robotlu Restoranlarda Güven ve Güvenilirlik	I(23)	A(11)	R(3)
11	Genel Olarak Restoranlarda Robot Kullanımı	I(17)	A(11)	R(2)

Katılımcıların robotların yer alması mümkün olan işler arasında sipariş, içecek hazırlayan ve genel temizlik düzen robotlarının çekici algılandığı ancak diğer işlerde yer alacak robotlara yönelik kayıtsız kaldıkları görülmektedir. Heyecan verici beklentilere yakın çıkan faktörleri belirlemek üzere yapılan analiz sonuçları Tablo 5.'te gösterilmiştir.

Tablo 5. Heyecan Verici Beklentilere Yakın Çıkan Faktörler

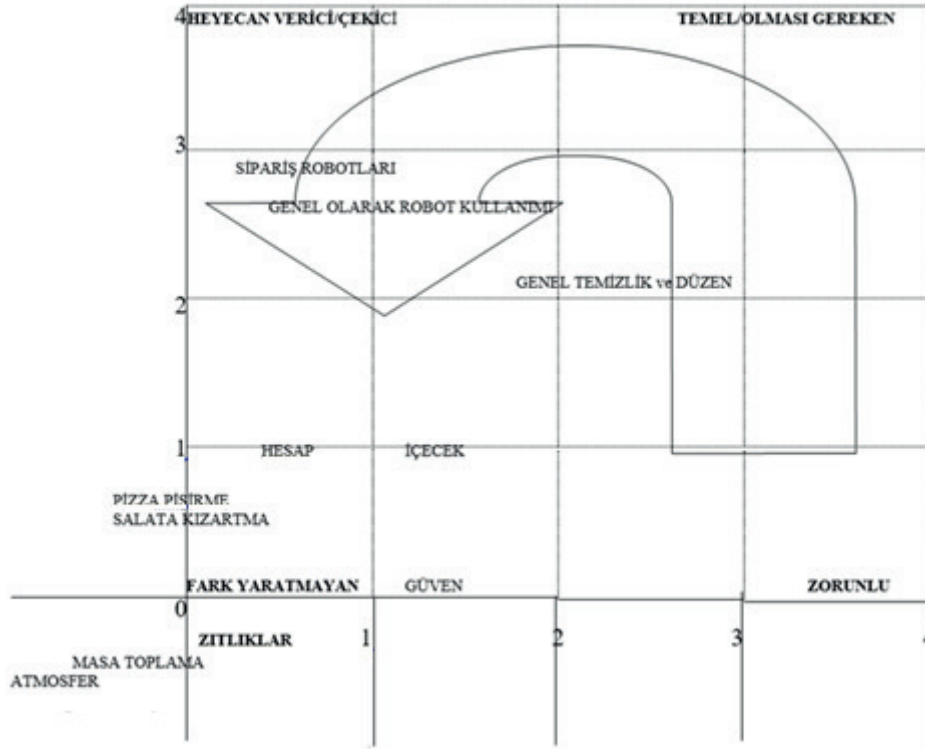
	Sıklık	Memnuniyet Bo-yutu	Memnuniyetsizlik Bo-yutu	Toplam Tüketici Mem-nuniyeti
1	A(19)	0,82	-0,0	0,82
2	I (20)	0,42	-0,0	0,42
3	I(20)	0,42	-0,0	0,42
4	I(19)	0,44	-0,0	0,44
5	A(19)	0,53	-0,0	0,53
6	I(20)	0,44	-0,0	0,44
7	I(26)	0,33	-0,0	0,33
8	A(15)	0,31	-0,02	0,29
9	I(24)	0,34	-0,02	0,32
10	I(23)	0,38	-0,03	0,35
11	I(17)	0,35	-0,03	0,33

Heyecan verici beklentileri belirlemek üzere toplam tüketici memnuniyetinin hesaplandığı tablodan görüldüğü üzere, bütün faktörlerin tüketicileri heyecanlandığı anlaşılmaktadır. Bu sonuçlardan hareketle, robotlar ve insanların karşılaştırılarak beklenti ve memnuniyete yönelik kesin hesaplamaların yer aldığı sonuçlar Tablo 6.'da gösterilmiştir.

Tablo.6. Memnuniyet İndeksine Göre Beklentilerin Sınıflandırılması

İfadeler		İndeksler		
İnsan Memnuniyet		Robot Memnuniyet	Kalite İndeksi	
1	Sipariş Robotları	A(19)	I (14)	R(5)
2	Masa Toplama ve Temizleme Robotu	I (20)	A(15)	Q(3)
3	Pizza vb. İçeriği Hazırlayan Robot	I(20)	A(15)	R(1)
4	Salata Hazırlayan Robot	I(19)	A(15)	R(1)
5	İçecek Hazırlayan Robot	A(19)	I(17)	M(2)
6	Mutfakta Kızartma, Pişirme Yapan Robot	I(20)	A(16)	R(2)
7	Hesap Yapan, Ödeme Alan Robot	I(26)	A(13)	R(2)
8	Genel Temizlik ve Düzen Robotu	A(15)	I(11)	O(5)
9	Robotlu Restoran Atmosferi	I(24)	A(8)	R(4)
10	Robotlu Restoranlarda Güven ve Güvenilirlik	I(23)	A(11)	R(3)
11	Genel Olarak Restoranlarda Robot Kullanımı	I(17)	A(11)	R(2)

İnsan gücü ve robot kullanımı ile ilgili olarak tüketicilerin memnuniyet indeksleri karşılaştırmalı olarak hesaplanmış ve kalite indeksine ulaşılmıştır. Tablodaki sonuçlar incelendiğinde, kalite indeksi sonuçları tüketicilerin şüpheli, çelişkili olduklarını göstermektedir. Yalnızca, genel temizlik ve düzen robotunun olması gereken bir uygulama olduğu anlaşılmaktadır. Grafik üzerinde dağılımı belirlemek üzere, faktörlerin önem düzeylerine göre x,y koordinatları hesaplanarak belirlenmiş Şekil 4.'de dağılımları gösterilmiştir.

Şekil 4. Restoran Servis Robotlarının İşlere Göre Kullanımına Yönelik Gereksinim Dağılımı

Şekil 4.'teki sonuçlar incelendiğinde, sipariş robotları ve genel olarak robot kullanımına yönelik gereksinimler heyecan verici, çekici gereksinim kategorisinde yer almıştır. Genel temizlik ve düzen için robot kullanımının beklenen bir gereksinim olduğu görülmüştür. Zorunlu gereksinimler kategorisinde herhangi bir faktör çıkmamıştır. Hesap hizmeti, içecek hazırlama, pizza pişirme, salata, kızartma hizmetleri ve robotlara yönelik güven faktörleri fark yaratmayan gereksinimlerde yer almıştır. Masa toplama, atmosfer boyutları ise zıt gereksinim olarak olumsuz hisleri temsil eden boyutta gerçekleşmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Restoranlarda robot kullanımının öncelikli olarak tüketicilerde heyecan ve merak yarattığı belirlenmiştir. Bu sonuç, restoranlarda dijitalleşmeye yönelik tüketicilerin teknolojiyi kabul düzeyleri ile ilgili yapılmış olan bir araştırma sonuçlarını desteklemektedir (Bilgili, vd., 2024). Bu heyecan ve merak ile birlikte, tüketicilerin restoranlarda robot kullanımına yönelik güven konusunda belirsizlik hissettikleri ve insanın hizmet sunması ile karşılaştırıldığında endişe ve çelişki yaşadıkları görülmüştür. Temizlik, düzen, genel kullanım gibi konularda restoranlarda robot kullanımı olumlu karşılanırken, yemek pişirme, kızartma vb. gibi temel hizmet konularında çelişkileri, endişeleri olduğu görülmüştür. Sipariş alma, hesap ödeme gibi konularda robot kullanımına olumlu bir yaklaşım gösterirken, yemek ve mutfaktaki ana konulara yönelik çelişkileri dikkat çekmiştir. Bu sonuçlar, yenilikçiliğin yayılması teorisine dayandırılarak, yeni ürün ve hizmetlerin tüketicileri heyecanlandırdığı ancak riskli alanlarda bu yenilikleri kabullenmelerinde çelişkileri olması durumunun, bu sonuçlar ile desteklendiğini söylenebilir (Rogers, 2003). Tüketicilerin teknolojiye uyum düzeylerinin yüksek olmasına rağmen robotları kabullenmeye yönelik olumsuz tutum sergilemeleri durumu ise, teknoloji kabul modelindeki iki boyuttan fayda algısının oluşmasına rağmen, kullanım kolaylığı ya da kullanma niyetinin oluşmaması durumunun sözkonusu olabileceğini söylemek mümkündür (Davis ve Venkatesh, 1996).

Diğer yandan, Maliyet azaltımı ve nitelikli işgücü ihtiyacının önemli bir çözüm alternatifi olan robot kullanımının kaçınılmaz olduğu gerçeğini görmezden gelmek mümkün değildir. Dolayısıyla, restoran robotlarının tüketiciler tarafından kabul görmesi ve çelişkilerin giderilmesi için tutundurma ve konumlandırma çalışmalarının yapılması gerekmektedir. Bu çalışmalar, yeniliklerin yayılması, teknoloji kabul modeli gibi teoriler açısından ele alınarak yapılması ve stratejiler belirlenmesi yararlı olacaktır. Diğer bir ifadeyle, doğru konumlandırma için, çelişkilerin nedenlerinin derinlemesine araştırılması önem taşımaktadır. Bütün bunlardan hareketle, bu çalışmada belirlenen faktörlerin dağılımının nedenlerinin nicel tekniklerle araştırılması orijinal sonuçlar sunabilecektir.

KAYNAKÇA

- Baki, B., Basfirinci, C. S., AR, I. M., & Cilingir, Z. (2009). An application of integrating servqual and kano's model into qfd for logistics services, *Asia Pacific Journal of Marketing and Logistics*, 21 (1), 106-126. doi: 10.1108/135.558.50910926272
- Bilgili, B., & Koç, E., (2021). Digital Transformation in Tourism. *Emerging Transformations in Tourism and Hospitality* (pp.53-65), London: Taylor&Franchis, Routledge.
- Bilgili, B., & Özkul, Ö., (2019). Industry 4.0 tourism 4.0 and human factor: voice of customer", *14th International Strategic Management Conference & 8th International Conference on Leadership, Technology, Innovation and Business Management (Joint Conference: 14th ISMC and ICLTIBM-2018)*, Prague, Czechia, *The European Proceedings of Social Behavioural Sciences*, (54), 655- 667, 2019. e-ISSN: 2357-1330, [https://doi.org/10.15405/epsbs\(2357-1330\)](https://doi.org/10.15405/epsbs(2357-1330)).
- Bilgili, B., A. Erciş, and S. Ünal. 2012. "Kano model application in new product development and customer satisfaction (adaptation of traditional art of tile making to jewelries)." *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 24: 829-846. doi: 10.1016/j.sbspro.2011.09.058
- Bilgili, B., Akdemir, N., & Ekşi, O., (2024). Examination of consumer attitudes towards digital applications in restaurants from the perspective of a technology acceptance model . VIII. ASC- *Academic Studies Congress, Transformation: Challenges and Prospects* (639-651). Kyrenia, Cyprus (Kkctc)
- Chen, S. C., Chang, L., & Huang, T. H. (2009). Applying six-sigma methodology in the kano quality model: an example of the stationery industry, *Total Quality Management* 20 (2), 153-170. doi: 10.1080/147.833.60802622847
- Davis, F.D. & V. Venkatesh (1996). A critical assessment of potential measurement biases in the technology acceptance model: three experiments, *International Journal of Human Computer Studies*, 45(1), 19-45.
- Griffin, A., & Hauser, J. R. (1993). The Voice of the customer, *Marketing Science*, 12 (1), 1-27. doi: 10.1287/mksc.12.1.1
- <https://aaronallen.com/blog/restaurant-robotics>
- <https://aaronallen.com/blog/restaurant-strategic-planning>
- Kano, N., Seraku, N., Takahashi, F., & Tsjui, S. (1984). Attractive quality and must be quality, *Hinshitsu*, 14(2), 147-156.
- Matzler, K., & Hinterhuber, H. H. (1998). How to make product development projects more successful by integrating kano's model of customer satisfaction into quality function deployment, *Technovation*, 18 (1), 25-38. doi: 10.1016/S0166-4972(97)00072-2
- Özgürel, G., ve Kılınç Şahin, S. (2021). Turizmde robotlaşma: Yiyecek-içecek sektöründe robot şefler ve robot garsonlar, *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 11(18):1849-1882.
- Rogers EM. (2003). *Diffusion of innovations*, 4th ed. New York: Simon & Schuster Press.
- Shahin, A., & Zairi, M. (2009). Kano Model: A dynamic approach for classifying and prioritising requirements of airline travellers with three case studies on international airlines, *Total Quality Management*, 20 (9), 1003-1028. doi: 10.1080/147.833.60903181867
- Tan, K. C., & Pawitra, T. A. (2001). Integrating SERVQUAL and Kano's Model into QFD for service excellence development, *Managing Service Quality*, 11 (6), 418-430. doi: 10.1108/EUM000.000.0006520
- Tontini, G. (2007). Integrating the Kano model and qfd for designing new products, *Total Quality Management*, 18 (6), 599-612. doi: 10.1080/147.833.60701349351

MALPRAKTİS DAVALARINDA HEKİMİN CEZAI SORUMLULUĞU

CRIMINAL LIABILITY OF PHYSICIANS IN MALPRACTICE CASES

Haşim Özkurt¹

Özet

Malpraktis, sağlık hizmeti sunumunda yaşanan hatalı uygulamaları ifade eden, özellikle son yıllarda hem sağlık camiasında hem de hukuk alanında sıklıkla tartışılan önemli bir kavramdır. Sağlık hizmetlerinin karmaşıklığı, teknolojik gelişmelerin hızla artması ve hastaların sağlıkla ilgili daha bilinçli hale gelmesi, malpraktis iddialarının da artmasına yol açmaktadır. Bu durum, sağlık çalışanlarının mesleki sorumluluklarını daha dikkatli yerine getirmelerini gerekli kılarken, aynı zamanda sağlık sisteminde güven olgusunun yeniden değerlendirilmesini de zorunlu kılmaktadır. Hekimler ve diğer sağlık çalışanları, hastaya zarar vermeme ilkesine dayanarak mesleki bilgi ve becerilerini en üst düzeyde kullanmakla yükümlüdür. Ancak zaman zaman bilgi eksikliği, dikkatsizlik, iletişim sorunları veya sistemsel aksaklıklar nedeniyle hatalı uygulamalar meydana gelebilmekte; bu da hem hasta güvenliğini tehdit etmekte hem de sağlık çalışanlarını hukuki sorumlulukla karşı karşıya bırakmaktadır. Bu çalışmada, malpraktis kavramının tarihsel gelişimi incelenirken, özellikle Latin kökenli “mala” ve “praxis” terimlerinin evrimi üzerinden geleneksel ve modern tanımlar arasındaki farklar ortaya konmuştur. Yasal çerçeve bağlamında, hem uluslararası düzenleyici kurumlardan (JCAHO, Dünya Tabipler Birliği) hem de ulusal mevzuattan (Türk Tabipleri Birliği Etik Kuralları, Tıbbi Hizmetlerden Doğan Sorumluluk Kanunu Tasarısı) beslenen düzenlemeler karşılaştırmalı bir bakışla değerlendirilmiştir. Etik boyutun irdelenmesinde ise, hasta-hekim ilişkisinin güven temelli yapısı ve mesleki özen yükümlülüğünün hasta haklarıyla kesiştiği noktalar detaylandırılmıştır. Hukuki sorumluluk çerçevesinde kusura dayalı tazminat mekanizmaları, sözleşme ve haksız fiil kaynaklı davalar ele alınmış; cezai sorumlulukta taksirle yaralama ve ölüm suçları, idari sorumlulukta ise 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu kapsamındaki disiplin yaptırımları ayrıntılı biçimde açıklanmıştır. Mesleki-etik sorumluluk bölümünde ise Türk Tabipleri Birliği’nin uyarma, para cezası ve geçici meslekten alıkoyma gibi yaptırım araçları ışığında malpraktis vakalarına karşı geliştirilen denetim ve önleyici eğitim modelleri üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi malpraktis; hekim sorumluluğu, hukuki sorumluluk; cezai sorumluluk.

¹ Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi,hasimozkurt@osmaniye.edu.tr

Abstract

Malpractice is an important concept that refers to incorrect practices in the provision of health services, and has been frequently discussed in both the health community and the legal field, especially in recent years. The complexity of health services, the rapid increase in technological developments, and the fact that patients are becoming more conscious about health have also led to an increase in malpractice claims. While this situation requires health professionals to fulfill their professional responsibilities more carefully, it also necessitates the re-evaluation of the concept of trust in the health system. Physicians and other health professionals are obliged to use their professional knowledge and skills at the highest level, based on the principle of not harming the patient. However, from time to time, incorrect practices may occur due to lack of information, carelessness, communication problems, or systemic disruptions; this both threatens patient safety and exposes health professionals to legal liability. In this study, the historical development of the concept of malpractice is examined, and the differences between traditional and modern definitions are revealed, especially through the evolution of the Latin-origin terms “mala” and “praxis”. In the context of the legal framework, regulations fed by both international regulatory institutions (JCAHO, World Medical Association) and national legislation (Turkish Medical Association Code of Ethics, Draft Law on Liability Arising from Medical Services) have been evaluated with a comparative perspective. In the examination of the ethical dimension, the trust-based structure of the patient-physician relationship and the points where the obligation of professional care intersects with patient rights have been detailed. Within the framework of legal liability, fault-based compensation mechanisms, contract-based and tort-based lawsuits have been addressed; in criminal liability, crimes of injury and death by negligence, and in administrative liability, disciplinary sanctions within the scope of Law No. 657 on Civil Servants have been explained in detail. In the professional-ethical liability section, the control and preventive training models developed against malpractice cases in light of the Turkish Medical Association’s sanction tools such as warning, fine and temporary suspension from the profession have been emphasized.

Keywords: Medical malpractice; physician liability, legal liability; criminal liability.

GİRİŞ

Sağlık hizmetleri, bireylerin yaşam kalitesini doğrudan etkileyen, hayati öneme sahip bir alan olarak toplumsal yapının temel taşlarından biridir. Bu nedenle, sağlık çalışanlarının sunduğu hizmetlerin kalitesi ve güvenilirliği, hem hastaların sağlığı hem de sağlık sisteminin genel işleyişi açısından büyük önem taşımaktadır. Ancak, tıbbi müdahaleler sırasında çeşitli nedenlerle hatalar ve ihmaller yaşanabilmekte; bu durumlar hastaların zarar görmesine, sağlık hizmetlerine olan güvenin azalmasına ve hukuki sorunların ortaya çıkmasına yol açabilmektedir. İşte bu noktada, malpraktis kavramı gündeme gelmektedir. Malpraktis, sağlık çalışanlarının mesleki standartlara uygun davranmaması sonucu ortaya çıkan hatalar ve ihmal durumlarını ifade eden, hem hukuki hem de etik açıdan ciddi sonuçlar doğuran bir kavramdır.

Malpraktisin gelişimi, yasal düzenlemeleri ve etik boyutları, sağlık alanında çalışan profesyonellerin sorumluluklarını netleştirirken; hastaların da haklarının korunması açısından önemlidir. Bu bağlamda, malpraktis yalnızca bireysel sağlık personelinin değil, aynı zamanda sağlık kurumlarının organizasyonel yapılarının ve denetim mekanizmalarının da kapsamına girmektedir. Günümüzde sağlık hizmetlerinde malpraktisin önlenmesi, eğitim, denetim ve yasal düzenlemelerle desteklenmekte, hasta güvenliğinin sağlanması hedeflenmektedir. Bu çalışma, malpraktisin farklı boyutlarını ele alarak, sağlık alanında sorumluluk kavramının çok yönlü yapısını ve uygulamadaki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Malpraktis terimi, Latince kökenli olup “mala” (kötü) ve “praxis” (uygulama) kelimelerinin birleşiminden oluşmaktadır. Bu bağlamda, malpraktis Türkçede “kötü uygulama” anlamını taşımakla birlikte, literatürde ve genel kullanımlarda daha çok “hatalı uygulama” veya “tıbbi ihmal” anlamında kullanılmaktadır (Keskinbora, 2019). Malpraktis, meslek mensubunun mesleki faaliyetleri sırasında gerçekleştirdiği hatalı davranışları ifade etmek amacıyla kullanılan bir kavramdır. Özellikle tıbbi malpraktis, sağlık hizmeti sunucularının tedavi sürecinde standartlara ve güncel uygulamalara uymaması, bilgi ya da beceri eksikliği göstermesi veya gerekli tedaviyi sağlamaması sonucunda ortaya çıkan zararları kapsamaktadır. Buna ek olarak, Sağlık Kuruluşları Akreditasyonu Ortak Komisyonu (The Joint Commission on Accreditation of Healthcare Organizations-JCAHO), malpraktisi, sağlık çalışanlarının etik kurallara aykırı davranışlarıyla birlikte mesleki uygulamalarda yetersizlik ve ihmaller neticesinde hastanın zarar görmesi olarak tanımlamıştır (Metin, 2018).

Tıbbi malpraktis tanımı, Türk Tabipleri Birliği (TTB) tarafından 10-11 Ekim 1998’de gerçekleştirilen 47. Büyük Kongre’de kabul edilerek, 01 Şubat 1999 tarihinde yayımlanan Hekimlik Meslek Etiği Kuralları’nda yer almıştır. Bu tanıma göre, tıbbi malpraktis, hekimin bilgisizlik, deneyimsizlik veya ilgisizlik nedeniyle hastaya zarar vermesi anlamına gelmektedir. Burada önemle vurgulanması gereken husus, ihmalkâr davranışların da tıbbi malpraktis kapsamında değerlendirilmesidir; yani yalnızca hatalı müdahaleler değil, gerekli tıbbi işlemlerin hiç yapılmaması da malpraktis sayılmaktadır (Türk Tabipleri Birliği).

Dünya Tabipler Birliği’nin (DTB) 1992 yılında gerçekleştirilen 44. Genel Kurulunda kabul edilen bildirgesinde, tıbbi malpraktis “hekimin tedavi sırasında yapması gereken uygulamayı yerine getirmemesi, beceri eksikliği ya da kişiye uygun tedaviyi düzgün bir şekilde uygulamaması sonucu ortaya çıkan zarar” olarak tanımlanmıştır. Dünya Tabipler Birliği’nin malpraktis kavramına dair bu tanımı, Türk Tabipler Birliği’nin tanımına kıyasla daha somut ve kapsamlı içerikler barındırmaktadır (Güngör vd., 2012).

1.1. Tıbbi malpraktiste hekimin sorumlulukları

Hekimler, tıbbi müdahaleleri sırasında hukuka aykırı davranışlarda bulunarak hastaya zarar verdiklerinde, hukuki mevzuat gereği sorumlulukları doğar ve meydana gelen zararın tazmin edilmesi yükümlülüğü altına girerler. Türk hukuk sisteminde, hekim sorumluluğuna ilişkin özel düzenlemeler bulunmamaktadır. Yargıtay’ın çeşitli kararlarında da hekimlere yönelik daha esnek ya da ayrıcalıklı bir uygulama getirilmesine dair açık bir içtihat görülmemektedir. Hekimler açısından da kusura dayalı genel sorumluluk ilkesi geçerlidir; yani kusur var ise sorumluluk doğar, kusur yoksa sorumluluk da söz konusu olmaz. Sorumluluk kavramı, hukuka aykırı bir fiile karşılık hukuk sisteminin öngördüğü yaptırımı ifade eder. Hekimin hukuki sorumluluğunun kaynağı ise, hasta ile önceden kurulmuş bir sözleşmeye ya da haksız fiile dayanır (Polat ve Hekim, 2011).

1.1.1. Hukuki Sorumluluk

Hekimin teşhis veya tedavi sırasında gerçekleştirdiği malpraktis nedeniyle, hastanın maddi veya manevi zarar görmesi durumunda, zararların ispat edilmesi halinde hasta lehine tazminat ödenmesine hükmedilir. Hekimin hukuki sorumluluğu, farklı hukuki sebeplerden kaynaklanabilir; bunlar arasında culpa in contrahendo (sözleşme öncesi kötü niyetli davranış), vekaletsiz iş görme, haksız fiil ve sözleşmeden doğan yükümlülükler yer alır. Culpa in contrahendo sorumluluğu, sözleşmenin kurulma aşamasında tarafların karşılıklı güveninin zedelenmesi ve sağlık, yaşam, malvarlığı gibi önemli menfaatlerin korunmaması halinde ortaya çıkar. Bu kapsamda; sözleşme yapma niyeti olmaksızın görüşmelerde bulunmak, görüşmeleri sebepsiz yere yarıda bırakmak, gerekli bilgilendirmeleri yapmayarak karşı tarafın haklarını göz ardı etmek, özenli bilgi ve öneri sunmamak ile koruma yükümlülüklerini ihlal etmek gibi durumlar söz konusu olabilir. Örneğin, hekimin kendi uzmanlık alanı dışındaki bir konuda hastayı yanlış yönlendirerek uygun tedavi veya teşhis yapılabileceği izlenimini vermesi, gereksiz cerrahi müdahaleye ikna etmek amacıyla hastayı

yanılması veya hastalığın müdahale gerektirmediğini söyleyerek tedaviyi geciktirmesi gibi eylemler culpa in contrahendo kapsamında hukuki sorumluluk doğurur (Özdemir, 2016).

Hekim ile hasta arasında doğrudan bir sözleşme ilişkisinin bulunmadığı ve hasta rızasının açıkça sağlanmadığı durumlarda, hekim hastanın yararına yönelik tıbbi müdahalede bulunursa bu durum vekaletsiz iş görme olarak değerlendirilir. Ancak, burada hastanın rızasının var olduğu kabul edilir çünkü müdahale kişinin üstün yararına yapılmakta olup, haksız fiil kapsamında yer almaz. Vekaletsiz iş görme kavramına giren diğer bir durum ise ameliyat sırasında önceden tespit edilemeyen, beklenmeyen veya öngörülemeyen ciddi komplikasyonların ortaya çıkmasıdır. Bu tür durumlarda, hasta rızası alınmamış olsa bile, hekimin amacı hayatı kurtarmak ve geri dönülemez zararların önüne geçmektir. Bu bağlamda, hekimin hareketleri sözleşme varmış gibi kabul edilerek, gerekli özen ve dikkatle davranması beklenir (Özdemir, 2016).

Hasta ile hekim arasında doğrudan bir sözleşme ilişkisi bulunmadığı durumlarda, hekimin hukuki sorumluluğu çoğunlukla haksız fiil hükümleri çerçevesinde ele alınır. Söz konusu haksız fiil, hekimin hastaya karşı yükümlülüklerini yerine getirmemesi veya zarar verici bir müdahalede bulunması sonucunda ortaya çıkar. Eğer hekimin müdahalesinde vekâletsiz iş görme unsurları mevcut değilse, bu durumda hekim, hastaya karşı haksız fiilin doğurduğu hukuki sonuçlardan sorumlu tutulur. Öte yandan, hasta ile hekim arasında geçerli bir hekimlik sözleşmesi bulunması halinde bile, hekim her zaman sadece sözleşmeye dayalı değil, aynı zamanda haksız fiil hükümlerine göre de sorumlu olabilir. Çünkü hekimlik müdahalesi, hastanın vücut bütünlüğüne doğrudan müdahale eden ve sağlık durumunu etkileyen bir işlem olduğundan, sözleşmeye aykırı davranışlar aynı zamanda hukuka aykırı eylemler olarak değerlendirilir. Bu durumda, sözleşmeye aykırılık ile haksız fiil unsurları birbirini tamamlayarak hekimin sorumluluğunu artırır. Dolayısıyla, hekim hem sözleşmeye dayalı yükümlülüklerini yerine getirmediğinde hem de hastanın zarar görmesine neden olduğunda, hukuken haksız fiil nedeniyle tazminat sorumluluğu doğar (Arslan, 2020).

Haksız fiil nedeniyle bir kişinin hukuki sorumluluğunun doğabilmesi için belirli unsurların bir arada bulunması gerekir. Bu unsurlar arasında, yapılan fiilin hukuka aykırı olması, zarar oluşması, fiilde ihmal veya kusurun bulunması ve zarar ile haksız fiil arasında nedensellik bağı yer almaktadır (TBK, Madde 49). Hekim ile hasta arasında tıbbi müdahaleye yönelik açık ya da zımni bir sözleşme varsa, bu sözleşme hekimin hukuki sorumluluğunun temel dayanağını oluşturur. Özellikle özel ya da serbest sağlık kuruluşlarında çalışan hekimler açısından, hastayla arasında geçerli bir sözleşme ilişkisinin varlığı genellikle kabul edilmektedir. Hekimin bu sözleşmeden doğan yükümlülüklerini kusurlu bir şekilde yerine getirmemesi ve bu nedenle hastada zarar oluşması halinde, hekim Borçlar Kanunu'nun 96. maddesi ve devamı hükümleri kapsamında sorumlu tutulur ve meydana gelen zararın tazmin edilmesi gerekir (Yördem, 2019). Bu durum, hekimin mesleki uygulamalarında titizlik göstermesi gerektiğini ve hasta haklarının korunmasının hukuk sistemi tarafından güvence altına alındığını göstermektedir.

Hekimin hukuki sorumluluğu hem sözleşmeden kaynaklanan hem de sözleşme dışı durumlarda ortaya çıkabilir. Sözleşmeye dayalı sorumluluk için, sadece sözleşmenin ihlal edilmesi yeterli olmayıp, aynı zamanda hekimin bu ihmal veya kusurdan sorumlu tutulması gerekir. Sözleşme dışı sorumluluk ise vekâletsiz iş görme ve haksız fiil sorumluluğu olarak iki temel başlıkta incelenir. Hekim ile hasta arasındaki ilişki vekalet veya eser sözleşmesi kapsamında ise, tazminat davalarında yetkili mahkeme genellikle Tüketici Mahkemeleri olmaktadır. Ancak, hasta tedavi veya tanı amacıyla kamu sağlık kuruluşlarına başvurduğunda ve malpraktis nedeniyle dava açıldığında, bu hukuki ilişki kamu hukuku kapsamına girdiği için yetkili mahkeme İdare Mahkemeleri olarak belirlenir. Ayrıca, hekimlerin malpraktis sigortası kapsamında sigortalı oldukları şirketlere karşı açılan maddi veya manevi tazminat davalarında ise yetki Asliye Ticaret Mahkemeleri'ne aittir. Genel olarak, malpraktis kaynaklı tazminat davalarında, davanın açıldığı tarihte davalının yerleşim yeri mahkemesi yetkili mahkeme olarak kabul edilmektedir. Bu düzenlemeler, malpraktis davalarının farklı hukuki niteliklere göre değişen yetki alanlarını ortaya koymakta ve hekimin sorumluluğunun hangi hukuk kuralları çerçevesinde değerlendirileceğini göstermektedir (Sarıbaş, 2020).

1.1.2. Cezai Sorumluluk

Hekime cezaî sorumluluk yüklenmesinin temel amacı, hekimin hukuka aykırı ve kusurlu davranışlarının ceza yasaları çerçevesinde suç teşkil etmesi durumunda, bu eylemlere karşı caydırıcı yaptırımlar uygulanarak hekimlerin mesleki uygulamalarını daha dikkatli, disiplinli ve özenli bir şekilde yürütmelerini sağlamaktır. Cezaî sorumluluk değerlendirilirken, öncelikle hekimin gerçekleştirdiği fiilin yasal mevzuat açısından cezalandırılabilir olup olmadığı araştırılır. Bu inceleme sürecinde, olayın özel koşulları, tıbbi yarar ve risk dengeleri dikkate alınarak, söz konusu eylemin ceza hukuku kapsamında tipik bir suç teşkil edip etmediğine karar verilir. Hekimin davranışı, genel ve özel ceza normlarıyla birlikte, ülkemizin taraf olduğu ve iç hukuka adapte ettiği uluslararası sözleşmelerin hükümlerine de uygunluk açısından değerlendirilir. Eğer bu düzenlemelere aykırılık tespit edilirse, hekime karşı ilgili cezaî yaptırımlar uygulanır. Bu yaptırımlar genellikle taksirle öldürme, taksirle yaralama ve kasten öldürmenin ihmali şeklinde işlenen suçlar olarak sınıflandırılır (Demir, 2008; Tuğcu vd., 2009).

1.1.3. İdari Sorumluluk

Kamu görevlilerinin statülerine ilişkin yasal düzenlemelere aykırı hareket etmeleri ve bu davranışlarıyla kurum içindeki düzeni bozmaları, disiplin suçu olarak tanımlanır. Disiplin suçu, kamu görevlisinin görevine ilişkin olarak gösterdiği kusurlu tutum veya fiiller olarak da ifade edilir. 657 sayılı Kanun'da disiplin cezaları; uyarı, kınama, aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve memurluktan çıkarma şeklinde belirlenmiş olup, 2547 sayılı Kanun ise yükseköğretimle ilgili alanlarda farklı disiplin cezalarını ayrıca düzenlemiştir (Boz, 2017; Bucaktepe, 2015).

Kamuda görev yapan hekim ile hasta arasında özel hukuk kapsamında doğrudan bir sözleşme ilişkisi bulunmadığı kabul edilmektedir. Kamu hastanesine başvurmak veya hasta kaydı oluşturmak yoluyla ise idare ile hasta arasında kamu hukukuna tabi özel bir hukuki ilişki kurulmaktadır. Bu nedenle, kamu sağlık hizmetlerinin kamu görevlisi sıfatıyla hekimler aracılığıyla sunulması sonucunda, hastaların maruz kaldığı zararlar bakımından iki ayrı sorumluluk türü ortaya çıkar: Bir yandan idareye ait hizmet kusuru; diğer yandan ise hekimin görevi veya kişisel kusuru nedeniyle tazmin yükümlülüğü söz konusudur. Kamu sağlık hizmetlerinde meydana gelen aksaklıklar, hizmetlerin kötü işlemesi ya da işlememesi halinde, genellikle anonim, objektif ve genel nitelikte idareye ait tıbbi hizmet kusuru olarak değerlendirilir. Buna karşılık, hekimin bireysel kusuru tamamen özel nitelikte olup, subjektif ve kişisel özellik taşımaktadır. Eğer hekimin kişisel ya da görevle bağlantılı kusuru, kamu görevinin icrası sırasında gerçekleşmişse, idarenin kusursuz sorumluluğu da devreye girecektir. Böyle durumlarda idare, zarar gören hastanın zararını tazmin eder ve daha sonra, kusurlu hekime karşı rücu davası açarak tazminat talebinde bulunabilir (Demir, 2003).

1.1.4. Mesleki Ve Etik Sorumluluk

Türk Tabipler Birliği, belirli durumların varlığı halinde hekimlere karşı kanunda öngörülen çeşitli disiplin yaptırımlarını uygulama yetkisine sahiptir. Bu yaptırımlar arasında uyarı cezası, para cezası, meslekten geçici olarak alıkoyma cezası ve belirli oda bölgelerinde çalışmanın yasaklanması cezası yer almaktadır. Örneğin, hasta haklarına saygı göstermemek veya hasta kayıtlarını usulüne uygun şekilde tutmamak uyarı cezası ile sonuçlanırken, aydınlatılmış onam alınmadan gerçekleştirilen tıbbi müdahaleler para cezasıyla cezalandırılır. Ayrıca, malpraktis kapsamında değerlendirilen durumlarda; mesleki bilgi ve beceri eksikliği, özen göstermeme veya dikkatsizlik gibi kusurlardan kaynaklanan yanlış ya da eksik tanı ve tedavi nedeniyle hastaya kalıcı zarar verilmesi durumunda, hekime 15 gün ile 6 ay arasında değişen sürelerle geçici meslekten alıkoyma cezası verilir. Üstelik, bilimsel temeli olmayan veya henüz kanıtlanmamış yöntemlerin uygulanması veya önerilmesi de aynı şekilde bu cezaya tabidir. Üç kez meslekten alıkoyma cezası alan hekimler ise, ilgili oda bölgesinde hem kamu hem de özel sağlık kuruluşlarında bir daha mesleki faaliyet yürütemezler (Türk Tabipleri Birliği Disiplin Yönetmeliği).

SONUÇ

Bu çalışmada, malpraktis kavramı arka planı, hukuki altyapısı ve etik sorumlulukları çerçevesinde ele alınarak, tıbbi uygulamalarda yaşanan hataların bireysel ve kurumsal sonuçları kapsamlı biçimde değerlendirilmiştir. Günümüz sağlık sistemlerinde teknolojik gelişmelere ve bilgiye erişimin artmasına rağmen, tıbbi hatalar hâlen ciddi bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir. Bu durum, malpraktis olgusunun yalnızca bireysel dikkatsizlik veya yetersizlikten kaynaklanmadığını; sağlık çalışanlarının ağır iş yükü, yetersiz organizasyonel yapı ve iletişim eksiklikleri gibi çok yönlü faktörlerle ilişkilendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Araştırmada, sağlık çalışanlarının karşı karşıya kaldığı hukuki sorumluluklar kusura dayalı tazminat sisteminden cezai yaptırımlara, idari disiplin süreçlerinden mesleki-etik sorumluluklara kadar geniş bir perspektifte ele alınmıştır. Özellikle tıbbi ihmal, dikkatsizlik, tedavi standartlarına aykırı uygulamalar gibi nedenlerle ortaya çıkan malpraktis vakalarının, hem hasta güvenliği hem de sağlık çalışanlarının mesleki itibarı açısından olumsuz sonuçlar doğurduğu vurgulanmıştır. Türk Tabipleri Birliği'nin ve Sağlık Bakanlığı'nın bu alandaki düzenleyici ve denetleyici işlevleri ise malpraktisle mücadelede kritik öneme sahiptir.

Malpraktis uygulamalarının önlenmesi adına sağlık personelinin meslekî gelişimlerinin desteklenmesi, hizmet içi eğitimlerin düzenli ve nitelikli şekilde verilmesi, tıbbi kayıtların dikkatli tutulması ve sağlık kurumlarında hasta güvenliği kültürünün yaygınlaştırılması büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, hasta-hekim iletişiminin güçlendirilmesi, tıbbi karar süreçlerinde şeffaflığın artırılması ve etik ilkelerin kararlılıkla uygulanması da olası hataların önüne geçmede etkili olacaktır.

Malpraktis konusu yalnızca tıp hukukunun değil, aynı zamanda sağlık politikalarının, etik değerlendirmenin ve yönetsel stratejilerin kesişim noktasında yer alan disiplinlerarası bir meseledir. Bu nedenle, bireysel sorumluluk kadar sistemsel reformlara ve bütüncül yaklaşımlara da ihtiyaç duyulmaktadır. Hem sağlık çalışanlarının mesleki güvenliğini sağlamak hem de hastaların kaliteli ve güvenli sağlık hizmetine erişimini temin etmek için malpraktisle mücadelede çok boyutlu ve sürdürülebilir stratejiler geliştirilmelidir.

KAYNAKÇA

- Arslan, İ. (2020). Kişisel verilerin yabancı unsurlu sözleşmelere aykırı olarak işlenmesinden veya korunmamasından kaynaklanan uyumsuzlıklara uygulanacak hukukun tespiti. *İstanbul Hukuk Mecmuası*, 79(1), 135–191.
- Boz, S. (2017). Memur disiplin hukukuna hakim olan temel ilkeler. *Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 25(2), 15–41.
- Bucaktepe, A. (2015). Disiplin makamlarının disiplin cezası verme yetkileri üzerine bir değerlendirme. *Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 19(2), 199–224.
- Demir Küreci, H. (2023). *Yargı kararlarında etik malpraktisler* (Yüksek lisans tezi, İzmir Bakırçay Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sağlık Hukuku Anabilim Dalı).
- Demir, M. (2008). Hekimin sözleşmeden doğan sorumluluğu. *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 57(3), 225–252.
- Güngör, P., Doğan Merih, Y., & Yaşar Kocabey, M. (2012). Farklı ülkelerin malpraktis konusunda yasal düzenleme girişimleri, zorunlu mali sorumluluk sigortası. *Zeynep Kamil Tıp Bülteni*, 43(4), 128–138.
- Keskinbora, K. (2019). Malpraktis nedir? Komplikasyon nedir? Önlemek için neler bilinmelidir? In Z. Z. Erkol & Y. G. Doğramacı (Eds.), *Tıp hukuku* (pp. 30–44). Ankara: Türkiye Klinikleri.
- Metin, B. (2018). Hemşirelik hizmetlerinde hasta güvenliği ve tıbbi hata (malpraktis). *Sağlık Akademisyenleri Dergisi*, 5(1), 76–78.
- Özdemir, H. (2016). Hekimin hukuki sorumluluğu. *Erciyes Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi (ERÜHFD)*, 11(1), 33–81.
- Polat, O., & Hekim, P. I. T. U. H. (2011). Tıbbi uygulama hatalarında hekimin sorumluluğu. *Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 2(3), 119–125.
- Sarıbaş, N. Y. (2020). *Hekimin tıbbi uygulama hatalarından doğan hukuki sorumluluğu* (Yüksek lisans tezi, İzmir Ekonomi Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Merkezi).
- Tuğcu, H., Yorulmaz, C., & Koç, S. (2009). Hekim sorumluluğu ve tıbbî malpraktis. *Klinik Gelişim*, 22, 6–10.
- Türk Tabipleri Birliği. (n.d.). *Disiplin yönetmeliği*. <https://www.mevzuat.gov.tr> Erişim tarihi: 16 Mayıs 2025.
- Yördem, Y. (2019). Hekimin hatalı tıbbî uygulamaya bağlı hukuki sorumluluğu. *Türkiye Adalet Akademisi Dergisi*, (39), 147–151.
- Türkiye Büyük Millet Meclisi. (1953). *6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanunu* (RG: 31.01.1953 - 8323). <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.3.6023.pdf> Erişim tarihi: 19 Mayıs 2025.

Kokand University
Andijon filiali

Hosted by Kokand University Andijon Branch

International Congress on Social Sciences and Management Studies

19-21/Haziran
2025 Andijan

Globalization and Innovation:

Scientific Research is the Basis of Development and Modernization of Society

"In-person and Online "

Contemporary issues of social research; Modernization of the economic life of society and issues of "green economy development; International integration processes in the educational system: achievements and opportunities, Global environmental problems and measures to prevent them; Importance of scientific research and technology in medicine.

ICSSMS CONGRESS PROGRAM

All abstracts will be published in the abstract booklet.
There will be opportunities for publication in SCOPUS, TRDizin, and international journals.
Our congress is designed to be indexed in WoS. All processes will be conducted accordingly, and an application will be made to WoS.

To submit a paper, please visit <https://asc.academicianstudies.com/>

Tarih: 19.06.2025 | Saat: 13:00
Oturum: ENGLISH ONLINE SESSION – SESSION 1
<https://meet.google.com/mqt-aoty-gzz>

Oturum Başkanı: Shama Mushtaq

ID: 247

Başlık: A Qualitative Study on Customer and Employee Experiences Regarding the Use of Service Robots in Restaurants

Yazarlar: NİHAN AKDEMİR (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ)*; Oylum EKŞİ (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ); Banu Saadet ÜNSAL AKBIYIK (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ)

ID: 159

Başlık: MASTERING COMMON UZBEK VERBS AS A FOUNDATION FOR BASIC COMMUNICATION IN ENGLISH-SPEAKING LEARNERS

Yazarlar: Rasulbek Ergashev (Turan International University); Sherali Turghunov (Turan International University); Zebo Botirova (Namangan state university)*; Jahongir Sayfiddinov (Turan International University)

ID: 19

Başlık: Opportunities for employment and job creation within the framework of the Green economy

Yazarlar: Mehriban Utepbergenova (KarSU)*

ID: 80

Başlık: Advancing Green Economy through Socio-Economic Modernization

Yazarlar: Shama Mushtaq (University of Agricultur Faisalabad)*

ID: 35

Başlık: SUSTAINABLE FLAME-RETARDANT MATERIALS BASED ON NATURAL POLYSACCHARIDES AND SECONDARY METABOLITES: PROSPECTS AND CHALLENGES

Yazarlar: Dilmurad Rahimov (Andijon davlat texnika instituti)*

ID: 256

Başlık: Trade Creation Effects on Global Value Chains: A Case Study of BRICS

Yazarlar: Shameem Chalil (Koneru Lakshmaiah Education Foundation, Vijayawada, Andhra Pradesh)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 13:00 (Türkiye saati: 11:00:00)
Oturum: TURKISH ONLINE SESSION – SESSION 1
<https://meet.google.com/szm-eezv-tox>

Oturum Başkanı: Dr. İsmail Koç

ID: 1

Başlık: Hope in University Students' Career Development: A Systematic Review

Yazarlar: Görgülü, Zeynep*; Bozgeyikli, Hasan

Yazarlar: Zeynep Görgülü (Selçuk University)*; Hasan Bozgeyikli (Selçuk University)

ID: 10

Başlık: Digital Sin Taxes and the Fiscal Management of Behavioral Risks: International Findings and Policy Recommendations for Türkiye

Yazarlar: koç, ismail*

Yazarlar: ismail koç (Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi)*

ID: 15

Başlık: SCHOOL LIFE IN TURKISH COUNTRIES: A DESCRIPTIVE STUDY

Yazarlar: Ünal, Ayhan*; Bozgeyikli, Hasan

Yazarlar: Ayhan Ünal (Selçuk Üniversitesi)*; Hasan Bozgeyikli (Selçuk Üniversitesi)

ID: 24

Başlık: CRIMINAL LIABILITY OF PHYSICIANS IN MALPRACTICE CASES ABSTRACT

Yazarlar: ÖZKURT, Haşim*

Yazarlar: Haşim ÖZKURT (Osmaniye Korkut ATA Üniversitesi)*

ID: 30

Başlık: Yapay Zeka ve İnsanın Ortak Bestecilik Anlayışı

Yazarlar: Ziyagil, Hakan Emre*

Yazarlar: Hakan Emre Ziyagil (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 13:00

Oturum: UZBEK ONLINE SESSION – SESSION 1

<https://meet.google.com/rir-cihq-vtx>

Oturum Başkanı: Ismoilov Alisher

ID: 23

Başlık: Qishloq xo'jaligi tarmoqlarida xalqaro innovatsion tajribalarni qo'llash orqali hududiy iqtisodiy tengsizliklarni kamaytirish istiqbollari

Yazarlari: Ismoilov, Alisher*

Yazarlari: Alisher Ismoilov (Namangan state technical university)*

ID: 38

Başlık: BANK TIZIMIDAGI MUAMMOLI KREDITLAR va ULARNING YASHIL IQTISODIYOT RIVOJLANISHIGA TA'SIRI

Yazarlari: Abduqayumov, Shaxzod*

Yazarlari: Shaxzod Abduqayumov (Toshkent Davlat Iqtisodiyot Universiteti)*

ID: 251

Başlık: SHOLI NAVLARI DONIDAGI AMINOKISLOTALAR MIQDORI

Yazarlari: Jaynaqov, Mirzohid*; Kurbanbayev, Ilhom; Nematova, M.G'.

Yazarlari: Mirzohid Jaynaqov (Andijan State University)*; Ilhom Kurbanbayev (Genetika va o'simliklar eksperimental biologiyasi instituti); M.G'. Nematova (Andiajn state university)

ID: 110

Başlık: Atmosfera havosining ifloslanishi: global muammo va barqaror yechimlar yo'llari

Yazarlari: Olimova, Shohsanam *

Yazarlari: Shohsanam Olimova (Andijon Mashinasozlik instituti)*

ID: 58

Başlık: QAYTA TIKLANADIGAN ENERGIYA MANBALARI ORQALI ENERGIYA TEJASH STRATEGIYALARI

Yazarlari: Boysunov, Anvar*

Yazarlari: Anvar Boysunov (Termiz davlat muhandislik va agatexnologiyalar universiteti)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat:13:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 1

Oturum Başkanı: Dr. Xusanova Shahlo

ID: 104

Başlık: Mingtepada shaharsozlik madaniyatining rivojlanishi va qadimgi Farg'ona davlatchiligi munosabatlaridagi o'rni

Yazarlari: Xusanova, Shaxlo*

Yazarlari: Shaxlo Xusanova (Kokand University, Andijan branch)*

ID: 68

Başlık: SOTSIOLOGRAFIYA - IJTIMOY TADQIQOTLARDA YANGI YO'NALISH SIFATIDA

Yazarlari: Yunusov, Kamaldin*

Yazarlari: Kamaldin Yunusov (Andijan State University)*

ID: 243

Başlık: Modern Özbek Nesrinin Şekillenmesinde Türk Edebiyatının Rolü

Yazar(lar): Khudayberdiyev, Akram*

Yazarlari: Akram Khudayberdiyev (Andijan State University)*

ID: 250

Başlık: Mulla Xolbek ibn Muso Andijoniyning "G'urbatnoma" Asarida Etnonim va Joy Nomlari Genezisi Tadqiqi Hamda "Millat" va "Vatan" Badiiy Konseptlari

Yazarlari: Khudayberdiyev, Akram*; Madgaziye, Iskandarshoh; Quronov, Dilmurod

Yazarlari: Akram Khudayberdiyev (Andijan State University)*; Iskandarshoh Madgaziye (Andijan State Univrsity); Dilmurod Quronov (Andijan State University)

ID: 33

Başlık: Turkistonda sanoat rivoji, mulkdorlar sinfi va Sovet hokimiyatining iqtisodiy siyosati

Yazarlari: Xoshimjonov, Sharofiddin*

Yazarlari: Sharofiddin Xoshimjonov (Andijan State University)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 13:00 (Türkiye saati: 11:00:00)

Oturum: TURKISH IN-PERSON- SESSION 1

Oturum Başkanı: Harika Süklün

ID: 141 Başlık: A STUDY ON THE INFLUENCE OF 21ST CENTURY SKILLS ON LEADERSHIP ORIENTATIONS Yazar(lar): Koç, Murat; Bir, Yonca* Yazarlar: Murat Koç (Çag University); Yonca Bir (Çağ Üniversitesi)*
ID: 21 Başlık: Türkiye’de Yasal Boyutuyla Öğretmen Giyim Tarzı Yazar(lar): Şahin, Mustafa* Yazarlar: Mustafa Şahin (Dokuz Eylül University)*
ID: 98 Başlık: A STUDY OF THE GENESIS OF ETHNONYMS AND TOPONYMS AND THE ARTISTIC CONCEPTS OF “NATION” AND “HOMELAND” IN THE WORK OF MULLAH KHOLBEK IBN MUSA ANDIJANI “GHURBATNAMA” Yazar(lar): Khudayberdiyev, Akromjon* Yazarlar: Akromjon Khudayberdiyev (Andijan Branch Kokand University)*
ID: 20 Başlık: İlkokul Ders Kitaplarında Kadın ve Erkek Temsilleri Yazarlar: Mustafa Şahin (Dokuz Eylül University)*
ID: 103 Başlık: FARG’ONA QORAQALPOQLARI UY HUNARMANDCHILIGI (XIX ASR OXIRI XX ASR BOSHLARI) Yazarlar: Ataxanov, Rafikjon* Yazarlar: Rafikjon Ataxanov (Kokand University Andijan branch)*
ID: 20 Başlık: İlkokul Ders Kitaplarında Kadın ve Erkek Temsilleri Yazar(lar): Şahin, Mustafa* Yazarlar: Mustafa Şahin (Dokuz Eylül University)*
ID: 115 Başlık: THE IMPACT of VIRTUAL IDENTITY and SOCIAL NETWORK IDENTITY MANAGEMENT on DIGITAL WELL-BEING Yazarlar: Ayşe Şenay Koç (Çağ University)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 13:00

Oturum: ENGLISH IN-PERSON SESSION – SESSION 1

Oturum Başkanı: Sardor Qosimov

ID: 18 Başlık: Emerging research patterns on infrastructure to support small business and private entrepreneurship: a bibliometric analysis approach Yazarlar: Qosimov Sardor (Andijan branch of Kokand University)*; Akbarov Abdulhamid (Tashkent State University of Economics)
ID: 25 Başlık: INNOVATIVE LEADERSHIP AND ORGANIZATIONAL TRANSFORMATION IN THE AGE OF GLOBALIZATION: STRATEGIC APPROACHES TO KNOWLEDGE-DRIVEN CHANGE Yazarlar: HARIKA SUKLUN (Batman University)*
ID: 67 Başlık: UZBEK WOMEN’S JEWELRY THAT ARE KEPT IN RUSSIAN MUSEUMS Yazarlar: Yayra Turaboyva (Qo`qon Universitti Anijon filiali)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 14:30

Oturum: ENGLISH ONLINE SESSION – SESSION 2

<https://meet.google.com/mqt-aoty-gzz>

Oturum Başkanı: Dr. Üstün Yüksel

ID: 83

Başlık: GLOBALIZATION AND INNOVATION IN REGIONAL DEVELOPMENT THEORIES

Yazarlar: Sultan SARI (Ostim technical University)*

ID: 81

Başlık: Innovation, Entrepreneurship, and Internationalization: A Conceptual Model for Economic Development in Transition Economies

Yazarlar: mahdieh takyeh (ostim teknik university)*; tugrul uzhan (ostim); Mustafa Kamal topcu (ostim)

ID: 102

Başlık: Realialarning turlari va ularni J.K. Roulingning Garry Potter asarlarida berilishi.

Yazarlar: Ruzmatova Nigora (The National University of Uzbekistan named after Mirzo Ulug'bek, Tashkent)*

ID: 245

Başlık: ORGANİK HAYVANSAL ÜRETİM VE ENFLASYON İLİŞKİSİ: TÜRKİYE VERİLERİ ÜZERİNE BİR ANALİZ

Yazarlar: Belma ARSLAN (Aybü)*

ID: 255

Başlık: Rise of Nativism in the United States

Yazar: Üstün Yüksel

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 14:30 (Türkiye saati: 12:30:00)

Oturum: TURKISH ONLINE SESSION – SESSION 2

<https://meet.google.com/szm-eezv-tox>

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Sabiha Kılıç

ID: 39

Başlık: Pazarlama İletişimi Açısından Sosyal Sermaye Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Sermaye Düzeyleri

Yazarlar: Sezgin, Semih*

Yazarlar: Semih Sezgin (Sinop Üniversitesi)*

ID: 42

Başlık: TURİZM SEKTÖRÜNÜN DİJİTAL DÖNÜŞÜM VE MODERNİZASYONUNDA AKILLI TURİZM UYGULAMALARININ GELECEĞİ VE ROLÜ

Yazarlar: Kılıç, Sabiha *

Yazarlar: Sabiha Kılıç (Hitit University)*

ID: 54

Başlık: Problem-Solving Skills and Perceived Social Support as Predictors of Relationship Stability

Yazarlar: Koyuncu, Hülya; Çolakkadıoğlu, Oğuzhan*; Büyükaşık Çolak, Canan

Yazarlar: Hülya Koyuncu (Ministry of National Education); Oğuzhan Çolakkadıoğlu (Osmaniye Korkut Ata University)*; Canan Büyükaşık Çolak (Osmaniye Korkut Ata University)

ID: 62

Başlık: TÜRKİYE'NİN ORTA ASYA'DA TÜRK İŞBİRLİĞİNİN SAĞLANMASI STRATEJİSİ VE ORTA KORİDOR GİRİŞİMİ

Yazarlar: ipek, selma*

Yazarlar: selma ipek (Bağımsız araştırmacı (DR.))*

ID: 63

Başlık: TOPLUMSAL DEĞER ODAKLI PAZARLAMA (SOCIETAL MARKETING) STRATEJİLERİNİN KÜRESEL GELİŞİMİ, İNOVASYONU VE GELECEK YÖNELİMLERİ

Yazarlar: Kılıç, Sabiha *

Yazarlar: Sabiha Kılıç (Hitit University)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 14:30

Oturum: UZBEK ONLINE SESSION – SESSION 2

<https://meet.google.com/rir-cihq-vtx>

Oturum Başkanı: Usanova Muxlisa

ID: 53

Başlık: Ta'lim tizimida xalqaro integratsiya: yutuqlar, qiyinchiliklar va kelajak imkoniyatlar

Yazarlari: Usanova, Muxlisa*

Yazarlari: Muxlisa Usanova (Tashkent state university of oriental)*

ID: 59

Başlık: OLIY TA'LIM MUASSASALARIDA BOTANIKA FANIDAN MA'RUZA MASHG'ULOTLARINI TASHKIL ERISHDA INTEGRATSION YONDASHUVDAN FOYDALANISHNING YUTUQ, QIYINCHILIK VA IMKONIYATLARI

Yazarlari: Karim qizi , Qayumova *

Yazarlari: Qayumova Karim qizi (Navoiy State University)*

ID: 72

Başlık: KVALIMETRIK MONITORING: TA'LIM SIFATINI BAHOLASHDA YANGI YONDASHUVLAR

Yazarlari: Abduraimov, Dostonbek*

Yazarlari: Dostonbek Abduraimov (Guliston davlat universiteti)*

ID: 111

Başlık: AXBOROT TEXNOLOGIYALARIGA ASOSLANGAN TIBBIY SIMULYATORLAR: TALABA-YOSHLAR UCHUN INNOVATSION TA'LIM VOSITASI

Yazarlari: Valitov, Elyor*

Yazarlari: Elyor Valitov (Ферганский медицинский институт общественного здоровья)*

ID: 128

Başlık: OLIY TA'LIM TIZIMIDA MOLIYAVIY NAZORAT SAMARADORLIGINI TA'MINLASHDA ICHKI NAZORAT XIZMATLARINING ROLI

Yazarlari: Xaydarov, Baxrom*

Yazarlari: Baxrom Xaydarov (O'zbekiston Milliy universitetining Jizzax filiali)*

ID: 263

Başlık: Mustaqillikning ilk yillarida umumta'lim maktablarida modernizatsion jarayonlar

Yazarlari: Gulhoyo Yuldasheva Tohirjon qizi (Andijon state university)

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 14:45:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 2

Oturum Başkanı: Latipov Jahongirbek

ID: 69

Başlık: KOLLEKTIVLASHTIRISH DAVRIDA SOVET DAVLATIGA QARSHI XALQ HARAkatLARI MASALASIGA DOIR

Yazarlari: Khomidov, Dilshodbek*

Yazarlari: Dilshodbek Khomidov (Andijan state university)*

ID: 71

Başlık: Raqamli ta'lim va xalqaro integratsiya: Onlayn platformalar, masofaviy ta'lim imkoniyatlari orqali xalqaro hamkorlikni kengaytirish

Yazarlari: Latipov, Jahongirbek*

Yazarlari: Jahongirbek Latipov (Kokand University Andijan Branch)*

ID: 89

Başlık: SAMARQAND VILOYATIDA SOVET REJIMINING O'RNATILISHI VA UNGA QARSHI MAXALLIY AXOLIN-ING KURASHLARI

Yazarlari: Tojibayev, Botirjon*

Yazarlari: Botirjon Tojibayev (Kokand University Andijan branch)*

ID: 91

Başlık: JISMONIY HARAkatLAR BAJARISHDA SHAXSNING PSIXOLOGIK TAYYORGARLIGI

Yazarlari: Tojiboyeva, Nodiraxon*

Yazarlari: Nodiraxon Tojiboyeva (Andijon davlat pedagogika instituti)*

ID: 252

Başlık: Problems and Linguosemantic Features of Legal Terminology Translation

Yazarlari: Vaxidova, Feruza*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 14:45:00

Oturum: ENGLISH IN-PERSON SESSION – SESSION 2

Oturum Başkanı: Dr. Ravshanbek Shamsitdinov

ID: 88 Başlık: The Transformative Impact of Scientific Research and Technological Innovations on Modern Medicine Yazarlar: Zuxridinova, Roziya*; Kabulov, Nozimjon Yazarlar: Roziya Zuxridinova (KUAF)*; Nozimjon Kabulov (KUAF)
ID: 180 Başlık: INVESTMENT POTENTIAL ASSESSMENT: TOOLS AND APPROACHES FOR SMALL ENTERPRISES Yazarlar: Ergashev, Ilhomjon* Yazarlar: Ilhomjon Ergashev (Kokand University Andijan branch)*
ID: 182 Başlık: Mechanisms, methods and means of carrying out the Great Terror in Uzbekistan Yazarlar: Shamsitdinov, Ravshanbek* Yazarlar: Ravshanbek Shamsitdinov (Kokand University Andijan branch)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 14:45:00 (Türkiye saati: 12:45:00)

Oturum: TURKISH IN-PERSON SESSION – SESSION 2

Oturum Başkanı: Gülnazik Ünver

ID: 8 Başlık: GLOBAL ENVIRONMENTAL PROBLEMS and SUSTAINABLE SOLUTIONS: ENVIRONMENTAL LAW, CLIMATE LAW and GLOBAL LEGAL CHALLENGES Yazarlar: Koç, Murat*; Demirdelen, Özge Yazarlar: Murat Koç (Cag University Faculty of Law)*; Özge Demirdelen (Cag University Faculty of Law)
ID: 14 Başlık: THE GROWING IMPORTANCE OF CYBERSECURITY IN CONSUMER CONFIDENCE AND FOOD SAFETY FOR A SUSTAINABLE FUTURE Yazarlar: DEMİRBAŞ, Fatma Nur*; Ünver, Gül Nazik; Şahin, Hilal Yazarlar: Fatma Nur DEMİRBAŞ (Trabzon Üniversitesi)*; Gül Nazik Ünver (Batman Üniversitesi); Hilal Şahin (Ministry of Finance)
ID: 16 Başlık: THE IMPACT OF CYBERSECURITY ON FOOD MICROBIOLOGY: NEW RISKS AND SOCIAL PERCEPTION IN DIGITALIZING FOOD SYSTEMS Yazarlar: DEMİRBAŞ, Fatma Nur; Ünver, Gül Nazik * Yazarlar: Fatma Nur DEMİRBAŞ (Trabzon Üniversitesi); Gül Nazik Ünver (Batman Üniversitesi)*
ID: 17 Başlık: İnsan Hakları Perspektifinden Sürdürülebilir İnsani Kalkınma Hakkı Yazarlar: TURHAN, TALHA* Yazarlar: TALHA TURHAN (Akademik Çalışmalar)*
ID: 156 Başlık: Ijtimoiy tafakkur – milliy mafkura va yoshlar Yazarlar: To'lanov, Mamasidiq* Yazarlar: Mamasidiq To'lanov (Kokand University Andijan branch)*
ID: 202 Başlık: From Kiln to Grave: Function and Distribution of Tamga-Impressed Vessels in the Early-Medieval Ferghana Valley Yazar: Eldar Asanov (National Archaeological Center of the Academy of Sciences of Uzbekistan) Yazarlar: Eldar Asanov (National Archaeological Center of the Academy of Sciences of Uzbekistan)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 16:00:00 (Türkiye saati: 14:00:00)

Oturum: TURKISH ONLINE SESSION – SESSION 3

<https://meet.google.com/szm-eezv-tox>

Oturum Başkanı: Dr. Uyum Elitok

ID: 150

Başlık: Kocaeli University Hereke Ömer İsmet Uzunyol Vocational School Accounting and Tax Application Department Students' Future Expectations in Terms of Sustainability

Yazarlar: Günce, Nurcan*

Yazarlar: Nurcan Günce (Kocaeli)*

ID: 162

Başlık: BANKACILIK SEKTÖRÜNDE ÖRGÜTSEL SİNİZMİN ÖRGÜTSEL YABANCILAŞMA VE İŞ PERFORMANSINA ETKİSİ

Yazarlar: Elitok, Uyum*; ATALAY, Kübra

Yazarlar: Uyum Elitok (Batman Üniversitesi)*; Kübra ATALAY (Batman Üniversitesi)

ID: 166

Başlık: TEKSTİL SEKTÖRÜNDE ÖRGÜTSEL SESSİZLİK VE ÖRGÜTSEL İKİYÜZLÜLÜĞÜN ÖRGÜTSEL BAĞLILIĞA ETKİSİ

Yazarlar: Elitok, Uyum*; ERİPEK, Ela

Yazarlar: Uyum Elitok (Batman Üniversitesi)*; Ela ERİPEK (Batman Üniversitesi)

ID: 167

Başlık: FİNANSAL OKURYAZARLIK EĞİTİMİNİN, ÖĞRENCİLERİN FİNANSAL BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞINA ETKİSİ

Yazarlar: elitok, yavuz*; ALKAN, Reşit

Yazarlar: yavuz elitok (batman üniversitesi)*; Reşit ALKAN (Batman Üniversitesi)

ID: 126

Başlık: SURXONDARYODA ELEKTR ENERGIYASINI ISHLAB CHIQARISH ISTIQBOLLARI

Yazarlar: Vakhidov, Akbarali*

Yazarlar: Akbarali Vakhidov (TerDMAU)*

ID: 7

Başlık: ÜNİVERSİTELERDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ALGISI: ÇALIŞANLARIN ALGI VE TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Yazarlar: PALABIYIK, Nida*, AKAY, Esra

Yazarlar: Nida PALABIYIK (Yozgat Bozok Üniversitesi)*; Esra AKAY (Yozgat Bozok Üniversitesi)

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 16:00:00

Oturum: UZBEK ONLINE SESSION – SESSION 3

<https://meet.google.com/rir-cihq-vtx>

Oturum Başkanı: Dr. Karimova Muyassar

ID: 202
Başlık: From Kiln to Grave: Function and Distribution of Tamga-Imprinted Vessels in the Early-Medieval Ferghana Valley
Yazar(lar): Asanov, Eldar*
Yazarlar: Eldar Asanov (National Archaeological Center of the Academy of Sciences of Uzbekistan)*
ID: 113
Başlık: Xotin - qizlarni ijtimoiy muhofazalash tamoyillarining islom qadriyatlarida namoyon bo'lishi.
Yazarlar: Karimova, Muyassar*
Yazarlar: Muyassar Karimova (Kokand University Andijan branch)*
ID: 120
Başlık: KRIPTOGRAFIYA VA UNING YARATILISH TARIXI
Yazarlar: Abduraimov, Dostonbek*; Baratova, Zarina
Yazarlar: Dostonbek Abduraimov (Guliston davlat universiteti)*; Zarina Baratova (Guliston davlat universiteti)
ID: 123
Başlık: AXBOROTLASHGAN JAMIYATDA AXBOROT XAVFSIZLIGI OMILLARI
Yazarlar: Abduraimov, Dostonbek*; Baratova, Zarina
Yazarlar: Dostonbek Abduraimov (Guliston davlat universiteti)*; Zarina Baratova (Guliston davlat universiteti)
ID: 262
Başlık: DETERMINATION OF POLYSACCHARIDES IN THE ROOT NODULES OF ORCHIS MASCULA L. (EARLY SPRING ORCHIS)
Yazarlar: Ulug'bek Umarov (Toshkent farmatsevtika instituti)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 16:00:00

Oturum: ENGLISH ONLINE SESSION – SESSION 3

<https://meet.google.com/mqt-aoty-gzz>

Oturum Başkanı: Dr. Üstün Yüksel

ID: 124
Başlık: SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND THE ENVIRONMENTAL CHALLENGES OF THE 21ST CENTURY
Yazarlar: Shavkat Asrayev (Jizzakh branch National university of Uzbekistan)*
ID: 148
Globalization and Innovation: Foundations of Scientific Research, Social Development, and Modernization – A Statistical Analysis of CHENNAI, TAMIL NADU
Yazarlar: M R RAMESH (INDIRA GANDHI CENTRE FOR ATOMIC RESEARCH, KALPAKKAM)*
ID: 149
Başlık: DETERMINATION OF QUALITY PARAMETERS AND ESSENTIAL OIL CONTENT OF AERIAL PART OF FENNEL (FOENICULUM VULGARE MILL.)
Khursandov, Asror
Yazarlar: Ulug'bek Umarov (Toshkent farmatsevtika instituti)*; Asror Khursandov (Tashkent Pharmaceutical Institute)
ID: 157
Başlık: COMPARISON OF THE EFFECTIVENESS OF CONTEXTUAL, MORPHOLOGICAL, AND SEMANTIC METHODS FOR ACADEMIC VOCABULARY LEARNING
Yazarlar: Rasulbek Ergashev (Turan International University); Zebo Botirova (Namangan state university)*; Jahongir Sayfiddinov (Turan International University); Palina Botirova (Namangan State Technological University); Izzatullakhon Sayfiddinov (Turan International University); Makhammadali Bakhriddinov (Turan International University)
ID: 147
Başlık: From Cultural Oral Memory to Professional Ethical Values: Error and Fraud in Turkish Proverbs in the Accounting Context
Yazarlar: Nurcan Günce (Kocaeli)*; Cengiz Güney (Kocaeli)
ID: 121
Başlık: COMPARATIVE ANALYSIS OF THE FACTORS AFFECTING GREEN ENERGY CONSUMPTION BEHAVIOR
Yazarlar: Ali Balıkel (İstanbul Kent Üniversitesi)*

Tarih: 2025-06-19 00:00:00 | Saat: 18:00:00

Oturum: KEYNOTE SPEAKER-ONLINE

Prof. Dr. CHANDRAKANTAN SUBRAMANIAM

“Shaping Future Talent through Industry Collaboration and Knowledge Transfer”

<https://meet.google.com/mqt-aoty-gzz>

Oturum Başkanı: Dr. LOGAIS INDIRAN

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 10:30:00

Oturum: ENGLISH IN-PERSON SESSION – SESSION 3

Oturum Başkanı: Dr. Nasirdinova Yorkinoy

ID: 231

Başlık: THE SIGNIFICANCE OF PROBLEM EDUCATIONAL TECHNOLOGY AND METHODS OF CREATING PROBLEM SITUATIONS IN FORMING THE THINKING ABILITY OF PRIMARY CLASS STUDENTS

Yazar(lar): Kalandarova, Zarafshon*

Yazarlar: Zarafshon Kalandarova (Kokand University)*

ID: 240

Başlık: The Timurid Aesthetic Legacy and Its French Orientalist Interpreters

Yazar(lar): Nasirdinova, Yorkinoy*

Yazarlar: Yorkinoy Nasirdinova (Kokand University, Andijan Branch)*

ID: 241

Başlık: Global Cooperation in Healthcare Systems

Yazar(lar): Zuxridinova, Roziya*

Yazarlar: Roziya Zuxridinova (KUAF)*

ID: 246

Başlık: Uzbek–French Literary and Cultural Relations: In the Context of Orientalism and Historical Integration

Yazar(lar): Nasirdinova, Yorkinoy*

Yazarlar: Yorkinoy Nasirdinova (Kokand University, Andijan Branch)*

ID: 249

Başlık: LINGUISTIC CHARACTERISTICS OF NANOTECHNOLOGY-BASED PHARMACEUTICAL TERMINOLOGY

Yazarlar: Nasirdinova, Yorkinoy*; Atamirzayeva, Maxliyo

Yazarlar: Yorkinoy Nasirdinova (Kokand University, Andijan Branch)*; Maxliyo Atamirzayeva (Kokand University, Andijan Branch)

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 10:30:00 (Türkiye saati: 08:30:00)

Oturum: TURKISH IN-PERSON SESSION – SESSION 3

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Gökben Bayramoğlu

ID: 3	Başlık: FOREIGN LANGUAGE LEARNING ANXIETY, STRESS FACTORS AND SUCCESS: A QUALITATIVE RESEARCH FOR UNDERGRADUATE STUDENTS Yazarlar: İmadoğlu Kalkan, Tuğba* Yazarlar: Tuğba İmadoğlu Kalkan (Kapadokya Üniversitesi)*
ID: 260	YAPAY ZEKÂ YATIRIMLARININ EKONOMİK KALKINMAYA ETKİSİ SEÇİLMİŞ ÜLKELER ÜZERİNE AMPİRİK ANALİZ Muhammed İNAL (Batman Üniversitesi); Gökhan KARHAN (Batman Üniversitesi); Mücahit ÇAYIN (Batman Üniversitesi)
ID: 5	Başlık: KAZAKHSTAN'S HEDGING STRATEGY IN THE GEOPOLITICAL LANDSCAPE OF CENTRAL ASIA Yazarlar: Alım, Eray* Yazarlar: Eray Alım (Batman University)*
ID: 6	Başlık: Toplumsal Uyum ve Göç Müzelerinin Önemi Yazarlar: Koçak, Berk* Yazarlar: Berk Koçak (İstanbul Kent Üniversitesi)*
ID: 257	Yönetimde Yavaş Bilim Paradoksu: Hızın Baskısı Karşısındaki Stratejik Derinlik ve Sabır Yazarlar: Gokben Bayramoğlu (Hitit Üniversitesi)*; Nida Palabıyık (Yozgat Bozok Üniversitesi)
ID: 243	Başlık: Modern Özbek Nesrinin Şekillenmesinde Türk Edebiyatının Rolü Yazarlar: Akram Khudayberdiyev (Andijan State University)* Yazarlar: Akram Khudayberdiyev (Andijan State University)*

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 10:30:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 3

Oturum Başkanı: Dr. Nabiye Mahmudjon

ID: 151	Başlık: Farg'ona vodiysi aholisi ijtimoiy turmush sharoitlarini yanada yuksaltirishda xalqaro tashkilotlar bilan hamkorlik aloqalari tarixi Yazarlar: Nabiye, Mahmudjon* Yazarlar: Mahmudjon Nabiye (Kokand University Andijan branch)*
ID: 152	Başlık: O'ZBEKISTONNING ILMIY TADQIQOTLARD A XALQARO HAMKORLIK VA TAJRIBA ALMASHINUVI Yazarlar: Boymatova, Zulxumorxon* Yazarlar: Zulxumorxon Boymatova (Kokand University, Andijan branch)*
ID: 153	Başlık: XX asr boshlarida Turkiston o'lkasida bank-moliya tizimining vujudga kelishi Yazarlar: Qo'chqarov, Shohruhbek* Yazarlar: Shohruhbek Qo'chqarov (Kokand University Andijan branch)*
ID: 154	Başlık: Innovatsion pedagogik texnologiyalar va tajriba almashinuvi: Xorijiy davlatlarning ilg'or ta'lim texnologiyalarini O'zbekiston ta'lim tizimiga tadbiq etish Yazarlar: Maxamadjonov, Nodirbek* Yazarlar: Nodirbek Maxamadjonov (Kokand University Andijan Branch)*
ID: 164	Başlık: LINGVISTIK PRAGMATIKA: NAZARIYA, METOD VA TILSHUNOSLIKDAGI AMALIY ASPEKTLARI Yazarlar: Salimova, Gulnoza* Yazarlar: Gulnoza Salimova (bsmi)*

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 12:00:00 (Türkiye saati: 10:00:00)

Oturum: TURKISH ONLINE SESSION – SESSION 4

<https://meet.google.com/ijc-rtjb-kig>

Oturum Başkanı: Güray Karacil

ID: 122

Başlık: İNOVASYONUN EKONOMİK BÜYÜME ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: 2010-2023 DÖNEMİ PANEL VERİ ANALİZİ

Yazarlar: ÇİL, Umut*

Yazarlar: Umut ÇİL (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)*

ID: 137

Başlık: KÜRESELLEŞEN DÜNYADA YAPAY ZEKÂ UYGULAMALARININ ÖRGÜTLERDE KARAR VERMEYE ETKİLERİ: KAVRAMSAL BİR ÇALIŞMA

Yazarlar: güler, tuba*

Yazarlar: tuba güler (karamanoğlu mehmetbey üniversitesi)*

ID: 142

Başlık: GO TÜRKİYE WEB SİTESİNDE YER ALAN İÇERİKLERİN ANLATIM BOZUKLUKLARI AÇISINDA İNCELENMESİ: HATAY ÖRNEĞİ

Yazarlar: Karacil, Guray*; Kelepçe, Ramazan

Yazarlar: Guray Karacil (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)*; Ramazan Kelepçe (Adıyaman Üniversitesi)

ID: 143

Başlık: KÜRESELLEŞMENİN İTİCİ GÜCÜ OLARAK ŞİRKET BİRLEŞMELERİ VE SATIN ALMALARI (M&A): PESTEL ANALİZİ İLE ÇOK BOYUTLU BİR İNCELEME

Yazarlar: CEYLAN ŞAŞMAZ, ESİN*

Yazarlar: ESİN CEYLAN ŞAŞMAZ (Selçuk Üniversitesi)*

ID: 254

Başlık: Ticari Kredilerde Finansal Tabloların Analizi ve Değerlendirilmesi: Akbank Örneği

Songur, Yılmaz; Yılmaz, Osman

Yazarlar: Yılmaz Songur (Akbank T.A.Ş.); Osman Yılmaz (Batman Üniversitesi)*

ID: 109

Başlık: YEŞİL YÖNETİM ALANINDA BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ: 2015–2025 YILLARI ARASINDA YAPILAN BİLİMSEL ÇALIŞMALARIN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ

Yazarlar: Merve Afşar (Kayü)*

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 12:00:00

Oturum: ENGLISH ONLINE SESSION – SESSION 4

<https://meet.google.com/qzg-amqq-pij>

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Süreyya Karsu

ID: 209 Başlık: EVALUATION OF AUTONOMOUS FLIGHT LEVELS IN AVIATION SAFETY WITH AHP METHOD Yazarlar: Kahraman, Jale*; RODOPLU ŞAHİN, Didem Yazarlar: Jale Kahraman (İstanbul Esenyurt University)*; Didem RODOPLU ŞAHİN (Kocaeli University)
ID: 233 Başlık: CLASSIFICATION PRINCIPLES OF NATURAL PRODUCTS DERIVED FROM PLANTS IN FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY COMMODITY NOMENCLATURE BASED ON CHEMICAL COMPOSITION Yazarlar: Urinboyeva , Nafisaxon*; Yormuhamatovna, Mukammal; Muydinjonova, Durdonakhon Yazarlar: Nafisaxon Urinboyeva (Farg`ona Davlat Universiteti)*; Mukammal Yormuhamatovna (Farg`ona Davlat Universiteti); Durdonakhon Muydinjonova (Fergana State Technical University)
ID: 237 Başlık: A COMPARATIVE STUDY OF ELECTRONIC LEXICOGRAPHY: CORPUS METHODS AND SEMANTIC VISUALISATION IN ENGLISH VERSUS UZBEK MONOLINGUAL DICTIONARIES Yazarlar: Akhunova, Nodira*; Eglish, Billura Yazarlar: Nodira Akhunova (Central Asian University)*; Billura Eglish (Central Asian University)
ID: 136 Başlık: KICHIK BIZNES SUBYEKTLARINI STATISTIK KUZATISH: MUAMMOLAR VA ZAMONAVIY YONDASHUVLAR Yazarlar: Tojiyeva, Muhabbatxon* Yazarlar: Muhabbatxon Tojiyeva (Kadrlar malakasini oshirish va statistik tadqiqotlar instituti)*
ID: 172 Başlık: AI and Digital Transformation in Census Data: Revolutionizing Population Surveys in Developing Countries Yazarlar: Idrees, Alina*; Shahid, Rimsha; Ghulam Muhammad, Sidra; Shahzad, Muhammad; Jibran, Rohail Yazarlar: Alina Idrees (The University of Faisalabad)*; Rimsha Shahid (The University of Faisalabad); Sidra Ghulam Muhammad (The University of Faisalabad); Muhammad Shahzad (The University of Faisalabad); Rohail Jibran (The University of Faisalabad)

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 12:00:00

Oturum: UZBEK ONLINE SESSION – SESSION 4

<https://meet.google.com/mwz-pdfn-nxn>

Oturum Başkanı: Dr. Kurbanova Shohidaxon

ID: 207 Başlık: UNITS OF THE CONCEPT OF “TONGUE” IN ENGLISH AND UZBEK LANGUAGES Yazar(lar): Kurbanova, Shoxidaxon* Yazarlar: Shoxidaxon Kurbanova (Kokand University of Andijan Branch)*
ID: 234 Başlık: O‘ZBEKISTONDA FITOTSENOLOGIK TADQIQOTLAR VA ULARNING ISTIQBOLLARI Yazarlar: Yuldashev, Akramjon* Yazarlar: Akramjon Yuldashev (Andijan State University)*
ID: 134 Başlık: JIZZAX VILOYATI OLIY TA'LIM MUASSASALARINING BUDJET MABLAG'LARIDAN FOYDALANISH SAMARADORLIGI TAHLILI Yazarlar: Xaydarov, Baxrom* Yazarlar: Baxrom Xaydarov (O'zbekiston Milliy universitetining Jizzax filiali)*
ID: 135 Başlık: YASHIL BUXGALTERIYA: NAZARIY MASALALAR Yazarlar: Ibragimov, Gayratjon* Yazarlar: Gayratjon Ibragimov (Toshkent Davlat Iqtisodiyot Universiteti)*
ID: 258 Başlık: Problems and Linguosemantic Features of Legal Terminology Translation Yazarlar: Feruza Vaxidova (kokand University Andijan branch)

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 12:00:00

Oturum: UZBEK ONLINE SESSION – SESSION 5

<https://meet.google.com/mwz-pdfn-nxn>

Oturum Başkanı: Dr. Abduvohidov Abdullo

ID: 200 Başlık: MIRONSHOH MIRZO ROMANINING LINGVOKULTUROLOGIK TAHLILI (ayrim tarixiy so'zlar o'zbekcha-turkcha qiyosiy tahlili asosida) Yazarlar: Anvarova, Zohida* Yazarlar: Zohida Anvarova (Andijan State University)*
ID: 223 Başlık: QO'SHIQLAR ORQALI GRAMMATIKANI O'RGATISHNING PRAGMALINGVISTIK ASOSLARI: TIL VA MADANIYAT INTEGRATSIYASI Yazarlar: Salimova, Gulnoza*; Murodova, Sohiba Yazarlar: Gulnoza Salimova (BSMI)*; Sohiba Murodova (Qarshi shahar 1 - maktab ingliz tili fani o'qituvchisi, EFL and ESL teacher)
ID: 193 Başlık: Ta'lim tizimida xalqaro integratsiya: yutuqlarga erishishda qiyinchiliklarni bartaraf etish yo'llari Yazarlar: Mamatkulov, Abdulhafiz* Yazarlar: Abdulhafiz Mamatkulov (Andijan branch of Kokand university)*
ID: 191 Başlık: Works written by Abu Lais Samarkandi in fiqh (Islamic jurisprudence) and other fields Yazarlar: Abduvokhidov, Abdullo*
ID: 261 Başlık: SALEPNING (ORCHIS MACULATA L.) TIBBIYOTDA QO'LLANILISHI Yazar: Ulug'bek Umarov (Toshkent farmatsevtika instituti)
ID: 262 Başlık: DETERMINATION OF POLYSACCHARIDES IN THE ROOT NODULES OF ORCHIS MASCULA L. (EARLY SPRING ORCHIS) Yazar: Ulug'bek Umarov (Toshkent farmatsevtika instituti)

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 13:30:00 (Türkiye saati: 11:30:00)

Oturum: TURKISH ONLINE SESSION – SESSION 5

<https://meet.google.com/ijc-rtjb-kiq>

Oturum Başkanı: Reşat Arıca

ID: 179

Başlık: YAPAY ZEKÂ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR PAZARLAMA: TÜKETİCİ DAVRANISLARINI YÖNLENDİREN TEKNOLOJİK YÖNTEMLERİ

Yazarlar: aslan, salman*

Yazarlar: salman aslan (hasan kalyoncu üniversitesi)*

ID: 181

Başlık: TÜRK SAĞLIK SİSTEMİNDE ARZ VE TALEBİN OECD PERSPEKTİFİYLE ANALİZİ

Yazarlar: Özdemir Karaca, Pınar*; Atılğan, Emre

Yazarlar: Pınar Özdemir Karaca (Kırklareli Üniversitesi)*; Emre Atılğan (Trakya Üniversitesi)

ID: 222

Başlık: TEKNOLOJİDEKİ KAMERA GELİŞİMİNİN KOMPOZİSYONA VE GÖRÜNTÜYE ETKİSİ: YARATICI İFADE VE ALGISAL DENEYİM

Yazarlar: Kurt, Süleyman*

Yazarlar: Süleyman Kurt (İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ)*

ID: 224

Başlık: Local People's Perceptions on the Effects of Tourism: Hasankeyf Case

Yazarlar: Becerekli, Berat Utku*; Arıca, Reşat

Yazarlar: Berat Utku Becerekli (Batman Üniversitesi)*; Reşat Arıca (Batman Üniversitesi)

ID: 259

Başlık: Determination of the Main Factors of Consumer Expectations and Satisfaction Towards Robot Applications Used in Restaurants within the Framework of Kano Model

Bilgili, Bilsen*; Akdemir, Nihan

Yazarlar: Bilsen Bilgili (Kocaeli University)*; Nihan Akdemir (Kocaeli University)

ID: 248

Başlık: Konaklama işletmelerinin engelli bireylere uygunluğu: Batman otelleri üzerine bir araştırma

Yazarlar: imir, bilal*; Arıca, Reşat

Yazarlar: bilal imir (BATMAN ÜNİVERSİTESİ)*; Reşat Arıca (Batman Üniversitesi)

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 13:30:00

Oturum: ENGLISH ONLINE SESSION – SESSION 5

<https://meet.google.com/qzg-amqq-pij>

Oturum Başkanı: Dr. Logaiswari Indiran

ID: 160

Başlık: UNLOCKING CULTURAL COMPETENCE THROUGH COMMON UZBEK IDIOMS FOR ENGLISH-SPEAKING LEARNERS

Yazarlar: Rasulbek Ergashev (Turan International University); Sherali Turghunov (Turan International University); Zebo Botirova (Namangan state university)*; Palina Botirova (Namangan State Technological University)

ID: 169

Başlık: Sustainable Finance & Green FinTech: A Digital Path to Climate Resilience (A case study of Pakistan and China)

Yazarlar: Rimsha Shahid (The university of Faisalabad)*; Sidra Ghulam Muhammad (The university of Faisalabad); Zafar Iqbal (The university of Faisalabad); Alina Idrees (The university of Faisalabad); Sharjeel Yousaf (The university of Faisalabad)

ID: 170

Başlık: Misinterpretations in Intercultural Communication: A Pragmatic Analysis of Language Use among Migrants and Diasporas

Yazarlar: Gulnoza Salimova (BSMI)*

ID: 171

Başlık: Sustainable Education in the Digital Era: Policy and Implementation in Pakistan and China

Yazarlar: Sidra Ghulam Muhammad (The University of Faisalabad)*; Rimsha Shahid (The University of Faisalabad); Alina Idrees (The University of Faisalabad); Ayesha Sadiqa (GCUF); Zafar Iqbal (The University of Faisalabad)

ID: 178

Başlık: TÜRKİYE EKONOMİSİNDE BORÇ YÜKÜNÜ BELİRLEYEN FAKTÖRLER: ZAMAN SERİSİ PERSPEKTİFİNDEN BİR ARDL ANALİZİ

Yazarlar: Emrah Ustundağ (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)*

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 13:30:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 4

Oturum Başkanı: Xalilova Nilufar

ID: 118 Başlık: Tijorat banklarida bank mahsulotlari "Salam" va "Istisna"ni joriy etish asoslari Yazarlar: Xalilova, Nilufar* Yazarlar: Nilufar Xalilova (Andijan Branch of Kokand University)*
ID: 140 Başlık: Olamning lisoniy manzarasi: madaniy-etnopsixologik tarkib va bilimni ifodalashdagi rol Yazarlar: Tolipova, Billura* Yazarlar: Billura Tolipova (Central Asian University)*
ID: 144 Başlık: ELEKTR ENERGIYASINI ISHLAB CHIQARISHNING EKOLOGIYAGA TA'SIRI Yazarlar: Eshbekov, Muxriddin*; Xolmirzayev, Ilxom; Xamidov, Yusup; Qurbonazarov, Suxrob Yazarlar: Muxriddin Eshbekov (Termiz Davlat Muhandislik va Agrotexnologiyalar Universiteti)*; Ilxom Xolmirzayev (Termiz davlat muhandislik va agrotexnologiyalar universiteti); Yusup Xamidov (Termiz davlat muhandislik va agrotexnologiyalar universiteti); Suxrob Qurbonazarov (Termiz davlat muhandislik va agrotexnologiyalar universiteti)
ID: 242 Başlık: REPRESENTATION OF THE SPACE CATEGORY WITH SPATIAL PREPOSITIONS AND POSTPOSITIONS IN ENGLISH AND UZBEK Yazarlar: Kuvandikova, Dildora* Yazarlar: Dildora Kuvandikova (National university of Uzbekistan)*
ID: 264 Başlık: Kversetinning qandli diabetda ta'sir mexanizmi Shohsanam Olimova (Kokand university Andijan branch)*; Yazarlar: Maftuna Aysacheva (Kokand university Andijan Branch); Ulugbek Mutalipov (Kokand university Andijan Branch)
ID: 265 Başlık: Green Economy Transition Indicator and development prospects in the Kyrgyz Republic Yazarlar: Bahodir Kurbonov (Andijan branch of Kokand university)

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 13:30:00

Oturum: ENGLISH IN-PERSON SESSION – SESSION 4

Oturum Başkanı: Toshboyeva Odinaxon

ID: 196 Başlık: "International Integration in Higher Education: Achievements, Barriers, and Strategies for Sustainable Global Engagement" Yazar(lar): Toshboyeva, Odinaxon* Yazarlar: Odinaxon Toshboyeva (Andijan branch of Kokand university)*
ID: 197 Başlık: Transforming Education through International Integration: Mobility, Technology, and Policy in the 21st Century Yazar(lar): Kuchkarova, Gavkhar* Yazarlar: Gavkhar Kuchkarova (Andijan branch of Kokand university)*
ID: 203 Başlık: PSYCHOLOGICAL FEATURES OF THE FORMATION OF INTEREST IN THE FINE ARTS IN PRE-SCHOOL CHILDREN Yazar(lar): Salaxidinova, Xolida* Yazarlar: Xolida Salaxidinova (Kokand university Andijan branch)*
ID: 204 Başlık: STRUCTURAL ANALYSIS OF THE TERMS "BUSINESS AND ENTREPRENEURSHIP" IN ENGLISH AND UZBEK Yazar(lar): shokirova, shaxnoza* Yazarlar: shaxnoza shokirova (Andijan branch of Kokand university)*

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 15:00:00

Oturum: KEYNOTE SPEAKER-ONLINE

Doç. Dr. Nevin KARABIYIK YERDEN

<https://meet.google.com/ijc-rtjb-kiq>

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 15:30:00

Oturum: UZBEK ONLINE SESSION – SESSION 6

<https://meet.google.com/mwz-pdfn-nxn>

Oturum Başkanı: Dr. Bazarova Iroda

ID: 168 Başlık: PRAGMALINGVISTIKA: TILNING AMALIY VA MADANIY QIRRALARINI OCHISHDA ZAMONAVIY YONDOSHUVLAR Yazarlar: Salimova, Gulnoza* Yazarlar: Gulnoza Salimova (BSMI)*
ID: 146 Başlık: BOSHLANG'ICH SINIF O'QUVCHILARIGA ZID MA'NOLI SO'ZLARNI O'RGATISH METODIKASI Yazarlar: Boxodirova, Muxlisa* Yazarlar: Muxlisa Boxodirova (Mukhlisa)*
ID: 187 Başlık: SUN'IY INTELLEKT VOSITASIDA YARATILGAN MATNLARDA SINTAKTIK TRANSFORMATSIYALAR VA ULARNING PRAGMALINGVISTIK TALQINI Yazarlar: Salimova, Gulnoza*; Salimova, Mohinur Yazarlar: Gulnoza Salimova (BSMI)*; Mohinur Salimova (Navoiy shahar, Karmana tuman 11-umumiy o'rta ta'lim maktabi ona tili va adabiyoti fani o'qituvchisi)
ID: 163 Başlık: SOCIO-GEOGRAPHICAL SIGNIFICANCE OF THE RATIONAL USE OF WATER RESOURCES IN THE FERGANA VALLEY: ANALYSIS FROM THE POINT OF VIEW OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT Yazarlar: Tursunov, Muzaffar* Yazarlar: Muzaffar Tursunov (Andijan state university)*
ID: 199 Başlık: Mustaqillik yillarida O'zbekistonda xususiy maktabgacha ta'lim tizimining vujudga kelishi va rivojlanish bosqichlari Yazarlar: Bazarova, Irodaxon* Yazarlar: Irodaxon Bazarova (Andijon davlat universiteti)*

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 15:30:00 (13:30:00)

Oturum: TURKISH ONLINE SESSION – SESSION 6

<https://meet.google.com/ijc-rtjb-kiq>

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Hakan Emre Ziyagil

ID: 77

Başlık: TERMAL TURİZMİNDE GERONTO-PAZARLAMA: 65+ TÜKETİCİLERDE FAYDA TEMELLİ PAZAR BÖLÜMLENDİRME

Yazarlar: Seda Uğur Çilkara (Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi)*; Süreyya Karsu (Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi); Meltem Nurtanış Velioğlu (İstanbul Aydın Üniversitesi)

ID: 95

Başlık: MUHASEBEDE İHTİYATLILIK İLKESİ: TEORİK BİR İNCELEME

Yazarlar: SELÇUK BALI (Selçuk University)*; Mehmet Ferhat Çelik (Selçuk University)

ID: 97

Başlık: İHTİYATLI MUHASEBE POLİTİKASININ, ÖZSERMAYE MALİYETİ ve HİLELİ FİNANSAL RAPORLAMA ÜZERİNE İLİŞKİSİNİN AMPİRİK ANALİZİ

Yazarlar: SELÇUK BALI (Selçuk University)*; Mehmet Ferhat Çelik (Selçuk University)

ID: 105

Başlık: ÇEVRE KRİZİ ÇAĞINDA DİJİTAL AKTİVİZM PARADOKSU: SLAKTİVİZM PERSPEKTİFİNDEN TWİTTER ÖRNEĞİ

Yazarlar: SEHER KARATAS (MALATYA TURGUT ÖZAL UNIVERSITY)*; MEVLÜDE BATUR (MALATYA TURGUT ÖZAL ÜNİVERSİTESİ); ŞEYDA ÖZÇELİK AYDOĞAN (AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ)

ID: 101

Başlık: XALQARO YUK TASHISHNING IQTISODIYOTGA TA'SIRI

Yazarlar: Raxmatullo Raximov (Andijon davlat texnika instituti)*

Tarih: 2025-06-20 00:00:00 | Saat: 15:30:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 5

Oturum Başkanı: Dr. Xayitmatov Zohidjon

ID: 158

Başlık: O'zbekistonda qishloq xo'jaligini yoppasiga kollektivlashtirish siyosati tarixshunosligi

Yazarlar: Turg'unov, Shaxzodbek*

Yazarlar: Shaxzodbek Turg'unov (Kokand University Andijan branch)*

ID: 161

Başlık: Markaziy Osiyo mintaqasida mavjud suv zaxiralaridan oqilona foydalanish yo'llari

Yazarlar: Zoxidjon, Xayitmatov*

Yazarlar: Xayitmatov Zoxidjon (Andijan state university)*

ID: 230

Başlık: Globallashuv davrida talabalarda lisoniy tafakkurni shakllantirishning innovatsion usullari

Yazarlar: Odiljonova, Kamola*

Yazarlar: Kamola Odiljonova (Andijan state pedagogical institute)*

ID: 185

Başlık: Sog'liqni Saqlashda Ta'lim va Inson Resurslari

Yazarlar: Zuxridinova, Roziya*

Yazarlar: Roziya Zuxridinova (KUAF)*

ID: 205

Başlık: Ta'lim tizimida xalqaro integratsiya: yutuqlar, qiyinchiliklar va kelajak imkoniyatlar

Yazarlar: Mirzayev, Ismoiljon*

Yazarlar: Ismoiljon Mirzayev (KUAF)*

Tarih: 2025-06-21 00:00:00 | Saat: 10:30:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 6

Oturum Başkanı: Dr. Xabibullayeva Feruzaxon

ID: 194 Başlık: Lexical-semantic system of language Yazarlar: Xolbutayeva, Feruzabonu* Yazarlar: Feruzabonu Xolbutayeva (Kokand University Andijan branch)*
ID: 195 Başlık: YANGI O'ZBEKISTONDA YOSHLARNI ILMIY TADQIQOTLARGA JALB QILISH ORQALI JAMIYATNI MODERNIZATSIYA QILISH Yazarlar: Askarova, Durdonaxon* Yazarlar: Durdonaxon Askarova (Andijan branch of Kokand university)*
ID: 198 Başlık: ON THE DEGREE OF CORRESPONDENCE OF LITERARY TRANSLATION Yazarlar: Xabibullayeva, Feruzaxon* Yazarlar: Feruzaxon Xabibullayeva (Andijan branch of Kokand university)*
ID: 201 Başlık: BOSHLANG'ICH SINIF O'QUVCHILARINING FIKRLASH QOBILIYATINI RIVOJLANTIRISHNING IJTIMOYIY AHAMIYATI Yazarlar: Kalandarova, Zarafshon* Yazarlar: Zarafshon Kalandarova (Kokand University)*
ID: 214 Başlık: OLIY TA'LIM MUHITIDA TALABALARNING PSIXOLOGIK MOSLASHUVI: MUAMMOLAR, QONUNIYATLAR VA SAMARALI KO'NIKMA SHAKLLANTIRISH STRATEGIYALARI Yazarlar: Jabborova, Musharraf* Yazarlar: Musharraf Jabborova (Kokand university Andijan branch)*

Tarih: 2025-06-21 00:00:00 | Saat: 13:00:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 7

Oturum Başkanı: Dr. Nasirdinova Yorkinoy

ID: 206 Başlık: MAKTABGACHA YOSHDAGI BOLALARDA KONSENTRATSIYANI RIVOJLANTIRISHNING MAZMUNI VA PEDAGOGIK SHART-SHAROITLARI Yazarlar: Israilova, xusnida* Yazarlar: xusnida Israilova (Kokand university Andijan branch)*
ID: 210 Başlık: ZAMONAVIY IJTIMOYIY TADQIQOTLARDA DOLZARB MUAMMOLAR VA ISTIQBOLLI YO'NALISHLAR Yazarlar: Kamoldinova, Diyora* Yazarlar: Diyora Kamoldinova (Kokand university Andijan branch)*
ID: 211 Başlık: ZAMONAVIY DUNYODA GENDER TENGLIK MASALALARI Yazarlar: Kamoldinova, Diyora* Yazarlar: Diyora Kamoldinova (Kokand university Andijan branch)*
ID: 213 Başlık: TARIXIY MA'LUMOTLARNI SUN'IY INTELLEKT ORQALI ANIQLASH Yazarlar: Turakhonova, Shakhnoza*; Valiyeva, Mufazzal Yazarlar: Shakhnoza Turakhonova (Kokand University Andijan branch)*; Mufazzal Valiyeva (Kokand University Andijan branch)
ID: 189 Başlık: FRANSUZ DUNYOSIDA AMIR TEMUR OBRAZINING RETSEPSIYASI: XIV–XX ASRLAR Yazarlar: Nasirdinova, Yorkinoy* Yazarlar: Yorkinoy Nasirdinova (Kokand University, Andijan Branch)*

Tarih: 2025-06-21 00:00:00 | Saat: 15:45:00

Oturum: UZBEK IN-PERSON SESSION – SESSION 8

Oturum Başkanı: Mamajonov Ikromjon

ID: 215

Başlık: SHAXS TARAQQIYOTINING YOSHGA BOG'LIKLIK XUSUSIYATLARI

Yazarlar: Bakhtiyarova, Nilufar*

Yazarlar: Nilufar Bakhtiyarova (Kokand University)*

ID: 244

Başlık: Ingliz va O'zbek Tillarida Biotexnologiya Terminlarining Kognitiv-Semantik Xususiyatlari

Yazarlar: Nasirdinova, Yorkinoy*; Ismailov, Alisher

Yazarlar: Yorkinoy Nasirdinova (Kokand University, Andijan Branch)*; Alisher Ismailov (Kokand University, Andijan Branch)

ID: 235

Başlık: Oliy Ta'lim Tashkiloti Rahbariga Qo'yiladigan Umumiy Talablar

Yazarlar: Mamajonov, Ikromjon*

Yazarlar: Ikromjon Mamajonov (Andijan branch of Kokand university)*

ID: 227

Başlık: Farg'ona vodiysi oila urf-odatları va qadriyatlarini tadqiq etishning zamonaviy dolzarb masalalari

Yazarlar: Ismoilova, Khayitkhon*

Yazarlar: Khayitkhon Ismoilova (Kokand University Andijan branch)*

ID: 238

Başlık: Tibbiyot Ta'limi: Nazariya va Amaliyot Uyg'unligi

Yazarlar: Mamajonov, Ikromjon*; Kuvatov, Jur'atbek

Yazarlar: Ikromjon Mamajonov (Andijan branch of Kokand university)*; Jur'atbek Kuvatov (Andijan branch of Kokand university)

Kokand University
Andijan filiali

Hosted by Kokand University Andijan Branch

International Congress on Social Sciences and Management Studies

19-21/Haziran
2025 Andijan

Globalization and Innovation:

Scientific Research is the Basis of Development and Modernization of Society

"In-person and Online "

Contemporary issues of social research; Modernization of the economic life of society and issues of "green economy development; International integration processes in the educational system: achievements and opportunities, Global environmental problems and measures to prevent them, Importance of scientific research and technology in medicine.

Abstract Submission Deadline: 05 June 2025

Full Text Submission Deadline: 25 June 2025

Honorary Chairperson of the Congress
Quvvatov Jur'atbek Dilshodbekovich
Kokand University Andijan Branch Director

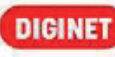
Congress Chairperson

Assoc. Prof. Gökben Bayramoğlu
Hitit University

Assoc. Prof. Tojiboyev Botirjon Muhammadaliyevich
Kokand University Andijan Branch

Congress Secretary

Xoshimjonov Sharofiddin Kozimjon O'g'li
Kokand University

All abstracts will be published in the abstract booklet.

There will be opportunities for publication in SCOPUS, TRDizin, and international journals.

Our congress is designed to be indexed in WoS. All processes will be conducted accordingly, and an application will be made to WoS.

To submit a paper, please visit <https://asc.academicianstudies.com/>